Ahmedî

DÎVÂN

Hazırlayan

Dr. Yaşar AKDOĞAN

©
T. C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
KÜTÜPHANELER VE YAYIMLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

3141

KÜLTÜR ESERLERİ

424

ISBN 978-975-17-3344-3

www.kulturturizm.gov.tr

e-posta: yayimlar@kulturturizm.gov.tr

Bu kitap internet ortamında ilk kez yayımlanmaktadır.

TEVHÎD

Diye-durur dil ü cân lâ ilâhe illallah (I/1)
Toludur iki cihân lâ ilâhe illallah

İşit ki nice ider zerre zerre her mevcûd (I/2)
Yir-ile gökde [c]ayân lâ ilâhe illallah

Kulah içindeki sem[c] ider ü basardagı nûr (I/3)
Dahı tamardagı kan lâ ilâhe illallah

Bekâ-i cins-i cemâd oldı vü nebât dahı (I/4)
Hayât-ı her-hayavân lâ ilâhe illallah

Bu yirde vahşüñ üni oldı vü hevâda kuşuñ (I/5)
Niçe ki ider tayarân lâ ilâhe illallah

Olur sarîr-i kalem yazuda nice kim olur (I/6)
Oh atsa savt-ı kemân lâ ilâhe illallah

İşit ki sûsen-ile lâleye degin eydür (I/7)
Nirede varsa zübân lâ ilâhe illallah

Bahârda varak-ı gül yaz yilidür nite kim (I/8)
Hazânda berg-i rezân lâ ilâhe illallah

Hevâ-yı âteş-i sûzân tolu-durur nitekim (I/9)
Mizâc-ı âb-ı revân lâ ilâhe illallah

Diye-durur işidüp añlar-ısañ ebr-i bahâr (I/10)
Nite ki bâd-ı hazân lâ ilâhe illallah

Sipihr ü encüme bahgıl ki toldı şem[c] bigi (I/11)
Bu kamu nûr u duhân lâ ilâhe illallah

Zihi nidâ-yı mübârek ki toludur andan (I/12)
Cemî^{c}-i kevn ü mekân lâ ilâhe illallah

Gerek mi vahdete hüccet dahı çü tolmışdur (I/13)
Kamu zemîn ü zemân lâ ilâhe illallah

Ne söz ki söylene her bir lügatda ma^{c}nîsi (I/14)
Bilâ-şek oldı hemân lâ ilâhe illallah

Nite ki mescid ü mihrâb toludur key işit (I/15)
Künişt ü deyr-i mugân lâ ilâhe illallah

Cemî^{c}-i ^{c}âlem-i gayb u şehâdet eydürler (I/16)
Uş âşikâr u nihân lâ ilâhe illallah

Yir-ile gökde görinür iken yakîn vahdet (I/17)
Kalur mı dahı gümân lâ ilâhe illallah

Dilüñi lâ-y-ıla illâya ^{c}âdet it ki oldı (I/18)
Belâdan emn ü emân lâ ilâhe illallah

Hayât-ı cân gerek unıtma zikrin Allah'uñ (I/19)
Ki oldı cânlara cân lâ ilâhe illallah

Şehâdetüñi cinân-ıla râst it ki oldı (I/20)
Kilîd-i bâb-ı cinân lâ ilâhe illallah

Dilü ñde eyle revân zikrini Hakuñ ki oldı (I/21)
Safâ-yı rûh u revân lâ ilâhe illallah

İşitdi Ahmedî'nüñ Rûh-ı Kuds tehlîlin (I/22)
Didi ki sihr-i beyân lâ ilâhe illallah

Kodum feleklerüñ üstine rütbet-ile kadem (I/23)
Diyeli dest-fişân lâ ilâhe illallah

II

FÎ'T-TEVHÎD

Hamd saña yaraşur iy pâdişâh-ı bî-zevâl (II/1)
Kim Kadîm-i Lem-Yezelsin ü Kerîm-i Lâ-Yezâl

^{c}İzzetüñ fikrinde kalmış ^{c}akl gonca bîgi teng (II/2)
Kudretüñ vasfında olmış rûh lâle bigi lâl

Yir-ile gök toludur senden velî bî-ittisâl (II/3)
Kamu ^{c}âlemden berîsin sen velî bî-infisâl

Âdemüñ nakşını yazduñ bî-devât u bî-kalem (II/4)
^{c}Âlemüñ vasfını düzdüñ bî-edât u bî-misâl

Yir ü gögü düzüp itdüñ nûr-ıla zulmet ^{c}ayân(II/5)
Dün ü güni nazm idüp râst kılduñ mâh u sâl

Encüm ü ay u gün-ile göklere virdüñ safâ (II/6)
Yire hayvân u nebât-ıla bagışladuñ cemâl

Hârdan hurmâ bitürdüñ hâreden yâkut u la^{c}l(II/7)
Katradan güher yaratduñ sahradan âb-ı zülâl

Güneş emrüñle senüñ geh zâhir olur geh nihân (II/8)
Ay hükmüñde senüñ geh bedr olur geh hilâl

Ne halel bulınur işünde ne hükmüñde hatâ (II/9)
Ne bekâña var fenâ vü ne kemâlüñe zevâl

Evvel ü âhir çü sensin zâhir ü bâtın dahı (II/10)
Pes arada gayr var dimek tasavvurdur muhâl

Çünki yoh zâtuñda sinüñ vasl u beyn ü keyf ü kem (II/11)
Pes hayâl ola seni fehm eylemek vehm ü hayâl

Emrüñ-ile her taraf kılur güzer bâd-ı cenûb (II/12)
Hükmüñ-ile her nefes olur revân peyk-i şemâl

Saña lâyıkdur ^{c}ibâdet kim senüñ-durur yakîn (II/13)
Halk u emr ü lutf u kahr u kudret ü ^{c}izz ü celâl

^{c}Akl u nefs olmış senüñ fermânuñ altında mutî^{c} (II/14)
İns ü cinni itmis misâlüñ mûcibince imtisâl

Gökde yirde zerre zerre kâfdan kâfa degin (II/15)
Birligüñe kamu şâhid-dur u varlıguña dâl

Nice vasfuñda olmasun hayrân nüfûs-ıla ^{c}ukûl (II/16)
Ki_ol hevâda ^{c}akl-ı kül olup-durur bî-perr ü bâl

Lutfuñuñ bahrından olur kullaruñ göñline feyz (II/17)
Kabz u bast u sahv u şükr ü fikr ü zikr ü vecd ü hâl

Kamu bilür sini lîkin kamu senden bî-haber (II/18)
Anuñ-ıçun şerh idemez vasfuñı nutk u makâl

^{c}Âkıl u ma^{c}kûlu ^{c}akl u ^{c}âşık u ma^{c}şûk u ^{c}ışk (II/19)
Cümle sensin pes n'ireden geldi bunca kîl ü kâl

Sensin İbrâhîm'e viren ^{c}azm ü İsmâ^{c}il'e sabr (II/20)
Hem viren Ya^{c}kûb'a hüzn ü Yûsuf'a hüsn ü cemâl

San^{c}at-ı ihyâyı sensin ^{c}İsî'ye ta^{c}lîm iden (II/21)
Mûsî'ye sensin kılan Fir^{c}avn mülkin pâ-yi-mâl

Ahmed-i Muhtâr'a sensin kuvvet ü nusret viren (II/22)
Din ü şer^{c} asl u fer^{c} ü dürlü dürlü hoş-hısâl

Cümle sinüñdür hüviyyet dahı nesne var diyen (II/23)
Senden artuh sözleri bâtıldur anuñla muhâl

Çün didüñ "nahnü kasemnâ" ^{c}ayn-ı hikmet oldı bes (II/24)
Bunı dervîş idüben virdügüñ aña mülk ü mâl

Kısmet itdüñ her kişiye anı kim lâyık-durur (II/25)
Ger geye ^{c}Amr atlas u Zeyd'üñ ola geydügi şâl

Halk u emr ü mülk sinündür kamu pes kimseye (II/26)
İşüñe çün ü çirâ dimeklige yohdur mecâl

Ahmedi'nüñ iy Kerîm itgil güñahın cümle ^{c}avf (II/27)
Kim sen Ehl-i Magfiret'sin bî-şek ü Ehl-i Nevâl

Sen ol ol üftâdeye iki cihânda dest-i gîr (II/28)
Çünki sensin kamu halka iy Hak âmâl ü me'âl

Her günahı ki itdi çünkim sen kaderledüñ aña (II/29)
Sehl dut pes anı ol gün ki idesin andan süvâl

Ne saña ta^{c}atdan assı var ne ^{c}isyândan ziyân (II/30)
Kim kamu ehl-i hidâyet ola ya-hoœ cümle dâl

Za^{c}fumı görüp baña sen merhamet it iy Rahîm (II/31)
Kim ^{c}azâbuña idemez seng ü âhen ihtimâl

Benligüñ bendinden âzâd eylegil sen bini kim (II/32)

Bu ta^{c}alluk perdesi yolunda olmışdur vebâl

III
FÎ-MEDHİ'N-NEBÎ (S.A.V.)

Olsun nisâr sıdk-ıla bu cân Muhammed'e (III/1)
Devletlü cândur ol ki ola kurbân Muhammed'e

Bir zerresine degmez ayagı gubârınuñ (III/2)
Virilse cümle mülk-i Süleymân Muhammed'e

Göreli la^{c}lini ki eridür âb-ı kevseri (III/3)
Teşne-dil oldı çeşme-i hayvân Muhammed'e

Hüsni bahârınuñ işideli tarâvetin (III/4)
Müştâk oldı bâg u gül-istân Muhammed'e

Yanagı nûrı vü saçınuñ sâyesin görüp (III/5)
Hayrân u zârdur gül ü reyhân Muhammed'e

Âdem su-y-ıla toprag-idı kim nübüvveti (III/6)
Rûzî itmiş idi Hâlik-i insân Muhammed'e

Ya^{c}kûb ^{c}ışk odında nice oldısa Yûsuf'a (III/7)
Dahı artug oldı Yûsuf-ı Ken^{c}ân Muhammed'e

Kıldı imâm ^{c}Îsî-i Meryem Muhammed'i (III/8)
Oldı mürîd Mûsî-yi ^{c}İmrân Muhammed'e

Hak'dan beyân u rahmet ü nûr u şifâ-durur (III/9)
Dahı hüdî vü zikr bu Kur'ân Muhammed'e

Didi Sirâc ü Şâhid ü hem Rahmet ü Rahîm (III/10)

Dahı Beşîr ad-ıla Rahmân Muhammed’e

Kurbetle eyle irdi “evednâ” makâmına
Ki oldı kamu melâ’ike hayrân Muhammed’e (III/11)

Sevdi-y-ise sahâbe görüben Muhammed’i (III/12)
Ben görmedin getürmişem îmân Muhammed’e

Kim ola Ahmedî ki mürîd oldılar temâm (III/13)
Mihr-ile mâh u encüm ü erkân Muhammed’e

IV

FÎ-KÂFİYETİ’L-ELÎF

Zî-san^{c}atlar ider lutf-ıla peydâ (IV/1)
Cihân dâver ta^{c}âla’llah ta^{c}âlâ

^{c}Ademden altı günde itdi îcâd (IV/2)
Bir emr-ile tokuz eyvân-ı mînâ

Anuñ zâtı nakâyızdan münezzeh (IV/3)
Anuñ vasfı nakâyısdan müberrâ

Ser-â-ser ^{c}ayba anuñ ^{c}afvı Settâr (IV/4)
Cemî^{c}-i gayba anuñ ^{c}ilmi Bînâ

Anuñ fikrinde vâlih fehm-i zîrek (IV/5)
Anuñ zikrinde tâyih ^{c}akl-ı dânâ

Ne cevherdür ne cism ü ne ^{c}araz ol (IV/6)
Ne sûretdür ne hâl ü ne heyûlâ

Anuñ zikrine ihlâs-ıla meşgûl (IV/7)
«erâdan her ne kim var tâ süreyyâ

Anuñ birligine virür şehâdet (IV/8)
Ser-â-ser âferîniş zîr ü bâlâ

Kim itdi yili yir yüzine ferrâş(IV/9)
Kim itdi bâga bulıtları sakkâ

Kamışdan kim düzetdi nûş-ı dârû (IV/10)
Dikenden kim bitürdi tâze hurmâ

Kim itdi nergisüñ gözin mükahhal (IV/11)
Kim itdi lâlenüñ yüzini hamrâ

Benefşe zülfini kim itdi müşgîn (IV/12)
Gülüñ ruh-sârını kim kıldı ra^{c}nâ

Çemen ferşini kim itdi mutavves (IV/13)
Agaçlar hullesin kim kıldı hadrâ

Diriden ölüyi kim itdi zâhir (IV/14)
Ölüden diriyi kim kıldı peydâ

Giceden gündüzi kim itdi rûşen (IV/15)
Yazı kışdan kim eyledi hüveydâ

Kim ider sahradan yâkût-ı ahmer (IV/16)
Kim ider katradan lü'lü-yi lâlâ

Kim itdi ^{c}âlemüñ tertîbin ibdâ^{c} (IV/17)
Kim itdi âdemüñ terkîbin inşâ

Hüœâvendâ cihân kim kudretinden (IV/18)
Yir ü gök oldı vü ^{c}arş-ı mu^{c}allâ

Ol itdi cânları tevhîde vâkıf (IV/19)

Ol itdi dilleri tesbîhe gûyâ

Anuñ lutfı virür bulıda idrâr (IV/20)
Anuñ cûdından alur çeşme icrâ

Kelîm'e viren oldur tis^c a âyât(IV/21)
Mesîh'e iden ol ta^c lîm-i ihyâ

Hemîşe lutfı mersûmı müretteb (IV/22)
Müdâm in^c âmınuñ h^c ânı müheyyâ

Hüœâvendâ güneh-kârem velîkin (IV/23)
Senüñ ^c afvuñı iderem temennâ

Benüm cürmüm senüñ ^c afvuñ katında (IV/24)
Nedür bir katradur der-heft deryâ

İlâhî rahmetüñi mûnis itgil (IV/25)
Baña şol dem ki kalam zâr u tenhâ

Ne lâyıkdur senüñ ^c afvuñ katında (IV/26)
Kiola cürmüm benüm kim bir katra

Gözüm gayre nazar kıldı-y-sa ^c afv it (IV/27)
Bu ter-dâmen siyeh-dilden Hüœâyâ

Hüœâvendâ sen it zahmuma merhem (IV/28)
İlahî derdüme sen kıl müdâvâ

Senüñ ^c ışkuñadur Yâ-Rab bilürsin (IV/29)
Bu masnû^c âtı itdügüm temâşâ

Yüregüme sen urduñ bunca âteş (IV/30)

Başuma sen düşürdüñ bunca sevdâ

Eger ^{c}âşık eger ma^{c}şûk sensin (IV/31)
Neçündür arada pes bunca gavgâ

Niyâzın Ahmedî ^{c}arz ide geldi (IV/32)
Kapuñdan ola mı mahrûm hâşâ

Benüm nefsümi tab^{c} âlâyışından (IV/33)
Halâs it fazluñ-ıla iy Tüvânâ

Gidergil benligüñ jengini benden (IV/34)
Ki göñlüm gözgüsi ola musaffâ

Heyûlî dûzahından bini kurtar (IV/35)
Ki ola fazluñ-ıla ^{c}ayşüm mühennâ

Senüñ rıdvânuñı diler bu göñlüm (IV/36)
Ne cennet ravzasın ister ne havrâ

V
HÂZÂ KASÎDETÜN FÎ’N-NASÎHATİN VE MEDHİ’N NEBİYYİ ^{C}ALEYHİ’S-SELÂM

Bir yir ki ola evveli vü âhiri fenâ (V/1)
Bellüdür anda kim ne kadar bulına bekâ

Ol kim finâsı ola fenâ yiri iy ^{c}aceb (V/2)
Kimseye itdi mi ve ya hoœ ide mi vefâ

Tolu-durur belâ-y-ıla ucdan uca cihân (V/3)
Kimdür ki anuñ belâsına olmadı mübtelâ

Çarhuñ medâr u mihver ü kutbına bahma kim (V/4)
Bu ^{c}ömr dânesini yügidür bu âsiyâ

Bir külhân-ı küdûret ü zulmet-durur cihân (V/5)
Gül-şen bigi anda bulına mı nûr u yâ ziyâ

^{c}Ömrüñ yile virür niçe kimsene üşbu yil (V/6)
Sen aña müşg ü gâliye dirsin zihî hatâ

Dünyî hevâsı her neyi saña itdi nîş-ker (V/7)
Şöyle ki itdi gözlerüñe hâki tûtiyâ

Nergis bigi eger saña zerrîn ola külâh (V/8)
Yâ gonca bigi la^{c}l-ile pîrüze-gûn kabâ

Ne fâ’ide çü nâ-geh irişüp ecel yili (V/9)
Topraga savuruban ider cümlesin hebâ

Her ne varı-ısa taht-ı Süleymâna dek kamu (V/10)
Çün kim yile varur gam u mihnetdür ü şikâ

Dünyî senüñ revânuñ u cânuña hasm sen (V/11)
Cân-ıla sevdügüñ anı olur mı ^{c}aceb revâ

Çün zûd mîr olup burada hâk olur kişi (V/12)
Pes assı ne ki olasın emîr yâhû pâdişâ

Dünyî hevâsı aslı vebâdur suyı maraz (V/13)
Olmasun aldaya seni bu âb u bu hevâ

Anuñ-ıçun bu hâk hevâya hilâfdur (V/14)
Kim kamu hâle anda muhavvil-durur kazâ

Çün kim kazâ-durur kamu halkuñ ^{c}inân-keşi (V/15)

Pes kamu hâle vâcib olur sabr-ıla rızâ

Üç oglanı ki ma[c]den ü hayvândur u nebât (V/16)
Bu dört ana-durur iden ol tokuz ata

Ol kamusına birden olur bu cemî[c]-i hükm (V/17)
Dahı i[c]tikâd [c]ayn-i hatâdur u nâ-sezâ

Kim virdi emân saña-iy [c]aceb ki îmin olasın (V/18)
Bu çarhdan ki işi kamu mihnetdür ü [c]anâ

Ten kaydına neçün ola cân güheri esîr (V/19)
Toprag içinde nîşe nihân ola kîmiyâ

Derd ü belâdadur niçe kim tende ola cân (V/20)
Fikr eylegil bu derde ki ne nesnedür devâ

Utanmadın nişe idesin Hakka ma[c]siyet (V/21)
Görür-iken ki ol saña nice ider i[c]tinâ

Sen sâkin olmag-ıçun ider cünbiş âsmân (V/22)
Sinüñ masalihuñda yürür âb-ıla hevâ

Sakkâ-durur saña bulıd u âş-pez esîr (V/23)
Ferrâşdur saña yil ü habbazdur serâ

Deryâda merkebüñe senüñ kamçıdur şemâl (V/24)
Sahrâda saña mirvaha-gerdân-durur sabâ

Sinüñ tavaruña çeker irte gice [c]alef (V/25)
Leşker-keş-i bahâr u cerâyet-dehü-nümâ

[c]Âsî olursın üşbu kamu lutf-ıla aña (V/26)
Sen de ger âdemî-y-iseñ ola-y-dı bir hayâ

^{c}İsyân nicesi idile fermânına anuñ (V/27)
Kim kudreti elinde-durur arz-ıla semâ

Ol pâdişâh ki oldı yir ü gökde uş ^{c}ayân (V/28)
Her zerre birligine vü varlıgına güvâ

İkrâm-ıla celâl anuñ u cemâl hem (V/29)
Şöyle ki halk u emr anuñ u ^{c}izz ü kibriyâ

Oldur vücûd-ı Mutlak u Bâkî kamu vücûd (V/30)
Anuñ vücûdı sâyesi-dur bilâ-imtirâ

Ni külli vü ne cüzvi vü ne hâsdur u ni^{c}âm (V/31)
Ni hâricî vü zihnidür iy sâhib-i dehâ

Oldur Ahad ki vahdeti zâta degül ziyâd (V/32)
Yoh-durur anda kesret ü hem eyn ü hem metâ

Mutlak olur mukayyed-i küllî vü cüzvi hem (V/33)
Bî-ân ki ide tagayyür anuñ zâtına i^{c}tirâ

Varlıgıdur bedîhi vü ihfî-durur yakîn (V/34)
Her nesneden ki var-durur ol nesnede hafâ

Evvel-durur velîkin anuñ ibtidâsı yoh (V/35)
Âhır-durur velîkin aña yohdur intihâ

Çün lutf u ni^{c}metine anuñ yoh-durur kerân (V/36)
Kimdür ki ide bile aña hamd-ile senâ

İhsânına hisâb yog u fazlına hem kenâr (V/37)
Pes kim ola ki ide bile kullugın edâ

Havfından ay erir ü recâ-y-ıla artar uş (V/38)
Kul ol-durur ki anda ola havf-ıla recâ

Ne kavline bulınur anuñ redd ü i^{c}tirâz (V/39)
Ne fi^{c}line bulınur anuñ çün ü yâ çirâ

Ne nutk vasfını ide bilür ne ^{c}akl u rûh (V/40)
Ne vehm künhine ire bilür ne hoœ zekâ

Hem Vâhibü'l- ^{c}Atâ'dur u hem ^{c}Âlimü'l-Guyûb (V/41)
Hem Fâliku'n-Nevâ'dur u hem Râzıku'l-Verâ

Uş tâ^{c}atına bedr bigi ser-figende şems (V/42)
Uş şems bigi hidmetine püşt-i ham hevâ

Bula halâs cümle mahâvifden ol kişi (V/43)
Ki anuñ ^{c}inâyetine ide dâ'im iltica̅

Bî-gâne ol cihândan u bî-h^{w}îş kendüden (V/44)
Ol kim muhabbeti-y-le ola anuñ âşinâ

Kes halkdan ^{c}alâyık u ^{c}uzlet kıl ihtiyâr (V/45)
Kim Hak katunda kadr bulasın u irtikâ

Tavukı zillete düşüren nedür ihtilât (V/46)
^{c}Ankâyı ^{c}izzete çıharan nedür inzivâ

İde fenâyı terk ü bekâya kıla heves (V/47)
Ol kim ümîdi var ki bula lezzet-i likâ

Eyyûb bigi sabr gerekdür belâsına (V/48)
Kim bî-belâ kimesneye virilmedi velâ

Ya^{c}kûb ki olmış-ıdı anuñ göñli dâr-ı hüzn (V/49)
Görmezdi Yûsufı gözine irmese ^{c}amâ

Ocaga girüben oda yanmaz-ısa demür (V/50)
Ne âyîne olur ol u ni âlet-i gazâ

Lâle oda yahılur anuñ-çün bulur cemâl (V/51)
Çün kim gül oda düşe sudâ^{c}a olur devâ

Ol bula subh bigi safâ kurbetinde anuñ (V/52)
Kim sıdk-ıla ola tâbi^{c}-i âsâr-ı Mustafâ

Hem zirve-i memâlik ü hem server-i rüsül (V/53)
Hem zübde-i beşerdür ü hem kutb-ı evliyâ

Anda ki “lev denevtü” diyü kaldı Cebra’îl (V/54)
Hakdan aña irişdi “tekaddem” diyü nidâ

Cibrîl’i koyuban ol araya irişdi ol (V/55)
Kim anda oldı rûzi aña halvet-i denâ

Çün hatm-i enbiyâ vü rüsüldür ^{c}aceb degül (V/56)
Kim olsa şer^{c}i nâsıh-ı ahkâm-ı enbiyâ

Hakdan Sirâc anuñ-ıçun oldı adı kim(V/57)
Mecmû-ı halk andan alur nûr-ıla ziyâ

İtdi anuñ tevâzu^{c}ı fahr-ıla iftihâr (V/58)
Gerçi ki pâdişehler olupdur aña gedâ

Oldugı-çun adınuñ arasında hâ vü mîm (V/59)
Tâc oldı yidi sûreye ol iki zî-^{c}atâ

Ol aduñ evveli-y-ile vü âhırı içün (V/60)

Medd oldı eyle kim elif uş hatt-ı istevâ

Barmagınuñ işâreti-le ayrıldı gökde mâh (V/61)
Mûsî elinde oldı-y-ısa ejdehâ ^{c}asâ

Söyletdi zehrlü et-ile sûsmârı ol (V/62)
^{c}İsî nefesle virdi-se bir mürdeye kuvâ

Hil^{c}at aña “le ^{c}amrüke ve levlâ” dür yakîn (V/63)
“Ve’l-leyli”dür saçı yüzi “ve’ş-şemsi ve’d-dûhâ”

Hakdan Beşîr oldı anuñ adı vü nezîr (V/64)
Zî ma^{c}den-i keramet ü zî-matla^{c}-ı hüdâ

Tibyân-durur kitâbı vü büşrâ vü hem hakîm (V/65)
Nûr u belâg u mev^{c}ize vü rahmet ü şifâ

Oldur imâm ü kıdve-i ahyâr ü ehl-i dîn (V/66)
Oldur hümâm ü zübde-i ebrâr ü asfiyâ

Ol kutb-ı evliyâdur u evtâddur aña (V/67)
Sıddîk-ıla ^{c}Ömer dahı ^{c}Osmân u Murtazâ

Aldı karâr hilmi-y-ile merkez-i zemîn (V/68)
Buldı medâr ^{c}azmi-y-ile mihver-i semâ

Şer^{c}i kamu şerâyi^{c}i nesh itdise n’ola (V/69)
Çün âhır-ı rüsül-durur u hatm-i enbiyâ

Çün Ahmed’i senâ-y-ıla zikr ide Ahmedî (V/70)
Ger hem-dem olmaz-ısa aña müşg olur hatâ

Gerçi ki Mustafâ yüzüni görmedüm velî (V/71)
Mihrinden irdi gözlerüme nûr-ı ıstıfâ

Bû Cehl dahı ^{c}ışkına sıddîk olup sözin (V/72)
Tasdîk ide-ydi olmasa gözinde anuñ gıta

Bû Cehl bir göz-ile bakardı aña ki ol gözüñ (V/73)
İçi çüher tolu-y-ıdı vü ^{c}illet-i gışâ

Bû Bekr bir gözi-y-le nazar ider-idi aña (V/74)
Ki ol gözde yogıdı sebel ü zulmet ü gışâ

Çünkim şefî^{c}sin ü müşeffa^{c} seni iy resûl (V/75)
Baña şefâ^{c}at it ki olur hâcetüñ revâ

Tîmâr it şefâ^{c}at-ıla derdüme benüm (V/76)
Senden bulur-ısa n'ola bu bî-nevâ nevâ

Ol kişi kim şefâ^{c}atüñ aña irişmege (V/77)
Ne kim velâsı var-ısa olur aña belâ

Baña ^{c}inayet eyle şefâ^{c}atle anda kim (V/78)
Kamu halâyıka irişür mihnet ü ^{c}anâ

Hakdan benüm günehlerüme ^{c}afv iste kim (V/79)
Bana günâh lâyık ana ^{c}afvdur sezâ

VI

FÎ-MEDH-İ EMÎR SELÂMÎ

Şol Selâmî ki ola teşne çeşme-i hayvân aña (VI/1)
Şol Selâmî ki ola fitne ravza-i rıdvân aña

Şol Selâmî ki aña mahrem râhat-ı ervâhdur (VI/2)
Şol Selâmî ki ola hem-dem rahmet-i Rahmân aña

Şol Selâmî kim vire ol bâg-ı Cennet'den haber (VI/3)

Şol Selâmî ki ola vâlih hûr-ıla vildân aña

Şol Selâmî ki oradan ^{c}Îsî urur-ıdı nefes (VI/4)
Şol Selâmî ki ola tâlib Mûsî-yi ^{c}İmrân aña

Şol Selâmî ki-ister-idi zâr olup Ya^{c}kûb anı (VI/5)
Şol Selâmî ki ola râgıb Yûsuf-ı Ken^{c}ân aña

Şol Selâmî kim ola hem-dem aña Rûhu'l-Kudüs (VI/6)
Şol Selâmî ki ide cândan müjde-i peymân aña

Şol Selâmî kim anuñ bigi ola bâd-ı bahâr (VI/7)
Şol Selâmî ki ide gayret katre-i neysân aña

Şol Selâmî ki ola Hızr-ı zinde aña hem sebîl (VI/8)
Şol Selâmî kim ire İlyâs'dan i^{c}lân aña

Şol Selâmî ki ola nergis her gice aña muntazır (VI/9)
Şol Selâmî kim heves ola gül-i handân aña

Şol Selâmî ki ola sünbül zülfine tâbî anuñ (VI/10)
Şol Selâmî ki ola vâlih lâle-i nu^{c}mân aña

Şol Selâmî ki ola tâze ^{c}ışkı-y-ıla yâsemîn (VI/11)
Şol Selâmî ki ola reyhân cân-ıla hayrân aña

Şol Selâmî kim getürmişdi resûle Cebra'îl (VI/12)
Şol Selâmî kim buyurdı virmege Yezdân aña

Şol Selâmî ki ana hâdim la^{c}l ü kul ^{c}anber ola (VI/13)
Şol Selâmî ki ola lâle lü'lü-yi rahşân aña

Şol Selâmî kim işâret itdi yümnîye resûl (VI/14)
Şol Selâmî kim beşâret-bahşdur Kur'ân aña

Şol Selâmî ki irmiye ihlasına hergiz riyâ (VI/15)
Şol Selâmî ki ola reh-ber dîn-ile îmân aña

Şol Selâmî kim ^{c}adedde eyle ola irmeye (VI/16)
Reml ü neml ü fevc ü mevc-i Kulzüm ü ^{c}Ummân aña

Şol Selâmî ki ola Mecnûn aña ^{c}akl-ıla revân (VI/17)
Şol Selâmî ki ola meftûn hem-dil ü hem-cân aña

Birbirem bâd-ı Bihişt-ile şehüñ eyvânına (?) (VI/18)
Kim iremez rif^{c}atinden kulle-i keyvân aña

Ol ki dirler Mir Sülmân İbn-i Sultân Bâyezîd (VI/19)
İbn-i Gâzî Han Murad İbn-i Melik Orhan aña

Ögreney-di nice olur mülkde dâd u dihiş (VI/20)
Ger diri kalıb kul olsa şâh-ı Nûşürvân aña

Fûr-ı Hind'de olsa-y-ıdı ferr-i kem-ter kulınuñ (VI/21)
Hiç bulımazdı zafer İskender-i Yûnân aña

Ger şükûhından siper duta-y-ıdı İsfendiyâr (VI/22)
Ohını irgürmez-idi Rüstem-i Destân aña

Yüz sürerler tahtına kisri-y-ile kaysar anuñ (VI/23)
Baş ururlar bahtı-çun fagfûr-ıla hâkân aña

Atınuñ na^{c}li olam diyü hevesde eriyü (VI/24)
İki kez her ayda halka olur meh-i tâbân aña

Gün ayagı tozını eylemeg-içün tâc-ı ser (VI/25)
Encümüñ nakdini virüp bulsa olur erzân aña

H^{w}ânına biryân olayım diyü sa^{c}y ider Hamel (VI/26)
«evr diler ârzu-y-ıla ki ola kurbân aña

Himmetini vezn itmege terâzû bulsalar (VI/27)
^{c}Arş-ıla kürsî ola-y-dı keffe-i mîzân aña

Mîr Sülmândur Süleymân-ı zemâne kim olur (VI/28)
Vahş u tayr u ins-ile cin bende-i fermân aña

Oldur ol şâh-ı cüvân-devlet ki bî-şek ^{c}an-karîb (VI/29)
Tâbi ü tâbi^{c} olur Îrân-ıla Tûrân aña

Sâcid ü hâşi^{c} bu yidi encüm ü altı cihet (VI/30)
Râki^{c} ü hâzi tokuz eflâk ü dörd erkân aña

Cûdı anuñ az bahşiş itdüginde hergiz yitmeye (VI/31)
Mâl u genc ü Mısr u Şâm u mülk-i İsfâhân aña

Bezmi koyup rezme kasd ider-ise bir ^{c}azm-ile (VI/32)
Feth ola Rûm'dan tâ hadd-i Hindüstân aña

Kudret-ile fikreti irmiş-durur ol hadde kim (VI/33)
Ne kadar düşvâr iş olursa gelür âsân aña

Yaraşur dünyâda ne varsa selâtîn u mülûk (VI/34)
Ki eydeler Sultân bin-i Sultân bin-i Siltân aña

Çün melâyik yirde gökde aña iderler du^{c}â (VI/35)
Bâri kimdür âdemi ki olmaya midhat-h^{w}ân aña

Çünki gördi tal^{c}atınuñ nûrını şems-i felek (VI/36)
Seyr iderken mâh bigi kaldı ser-gerdân aña

Kılıcınuñ darbı kûh-ı sahreyi ide kalem (VI/37)
Ohınuñ peykânı irse dutmaya sindân aña

Atı fikret bigi çünkim ^{c}azm ide bir maksada (VI/38)
Ne sabâ irişür ü ne berk-ı nûr-efşân aña

Mürg-i perrân iremez atına vü hengâm-ı sayd (VI/39)
Ne hod arslan döyer ü ne bebr ü ne kaplan aña

Yire düşer korhusından bu felekdeki ^{c}ukâb (VI/40)
Kaşına şâhuñ elinden gidicek perrân aña

Şehlerüñ çevgânı vü hem topı agaç olıcak (VI/41)
Şems gerek top ola vü mâh-ı nev çevgân aña

Bir gül-istân nakş itdi midhatüñde Ahmedî (VI/42)
Ki oldı hayrân Mâni itdügi nigâr-istân aña

Çünki levha yüridür şâhuñ senâsında kalem (VI/43)
Levh-i mahfûz olsa gerek defter ü dîvân aña

Dâ^{c}i oldur kim du^{c}âñı idicegez her-fasîh (VI/44)
Diye âmîn Rûm'dan tâ hadd-i Türk-istân aña

Pâdişâhuñ gül yüzinden bini mahrûm eyledi (VI/45)
Bu gözüm kim kût oldı lâle bigi kan aña

Şâhı göreli gözüm çün itmedi gayre nazar (VI/46)
Niredendür bu belâ vü renc-i bî-pâyân aña

Ne güher kim nazm itdüm medhde bagışladum (VI/47)
Ol şaha kim hâk-i rehdür la^{c}l-ile mercân aña

Lîki bu güher bahâsın şâhdan nakd isterem (VI/48)

Va^{c}de-i nisyedir-ise yoh-durur imkân aña

Pâdişâhuñ gaynı elinden isderem ^{c}ayn-ı ^{c}ata (VI/49)
Şol kadar kim şâd olalar işidüp a^{c}yân aña

Hoş dut ol kuluñı kim hem fazl u nazm u nesrde (VI/50)
Gaşn iderler Enverî vü H^{w}âce vü Selmân aña

Yiri-durur ne kadar tahsîn iderse şâh anı (VI/51)
Hem sezâdur ne kadar kılur-ısa ihsân aña

Kapuña yüz sürdügümi her ki işitdi didi (VI/52)
Kim viriser şâh mâl u mülk ü hân ü mân aña

Anı it baña şehâ kim dost u düşmen işidüp (VI/53)
Dimesün kim degmedi cüz hayret ü hirmân aña

Şol sebeb kim da^{c}vet-ile şeh getürdi kulını (VI/54)
Bir mu^{c}ammadur kim irmez fikret-i insân aña

Ne sebebden pây-bûsuñ bulalı adı anuñ (VI/55)
Nâkıl oldı dir-iken halk-ı cihân Hassân aña

Pâk-durur ^{c}ismeti Meryem bigi ol ^{c}Îsî-demüñ (VI/56)
Pes nedündür iy ^{c}aceb bu töhmet ü bühtân aña

Dile düşdi söz bigi hak söz didügi-çün dili (VI/57)
Lâ-büd oldı bu bihişt-âbâd bir zindân aña

Pâdişâhuñ ^{c}âşıkıdur geldi işigin öpmege (VI/58)
Pâdişâhı sevdügi-durur hemîn ^{c}isyân aña

Niçe ki ola pâyi-dâr u ser-sebük kutb-ı medâr (VI/59)
Niçe ki ola çarh u encüm virile ferman aña

Pâyidâr olsun şeh ü dönsün murâdınca medâr (VI/60)
Şarkdan tâ garba olsun mevzi^{c}-i seyrân aña

Her cemâle ki anda vardur degmesün ^{c}ayne'l-kemâl (VI/61)
Hoœ kemâl anuñ-durur kim irmesün noksân aña

Buyrugından baş çeken boynın nite kim pey verüp (VI/62)
Ejdehây u mâr olsun ol reg-i şiryân aña

Kullıguña her ki İbrâhîm var ola Halîl (VI/63)
Bag olsun u gül-üstân âteş-i sûzân aña

VII

KASÎDE DER-BAHÂRİYYÂT

Subh-dem ^{c}Îsî nefes olup eser bâd-ı sabâ (VII/1)
Bülbüle virür haber gül geldüginden merhabâ

Zî-sabâ kim Huld bâgından gelüp bagışladı (VII/2)
Topraga pîrâne ser-pîrâye-i ^{c}ahd-i sabâ

Sebze olmış hulle-pûş u gonca-gül-gûn pîrehen (VII/3)
Şâh-ı gül gûher-nisâr u lâle yâkût-ı kabâ

Cennet-i ^{c}Aden oldı gül-zâr âb-ı kevser cûyibâr (VII/4)
Ebr lü'lü-yi ^{c}Aden saçdı vü yil müşg-i Hıtâ

Gül urunmış tâc-ı la^{c}l ü nergis almış câm-ı zer (VII/5)
Hâre pîrûze-selebdür hâr mînâyî-ridâ

Gül serâ-perde düzetmiş girü cilve urmaga (VII/6)

Ol serâ-perde içinde bülbül uş perde-sirâ

Yâr zülfine sabâ yili güzer kıldı meger (VII/7)
Kim anuñ enfâsı-y-ıla hoş mu^{c}attardur hevâ

Gonca ^{c}ışkından lebinüñ her gice uş teng-dil (VII/8)
Gül yañagı hacletinden her seher gark-ı hayâ

Gül bigi keşf isteseñ nergis-misal itgil nazar (VII/9)
Rahmet âsârına kim tolmış-durur arz u semâ

İsdeseñ berk ü nevâ ^{c}ıyşe varalum bâga kim (VII/10)
Toludur gül-zâr u bâg ucdan uca berk ü nevâ

Varsa göñlüñde küdûret câm-ı mey nûş eyle kim (VII/11)
Ol küdûret mahv olup göñlüñ tola nûr-ı safâ

Fikrin encâmuñ unıt Cem bigi câm-ı la^{c}l iç (VII/12)
Kim bu derde dahı nesne olmadı olmaz devâ

Lâle vü nergis bigi ildin koma bir lahza kadeh (VII/13)
Yile virüp ^{c}ömrüñi gül bigi itmegil hebâ

Mevsim-i gül fursat-ı ^{c}işretdür itme fevt anı (VII/14)
Çün güli bildüñ ki bes nâzükdür ü endek bekâ

Ahmedî cân saña mihmândur düriş hoş dut anı (VII/15)
Kim ^{c}azîzi h^{w}âr dutmah olmadı olmaz revâ

VIII

KÂFİYETÜ’L-BÂİ

Bî-bekâdur bu menzil iy ahbâb (VIII/1)
Fe’ttekûl’l-lâhe yâ ûli’l-el-bâb

Kopdı kaht-ı vefâ vü bu müşkil (VIII/2)
Ki bulınmaz bu kahta fethü'l-bâb

Olma ^{c}ahdine garre dünyânuñ (VIII/3)
Sadıku'l-kavl ola dime kezzâb

Beni sîr-âb ide dime cihân (VIII/4)
Sanıban bu serâbı sen sîr-âb

Dünyadan kes ta^{c}allukı ki oldur (VIII/5)
Senüñ-ile Hak arasında hicâb

Saña senlik-durur ^{c}ikâb u belâ (VIII/6)
Ki oldı âfet ^{c}ukâba perr-i ^{c}ukâb

Senligi terk it ki rûşen ide (VIII/7)
Göñlüñi şu^{c}le-i ileyh-i me'âb

Zîr ü bâlâ ne varsa oldur bes (VIII/8)
Ki yakîn mihr nûrıdur meh-tâb

Hâcetüñ andan isde ki ide saña (VIII/9)
Feth-i bâb ol Müfettihü'l-Ebvâb

Ger dilerseñ ki ide günâhuñı mahv (VIII/10)
Tevbe it "innehü Hüve't-Tevvâb"

Nefsi ko ki olmaya işüñde hatâ (VIII/11)
^{c}Akla uy ta ki re'yüñ ola savâb

Ekdügüñ dâneyi nedür bil kim (VIII/12)
Cev-be-cev idilür senüñle hisâb

Dünyada tâ^{c}at it ki ^{c}ukbîde (VIII/13)

Görmeyesin ki “keyfe kâne ^{c}ikâb”

Utan andan ki anuñ katında-durur (VIII/14)
Ne ki var zerre zerre ^{c}ilm-i kitâb

Düriş anlardan ol ki vasfı olaruñ (VIII/15)
Geldi “tûbâ lehüm ve hüsnü me’âb”

Olma câhına dünyanuñ garre (VIII/16)
Ki karâr almadın döner dolâb

Ne assı olmah emel evi ma^{c}mûr (VIII/17)
Çünki ola serâ-yı ^{c}ömr harâb

Dünya kalmaz kimesneye ne gerek (VIII/18)
Pes anuñ-çun bu kamu renc ü ^{c}azâb

N’oldı gör Şâsb kanı Nîrem ü Sâm (VIII/19)
Kandadur Zal ü Rüstem ü Sührâb

Hulefâ n’oldı ya mülûk-ı ^{c}Acem (VIII/20)
“Ehleke’d-dehr ûlâ’ike’l-ahzâb”

Taht u tâcı koyup bu sultânlar (VIII/21)
Uş yaturlar çüriyü taht-ı türâb

Sür göñülden bu dünyanuñ mihrin (VIII/22)
Koma kim büt-gede ola mihrâb

Tîz bitür hayr işi kılma direng (VIII/23)
Ki ider gitmege bu ^{c}ömr şitâb

Yigid-iken ^{c}ibâdet it senden (VIII/24)
Ne gele çünki gide ^{c}ahd-i şebâb

Zikrini komagıl dilüñden anuñ (VIII/25)
Ki aña ider kamu rücû^{c} u iyâb

Dane ekmezsen itme dahla tama^{c} (VIII/26)
^{c}Amel itmezseñ umma hîç sevâb

Kurı yayı ki şirkdür ider ol (VIII/27)
Tâ^{c}atuñı “bikî^{c}atin keserâb”

Her ne bâb-ıla ki Ahmedî söyler (VIII/28)
Sözi hikmet olur u faslı hitâb

Üşbu resm-ile yanmaya oda ^{c}ûd (VIII/29)
Üşbu sâza iñilemeye rebâb

Sözde anuñ bigiyem diyene di kim (VIII/30)
Nice bülbül bigi ide nagme gurâb

Oldur ol kuş ki şâh-ı sidre aña (VIII/31)
Dâm-durur yolında iy ashâb

FÎ-MEDH-İ SULTAN MEHEMMED
IX

Minnet İlâha kim girü ol şâh-ı kâm-yâb (IX/1)
Tahtına irişüp didi aña baht-ı kâm-yâb

Feth ü zaferle irişiben dâr-ı mülkine (IX/2)
Kıldı ^{c}adû rikâbını kılıcına kırâb

Ma^{c}mûr kıldı memleketi cümle ^{c}adl (IX/3)
Giderdi zulmı komadı bir yir ki ola harâb

Olmış-durur sa^{c}âdet-i devlet aña nasîb (IX/4)
Şöyle ki oldı lutf-ıla ^{c}adl ü sehâ nısâb

Sultân-ı tâc-bahş Mehemmed şeh-i mülûk (IX/5)
Kim yüz sürer yolına anuñ mâh u âfitâb

Eydür du^{c}â vü medh aña mecmû^{c}-ı hâs u ^{c}âm (IX/6)
Kılur senâ vü hamd aña yik-pâre şeyh ü şâb

Her-geh ki ^{c}azme hazm ide düşmenlere aña (IX/7)
Bâd-ı sebük-^{c}inândur u kûh-ı girân rikâb

Okıdur ol kazâ ki kaderlendi çarhdan (IX/8)
Kılıcı sâ^{c}ikadur u sügüsidür şehâb

Her kanda kim anuñ eli feyzi ^{c}atâ ide (IX/9)
Düşer hayâdan eriyibenüñ yire sehâb

Esrâr-ı çarh gün bigi rûşen-durur aña (IX/10)
Lâ-büd ne fikr itse hatâsuz olur savâb

^{c}Âlem içinde her ne ki var münkalib olur (IX/11)
Minnet Haka ki yohdur anuñ tahtına inkılâb

Hulkı şemâmesi gülüñ irdi meşâmına (IX/12)
Ol şermden-durur ki eriyiben olur gül-âb

Her yaña döner-ise n'ola hasm tâsadan (IX/13)
Sayru olana bî-gümân irişür ıztırâb

Ger Rüstem-ise ol ki saña olmaya mutî^{c} (IX/14)
Kılıcuñ aña serzeniş-ile ider ^{c}itâb

Yüzüñ safâsını görüben gül hayâdan uş (IX/15)

Yeşil harîr la^{c}l yüzine ider nikâb

Tâ mihr ü mâh kapuña yüz dutdı ser-te-ser (IX/16)
Kim ol cemî^{c}-i ^{c}âleme merci^{c}dür ü me’âb

Söz nicesi irişdüre medhüñe Ahmedî (IX/17)
Kim şem^{c} bigi eritdi anı sûz-ı igtirâb

Kankı şarâba vardısa sîr-âb olam diyü (IX/18)
Oldı serâb tâli^{c} ü bahtında anuñ şarâb

Her yaña vardı bulmadı kimseneden kerem (IX/19)
İtdi girü işügüñe devlet bigi iyâb

Sinüñ işigüñe süre ihlâs-ıla yüzin (IX/20)
Her kim diler ki devlet ü baht ide iktisâb

Niçe ki ola çarh-ı felekde medâr u kutb (IX/21)
Olsun sipihr-i mihr senüñ dergehüñ-mesâb

Kılsun yolını düşmenüñüñ hatt-ıla hatâ (IX/22)
Savbını dost fikretinüñ eylesün savâb

^{c}Azmüñe kanda kim ola olsun delîl feth (IX/23)
Fikrüñle bikr gayb öñinde olmasun hicâb

Disün felekde saña güneş sâhibü’l-livâ (IX/24)
Olsun kamer dilinde aduñ Mâlikü’r-Rikâb

X
KASÎDE-İ BAHÂRİYYÂT

Seherde çünki bulut yir yüzine saçdı gül-âb (X/1)
Sabâ yili yañagından gülüñ götürdi nikâb

Gülüñ dibinde ma^{c}âşirleri görüp bülbül (X/2)
Ohudı sûz-ıla “tûbâ lehüm ve hüsnü me’âb”

^{c}Arûs-ı bâg meger cilve idiser ki bu gün (X/3)
^{c}Abîr dökdi hevâ vü harîr geydi türâb

Ne dürlü gevher ü ne sîm ü zer çıharur gök (X/4)
Yirüñ hazâyin açup Müfettihü’l-Ebvâb

Gülüñ yüzinde görüp şeb-nemi ^{c}acebleyü dir (X/5)
Bu şem^{c}de nice hoş cem^{c} olmış âteş ü âb

Menâbirinde gülüñ uş hatîb olup bülbül (X/6)
İşit ne nagmeler ile seherde itdi hitâb

Virür nebâta hayât esdügince bâd-ı sabâ (X/7)
Olur mübeşşir-i rahmet belürdügince sehâb

Bu rahmetüñ eserinden tolu-durur yir ü gök (X/8)
Nidâ-yı “fa^{c}tebirû’ minhü yâ ûlü’l-elbâb”

Bu kuşlara niredendür bu dürlü dürlü nüvâ (X/9)
Bu güllere niredendür bu renk renk siyâb

Meger ki nergise lâle-piyale sundı gice (X/10)
Ki subh-dem gözi toptoludur humarıla h^{w}âb

Ne iñledi gül ü ne rengi döndi kirm düşüp (X/11)
Tenine eyle ki Eyyûb “innehü evvâb”

İy yâr gel varalum bâga ki oldı agaçlaruñ (X/12)
Libâsı atlas u tâcı ^{c}akîk u dürri hoş-âb

Cemâlüñüñ düşer olursa ^{c}aksi gül-zâra (X/13)
^{c}Aceb degül eriyüben hayâdan olsa gül-âb

Husûmeti ne-durur cân u ^{c}akl-ıla Yâ-Rab (X/14)
Bu câœû gözlerüñüñ "iz tesevverü'l-mihrâb"

Çemende celve iderken işidüben lâle (X/15)
Cemâlüñ âyetini "harre râki^{c}an ve enâb"

Tapuña irmege yohdur bizüm bidâ^{c}atümüz (X/16)
Meger ki bir sebeb ide Müsebbibü'l-Esbâb

Gümân iden ki fasâhetde Ahmedî'ye ire (X/17)
Meselde oldı umîœi "bikî^{c}atin keserâb"

KÂFİYETÜ'T-TÂ

XI

Oldı vâcib tedârük-i mâ-fât (XI/1)
Ki cihân cümle toludur âfât

Kalmañuz lezzetine dünyânuñ (XI/2)
Eksirû' zikre hâdimü'l-lezzât

^{c}Ömr yil üzredür aña ne bekâ (XI/3)
Hâk su üzredür aña ne sebât

N'ide dirsiñ saña bu dâr-ı gurûr (XI/4)
Ki oldı şâœisi gussa cem^{c}i şitâb

Güli anuñ hârdur şarâbı humâr (XI/5)
Sıhhati ^{c}illet ü hayâtı memât

İy cihândan vefâ bulam diyem (XI/6)

Bu ne fikr-i muhâldür heyhât

Gitdügi buraya gelen kişinüñ (XI/7)
Saña yitmez mi i^{c}tibâr u ^{c}ızât

Nesine garre olduñ eyyâmuñ (XI/8)
Ki toludur muhâvif ü kürübat

Anda dün gördügüñ sudûr u ^{c}izâm (XI/9)
Bu gün olmiş-durur ^{c}izâm-ı rüfât

Kibr atın sürme kim bu nat^{c} üzre (XI/10)
Bir piyâde ider seni şeh-mât

Ne heves itdüñ üşbu zindâna (XI/11)
Hâzır-iken hadâyık-ı cennât

Revh ü reyhândür ol ü sûr ü sürûr (XI/12)
Bu belâ vü fenâdur u zulümât

Ol makâm-ı melâ'ik ü melekût (XI/13)
Bu mekân-ı behâyim ü haşerât

Ol safâ suffesine irişesin (XI/14)
Mahv olur-ısa senden üşbu sıfât

Nefs âfetdür olma fitne aña (XI/15)
Ki her âfetden ire saña necât

Halkı terk eyle vü Hakı gözle (XI/16)
Ki kamu Hak-durur ^{c}ale'l-hâlât

Ol-durur yidi çarh ü dörd erkân (XI/17)
Ol-durur iki kevn ü altı cihat

Bu ta^{c}addüd sıfat-durur vernî (XI/18)
Bir-durur bir bilâ-ta^{c}addüd-zat

Ne bu yirde var andan ayru sükûn (XI/19)
Ne hoœ ansuz bu gökde var harekât

Halk Hakdan cüœâ degül zîrâ (XI/20)
Sâye-i Hak-durur bu mevcûdât

Şahs u sâye ki sûretâ ikidür (XI/21)
Bir-durur fî'l-hakîka bî-şübehât

Ne anuñ buyrugında var ^{c}illet (XI/22)
Ne anuñ san^{c}atinde var âlât

Ne cihet muttasıl aña ne mekân (XI/23)
Ne zamân üstine geçer ne evkât

Ezel-ile ebed aña birdür (XI/24)
Ki ne mebde' var aña ne gâyât

Emrine râm ü ^{c}ilmine rûşen (XI/25)
Yir ü gök cüzv cüzv tâ zerrât

Yili oldur iden mürevvih-i rûh (XI/26)
Suyı oldur iden mümidd-i hayât

Vehmi nice irsün aña kim ^{c}aklı (XI/27)
Yahdı fikrinde pertevi sübehât

Birligi varlıgından artuh fikr (XI/28)
İtme ki itmeye göñlüne feterât

Birlige döndüñ-ise gayrı unıt (XI/29)
Kılma tevhîd riştesin iki kat

“La” didüñ varlıguñı mahv eyle (XI/30)
Tâ ki ol lâ ögüñde olmaya Lât

Key nazar eyle varlıgına anuñ (XI/31)
^{c}Arş-tâ-ferş toludur âyât

Zerre zerre vücûdı yir ü gögüñ (XI/32)
Birligini ider anuñ isbât

İy ki sensin cemî^{c}-i halka ümîd (XI/33)
Neccinâ Rabbinâ mine’l-^{c}âhât

Rahmetüñ bahrına kerân yohdur (XI/34)
Fa^{c}fü ^{c}anna’z-zünûbe ve’z-zellât

Fazluñ-ıla bize ^{c}inâyet kıl (XI/35)
Ki eylemez nef^{c} kimseye tâ^{c}ât

Kime kim sen terahhûm itmeyesin (XI/36)
Şerr olur cümle itdügi hayrât

Saña itdüm du^{c}âyı kim sensin (XI/37)
Vâhibü’l-fazlu sâni^{c}üd-da^{c}avât

Ol resûle bagışlagıl beni kim (XI/38)
Tâc-ı ümmet-durur Sirâc-ı Hüdât

Rûhı envâr-ı kudsedir mazhar (XI/39)
Göñli esrâr-ı gaybadur mir’ât

Evvelü’l-fikr ü âhirü’l-^{c}amel ol (XI/40)
Ki evvel eşcâr olur u pes semerât

Halka Hakdan vücûdı oldı anuñ (XI/41)
Rahmet ü lutf u ni^{c}met ü berakât

Halka oldur şefî^{c} ol gün kim (XI/42)
Tolu hevl ola ^{c}arsa-i ^{c}arasât

Ahmedî Ahmedî çü yâd idesin (XI/43)
Hoş revân it revânına salavât

Salavâtı-y-ıla bulınur anuñ (XI/44)
^{c}Afv ü gufran ü kurbet ü derecât

Añdugum-çun Muhammedüñ adın (XI/45)
Nefesüm oldı ^{c}Îsevi nefehât

Ohıyalı Zebûr’ını Dâvud (XI/46)
Kimse işitmedi böyle hoş esvât

İdeli râst çengini zühre (XI/47)
Düzemedi bu resme hoş nagamât

XII

Her kişi kim diler aña rûşen ola keşf-i zât (XII/1)
Şartı oldur kim ide ol kendüzin mahv-ı sıfât

Bulmayınca âyîne kamu küdûretden safâ (XII/2)
Mürtesem olup görinmez anda eşkâl-i zevât

Kuds halvet-gâhına mahrem olan ol kişidür (XII/3)
Kim görinmeye gözine zerrece bu kâyinât

Tûtî bigi ölmedin ol kim kafesden kurtılup (XII/4)
Bulasın Firdevs gül-zârında câvidân hayât

^{c}Âlem-i kudse nice pervâz uruban irişe (XII/5)
Bulmayınca mürg-i cân kaydı heyûlîden necât

Rişte-i tevhîd bir kat olıcak muhkem olur (XII/6)
Düriş itmesün anı nefsüñ hevâsı iki kat

Lâ ilâhe kayd itdüñ-ise illallâh-ıla (XII/7)
Sür göñülden gayri kim ol lâ saña olmaya Lât

İkilikde bahma kim birlige oldılar şühûd (XII/8)
Üç mevâlîd ü tokuz ata-y-ıla dört ümmehât

Devlet-i ^{c}ukba gerekse dünyada eyle taleb (XII/9)
Zulmet içinde bulınur çeşme-i âb-ı hayât

Kendü nefsüñ mülkine tedbîr it ko her kişi (XII/10)
N'itse itsün ger haberde ohıdunsa küllü şât

Nefs kâmil olıcak cismüñ fenâsından ne bâk (XII/11)
Ne gam üstâœa ki hâzik ola sınursa edât

Mülk-i ^{c}ukbîyi taleb it ki andadur ^{c}izz-i ebed (XII/12)
Garre olma dünya câhına ki aña yohdur sebât

^{c}Ömr bagın sebze görüp tekye itmegil aña (XII/13)
Ne vefâ bulasın andan ki aña lâzımdur vefât

Emn dilerseñ bu hâkî menzili terk eylegil (XII/14)
Kim ^{c}anâsır ^{c}âlemi dayim toludur hâdisât

Şeh-süvâr olup yüriyen dün bu nat^{c} üzre bugün (XII/15)

Gör ki kem mansûba-y-ıla nice olur şâh mât

Şeş cihetle çâr erkân oldı rûha habs-gâh (XII/16)
Bir yir iste ki anda ne erkân var u ne hoœ cihât

Anladuñ-ısa bu sözler ki Ahmedî eydür saña (XII/17)
Ucdan uca ma[c]ni-yi âyâtdur u beyyinât

Her kişi sözde mukâbil ince olısar aña (XII/18)
Şahm-ı hanzalda kaçan bulınısar ta[c]m-ı nebât

Key tefekkür eyle kim hergiz ber-â-ber olmaya (XII/19)
Bû [c]Alînuñ hikmetine :Sûzenî eyden türrehât

XIII

KASÎDE-İ FÎ BAHÂRRİYYÂT

Nev-bahâr irdi halleti'l-berekât (XIII/1)
Yiryüzi oldı ravzatü'l-cennât

Eyle hoş-bûy oldı bâd-ı sabâ (XIII/2)
Ki ider [c]ûd u müşg ü [c]anberi mât

Şöyle oldı sehâb gûher-bâr (XIII/3)
Ki andan ister bihâr dürre zekât

Ra[c]d sûr urdı vü yir altından (XIII/4)
Baş götürdi girü mevât-ı nebât

Göriben anı añla kim Hâlık'ı (XIII/5)
Nice ider zinde Bâ[c]isü'l-Emvât

Kudreti-y-le ki yogı var eyler (XIII/6)
N'ola ger dirile [c]izâm-ı rüfât

Gör ölen yiri nice ider ihyâ (XIII/7)
Rûh nefh idüben aña nesemât

Gül nikâbın götürdi vü bülbül (XIII/8)
İder uş aña karşu hoş nagamât

Dil uzatdı señaya süsen kim (XIII/9)
Hak bendinden irdi aña necât

Gûş oldı benefşe kim işide (XIII/10)
Ki ne dir kuş be-nev^{c} nev^{c} lugât

El götürdi çınar ki ide senâ (XIII/11)
Hamd-ile Hâlika ^{c}ale'l-hâlât

Oda yandı karara lâle meger (XIII/12)
Bildi nedür karârı hâl-i hayât

Nergisüñ gözlerine düşdi fütûr (XIII/13)
Çünki gördi cihânı pür-feterât

Sûsen uş dil uzadıban eydür (XIII/14)
Eksirü zikre Hâdimi'l-Lezzat

Haşerat-ıla yir yüzi toludur (XIII/15)
Bes olur hâsılı anuñ haserât

Gonca dil-teng olup tonın yırtar (XIII/16)
Gördügi-çün ki yoh bekâda sebât

Çeşme fikr it ne ^{c}ibrete düşdi (XIII/17)
Kim gözinden revân olur ^{c}aberât

Gel gül-istâna varalum bir dem (XIII/18)

Kim hevâ oldı ^{c}anberîn-nefehât

Mevsüm-i bezmdür girü ki oldı (XIII/19)
Gül ü sebze-y-le yir yüzi cennât

Hoş geçür vaktüñi mey ü ney-ile (XIII/20)
Ki varur ney bigi yile evkat

Câm nûş it ki oldı ^{c}akl-ıla hûş (XIII/21)
Göñlüñe perde cânuña âfât

Varlıg ider seni cüœâ Hakdan (XIII/22)
Pes olur def^{c}i efdal-i tâ^{c}ât

Ölmedin bu sıfâtı mahv eyle (XIII/23)
Diler-iseñ ki saña keşf ola zât

Sûfiyâ dutmagıl kulak ki sözi (XIII/24)
Kamu zerk u riyâdur u tâmât

Küfrdür zerk u şirki mahz-ı riyâ (XIII/25)
Sûfiya ol ikisi Lât u Menât

Ne salât u sıyâm aña ki ide (XIII/26)
Tâ^{c}atı bulmag-ıçun ecr-i salât

Cennete ger semen ola tâ^{c}at (XIII/27)
Rahmet ü fazl nice olur isbât

Bî-riyâ tâ^{c}at it ribâ umma (XIII/28)
Ki ol-durur ol kabûl-i savm u salât

^{c}İlm-durur siyâdet ü bî-^{c}ilm (XIII/29)

Nicesi diyeler size sâdât

^{c}İlmdür asl-ı tâ^{c}at u bî-^{c}ilm (XIII/30)
Seyyi'ât olur itdügüñ hasenât

Ne ola tâ^{c}atuñ senüñ çünkim (XIII/31)
Sekenât andan olur u harekât

Hak didüñ gayre iltifât itme (XIII/32)
Diler-iseñ ki bulasın hayrât

Tende gerek huzû^{c} u cânda huşû^{c} (XIII/33)
Üşbu şart-ıladur kabûl-i salât

Sıdk-ı niyyetle vir ne kim viresin (XIII/34)
Redd olur sıdk-ıla olmasa sadakât

Hakkı di pes ki hüccetüñ ola hac (XIII/35)
Anı di kim zi ide sini zekât

Gâzi ol ki añmaya ganîmeti kim (XIII/36)
Mâl-ıçundur harâmılık gazavât

Terk-i şehvet gerek müsülmâna (XIII/37)
Dîn-i İslâm kandan u şehevât

Tâ^{c}at-ıla Hakı iste kim cennet (XIII/38)
Dâm-ı cândur ne râfi^{c}-i derecât

Hûrıdur u kusûr u ^{c}avret ü ev (XIII/39)
Zî kusûr istemek ev ü ^{c}averât

Tûtî-yi kudsdür iden ta^{c}lîm (XIII/40)
Ahmedî'ye bu resm-ile nagamât

^{c}Âlimüñ söz-ile ^{c}amel it kim (XIII/41)
Nûr ola saña ^{c}âlem-i zulümât

XV

FÎ KÂFİYETÜ’L-CÎM

Aña ki ^{c}izzet-i ^{c}uzletden ura başına tâc (XV/1)
Serîr-i çarh ola taht u kamu cihân muhtâc

Kanâ^{c}ati çü sanâ^{c}at ide kişi nefse (XV/2)
Cihân eger kamu kaht ola bir dem olmaya ac

Gerekmez-ise saña furn bigi yüz karalıh (XV/3)
Yahılma hırs odına etmeg-içün eyle ki sac

Bidâ^{c}atüñ yog-ısa îmin olasın yolda (XV/4)
Ki yohdan almadı almaya hîç bedreka bâc

Ne behre hâsıl idem dirsin üşbu dünyîden (XV/5)
Harâb yirden alama mı kimesne mâl u harâc

Bu nat^{c}da nice mansûbe gösterem dirsin (XV/6)
Ki bir piyâde-y-ile bunda mât olur leclâc

Lecûc olma mutî^{c}-i Hak ol ki şeytânuñ (XV/7)
Racîm eyleyen adın lecâc oldı lecâc

Diler-iseñ ki ola ma^{c}mûr göñlüñüñ mülki (XV/8)
Düriş ki düşmen-i dîn itmesün anı târâc

Hazer kıl u siper it isti^{c}âzeyi ki ^{c}adû (XV/9)
Düzetdi vesvese ohına göñlüñi omac

Hümâysın heves it bâg-ı kudse dâne-y-içün (XV/10)

Kalup bu mezbelede kendüzüñi itme decâc

Safâ-yı kuds bulınmaz bu ten hicâbında (XV/11)
Güneş cemâli görinmez hevâyı dutsa ^{c}ucâc

Kişi ki bilmeye ^{c}azb ü furât ta^{c}mı nedür (XV/12)
Gelür mezâkına şîrîn anuñ bu milh ücâc

Havâsı zâhir ü bâtın ider seni andan ırah (XV/13)
Bu on ayahdan aşarsañ irişdüñ uş mi^{c}rac

Göñüldeki maraza tîz irür devâ zînhâr (XV/14)
Ki nâzük olur u her derde döyemez bu mizâc

Bu derde şer^{c}den iste devâ dilerseñ kim (XV/15)
Tabîb şer^{c} idebilür hemîn bu derde ^{c}ilâc

Muvahhid-iseñ anı bil ki kamu ol birdür (XV/16)
Egerçi çoh görinür sûreti-le bu efvâc

Muhîti bil ki hemîn bir-durur ta^{c}addüdsüz (XV/17)
Egerçi kesret-ile gösterür anı emvâc

Ne levn ü levn görinür nazarda gör bir nûr (XV/18)
Çü hâsıl olur ara yirde reng ü reng zücâc

Bedende rûh bilinmez ki kandadur gerçi (XV/19)
Anuñ-ıla tolu-durur ^{c}urûk-ıla evdâc

Mekân yoh ol Haka gerçi ki toptolu oldur (XV/20)
Kamu medâric-i hâk ü ma^{c}âric-i ebrâc

Ne var-ısa kamu oldur nazar kej idibenüñ (XV/21)
Güneşden eyleme bir zerreyi dahı ihrâc

Neye ki bahar-ısañ ^{c}ibret-ile bahgıl kim (XV/22)
Meges dahı işde-durur bunda nice kim dürrâc

Bu sun^{c} kâr-gehine bah i^{c}tibâr-ıla kim (XV/23)
Bir ulu bahrdur ol pür ^{c}acâyib ü mevvâc

Bu sözi kim saña şerh iderem kulah dut kim (XV/24)
Budur hakîkatı bilmege saña mâ-yuhtâc

Sözine gûş olup Ahmedîyi gördüñ mi (XV/25)
Ne dürlü güher ider hâtırından istihrâc

Bu resme bülbüli kimse getürmedi nutka (XV/26)
Kafes olalı tuyûra bu âbnûs-ıla ^{c}âc

XVI
KÂFIYETÜ’L-HÂ
(Medh-i Emîr Sülmân)

İy ki oldı saña ins ü cin mâdih (XVI/1)
Saña-durur sezâ elhak medâyih

Kamu işlere eltâfuñ mebâdî (XVI/2)
Kamu sırlara evsâfuñ fevâtih

Dilüñ cân sırrın itse fâş n’ola (XVI/3)
Ki göñlüñdür senüñ gayba mefâtih

Eger cûduñla vezn olsa yir ü gök (XVI/4)
Senüñ cûduñ ola mîzânda râcih

Senüñ kavlüñdedür cümle menâfi^{c} (XVI/5)
Senüñ fi^{c}lüñdedür kamu mesâlih

Ne kim senden dinilürse mahâsin (XVI/6)
Ne kim hasmuñdan eydilür makâbih

N’ireye ^{c}adlüñüñ âvâzı irse (XVI/7)
İdemez hayf tîhûya cevârih

Kul oldı hulkuña cân-ıla ^{c}anber (XVI/8)
Olalı sîretüñüñ müşgi fâyih

Ayaguñ tozına viren kişi cân (XVI/9)
Ticâret itmiş olur lîki râbih

Senüñ zikrüñle hurremdür havâtir (XVI/10)
Senüñ şükrüñle rûşendür levâhih

İşigüñe sürer her-subh yüzin (XVI/11)
Anuñ-çundur sabâ müşgîn revâyih

Kılıcuñdan kaçup kurtıldısa hasm (XVI/12)
Kılıcuñdan senüñ andan ne kâdih

Kaçan koyın bıçahdan kanda varsa (XVI/13)
Bulınur anda aña çoh mezâbih

Dahı beœ-ter belâya sahlamışdur (XVI/14)
Cihândur anda çoh olur cevâyih

Süñüñüñ adı añılsa felekde (XVI/15)
Düşüre korhıdan rumhını râmih

Eger sultâna ^{c}isyân itse düşmen (XVI/16)
N’ola düşmen işi olur kabâyih

Anuñ-çun birbimezem saña midhat (XVI/17)
Ki vasfuña iremez medh-i mâdih

Ne hâcetdür kemâlüñe senüñ medh (XVI/18)
Güneş nûrın ne artura memâdih

Mahâsinden senüñ zâtuñdur artuh (XVI/19)
Neden ki ola benüm fikrüme sânih

Tolu-durur senüñ ihlâsuñ-ıla (XVI/20)
Dil ü cân-ıla a^{c}zâ vü cevârih

Diyemez vasfuñuñ bir noktasını (XVI/21)
Anı biñ yıl iderse şerh şârih

Emîr Sülmân diyü añılsa dilde (XVI/22)
Olur hoş-dil feleklerde levâyih

Dilerseñ mîve-i medh Ahmedîye (XVI/23)
An it ki ider agaçlara levâkih

Sevânih eylesün fâluñı hâlis (XVI/24)
^{c}Adûñuñ tâyirin itsün bevârih

XVII
FÎ KÂFİYETÜ'D-DÂL

İrte gice dönen bu çarh-ı kebûd (XVII/1)
Bunca şem^{c} ü çirâg ü şu^{c}le vü dûd

Bu burûc u dekâyık u derecât (XVII/2)
Bu medâr-ı nühûs u seyr-i su^{c}ûd

Yidi necm iki kevn ü altı cihet (XVII/3)
Dörd ata tokuz ana üç mevlûd

^{c}Akl u nefs-ile ^{c}illet ü ma^{c}lûl (XVII/4)
^{c}Araz u cevher ü rüsûm u hudûd

Ceberût-ıla mülk ü hem melekût (XVII/5)
Halk u hem emr ü şâhid ü meşhûd

Mebde'i kamusunuñ ol birdür (XVII/6)
Ki andan aldı vücûdı her mevcûd

Şöyle kim vâhid oldı asl-ı ^{c}aded (XVII/7)
Vâhid olmazsa olur ^{c}aded mefkûd

Ne bekâ varsa Hakdan oldı ^{c}ayân (XVII/8)
Ne ^{c}aded varsa birden aldı vücûd

Kamu muhtâc aña varlıhda (XVII/9)
Kamudan bî-niyâz ol Ma^{c}bûd

Ne fenâ-yı felekden aña ziyân (XVII/10)
Ne bekâ-yı sitâreden aña sûd

Hergiz ayruhsı olmaz asl-ı ahad (XVII/11)
Ger giderse kamu ^{c}adedden bûd

^{c}Adede ihtiyâcı yoh Ahadüñ (XVII/12)
Ki ^{c}aded andan oldı vü ma^{c}dûd

Zâhir ü Bâtın Evvel ü Âhır (XVII/13)
Oldur u her vücûda fâyiz-i cûd

Çünki vâhiddür asl pes kesret (XVII/14)
Vâhidüñ varlıgına oldı şühûd

Kamu andan gelür ü aña gider (XVII/15)
Bahrdandur u bahra varur rûd

Meyl añadur egerçi rûha bugün (XVII/16)
Bu heyûla vü sûret oldı kuyûd

Çü gide kayd rûşen ola bu kim (XVII/17)
Külli şeyin li-aslihi seye^{c}ûd

Bu fenâ deyrine göñül virme (XVII/18)
Ki saña menzil ola dâr-ı hulûd

Kılma yirüñ medâricinde hübût (XVII/19)
Ki idesin gök ma^{c}âricine su^{c}ûd

Gül-şen-i kudse it heves olma (XVII/20)
Bu zemîn kül-hanında dûd endûd

Nakz itme Elest ^{c}ahdin kim (XVII/21)
Şart-ı îmân-durur vefâ-yı ^{c}ukûd

Hakka ola mürîd her ki diler (XVII/22)
Ki murâdından olmaya merdûd

Ahmedî'nüñ kelâmını diñle (XVII/23)
Ki ide Hak makâmuñı mahmûd

Bu ne müşgîn nefes olur ki anuñ (XVII/24)
Gayretinden oda yahılur ^{c}ûd

Kılamaz bülbül üşbu resme nüvâ (XVII/25)
İdemez tûti işbu sâza sürûr

XVIII

Fikr eyle mebde'üñ n'ireden n'iredür ma^{c}âd (XVIII/1)
Hem geldüñüñden işbu makâma nedür murâd

Mebde' kamu halâyıka Hakdur ^{c}alel-yakîn (XVIII/2)
Pes ol olur girü kamuya merca^{c} u ma^{c}âd

Geldüñ sa^{c}âdet-i ebedî kesb itmege (XVIII/3)
Saña gerek riyâzet ü tâ^{c}atda i^{c}tiyâd

Her nesneden ki itme diyildi itmek imtinâ^{c} (XVIII/4)
Her nesneye ki it didiler itmek inkiyâd

Vehm ü hayâli añla ki ol iki dîvdür (XVIII/5)
Kim ^{c}akluñ-ıla dînüñi iderler ıstıyâd

Lâ-havle kılıcı-y-la ol ikiyi kahr it (XVIII/6)
Tâ kalmaya kimesne senüñle ki ide ^{c}inâd

Olmaya rûh râsına bu cîm-i cism kayd (XVIII/7)
¥âd olmaz-ısañ ol Haka vü tâ^{c}atına sad

Ger müstefîd-iseñ hayvânlıgı terk it (XVIII/8)
Tâ nefsüñe melek sıfatı ola müstefâd

Virgil zekâtı ki ol-durur İslâma kantara (XVIII/9)
Kılgıl namâzı ki ol-durur ol dînüñe ^{c}imâd

Sabr eyle kim safâ-i revândur saña sıyâm (XVIII/10)
Cehd eyle kim bekâ-i ebeddür saña cihâd

Kılgıl namâzı sıdk u niyâz u huşû[c]-ıla (XVIII/11)
Hak di vü gayrı sürmege kıl cândan ictihâd

Diseñ ki cem[c]-i cem[c]e ireyim namâz-ıla (XVIII/12)
Hak adın añıcak koma göñlüñde dahı ad

Sâyım olur-ısañ kamu a[c]zâñı sâyim it (XVIII/13)
Her şuglden ki savmuña andan irer fesâd

Gözi yavuz nazardan ü dilüñi kizbden (XVIII/14)
Göñlüñi gayrdan ki bu-durur reh-i rişâd

İtme garaz gazâ idicek mâl ü adı kim (XVIII/15)
Hâlis diler [c]ibâdeti ol Hâliku'l-[c]ibâd

Var Ka[c]be'ye vü liki ziyâret ider-iken (XVIII/16)
Kasd anı it ki kıble-geh-i cân-durur fuvâd

Hakk-ıçun eyle tâ[c]atı itme sevâb-ıçun (XVIII/17)
Ger dileseñ ki irmeye bâzâruña kesâd

Çün Hak didüñ ko cenneti kim hazz-ı nefsdür (XVIII/18)
Hakk-ıla hazz-ı nefsi gözetmek nedür tezâd

Himmet kusûrıdur dilemek hûr-ıla kusûr (XVIII/19)
Ol kim sa[c]îd ola aña ne Leylî vü Su[c]âd

İhlâsı pîşe kıl ko riyâyı ki şirkdür (XVIII/20)
Ger dîn-i Hakdan itmeyeyim dirseñ infirâd

Anı diyen kişi nice ide kevne iltifât (XVIII/21)
Yârı diyen nicesi ide gayr-ıla vedâd

Gösterdi râst Hak yolını halka Ahmedî (XVIII/22)

Bu yolı duta kimdeki var hüsn-i i^{c}tikâd

Bî-âb u zâd girmeye ^{c}âkıl olan yola (XVIII/23)
Yol varur-ısañ uş saña gösterdüm âb u zâd

XIX
FÎ MEDH-Î EMÎR SÜLMÂN

Ger göre-y-di işbu baht u tahtı Sultân Bû Sa^{c} îd (XIX/1)
Diye-y-idi yoh-durur bu mülke imkân-ı mezîd

İşbu baht u tahtuñ issi ol ki oldı olısar (XIX/2)
Mîrler ana mutî^{c} ü şâhlar aña ^{c} abîd

Ney bigi baglanıbanuñ mıntaka ihlâs-ıla (XIX/3)
Hidmetinde püşt-ham olup-durur çarh-ı ^{c} atîd

Va^{c}dine her nesnede ki ide anuñ yohdur hilâf (XIX/4)
Lîki ^{c}afvı çohdur anuñ niçe kim ide va^{c}îd

Ola şeytân-ı merîd ol kim irâdet getürüp (XIX/5)
Sıdk u ihlâs-ıla olmaya bu sultâna mürîd

Bâzı kebke dost itse ^{c}adli olmaya bedî^{c} (XIX/6)
Gör ki mîşe yâr kılsa lutfı olmaya ba^{c} îd

Düşmeni ›ahhâk dahı olur-ısa fî'l-mesel (XIX/7)
Hâr oluban boynına çenber sala hablu'l-verîd

Gice ki anuñla geçe ne gicedür Kadr ü Berât (XIX/8)
Gün ki anuñla doga ne gün-durur nev-rûz u ^{c} îd

Kılıcı anuñ şirk çirkin yir yüzinden yuyısar (XIX/9)
Pes anuñ şânına inmişdür "ve enze'l-ne'l-hadîd"

Bu gice kim her kişi bir hâcet iderdi taleb (XIX/10)
Ben seni isterdüm ki sensin sen baña baht-ı sa^{c}îd

Çâkerem saña n’ola ^{c} izzet bulursam kim edîm (XIX/11)
Tâc-ı serdür oldugî-çun cild-i Kur’ân-ı mecîd

Yirde gökde şimdi bu-durur du ^{c} â kim câviœân (XIX/12)
Bâki olsun Mîr Sülmân ibn-i Sultân Bâyezîd

Diye-y-idi Ahmedî’nüñ sözi-durur togrırah (XIX/13)
Kamu sözden medhüñi andan işitse-y-di Lebîd

XX

Seher-geh ki bülbül ider sâz-ı ^{c}ûd (XX/1)
Yahar micmer-i la^{c}lde lâle ^{c}ûd

Zümürrüd talında sabânuñ eli (XX/2)
Düze gûher ü la^{c}l-i terden ^{c}ukûd

Mey içe nühûs-ı felek ragmına (XX/3)
Kişi ki ola aña müsâ^{c}id sü^{c}ûd

Ne revh u ne reyhândadur kıl nazar (XX/4)
Mey içenler “izhüm ^{c}aleyhâ ku^{c}ûd”

“Bineddin yefûhu verâhin yürîh (XX/5)
Ve sâkın melîhin ve nâin ve^{c}ûd

Vücûduña cûd eyle hoşlıgı kim (XX/6)
Bögün saña mihmân-durur bu vücûd

Güneh diyü nûş itmeseñ bâœeyi (XX/7)
Nedür pes didügüñ gafûr u vedûd

Çü bagışladı Mîr Sülmân’a Hak (XX/8)

Sülmeymân bigi mülk idüp lutf-ı cûd

Şehî ki selâtîn heme bende-vâr (XX/9)
Nihâœend ber-âsitâneş hudûd

Müverred olur rûd kan reng-ile (XX/10)
Kılıcı n’irede ki ide vürûd

Anuñ emrine her ki olmaz mutî^{c} (XX/11)
Göre anı kim gördi ^{c}Âd u «emûd

Aña ^{c} ayb ider-ise düşmen ne bâk (XX/12)
Beni ya cahûd itse ne gam cühûd

Saña farzdur Ahmedî kim müdâm (XX/13)
Du^{c}â böyle idesin kılıban sücûd

Edâme’l-İlâhü lehü ^{c}ayşehü (XX/14)
Ve lâ nâlehü minhü menâhü’l-hasûd

XXI
FÎ KÂFİYETÜ’R-RÂ

Ne vefâ var cihânda vü ne karâr (XXI/1)
Fe’ttekû’llahe yâ ûli’l-ebsâr

İy vefâ isdeyen bu dünyîden (XXI/2)
Leyse fî’d-dârı gayrüküm deyyâr

Gaflet-ile geçürdüñ eyyâmı (XXI/3)
Vakti oldı iderseñ istigfâr

Gâfil olma ki saña düşmendür (XXI/4)

Nefs-i emmâre câhidü'l-küffâr

Nefsi ^{c}akluña itmegil gâlib (XXI/5)
Kılma dîvi ferişteye sâlâr

Rengine bahıban yigit sanma (XXI/6)
Ki cihân pîre-zen-durur gaddâr

Sûr hengâmı irdi iy hufte (XXI/7)
Vakti-durur ki olasın bî-dâr

Bu mugaylana şöyle kalduñ kim (XXI/8)
Düşmez öñüñe ravza-i gül-zâr

Dut ki dutduñ diyârı ne assı (XXI/9)
Çün ne deyyâr kalur u ne diyâr

Ten yire girür aña ne cübbe (XXI/10)
Baş yile varur aña ne destâr

Niçe edvâr döndi vü döniser (XXI/11)
Ben ü sensüz bu gümbed-i devvâr

Ne gerek başda bunca bâd-ı gurur (XXI/12)
Çünki hâk olısardur âhır-ı kâr

Topragı zerre zerre ister-iseñ (XXI/13)
Kaş u gözdür tolu vü hatt u ^{c}izâr

Niçe Yûsuflaruñ ki hasret-ile (XXI/14)
Dökdi kanın bu gör ki merdüm-h^{w}âr

Dehr Nûşîn-revândan aldı revân (XXI/15)
Çarh Dârâşı eyledi berdâr

Şîr-i merg Erdeşîr’i kıldı zebûn (XXI/16)
Gûr Behrâm-ı Gûr’ı itdi şikâr

Dehr efsûnına ne Rüstem ü Zâl (XXI/17)
Çarh destânına ne Sâm u Süvâr

Aç gözüñi hazâna eyle nazar (XXI/18)
Aña bahma ki tâze oldı bahâr

Cüz müdâre ne çâre var ki müdâm (XXI/19)
Bizüm üstümüze döner bu medâr

^{c}Akluñ azdur iy dost bilmezseñ (XXI/20)
Ki azdurur sini az-ıla âzâr

Subh-hîz ol ki saña zevk vire (XXI/21)
Dem-i müstagfirîne bi’l-eshâr

Sadef olup sehâb feyzini iç (XXI/22)
Hayz-ı bintü’l-^{c}ineb nedür zinhâr

Selsebîl-i halâli ister-iseñ (XXI/23)
Var bu zehr-i harâmdan ol bîzâr

Ki evvel işi cünûn u ^{c}arbede (XXI/24)
Ki âhır işi belâ vü renc-i humâr

Ne bagışlar kişiye ol iflâs (XXI/25)
Ne virür âdemiye ol idbâr

Ne ider ^{c}âşıkını ol meflûk (XXI/26)
Ne kılur sâhibini ol bî^{c}âr

Selesü’l-bevl ider ü gaseyân (XXI/27)
Hafakân eyler ü sudâ^{c} ü devâr

Nef^{c}-i dünyîde bu vü ^{c}ukbîde (XXI/28)
Vekınâ rabbenâ ^{c}azâbe’n-nâr

^{c}Akıl mîzânını koma elden (XXI/29)
Ki oldur erkân-ı ^{c}âleme mi^{c}yâr

Zulme göñlüñi itmegil mâyil (XXI/30)
Leyse li’z-zâlimîne min ensâr

^{c}Adli iş it ki ^{c}adl-ile bulasın (XXI/31)
Dünya ^{c}ukbîde devlet ü dîœâr

Yevme yuhyînüñ añlayan sırrın (XXI/32)
Ola bîzâr zerden ü kıla zâr

Yi yidür mâlı kim yidürmez-iseñ (XXI/33)
Olur ol mâl ^{c}âkıbet saña mâr

Nazar itme kimesne ^{c}aybına kim (XXI/34)
Kamu ^{c}aybuñı örte ol Settâr

^{c}Afv it kimse cürm itse saña (XXI/35)
Tâ ki ^{c}afv ide cürmüñi Gaffâr

Yüce dut himmetüñi kim Kâdir (XXI/36)
Kadr-i himmetçe arturur mikdâr

Göñlüñi tevbe saykalı-y-la arıt (XXI/37)
Dutdı-y-ısa günâhdan jengâr

Pûte-i dînde hâlis ol ki yirüñ (XXI/38)
Ola dârü’s-selâm ni^{c}me’d-dâr

Zikrin it her nefes Hakkuñ tesbîh (XXI/39)
Şükrin it dem-be-dem anuñ tekrâr

Pîşe it tâ^{c}atin bahâr u hazân (XXI/40)
^{c}Âdet it kullıgını leyl ü nehâr

Emri-y-ile yürür anuñ encüm (XXI/41)
Hükmi-y-ile döner anuñ edvâr

Cümle zerrât-ı âsümân u zemîn (XXI/42)
Birligine ider anuñ ikrâr

Anuñ evsâfını kim ide kıyâs (XXI/43)
Anun eltâfını kim ide şümâr

Ol kemerden ki tâ^{c}atına anuñ (XXI/44)
Baglanılmaya yig-durur zünnâr

İt resûlini kıdve kim giresin (XXI/45)
Huld gül-zârına ma^{c}al-ebrâr

Kehf-i ümmet hulâsa-i «akaleyn (XXI/46)
Şems-i millet Muhammed-i Muhtâr

Ol ki dîn ravzasını tâze ider (XXI/47)
Min gavâdî sehâ’ihi’l-mizrâr

Bâg-ı devlet anuñladur ser-sebz (XXI/48)
Ki hayâtü’n-nebâtı bi’l-emtâr

Zübde-i cümle kâyinât oldur (XXI/49)

Ke’l-yevâkîtü mühcetü’l-ahcâr

Dîn esâsını ol ider ma^{c}mûr (XXI/50)
Şer^{c} darına ol-durur mi^{c}mâr

Sîretidür mekârimü’l-ahlâk (XXI/51)
Sûretidür meşâriku’l-envâr

Kapuña gelmişem şefâ^{c}at uma (XXI/52)
Yâ şefî^{c}az-zünûbı ve’l-evzâr

Kıl devâsı-y-ıla şefâ^{c}atüñüñ (XXI/53)
Üşbu bîmâr derdine tîmâr

Ahmedî vird it nebî medhin (XXI/54)
Cânuña bi’l-^{c}aşiyyi ve’l-ibkâr

Ol nebî medhidür sözüñi iden (XXI/55)
Gayret-i nazm-ı gûher-i şeh-vâr

Sözlerüñ fazluña yiter şâhid (XXI/56)
N’ola hâsid ider-ise inkâr

Söz çog illâ ki korharam diyeler (XXI/57)
Hâtıbü’l-leylü mutnibü miksâr

Söz-durur söz eser kalan bizden (XXI/58)
Fanzurû’ ba^{c}denâ ile’l-âsâr

XXII

Sipîœe-dem ki bezendi serâ-çe-i gül-zâr (XXII/1)
Nevâya başladı bülbül ber-â-ber-i gül-zâr

Benefşe gûş ider eşcâr karşusına bugün (XXII/2)
Anı ki zikre getürür müzekkir-i eshâr

İşit saña diyeyim kuş dilinde hoş sırlar (XXII/3)
Ki yırta Mantık-ı Tayr'ı işitse anı ^{c}Attâr

Çü bir de münhasır oldı bu suret-i nev^{c}î (XXII/4)
Neçün çog ola bu bir nesne hey'eti iy yâr

Baña eyit ki bir iken hakîkat-ı cevher (XXII/5)
Sebeb nedür ki ^{c}araz kim tokuzda dutdı karâr

Burûc on iki ola neçün haber virgil (XXII/6)
Yidi neden-durur âbâ vü ümmehât çihâr

Neçün üç oldı mevâlîd ü nedür ol nesne (XXII/7)
Ki mâyesi bir ü nakş oldı bîş-ter zi hezâr

Eyit baña ki ne gûherdür ol ki aña gıdâ (XXII/8)
Çün artug ola tolup hasta olur bu bîmâr

Ne gûher ol ki gıdâsı niçe ki ola efzûn (XXII/9)
Safâ virür aña vü kuvvet olur u tîmâr

Bu ikinüñ biri aslına döndügini görüp (XXII/10)
Birin dahı bilesin nice olur âhır-ı kâr

Bu ikiyi bilür-iseñ yakîn baña şerh it (XXII/11)
Ne nesnedür ki bulara olup-durur sâlâr

Peleng zahmına bevl eyledügi muş nedür (XXII/23)
Vebâya oldugı yâkût dâfi^{c}-i âsâr

Kelâm-ı nutk-ıla kavlüñ ne farkı vardur eyit (XXII/24)

Ola ki rûşen ola göñlümüze bu esrâr

Ezel nedür ezeliyyet hulûd ü deymûmet (XXII/25)
Dahı nedür ezeli şerh eyle iy hûşyâr

Sebeb ne münhasır olmah kelâm-ı dürde hemîn (XXII/26)
Kim ol taleble haberdür nidâ-yı istihbâr

Eyit ki hey'et-i hâsse nedür ü resm-ile had (XXII/27)
Ki ^{c}ilm artar anı çünki idesin tekrâr

Bu ben diyen ten ü yâ cân u yâ nefes mi yahûd (XXII/28)
Bu nefs ü cism-i mürekkeb ki oldı esb-i süvâr

Galat gümân ider ol kim süvâra beñzede anı (XXII/30)
Besî süvâr ki bilimedi kefş-ile destâr

Küsûfı ay-ıla oldı günüñ pes ay neçün (XXII/31)
Bu kamu nûr-ıla oldı siyâh şöyle ki kar

Ne işe nûrı ayuñ aydan birez geçmez (XXII/32)
Ne resm-ile ki geçer sırçadan bu nûr-ıla nâr

Çü nâmiyi hayavândan kavî-ter oldı yakîn (XXII/33)
Fünûn u dâniş ü tedbîr-ile müşa^{c}bide-vâr

Neçün ta^{c}ahhüd-ile dâyeye olur muhtâc (XXII/34)
Ne cân-avar var-ısa kâmil ola evvel-bâr

Eger diler-iseñ ibdâ^{c}a hüccet-i zâhir (XXII/35)
Mu^{c}âyen olmaga andan nice idesin ahbâr

Ne nesnedür ki degül nesneden yaradılmış (XXII/36)
Baña eyit saña rûşense itme anı isrâr

Yumurda mıdı yaradılan evvel ü kuş mı (XXII/37)
Bu sözi keşf ider-iseñ baña zihî güftâr

Nicesi yaradıla şahs çift cüzvinden (XXII/38)
Ol ikiden kopa bî-had kabâyıl-ıla tebâr

Bu söze münkir-iseñ Sûretü'n-Nisâ'yı ohı (XXII/39)
Ki evveli komaya hâtıruñda hîç inkâr

Mukırr-ısañ nice ola vü şahs nev^{c}den öñ (XXII/40)
Gereklüdür baña şerh it bu müşkili zinhâr

Gerek ki cins ola pes nev^c girü andan şahs (XXII/41)
Tarîk-ı hikmete budur iderseñ istifsâr

Şerefde ^{c}akl mı yâ ^{c}ilm yig baña şerh it (XXII/42)
Ki fazlda idem aduñı kıble-i ahyâr

Disen ki ^{c}ilme ta^{c}allüm gerek ki ^{c}ilm ola (XXII/43)
Gerek ki ola bilâ-^{c}ilm Hâlik ü Cebbâr

Gerek kıyâs idesin ^{c}ilmine anuñ ^{c}ilmin (XXII/44)
^{c}Aceb ne hüccet-ile togrı gele bu pindâr

Çü ^{c}ilm haddi bilinmeye ^{c}akl haddinden (XXII/45))
Ne söz ki söylene olur güzâf u dimek ^{c}âr

Gerek ki müdrik ü idrâk ü müdrike bilesin (XXII/46)
Kim ola kamu sözüñ gûş olana nûş-güvâr

Bu gök midür ki yaradıldı evvel ü âhir (XXII/47)
Vücûda geldi yirüñ cirmi-ile cibâl ü bihâr

Veyâ bu yir midür ol ki oldı evvel-i merkez (XXII/48)
Nite ki dâyireye nokta dönicek pergâr

Nicesi buldı karâr arada bu yir cirmi (XXII/49)
Burada döner-iken çarh u encüm-i seyyâr

Neçün zühalden ola bu kevâkibe âgâz (XXII/50)
Ya nîşe âteşi oldı eyit bu necm-i bahâr

Esed neçün ol şemsüñ evi beyân eyle (XXII/51)
Neçün ola seratân burcı cirm-i mâha hısâr

Bu ikiden evi her birinüñ neçün birdür (XXII/52)
Kalanınuñ neçün iki ola yemîn ü yesâr

Bu ikinüñ ikisi nîşe sa^{c}d ü ikisi nahs (XXII/53)
Nedür ki sa^{c}d degül nahs itdügi girdâr

Togıcak er yüzi yuharı vü kızuñ aşaga (XXII/54)
Eyit neçün eger oldı-sa ^{c}ilm saña şi^{c}âr

Eyit anı ki ne ezdâddur ki dirilicek (XXII/55)
Bir işde müttefik olup biter ol iş nâ-çâr

Ne ejdehâ ki yudar buldugını vü toymaz (XXII/56)
Çü nesne bulmaya olur kendüzine cân evbâr

Ne ölüdür ki kamu nesne diridür andan (XXII/57)
Ölüyi dahı dirildür n'ireye itse güzâr

Ne iki zıdd-durur kim biribirine girür (XXII/58)
Ne bundan aña ne andan buña gelür âzâr

Eyit bu kamu süvâle cevâb ^{c}âlim-iseñ (XXII/59)

Veger-ni itme bilâ-^{c}ilm aduñı da^{c}vî-dâr

Cevâb sen dimez-iseñ ben eydeyim hâzır (XXII/160)
Ki ^{c}ilm nakdine oldum mehekk ü hem mi^{c}yâr

Şikârı aslanuñ oldı-y-ısa kolan u geyik (XXII/61)
Benem ki hikmet-ile şer^{c} oldı baña şikâr

Fazîlet ehline ider Ahmedî bu şi^{c}ri ^{c}arz (XXII/62)
Ki ehl-i fazl-durur gül dahı ne var-ısa hâr

Eger buyursa baña şâh bu rümûzuñ idem (XXII/63)
Beyânın eyle ki ola mürtefi^{c} kamu estâr

Penâh-ı millet-i İslâm Emîr Sülmân Beg (XXII/64)
Ki ol-durur şeref-i şer^{c}-i Ahmed-i Muhtar

Anuñ imâretinüñ ol-durur emâreti kim (XXII/65)
^{c}İmâret oldı anuñ ^{c}adli-y-ile şehr ü diyâr

Anuñ ^{c}atası-y-ıla bahra feyz olur icrâ (XXII/66)
Anuñ sehâsı-y-ıla ebre virilür idrâr

Müdâm ömri gül-istânı tâze olsun u sebz (XXII/7)
Niçe ki leyl ü nehâr ola vü hazân u bahâr

XXIII

Ne ev-durur düzülmiş hûb u dil-ber (XXIII/1)
Aña beñzer içinde bî-had evler

Ne dürlü nesne varsa ol ulu ivde (XXIII/2)
Olur bu kici evlerde musavver

^{c}Aceb kim sıgmayan ol ulu ive (XXIII/3)
Kiçi evlerde sıgâr Allahü Ekber

Kodılar iki çift ol ulu ive (XXIII/4)
Zen ü şûher bigi bu mâde ol ner

İkisi yatur u ikisi-durur (XXIII/5)
İkisi sâf u ikisi mükedder

Ne zişt ü hûb olurlar ne kem ü bîş (XXIII/6)
Ne bilürler ki ne-dür hayr ü yâ şer

Velîkin bu kamusını olardan (XXIII/7)
Toganlara virür ol pâk-dâver

Olardan kopdı üç mevlûd ikisi (XXIII/8)
ᶜAyan u birisi kaldı müsetter

Biri baglu-durur deprenmegi yoh (XXIII/9)
Biri mutlak revân kıl söze bâver

Ol üçüñ her birinden yidi mevlûd (XXIII/10)
Gelüpdür añla bu sözi ser-â-ser

Biri ol yigirmi birüñ pâdişehdür (XXIII/11)
Kalanı hükmine anuñ müsahhar

Diyen ol u işiden hükm iden ol (XXIII/12)
Kamu katında anuñ hâmûş u muztarr

Bizüm sultânumuz anlara hâkim (XXIII/13)
Kamuya kullugı anuñ mukarrer

Anuñ adı mefâtih-i suverde (XXIII/14)
Nite kim ism-i aᶜzam oldı muzmer

Bilürseñ Ahmedînüñ bu rümûzın (XXIII/15)
Kılam danâlara aduñı server

Kulaguñda dut üşbu cevheri kim (XXIII/16)
Degir her beyti yüz beyte tolu zer

XXIV

Sipîde-dem ki belürdi ufukda şu^{c}le-i nûr (XXIV/1)
Baña ohıdılar istagfirû’ melâ’ik u hûr

Gerek ki tevbe idesin kamu günâhuñdan (XXIV/2)
Ki rahmet ide saña lutfı-y-ıla Rabb-i Gafûr

Mekân-ı gussa vü beyt-i şürûrdur bu cihân (XXIV/3)
Makâm-ı hayr dime aña vü serâ-yı sürûr

Revâ mıdur ki harâb idesin bekâ mülkin (XXIV/4)
Fenâ evin dürişesin ki ola ol ma^{c}mûr

Tenuñ çü h^{w}âr olıban topraga girür yarın (XXIV/5)
Bugün başuñda nedür işbu kamu kibr ü gurûr

Senüñ-içün bezenüpdür serâ-yı Huld ü Na^{c}îm (XXIV/6)
Neçün seni burada habs itdi dîv-i gurûr

Bekâ ^{c}imâreti virdüñ fenâ harâbesine (XXIV/7)
Dirig kim var-iken akluñ olasın magrûr

Eyüyi viribenüñ yavuzı bedel alduñ (XXIV/8)
Bu resme bey^{c} ki idersin nice ola meşkûr

Nicesi görine saña cemâl-i sıdk u safâ (XXIV/9)
Çü göñlüñ âyînesi olmaya riyâdan dûr

Diler-iseñ ki olasın gül bigi mükâşefede (XXIV/10)

Düriş ki gonca bigi kalbüñ olmaya mestûr

Hisâb var ü sevâb u ^{c}ikâb u Huld ü Na^{c}îm (XXIV/11)
Neçün başuñda ola lagv ü lehv ü fısk ü fücûr

Sabâh u şâm kanuñdur senüñ sen ol rengi (XXIV/12)
Görüp zi reng diyü hâtıruñ olur mesrûr

Kusûr-ı ^{c}akl degül mi kusûrı yüceltmek (XXIV/13)
Görür-iken ki serencâmı n’olur ehl-i kusûr

N’ireye vardı kusûrı düzen sudûr u ^{c}izâm (XXIV/14)
Ne oldılar yire girüp kamu ^{c}izâm u sudûr

Nücûm bigi gice tâ^{c}at-ıla uyanug ol (XXIV/27)
Ki subhı-dem ide Hak hâtıruñı matla^{c}-ı nûr

Hemîşe cânuña iş eyle zikrin Allahuñ (XXIV/28)
Ki fikr ü zikridür anuñ yakîn makâmı huzûr

Felek rükû^{c}da vü yir secdede-durur sen hem (XXIV/29)
Rükû^{c} u secde-y-ile it sevâbuñı mevfûr

Sıyâm-ıla cigerin teşne eyleyen bunda (XXIV/30)
İçe menâbi^{c}-i cennetde kevser ü kâfûr

Gerek ki tevbe suyı-y-ıla agzuñı yuyasın (XXIV/31)
Diler-iseñ ki olasın lâyık-ı şarâb-ı tahûr

Zekât-ı mâlı çıhar ki arturur zekât anı (XXIV/32)
Budandugında agaç katı çog olur engûr

Müsahhar olmag-ıçun yir ü gök mesâlihuña (XXIV/33)
Egerçi virdi saña hükm-i lem-yezel menşûr

Düriş ki mazleme olmaya saña bir zerre (XXIV/34)
Çü rûz-nâmeñ içinde kamu olur mestûr

Ne işe zulm idesin ziyâde almaga mâl (XXIV/35)
Çün irişür saña her nesne ki oldı ol makdûr

Ne dürlü derd ki senden görür sevâm ü hevâm (XXIV/36)
Ne nev^{c} renc ki senden çeker vuhûş u tuyûr

Eyit ki nice viresin hisâbını kamunuñ (XXIV/37)
Hisâb-gâh güninde ki olasın mahşûr

Kamuyı ko anı fikr eyle kim bedâyi^{c}-i sun^{c} (XXIV/38)
N'ireden irdi vücûda ki buldı böyle zuhûr

N'ireden oldı sipihr ü nücûm u mihver ü kutb (XXIV/39)
N'ireden oldı ^{c}anâsır ki bu sinîn ü şühur

Tefekkür eyle mevâlîd işin ki aña terkîb (XXIV/40)
N'ireden oldı geliben giden kurûn ü dühûr

N'ireden oldı kasab-pûş ney-şeker fikr it (XXIV/41)
Neden-durur ^{c}aselî-reng kisve-i zenbûr

Kim itdi sahreyi toprahda la^{c}l-i rümmânî (XXIV/42)
Kim itdi katrayı deryâda lü'lü-yi mensûr

Eyit ki lâleye kim urdı böyle dâg-ı ciger (XXIV/43)
Güli kim itdi sahîh ü ya nergisi rencûr

Kim itdi goncanuñ içinde cem^{c} hurde-i zer (XXIV/44)
Benefşenüñ saçı n'ireden oldı tolu buhûr

Eyit ki n’ireden aldı bu kuvveti şâhîn (XXIV/45)
Eyit ki n’irede buldı bu şehveti ^{c}usfûr

Bu kamu Vâhid-i Mutlâk mezâhiridür bil (XXIV/46)
Ki masdar ol-dur u andan olur kamu masdûr

Vücûd birden alur her ^{c}aded velî birdür (XXIV/47)
Ganî ^{c}adedden ü bu sözden ayru söz ola zûr

Dilüñden ol Melikü’l-Mülk zikrini komagıl (XXIV/48)
Ki ola melâ’ik içinde senüñ aduñ mezkûr

Ko nehy itdügini yirine getür emrin (XXIV/49)
Ki tâ ola saña âsân bu müşkilât-ı umûr

Kulaguñı sadef it Ahmedî didügi söze (XXIV/50)
Ki anuñ tabî^{c}atı bir bahr-ı dürrdür ü mescûr

XXV
KASÎDE FÎ BAH«U’«-SEYF VE’L-KALEM

Çün demür-ile kamışı kıldı Hâlik âşikar (XXV/1)
İtdi kılıçla kalem çoh dürlü bahs ü kar-zâr

Didi evvel fahr idiben kılıc kim ol benüm (XXV/2)
Kim benüm-çün didi “enzelne’l-hadîd” ol Kirdgâr

Eyle virdi pes cevâbını anuñ anda kalem (XXV/3)
Kim benüm-için didi “nun ve’l-kalem” Perverdigâr

Kılıc aña didi kim benüm iledür pâs-ı milk (XXV/4)
Pes kalem didi benem dîn kasrın iden üstüvâr

Didi kılıc kim benem sultânlara olan kemer (XXV/5)

Pes kalem didi benem sultânlar elinde süvâr

Didi kılıc yir yüzi binümle olur lâle-gûn (XXV/6)
Pes kalem didi benümledür cihân nakşı nigâr

Pes kılıç didi benümle ider ekâbir ululıh (XXV/7)
Pes kalem didi benümle ider efâzıl iftihâr

Pes kılıç didi benem kim feth iderem memleket (XXV/8)
Pes kalem didi memâlik benden almışdur karâr

Pes kılıç didi benem küffârı iden pâyimâl (XXV/9)
Pes kalem didi benem mü'minleri iden pâyidâr

Pes kılıç didi ki şehler düşmenin sayd iderem (XXV/10)
Pes kalem didi benem anları eyleyen şikâr

Pes kılıç didi ki şehler benden ister kuvveti (XXV/11)
Pes kalem didi ki anlar benden ister istimâr

Pes kılıç didi benüm çoh gûherüm vardur ^{c}ayan (XXV/12)
Pes kalem didi benem hoœ bahr-ı dürr-i şâh-vâr

Pes kılıç didi ki sîm ü zer-durur baña makâm (XXV/13)
Pes kalem didi ki bahr-ı müşgdür baña diyâr

Pes kılıç didi benem şerri cihândan def^{c} iden (XXV/14)
Pes kalem didi benem her hayrı iden ihtiyâr

Pes kılıç didi ki aslum oldı hâk-i hoş-nihad (XXV/15)
Pes kalem didi ki binüm aslum âb-ı hoş-güvâr

Pes kılıç didi ki benem Hızr bigi sebze-pûş (XXV/16)
Pes kalem didi suya saldum benümdi ol şi^{c}âr

Pes kılıç didi ki od içinde ben sabr iderem (XXV/17)
Pes kalem didi katısın nûr idemez sini nâr

Pes kılıç didi ki handânam degülem türş-rûy (XXV/18)
Pes kalem didi ki mü'min gerek ola eşk-bâr

Pes kılıç didi dürüstem ben şikestüm hîç yoh (XXV/19)
Pes kalem didi şikest itdüm Hak-ıçun ihtiyâr

Pes kılıç didi bilürsin bini gökden inmişem (XXV/20)
Pes kalem didi ki levhi yazmışam bî-iftikâr

Pes kılıç didi ki kamu ^{c}aybı ben def^{c} iderem (XXV/21)
Pes kalem didi benem hoœ kamu gayba râz-dâr

Pes kılıç didi benem hoş-reng ü gâyet ten-dürüst (XXV/22)
Pes kalem didi itdi bini havf-ı Hak zâr u nizâr

Pes kılıç didi ki hükmün ^{c}âleme olmışdur revân (XXV/23)
Pes kalem didi ki var bende dahı bu iktidâr

Pes kılıç didi ki illerden ben aluram harâc (XXV/24)
Pes kalem didi kamusın ben iderem iddihâr

Pes kılıc didi cihânda olmışam ben mu^{c}teber (XXV/25)
Pes kalem didi cihâna nîşe ideler i^{c}tibâr

Pes kılıç didi ki Rüstem'den virürem ben nişân (XXV/26)
Pes kalem didi ki uş İdrîs'den ben yâdigâr

Pes kılıç didi şecâ^{c}at bende vardur bî-hisâb (XXV/27)
Pes kalem didi belâgat bende vardur bî-şümâr

Pes kılıç didi benem sultânlara hidmet-güzîn (XXV/28)
Pes kalem didi benem anlara hoş-midhat-güzâr

Pes kılıç didi ki şâha ben kulam beste-kemer (XXV/29)
Pes kalem didi ki baña dahı budur resm-i kâr

Pes kılıç didi dur imdi varalum şeh katına (XXV/30)
Tâ ki da^{c}vimüzi bizüm kat^c ide ol nâm-dâr

Başı üstine kalem kılıc-ıla oldı revân (XXV/31)
Girdiler ol pâdişahuñ hazretine rûz-bâr

Mîr Sülmân-ı Süleymân-kadr ü Âsaf-ma^{c}rifet (XXV/32)
Kim halîfe itdi cihâna Hak anı Dâvud-vâr

Ol ^{c}Ömer ^{c}adl ü Hasen-hulk u ^{c}Alî-dildür velî (XXV/33)
Kılıcından künd-dendân olur anuñ Zû'l-fikâr

Şehr ü kişver olalı yüzbiñ göz-ile bu felek (XXV/34)
Aña hem-tâ görmedi görmeyiser bir şehriyâr

Kanı İskender ki göre-y-di nice olur dünyede (XXV/35)
Harb ü darb ü bezm ü rezm ü hazm ü ^{c}azm ü gîr ü dâr

Memleketde pâœişâh olalı ^{c}adlinden anuñ (XXV/36)
Gürg ü mîş ü bâz ü kâz oldı biribirine câr

N'ola oldı-y-ısa bu ^{c}âlem müsahhar hükmine (XXV/37)
Çün anuñ-çun yaradıldı encüm ü çarh ü medâr

Atınuñ na^{c}lin felek anuñ-çun itmiş tâc-ı ser (XXV/38)
Tarf-ı zer bagladı cevzâ aña oldı cân-dâr

Kılıcıdur berk-i rahşân atlarınuñ üni ra^{c}d (XXV/39)
Süñüsidür ejdehâ vü ohıdur perrende-mâr

Dökdi gerdûn ayagına varını tâ mihr ü mâh (XXV/40)
Hidmeti hakkından anuñ girü kaldı şerme-sâr

Bu meliklerden kim ide ceng anuñla ki anuñ (XXV/41)
Bir kolına turamaz biñ Rüstem ü İsfendiyâr

Kâr-zâr idem diyen bu pâdişâhuñ ^{c}ahdi-le (XXV/42)
Ne ^{c}aceb ger kalur-ısa kılıcından kâr-zâr

Şehr ü kal^{c}a heybetine nice döyiser anuñ (XXV/43)
Kim aña ^{c}âsî olursa yıhıla bu nüh-hısâr

Elleri ol bahrdur kim dürridür aña hubâb (XXV/44)
Kılıcı şol od-durur kim mergdür aña şerâr

K'anı yümn-ile bulayım diyü katında kabûl (XXV/45)
Aña virmişdür yemîninden ne kim versa yesâr

Lutfınuñ feyzini görüp bu halâyık üstine (XXV/46)
Şerme-sâr oldı anuñ-çundur döker ebr-i bahâr

Himmeti ger memleket almaga itse ârzû (XXV/47)
Az zamândan Rûm'dan feth eyleye tâ Kandehâr

Zulm yıhıldı olalı ^{c}adli anuñ pâsübân (XXV/48)
Fitne uyıdı olalı bahtı anuñ hûş-yâr

Kahrınuñ nârını çün kim yâd ider düşmeni (XXV/49)
Katre katre yüregi kan olur eyle kim enâr

Yahmaya tamunuñ odı bir nefes kâfirleri (XXV/50)

Ger anuñ lutfı hevâsı tamuya ide güzâr

Ger kıla kahrı yili bir lahza büstâne güzer (XXV/51)
Âteşîn ola mizâcında kedû-y-ıla hıyâr

Ger bula ol şeh elinden hâsiyet ebr-i hazân (XXV/52)
Kand bitüre sögüt la^{c}liledür serv ü çinâr

Düşmenüñ yavuz adı n'irede kim añıla (XXV/53)
İt dahı işidür-ise bi'llah andan ide ^{c}âr

N'ola sındı bigi hasmı ider-ise ıztırâb (XXV/54)
Çün şehün havfından eriyüp ana irdi iztırâr

Ol gelenlere cevâb ol resme virdi pâdişâh (XXV/55)
Çün benümsiz arañuzda olmasun bu gîr ü dâr

Bah ki nicesi müverred levn oldı gül-sitân (XXV/56)
Gör ki nicesi mutavves-reng oldı sebze-zâr

Pâœişâhâ husrevâ şâhâ bahâr irişiben (XXV/57)
Uş berâber oldı ^{c}adlüñ bigi leyl-ile nehâr

Gel varalum mürgi-zâr içinde hoş işidelüm (XXV/58)
Kim nicesi nâle ider ^{c}ışk elinden mürg-zâr

Nûş kıl zerrîn-kadehden bâœe-i yâkût-reng (XXV/59)
Kim bulıtdur gûher-efşân u hevâdur müşg-bâr

Gör ki nîce lâle vü nergis getürmiş hâreler (XXV/60)
Bah ki nice tâze vü ter gül bitürmiş huşk-hâr

Taga bah kim yoluña nice zümürrüdler saçar (XXV/61)

Bâgı gör kim ayaguña sîm ü zer ider nisâr

Lâle almışdur eline sebzede zerrîn-kadeh (XXV/62)
Çünki gördi nergisuñ başında var-durur humâr

Kanda bahsañ lâle vü nesrîn-durur hem nesteren (XXV/63)
Kanda varsañ nergis-i ra^{c}nâ-durur serv ü ^{c}arâr

Rûzigâruñ halini çün kim bilürsin nicedür (XXV/64)
Komagıl câmı elüñden bir dem iy Cem zinhar

Tûtîye beñzer reyâhîn çevresinde serv-bün (XXV/65)
Kevsere beñzer riyâzuñ arasında çeşme-sâr

Mevsüm-i güldür şehâ gül-zâr içinde oturup (XXV/66)
Câm-ı gül-gûn virsün elüñe nigâr-ı gül-^{c}izâr

Bülbülüñ sâzın işidüp bir gazel geldi dile (XXV/67)
Kim diler Zühre ki ide çengine destânın târ

Yazmadı can levhi üstine yüzüñ bigi nigâr (XXV/68)
Nakş ideli ay u günüñ şemsesin sûret-nigâr

Fürkatüñüñ hasretinden gözlerüm yaşın gören (XXV/69)
Dir ki hergiz görmedüm kim la^{c}l mevc ura bihâr

Gözlerümden dökilürken şem^{c} bigi hûn u âb(XXV/70)
Nîşe düşmişdür ^{c}aceb bilsem yüregüm böyle hâr

Kasdı cân-ısa gözüñüñ aña Bismi'llah fidî (XXV/71)
Ben dahı cehd iderem kim gide boynumdan bu bâr

Ayaguña tuhfe ide-y-düm cânum olmasa-y-dı ^{c}ayb (XXV/72)
Tuhfe itmek ol ^{c}azîze bir metâ^{c}ı ki ola h^{w}âr

Zulmetini gicenüñ saçuñ bigi sorsañ nedür (XXV/73)
Göklere çıhdı benüm âh u dütüninden buhâr

Ahmedî vasfın ider ol leb ü dendânınuñ (XXV/74)
Anuñ-ıçun nazm oldı la^{c}l ü dürr-i şâh-vâr

İşidicek söz anuñdur gûş aña dutmah gerek (XXV/75)
Ger hakîkat ger kinâyet ger mecâz ü müstecâr

Bahtiyârâ bu söze kimse cevâb eydür-ise (XXV/76)
Gözlerümde nakşı itmege ani idem ihtiyâr

Olmaya gün nûrı resmi-y-ile hergiz münteşir (XXV/77)
Ki ol ulu aduñ benüm nazmumla buldı intişâr

Niçe kim eshârda görine envâ^{c}-ı ziyâ (XXV/78)
Niçe kim eşcârdan dirile elvân-ı simâr

Devletünüñ bâgı şöyle tâze olsun kim aña (XXV/79)
Tâ ebed irişmeye nihnet hazânından gubar

Encüm olsun saña yâr ü âsumân olsun mutî^{c} (XXV/80
Devlet olsun saña hem-ren-baht olsun saña yâr

Ol ki sini tâcdâr eyledi kendü lutf-ıla (XXV/81)
Düşmenüñüñ kahrı-y-ıla eylesün ol tâci-dâr

XXVI

DER-MEDH-I SULTÂN MEHEMMED

Göñül kimesneye baglanma dünyada iy yâr (XXVI/1)
Ki gitdi cümle kerem ehli kalmadı deyyâr

Kimüñ-ile dutayım dirseñ üns cehd idüp (XXVI/2)
Ki cinn ü insden olup-durur tehî bu deyyâr

Kimi cihânda gözüm nûrı diyü bisleyesin (XXVI/3)
Diler ki şem^{c} bigi döke kanuñı her-bâr

Sipihr saña eger mihr göstere bahma (XXVI/4)
Ki hîç ^{c}ahdine durmaz bu kej-rev ü gaddâr

Vefâ vü cûdı nedür kîmiyâdur u sîmürg (XXVI/5)
Ki addan artuh olurdan cihânda yoh âsâr

Kimi ki d‹st dutasın olur saña düşmen (XXVI/6)

Kimi ki yâr diyesin olur saña agyâr

Gözine ^{c}ayb görinür ne ki idesin halkuñ (XXVI/7)
Hezâr dürlü hüner ger kılursañ izhâr

Cihân kulagına bî-vezndür mezâkına telh (XXVI/8)
Bunı ki hoş-nefes oldı vü hem şeker-güftâr

Gice namaz kılup gündüz oruc olursañ (XXVI/9)
Adun riyâyî vü zerrâk olur u mekkâr

Eger durursañ epsem ne dirler uş ebker (XXVI/10)
Çü söyleyesin aduñ yañşag olur u miksâr

Eger ferâgat otursañ aduñ muhannesdür (XXVI/11)
V’eger secâ^{c}at iderseñ olur aduñ hûn-h^{w}âr

Niçe ki yüriyesin rast çün hat-ı cedvel (XXVI/12)
Olur aduñ girü pergâr bigi gürze-i mâr

Sehâvet ider-iseñ dir seni gören mütlif (XXVI/13)
Sehavet itmez-iseñ hod bahilsin ü nâ-çâr

Eger yiyüp yidürürseñ olur aduñ müdbir (XXVI/14)
Veger yimez-iseñ ayrug alur bu mâl genc ki var

İçer-iseñ saña dirler zi fâsik-ı güm-râh (XXVI/15)
Ger içmez-iseñ aduñ var yimez olur zihi ^{c}âr

Vekarlu olur-ısañ ne tünddür dirler (XXVI/16)
Mizâc iderseñ olur sözüñ işiden bîzâr

Çü bir cemâle baharsañ olur aduñ hâyin (XXVI/17)
Dilerler ol nazar-ıçun seni itmege ber-dâr

Kanâ^{c}at itmez-iseñ zi harîsdur dirler (XXVI/18)
Kanâ^{c}at itseñ aduñ kâhil olur u bî-kâr

Çü ^{c}uzlet eyleyesin halk mübtedi^{c} dirler (XXVI/19)
Cemâ^{c}ati göricek nükte ider yemîn ü yesâr

Gedâyî olur aduñ nesne dahı virmezler (XXVI/20)
Ne ^{c}ilm ola cihânda ider-iseñ istihzâr

Bezek tonında yürürseñ seni gören eydür (XXVI/21)
Gelin-leyin tonanur diyilür bu nakş u nigâr

Eger tonuñ eyüsin geymez-iseñ eydürler (XXVI/22)
Ki irte kalası nedür bu geydügi mürdâr

Eyü yiseñ gören eydür ki bah nice bisler (XXVI/23)
Bu yirde toprah olası teni behâyim-vâr

Eyü ta^{c}am yimez-iseñ girü saña dirler (XXVI/24)
Nedür bu yidügi cânına zehr olsun mâr

^{c}İmâret itseñ evi dirler uş girü Nemrûd (XXVI/25)
Diler ki göge irişe yüceldüben dîvâr

Seyâhatüñ gören eydür ki ney bigi niçün (XXVI/26)
Makâmdan çıhıbanuñ yile virür a^{c}mâr

Çü taylasân uzadasın adı olur burnûs (XXVI/27)
Çü ney bigi kuşanasın adı olur zünnâr

İkâmet ider-iseñ diyilür hased-sıfat (XXVI/28)
Nişe ayahlaruñ altında böyle yatur hâr

Kimesne kurtulımaz üşbu halk sözinden (XXVI/29)
Ne enbiyâ-i izâm u ne evliyâ-i kibâr

Melâyike adını eydeler .... (XXVI/30)
Sipihr ü kûre-i mihre didiler âyîne-dâr

Hezâr dürlü yavuz nesne diyilür dilde (XXVI/31)
Hüœâya çün “ve kınâ rabbenâ ^{c}azâbe’n-nâr”

Diyen ne dirse disün sen üşenme kimseneden (XXVI/32)
Du^{c}â vü tevbe id ü Hâlıkuñâ istigfâr

Namâzuñı kılup itgil du^{c}â ulü’l-emre (XXVI/33)
Ki tâ^{c}atın kamuya farz idüpdür ol Cebbâr

Penâh-ı milket ü Sultân Mehemmed ol kim anuñ (XXVI/34)
Kemâl-i ^{c}adli-y-ile dutdı tâc u taht karâr

Melek du^{c}âsın ider “bi’-^{c}adüvvü ve’l-âmâl” (XXVI/35)
Felek senâsın ider “bi’-^{c}aşiyyi ve’l-ebkâr”

Sehâsı ^{c}ilmi anuñ sâyesini itdi penâh (XXVI/36)
Ki kutb-ı saltanat ol-durur ^{c}âlem aña medar

Cenâbı nokta bigidür hemîşe sadr-nişîn (XXVI/37)
Tavâf ider anı ger devr-i dâyire girdâr

Anuñ du^{c}âsı-y-ıla ser-firâzdur minber (XXVI/38)
Anuñ senâsı-y-ıla tâze-rû-durur dînâr

Ecel çü şâh-ı ecel kılıcından ister emân (XXVI/39)
^{c}Adû niçün döye aña olur-ısa kîne-güzâr

Vezâyifini görüben kimesne şerh idemez (XXVI/40)
Şümârsuz olanı kim-durur ki ide şümâr

Kılıcınuñ suyı içinde bir od yanar ki anuñ (XXVI/41)
Şerâre iricegez girye ider revân-şirâr

Anuñ elinden olur bahr dayimâ icrâ (XXVI/42)
Nite ki ebr-i bahârî dahı alur idrâr

Anuñ nûrından alur âfitâb kesb-i hayâ (XXVI/43)
Nite ki mâh alur âfitâbdan envâr

Ohûn deler-ise sindânı eyleye gırbâl (XXVI/44)
Kılıcuñ irişür-ise dü-nîm olur kûh-sâr

Çü gördi harbini darbuñ nice-durur Behrâm (XXVI/45)
Didi ki “fa^{c}teberu minhü yâ ulû’l-elbâb”

Hilâl na^{c}l gerek atuña vü kevâkib mîh (XXVI/46)
Baş üstine felek anları sahlar uş mihver

Nireye irür-ise leşkerüñ olur gâlib (XXVI/47)
Ne gam sipâha ki sen olasın sipeh-sâlâr

Çü gördi düşmen olur gûşişüñ ma^{c}rekede (XXVI/48)
Didi zafer saña iy şâh-ı câhidü’l-küffâr

Şehüñ çü buyrugı oldı Ahmedî ^{c}ibâretle (XXVI/49)
Düzildi bir gicede üşbu gevher-i şeh-vâr

Şehüñ boyına-durur cüst bu libâs velî (XXVI/50)
Bahâsıdur anuñ iy şâh merkeb-i reh-vâr

Eyerlü olur-ısa at viriser ol sultân (XXVI/51)
Gerek ki ola piyâde öñümde Sâm-ı Süvâr

Niçe ki gele gide seyr-ile bahar u hazân (XXVI/52)
Niçe ki devr ide dünyîde üşbu leyl ü nehâr

Nehâr u leyl murâduñca yürisün meh ü sâl (XXVI/53)
İrâdetüñ-ile olsun kamu hazân u bahâr

XXVII
FÎ MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

İy ki ifdâlüñ-ile vâzıh olur ^{c}ilm-i nazar (XXVII/1)
Vi ki ikbâlüñ-ile râcih olur ehl-i hüner

Kamu eşrâfa sen in^{c}âmüñ-ıla virdüñ câh (XXVII/2)
Kamu etrâfa sen ikrâmuñ-ila salduñ fer

Ne var akvâlüñ arasında hatâ iy sultân (XXVII/3)
Ne var ef^{c}âlüñ arasında halel iy server

Ne nevâlüñe cihânda oldı ^{c}ivaz bahr u sehâb (XXVII/4)
Ne cemâlüñe zemânda oldı bedel şems ü kamer

Heybetüñden çüridi cevr ü sitem yik-pâre (XXVII/5)
Ni^{c}metüñle eridi âz u emel hem yik-ser

İrmedi rif^{c}atüñe çarh-ı felek-gâh-ı medâr (XXVII/6)
Durmadı savletüñe cirm-i Zühal vakt-i memer

Hem vücûdûn kapusın dutdı ebed ^{c}ömri vatan (XXVII/7)
Hem hasûduñ yolını aldı ecel ki ide sefer

İy ki ^{c}ilm-ile kamu halka sen olduñ server (XXVII/8)
Vî ki şükrüñ idenüñ oldı mezâkı şekker

Oldı uş ^{c}örfüñ-ile kadr-i me^{c}âlî ^{c}âlî (XXVII/9)
Buldı uş lutfuñ-ıla sadr-ı mevâlî zîver

Âsümânsın zî ki olmış saña eltâf nücûm (XXVII/10)
Bûsitânsın zî ki olmış saña a^{c}tâf semer

Mîr Sülmân bu cihân milkine sensin vâlî (XXVII/11)
Şâh-ı devrân bu zamân halkına sensin yâver

Memleketde kim ola saña şebîh ü hem-tâ (XXVII/12)
Saltanatda kim ola saña nazîr ü hem-ser

İy cihân-bân senüñ-ile oldı fezâyil kâmil (XXVII/13)
İy ulu hân senüñ-ile oldı fevâzıl evfer

Bu zamânda bula mı kimse senüñ bigi melik (XXVII/14)
Bu cihânda ola mı kimse senüñ bigi beşer

Oldı İslâm kavi ^{c}adlüñ-ile eyle ki güher (XXVII/15)
Oldı eyyâm ^{c}azîz aduñ-ıla eyle ki zer

Râst sen ^{c}adl-ilesin Kisri vü yâhûd Fârûk (XXVII/16)
Râst sen bezl-ilesin Hâtem-i Tay ya Ca^{c}fer

Cümle şehler saña kul olmaga baglandı kemer (XXVII/17)

Kamu ihsân senüñ ellerüñe eyledi güzer

Oldı Hûrşîd senüñ hazretüñe bir bende (XXVII/18)
Oldı Çimşîd senüñ hidmetüñe bir çâker

Düşdi uş ^{c}adlüñ-ile cevr ü sitem hasta-ciger (XXVII/19)
Oldı uş fazluñ-ıla gussa vü gam sûhte-per

Lutf-ı teşrîfüñi pîrâye-i cân iden ider (XXVII/20)
^{c}Unf-ı tahvîfüñi sermâye-i her-fitne vü şer

Menn ü is^{c}âfuñ olur vahy bigi dilde semer (XXVII/21)
Hüsn-i evsâfuñ ider suhf bigi cânda eser

^{c}Adl ü insâfuñı Hak itdi ^{c}ayân şöyle ki bedr (XXVII/22)
Fazl u eltâfuñı hem itdi bedîd eyle ki havr

Revnak-ı bezmüñ ider ravza-i Firdevsi hacil (XXVII/23)
Kıssa-i rezmüñ ider Rüstem-i Destânı semer

Gayret-i bahrsın itdükde yirde feyz-i ^{c}atâ (XXVII/24)
Hazret-i Bedrsin itdükde saña kimse nazar

Râyid-i fazlsın itdükde nazar vakt-i dehâ (XXVII/25)
Kâyid-i ^{c}aklsın itdükde kazâ-gâh-ı fiker

Cûd-ıla lutfuñ ider bahrı senüñ gark-ı hayâ (XXVII/26)
^{c}İzz-ile kadrüñ ider çarhı senüñ püşt-i hatar

Keremüñ aldı sehân-ıla şehâ her milki (XXVII/27)
Ni^{c}amüñ toldı senâñ-ıla şehâ her-kişver

Mîr Sülmânsın u olsun ten ü cân saña fidî (XXVII/28)
Şâh-ı sultân-ı cihânsın u meh-i dîn-perver

Bâyin-i ni^{c}met-i yeddür elüñ ü zeyn-i ^{c}atâ (XXVII/29)
Hem murâduñ kerem ü nef^c-durur def^c-i zarar

Ben bilürem ki dil-âversin ü hânsın be-sezâ (XXVII/30)
Hükmüñe mihr ü meh olsun ebedâ fermân-ber

İy ki âfâk senüñ hamdüñ iderler yik-ser (XXVII/31)
Vî ki kuldur saña berbeste-kemer Rûm u Hazer

Cümle eşrâf-ı zamân senden alur ^{c}izzet ü câh (XXVII/32)
Kamu etrâf-ı zemîn kadr ü ^{c}alâ senden umar

Ahmedî kuldur saña beste-kemer (XXVII/33)
^{c}İzzet ü câh ü ^{c}alâ senden umar

Bezl ü ihsânuñ-ıla buldı cihân zîb-ile fer (XXVII/34)
^{c}Adl ü insâfuñ-ıla dutdı sitem râh-ı mefer

Senüñ eltâfuñ-ıla oldı müzeyyen dîvân (XXVII/35)
Senüñ evsâfuñ-ıla oldı müzeyyen defter

Şâhâ itdükçe felek seyri nite kim ahter (XXVII/36)
Senün olsun başuña devlet-ile mihr-efser

XXVIII
DER-MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Zihî mahbûb u hûb u nâzük ü hem çâbük ü dil-ber (XXVIII/1)
Gözi nergis yüzi lâle dişi lü'lü lebi şekker

Bu ne tendür bu ne yañah bu ne hâl ü bu ne gîsû (XXVIII/2)
Biri nesrîn biri ter-gül biri müşg ü biri ^{c}anber

Gözüñ alı-y-ıla gamzeñde saçuñ dâmı-y-ıla zülfüñde (XXVIII/3)
Belâ mazmûn kazâ makrûn cefâ müdgam ^{c}anâ muzmer

¥iyâ vü zulmeti-y-le hem safâ vü rahmete olmış (XXVIII/4)
Yüzüñ matla^{c} saçuñ menzil dişüñ menba^{c} lebüñ mazhar

^{c}Anâ ^{c}aynindedür ^{c}akl u dil ü cân u ten olalı (XXVIII/5)
Gözüñ sad u kaşuñ nûn u yüzüñ tâ hâ lebüñ kevser

Senüñ ^{c}ışkuñ u şavkuñ u firâk u derdüñ-ile oldı (XXVIII/6)
Göñül mahzûn u göz pür-hûn ciger kânûn yüzüm micmer

Nite kim şem^{c} sûz u tâb u mihr ü kahruñ odında (XXVIII/7)
Yanar cânum erir cismüm dudagum huşk u gözüm ter

Gözüñüñ sihri âlından saçuñuñ cevri zulmından (XXVIII/8)
Alam hame yazam nâme düzem kıssa idem mahzar

Bes iltem hüsrev ü mîr ü şeh ü sultâna kim oldur (XXVIII/9)
Cihân-gîr ü cihân-bahş ü cihân-dar ü cihân-dâver

Penâh-ı millet ü devlet melâz-ı milk ü dîn ki oldur (XXVIII/10)
Kamer-serv ü kader-hükm ü kazâ-^{c}azm ü melek-mahber

Anuñ ^{c}izz ü celâl ü kadr ü bahtıçun-durur kâyim (XXVIII/11)
Tokuz âbâ vü dörd ana üç oglı-la yidi ahter

«enâsın u du^{c}âsın u müdâm şükrin ü zikrin dir (XXVIII/12)
Yidi heykel yidi ^{c}uzv u yidi âyet yidi kişver

Ber-â-berdür sehâ vü lutf u cûd u himmetinde anuñ (XXVIII/12)
Eger hâk ola vü yâ zer veger seng ola yâ gûher

Süñüsi-y-ile ohına kılıc u gürzine döymez (XXVIII/14)
Eger cevşen eger begter veger dır^{c} u eger migfer

N'irede kopsa cûş-ı ceyş ü katl ü harb ü darb olur (XXVIII/15)
Kılıcı berk ohı bârân ânı ra^{c}d u atı sarsar

Saña hâzı^{c}dur u tâyı^{c} saña hâşi^{c}dür ü tâbi^{c} (XXVIII/16)
Eger Kisrî eger Hâkân eger Fagfûr eger Kayser

Degül ihsân u lutf u cûd u bahşişde saña hem-tâ (XXVIII/17)
Eger Hâtim eger Cevne veger Yahyâ veger Ca^{c}fer

Degüldür tâc u taht u devletde saña begdeş (XXVIII/18)
Eger ›ahhâk eger Çimşîd eger Dârâ vü İskender

Saña irmez kimesne hazm ü ^{c}azm ü rezm vaktinde (XXVIII/19)
Eger Şâbûr eger Behmen eger Hürmüz eger Nûzer

Olamaz Kahr u mihr ü himmet ü heybetde mânendüñ (XXVIII/20)
Eger Kâvus eger Pervîz eger Bîjen veger Cevzer

Saña hem-tâ olamaz hall ü ^{c}akd ü hükm ü şevketde (XXVIII/21)
Eger Mansûr eger Nâsır veger Mahmûd eger Sencer

Kapuñda Çingiz ü Tugrıl öñüñde Selçûk u Gâzân (XXVIII/22)
Biri bende biri kih-ter biri hâdim biri çâker

Senünle kâyim ü dâyim senüñle muhkem ü ^{c}âlî (XXVIII/23)
Eger milk ü eger devlet eger taht u eger efser

Nedür Mısr u ^{c} Irâk u Rûm u Şâm uş saña erzânî (XXVIII/24)
Semerkand-ıla Hindüstân Hıtâ vü kişver-i Hâver

«enâñ-ıla ter ü tâzedür ü handân u hem hurrem (XXVIII/25)
Ser-i hâme ruh-ı nâme leb-i dîvân dil-i defter

Firâkuñda Ahmedî itmiş fen ü cân-ıla cism ü dil (XXVIII/26)
Birin hâk ü birin bâd u birin âb u birin âzer

Bu gün medh ü du^{c}â vü zikr ü hamdüñ şükri kim itdi (XXVIII/27)
Anuñ sözlerini pâk ü latîf ü ^{c}azb ü cân-perver

Niçe kim gündüz ü gice geliben sâl ü meh gidüp (XXVIII/28)
Çıha şems ü toga necm ü dura kutb u döne mihver

Saña Allah lutfı vü meh ü mihr ü melek olsun (XXVIII/29)
Biri nâsır biri hâfız biri yâr u biri reh-ber

Saña zıdd u hasûd u hasm u ser-keş olanuñ olsun (XXVIII/30)

Yigi medyûn yigi mahzûn yigi magbûn yigi eb-ter

Saña yâr u sadîk u bende vü çâker olan olsun (XXVIII/31)
Kimi şâh u kimi sultân kimi hân u kimi server

Hümâyûn u mübârek kılsun u ferhunde vü meymûn (XXVIII/32)
Berat u Kadr ü [c]îd ü rûz-ı Nev-rûzuñı Hak yik-ser

XXIX
DER- MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Dudaguñuñ la[c]li cân derdine dermân yaraşur (XXIX/1)
Pes aña her kim dir-ise âb-ı hayvân yaraşur

Saçuña disem şeb-i târîk söz bârîk olur (XXIX/2)
Yañaguña dir-isem hûrşîd-i tâbân yaraşur

Gâh güldürür beni [c]ışkuñ u geh zâr agladur (XXIX/3)
[c]Âşık olan şem[c]-veş handân u giryân yaraşur

Gözlerüme ol kad ü bâlâ hayali hoş düşer (XXIX/4)
Anda ki ahar cûy ola serv-i hıramân yaraşur

Kej-durur zülfüñ aña ger küfr diyem ola râst (XXIX/5)
Yüzüñe ger dirler-ise nûr-ı îmân yaraşur

Gûherinde agzuñuñ gören dişüñ nazmını dir (XXIX/6)
Zî ki dürc-i la[c]l içinde dürr-i [c]Ummân yaraşur

Gözlerüñ-ile saçuñ yañahlaruñda hoş düşer (XXIX/7)
Nergis ü reyhân-ıla tâze gül-istan yaraşur

Rûşen ol kim hüsn mülkinde senüñ şâh olduguñ (XXIX/8)
Şöyle kim bu memleketde Mîr Sülmân yaraşur

Padişâh-ı şark u garb u ins ü cinn ü vahş ü tayr (XXIX/19
Ol-durur bî-şek aña dimek Süleymân yaraşur

Andan artuh beglerüñ işi ser-â-ser şeytanat (XXIX/10)
Anuñ işi saltanatdır adı sultân yaraşur

Çarh peymân itdi kim vire aña milk-i ebed (XXIX/11)
Çün salâh-ı milkdür aña bu peymân yaraşur

Âsitân olmaga tûbî kapuñ ider arzû (XXIX/12)
Pâsübân olmaga eyvânuña keyvân yaraşur

Gayr-i Kur'ân her ne kim geldi-se ahkâm u suhuf (XXIX/13)
Yüce aduñ kamunuñ üstinde [c]ünvân yaraşur

Zîr ü bâlâ her ne kim var tâ meh ü mihr ü sipihr (XXIX/14)

Buyruguñ altında cümle bende-fermân yaraşur

Düşmenün kim gâv-peykerlıg-ıla har-magzdur (XXIX/15)
Ger felek sevri olursa saña kurbân yaraşur

Kankı agızda ki ola pâk ü pâkîze güher (XXIX/16)
Kutlu aduñ şöyle kim dillerde Kur'ân yaraşur

Alnuña ay u yüzüñe gün disem söz hûb olur (XXIX/17)
Göñlüñe bahr u elüñe dir-isem kân yaraşur

Çünki idem vasfuñı takrîr defter bizenür (XXIX/18)
Çünki medhüñi kılam tahrîr dîvân yaraşur

Yir yüzine rahmet-içün Hak halîfe itdi seni (XXIX/19)
Pes saña bu kim didiler zıll-ı Rahmân yaraşur

Ayaguña sîm ü zer lâyık degül ki ola nisâr (XXIX/20)
Yoluña hâk olmaga la^{c}l-ile mercân yaraşur

Ahmedî kimdür ki ola lâyık senüñ kullıguña (XXIX/21)
Saña çâker olmaga fagfûr u hâkân yaraşur

Saña lâyık ben kimem ki ide bilem medh ü senâ (XXIX/22)
Saña gökdeki feriştehler senâ-h ^{w}ân yaraşur

Gerçi kim küstâhlıkdur rûşen olsun şâha kim (XXIX/23)
Ben kula medh ü şehâ tahsîn ü ihsân yaraşur

Saña Allah hâfız olsun u feriştehler mu^{c}în (XXIX/24)
Kim melâ'ik saña a^{c}vân Hak nigeh-bân yaraşur

XXX
DER-MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Hevâyı gör ki nice hoş hevâdur (XXX/1)
Cihân kuşlar üninden pür-nevâdur

Meger gül-bün Süleymân-çetr oldı (XXX/2)
Ki bülbül anda Dâvûdî-edâdur

Nikâb-ıla gelür gül-zâra gonca (XXX/3)
İy rahmet aña kim ehl-i hayâdur

Başına urdı nergis tâc-ı zerrîn (XXX/4)
Bögün kim lâle yâkûtî kabâdur

Çiçeklerle çemen eyle bezenmiş (XXX/5)
Ki cennet dir-iseñ ana revâdur

Dem-i rûhü'l-emîn oldı hevâ kim (XXX/6)
Bu yir yüzi tolu neşv ü nemâdur

^{c}Arûs-ı gül kamu reng oldı vü bûy (XXX/7)
Meger meşşâta-i bâd-ı sabâdur

Kamu söz-ile görgil lâleyi kim (XXX/8)
Yüzinüñ rengi nice dil-güşâdur

Sabûh iç dir saña bülbül sabâhın (XXX/9)
Ki subhuñ bâdesi câna safâdur

Hevâ müşg-i Hıtâ oldı eger sen (XXX/10)
Mey-i gül-rengi itseñ hatâdur

Gül ü bülbül arasında işit kim (XXX/11)
Gice subha degin ne mâcerâdur

Seherde bülbül envâ^{c}-ı lügatde (XXX/12)
Ne söylerse kamu şâha du^{c}âdur

Şeh-i Zühre-sa^{c}âdet kim vücûdı (XXX/13)
Güneş bigi kamu cûd u seHâdur

Süleymân-ı zamâne mîr Sülmân (XXX/14)
Ki cinn ü inse ol fermân-revâdur

Bu şâh-ı şîr-dildür kim elinde (XXX/15)
Kılıcı düşmen üzre ejdehâdur

Süñüsidür anuñ bir mâr-ı ef^{c}i (XXX/16)
Yayından çıhan oh tîr-i kazâdur

Kamu sâz u nevâsı-y-ıla Zühre (XXX/17)
Serâyında anuñ perde-sirâdur

Anuñ cûdından alur çeşme icrâ (XXX/18)
Anuñ-çun teşne-dillere devâdur

Bulıt cûdından ider kesb-i idrâr (XXX/19)
Hayâsı var anuñ-çun ter gedâdur

Sabânuñ yili bigi hoş-nefesdür (XXX/20)
Bahâruñ bâgı bigi hoş-likâdur

İşigi topragı cânlara iksîr (XXX/21)

Ayagı tozı [c]akla tûtîyâdur

Bahâdur Hândur u sultân u ânuñ (XXX/22)
Yolınuñ tozı cânlara bahâdur

Penâh iderse dergâhın halâyık (XXX/23)
[c]Aceb mi çünki ol zıll-ı Hüœâdur

Anuñdur baht u taht u düşmeninüñ (XXX/24)
Ümîœi yil bigi cümle hebâdur

Müdâm işi anuñ lutf u keremdür (XXX/25)
Hemîşe pîşesi cûd u [c]atâdur

Bu tâhûn-ı felek altında hışmı (XXX/26)
İricek hasma tâ[c]ûn ı vebâdur

[c]İnâyet hem-[c]inandur aña Hakdan (XXX/27)
Pes aña saltanat tâc-ı sezâdur

Ne layık Ahmedî'ye şehden ihsan (XXX/28)
Vazîfe andan ol şâha du[c]âdur

Niçe kim devr-ile yıllar fuzûlî (XXX/29)
Bahâr u sayf u pâyîz ü şitâdur

Revân olsun şehüñ hükmi cihâna (XXX/30)
Ol aradan ki hatt-ı istivâdur

Anı Hak bâki itsün kim cihânuñ (XXX/31)
Du[c]âsı ol hazrete tûl-i bekâdur

XXXII

KASÎDE DER-MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN
XXXII

Bursa sultânlara neşîmendür (XXXII/1)
Yümn-ile toru Vâdi Eymendür

Huld bâgı bigi bahâr u hazân (XXXII/2)
Yâsemîn-ile tolu sûsendür

Her tarafdan çınâr u serv-i sehî (XXXII/3)
Her yaña sünbül-ile behmendür

Lâle vü nergis-ile pür-zîver (XXXII/4)
Gül ü reyhân-ıla müzeyyendür

Ravza-i dâr-ı Hulddür lâ-büd (XXXII/5)
Hûr-i [c]ıyn orada mümekkendür

Nârıdur nûr-ı bî-duhân suyı ^{c}azb (XXXII/6)
Hâki müşg ü hevâsı gül-şendür

Yiri cennât tahtehe'l-enhâr (XXXII/7)
Zî makâm u zi hûb meskendür

Pâœişah ^{c}adl-ile bi-hamdi'-llah (XXXII/8)
Zulmdan kamu halka me'mendür

Mîr Sülmân ki pâk zâtı anuñ (XXXII/9)
Cân-durur bu kamu cihân tendür

Ol ki her râza zihnidür vâkıf (XXXII/10)
Ol ki her gayba göñli mahzendür

Ger sehâvetdedür Hâtim-i Tay (XXXII/11)
Ger şecâ^{c}atde ol Tehemtendür

Bursa hûb şehrdür lîkin (XXXII/12)
Halkı gâyet garîb düşmendür

Fukahâsı-durur kamu süfehâ (XXXII/13)
Sûfiları kamudan edvendür

Sûfi-yi bî-safâ fakîh-i sefîh (XXXII/14)
Râst nice ola ki reh-zendür

Zerkdür işleri vü mahşerde (XXXII/15)
Zerk ehli n'olur mu^{c}ayyendür

İçleri toldugı nifâk-ıla şirk (XXXII/16)
Taşlarından kamu mübeyyendür

Bunlaruñ bigi kişiye er dimegil (XXXII/17)
Ne muhannes ki rûspî-zendür

Şerri-y-ile ol iki tâyifenüñ (XXXII/18)
İşbu gül-şen garîbe kül-handür

Hoş kazâdur velî garîblere (XXXII/19)
Teng şöyle ki çeşm-i sûzendür

Kanda olsa anlaruñ vücûdı-y-ıla (XXXII/20)
Taht-ı kâbûs çâh-ı Pîjendür

Hubs iderlerse Ahmedî yine gam (XXXII/21)
Su bigi ol çü pâk-dâmendür

Akbahü’n-nâs kerdür işitmez (XXXII/22)
Sözi kim kamu sözden ahsendür

Nicesi bile ^{c}Îsî enfâsın (XXXII/23)
Ol ki eşek bigi tab^{c}-ı gevdendür

XXXIII
FÎ MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Yüzüñe nice diyem kim kamerdür (XXXIII/1)
Kim andan şems dahı bir eserdür

Saçuñ ^{c}anber beñüñdür dâne-i müşg (XXXIII/2)
Lebüñ la^{c}l ü dişüñ silk-i güherdür

Kaşuñ yayından atılan ol ohdur (XXXIII/3)
Ki aña cân u dîn ü dil siperdür

Kaşuñı ^{c}akl beñzetmiş hilâle (XXXIII/4)
Gör ol bârîk-bîn ne kej-nazardur

Gözüm görmek diler dâyim yüzüñi (XXXIII/5)
Kamunuñ dilegi nûr-ı basardur

Irah senden yanarken şem^{c} bigi (XXXIII/6)
Bu ne hûn-ı dil ü ne bîm-i serdür

Gözümdür feth-i bâb iden oduma (XXXIII/7)
Bu ter-dâmen ^{c}aceb deryâ-cigerdür

Gözüñ cânları ider sayd dâyim (XXXIII/8)
Bu kanlu nîşe aña böyle hederdür

Nazar idüp cemâlüñ görmeyincek (XXXIII/9)
Giceden gündüzüm târîk-terdür

Getür câmı ki irdi ^{c}îd ü nev-ruz (XXXIII/10)
Çiçekden yir yüzi pür-zîb ü ferdür

Çemen hem-şek-i tûtîdür ü lâle (XXXIII/11)
Tezerv ü şâh-ı gül tâvus-ı perdür

Kelîm olup kelâma geldi bülbül (XXXIII/12)
Ki karşusına anuñ nâr u şecerdür

Hevâdan her ne kim tagıla ^{c}anber (XXXIII/13)
Bulıtdan her ne kim irer dürerdür

Virelüm bâde-y-ile ^{c}ömr dâdın (XXXIII/14)
Bögün kim devr-i şâh-ı dâœ-gerdür

Emîr Sülmân e’azz’allahü nasra (XXXIII/15)
Ki fazlı anuñ ^{c}Alî ^{c}adli ^{c}Ömerdür

Sipâhına mu^{c}în ^{c}izz-ile nusret (XXXIII/16)
Livâsına karîn feth ü zaferdür

Süñüsi dâfi^c-i her zulm ü fitne (XXXIII/17)
Kılıcı kâmi^c-i her-şûr u şerdür

Kemer baglamayan kullıgına anuñ (XXXIII/18)
Nice kim ney veger Rüstem kem-erdür

Fütûhı dâsitânı uş görinür (XXXIII/19)
Hadîsi İskenderüñ cümle semerdür

Görüp işitmege medh ü du^{c}âsın (XXXIII/20)
Dime nergis benefşe kûr u kerdür

Anuñ şükrin diyen dillerde oldı (XXXIII/21)
Sözüñ ta^{c}nı ne resme kim şekerdür

İşigi kıble-i erbâb-ı devlet (XXXIII/22)
Kapusı melce-i ehl-i hünerdür

Eline ebr nice diyeyim kim (XXXIII/23)
Anuñ feyzı su bunuñ sîm ü zerdür

Dekâyık sırrınadur ^{c}aklı mahzen (XXXIII/24)
Hakâyık dürrine göñli makardur

Anuñ-çun sebze-durur ^{c}adli bâgı (XXXIII/25)
Ki şâhuñ kılıcı aña bahûrdur

Urınsa tâc hasmı girü hasdür (XXXIII/26)
Horûs uş dûn egerçi tâc-verdür

Kılıcından ^{c}adû cân kurtara mı (XXXIII/27)
Ki boynı bu kılıca reh-güzerdür

«enâsı eflâk tûmârında merkûm (XXXIII/28)
Medîhi levh üzere müstetardur

Kulına şeh bir at in^{c}âm itdi (XXXIII/29)
Ne diyeyim ne zîba cânavardur

Yürise su-durur yügürse yildür (XXXIII/30)
Velîkin berk şöyle kim hacerdür

Kazâ bigi irişür düşmene ol (XXXIII/31)
Sanasın kim meger pey-i kaderdür

î
N'ireye kişi irmek diler-ise (XXXIII/32)
Burâk-ı fikr bigi râh-berdür

Hilâl-i feth-durur na^cli anuñ (XXXIII/33)
Anuñ-çun çarh aña bî-siperdür

Kayada taşda oldur âhenîn-pây (XXXIII/34)
Anuñ-çun yiryüzi andan pür-şererdür

İrer bir kâmile bir mülke gerçi (XXXIII/35)
Binen yüridüginden bî-haberdür

Eger sarsarla koşılur olursa (XXXIII/36)
Anı biñ mîl bir demde geçerdür

Gereklüden ne kim dirler var anda (XXXIII/37)
Eger eksügi varsa bir eyerdür

Kayurma Ahmedî kim anı virenden (XXXIII/38)
Ol eksük dahı kim dirsin biterdür

Seni deryâ bigi bayıda dürre (XXXIII/39)
Melik kim pâdişâh-ı bahr u berdür

Anuñ in^{c}âmı h^{w}ânın sorar-ısañ (XXXIII/40)
Cihânuñ varı aña mâ-hazardur

Du^{c}âsın her seher vird it anuñ kim (XXXIII/41)
Duânuñ mevsümi vakt-i seherdür

XXXIV
KASÎDETÜN FÎ'N-NASÎHATİN VE FÎ MEDH RESULU'LLAHİ
(S.A.V)

Muhavvil kamu ahvâle kazâdur (XXXIV/1)
Pes aña çâre teslîm ü rızâdur

Kaza olur kamu halka ^{c}iñan-keş (XXXIV/2)
Anuñ-çun fikri kamunuñ hatâdur

Kazânuñ iktizâsıdur kamu iş (XXXIV/3)
Rızâ ol iktizâya pes sezâdur

Hezârân nakş gösterür felek kim (XXXIV/4)

Tasavvur âyînesinden cüœâdur

Rızâ vâcib kazâya çün görürsin (XXXIV/5)
Kazâ bu çarh iden iktizâdur

Hakuñ takdîrine tedbîr n’itsün (XXXIV/6)
Çün anuñ işi bî-çün ü çerâdur

Eyü yavuz çün andandur ne kim var (XXXIV/7)
Pes ara yirde bu ne mâcerâdur

Çü hall ü ^{c}akdden nesne yog elde (XXXIV/8)
Tarıkmak pes bu işde ne revâdur

Cefâsı çok hevâ vü âb u hâküñ (XXXIV/9)
Sipihr ü mihr ü encüm bî-vefâdur

Dün ü gün ömri tohmın ögüdürler (XXXIV/10)
Bu gerdûnî ki gerdân âsiyâdur

Cihân ikbâline ne aldanursın (XXXIV/11)
Ki anuñ ikbâli kalb-i lâ-bekâdur

Ne cân-dârû bulam dirsin cihândan (XXXIV/12)
Şifâ çün anda hem şekl-i şakâdur

Görüp kalbin külâhuñ lâle bigi (XXXIV/13)
Yire ur la^{c}l-ise kim ol ^{c}anâdur

Serâyıñuñ finâsı olsa gül-istân (XXXIV/14)
Ne assı çün ki hem-şekl-i fenâdur

^{c}Asâ bigi itme tekye mâla anı (XXXIV/15)
Elüñden yire ur kim ejdehâdur

Felekde olma âşinâ kim anda hûrşîd (XXXIV/16)
Sabâh u şâm kana âşinâdur

Semâ vü arza ^{c}ibretle bakup bil (XXXIV/17)
Anı kim Hâlik-ı arz u semâdur

^{c}İbâdet itmek aña eyle ^{c}âdet (XXXIV/18)
Ki tâ^{c}at itmek ayruga hebâdur

Riyâ vü zerki ko tâ^{c}at iderseñ (XXXIV/19)
Ki zerrâk ehli neft ü bûriyâdur

^{c}Amel itseñ taleb kılma sevâbı (XXXIV/20)
«evâb-ıçun ^{c}amel bî-şek riyâdur

Çü hazz-ı nefs-içün idildi tâ^{c}at (XXXIV/21)
Aña merdûd olmaklık cezâdur

Bu nefs emmâre cânuñ düşmenidür (XXXIV/22)
Anuñ def^{c}ini itgil kim gazâdur

Gider ol kâfiri yâ mü'min eyle (XXXIV/23)
Ki ideler aduñı Gâzî Bahâdur

Hicâb oldur aradan götürilse (XXXIV/24)
İrişdüñ aña kim nûr-ı bekâdur

Cihândan kim cihândur gider elden (XXXIV/25)
Vefâ itme taleb kim pür-cefâdur

Bu dûd-endûd kül-handa taleb kıl (XXXIV/26)
Anı kim gül-şen-i nûr u ziyâdur

İresin câviœân reyhân u revha (XXXIV/27)
Bulursañ anı ki ol cennet-serâdur

Dilerseñ ol makâma irişesin (XXXIV/28)
Aña uy ki ol kamuya reh-nümâdur

Şefî^{c}-i halk Ebû'l-Kâsım Muhammed (XXXIV/29)
Resûlu'llah ki imâm-ı enbiyâdur

Aña teşrîf-geh Nûn ve'l-Kalemdür (XXXIV/30)
Gehî Tâ-hâ vü Yâ-sîn ve'd-duhadur

Felek hidmetdedür dergâhına anuñ (XXXIV/31)
Anuñ-çun kavs bigi ol dü-tâdur

Tevâzu^{c}la yolına baş kodı gün (XXXIV/32)
Ki tozı ayagınuñ kîmiyâdur

Gerek aña idile iktidâ kim (XXXIV/33)
Cemî^{c}-i ^{c}âleme ol muktedâdur

Ezelde ber-güzîde itdi anı Hak (XXXIV/34)
Fe-lâ-büd lâ-yezâl ol Mustafâdur

Kerâmetde enbiyânun tâcıdur ol (XXXIV/35)
Sa^{c}âdetde sirâc-ı evliyâdur

Ne Mûsî isdeyüp buldı ne ^{c}Îsî (XXXIV/35)
Anuñ kurbını kim sümme denâdur

İremez kimse Hak kırbına ansuz (XXXIV/36)
Ki hâs-ı bâri-gâh-ı Kibriyâdur

Anuñ yüzi vü kaddi ^{c}aksidür râst (XXXIV/37)
Ki mâh-ı bed-rû hatt-ı istevâdur

Aña vahy oldı Kur'ân-ı mübârek (XXXIV/38)
Ki zikr ü rahmet ü nûr u hüdâdur

Rikâbına enbiyânuñ i^{c}tisâmı (XXXIV/39)
Cenâb-ı evliyâya müttekâdur

Vücûdı sûretâ soñ geldi ammâ (XXXIV/40)
Kamuya ma^{c}nîsi-le ol mübtelâdur

Ki nokta dâyirey-çün oldı gerçi (XXXIV/42)
Ki nokta dâyireye ibtidadur

Çün evvel fikr ü âhırda ^{c}ameldür (XXXIV/43)
Pes ol hem mübtedâ hem müntehâdur

Günâhumuza ki oldı harf-i ^{c}illet (XXXIV/44)
Şefâ^{c}at eylese ^{c}ayn-i şifâdur

«enânuñ gül-sitânında Ahmedî'yi (XXXIV/45)
Bilürsin kim ne mürg-i hoş-nüvâdur

Aña senden şefâ^{c}atdür vazîfe (XXXIV/45)
Saña andan vazîfe çok senâdur

XXXV
KASÎDETÜ'N FÎ'T-TEVHÎDİ'L-HAKÎKÎ

Felekden gûş itgil kim melek nice ^{c}ayân söyler (XXXV/1)
Egerçi kim sözini savt u havf u bî-zübân söyler

Ma^{c}ânîden bedî^{c}ini ki olur esrâr-ı gayb adı (XXXV/2)
^{c}İbârât-ı fasîh-ile idiben hoş-beyân söyler

Saña gayb-ı şehâdetden haber virür key işitgil (XXXV/3)
Ol iki ^{c}âlemüñ hâlin nice hoş dil-sitân söyler

Nazar kıl encüm ü çarha medar ü mihver ü kutba (XXXV/4)
Ki vahdet hüccetin bir bir kamu bî-tercümân söyler

Bu esrâr-ı İlâhiyye kulak dutup işit ki anı (XXXV/5)
Sabâh-ıla revâh eydür zemîn-ile zemân söyler

Bu gaflet penbesin çıkar kulaguñdan işit anı (XXXV/6)
Burûc-ıla derec eydür menâzil kehkeşân söyler

Bu ahbâr u bu âsârı bu envârı bu esrârı (XXXV/7)

Sükûn-ı hâk şerh eyler medâr-ı âsümân söyler

«erâdan uş süreyyâya bitüp her zerrede yüz dil (XXXV/8)
Bu ^{c}izz ü kudret ü be emr ü halkı her mekân söyer

Bu sırrı ^{c}arş-ıla kürsî işidene ider rûşen
Dahı nûn ve’l-kalem eydür ü anı kün-fe-kân söyler (XXXV/9)

Bu ne ^{c}izz ü celâletdür ne mülk-i bî-nilkrâ (XXXV/10)
Ki dükenmez niçe ki anı Süheyl-i ferkadân söyler

Güneş bir şu^{c}ledür anuñ cemâlinden bu ma^{c}nîde (XXXV/11)
Gice gündüz gelüp giden bu nûr-ıla duhân söyler

Anuñ havf u recâsından geh eksilür geh artar ay (XXXV/12)
Bu tedbîre kalup hayrân melekle ins ü cân söyler

Kevâkib yüz sürüp aña yürür her biri bir yaña (XXXV/13)
Neden-durur bu teslîs ü bu terbî^{c} ü kırân söyler

Nedendür muhtelif encüm ki ehl-i ^{c}akl fikr idüp (XXXV/14)
Bu tedbîr ü bu takdîri ^{c}acablayu cihân söyler

Nedendür sür^{c}ati ^{c}arşuñ nedendür batvı kürsînüñ
Anı ilhâm-ı ^{c}akl-ıla biliben her lisân söyler (XXXV/15)

Anuñ zâtı kemâlini anuñ vasfı celâlilini (XXXV/16)
Olur her katresi yüz dil bu bahr-ı bî-kerân söyler

Anuñ envâ^{c}-ı eltâfın anuñ ez^{c}âf-ı a^{c}tâfın (XXXV/17)
Anuñ elvân-ı in^{c}âmın saña bu hâk-dân söyler

Sücûd ider aña hâk ü murâdınca yürür âteş (XXXV/18)
Eger sudur eger yildür senâsında revân söyler

Eger reml ola vü ger neml tesbîhini ol pâküñ (XXXV/19)
Eger nahl ola vü ger nahl ü mürg-i âşiyân söyler

Bu cârî rahmetin anuñ zim-istân dir ü tâb-istañ (XXXV/20)
Bu arı ni^{c}metin anuñ bahâr-ıla hazân söyler

Bulıt icrâ-y-ıla andan çeker hoş-âb-ı can-perver (XXXV/21)
İşitgil ra^{c}ddan şükrin ki nîce bî-gümân söyler

Zübân-ter idüp anuñ zikrini şol resme kim sûsen (XXXV/22)
N’irede gonca vü lâle bigi varsa zübân söyler

Cemâli bâgı bir zerre cihâna râyiha salmış (XXXV/23)
Anı müşg-ile ^{c}anber dir gül-ile zaymürân söyler

Meger hüsni gül-istânı tecellî itdi topraga (XXXV/24)
Ki anuñ rengin nesrîn ü benefşe ergavan söyler

Anuñ tenzîh-i zâtında anuñ temcîd-i vasfında (XXXV/25)
Ne kim seyler-ise diller dili olmayan heman söyler

Enâr içinde her dâne emerken rızk pistânın (XXXV/26)
Hevâ Rezzâk sırrından viriben hoş-beyân söyler

Nebât eczâsını görüp dahı a[c]zâ-i hayvânî (XXXV/27)
İşit kim Kulhüve Allahü Ahad zikrin [c]ayan söyler

Yaluñuz Ka[c]be vü mescid degül zikrini Allahuñ (XXXV/28)
Künüşt-ile kilîse dir dahı deyr-i mugân söyler

Yılanuñ zehrine degin ne kim var kudretin eydür (XXXV/29)
Ne resm-ile ki dir tiryâk dime kim yalan söyler

Yaluñuz dil degül anuñ senâsında kamu a[c]zâ (XXXV/30)
Yüz ü göz ü el ü ayak reg ü pey üstüh[w]ân söyler

Öd ü talakda anı dir dahı her [c]uzv tamarda (XXXV/31)
Eger safrâ veger sevdâ veger balgamla kan söyler

Bu üç mevlûd u dört ana tokuz ata ki görürsin (XXXV/32)
Kamusı anı dir rûşen dime kimse nihan söyler

Ne kim dillerde söylenür hemîn zikri-durur anuñ (XXXV/33)
Eger nefs ü eger [c]akl u veger cism-ile cân söyler

Bu kamu muhdese kim var gerek bir muhdis-i kâdir (XXXV/34)
Ki ola âlim bunı bilüp bu [c]akl-ı hurde-dân söyler

Bu kamu muhdese kim var gerek bir muhdis- kâdir (XXXV/35)
Ki ola [c]âlim bunı bilüp bu cakl-ı hurde-dan söyler

Vücûdı muhdesüñ eydür anuñ varlığını rûşen (XXXV/36)
Kadîm oldugını işit ki nice câviœân söyler

Bu muhdis muhkem oldugı ki yok-durur halel anda (XXXV/37)
Bu cüz'iyyat [c]ilmini anuñ hoş hoş revân söyler

İlâhî lutf u fazluñla tecâvüz it bu miskinden (XXXV/38)
Anı kim senden ayruguñ sözüni nâ-gehân söyler

Göñülde dâyimâ sensin saña eydür senâ cânum (XXXV/39)
Eger dilüm nigâr añar ya vasf-ı gül-istan söyler

Bu nagmât u bu elhânı ki ider Ahmedî peyœâ (XXXV10)
Ne hoœ mürg-i Hucend eydür ne sîmürg-ı Isfahân söyler

Bu sözleri kamu sensin benüm dilümde söyleden (XXXV/41)
İşiden anı sanur kim bu pîr-i natüvan söyler

Dilinde âb-ı hayvânı revân itdüñ budur [c]illet (XXXV/42)
Ki can-perver kelâm eydür ü şîrîn dâsitan söyler

XXXVI
KASÎDE-İ MEDHIYYE-I SULTÂN MUHAMMED

Seyl-âbı gözümüñ n'ireye kim güzar ider (XXXVI/1)
Şavk-y-ıla yüzüñüñ anı lale-zâr ider

Cân güherini yoluña ben hak ider-iken (XXXVI/2)
Yüzüm-ile gözüm zer ü mercân nisâr ider

Rengîn hayal-ile lebüñüñ vasfını yazan (XXXVI/3)
Çün yüzüñüñ sözin aña nakş-ı nigâr ider

Çîne iletdi râyihâsın zülfüñüñ sabâ (XXXVI/4)
Müşg ol hevâyı isteyü terk-i diyâr ider

Yüzüñ firakı itdi gözümi siyâh-baht (XXXVI/5)
İnsâna ne cefâ ki ider rûzigâr ider

Hûrşîœe bakaram yüzüñüñ sâyesi diyü (XXXVI/6)
Her olmaz iş ki var kişiye ıztırâr ider

Rûşen bu kim yüzüñden alupdur misâlini (XXXVI/7)
Bu san[c]atuñ ki yir yüzine nev-bahar ider

Tatvîl iden sıfâtında agzuñı añıcak (XXXVI/8)
Ol teng kâfiyede sözi ihtisâr ider

Gün gice çadırında nihân oldı kim yüzüñ (XXXVI/9)
Bu encüm arasında anı şerme-sâr ider

Uyku harâmdur baña ki efsûnı gözüñüñ (XXXVI/10)
Her kirpügümi gözlerüm üstinde hâr ider

Ne sır-durur ki sıfr bigi noktası agzuñuñ (XXXVI/11)
Hüsnüñ şümârınuñ birini sad-hezâr ider

Gönlüm karâr itdi-se zülfüñde ne [c]âceb (XXXVI/12)
Kim kamu halk gice iricek karar ider

Ne şîr-gîrdür senüñ âhû gözüñ [c]aceb (XXXVI/13)
Kim şâh kılıcı bigi cânlar şikâr ider

Sultan Muhammed ol şeh-i hûrşîd-dil ki çarh (XXXVI/14)
Fermanı kutbınuñ yöresinde medâr ider

Hak anı saltanat çün ezelde itdi ihtiyâr (XXXVI/15)
Zî bahtiyâr kim anı Hak ihtiyâr ider

Tâcı anuñ saâdetidür ki itdi ser-firâz (XXXVI/16)
Bahtı anuñ müsâ[c]adeti pâyidâr ider

Olur zerûr gözine nergis bigi ahterüñ (XXXVI/17)
Her yirde kim anuñ atı ayagı gubâr ider

Sûsenle sebze nîm-çesini mehâbetüñ (XXXVI/18)
Boynına düşmenüñ dilese Zû'l-yfikar ider

Teşbîh iden sehâba sehâvetde elüñi (XXXVI/19)
Kendüzini sehâba medâyih-güzâr ider

İy niçe telh ü şûr çeker bahr aña degin (XXXVI/20)
Kim ebr katresin güher-i şâh-vâr ider

Sinüñ sehâñı gör ki nice bir nefesde anı (XXXVI/21)
Şöyle ki hâki yil tagıdup târümâr ider

Baş komayanı tahtuñ ayagına rûzigâr (XXXVI/22)
Gerçi ki tâc-dâr ola vü tâc-ı dâr ider

Düşmenlerüñ hezîmet-ile kar-ı zâr olur (XXXVI/23)
Her kanda kim kılıcıñ irüp kâr-zâr ider

Gerdûn teferrü[c] itdi-se sen ana kalma kim (XXXVI/24)
Anuñ bekâsı-çun seni Hak bürdbâr ider

Kâgıd bigi iki yüzlü olanı saña çün kalem (XXXVI/25)
Hak karasuya birbir ü zâr u nizâr ider

Lutfuñ cihandan eyle götürdi cefâyı kim (XXXVI/26)
İtmez kimesne itse anı zülf-i yâr ider

Giderdi fitneyi kılıcuñ var-ısa eser (XXXVI/27)
Andan ol ola kim anı çeşm-i nigâr ider

[c]Adlüñ süreli dünya yüzinden mezâlimi (XXXVI/28)
Neydür hemîn ki iñleyü kendüyi zâr ider

Hâk itdi gevheri elüñ ol korhudan kaçup (XXXVI/29)
Pûlâd içinde kendüye muhkem-hısâr ider

Kılıcuñ anı şöyle ki altunı hakdan (XXXVI/30)

Zah-ıla çıkarup nite kim hak-h^{w}âr ider

Bu fakr-ıla göz üstine ^{c}îdâne Ahmedî (XXXVI/31)
Saçu ayaguña güher-i âb-dar ider

Ne gûherem bile-y-di nedür kadr ü kıymetüm (XXXVI/32)
Olsa-y-dı bir kişi hünere i^{c}tibâr ider

Yokdur güher-şinâs hemîn bu-durur sebeb (XXXVI/33)
Kim her deni beni yirüben hâk-sâr ider

Bilen kişi bıdâ^{c}atümi ^{c}ilm ü fazldur (XXXVI/34)
Baña şi^{c}âr itdigüm eş^{c}ârı ^{c}âr ider

Bu çarh-ı bî-karâr niçe kim medar ider (XXXVI/35)
Sayf u bahâr düzer ü leyl ü nehar ider

Virsün karar ^{c}ömrüñe Perverdigâr kim (XXXVI/36)
Adlüñ cihânı ravza-i dârü'l-karar ider

Ol Kirdigâr fazlı-la itsün saña ^{c}atâ (XXXVI/37)
Ol lutfı kim idicek anı bî-şümâr ider

XXXVII
FÎ MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Didiler müjde ki ol sultan gelür (XXXVII/1)
Didüm ol resme ki cisme can gelür

Didiler irişdi uş lutf-ı Rahîm (XXXVII/2)
Didüm üşde rahmet-i Rahmân gelür

İrdi leşker tozı didiler didüm (XXXVII/3)
Tûtiyâ-yı dîœe-i a^{c}yân gelür

Mîr Sülman irdi didiler didüm (XXXVII/4)
Yidi iklîm alıcı sultan gelür

İtmeg-içün kişver-i Tûrânı feth (XXXVII/5)
Leşkeri-le husrev-i Îran gelür

Hasm kim katredür ol lâ-şey' olur (XXXVII/6)
Orada kim bahr-ı bî-pâyân gelür

Bagdan dûr ola zâg u bûm kim (XXXVII/7)
Bülbül ü tûtî-yi hoş-elhân gelür

N'ide dimne hîle-y-ile bellüdür (XXXVII/8)

Anda kim gurruş idüp arslan gelür

Yiye ankâ-yüñlü okı İsfendiyâr (XXXVII/9)
Orada kim Rüstem-i Destan gelür

Yaya baglanan kirişden hasmı anuñ (XXXVII/10)
Ger ola Areş ^{c}ömrine noksân gelür

Anuñ okı heybetinden düşmenün (XXXVII/11)
Gonca-i gül gözine peykân gelür

Şöyle kim Mûsî ^{c}asâsı rumhı anuñ (XXXVII/12)
Düşmeninüñ cânına sü^{c}bân gelür

Her kime kim ide lutf-ıla nazar (XXXVII/13)
Âteş-i sûzân gül ü büstan gelür

Zikr iden dilde anuñ hulkını (XXXVII/14)
Söz yirine çeşme-i hayvân gelür

Yakar ol sultan odı lâ-havle-vâr (XXXVII/15)
Her yiri kim oraya şeytân gelür

Rûşen oldı gözlerüm Ya^{c}kûb-var (XXXVII/16)
Bileli ki ol Yûsuf-ı Ken^{c}an gelür

Ahmedî kim ola ki oldur ol melik (XXXVII/17)
Kim melek dahı aña midhat-h^{w}ân gelür

XXXVIII
BAHÂRİYYÂT

Hevâdan saçılalı müşg ü ^{c}anber (XXXVIII/1)
Bulıtdan dökilür uş dürlü gûher

Hadayık uş şakayık şem^{c}i-y-ile (XXXVIII/2)
Yüzüñ bigi olup-durur münevver

Ne kohu tuydı zülfüñden ^{c}aceb kim (XXXVIII/3)
Dimâgı bâguñ olmışdur mu^{c}attar

Yañaguñ bigi gül rengîn ü handan (XXXVIII/4)
Dudaguñ bigi gonca tâze vü ter

Kılur gül-zâr içinde naz u ^{c}işve (XXXVIII/5)
Gözüñden ne füsûn öğrendi ^{c}abher

Şükûfe yañaguñ bigi mutarrâ (XXXVIII/6)
Benefşe saçlaruñ bigi mu^{c}anber

Yüzin yirden götürmez ol nevesle (XXXVIII/7)
Kiola bende boyuna serv ü ^{c}ar^{c}ar

Berü sun sâkî ol câmı bögün kim (XXXVIII/8)
Nesîm-i bâd olupdur rûh-perver

Dutupdur lâle uş çetr-i Ferîdûn (XXXVIII/9)
Geyüpdür nergis uş tâc-ı Sikender

Hadayık rengi-y-ile yir mülevven (XXXVIII/10)
Şakâyık ^{c}aksi-y-ile gök musavver

Virür lâle-y-ile varlıgını kim (XXXVIII/11)
Başında var hevâ-yı câm u sâgar

Çü lâle tolu lü'lüdür leb-â-leb (XXXVIII/12)
İçelüm câm-ı yâkûtı ser-â-ser

Düm-i tâvûsdur gül-bün gerek kim (XXXVIII/13)
Ahıda bülbüle hûn-ı kebûter

Bögün nergis bigi câm iç ki yarın (XXXVIII/14)
Bilinmez nice döne çarh u ahter

Bu ^{c}ömri virme bâda bâdesüz kim (XXXVIII/15)
Kader yazan kazâ olmaz mugayyer

Sözi ko sûza düş kim şem^{c} bigi (XXXVIII/16)
Safâdan ola canuñ nur-güster

Anuñ-çun hoş-nefesdür Ahmedî kim (XXXVIII/17)
İçinde suzı var şöyle ki micmer

Hicâz-ıla ^{c}Irâk u Isfahânda (XXXVIII/18)
Sözi ^{c}uşşâkı itmişdür muhayyer

Kazâ dîvânın ideli kalem nakş (XXXVIII/19)
Kimesne yazmadı be renge defter

Kopa mı böyle rengîn lâle vü gül (XXXVIII/20)
Ola mı böyle şîrîn şehd ü şekker

XXXIX
KASÎDE FÎ'L-BAHÂRRİYYÂT

Meger ki zülfüñe bâd-ı bahâr hem-demdür (XXXIX/1)
Ki yañaguñ gibi gül-zâr hûb hurremdür

Hayat buldı cihân kim girü nesîm-i sabâ (XXXIX/2)

Nefes nefes nefehât-ı Mesîh-i Meryemdür

Saçuñ hevâsına ger olmadı-sa sevdâyî (XXXIX/3)
Benefşe nîşe perîşân u böyle der-hemdür

Ne nüsha virdi gözüñ nergis-i muzâ^{c}afa kim (XXXIX/4)
Gözinde bu kamu sihr ü fütûr u müdgamdur

Çemen safâ-sıfat oldı-ysa bâg Ka^{c}be-harem (XXXIX/5)
^{c}Aceb mi çünki yagan yagmur âb-ı zemzemdür

Yeşil kızıl gaye geldügini reyâhînüñ (XXXIX/6)
Haber viren yire gökden bu saru çigdemdür

Seherde şeb-nemi bülbül du^{c}ay-ıla ister (XXXIX/7)
Ki taze dutan ü ter gül yüzini şeb-nemdür

Meger benât-ı nebat itdiler girü celve (XXXIX/8)
Ki tonları ki geyürler harîr-i mu^{c}lemdür

Çiçeklerüñ tonı ah u kızıldur u gül-gûn (XXXIX/9)
Çemen bu kuşlar ününden tolu teranemdür

Başında lâlenüñ uş tâc şöyle kim fagfûr (XXXIX/10)
Elinde nergisüñ uş câm şöyle kim Cemdür

Çü söz ü sâz-ıla gitmege bülbülün sûzı (XXXIX/11)
Anı görüp kamu dil-ile sûsen ebkemdür

Gülüñ ne râzık ki var-ısa bülbüle sorgıl (XXXIX/12)
Kim ol-durur bu serâ-perdede ki mahremdür

Keremlerine Hakuñ i^{c}tibâr-ıla nazar it (XXXIX/13)
Kim ol Kerîmüñ işine bahan mükerremdür

Bögün terennüm-i bülbül tolu-durur gül-zâr (XXXIX/14)
İşit bu nagmeyi kim gussa derdine emdür

Bu revnak-ıla bu şâœî ki var çemende bögün (XXXIX/15)
Baña ki ayruyam ol yardan kamu gamdur

Cüœâyeam ol saçı reyhân u yanagı gülden (XXXIX/16)
Benefşe bigi bu derd-ile kâmetüm hamdur

Cihân nem olsa kamu göz yaşı-y-la baña ne gam (XXXIX/17)
Hayâtı n'iderem andan ırah cihân nemdür

^{c}Aceb bu kim gözümüñ yaşı-la cihân nem-gîn (XXXIX/18)
Firâkuñ odı-la yüregüm cehennemdür

Egerçi cân u dil ü dîn ^{c}azîzdür ü nefîs (XXXIX/19)
Velîki yâr kamu nesneden mukaddemdür

Firâkı derdine yâruñ lebinden ayru devâ (XXXIX/20)
Egerçi âb-ı hayât-ısa bî-gümân semdür

Bu derdi bir dem unıtmaga lâleye karşu (XXXIX/21)
Sun ol piyâleyi kim kamu zahma merhemdür

Düşürme lâle bigi elden piyâleyi bir dem (XXXIX/22)
Bögün ki nergis ü gül sinüñ-ile hem-demdür

Şemâl müşg-dem olup eser-iken gel kim (XXXIX/23)
Bu bir demi görelüm hoş ki ^{c}ömr bir demdür

Bögün ki neşv ü nemâ buldı hâr ü hâk ol kim (XXXIX/24)
Kadehden olmaya hoş neşvi hârdan kemdür

Ezelde oldı senüñ ^{c}ışkuñ Ahmedîye nasîb (XXXIX/25)
Anuñ-çun ol ebedâ cân içinde muhkemdür

Fidâ kılam yoluña cânı bir dahı görsem (XXXIX/26)
Senüñ cemâlüñi kim rahmet-i dü-câlemdür

XL

Niçe bezenüp düzense gül-zâr (XL/1)
Gördükde yüzüñi kala gül zâr

Reyhân saçuñuñ hamına hayrân (XL/2)
Nergis gözüñ alına perestâr

Gonca dudaguñdan uş işâret (XL/3)
Lâle yañaguñdan uş nümûœâr

Yaz oldı benefşe kohusından (XL/4)
Mensûh olur gül-âb-ı ^{c}attâr

Pür-reng ü safâ vü sebze sahrâ (XL/5)
Pür-bâng ü nevâ vü nagme küh-sâr

Cennet bigi pür-şükûfedür bâg (XL/6)
Havrâ bigi hulle-pûş esçâr

Eşcâr dibinde nûş idüp mey (XL/7)
Gûş it ne dir-ise mürg-i eshâr

Gül mevsümidür ko tevbeyi kim (XL/8)
Bir kez dahı ola tevbe nâ-çâr

«ûfîde safâ mı var çü Rezzâk (XL/9)

Zerrâk olandan oldı bîzâr

Cürmüñ çog-ısa n'ola olur ^{c}afv (XL/10)
Bir tevbe-y-ile hezâr evzâr

Cürm itmez-isem ki anı Hak örte (XL/11)
Pes nice diyile aña Settâr

Çün ^{c}akldur âfet-i ten ü cân (XL/12)
Bir dem kişi nice ola hüşyâr

Senlik saña çün hicâb oldı (XL/13)
Senligüñi sür ki görine yâr

Varlıgını ko ki anı bulasın (XL/14)
Anda ki ola yâr n'eyler agyâr

Senlik ikilikdür anı terk it (XL/15)
Birlik diler-iseñ Ahmedî-vâr

XLI
BAHÂRIYYÂT

Âsâr-ı rahmetine Hakuñ eylegil nazar (XLI/1)
Kim bu ölen yiri nice diriltdi sert-te-ser

Mürg-i seher şemâme-i gülden ohır hadîs (XLI/2)
Lutf-ı hevâ şemâyil-i cândan virür haber

Geh rûh-bahş ider suyı ol Vâhibü'l-Hayât (XLI/3)
Geh nakş-bend ider yili ol Hâliku's-suver

İdrâk ideyim dir-iseñ sen mü'essiri (XLI/4)
Bah i^{c}tibar gözi-y-ile gör nedür eser

Gör lâle hey'etin ki sanasın ^{c}ale's-sabâh (XLI/5)
Bir dürc-i la^{c}ldür içi pür-müşg ü pür-dürer

Gül şemsesini gör ki anuñ nakşı reng reng (XLI/6)
Pîrûzedür ü lü'lü vü yâkût u sîm ü zer

Ne hâldür ki toldı cihân müşg-ile ^{c}abîr (XLI/7)
Çözdi benefşe zülfini bâd-ı sabâ meger

Karardı nergisüñ gözi çün i^{c}tibâr-ıla (XLI/8)
Ol sun^{c} kâr-gâhına çog eyledi nazar

Dîœâra ^{c}âşık oldugı-y-ıçun Kelîm-vâr (XLI/9)
Dâvud bigi nâle ider bülbül-i seher

Neşv aldı taş taşdan ol huşk-ter ki anı (XLI/10)
Zevk-ile şavka düşürimez bu hevâ-yı ter

Gel bâga kılalum güzer iy dost kim yakîn (XLI/11)
Nergis solar u lâle dökilür ü gül gider

Gül bigi tâze vü ter olayım diseñ yarın (XLI/12)
Gel hâr bigi huşklıguñı sen bugün gider

Olduñ-ısa benefşe bigi ser-giran saña (XLI/13)
Nergisle lâle itdügi işâret ögüd yiter

Fasl u rebi^c ü yâr u mey ü sıhhat u şebâb (XLI/14)
Varken mu^{c}attal oturan özine hayf ider

Bilür kim Ahmedî ne gülüñ bülbüli-durur (XLI/15)
Ol kim benefşe bigi degüldür kulagı ker

XLII

TEVHÎD

Her n'ireye kim ider-isem nazar (XLII/1)
Sen görinürsin zihî nûr-ı basar

Senden artuk yok seni görür gözüm (XLII/2)
Pes neyi görsün dahı ehl-i nazar

Evvel Âhır Zahir ü Bâtın olan (XLII/3)
Gayr olmadugına huccet yiter

Dahı yirde ger ola-y-ıdı vücûd (XLII/4)
Küntü sem^{c}an olmaya-y-ıdı haber

Nûr ayruk ^{c}ayn-ı şems ayruk diyen (XLII/5)
Kördür yok anda görmekden eser

Gözgüdeki sûret ü nâzır hemîn (XLII/6)
Bir-durur iki görür anı beşer

Şahs u sâye iki degül bir-durur (XLII/7)
Gökdekidür suda görinen kamer

Bir yüzi yüz gösterür yüz âyîne (XLII/8)
Zâtı birdür lîki çok-durur suver

Gör hayâl oynayanuñ lu^{c}betlerin (XLII/9)
Dürlü dürlü nicesi gelür gider

Cümlesinüñ varlıgı ol aradan (XLII/10)
Ki anda vahdetdür bilâ-şek mu^{c}teber

Ahmedî keşf itdi vahdet sırrını (XLII/11)
Gayb nûrın gören olur dîœe-ver

XLIII

Bu nice sûret ü ne şekl ü ne şemâyildür (XLIII/1)
Ki ^{c}ışkına yir ü gök zerre zerre mayildür

Felekde ay-ıla gün yir yüzinde ins-ile cin (XLIII/2)
Anuñ cemâlı kemâline cümle kâyildür

İderse gözleri Hârût sihrini ne ^{c}aceb (XLIII/3)
Anuñ ki sîm-i zenahdanı çâh-ı Bâbildür

Ne bûy u rengi var-ısa gülüñ virildi yile (XLIII/4)
Yüzin sandugı-çun yüzüñe mukabildür

Benefşeyi sacuñ añdugı ider zübân-be-kafâ (XLIII/5)
Kadersüzüñ getüren başına kazâ dildür

Nite ki cân hevesi-le cünûna düşdi bu ^{c}akl (XLIII/6)
Göreli zülfiñi kim ^{c}anberîn-selâsildür

Nice ki şeb-nemi gün bu vücûdumı mahv it (XLIII/7)
Ki aramuzda bu-durur hemînki hâyildür

Bu derdüme lebüñ emdür ü dahı dürlü devâ (XLIII/8)
Egerçi âb-ı hayât-ısa zehri kâtildür

Yüzüñ çirâgını Hak rûşen eylesün kim anun (XLIII/9)
Kemâli sun^{c}ına rûşen-terîn delâyildür

Nazar kıl iy leb-i yâkût gör ki şâh-ı şecer (XLIII/10)
Ne dürlü gûher ü mercân u la^{c}le hâmildür

Sun anı kim anuñ-ıla gider ^{c}anâdilden (XLIII/11)
Bugün ki bag tolu nagme-i ^{c}anâdildür

Bugün ki fursatı varnûş it mey-i gül-gûn (XLIII/12)
Ki yarına komaya işini her ki ^{c}âkıldur

Girü bulam diyü bu fursatı viren elden (XLIII/13)
Bu çarh hâlini bilmez ne çâre gâfildür

Bu ^{c}ömri ney bigi virme yile anı hoş dut (XLIII/14)
Ki vaktı geçmese hoş-^{c}ömrden ne hâsıldur

Bugün ^{c}Irâk u Sıfâhân'da Ahmedî sözine (XLIII/15)
Cevâb var-ısa lillâhi derrü kâyildür

XLIV

Dolâbı görince döner aglayı zâr u zâr (XLIII/1)
^{c}Âşık bigi ki cânın yaha firâk-ı yâr

Yârından ayru düşdi anuñ-çun benüm bigi (XLIII/2)
Göz yaşını döküben iñiler hemîşe zâr

İçi taşı delük delük ü şerha şerhadur (XLIII/3)
Düşeli ögîne gam-ı yâr u gam-ı diyâr

Düşdügi-çün vatandan ırah ol garîbi gör (XLIII/4)
Ki âşüfte olup nice döner ü dutmaz karâr

Çoh dürlü zahm yidi vü çoh dürlü çekdi cevr (XLIII/5)
Anı vatandan ayıralı devr-i rûzigâr

İñlerse çeng bigi n’ola çünki zahm yir (XLIII/6)
Nâle iderse n’ola çü ney bigi derdi var

Geh bend ü kayda düşibenüñ oldı çâr-mîh (XLIII/7)
Geh süriyebenüñ yüzi üstine düşdi h^{w}âr

Dâyim rükû^{c} u secdededür Hızr bigi ol (XLIII/8)
Anuñ-çun oldı irdügi yir tâze sebze-zâr

Dolâb bir su-y-ıla suvarduhda bir yiri (XLIII/9)
^{c}Unnâb-ıla ^{c}ineb biter ü hem gül ü enâr

Nesrîn-ile benefşe vü hem lâle açılur (XLIII/10)
Dahı hezâr dürlü reyâhın-ıla semâr

Bir yirde bir su-y-ıla biten nesne muhtelif (XLIII/11)
Fikr it bunı ne sun^{c} olur u nîce kâr u bâr

Pes bil ki var-durur kamunuñ bir mü’essiri (XLIII/12)
Kim ^{c}ilm vardur anda vü kudret hem ihtiyâr

Dolabuñ inüben girü çıhdugını görüp (XLIII/13)
Bil kim degül bu çarh-ı felek işi pâyidâr

Geh çıharur yaharu geh aşaga indürür (XLIII/14)
Pes ^{c}âkıl-ısañ itme anuñ ^{c}ömrine i^{c}tibâr

Dolâb suda gözyaşı dökdise Ahmedî (XLIII/15)
Kan dökdi yaş yirine od içinde şem^{c}-vâr

XLV

FÎ KÂFİYETÜ’S-SÎN
DER-MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Subh-dem aldı eline kadeh-i zer nergis (XLV/1)
N’ola mahmûr-durur içdi-se sâgar nergis

Topraga dökdi ne kim nakdi var-ısa zer ü sîm (XLV/2)
Çünki nûş itdi çemende mey-i asfer nergis

Virür uş necm ü şecerden görene dürlü nişân (XLV/3)
Şâh üstinde niçe ki ola musavver nergis

Nâfe-i müşg gibi oldu mutayyeb gül-zâr (XLV/4)
Micmere saldı meger ^{c}ûd-ıla ^{c}anber nergis

Bezm-içün şâh-ı reyâhîn çü gül-istâna gelür (XLV/5)
N’ola altundan eger düzdi-se micmer nergis

Sebze içinde nazar eyleyene nüzhet-içün (XLV/6)
Yıldırar şöyle ki bu gökdeki ahter nergis

Şekl-i hey’etde nedür çetr-i Ferîdûn lâle (XLV/7)
Vaz^{c}-ı sûretde nedür tâc-ı Sikender nergis

Gül ü hem lâle müverred ferah-ıla iy ^{c} aceb (XLV/8)
Ne sebebden-durur oldugı müza ^{c} fer nergis

Sebeb oldur ki gözin açubanın gördi yakîn (XLV/9)
Ki olmayısar nite kim ser u mu ^{c} ammer nergis

Tâze vü zinde-dil ü hurrem ü handan-ruhdur (XLV/10)
Oduñ içinde meger oldı semender nergis

Kibr idüp felege başını indürmedügi (XLV/11)
Geydügi-y-içün ola tâc-ı müzevver nergis

Meclisinde gülün uş almış eline def-i zer (XLV/12)
Ohıya bülbül-ile hoş gazeli ter-nergis

Beñzeye gözlerüñe sinüñ iy dil-ber nergis (XLV/13)
Ger kemañ-keş ola vü mest ü dil-âver nergis

Gerçi mestânedür ü hûb u hoş u ra ^{c} nâdur (XLV/14)
Hâşa kim ola gözüñ-ile ber-â-ber nergis

Hîç gül-zâruñ içinde gözüñüñ şîvesine (XLV/15)
Bitmedi bitmeyiser bir dahı nev-ber nergis

Kaldı hayran saçuña şöyle ki reyhân sünbül (XLV/16)
Oldı fitne gözüñe şöyle ki ^{c} abher nergis

Olmasa gözlerüñüñ ^{c} işvesine vâlih ü zâr (XLV/17)
Renc-ile olmayadı böyle mu^{c} asfer nergis

Şekl-i hey'etde nedür çetr-i Ferîdûn lâle (XLV/7)
Vaz^{c}-ı sûretde nedür tâc-ı Sikender nergis

Gözüm içinde makam itdi hayâli gözüñüñ (XLV/20)
Su ahan yirde olur tâze vü hoş-ter nergis

^{c}Abherin gözlerüñüñ gördi hayâlin düşde (XLV/21)
Rûşen ol kim bu sebebden-durur ahver nergis

Uyhudan kaldı gözüñ ^{c} ışk-ıla bu oldı sebeb (XLV/22)
Yerekân ^{c} illetine düşdügi ekser nergis

Hasretinden olur ecvef bigi mu^{c} telü'l- ^{c} ayn (XLV/23)
Gözlerüñ nüshasın itdükçe muharrer nergis

Dürr ü zerden urınur tâc ki ola lâle bigi (XLV/24)
Melik-i memlekete cân-ıla çâker nergis

Mîr Sülmân şeh-i kişver ki ayagı topragına (XLV/25)
İrüp oldı zer ü sîm-ile tüvân-ger nergis

Gerçi bî-bâr-durur serv bigi emr itseñ (XLV/26)
Hâr u ney bigi bitüre gül ü şekker nergis

Ger himâyet idesin bâga budur rûşen kim (XLV/27)
Müşterî ola gül ü zühre-i ezher nergis

Ger ^{c}inâyet nazarın ider-iseñ bir lahza (XLV/28)
Ola ser-verlerüñ a^{c}yânına ser-ver nergis

Hasmuñuñ cânınadur çekdügi hançer sûsen (XLV/29)
Düşmenüñ kasdınadur geydügi migfer nergis

Gözini çeşme-i hûrşîd bigi rûşen ide (XLV/30)
Kılsa işigüñ tozûnı sürme-i agyber nergis

Getürür kahruñuñ i^{c}sârı-y-ıla âb ateş (XLV/31)
Bitürür lutfuñuñ âsârı-y-ıla âzer nergis

Hulkuñuñ râyihasın aldı sabâdan bir dem (XLV/32)
Nefesin anuñ-ıçun itdi mu^{c}anber nergis

Bahtuña ger sıgınup tîgi ala sûsenden (XLV/33)
Düşmenüñ leşkerine ola muzaffer nergis

Ayet-i nûr-durur aduñ anı itmeye sevâd (XLV/34)

Gözinün kıldı beyâzın verak-ı zer nergis

Çün çiçek bigi kenîz oldu sera-perdeñde (XLV/35)
Lâyık ol kim urına başına efser nergis

Ger zer ü sîm ü eger dürr ü eger pîrûze (XLV/36)
Hâk ider varlıgını yoluña yik-ser nergis

Ayagûn topragına ^{c}âşık olupdur ne aceb (XLV/37)
^{c}Işk derdinden eger oldı-sa asfer nergis

Ahmedî medhuñi yazduhda anuñ nüshaların (XLV/38)
Tâc ider başına mushaf bigi anı her nergis

Bu nice ravza-durur ki oldı leb-â-leb lâle (XLV/39)
Bu nice bâg-durur ki oldı ser-a-ser nergis

^{c}Îşüñüñ yüzini Hak gül bigi itsün tâze (XLV/40)
Niçe kim ^{c}arza ide gözlere manzar nergis

XLVI
FÎ KÂFİYETÜ'L-^{C}AYN
MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Yolumda cevr-i devr olalı vâki^{c} (XLVI/1)
Başuma geldi çoh dürlü vekâyi^{c}

Günümde geldi korhulu tarayık (XLVI/2)
Gicemde irdi mihnetlü mevâki^{c}

Girümden ohlar irerdi nevâfid (XLVI/3)
Öñümde hoœ kılıclardı kavâti^{c}

Hevâ mahmûn-ıdı cânlara mümlik (XLVI/4)
Hamîm-idi sular a^{c}mâre kâtı^{c}

Gehî ehvâl olurdı baña ^{c}ayık (XLVI/5)
Gehî olca irerdi baña râdi^{c}

Taşum tolmış-ıdı a^{c}raz-ı emrâz (XLVI/6)
Nite kim içüm esbâb-ı vecâyi^{c}

Velî çün şavk var-ıdı göñülde (XLVI/7)
Baña olmadı mâni^{c} bu mevâni^{c}

Nedür ol şavk sultân pây-bûsı (XLVI/8)
Ki oldur dîn ü dünyada menâfi^{c}

Çü sürdüm yüzümi şâh işigine (XLVI/9)
Degül rencüm bihamdi'llâhi Sâni^{c}

Hüœâvend-kâr-ı ^{c}âlem Mîr Sülmân (XLVI/10)
Ki aña lâyık Süleymân olsa tâbi^{c}

Anuñ ^{c}afvı-durur her ^{c}ayba sâtir (XLVI/11)
Anuñ lutfı-durur her cürme şâfi^{c}

Sezâ-yı saltanat oldugına anuñ (XLVI/12)
Kılıcı hüccet ü bürhân-ı kâtı^{c}

Nedür ay u güneş ol arada kim (XLVI/13)
Anuñ râyı zıyâsı ola satı

Ola-y-dı müşterî cân-ıla hûrşîd (XLVI/14)
Ayagı tozına bulınsa bâyi

Anuñ sa^{c}yi-ledür gün bigi rûşen (XLVI/15)
Şerayi^{c}de ne var-ısa şevâri^{c}

Yana çün şem^{c} barka garbda hasm (XLVI/16)
Kılıcuñ şakda olarsu lâmi^{c}

Cemî^{c}i işlerüñ-durur garâyib (XLVI/17)
Kamusı sözlerüñ-durur bedâyi^{c}

Her adı nesh itdi aduñ nite kim (XLVI/18)
Bu Kur'ânla oldı nesh ayruh şerayi^{c}

Sikendersin ki seddi kılıcuñuñ (XLVI/19)
Olupdur fitne-i Yâcûc'a dâfi^{c}

Bulınmadı saña mânend bir şâh (XLVI/20)
Cihân bünyadını uralı Sâni^{c}

Dilüñden câri ervâha meşârib (XLVI/21)
Elüñden sari eşbâha menabi^{c}

Senuñ zikrüñdedür cümle mahâfil (XLVI/22)
Senüñ şükrüñdedür kamu mecâmi^{c}

Elüñdür halk rızkına mekâsim (XLVI/23)
Kapuñdur hâcet ehline masâni^{c}

Cemâlüñ vasfıdur dünyide vâzıh (XLVI/24)
Celâlün sîtidür ^{c}âlemde şavi^{c}

Cem^{c}-i lutfa tabuñdur müsâ^{c}id (XLVI/25)
Kamusı hayra fikrüñdür müsâri

Du^{c}âñ-ıla mu^{c}azzamdur medâris (XLVI/26)

«enâñ-ıla mükerremdür cevâmi^c

Sen olduñ da^{c}vet-i ehl-i ma^{c}âbid (XLVI/27)
Senüñle himmet-i ehl-i savâmi^c

Süñüñe tu^{c}medür düşmen nite kim (XLVI/28)
Yılana kût olmışdur dafâdi^c

Celâlüñ nerdübânı-durur ol kim (XLVI/29)
Nühustîn-pâyesidür çarh-i sâbi^c

Nite ki İsfendiyâr ola nügûn-ser (XLVI/30)
Senüñle Rüstem olursa musâri^c

Başı olmış hasmuñuñ ser-sâm-ı sevdâ (XLVI/31)
Devâdur aña ma^{c}cûn-ı mekâmi^c

Senüñ ^{c}azmüñ n’ireye olsa câzim (XLVI/32)
Döner fi’l-hâl mâzîye muzâri^c

Senün zâtuñ ^{c}aceb ne zât olur kim (XLVI/33)
Kamu vasfu’l-kemâle oldı câmi^c

Toludur nasruñ ayâtı basayir (XLVI/34)
Nite kim fethüñ ahbârı mesâmi^c

Ma^{c}ânîyi bedî^c itmege izâh (XLVI/35)
Senüñ zihnüñ-durur rûşen metali^c

Senüñ ^{c}adlüñle arslan bişesinden (XLVI/36)
Geyikler buldılar ilen madâci^c

Kebuter bâz-ıla dutdı merâ^{c}iş (XLVI/37)
Koyın kurd-ıla düzetdi merâti^c

Saña saglıh n’ola ger bir kuluñuñ (XLVI/38)
Ayagın aldısa çarh-ı muhâdi^c

Rızâ vü sabrdur her işe çâre (XLVI/39)
Kazaya çünki yohdur hîç dâfi^c

Kamu vardur çü sen varsın var olgıl (XLVI/40)
Çü metbû ola bulınur tevâbi^c

Dutarsân bâşeyi ola bir balaban (XLVI/41)
Ki anuñ saydı ola nesr-i vâki^c

Eger bir rûbehe binüm dir-iseñ (XLVI/42)
Esed sayd itmege olmaya kâni^c

Bahâr u ^{c}îddür şâha mey it nûş (XLVI/43)
Bögün kim sebz ü tazedür merati^{c}

Cinan bâgıdur arâf-ı mesarih (XLVI/44)
Bihişt-i huld etrâf-ı mezâri^{c}

Güle karşu belâbil nagmesine (XLVI/45)
Benefşe boynın egüp oldı sami^{c}

Gör uş her zerrede yüz lâle nabit (XLVI/46)
Bah uş her sahrada yüz çeşme tâbi^{c}

Benefşe behmen ü reyhân u sünbül (XLVI/47)
Merâti^{c}de ne otlarsa revâti^{c}

Tolu sebzedür ü nesrîn menâhil (XLVI/48)
Kamu nergisdür ü lâle meşâri^{c}

Nite kim şem^{c} olmışdı Ahmedînüñ (XLVI/49)
Yanarken senden ırah gözi dâmi^{c}

Za^{c}ferânî-y-iken olmış-ıdı gül-gûn (XLVI/50)
Devâmi^{c} gözleri-y-ile medami^{c}

Haka minnet ki ayaguñuñ tozı uş (XLVI/51)
Aña kuhlü'l-cevâhir oldı nâfi^{c}

Çün irdüm hazretüñe ^{c}arz itdüm (XLVI/52)
Medâyıhda bedayı^{c}la sanâyi^{c}

Çün idem hutbesin medhüñüñ inşâ (XLVI/53)
Cevabında kala müfham mesâki^{c}

Olam esnâf-ı ikbâle sezâ-vâr (XLVI/54)
Baña eltafuñ olursa zerayi^{c}

Sözüm dür şâha vâcibdür işitmek (XLVI/55)
Ne kim söz dir-ise dânâ-yı bâri^{c}

Yılandur hasm ejderhâ degülken (XLVI/56)
Gerek kim ola aña cehdün müdâfi^{c}

Kişi düşmenlerinden hayr ummah (XLVI/57)
Taleb itmekdür itlerden ekari^{c}

Nite kim şem^{c} olmışdı Ahmedînüñ (XLVI/58)
Yanarken sender ırah gözi dâmi^{c}

N'içe olsa çarhda lâmi^{c} mesâbîh (XLVI/59)
Niçe çıha metâli^{c}den tavâli^{c}

Sipâh ü haylüñe gerdûn muhayyem (XLVI/60)
Çeriñe encüm-i sâyir talâyi^{c}

Saña Hak ^{c}ömr virsün ol kadar kim (XLVI/61)
Hisâbında kala ^{c}aciz esâbi^{c}

Kazâda ne belâ kılıcı varsa (XLVI/62)
^{c}Adunun başına olsun kavâti^{c}

Sözüme düşmenüñ başı oldı makta^{c} (XLVI/63)
Ki yohdur dahı andan yig makâti^{c}

XLVII
FÎ KÂFİYETÜ'L-KÂF

Visalin yâruñ anda bula ^{c}âşık (XLVII/1)
Ki ola da^{c} vîsine fi^{c} li muvâfık

Ol ola vala lâyık kişi ki aña (XLVII/2)
Ten ü cân yârdan olmaya ^{c} âyık

Nice irişe vahdet halvetine (XLVII/3)
Kişi kim itmeye terk-i ^{c} alâyık

Refîk u reh-ber it ^{c} akl-ıla şer^{c} i (XLVII/4)
Bu yola ki ucdan olmışdur mazâyık

Dimâguñdan hayâl ü vehmi kat^{c} it (XLVII/5)
Nedür çünkim bilürsin hadd-i sârik

Bu dünyî pîre-zendür terk id anı (XLVII/6)
Ki yig oldur-ki ola kahbe tâlık

Göñül gonca-sıfat dünyîye baglu (XLVII/7)
Ola mı da^{c} vi-yi tecride lâyık

İşit cân kulagı-y-la Hak nidasın (XLVII/8)
Ki ten kulagı toludur savâ^{c} ik

Yir ü gök tolu ol-durur velîkin (XLVII/9)
Sebellü göze görünmez şevarik

Masâbîhi n'idersin çün göremez (XLVII/10)
Gözüñ toptolu nûr-iken meşarik

Bugün bu gûher-i vaslı göre-y-düñ (XLVII/11)
Basîretde gözüñ olsa-y-dı hâzik

Visâle ârzû itme niçe kim (XLVII/12)

Bu benlik senden olmaya müfârik

Ol insan kim nazar itmeye gayre (XLVII/13)
Olur dîœâr nurı-y-ıla şârik

Geyürsin lokma kohusına hırka (XLVII/14)
Kanı şerm-i halayık ters-i Hâlik

Bu tesbîh ü be seccâde bu hırka (XLVII/15)
Saña Hakdan olup-durur ^{c} avâyık

Tevekkül varsa sende ne gerekdür (XLVII/16)
Bu keşkül-i çerez-dân u cevâlık

Fetîl od-ıçun olur ko anı kim (XLVII/17)
Saña nâru'llah olmaya mu^{c}ânık

^{c} Alem ^{c} ilm ü^{c}ameldür yuñ çopurin (XLVII/18)
^{c} Amel iden olur neng-i halâyık

Ele girmez sa^{c}âdet hîle-y-ile (XLVII/19)
Nice tagyîr bula hükm-i sâbık

Riyâ vü zerki ko çünkim bilürsin (XLVII/20)
Ki virür rızkuñı bî-zerk Râzık

Riyâ şirk-i hafîdür şer^{c}de olur (XLVII/21)
Mürayî müşrik ü bî-dîn ü fâsik

Taşuñ reyhân bigi ser-sebz içüñ (XLVII/22)
Tolu hubs u habesdür zî münâfık

Siyeh-dil olmagıl kim yile varur (XLVII/23)
Siyeh-dil oldugı-çun uş şakâyık

Gönül gün bigi rûşen it ki Hakdan (XLVII/24)
Sana keşf ola çoh dürlü dekâyık

Kıla can her nefesde tâze ol kim (XLVII/25)
Bu yolda subh bigi ola sâdık

Kusûr u hûr u cennet arzûsı (XLVII/26)
Kusûr u ^{c}akl u Hakdandur mu^{c}âvık

Bihişti bâg sanursın u gül-zâr (XLVII/27)
Nice ola bu söz ^{c}akla mutâbık

Tecellî nûrıdur andan biten gül (XLVII/28)
Has ü hâşâk bundagı hadâyık

Varursañ bu yola reh-ber bulıp var (XLVII/29)
Ki bu yol toludur ucdan mezâlık

Saña Kur'ân yiter reh-ber kim oldur (XLVII/30)
Hak-ıla bâtıl arasında fârik

Olursañ Hakdan ayru bir nefes sen (XLVII/31)
Senüñle altı olur hams-i fevâsik

Ta^{c}alluk jengini gider göñülden (XLVII/32)
Ki ola âyînede rûşen hakâyık

Sözini Ahmedînün ol bile kim (XLVII/33)
Ola ^{c}akl-ıla cümle halka fâyık

XLVIII
KÂFİYETÜ'L-KÂF
DER-MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Bahâr oldı açıldı uş ter-çiçek (XLVIII/1)
Yüzüñ bigi oldı münevver çiçek

Yüzüne öykünür didiler bu işi (XLVIII/2)
Ne cân-ıla ide iy dil-ber çiçek

Sipîœ-âb u sürh-âb urındugı-çun (XLVIII/3)
Yüzüñe kaçan beñzeyiser çiçek

Firâkuñuñ odına düşdi meger (XLVIII/4)
Veger-ni neçün böyle göyner çiçek

Yüzüñüñ hayâsından olup hacil (XLVIII/5)
Nikâb içre oldı müsetter çiçek

Zer ü sîm ü yâkût ider nisâr (XLVIII/6)
Yoluña zihî pâk-gûher çiçek

Şükûfe kenîzek olam dir saña (XLVIII/7)
Anuñ-ıçun adını eyler çiçek

Yüzüñ şem^{c}in irte gice gün bigi (XLVIII/8)
Çirâg-ıla her yaña isder çiçek

Cemâlüñ hayâli düşer göñlüme (XLVIII/9)
Gözüme çün olur musavver çiçek

Yüzüñden gidermez gözin bir nefes (XLVIII/10)
Zihî ^{c}âşık-ı pak-manzar çiçek

Sabârah saçuñ kohusın almasa (XLVIII/11)
Bula mı dem-i rûh-perver çiçek

Yüzüñ şavk-ıla yaş yirine döker (XLVIII/12)
Gözinden gül-âb-ı mukattar çiçek

Şeref burcına irdi güneş girü (XLVIII/13)
Ki handândur u tâze vü ter çiçek

Saçar topraga dürr ü gûher bulıt (XLVIII/14)
Savurur yile müşg ü ^{c}anber çiçek

Virür bâg necm ü şecerden nişân (XLVIII/15)
Ki zühre bigi oldı ezher çiçek

Sabâ gün bigi zâhir ider sabâh (XLVIII/16)
Gice n'itse göñlinde muzmer çiçek

Meger nergis içer çemende girü (XLVIII/17)
Ki dutmışdur öñinde sâgar çiçek

Bu nâzük vücûh-ıla kim görinür (XLVIII/18)
^{c}Aceb mi oldı-y-ısa tüvân-ger çiçek

^{c}Aceb mi olur-ısa ^{c}ıtr-ıla bâg (XLVIII/19)
Ki yahup-durur bunca micmer çiçek

Ne yil var başındaki pîr-âne-ser (XLVIII/20)
Düzer rast-piraye-i zer çiçek

Degülse tolu başı bâœ-ı gurûr (XLVIII/21)
Ne ^{c}ömrine urınur efser çiçek

Cihan bî-vefâlıgıdur yazılu (XLVIII/22)
Görür uş tolu hat müşeccer çiçek

Bu gün geldi kim yarın ide saña (XLVIII/23)
Nedür dünyâ hâlin mukarrer çiçek

Saña yiter itseñ görüp i^{c}tibâr (XLVIII/24)
Ki ne resme biterse yiter çiçek

Bahâr uş yiter haşre rûşen delîl (XLVIII/25)
Ki ra^{c}d oldı sor ehl-i mahşer çiçek

Olur zâhir uş sırr-ı yuhyî'l-^{c}izâm (XLVIII/26)
Bu gün ki oldı zinde ser-a-ser çiçek

Zihî rengi-i rez ki oldı anuñ sun^{c}-ıla (XLVIII/27)
Boyasuz saru vü kızıl her çiçek

Ne keşf ehlidür kim gice gündüzin (XLVIII/28)
Kıyâm u sıyam-ıla sürer çiçek

Salâta âb-dest-ile ider iftitâh (XLVIII/29)
Ne zâhiddür Allahü Ekber çiçek

Yil-ile su üstinde ider tekye-gâh (XLVIII/30)
Ki olmış-durur Hızra hem-ber çiçek

Beşâşetde handân neçündür ᶜaceb (XLVIII/31)
Bilürken ki olmaz muᶜammer çiçek

Görür mâlı kim yil alur varını (XLVIII/32)
Yidürmeyene hande ider çiçek

Hezârân göz açup bahar her yaña (XLVIII/33)
Görine diyü şâh-ı saf-der çiçek

Şeh-i memleket mîr Sülmân ki anuñ (XLVIII/34)
«enâsında oldı zübân-ver çiçek

Gözi rûşinâyî bula ger ide (XLVIII/35)
Yolınuñ tozın kuhl-i agber çiçek

N'ireye ki kahruñ semûmı ire (XLVIII/36)
Ola gonca içinde ahker çiçek

Nesîmi sehâñuñ n'ireye ki ire (XLVIII/37)
Bitüre kuru taşdan âzer çiçek

Hatîb aduñı añıcah ne ᶜaceb (XLVIII/38)
Getürür-ise hûb-minber çiçek

Kapuñda iki yüzlü oldugıdur (XLVIII/39)
Ki hak-ile düşd i ber-â-ber çiçek

Nisâr-ıçun atuñ ayahlarına (XLVIII/40)
Döker topraga zerr ü zîver çiçek

Eger kahruñuñ şemmesini göre (XLVIII/41)
Müverredken ola muzaᶜfer çiçek

Eger mihrüñüñ kohusına bula (XLVIII/42)
Od içinde ola semender çiçek

Şehâ çün bahâr irdi vü her yaña (XLVIII/43)
Saru vü yeşil oldı ahmer çiçek

Demi oldı içerseñ mey-i müşg-bûy (XLVIII/44)

Ki hoş-rengdür ü mu^{c}anber çiçek

Bihamdi'llah ol geçdi kim revzeden (XLVIII/45
Göze görinürdi muhakkar çiçek

Uş irişdi ^{c}îd-i mübârek girü (XLVIII/46)
Ki tâc-ı ser oldı müdenner çiçek

Hilâli kadehden şarâb eyle nûş (XLVIII/47)
Ki tâbân-durur şöyle ki ahter çiçek

Koma lâle bigi elüñden kadeh (XLVIII/48)
Ki yiryüzine oldı zîver çiçek

Gör uş Ahmedî sözi bigi bugün (XLVIII/49)
Ne rengîn-durur hûb u mahber çiçek

N'ola pîr-ise çün getürmez bahâr (XLVIII/50)
Tabî^{c}atde andan cüvân-ter çiçek

Ol itdügi bâga irişmez hazân (XLVIII/51)
Hem orada bitmez müzevver çiçek

Nedür defteri bir ^{c}aceb bâg kim (XLVIII/52)
Gelür anı görene münker çiçek

Gülüñ defteri bigi varmaz yile (XLVIII/53)
Egerçi toludur bu defter çiçek

Du^{c}â yik ki yokdur senâña ^{c}aded (XLVIII/54)
Niçe ki oldı bî-hadd ü bî-mer çiçek

Niçe kim ola rûh-perver sabâ (XLVIII/55)
Niçe kim ola revh-güster çiçek

Cihân-perver olsun vücûduñ senüñ (XLVIII/56)
Niçe kim olur nîve-âver çiçek

XLIX

FÎ MEDH-İ SULTÂN MEHEMMED

Baht-ıla geldi tahtına ol tâc-dar-ı mülk (XLIX/1)

Toldı ziyâ vü nur u sa^{c}âdet diyâr-ı mülk

Leşker-keş ü hasûd-küş ü memleket-güşây (XLIX/2)

Sultan Muhammed ol melik-i nâm-dâr-ı mülk

Bercîs-i mihr-güster ü Behrâm-ı intikâm (XLIX/3)

Mihr-i sipihr-i devlet ü kutb u medâr-ı mülk

Ol Rüstem-i zemân ü Nerîmân-ı rûzigâr (XLIX/4)
Küştâsb-i zemâne vü Sâm-ı süvâr-ı mülk

Ol şeh-süvâr kim atı na^{c}li hilâl-var (XLIX/5)
Hem tac-ı fark-ı çarh-durur hem sivâr-ı mülk

Şi^{c}raya irdi şer^{c} bulup andan asl u fer^{c} (XLIX/6)
Ki oldur mülûk içinde şerî^{c}at-şi ^{c}âr-ı mülk

Anuñ yesârı oldı sehânuñ yemîni kim (XLIX/7)
^{c}Adli-y-le buldı yümni yemîn ü yesâr-ı mülk

Âb-ı hayat oldı anuñ zâtı lâ-cirem (XLIX/8)
^{c}Azb ü Furât oldı kamu cûyibâr-ı mülk

Hak ihtiyar itdi ezelde vücûdını (XLIX/9)
Anuñ-çun oldı ol ebeda bahtiyâr-ı mülk

Beœ-h^{w}âh bâœ-ı serddür ü ateş-nihâd kim (XLIX/10)
Gark-âb oldı lâ-cerem ü hak-sâr-ı mülk

Lutf-ı sehâbı çün döke bâran ^{c}aceb degül (XLIX/11)
Ger sebzesin zümürrüd ide mürg-zâr-ı mülk

Ol yaraşur memâlike mâlik ki anuñ-ıla (XLIX/12)
Oldı dürüst rast kamu kar u bâr-ı mülk

Ol râst itdi halk işin ü Hak itâ^{c}atin (XLIX/13)
Her ki oldı rast-kar olur reste-kâr-ı mülk

Bekler murâdı mâl u murâdı anuñ key ad (XLIX/14)
Şehler şikarı vuhş u anuñdur şikar-ı mülk

Bu kar u bârdan dahı artuk hezar-bâr (XLIX/15)
Feth ü fütûh virür aña kirdigâr-ı mülk

Bu şeh bigi nigâr getürmedi surete (XLIX/16)
Nakş ideli mezâhiri sûret-nigâr-ı mülk

Deyyâr memleketde yog-ıdı sen irmedin (XLIX/17)
Sinüñle oldı şükr ^{c}imâret diyâr-ı mülk

Cümle mülûke fahr ider memleket velî (XLIX/18)
İşbu melek-sıfat melik oldı iftihâr-ı mülk

Gül-zâr-ı mülke bakdum u gördüm mülûkini (XLIX/19)
Sensin güli arada vü bâkîsi hâr-ı mülk

Sudur kılıcuñ uş şehâ lîkin ki berk-vâr (XLIX/20)
Şeytân bigi şerarına yanar şirâr-ı mülk

Her kanda kim kılıcuñ irer topraga döker (XLIX/21)
La^{c}l-i müzâb zi güher-i âb-dâr-ı mülk

Zer-bahş elüñde her ki kılıcuñı göre dir (XLIX/22)
Zî bî-karâr ki anuñ-ıladur karar-ı mülk

Pîruz ideli Hak seni iy şâh-ı dil-fürûz (XLIX/23)
Hoş rûşen oldı ^{c}adlüñ-ile rûzigâr-ı mülk

Rûşen-durur yoluñ toz-ıla memleket gözi (XLIX/24)
Kim bunca vakt saña yidi intizâr-ı mülk

Şehler kamusı müftekır-ı mülkdür velî (XLIX/25)
Sinüñ ^{c}inayetüñe-durur iftikar-ı mülk

İrdi şitâ vü kalbi katında duramazam (XLIX/26)
Kim tal bigi bürehneyem iy nev-bahâr-ı mülk

Bir kaç gün âsitaneñe komadum-ısa baş (XLIX/27)
Ma^{c}zûr dut bu kuluñı iy şehr-i yar-ı mülk

Getürdi Ahmedi ayaguña nisâr ıçün (XLIX/28)
Dürr ü güher tavîlesin iy kâm-kâr-ı mülk

Nîçe ki gide fasl-ı zim-istân gele bahâr (XLIX/29)
Olsun murâduñ-ıla bu leyl ü nehar-ı mülk

Düşmen neam bigi saña kurbân olıbanun (XLIX/30)
Olsun saña fidî ni^{c}am-ı bî-şümâr-ı mülk

KÂFİYETÜ'L-LÂM

Fİ'T-TEVHÎD

L

Her kelâmuñ yigi kim söyler anı ehl-i kemâl (L/1)
Ne-durur hamd-i hüœâvend-i Tebârek ve Te^{c}âl

Kâdir ü Gâfir ü Bahşende vü Hayy ü Kayyûm (L/2)
Hâlik u Râzık u Kuddûs ü İlâhü Müte ^{c}âl

Ol melik kim ezelâ vü ebedâ mülkine anuñ (L/3)
İrmedi irmeyiser âfet-i noksân u zevâl

Kâf u nûndan yaradur emri anuñ cism-ile rûh (L/4)
Âb u gilden düzedür sun^{c}ı anuñ hatt-ıla hâl

Lutfı vü kahrı recâsından u havfından anuñ (L/5)
Ay her ayda gehi bedr olur u gâhî hem hilâl

Bir şererdür ki çıhar kudret-i şem^{c}inden anuñ (L/6)

Gün ki yir ü gögi nûrı-y-la ider mâl-â-mâl

Bu tokuz çarh u yidi encüm-ile dört erkân (L/7)
Kudreti kabzası altında dönerler meh ü sâl

Her yaña emri-y-ile kıldı güzer bâœ-ı cenûb (L/8)
Her nefes hükmi-y-ile oldı revân peyk-i şemâl

Zerre zerre yir ü gök rast durup şöyle ki elif (L/9)
Varlıgına dahı birligine şâhiddür ü dâl

Kibriyâsı hadreminde ki iremez aña ^{c}ukûl (L/10)
Ne melikler ki melekler yiridür saffı-ı ni^{c}âl

Ceberûtına anuñ fehm bulamadı sebîl (L/11)
Melekûtında anuñ vehme virilmedi mecâl

Ne mecâl ola ki anı hiss-ile idrak ideler (L/12)
Ki anda ^{c}akluñ dahı irişmegidür fikr-i muhâl

Gerçi pergâr-sıfat olubanuñ âhen-pây (L/13)
Yürür ol dâyireye iremedi peyk-i hayâl

Şöyle kim nergis ola nâkıs u mu^{c}tellü'l-^{c}ayn (L/14)
Her ki vardur diye zâtına anuñ şibh ü misâl

^{c}İlmine rûşen anuñ gün bigi esrar-ı guyûb (L/15)
Zâtına hâzır anuñ mâzî vü müstakbel ü hâl

Müminün göñlini lutfıdur iden şem^{c}-i safâ (L/16)
Kâfirüñ cânına kahrıdur iden dâg-ı nikâl

Dutmadı zikri duran hâtıruñ âyînesi jeng (L/17)
İrmedi ^{c}ışkı irişen göñüle gerd-i melâl

Adıdur cânına ^{c}âşıklarınuñ râhat-ı rûh (L/18)
Şöyle kim teşne-lebüñ yüregine âb-ı zülâl

Oldı künhinde anuñ ^{c}âkıla nergis bigi kûr (L/19)
Kaldı vasfında anuñ nâtıka lâle bigi lâl

Taga ger emr-i hitâb olur-ısa haşyetden (20)
Gerçi dil-seng-durur şem^{c} bigi eriye cibâl

Bu kamu havf-ile tûtî-i recâ şâh-be-şâh (L/20)
Rahmeti bâgı hevâsında uçar fârig-i bâl

Şer^{c}-i pervâne-y-ile halka hidayet biribir (L/21)
Ki ola ol şem^{c}-ile pür-nûr şeb-istân-ı dalâl

^{c}Aklı olan anı diye olmaya tâbi^{c} bir dem (L/22)
Nefs-i emmareye kim zâlim ü câhildür ü dal

Nefs kej-tab^{c}-durur aña ne bürhân u delîl (L/23)
Dâl egri oldugına dâl yiter hey'et-i dâl

İy ki kudret senüñ ü emr senüñ halk senün (L/25)
Nite kim rahmet ü fazl u kerem ü ^{c}izz ü celâl

Ahmedînüñ dut elin Ahmed-i mürsel hakı-çun (L/26)
Ki andan aldı bu yidi şem^{c}-i felek nûr-ı cemâl

Derdine lutfuñ-ıla sen kıl anuñ dermân kim (L/27)
Kamuya sensin iki kevnde âmâl ü mâl

Dest-gîr olgıl o üftâœeye kim sini diyü (L/28)
Bî-nevâ geldi ki fazluñdan ide kesb-i nevâl

Kamu sendendür aña üşbu ma^{c}ânî-i bedî^{c} (L/29)
Hikmet ü ^{c}ilm-i beyan u edeb ü hüsn-i makâl

Sıfatuñda sözi eyle irdi kemâle kim anı (L/30)
Ger kemâl işidür olursa diye kim zi kemal

Tab^{c} bahrından iden gûher-i nazmı istihrâc (L/31)
Görmedi görmeye bu lutf-ıla bir akd-i le'âl

LI
DER-TEVHÎDBÂRÎ-İ TA^{C}ÂLÂ

^{c}Âlem ansuz nice ola kim ^{c}âlemüñdür cânı ol (LI/1)
Belki cânuñ dahı olmış cânı vü cânânı ol

^{c}Akl u nefsüñ cevheri vü ins ü cinnüñ varlıgı (LI/2)
^{c}Arşu ferşüñ her ne kim var sâkin ü cünbânı ol

Çarh-ı gerdanüñ medâr u mihver ü kutbı vü hem (LI/3)
Ay u gün ü müşterî vü zühre vü keyvânı ol

^{c}Âlem-i ^{c}ulvî vü siflînüñ ki görinür ^{c}ayân (LI/4)
Zulmeti ol nûrı ol hem encüm ü erkânı ol

Hûta irince hamelden ger burûc u ger derec (LI/5)
Cebhe vü eklîli ol u sünbüle vü mîzânı ol

Magribüñ her şâm olduhda mu^{c}anber zülfi hem (LI/6)
Maşrıkuñ her subhı-demde çehre-i tâbânı ol

Hem şimâlüñ ol kabûli hem debûr edbârı ol (LI/7)
Hem cenûbuñ cünbüşi vü hem sabâ seyrânı ol

^{c}İsa enfâsı vü Mûsânuñ münâcâtı kamu (LI/8)

Hem Halîlüñ odı vü Nûh-ı Necî tûfânı ol

Ders-i İdrisüñ ol u Eyyûb-ı sabrı dahı hem (LI/9)
Yûnusuñ tesbîhi Hızruñ çeşme-i hayvânı ol

Ahmed-i Mürsel kılıcınun yüzi vü kabzası (LI/10)
Anuñ atdûgı ohñuñ yayı vü hem peykânı ol

Anuñ ahbârı vü âsârı vü e^{c}câzı kamu (LI/11)
Anuñ akvâli vü ef^{c}âli vü hem tibyanı ol

^{c}Âkıl u ma^{c}kûl u ^{c}akl u ^{c}âşık u ma^{c}şûk u ^{c}ışk (LI/12)
Yûsufuñ hüsni vü Ya^{c}kûbuñ dahı ahzânı ol

Kurı yirüñ Kûh-ı Kâf u Tûr u Lübnânı vü hem (LI/13)
Bahruñ Okyânûs u dahı Kulzüm ü ^{c}Ummânı ol

Hastalaruñ zahmı vü hem zahmlaruñ merhemi (LI/14)
Derd ü mend olanlaruñ derdi vü hem dermânı ol

Nahle oldur hâr u hurmâ nahle oldur nûş u nîş (LI/15)
Remlüñ âramı vü nemlüñ her yaña seyrânı ol

Berrüñ oldur bürri vü dürlü nebât u cevheri (LI/16)
Bahruñ oldur bî-gümân dürri vü hem mercânı ol

Hem hazânüñ ni^{c}meti vü desti-gâh u ^{c}işreti (LI/17)
Hem bahâruñ zîneti vü rahmet-i nem-sânı ol

Gûyibâruñ servi vü âb-ı revân u sebzesi (LI/18)
Mürgü-zâruñ nergisi vü lâle-i nu^{c}mânı ol

Gül-sitânuñ rengi vü berk ü nevâ vü nüzheti (LI/19)
Bû-sitânuñ yâsemîn ü ^{c}anber ü reyhânı ol

Goncanuñ ceybinde müşgi vü yüzi gül-gûnesi (LI/20)

Hem gülüñ her-geh ki ola handân leb ü dendânı ol

Sûsenüñ oldur dili vü hem çenâruñ elleri (LI/21)

Hil^{c}ati agaçlaruñ u kuşlaruñ elhânı ol

Lâlenüñ yüregi dâgı vü benefşe gussası (LI/22)

Hem gülüñ yüzi hayâsı bülbülüñ efgânı ol

Dil-berüñ ^{c}anber saçınuñ fitne vü teşvîşi hem (LI/23)

Anuñ ol ra^{c}nâ gözinüñ gamze-i fettânı ol

Fâsıkuñ şuglı ol u câm-ı mey ü mey-hânesi (LI/24)

Zâhidüñ tekbîr ü tehlîli vü hem sübhânı ol

Fıkh ehline kitâb u sünnet icmâ^{c} u kıyâs (LI/25)

Ol u ehl-i hikmetüñ hem-hüccet ü bürhânı ol

Mü'min ü kâfir dime her kanda bahsañ anı gör (LI/26)

Kâfirüñ küfri ol u hem mü'minüñ îmânı ol

Andan ayru nesne olmah mümteni^{c}dür pes yakîn (LI/27)

Vâcibüñ oldur vücûbı mümkinüñ imkânı ol

Ne vücûdı ola gayruñ çünki oldı kamunuñ (LI/28)

Evveli vü âhiri peyœâsı vü pinhânı ol

Ahmedînuñ fehm ü vehm ü zikr ü fikr ü ^{c}aklı hem (LI/29)

^{C}İlm ü fazl u nazm u nesr ü defter ü dîvânı ol

Bu fakîruñ tefrika hâlinde gör cem^{c}in ü bil (LI/30)

Kim nice diler geçe bu bahr-ı bî-pâyânı ol

Dahı birdendür bu nâle ney bigi sen sanma kim (LI/31)
Kendünden düzüp-durur bu nagme vü destânı ol

LII

NA^{C}T

İy ki itdiler yoluñ tozunı tûtiyâ rüsül (LII/1)
V’iy ki itdi Hak şerî ^{c} atüñi akvâm-ı rüsül

Ol dem ki oldı ^{c} arşdan añaru menzilüñ (LII/2)
Rahmetden idi ayaguña döşenen nüzül

Çün vahy indüginde ^{c}arak eyledi yüzüñ (LII/3)
Açıldı ol ^{c} arakdan ol arada sürh-i gül

Diler-iseñ hayâdan eriyüp gül-âb ola (LII/4)
Göster aña cemâlüñi vü karşusına gül

Hakdan kitab indi saña ol kitâbda (LII/5)
Gâhî hitâbun oldı kum u gâh emr-i kul

Râhat saña nasîbdür ü hasmuña ^{c} anâ (LII/6)
^{C}İzzet tapuña hâsdur u œüşmenüne züll

Geçe sırâtı yül gibi tâbi^{c} olan saña (LII/7)
Çün kıldan incerek ü kılıcdan yiti ola pül

Sinün şefâ^{c}atüñ iresidür kamuşına (LII/8)
Ol gün ki zinde olasıdur merve vü recül

Her cân ki diri olmaya sinüñ hevâñ-ıla (LII/9)
Dûzah odına yanup ola ucdan uca kül

İrişdüñ-ise mûr-ı İlâhîye ne ^{c}aceb (LII/10)

Resm ol-durur ki kendüye cezb ide cüzv-i kül

Düşdi dalâlet-ile bu vâdî-yi mihnete (LII/11)
Ol kişi kim hidayetüñe müttebi^{c} degül

Aña ki şer^{c}üñe uya cennet ükül ola (LII/12)
Aña ki saña uymaya zakkum ola ükül

Hak sinüñ ümmetüñ içün idüp-durur revân (LII/13)
Cûy-ı ^{c}aselle cûy-ı leben cuy-ı âb u mül

Meb^{c}ûssın kamuya ^{c}Arab olsa ya ^{c}Acem (LII/14)
Mecmû^{c}a reh-nümâsın eger Türk ü yâ Mogol

Sen varlıguñı terk idüp olduñ temâm nûr (LII/15)
Gül anda açılur ki yüzinden gide dügül

Tâcuñ le^{c}amrük oldı vü aduñ sirâc-ı Hak (LII/16)
Böyle olur çü yaraya Mevlâ olana kul

Levhuñ sahayıfı toludur vasfuñ eyle kim (LII/17)
Ser-defter-i misâl-durur u safha-i müsül

Çün itdi Ahmedî saña mensûb adını (LII/18)
Mahşerde sen şefâ^{c}at-ıla isde anı bul

Med hüñ diyemezem sözüm oldur benüm hemîn (LII/19)
Kim fahr-ı enbiyâsın u hem server-i rüsül

LIII
FÎ-MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Çünkim hamel evini itdi âfitâb menzil (LIII/1)
Zinde olup reyâhîn gül toldı merkez-i gil

Görgil ki ra[c]d sûrı topragı kılup ihyâ (LIII/2)
Haşr-ıla neşre nice rûşen kılur delâyil

Dürr-i yetîme olmış ebr-i bahar mahzen (LIII/3)
Müşg-i Hıtâyı itmiş bâœ-ı şemâl mahmil

Gül tâc-ı la[c]l urınmış tâc-ı zümürrüd üzre (LIII/4)
Sûz-ıla aña karşu hoş-sâz ider belâbîl

Rûşen-durur çiçekden her talda yüz masâbîh (LIII/5)
Şöyle ki lâlelerden her yirde biñ meşâ[c]il

Fıtrat elini gör kim nice çeker kalemsüz (LIII/6)
Levhinde sebze-zâruñ jengâr-gûn cedâvıl

Sebze içinde açılup yılduz bigi çiçekler (LIII/7)
Yirüñ yüzi sıfatında oldı göge müşâkil

Ne nefh buldı yilden agaç ki bikr-iken uş (LIII/8)
Tıfl-ı şükûfeye oldı Meryem-misâl hâmil

Bülbül nevâ iderken yazıldı bu gazel kim (LIII/9)
İşiden anı eydür lillâh derrü kâyil

Müşgîn saçuñ kodı mı kimsede cân u yâ dil (LIII/10)
Müşkildür üşbu damun halli vü [c]akda müşkil

Ayı eritdi haclet saldı güni zevâle (LIII/11)
Didükleri-y-içün kim yüzüñe yüz mukâbil

Cân-ıla dil belâsı gözlerüñüñ füsûnı (LIII/12)
[C]Akl-ıla dil kemendi zülfüñdeki selâsil

Şavkı-y-ıla lebüñüñ hâk oldı Âb-ı Hayvân (LIII/13)
^{C}Işkından eñegüñüñ kurıdı Çâh-ı Bâbil

Yile vire ne kim var gül defterinden evrâk (LIII/14)
Ger görine şemâlüñ gözine bu şemâyil

La^{c}l-i lebüñ firâkı mihnetle cânum aldı (LIII/15)
Gör bahtı ki oldı baña Âb-ı Hayât kâtil

Sevdâ-y-ıla cünûna düşdügi bu-durur kim (LIII/16)
Zülfüñ sevâdın ider cân-ıla ârzû dil

Zülfüñ-ile gözüñe itdürme dahı zulmı (LIII/17)
Kim ^{c}adl-ile toludur devrân-ı şâh-ı ^{c}âdil

Sultân-ı Mîr Sülman kim lutf u mekremetde (LIII/18)
Olmadı olmayısar kimse aña mümâsil

Ol meşra^{c}-ı ma^{c}âlî ol mecma^{c}-ı ma^{c}ânî (LIII/19)
Ol menba^{c}-ı mekârim ol matla-i fezâyil

Ol mâh-ı dîn ü devlet ol mihr-i milk ü millet (LIII/20)
Ol kıble-i ekârim ol kıdve-i emâsil

Ol server-i selâtîn ol melce-i memâlik (LIII/21)
Ol zübde-i evâhir ol mefhar-i evâyil

A^{c}dâsınuñ nasîbi hatf oldı vü hezîmet (LIII/22)
Râyâtına olalı âyât-ı feth nâzil

Hasmuñı memleketde ^{c}azl itdi her ^{c}amelden (LIII/23)
Sevgülerün olalı ile güne ^{c}avâmil

Sancar ola yüregi kılıcuñ añsa Sencer (LIII/24)

Tograna yire düşe görse ohuñı Tugrıl

Kanda ki yüz dutarsañ düşmen karara yandı (LIII/25)
Hakk-ıla bir arada nice karara bâtıl

İn^{c}âmuñuñ hisâbı ^{c}akd-ıla ^{c}add olıcah (LIII/26)
Yüz biñ eger dutılsa ^{c}âciz kalur enâmil

Sini bezeyeli Hak dürr-i menâkıb-ıla (LIII/27)
Hasmuñı her hünerden ^{c}ârî eyledi vü bâtıl

Başuña heykel olur tâcuñda ism-i a^{c}zam (LIII/28)
N'irede kim yüriyip baglayasın hamâyil

Sinüñle dutdı ^{c}izzet sini diyen ^{c}aşâyir (LIII/29)
Sinüñle buldı nusret sini seven kabâyil

Dönmedi işügüñden bî-mâye hîç muhtâc (LIII/30)
Gitmedi der-gehüñden mahrûm hîç sâyil

Gökler varak olursa sıgmaya ana medhün (LIII/31)
Aña kitâb ne olusn yâ defter-i resâyil

Ger heybetüñüñ irse ihsarı kûh-ı Kâfa (LIII/32)
Fî'l-hâl düşe anuñ eczâsına zelâzil

Sinün me'âSirüñe lâzım-durur mahâmid (LIII/33)
Sinüñ fezâyilüñe zîver-durur fevâzıl

Kanda ki var hasâyil kamu mahâmid olmaz (LIII/34)
Lîkin mahâmid oldı sende kamu hasâyil

Kime ki irdi mihrüñ adı-y-la buldı şöhret (LIII/35)
Kime ki düşdi kahruñ zikrini itdi hâmil

Rif[c]atde işigüñe fehm iremez velîkin (LIII/36)
Eltâfuñ oldı aña irişmege vesâyil

Her [c]ilmde ki vardur meşgûl olursa tab[c]uñ (LIII/37)
Der-hâl hall ide bî-fikr ol yavuz mesâyil

Her söz ki aña mahmil ma[c]nide bir diyeler (LIII/38)
Fikr idicek bulursın sen aña yüz mesayil

İy niçeler añuban Rûmı ola muhayyer (LIII/39)
Ger Ahmedînüñ ilte şi[c]rin [c]Irâk'a nâkil

[C]İd ü bahâr irdi gül bitdi vü şükûfe (LIII/40)
Bülbül nevâsı toldı gül-şende uş mahâfil

Bülbül ünine nûş it câm-ı tezervi rengi (LIII/41)
Kim şâh-ı gül olupdur tâvûs bâ-celâcil

Çünkim sabâh irişdi vakt-i sabûh yatma (LIII/42)
Ki eydür saña sabâ kim yâ eyyühe'l-müzemmil

Niçe ki bû-sitânda tâze ola reyâhîn (LIII/43)
Niçe ki gül-sitânda nagme ide [c]anâdil

Gül-zâr-ı devletüñüñ ser-sebz ü tâze olsun (LIII/44)
Şöyle ki anuñ katında tûbî görine zâyil

[C]Ömrüñ ziyade olsun maksûduñ-ıla sinüñ (LIII/45)
Olmasun u hoœ olmaz arada nesne hâyil

LIV
DER-MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Çün yine tahtı-gehi oldı günüñ burc-ı hamel (LIV/1)

Nâmiye ^{c}âmiline degdi girü şugl-ı ^{c} amel

Kûh u sahrâ girü cennet bigi hurrem oluban (LIV/2)
Geydi şâhidleri bâguñ kamu elvân-ı hulel

Nergis ü lâledür ü sûsen ü reyhân-ıla gül (LIV/3)
Gör nice bizede yiryüzini Hak ^{c} Azz ü Cell

Bir agaçda zer ü pîrûzedür ü lü'lü vü la^{c} l (LIV/4)
Var mıdur kâr-geh-i sunda fikr eyle kim halel

Hurde-i zer-durur ol çiçegüñ içindeki reng (LIV/5)
Dâne-i dür-durur ol sebzenün içindeki tal

Şemse-i gül ne-durur dayire-i bî-pergâr (LIV/6)
Hey'et-i cûy nedür râst hat-ı bî-cedvel

Bakılı çiçeg-ile nergis-i meste nazar it (LIV/7)
İki gözdür birisi ahvel ü biri eşhel

Her ne ^{c} ukde ki gice baglar-ısa dest-i sehâb (LIV/8)
Gündüz olduhda kılur anı sabâ nâhun-ı hal

Nergis almış eline uş tolu zerrîn sâgar (LIV/9)
Lâle yahmış yine ^{c}ûd-ıla ^{c}akîkın mankal

^{C}İşretüñ mevsümidür lîki ne çâre ramazân (LIV/10)
Râhat-ı ^{c}îşümüzi ^{c}usrete eyledi bedel

Gerçi şimdi ramazân korhusı komaz bizi kim (LIV/11)
İçevüz bâœe-i gül-rengi ne ekser ne ekal

Girü yümn-ile gele ^{c}îd be-ragm-ı ramazân (LIV/12)
Ol kadar nûş idevüz bâœeyi kim lâ-tes'el

Meclisinde melikü'l-mülküñ oluban mahrem (LIV/13)
Göñül âyînesine emyden uravuz saykal

Mîr Sülmân-ı Süleymân-sıfat ol kim lutfı (LIV/14)
Sebeb-i terbiyet-i dîndür ü tertîb-i düvel

Oldur etrâfda esnâf-ı hünerle meşhûr (LIV/15)
Oldur âfâkda envâ ^{c} -ı mekârimle mesel

Kimse kavlinde işitmedi anuñ kizb ü hatâ (LIV/16)
Kimse fi ^{c}linde anuñ bulmadı tezvîr ü dagal

Devleti hasmını lutf-ıla ider-ise helâk (LIV/17)
Ne ^{c}aceb gül kohusına döyemez rûh-ı cü^{c}al

Hasmuña ceng ne hâcet ki kılur bahtuñ aña (LIV/18)
Ol işi kim görür od-ıla sudan mûm u ^{c}asel

Gâh rumh-ıla urur anı simâk-i râmih (LIV/19)
Gâh kahr-ıla ider ^{c}azl simâk-i a^{c}zel

Gözgüye bahar olursañ görine saña nazîr (LIV/20)
Ya nazar ider-ise yüzüñe çeşm-i ahvel

Ne-durur senden ırah taht-ı selâtîn bî-tâc (LIV/21)
Şöyle kim sensüz olur sadr-ı imâret muhtel

Kankı midhat ki saña eydilmeye bühtân u hatâ (LIV/22)
Kankı tâ^{c}at ki saña olmaya ^{c}isyân u zelel

Ger kemâlüñi göremedi-se düşmen ne ^{c}aceb (LIV/23)
Nicesi göre güni göz ki ola anda sebel

Hasmuñuñ ^{c}ömr ekinin çarh biçer irte gice (LIV/24)
Pes neden püst-i dü-ta oldı elinde mincel

İrdi nev-rûz senüñ bezmi-gehüñ bigi girü (LIV/25)
Toldı envâ^{c}-r reyâhîn-ile hâmûn u kulel

Gonca peykân u sögüt hancer ü sûsen şemşîr (LIV/26)
Çekdiler hasmuñ-ıla itmeg-içün ceng ü cedel

Kılıcuñ salsa vecel göñline düşmenlerüñüñ (LIV/27)
Ne ^{c}aceb çün olaruñ cânına ol oldı ecel

Senden artuh kim ola dünyada bir şâh ki anuñ (LIV/28)
Kılıcı hasma ecel ola zihî şâh-ı ecel

Ahmedî mihrüñi canında dutısar ebedâ (LIV/29)
Kim anı kısmet idüpdür aña Kassâm-ı Ezel

^{c}Adlüñ olmazsa senüñ işbu cihânda râ^{c}i (LIV/30)
Milk-ile millet işi ola ser-â-ser muhtell

Niçe kim fasl-ı bahar ebr-i sabâ sa^{c}yinden (LIV/31)
Ola cennet bigi ârâste sahrâ-y-ıla tal

Göñlüñüñ bâgı senüñ gül bigi olsun sâlim (LIV/32)
Düşmenüñ hâtırı nergis bigi olsun mu^{c}tel

Devletüñ yılduzı olsun şeref ivinde mudâm (LIV/33)
Gün bigi kim ola menzil-geh aña burc-ı hamel

LV
DER-MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

İy husrev-i melek-dil ü şâh-ı felek-mahal (LV/1)

Ki elüñdedür kazâ vü kader bigi ^{c}akd ü hall

Mülk-i ebed ezelde virilüp-durur saña (LV/2)
Sinüñle toludur ebed ol resme kim ezel

Kısmet deminde virdi saña yiryüzin temâm (LV/3)
Dahı henûz azırgadı Kassâm-ı Lem-yezel

Olsa bedel nühûseti mahz-ı sa^{c}âdete (LV/4)
Kapuñda lâyık oladı der-bânlıga zühal

Ahvel göre nazîrüñi itse saña nazar (LV/5)
Sen bulasın misâlüñi gözgüde fi'l-mesel

Yüri vü hasmı sür ili al mülke hükm it (LV/6)
Kim şark u garbı Hak saña virüp-durur el el

Va^{c}deñde yoh tahallüf ü kavlüñde yoh hilâf (LV/7)
Sözüñde yoh tasallüf ü fikrüñde yoh halel

Ger münkir ola hasm kemâlüñe ne ^{c}aceb (LV/8)
Gün yüzüñi nice göre ol göz ki ola sebel

Lutfuñ-durur helâk iden düşmenüñi kim (LV/9)
Gül kohusını kohulayıcah ölür cü^{c}al

Ol kana teşne cân alıcı teşne-gi görüp (LV/10)
Dir düşmenüñe mâlik-i dûzah ki el-^{c}acel

Dutma ^{c}aceb mehâbetüñi göricek senün (LV/11)
Ger yıhılursa kal^{c}alar üstindeki kulel

Nûr-ı basarla rûşen ola nergisüñ gözi (LV/12)
Ger ayaguñ tozından olur-ısa müktahel

Bû Cehldür düşer Esedu'llah cengine (LV/13)
Her kim diler ki eyleye sinüñ-ile cedel

Sarsar saña ^{c}inândur u kûh-ı girân rikâb (LV/14)
Peykan-ı berk nâvek ü bâd-ı sabâ kütel

Hak Ka^{c}be bigi kapuñı kıldı ümîœ-gâh (LV/15)
Mahrûm olamaya saña her kim duta emel

Hoş sîretüñ bu saltanat içinde uş delîl (LV/16)
Vardur diyene Hâlikuñ ef^{c}âline ^{c}ilel

Ârâm aldı sâyeñüñ altında vahş u tayr (LV/17)
Râm oldı buyruguña kamu milk-ile milel

Düşmen ne âl idüp başa çıha senüñ-ile (LV/18)
Dimne ne başara idüp arslan-ıla hiyel

Hâtim ^{c}atâ deminde kapuñda eyle oldı kim (LV/19)
Deryâ katında cûy-çe vâbil öñinde tal

Rüstem düşinde görse kılıcuñ hayâlini (LV/20)
Za'il ide anı içine ecelden düşen vecel

Vasfı cemâlüñüñ cümel-ile olur temâm (LV/21)
Şol vakt ki ignenüñ delüginden geçe cemel

Anuñ ki şükrüñ-ile degül şekkerîn-mezâk (LV/22)
Agzında şahm-ı hanzal ola kand-ıla ^{c}asel

Kılgıl ^{c}inâyet-ile nazar Ahmedîye kim (LV/23)
Olup-durur du^{c}âñ aña irte gice ^{c}amel

Sûsen bigi senâñ-ıla ter kılısar zübân (LV/24)
Tâ baglayınca agzını gonca bigi ecel

Var mı mehek ki tecribe gösder ki göresin (LV/25)
Kim kâmilü'l-^{c}ayâram ü nakdümde yoh dagal

Selmânı mât kıluram idicegez senâ (LV/26)
Sa^{c}dîyi lâl eylerem eydicegez gazel

Şeyhoglı degülem ki didügüm sözüñ kamu (LV/27)
Kimisi tercüme ola vü kimi müntahal

Her dür ki nazm idem kamu hub olur u bedî^{c} (LV/28)
Getürmezem beyâna ma^{c}ânî-yi mübtedel

Kavs-ile hût niçe ki ola müşterî evi (LV/29)
Mâdâm ki ola güneşe beytü'ş-şeref hamel

Sıfr-ı hamelden olsun i şeh hükmüne muti^{c} (LV/30)
Tâ pâ-yi hût her ne ki var ekserü ekal

Olsun saña bekâ vü bed-endîşüñe fenâ (LV/31)
Devr-i felekden iy melike'l-mülk ma-hasal

Hâk olmayan yoluña eger kîmiyâ-y-ısa (LV/32)
Olsun ^{c}azâb odı-la gam bûtesinde hal

LVI
BÜLBÜL KASÎDESİ

Yüzüñde gördi meger tâze gül-sitan bülbül (LVI/1)
Ki kıldı sûz-ıla hoş sâz-ı dâstân bülbül

Muhayyer oldı nice kim hezâr destânlar (LVI/2)

Göreliden yañaguñuñ gülin ^{c}ayân bülbül

Yüzüñ hayâlini âyînesinde gördi göñül (LVI/3)
Her âyîne ider uş nâle vü figân bülbül

Yüzüñüñ añlasa mâhiyyetin hakîkat-ıla (LVI/4)
Heves dahı itmeye gül-zâra câviœân bülbül

Senüñ yañaguña gül didiler bu-y-ıdı sebeb (LVI/5)
Ki düşdi hande gül oldı vü şâœumân bülbül

Heves ide ki kafesden çıha bu tûtî-yi rûh (LVI/6)
Niçe ki sûz-ıla hoş sâz ide zübân bülbül

Başına urdı-y-ısa Hüdhüdüñ Süleymân tâc (LVI/7)
Getürdi nagme-i Dâvûddan nişân bülbül

Anuñ ıçun iñiler zâr kim gül-istanda (LVI/8)
Yile varur zâr u hem la^{c}l-i bî-kerân bülbül

Ne râz keşf ider iy ^{c}aceb yüzinde gülüñ (LVI/9)
Ki halka her nefes ider anı beyân bülbül

Hemîşe tâze-durur vahdetüñ gül-istânı (LVI/10)
Müsebbih anuñ-ıçun oldı her zaman bülbül

Hümâ vü kumrı vü hem tuti vü hezâr-âvâz (LVI/11)
Kamusı Hak diyü söyler ne kim hemân bülbül

Mesîhi-vâr anuñ-çun nefesdedür cân-bahş (LVI/12)
Ki oldı şâh-ı cüvân-bahtı medh-h^{w}ân bülbül

Yemîn-i devle ki anuñ rast biñde bir lütfın (LVI/13)
Diyemeye idüben şerh saliyân bülbül

Anuñ bihişt-sıfat meclisin eger görse (LVI/14)
Ne bâg isdeye dahı ne bû-sitân bülbül

Çün Ahmedî söze âgâz ide işitmege anı (LVI/15)
Gerek ki gonca bigi baglaya dehân bülbül

LVII
FÎ KÂFİYETÜ'L-MÎM

^{C}Ankâ benem ki Kâf-ı kanâ^{c}atdayam mükîm (LVII/1)
^{C}Aklum hümâyin itmedi hâ-i hevâ le'îm

Şehbâzı göñlümüñ bir araya heves ider (LVII/2)
Kim ol arada oldı kafes ravza-i Na^{c}îm

Gül bigiyem muzâ^{c}af u her neksdan sahîh (LVII/3)
Nergis misâl hâşa ki olam ecvef ü sakîm

Çün hazz-ı nefsdür bu kusûr u bu hûr u ^{c}ıyn (LVII/4)
Hâşâ ki isdeye anı ^{c}aklı olan selîm

Çün hazz-ı rûhdur şeref-i kadr ü mertebe (LVII/5)
Hak isteyen aña dahı kalsa olur esîm

İrilmez aña niçe ki ola hazz-ı nefs ü rûh (LVII/6)
Kim birlige ol iki hicâb oldılar ^{c}azîm

Var-ıdı eser kelîmde ol hazz-ı rûhdan (LVII/7)
Vasf-ı kelâm-ıla irdi tecellîye ol Kelîm

Çün rûhdan dahı yog-ıdı Mustafâda hazz (LVII/8)
Lâ-büd tecelli itdi aña Zâtı-la Kerîm

Şol vech-ile ki zatına lâyık-durur anuñ (LVII/9)
Gösderdi Mustafâya likâsını ol Kadîm

Ger cehd idüp isder-iseñ anı isde kim (LVII/10)
Her yirden ol münezzeh ü her yirdedür mukîm

Şeytân-durur bu nefs-i recîm andan üzilip (LVII/11)
Bi'smillah isde anı ki Rahmân-durur Rahîm

Kavlinde fikr eyle vü fi^{c}line kıl nazar (LVII/12)
Ta bilesin kim ol-durur ol Kâdir ü ^{c}Alîm

Añladuñ-ısa ki ol-durur ol mebde' ü me^{c}âd (LVII/13)
Ki evvelden itme anı ki ola âhırı vahîm

^{C}İzz-i bekâ fenâda fenâ-yı fenâdadur (LVII/15)
Kim hîç dürlü yoh-durur âfetden anda bîm

H^{w}îş ü hamîm mihrini terk it ki bulasın (LVII/16)
H^{w}îş ü hamîmi cânuña yahmûm u hem hamîm

Sa^{c}y it melek hisâline ki oldur saña bihişt (LVII/17)
Terk it beşer sıfatını ki oldur saña Cahîm

Cân rahmet âyetidür anı eylegil kavî (LVII/18)
Ten şehvet âletidür anı eyleme cesîm

Kalma bu dünyi rengine ki ol bî-sebâtdur (LVII/19)
Hadrâ-yı dimne solubanuñ tîz olur heşîm

Gör kim bu az zamânda ^{c}izâm-ı sudûrdan (LVII/20)
Ne sadrlar bu yirde ^{c}izâm oldılar remîm

Îmîn oturma kim katı beœ-kârdur harîf (LVII/21)

Gafil yürime kim katı mekkârdur garîm

Gül bigi gönlüñe ire Hakdan mükâşefe (LVII/22)
İrse ^{c}iâyetinden anuñ saña bir nesîm

Kıl Ahmedî sözine kulahlaruñı sadef (LVII/23)
Kim her sözi ki nazm ider ol dürridür yetîm

Gûş ol benefşe bigi bu sözlere kim saña (LVII/24)
Hergiz n'idem diyü nedem irmeye iy nedîm

Yol kanda diyü hayrete düşmegil iy refîk (LVII/25)
Ger sâlik-i señ uş didügüm râh-ı müstakîm

LVIII
HAZÂNİYYE

Hazân faslında vasl-ı yâr-ı hem-dem (LVIII/1)
Ele girürse zî devlet zihî dem

Yüzi lâle gözi ala var olsun (LVIII/2)
Gül ü nesrîn döküldi-y-ise ne gam

Hemîşe ol zülfi sünbül tâze olsun (LVIII/3)
Benefşe n'ola ger dökdi-y-se perçem

Reyâhîn çün hakîkat bildiler kim (LVIII/4)
Degüldür bu cihân bünyâœı muhkem

Kimi sarardı şol ^{c}âşık bigi kim (LVIII/5)
Kıla işini yâruñ hicri der-hem

Kimisi şol kadar kan agladı kim (LVIII/6)
Libâsın kan yaşı-y-ıla eyledi nem

Ne kim düzer temâm olduhda bozar (LVIII/7)
^{C}Aceb hikmet-durur v’allahü a^{c}lem

Egerçi kim hazânuñ yili şimdi (LVIII/8)
Esüben saldı agaçlara mâtem

Gele girü bahar u bu agaçlar (LVIII/9)
Kılalar hulle tonlarını mu^{c}lem

Nümûne gösdere yâruñ yüzinden (LVIII/10)
Gülüñ çün yañagına düşe şeb-nem

Nesîm-i subh ihyâ san^{c}atında (LVIII/11)
Ola anuñ zülfi bigi ^{c}Îsevî dem

Hazân yili helâk ider nebâtı (LVIII/12)
Sabâ sûrı dirildüp kıla hurrem

Anı görüp bilesin kim bu halkı (LVIII/13)
Nice dirildiser Hallâk-ı ^{c}âlem

İ ^{c}âkıl olma gâfil kim cihândan (LVIII/14)
Vefâ bulmadı kimse bulmaya hem

Nesine gurre olursın bu dehrüñ (LVIII/15)
Ki nûşı nîş ü tiryâkî-durur sem

Kanı İskender ü Dârâ vü Kâvus (LVIII/16)
Yâ ›ahhâk ü Ferîdûn u ya-hûœ Cem

Kanı Keyhusrev ü Sâm u Nerîmân (LVIII/17)
Kanı Gürşasb yâ Sührâb u Rüstem

^{C}Adem mülkine gitdiler yek-â-yik (LVIII/18)

Ecel câmını içdiler dem-â-dem

Yahındur anda ol câm-ı fenâdan (LVIII/19)
Sunalar bize dahı bî-gümân hem

Ecel zehrine kim eyleye tiryâk (LVIII/20)
^{C}Adem zahmına kim baglaya merhem

Felek cânuña kasd ider her irte (LVIII/21)
Şafak kanuña el boyar her ahşam

Şafak rengin görüp meftûn oluban (LVIII/22)
Sanursın subh şefkatle urur dem

N’ola encâmumuz çün kim bu devrüñ (LVIII/23)
Bizim sem oldı câmından mukassem

Eger nefsüñi yiñerseñ i müslim (LVIII/24)
Bahâdurlıh ola saña müsellem

Bugün sâlih ^{c}amel işle ki yarın (LVIII/25)
Bahâyimden dahı olmayasın kem

Düriş kendünüñi h^{w}âr itmegil kim (LVIII/26)
Seni ol Hak idip-durur mükerrem

Cihân nem olsa bugün yaşuñ-ıla (LVIII/27)
Yarın ol yaş-ıla söyne cehennem

İşüñi râst olmahlıh dilerseñ (LVIII/28)
Kıl ol Hak tâ^{c}atında bilüñi ham

Şerî^{c}at issine var çâker ol kim (LVIII/29)
Saña çâker ola bu çarh-ı a^{c}zam

Anuñ ᶜışkını kıl cânuña hem-râh (LVIII/30)
Anuñ mihrini it göñlüñe mahrem

Anuñ-çun işdedür bu çâr-ᶜunsur (LVIII/31)
Anuñ-çun devr ider bu heft-târem

Anuñ-çun buldı âb-ı rûy kevser (LVIII/32)
Anuñ-çun hoş-safâya irdi zemzem

Zamân-ıla mu'ahhar geldi lîkin (LVIII/33)
Kamudan oldı rütbede mukaddem

Aña ol dem virilmişdi nübüvvet (LVIII/34)
Ki toprag u su içinde-y-di Âdem

Orada ki itdi Rûhu'llah te'ahhur (LVIII/35)
Nidâ itdi aña Hak kim takaddem

Kelâmını işidüben melâ'ik (LVIII/36)
Didiler bülbül-i maᶜnî tekellem

Ol oldı evliyâ hayline reh-ber (LVIII/37)
Ol oldı enbiyâ cemᶜine hâtem

Demine Ahmedînüñ oldı müştâk (LVIII/38)
Muhammed medhi-çün ᶜÎsî-i Meryem

Ne dil ki anuñ senâsından dem urmaz (LVIII/39)
Yig oldur ki ola sûsen bigi ebkem

LIX
DER-MEDH-İ SULTÂN MUHAMMED

Husrevâ irdi girü ᶜizzet-ile mâh-ı sıyâm (LIX/1)

Ki ol-durur vakt-i hümâyûn u mübârek-eyyâm

Aylar içinde bu ay oldı kamudan efdal (LIX/2)
Nite kim şehler arasında şehen-şâh-ı enâm

Günler içinde bu ay günleri oldı eşref (LIX/3)
Nite kim begler arasında bu sultân-ı humâm

Haftalara bu ayuñ haftalarıdur ser-ver (LIX/4)
Şöyle kim oldı mülûke bu şeh-i nîgû-nâm

Kadr bu ayuñ içindedür ü tenzîl-i kitâb (LIX/5)
Aña kim fazl-ıla oldı rüsüle cümle imâm

Kadr bigi iden olur yig anı ihyâ idene (LIX/6)
Tâ^{c}at-ıla bulınur cümle-i maksûd u merâm

Her gice kadr ola ol şah-ı cihân kadri-y-ile (LIX/7)
Virsün aña felek ü hem melek ü rûh selâm

Saltanat tâcı Muhammed melikü'l-memleke kim (LIX/8)
Milk ü millet anuñ insâfı-y-ıla buldı nizâm

Tay olur cûdı katında sıfat-ı Hâtim-i Tay (LIX/9)
Zâl olur kılıcı altında anuñ Rüstem ü Sâm

Ger elinden ide anun feyz-i ^{c}atâ istid^{c}â (LIX/10)
Dürr-i gûher döke yagmur yirine dest-i gamâm

Bahr andan eger idrâr bula yâ icrâ (LIX/11)
Rîki gûher ola vü keffi kamu ^{c}anber-i hâm

Sancakı perçemini añsa kılur zâr ^{c}adû (LIX/12)
Başa sevdâ düşicek havf çog ider evhâm

Melek ilhâm-ıla i^{c}lâm ide göñlüme kim (LIX/13)
Rûz efzûn olısar bahtuñ u pîruz a^{c}lâm

Çarh na^{c}l ide hilâli atuña kevkebi mîh (LIX/14)
Gâşiye eyleye hûrşîdi vü havrâyı süyâm

Hancerüñ tâbını getürdi hayâline ^{c}adû (LIX/15)
Zebhanüñ mâddesi halkına irürdi zükâm

Döker ahdâs-ı felek kirm bigi yapragumı (LIX/16)
İy Kerem-kânî id anı ki olur resm-i kirâm

Ahmedî mûy bigi yâlın u mûyına buyur (LIX/17)
Bu hümâ bigi hümâyûn kuşı sayd itmege dâm

Niçe kim gele rebî^{c}-ile şitâ sayf u harîf (LIX/18)
Niçe kim gide şeb ü rûz u gele şehr-ile ^{c}âm

Şeb-i Kadr-ile Regâyib saña meymûmn u Berât (LIX/19)
^{C}Îd ü nevr-rûz mübârek saña vü şehr-i sıyâm

LX
KASÎDE

Ben ezelde ^{c}ışkuñı cândan tevellâ itmişem (LX/1)
Tâ ebed uş senden artuhdan teberrâ itmişem

Her kişi bir nesne ider bu cihânda ârzû (LX/2)
Ben saña kul olmagı senden temennâ itmişem

Bir nazar kıldugı-çun gayre bu ter-dâmen gözüm (LX/3)
Kara dürtüp yüzine ben anı rüsvâ itmişem

Can lebüñ sırrında bir şîrîn-haber virdi baña (LX/4)

Ben anı gör kim ne lutf-ıla mü'eddâ itmişem

Sini görmekde gözümüñ ^{c}ayni insâniyyetin (LX/5)
Sen bilürsin gerçi ayruhdan mu^{c}ammâ itmişem

Gayb nakşı-y-ıla her-dem müntakış ola diyü (LX/6)
Göñlümüñ âyînesini uş musaffâ itmişem

Rabbi ernî didüm-ise bir tecellî-çün n'ola (LX/7)
Göñlümi ol nûra çün kim Tûr-ı Sînâ itmişem

Ol güher yolına kim görinmez itmege nisâr (LX/8)
Altunı la^{c}l-i mezâb-ıla muhallâ itmişem

Bu vücûd-ısa aramızdaki olmışdur hicâb (LX/9)
Uş anı yoluña virmege müheyyâ itmişem

Yüregümüñ odına bir fath-i bâb ola diyü (LX/10)
Gözlerümüñ yaşını gör nice deryâ itmişem

Kadr ü câh u mâl ü mülk ü haşmetinden dünyanuñ (LX/11)
Çünki fânidür bu göñlümi teberra itmişem

Mümkin ola mı ki idem bu hâk-dâna iltifât (LX/12)
Ben ki bin kez Kuds gül-zârın temâşâ itmişem

Oldugum-çun yüzüñüñ mihrine şeb-nem bigi mahv (LX/13)
Adumuñ yirin serâdan uş «üreyyâ itmişem

^{C}Ikd ider her bî-haber har-mühreyi gûher diyü (LX/14)
Nakdümüñ ben ^{c}ıkdını lü'lü-yi lâlâ itmişem

Her fasîhüñ sözidür lillâhi derr ü kâ'il (LX/15)
N'irede kim Ahmedînüñ şi^{c}rin imlâ itmişem

LXI

BAHÂRİYYE

Subh-dem ^{c}Îsî-nefes olup eser bâœ-ı nesîm (LXI/1)
Ol nefesden cân bulup zinde olur hâk-i remîm

Nakş-bend-i sun^{c} yazmış yirde dürlü dürlü nakş (LXI/2)
Sun^{c}ı nakşın gel temâşâ eyle yatma iy nedîm

Gel kerem âsârını gör kim agaçlar hullesin (LXI/3)
Dürr-i yâkût-ıla nice bizemişdür ol Kerîm

Gül yeşil yaprahda şu^{c}le urdı anı görüben (LXI/4)
^{C}Âşık-ı dîœâr oldı bülbül eyle kim Kelîm

Micmer-i lâle ser-â-ser toludur müşg-i Hıtâ (LXI/5)
Sâgar-ı nergis leb-â-leb toludur dürr-i yetîm

Rahmet âsârı tolu-durur kamu gül-zâr u bâg (LXI/6)
İ^{c}tibâr-ıla bu âsâra nazar it iy hakîm

Dürlü reng-ile reyâhınuñ varaklarında cem^{c} (LXI/7)
Nicesi olup-durur gör şekl-i ^{c}ayn ü cîm ü mîm

Gel varalum bâga Bi'smillah ki göresin ^{c}ayân (LXI/8)
Yazılu her yapraguñ üstinde Rahmân-i Rahîm

Ur kadem gül-zâra kim sini görüben bile gül (LXI/9)
Kim nice olur reng ü bûy u sûret ü nâz u na^{c}îm

Yañaguñuñ pertevinden lâle yanuban oda (LXI/10)
Gözlerüñüñ ^{c}işvesinden nergis olmışdur sakîm

Hoş hoş eserken nesîm-i bâœ bâœe mûş it (LXI/11)
Kim hemîşe böyle hoş hoş esesi degül nesîm

Gâh dutgıl lâle bigi sebze içinde makâm (LXI/12)
Gâh nergis bigi olgıl bâg arasında mukîm

Gül dibinde bâœe-i ^{c}anber-nesîm içgil bugün (LXI/13)
Kim saña yarın ne zer assı ider hergiz ne sîm

Çün görürsin rahmetüñ bahrın ki aña yohdur kerân (LXI/14)
Her hatâ-y-ıçun ki idersin hâtıruñda dutma bîm

Ahmedî ^{c}âşıklara gül mevsüminde bâdeden (LXI/15)
Tevbe itmek bâddur estagfiru’llahe’l-^{c}azim

LXII

Saçuñ sevdâsı göñlüme salar her-dem hezârân gam (LXII/1)
Anuñ-çun böyle ahvâlüm perîşân oldı vü der-hem

Senüñ şîrîn lebüñden ben cevâb-ı telh işidürem (LXII/2)
^{c}Aceb midür bu bahtumdan baña şekker olursa sem

Niçe kim zülfüñi añam kej ü pîçîde olur dilüm (LXII/3)
Kim ol bir ^{c}ukdedür düşvâr u pîç-â-pîç ham-der-ham

Benüm cânumdagı rence senüñ derdüñ-durur dârû (LXII/4)
Benüm bagrumdagı zahma senüñ cevrüñ-durur merhem

Senüñ ^{c}ışkuñda yüregüm deñiz-durur leb-â-leb hûn (LXII/5)
Nedendür bes ki hûn döker gözümüñ çeşmesi her-dem

Sıfat itdükce yüzüñi olur söz hûb bîş-ez-bîş (LXII/6)
Nazar kılduhça agzuña görinür la^{c}l kem-ez-kem

Yiri tûfân u hûn-ıla kıla-y-dı gark bir demde (LXII/7)
Eger bu ebr-i ney-sânî çek-y-di gözlerümden nem

Perîşân oldı vü hayrân saçuña sünbül ü reyhân (LXII/8)
Muhayyer kaldı vü vâlih yüzüñe lâle vü gül hem

Gel iy serv-i semen-ber sun elüme bâœe-i gül-gûn (LXII/9)
Bugün kim lâle vü nergis biri birinedür tev’em

Diseñ kim la^{c}l câmında nice olur lü’lü-yi lâlâ (LXII/10)
Yüzine lâlenüñ bahgıl seherde çün düşe şeb-nem

N’olırsar añma encâmı siper kılgıl gama câmı (LXII/11)
Ki ser-sebz oldı vü tâze çemende bîd ü ispergam

Bilür misin bu bî-hâsıl cihândan ne-durur hâsıl (LXII/12)
Mey-i gül-rengi nûş idüp oturmah yâr-ıla bir dem

Şehüñ yâdına nûş eyle mey-i la^{c}li ki anuñ yâdı (LXII/13)
Ki ide gül bigi handân cânuñı vü göñlüñi hurrem

Celâl-i devlet ü millet e^{c}âz’allahü ensâreh (LXII/14)
Kim oldur ^{c}âlem-i devlet hem oldur devlet-i ^{c}âlem

Mülûk-ıla selâtine kapusın kıble-gâh idüp (LXII/15)
Düzüp-durur elin anuñ halâyık rızkına maksem

Livâsı nasb olalı kesr-ile düşmen düşüp hafza (LXII/16)
Aña ref^{c} olmag-ıçun cer olur feth-ile nusret zam

Du^{c}âsı vü senâsı Ahmedînüñ fikr ü zikridür (LXII/17)
Olalı cân u göñline anuñ ihlâsı müstahkem

LXII
BAHÂRİYYE

Hoş eser hoş ^{c}ale’s-sabâh nesîm (LXIIA/1)
Yatma vakt-i sabûhdur i nedîm

Kadem ur gör ki bâga fazlı-y-ıla (LXIIA/2)
Nicesi bizemişdür anı Kadîm

Gel kerem gör ki bu agâçlara (LXIIA/3)
Geyürür dürlü dürlü hulle Kerîm

Gül meger cilve idiser ki cihân (LXIIA/4)
Hurrem oldı ki cennetün ve Na^{c}îm

Tozıdur bâœ-ı subh müşg ü ^{c}abîr (LXIIA/5)
Döker ebr-i bahâr dürr-i yetîm

Lahn-i Dâvûd toldı bâg meger (LXII/A6)
Kıldı gül şevk-ı ^{c}andelîbi Kelîm

Nazar it gör ki rahmet-âsârı (LXIIA/7)
Keyfe yuhyi’l-^{c}izâme vehye remîm

Bâœe sun bâœa virme gül bigi ^{c}ömr (LXIIA/8)
Bâœesüz ^{c}ömr olur azâb-ı elîm

Virme elden bu fursatı ki olmaz (LXIIA/9)
Bu makâmuñ içinde kimse mukîm

Lâleye bu gam urdı dâg-ı ciger (LXIIA/10)
Nergisi bu mahâfet itdi sakîm

Pes neçindür benefşe kameti dâl (LXIIA/11)

Yâ neden oldı gonca hâtır-ı bîm

Beni benden halâs id iy sâkî (LXIIA/12)
Ki oldı benlik baña belâ-yı ^c^âzîm

Zahmet itme özüñe rahmet-içün (LXIIA/13)
Kim ezelde virildi Huld ü Cahîm

Sen ü ben ger günâh itmeyevüz (LXIIA/14)
Pes eyit rahmetini n'ide Rahîm

Hayrı uçmag-ıçun iden kim olur (LXIIA/15)
Bir ribâ yiyici riyâyî leyîm

Ahmedî olmasun benefşe-sıfat (LXIIA/16)
Nefesüñden gele bu başuña bîm

Sözlerüñ hoş velî gerekmez kim (LXIIA/17)
Sırrını fâş ide halka hakîm

LXIII
FÎ KÂFİYETÜ'N-NˆN

Kime kim dâr-ı ^c^uzlet ola mesken (LXIII/1)
Kala ol taht-ı ^c^izzetde mümekken

Mekân vahdet serâyın düze ol kim (LXIII/2)
Bu vahşetde bulayım diye me'men

«afâ-yı gül-şen-i kudse heves it (LXIII/3)
Ne aldadı seni bu tîre kül-hen

Heyûlî zulmetinden göremezsin (LXIII/4)
Ki ne rûşen-durur ol sebze gül-şen

Mugaylânı nice ide gûl bigi (LXIII/5)
Bu tûbî âşiyân tûtî neşîmen

Ölümden öñdin öl dirlik dilerseñ (LXIII/6)
Ki ölüp tûtî halâs oldı kafesden

Yigitlikde düriş Hakka iriş kim (LXIII/7)
Bu gerdende felekdür pîr-efken

Kuvâ çün künd ola a^{c}zâ kamu süst (LXIII/8)
Ne iş başarasın bellü-durur sen

Bahâr olduhda bezm olur agaçlar (LXIII/9)
Hazânda lâle mi biter ya susen

Düriş fursatda kim iş olmaya fevt (LXIII/10)
Ki dâyim râm olmaz çarh-ı tevsen

Aña kim fursatı saymaz ganîmet (LXIII/11)
Sa^{c}âdatsuzlıg olmışdur mu^{c}ayyen

Diyen ki eyvânı keyvâna irürem (LXIII/12)
Gerek Behrâma olmaya fürûten

Er oldur kim havâdis görse yirde (LXIII/13)
Göge çıharmaya zen bigi şîven

Baş indürmeye kimseye vü ger hod (LXIII/14)
Sipihr ü mihr olalar aña düşmen

Aña biñ zahm urursa dest-i ahdâs (LXIII/15)
Figân itmeye şol resme ki hâven

Kılıc ehli aña dirler ki ^{c}izzet (LXIII/16)
Oradan bula ki andan buldı cevşen

Neden kopdı bu kim şimdi bir ince (LXIII/17)
Oradan kısmet urdı ki sûzen

Eger fermân-revânlıh isder-iseñ (LXIII/18)
Nedür saña tarîkın eydeyim ben

Bülend it himmeti dûn olmagıl kim (LXIII/19)
Bu gerdûn koya fermânuña gerden

Ol ide hâk hasmını ki anuñ (LXIII/20)
Elinde bâd ola zerr-i bahzen

^{C}Adûdan Behmen ol vakt aldı kîn kim (LXIII/21)
Eli oldı sehâda ebr-i behmen

Koma bir dâne hâsıl burada kim (LXIII/22)
Havâdis seyline döymez bu hırmen

Elüñ bir kâha zulm-ıla uzatma (LXIII/23)
Anuñ-çun ki âha döymez kûh-ı ahen

İ niçe nev-cüvân ^{c}ıkdındadur lîk (LXIII/24)
Henüz ebkârdandur bu kühün-zen

Bu dünyâ rengine sen garre olma (LXIII/25)
Ki bir ran^{c}mâdur ol pür-mekr ü pür-fen

Nazar ^{c}akl-ıla itsen taht-ı Kavus (LXIII/26)
Hakîkatde degül cüz çâh-ı Pîzen

Bekâsuz nesne tâ taht-ı Süleymân (LXIII/27)

Sorarsañ kim nedür bir bâœ-ı bî-zen

Ne iletdi cihândan sor Sikender (LXIII/28)
Ya devletden ne behre buldı Behmen

Baña sor çarh u encüm hâlini kim (LXIII/29)
Kamu göñlümde olmışdur mübeyyen

Zübân-ver şem^{c}am ü rûşen budur kim (LXIII/30)
Leken bigi degüldür dilüm elken

Leb-â-leb olmışam dürr-ile yâkût (LXIII/31)
Ne deryâ var benüm bigi ne ma^{c}den

Benefşe bigi gey pâkîze-cîbem (LXIII/32)
Degülem gül bigi âlûde damen

Bu vâdîde baña kalmah-durur ^{c}ayb (LXIII/33)
Tecellî Tûrı lâyık baña mesken

Halîlem dîn-i İbrâhîme cândan (LXIII/34)
Degülem râvi-yi râ-yı Berehmen

Açuhdur ^{c}arşa göñlümüñ evinden (LXIII/35)
Tecellî nûrı-y-ıçun bunca revzen

Ma^{c}ânî-zâydur tab^{c}um egerçi (LXIII/36)
Ma^{c}ânîden bu halk oldı sütür-ven

Ululıh anı sanurlar hemîn kim (LXIII/37)
Geyerler hazz ü dîbâ-yı mülevven

Ululıh mı yetîm ü bîve mâlın (LXIII/38)
Be-nâ-hak alubanuñ bizemek ten

Ne zînet ^{c}akl ehline ki ^{c}âkıl (LXIII/39)
Kılıcdur gûheri-y-ile müzeyyen

Ululıh ^{c}akl-durur dîn ü dâniş (LXIII/40)
Safâ vü sıdk-ı kavl ü rây-i ahsen

Kulah dut Ahmedînüñ sözine kim (LXIII/41)
Kılıpdur hâtırın Hak vâdi-i eymen

Kelîm-i vakt şimdi ol-durur kim (LXIII/42)
Ne dirse kamu hikmetdür müberhen

Bilâ-minnet saña ni^{c}met döşedi (LXIII/43)
Edâ it şürkin ü gör fazl-ı zü’l-men

LXIV
KASÎDE

Sahın i d‹st ki aldamasun seni bu cihân (LXIV/1)
Gözüñi aç göresin “küllü men ^{c}aleyhâ fân”

Hafî degül bu ki müşkil harîfdür dünyâ (LXIV/2)
Ne sübhedür ki dilersin bu zâhire bürhân

Ne menfa^{c}at ide saña bu zâlim-i ra^{c}nâ (LXIV/3)
Ne fâyide kıla baña bu düşmen-i nâ-dân

Neçün bu gûl u mugaylânı şöyle sevdüñ kim (LXIV/4)
Ne hûr ögüñe gelür ü ne ravza-i Rıdvan

Sipihr zahm urur cânunâ vü sen gâfil (LXIV/5)
Sitâre sa^{c}y ider kanuña vü sen şâœân

Bizüm ^{c}anâmuz-ıçundur müdâm yir sâkin (LXIV/6)

Bizüm fenâmuz-ıçundur bu çarh ser-gerdân

Revâ mıdur ki fenâ ivini ^{c}imâret idüp (LXIV/7)
Bekâ serâyını terk idesin ki ola vîrân

Görür-iken bu cihân mekrin aldanursın aña (LXIV/8)
Dirîg sini serâsîme eyledi şeytân

Yarın ayaga düşüp çünki hor olısaruz (LXIV/9)
Bugün bu başda neçün duta bunca kibr mekân

Çü çeng ura ecel aña ne Kaysar u Fagfûr (LXIV/10)
Çü el suna felek aña ne Kisra vü Hâkân

Sa^{c}âdet ol kişinüñdür ki himmetinde anuñ (LXIV/11)
Vücûdı vü ^{c}ademi ola ^{c}âlemüñ yiksân

Nesîm-i emn ü emân n'irede ola çün kim (LXIV/12)
Semûm-ı fitne-y-ile toludur basît-i cihân

Arada Nûhı yitürdüñ hemîn ki bulınmaz (LXIV/13)
Veger-ni maşrık u magrib tolu-dur Tûfân

N'ireyi kim soraruz kamu tîh-i gafletdür (LXIV/14)
Arada Menn-ile Selvâ-durur ki oldı nihân

Cihânda añma vefâ adını ki ^{c}ankâdan (LXIV/15)
Ne buldı ne bulısar sa^{c}y-ile kimesne nişân

Yir ehli âhı-durur görinen bu çarh-ı kebûd (LXIV/16)
Veger-ni eyt ki nedür mürtefi^{c} olan bu duhân

Nedür saña ne diyeyim felek ser-encâmın (LXIV/17)
Ki ol dahı bu arada olup-durur hayrân

Medar-ı çarha müdârâ gerek ki ol bizüm (LXIV/18)
Murâdumıza muvâfık ider degül devrân

İ kim şikâyet idersin günâh derdinden (LXIV/19)
Bu dünyayı ko ki aña hemîn budur dermân

Devâyı gündüzin eyle ki nuzc ala [c]illet (LXIV/20)
Diler-iseñ seni öldürmeye şeb-i buhrân

Seher bigi kamu sıdk u safâ tolu göñlüñ (LXIV/21)
Eger ider-ise Kur'ân nücûmı-y-ıla kırân

Tedebbür eyle bu Kur'ânı kim yakîn bilesin (LXIV/22)
Nedür celâlet ü ikrâmı [c]alleme'l-Kur'ân

Diler-ise ki saña rûzi ola [c]îd-i ebed (LXIV/23)
Hakuñ yolında bu cânuñı eylegil kurbân

Düriş irişdürigör rûh-ı kuds ravzasına (LXIV/24)
Niçe bu kayd-ı heyûlâ ola aña zindân

İkâmet eyleyü biş rüknini sen islâmuñ (LXIV/25)
Diler-iseñ saña bend olmaya bu çâr-erkân

Kemâl ehli-y-ile ol be-her-tarîk refîk (LXIV/26)
Ki hîç irmeye dünyâ vü dînüñe noksân

Ko anı kim seni şeytân ider aña tahrîz (LXIV/27)
Dut anı kim saña sultân ider anı fermân

Halîl-vâr olur-ısañ tarîk-ı hulletde (LXIV/28)
Yakîn bu kim ola âteş saña gül ü r eyhân

Bi-gayr-i dîn-i Hanîfî ko cümle edyânı (LXIV/29)
Diler-iseñ ki saña rahm eyleye Rahmân

Bu dâr-ı emn degül dar-ı havfdur zinhâr (LXIV/30)
Dürüst eylegil îmânı kim bulasın emân

Güneş gibi eger olursa ten bürehne ne ^{c}ayb (LXIV/31)
Çü nûr-ıla bizeye cânı hil^{c}at-ı îmân

Ne assı dürlü libâs-ıla zâhirüñ bizeseñ (LXIV/32)
Çün ola hulle-i dînden bu bâtınuñ ^{c}üryân

Ganîlıgı isde dilerseñ ki kalasın dervîş (LXIV/33)
Fakîr ol diler-iseñ ki olasın sultân

Neyi ki virdi-y-ise Hak aña kanâ^{c}at it (LXIV/34)
Ziyâdet isdeme ki oldur dalâlet-i tugyân

Sezâ-yı tis^{c}a-i âyât ol kişi ola kim (LXIV/35)
Dileye Mûsaviler bigi seb^{c}a-i elvân

Gel Ahmedî sözini cân kulag-ıla diñle (LXIV/36)
Ki ola saña bu cihânuñ kamu nihânı ^{c}ayân

Niçeler öykine aña velî degül mümkin (LXIV/37)
Ki kamu kuş ide tâvûs resmine cevlân

Fasâhat atına oldum süvâr elümde silâh (LXIV/38)
Mübârizi bulamazam veger-ni uş meydân

Eger bu nazmı işide revân-ı Gül-şehrî (LXIV/39)
Diye ki şâd ol u ahsent sâniye'l-Hassân

LXV

BAHÂRİYYE

(Emîr Süleymân Beg İçin)

Bah i^{c}tibâr-ıla kim nakş-bend-i kün-fe-yekûn (LXV/1)
Bu yaprag üzre nice yazdı nakş-ı gûn-â-gûn

Ne san^{c}at itdi agaçlara Kudretüñ kalemi (LXV/2)
Ki reng reng görinür nite ki bûkalemûn

Şafak bigi oldı tonı bâguñ âl ü nârincî (LXV/3)
N'irede-y-idi bu hoş-reng-i atlas u iksûn

Dökile la^{c}l-ile dînâr toprag üstinde (LXV/4)
Meger ki çıhdı bu yirden hazâyin-i Kârûn

Yeşil agaca nazar it ki sıbgatu'llahdan (LXV/5)
Nice benefş ü kızıldur u saru vü gül-gûn

Budahlaruñ hafakanın dem imtilâsından (LXV/6)
Gidermege zer ü yâkût hevâ ider ma^{c}cuñ

Tolamiş-iken agac özdeginde sarmaşuk (LXV/7)
Bu resm-ile yerekân olmış ol ^{c}aceb neçün

Düşer bu topraga bî-hûş u zâr u zerd evrâk (LXV/8)
Meger hazân yili içürdi bunlara efyûn

Gören kişi sögüdüñ yapragını bürkede dir (LXV/9)
Sunuñ yüzinde ne çâbük yüzer bu zerrîn nûn

Nebât hâlini gördüñ ki n'itdi bâœ-ı hazân (LXV/10)
Pes olagıl bu bekâsuz cihâna sen magbûn

Kanı ^{c}arûs-ı reyâhîn bizenüben kuşlar (LXV/11)

Nüvaht itdügi gül-zârda ney ü kânûn

Kanı ol ki efser-i yâkût urınur-ı-dı gül (LXV/12)
İderdi bülbül aña karşu nagme-i mevzûn

Kanı ol ki sebze-y-ile hulle-pûş-ıdı kühsâr (LXV/13)
Kanı ol ki lâle-y-ile la[c]l-i reng-idi hâmûn

Kanı ol ki [c]işve vü âl-ıla halkı nergis-i mest (LXV/14)
Kılurdı yâr gözi bigi [c]ışkına meftûn

Kanı ol ki yüzini müşg ü gül-âb-ıla yuyuban (LXV/15)
Benefşe gâliye dutardı zülfine dün ü gün

Bozardı sebze vü sarardı ol yeşil yaprag (LXV/16)
Döküldi gül yile gitdi benefşe olup mahzûn

Yumuldı nergisüñ uş gözi düşdi lâle yire (LXV/17)
İçi karara yanup taşı oldı garka-i hûn

Biten yiter dirilen ölür ü gleen gider (LXV/18)
Bu yirde evvel ü âhir hemîn budur kânûn

Felek degirmenine [c]ibret-ile bah göresin (LXV/19)
Ki degzinüp niçelerüñ süñügin eyledi un

[C]Ale'l-hakîka Hakuñdur hemîn Vücûd-ı Bekâ (LXV/20)
Dahı ne varsa bekâsı fenâyadur makrûn

Bahâr-ıla bu hazânda ne nakşı kim gördüñ (LXV/21)
Kamusı ol-durur ol bî-gümânz derûn u birûn

Bu [c]ışk u [c]âşık u ma[c]şûk ol u hem anuñdur (LXV/22)
Cemâl-i suret-i Leylî vü hayret-i Mecnûn

Sıfât-ı zâhir ü zâtını bilmeginde anuñ (LXV/23)
^{C}Ukûl kaldı perîşân nüfûs oldı zebûn

Muhayyer oldı bu fikretde Bû ^{c}Alî Sînâ (LXV/24)
Cünûna düşdi bu hikmetde ^{c}akl-ı Eflâtûn

Gerek mi ^{c}ayn-ı ^{c}inâyet müsebbih olgıl aña (LXV/25)
Ki nûn içinde aña tesbîh ider-idi Zü'n-nûn

Kelîm elinde ^{c}asâyı ol eyledi sü^{c}bân (LXV/26)
Hem oldur ögreden ihyâ-y-ıçun Mesîhe füsûn

Risâlete iden oldur Muhammedi Muhtâr (LXV/27)
Vücûdı Âdemüñ ol dem ki tîn-ıdı mesnûn

Yir-ile gök toludur cümle kudret âsârı (LXV/28)
^{C}Aceb mi ^{c}akl olur-ısa bu kudrete mecnûn

İrişmege aña yol müşkil ü perîşândur (LXV/29)
Hemîn şerî^{c}at u Kur'ândur aña râh-nümûn

Çü farz u nefli anuñ cümle sünnetu'llahdur (LXV/30)
Düriş dahı itme ol işi ki olmaya mesnûn

Günâh çogı-y-ıçun üzme rahmetinden ümîœ (LXV/31)
Ki rahmeti gazabından olur anuñ efzûn

Günâha tevbe-y-ile göz yaşını salgıl kim (LXV/32)
Bu çirke göz yaşıdur su vü tevbedür sâbûn

İ Ahmedî Hakı bilgil mü'essir-i her-şey (LXV/33)
Zılâm u nûr n'olur yâ tabâyi^{c}-i gerdûn

Zılâm u nûr ^{c}arazdur ^{c}araz nedür muhdis (LXV/34)
Tabâyi^{c} uş mütegayyir mizâc-ı gerdûn dûn

Ger Âdemî-y-iseñ umma vefâ bu gerdûndan (LXV/35)
Ki gâv olanlara ider mütâba^{c}at gerdûn

Tevakku^{c} itme mürüvvet bu çarh u ahterden (LXV/36)
Ki fazl düşmenidür çarh u ahter-i vârûn

Benüm bu kaddüm ü göñlüm hünerden olmışdur (LXV/37)
Birisi çeşme-i mîm ü birisi halka-i nûn

Fünûnu fazl-ı kemâle irüreyim diyüben (LXV/38)
Ne dürlü sa^{c}ylar itdüm ki el-cünûn u fünûn

Fünûn-ı fazlı çü bildüm ki halk içinde nedür (LXV/39)
Dürüst oldı katumda ki el-fünûn u cünûn

Kelâmı hatm idelüm ol melik du^{c}âsı-y-ıla (LXV/40)
Ki oldı ^{c}ilm serâyına anuñ sehâsı sütûn

Penâh-ı milk-i Süleymân Emîr Sülmân Beg (LXV/41)
Ki oldı ^{c}adli-y-ile milk fitneden me'mûn

Anuñ du^{c}âsı-la kürsî sahâyifi merkûm (LXV/42)
Anuñ senası-la ^{c}arşuñ defâtiri meşhûn

Hak eylesün anı sâhib-kırân bu ^{c}âlemde (LXV/43)
Niçe ki devr-ile gidüp gele dühûr u füzûn

LXVI

DER-MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Bu ne zîbâ yüz olur kim hacildür nev-bahâr andan (LXVI/1)
Gül-ile lâle vü nesrîn düşüpdur şerme-sâr andan

^{C}Aceb ne müşgdür zülfüñ ki olur bende aña ^{c}anber (LXVI/2)
Ne âhûdur gözüñ ki ider hazer şîri şikâr andan

Zi kad kim devha-i tûbâ irüremez aña sâye (LXVI/3)
Zi leb kim çeşme-i kevser olupdur hâki-sâr andan

Meger görmiş-durur düşde hayâlin fitne gözüñüñ (LXVI/4)
Ki oldı nergis-i ra^{c}nâ düşüp mest ü humâr andan

Meger zülfüñ kemendinden gice bir ^{c}ukde çözildi (LXVI/5)
Ki olmışdur sabâ yili sabâhın müşgi-bâr andan

Gözüm ol serv-kaddüñüñ hayâlin ârzû ider (LXVI/6)
Bu bahtı kara ter-damen nedendür cuyi-bâr andan

Saçuña öyköndügi suça benefşe boynını egmiş (LXVI/7)
Bir ayah üstine durup ider uş i^{c}tizâr andan

Gül ü sünbül yile varup n’ola rengis döküldi-y-se (LXVI/8)
Yüzüñ ü zülfüñ gözüñ yiter hoş yâœi-gâr andan

Berü sun sâki ol camı bugün kim nev-bahâr irdi (LXVI/9)
Ki yiryüzi olup-durur harîr ü zer-nigâr andan

Mutavves-reng itmişdür yagan yagmur çemen ferşin (LXVI/10)
Mülevven hulle geymişdür gül-ile sebze-zâr andan

Bah âhır mürgi-zâr içre açıluban gül ü lâle (LXVI/11)
Nice nâlân-durur bülbül nice iñler mürg-zâr andan

Çü ^{c}akl u hûş âfetdür ider dâyim seni gam-gîn (LXVI/12)
Anı iç kim ola zâyil bu ^{c}akl u hûş-yâr andan

Çü rûha revh ü reyhândur mey-i reyhâni iy sâkî (LXVI/13)
Sabâhî sun sabûh-ıçun elüme zînhâr andan

Zihî yâkût-ı cân-perver ki kût u kuvvet-i dildür (LXVI/14)
Hayâ-y-ıla kana boyandı la^{c}l-i âb-dâr andan

Berü sun câm-ı Çimşîdi şeb-i pîrûz bezminde (LXVI/15)
Ki buldı selvet ü râhat bu devr-i rûzigâr andan

Emâm ü halfede oldur imâm u hem halîfe kim (LXVI/16)
Yesâr ü yümn bulmışdur yemîn-ile yesâr andan

Süleymân-ı zemâne Mîr Sülmân husrev-i ^{c}âlem (LXVI/17)
Ki emn ü ^{c}adl tolmışdur kamu şehr ü diyâr andan

Tokuz âbâ-y-ıla dörd ümmehât u üç mevâlîdi (LXVI/18)
Bu kamusın yaradup Hak seni itdi ihtiyâr andan

^{c}Adû Sâm-ı Süvâr olsa kılıcuñ düşde gördükde (LXVI/19)
Başına ugrayup ser-sâm ola Sâm-ı Süvâr andan

Sögüt agacı ^{c}ahdüñde hilâf adını urundı (LXVI/20)
Yile varubanuñ lâ-büd olur uş târ u mâr andan

Nite ki İsfendiyâr olsa teni düşmenlerüñ rûyın (LXVI/21)
Ohuñ peykânı irdükde düşe İsfendiyâr andan

Kılıcuñ bir nefes dutmaz karâr u şark u garba irer (LXVI/22)
Velîkin maşrık u magrib bulup-durur karâr andan

Görürse bâd ^{c}azmüñi sebüklik nice olur bile (LXVI/23)
Baharsa tag hükmüñe sebak ola vekâr andan

Celalüñ kadr ü rif^{c}atde irüpdür ol makâma kim (LXVI/24)

Tokuz çarh u yidi encüm olupdur müste^{c}âr andan

Hasen-hulk u ^{c}Ömer-^{c}adl ü ^{c}Alî-dilsin ü kılıcuñ (LXVI/25)
Çekilse döndüre yüzini tîg-i Zü'l-fikâr andan

Aña irdi şehâ ^{c}adlüñ ki ider dîn i^{c}tisâm aña (LXVI/26)
Oradadur şehâ fazluñ ki ider şer^{c} iftihâr andan

Senüñ biñ laht gürzüñe döye mi Sâm-ıla Rüstem (LXVI/27)
Ki bir darbında sürme olup dökilür kûhı-sâr andan

Senün ikbâlüñ ol resme olupdur pâyi-dâr iy şeh (LXVI/28)
Ki oldı düşmenüñ yiri hemîşe pâyi-dar andan

Senüñ insâf u a^{c}tâfuñ ol araya irişmişdür (LXVI/29)
Ki oldı dîn ü dünyânuñ binâsı üstüvâr andan

Elüñe ebr kim disün ki oldur bî-keran deryâ (LXVI/30)
Ki buldular kamu ^{c}âlem ^{c}atâ-yı bî-şümâr andan

Kapuñda Ka^{c}be bigi ol kadar yüzler sürinür kim (LXVI/31)
Dürişüp kuş dahı hergiz bulamaz reh-güzâr andan

Atuñuñ eskiyen na^{c}lîn ki düşer topraga her mâh (LXVI/32)
Felek dirşüriben düzer sivâr ü gûşivâr andan

Senüñ kahruñ-durur ki andan e^{c}âdî tâci-dâr oldı (LXVI/33)
Senüñ mihrüñ-durur ki olur mevâlî tâcı-dâr andan

Elüñde kılıcun sinüñ bir âteşdür sehâb içre (LXVI/34)
Ki eşrâruñ başı sıçrar ne resme kim şerâr andan

Elüñ bahşâyişin gûher çü gördi nicedür korhup (LXVI/35)
Kılıcuñ ilticâ idüp düzer âhen-hisâr andan

Bu dörd erkânı tedbîrüñ dilerse müttefik itmek (LXVI/36)
Gidüp zıddiyyet aradan olalar sâz-kâr andan

Senüñ çünkim ulu aduñ olupdur hutbeye hâtem (LXVI/37)
Nicesi itmesün hutbe cihâna iftihâr andan

Çü sikke cânı içinde senüñ vasfuñı nakş itdi (LXVI/38)
Kamusı cân u dillerde olupdur dost-dâr andan

Niçe kim Ahmedî şâhâ getürür medhüñi nazma (LXVI/39)
Erir oddan nite kim la^{c}l dürr-i şâh-vâr andan

Senüñ lutfuñuñ efkârı getürdi kapuña bini (LXVI/40)
Anuñ-çun iñlerem başumı dögüp zâr u zâr andan

Sözi bâtıl diyen teşrîf oluban gitdi ^{c}izzetle (LXVI/41)
Bu kul kim Hak didi ney-çün ola bu resme h^{w}âr andan

Niçe kim çarh seyr idüp gelüben gide mâh u mihr (LXVI/42)
Niçe kim kutb olup sâkin ide cünbiş-medâr andan

Senüñ bahtuña ol baht olsun erzânî sa^{c}âdetden (LXVI/44)
Ki olalar su^{c}ûd-ı çarh cümle bahtiyâr andan

LXVII
DER-MEDH-İ SULTÂN MUHAMMED BİN BÂYEZÎD HÂN

Lebüñden olalı sırr-ı nihân-ı cân rûşen (LXVII/1)
Yüzüñden oldı bu hûrşîd-i âsümân rûşen

Niçe ki râzumı cânumda kıluram penhân (LXVII/2)
Gözüm yaşı ider anı yigân yigân rûşen

Yüzüñ ne âyînedür kim anuñ safâsından (LXVII/3)

Olur aña nazar idene nakş-ı çân rûşen

Diler ki fehm ide cân agzuñuñ hakîkatini (LXVII/4)
Ne vehm-ile ola bu nükte-i nihân rûşen

Gözümi ko ki yüzüñe nazar ide bir dem (LXVII/5)
Ki âb-ı ebr-ile olur rû-yı gül-sitân rûşen

Sabâ saçuñ nefesini irürse hâke ola (LXVII/6)
Çirâg-ı rûh-ıla eczâ-yı üstüh^{w}ân rûşen

Lebüñi zikre getürdükde cân olur şîrîn (LXVII/7)
Yüzüñi yad idicek olur revân rûşen

Çü kimse bilmedi mâhiyyetini sûretüñüñ (LXVII/8)
^{c}Aceb güneşe neden oldı bu nişân rûşen

Saçuñ nikâbı yüzüñden gidicegez görinür (LXVII/9)
Ki gitdi gice vü gün oldı nâ-gehân rûşen

Yüzüñ hayâli zebân uralı yüregümde (LXVII/10)
Çirâg u şem^{c} bigi olmışam zübân rûşen

Yüregüme urdugu okı ider gözüñ inkâr (LXVII/11)
Gözüme karşı-y-iken tir-ile kemân rûşen

Bu âh-ı serd-ile yaşum ne-çün ola tîre (LXVII/12)
Kamu suları çün ider dem-i hazân rûşen

Hayâli serv-kadüñüñ gele diyü gör kim (LXVII/13)
Ne çeşmeler bu gözümden olur revân rûşen

Kusûr u hûrı göremeye göz olup hîre (LXVII/14)
Yüzüñ bigi olur-ısa gülşen-i cinân rûşen

Saçuñ hevâsı-y-ıla gün bigi ^{c}alem oldun (LXVII/15)
Nite ki rayet-i şâhinşeh-i cihan rûşen

Muhammed-i melikü'l-mülk şems-i devlet-i dîn (LXVII/16)
Ki ^{c}adli nûrı-y-ıla oldı her mekân rûşen

Selîl-i şâh-ı cihân Bâyezîd İbni Murad (LXVII/17)
Sülâle-i şeh-i İslâm u Orhan-ı rûşen

Serir-bahş-i selâtîn u tâc-dâr-i mülûk (LXVII/18)
Ki olur likâsı-y-ıla çeşm-i hânedân rûşen

Ayagınuñ tozını sürme eylese nergis (LXVII/19)
Sitâre bigi gözi ola câviœân rûşen

Hayâlüñi görür-ise karañulık düşde (LXVII/20)
Ola ziyası-la anuñ hemân zemân ruşen

Sabâh mihrüñ-ile urdi dem ^{c}aceb gündür (LXVII/21)
Bu ki itdi şem^{c} bigi nûr-ıla dehân rûşen

Zuhûrı buldı huzûruñ çü gaybet itdi ^{c}adû (LXVII/22)
Bulıt gidicek olur şems bî-gümân rûşen

Mu^{c}ammeyât-ı ma^{c}ânî zamîrüñe iy şâh (LXVII/23)
Olur niçe kim ider fikrin imtihân rûşen

Kılıcuñuñ suyına irdi âb-ı bahr meger (LXVII/24)
Ki oldı âyîne-vâr anda her kerân rûşen

Siper yire sala lâle-misâl çünkim ola (LXVII/25)
Gözine düşmenüñ ol tîg ü ol sinân rûşen

Ne âsitân-durur ol devlet-âşiyân ki ider (LXVII/26)
Gözine encümüñ ol hâk-i âsitân rûşen

Nicesi münkir olur hasm saña görir-iken (LXVII/27)
Yüzüñde âyet-i baht-ı ebed ^{c}ayân rûşen

Kişiye kim ola ol rûz kur çün huffâş (LXVII/28)
Ne nef^{c}i oldugı şah-ı sitâre-gân rûşen

Kapuñ ki hidmet-içün anda cem^{c} olur encüm (LXVII/29)
Olup-durur nite kim râh-ı kehkeşân rûşen

Kılıcuñuñ odına muhterik olur düşmen (LXVII/30)
Nite ki gün zühal-ıla idicek kırân rûşen

Fisâne oldı Nerîmân u Sâm ol demden (LXVII/31)
Ki nusretüñ kılıcı oldı bî-fisân rûşen

Senüñ her işde gören ^{c}azmüñi ki hazmi ola (LXVII/32)
Bilür ki nice olur emri kün-fe-kân rûşen

Yiter bu hüccet-i kâtı^{c} kılıcuña ki oldı (LXVII/33)
Fütûhı âyeti tâ hadd-i Kîrivân rûşen

Diler ki ola bu eyvâna pâsü-bân keyvân (LXVII/34)
Ne yüce himmet ider gör bu pâsü-bân rûşen

Güher sehâvetüñüñ korhusından oldı nihân (LXVII/35)
İde-durur bu işi râst bahr u kân rûşen

Senüñ kemâlüñüñ evsâfı bî-nihâyetdür (LXVII/36)
Burada ^{c}acz olur ^{c}özr-i medhi-hw^{w}ân rûşen

Bu rûz-nâmeñe yirinme Ahmedî şâœ ol (LXVII/37)

Ki rûzigâruñ ide subh-ı kâmu-rân rûşen

Nüvaht itse beni şehri-yâr sözümden (LXVII/38)
Kamu cihânda ola hûb dâsitân ruşen

İde bu pir-i cüvân-dil cüvân-ıla pîre (LXVII/39)
Ki ne keremler ider ol şeh-i cüvân rûşen

Güneş bigi söz içinde benem müşârün ileyh (LXVII/40)
İder bu da^cviyi tasdik ins ü cân rûşen

Nite ki şem^c-dilüm cümle nûrdur gerçi (LXVII/41)
Ki var-durur nefesümde ateş ü duhân rûşen

Nice ki ^cahber ola bâg u bû-sitân efzûn (LXVII/42)
Niçe ki ola gül-ile bu hâk-dan rûşen

Bahâr-ı devletüñe irmesün hazân kim anuñ (LXVII/43)
Olur hevâsı-y-ıla bâg u bû-sitan rûşen

^cAdûña ki oldı kıyâmına mahşeüñ münkir (LXVII/44)
Kıyâmet eylesün iy merd-i ser-giran rûşen

Sitâreye çeriñüñ tozı rûşinâyi-yi çeşm (LXVII/45)
Niçe kim ide gözi hâk-i Isfahân rûşen

LXVIII
DER-MEDH-İ SULTÂN MUHAMMED BİN BÂYEZÎD HÂN

İy husrev-i memâlik iy server-i yig-âne (LXVIII/1)
Kim saña misl ü hem-tâ getürmedi zemâne

Sensin emîr-i mutlak hem dâver-i muhakkak (LXVIII/2)
Virdibi lutf idüp Hak sini bugün cihâne

Hak fazlı irüp zuhûra sini aña irüre (LXVIII/3)
Kim emrüñi yitüre her mülk ü her mekâne

Hûn-rîz kılıcuñdan kaçar olursa düşmen (LXVIII/4)
Kılıc irüp mu^{c}ayyen anuñ kanına kane

İy vâkıf-ı hakâyık fazl itdi saña Hâlik (LXVIII/5)
Kim kıble-i halâyık oldı bu âsitâne

Añmaz ^{c}adû ki anı ahdâs-ı âsümânî (LXVIII/6)
İder be-nâ-gehânî kahr ohına nişâne

İy şâh elün sehâda her-dem olup ziyâde (LXVIII/7)
Ta^{c}ne urur ^{c}atâda ebr-ile bahr u kâne

Sinüñ senâñı eydür sinüñ du^{c}âñı ider (LXVIII/8)
Her nesnede ki cân var tâ mürg-i âşiyâne

Hem kıdve-i ümemsin hem menba^{c}-ı keremsin (LXVIII/9)
Cam-ı mey iç ki Cemsin tahta otur şeh-âne

İtdüñ ^{c}adûyı iz^{c}âc başuña koyalı tâc (LXVIII/10)
Şehler kamusı muhtâc oldı bu hânedâne

Süñüñ ki oldı erkam ider hasûduñı kem (LXVIII/11)
Katuñda rezm-i Rüstem olup-durur fisâne

Sender-durur sa^{c}adet hem sendedür siyâdet (LXVIII/12)
Vâcib-durur itâ^{c}at sen şâh-ı kâmu-râne

Envârı devletüñüñ âsârı ni^{c}metüñüñ (LXVIII/13)
Ahbârı râfetüñüñ irişdi her kerâne

Lutfuñla her müsülmân derdine buldı dermân (LXVIII/14)

Sensin bugün Süleymân fermân it ins ü câne

Yakdı beni bu gurbet i menba^{c}-ı mürüvvet (LXVIII/15)
Vaktı-durur ki icâzet irüp bulam revâne

Nazm-ıla nesr-i zîbâ pîşem-durur hem inşâ (LXVIII/16)
Aduñ i şah-ı vâlâ irürem âsümâne

Şöyle ola nazm-ı Çimşîd ki anı işitse hûrşîd (LXVIII/17)
Şöyle ki mâh u nâhid nakş ide levh-i câne

Çün Ahmedî du^{c}âña başlaya ya senâña (LXVIII/18)
Nakdin nücûmuñ aña ide felek revâne

Gûş ol işit ma^{c}ânî terkîb ü hem beyânı (LXVIII/19)
Beñzetmegil sen anı festân u yâ fülâne

Niçe ki bite sünbül niçe ki açıla gül (LXVIII/20)
Niçe ki gele bülbül bâgıla bû-sitâne

^{c}Îşuñ güli açılsun emrüñ nefâz bulsun (LXVIII/21)
^{c}Ömrüñ bahârı olsun ser-sebz câviœâne

Mülküñ kazâsı bî-had bahtuñ bekâsı sermed (LXVIII/22)
Olsun i şâh-ı evhad iy server-i yig-âne

LXIX
FÎ MEDH-İ EMÎR SÜLMÂN

Kimdür ki bir senâya biñ ihsân bagışlaya (LXIX/1)
Bir kûyı bir kasîdeye âsân bagışlaya

Yüz kân-ı zer bagışlaya ol minnet itmeye (LXIX/2)
Minnetle dahılar çü zer-i kân bagışlaya

Dîbâ-yı Çîn olursa ^{c}atası meliklerüñ (LXIX/3)
Ol Rûm içinde la^{c}l-i Bedahşân bagışlaya

Ney-sân bulıdı yagmur ahıtsa anuñ eli (LXIX/4)
Deryâ-misal lü’lü-yi ^{c}Umman bagışlaya

Cân viremez ve-lîki hisâbınca topraguñ (LXIX/5)
Yâkût-ıla zümürrüd ü mercân bagışlaya

Bagışlar-ısa maşrık u magribde ser-te-ser (LXIX/6)
Bir sûret-ile bahşiş-i sultân bagışlaya

Saltân cihânda çoh sözi bî-şübhe ideyim (LXIX/7)
Bu kamusın nebîre-i Orhân bagışlaya

Selman Şâh ol ki ^{c}atâsınuñ azını (LXIX/8)
Ne hîç pâdişâh u ne hod hân bagışlaya

Ol-durur ol tabîb-i şifâ-bahş kim müdâm (LXIX/9)
Fakr-ıla fâka derdine dermân bagışlaya

Çimşîd bahtını viricek dahılara Hak (LXIX/10)
Aña gerek ki mülk-i Süleyman bagışlaya

Bahtında görmişem ki dutup şark u garbı ol (LXIX/11)
Gâhi ^{c}Irâk u gâhi Sıfâhân bagışlaya

Kûy-ıla şehri añma kim ol bir süvâl-ile (LXIX/12)
Anuñ olursa encüm ü erkan bagışlaya

Götrile od-ıla su arasındagı tezâd (LXIX/13)
Ger sulh içün ^{c}anâsıra ferman bagışlaya

N’olur hamel ki sevr dahı isdese çarhdan (LXIX/14)
Anuñ yolında olmaga kurbân bagışlaya

Ger gâyıb oldum-ısa katından anuñ n’ola (LXIX/15)
Bu suçı baña ol şeh-i devrân bagışlaya

Çün dost katındayam u itmez itâb baña (LXIX/16)
Ol şeh ki ^{c}afvı düşmene ^{c}ısyân bagışlaya

Görmedügine mülk viren bir senâ-y-ıçun (LXIX/17)
Gördükde dahı dürlü çog ihsân bagışlaya

Budur du^{c}âsı Ahmedinün ki aña dünyada (LXIX/18)
Hak devleti-y-le ^{c}ömr-i firâvân bagışlaya

LXX

Nefes urdı saçuñdan ter benefşe (LXX/1)
Hevâyı itdi pür-^{c}anber benefşe

Haber cândan virür zülfüñ nesîmi (LXX/2)
Aña beñzeye mi iy dil-ber benefşe

Zümürrüdden görüp susende hancer (LXX/3)
Geyür pîrûze-gûn migfer benefşe

Senüñ zülfüne ^{c}âşıkdur anuñ-çun (LXX/5)
Bükilüp oldı uş çenber benefşe

Saçuñ reyhanına hayrân olupdur (LXX/6)
gip boynın aña bakar benefşe

Meger kim Hızr-ıla hem-hırka oldı (LXX/7)

Ki tonın eyledi ahdar benefşe

Sabâ çözse saçuñ bendin sabâhın (LXX/8)
Tola yirüñ yüzi yik-ser benefşe

Yañaguñ sebzesinde taña kaldum (LXX/9)
Ki nice bitürür âzer benefşe

Yüzüñde yaraşur tagılsa zülfüñ (LXX/10)
Ki gül-zâra olur zîver benefşe

Duhânı olsa âh-ıla ^{c}aceb mi (LXX/11)
Ki ^{c}ışk odınadur micmer benefşe

Nice derler hayâsından saçuñuñ (LXX/12)
Seherde gör i nesrîn ber-benefşe

Saçuñdan ne kohu tuydu ^{c}aceb kim (LXX/13)
Bu resme oldu hoş mahber benefşe

Yüzüñle zülfüñi görüben oldı (LXX/14)
Yoluña hak eger gül ger benefşe

Saçuña müşg dimiş pâyimâçân (LXX/15)
Turup bu cürme ^{c}afv ister benefşe

Hat-ı pîrûze la^{c}lüñde yazupdur (LXX/16)
Olur şekkerle şîrîn-ter benefşe

Zi bulmış hat lebüñde Âb-ı Hayâtı (LXX/17)
Hızır mı olmuş bu cân-perver benefşe

Gözûñle zülfüñe öykündügi-y-çün (LXX/18)
Uş oldı kûr nergis ker benefşe

Dili eñseden çekildi didügi-y-çün (LXX/19)
Yüzüñe gül zübân-âvar benefşe

Dilüñi sahla ney bigi ki dilden (LXX/20)
Yile vardı olup muztarr benefşe

Nitekim şem^{c} dil uzatdugı-y-çun (LXX/21)
Gidüp başı kalur bî-ser benefşe

Gider mâlı çü görürsin yil alur (LXX/22)
Ni kim gizlerse sîm ü zer benefşe

Yalıñ kim çıka od irdükde kibrît (LXX/23)
Nazar itdükde aña beñzer benefşe

Ser-encâmını añup lâle bigi (LXX/14)
yire urdı ser ü efser benefşe

Reyâhînüñ degülse mâteminde (LXX/25)
Göge nişe boyar mi^{c}cer benefşe

Baña iden mihneti görüben oldı (LXX/26)
Nizâr u zâr u hem lâgar benefşe

Çekerse hasmuñuñ biñde birini (LXX/27)
Ola ^{c}abher bigi asfer benefşe

Şehüñ medhinde ebkem oldugı-y-çun (LXX/28)
Kara toprag ider bister benefşe

Eger şâh-ı cihânuñ adın añsa (LXX/29)
Ola-y-dı pür-zer ü gûher benefşe

«enâsında senâya itse rûşen (LXX/30)
Ola-y-dı şöyle kim ahter benefşe

Nefes mihrüñden urdı tûtî bigi (LXX/31)
Yidügi oldı kamu şekker benefşe

düşer hasmuñ başı hışmuñ yilinden (LXX/32)
Nite kim iricek sarsar benefşe

Reyâhîn pây-bûsuña gelürler (LXX/33)
Olara olmış uş reh-ber benefşe

Yazar hulkuñ gülinüñ vasfını kim (LXX/34)
Varakların idüp defter benefşe

Redîf-i şi^{c}r olur şol şart-ıla kim (LXX/35)
İde söz kadrini ber-ter benefşe

Olur mı hoş-nefes bî-ma^{c}nâ olsa (LXX/36)
Kasâyidde redîf iyer benefşe

Benefşe rengine olahlıg-ıla (LXX/37)
Ola mı hîç sîsenber benefşe

Mükedder mi olur geydügi-y-içün (LXX/38)
Çemende atlas-ı muhdar benefşe

Benefşe bitürür fikri Ahmedînüñ (LXX/39)
Hazânda kim solar yiter benefşe

Hünerden nice olayım şâd çün kim (LXX/40)
Hünerdendür ki olur gam-h^{w}âr benefşe

Çü geh yile varur geh oda düşer (LXX/41)

Ne nef^{c} oldugı hoş mahber benefşe

Bu şi^{c}ri görse cennet bâgu-bânı (LXX/42)
Göre ne lutf-ıla biter benefşe

Niçe kim çetr-ile olmaz gül Ferîdûn (LXX/43)
Nite kim tâc-ıla Nûzer benefşe

Aña ir kim serâyuñ gül-şeninde (LXX/44)
Geye nergis gibi efser benefşe

LXXI
FÎ KÂFÎYETÜ'L-YÂ

Şehâ çün kim elüñ irdi geçürgil hoş bu devrânı (LXXI/1)
Bu güni koma yarına ki götürmez bu devr anı

Ne gûn-â-gûn bezenmişdür bah âhır kûh u sahrâya (LXXI/2)
Ne reng-â-reng olmışdur gör âhır bâg u büstânı

Nice kim saçılur yire hevâdan beyza-i kâfûr (LXXI/3)
Bulıtdan sebze üstine dökilür dürr-i ^{c}Ummânî

Nebâta ne haber virdi hazân kim ditreyü yaprah (LXXI/4)
Teninde şöyle kim lâle kurıdı korhudan kanı

Sabahı gör ki mihr-ile cihâna ne haber virdi (LXXI/5)
Sabûh-ıçun bir iki ayah giceden var mıdur kanı

Revân it câm-ı zerrînden bu yâkût-ı revânı kim (LXXI/6)
Çemen pîrûzesin düzdi hazân la^{c}l-i Bedahşânı

Kanı ol câm-ı cân-perver ki unıtdurur ser-encâmı (LXXI/7)
Virür ol cânuña kuvvet kılur rengüñi mercânı

Çü bâœe revh-i reyhândur dilerseñ rûhuña râhat (LXXI/8)
Koma lâle bigi bir dem elüñden sen bu reyhânı

Mey-i gül-rengi nûş eyle anı yâd itme ki itmişdür (LXXI/9)
Çemende sebzenüñ rengin hazân yili za^{c}ferânî

İ tûbâ-kadd kevser-leb çü yüzüñdür gül-i cennet (LXXI/10)
N’ola ger yile virdi-y-se hazân bâg u gül-istânı

Saçuñ sevdâsına düşüp benefşe soldı-sa ne gam (LXXI/11)
Senüñ zülfüñ olan yirde n’iderler her-perîşânı

Döküldi-y-se n’ola nergis basarsuzları n’iderler (LXXI/12)
Senüñ fitne gözüñle kim olupdur ^{c}akl hayrânı

N’ola yahıldı-sa lâle ki tâbından yañaguñuñ (LXXI/13)
^{c}Arak içinde gark itdi hayâ gül-berg-i handânı

Lebüñüñ şavkı-la gonca n’ola dil-teng itdi-y-se (LXXI/14)
Kamu teşne-ciger olan bulur mı Âb-ı Hayvânı

Mey ü ney hâzır u nukl ü harîf ü sâki-yi gül-ruh (LXXI/15)
Eger tevbe kılur-ısañ ider mi Hak kabûl anı

Baña peymâne-i mey sun ko peymân şîşesi sınsun (LXXI/16)
Ben evvelden bilür-idüm ki n’olısar bu peymânı

N’olur âhır ser-encâmuñ çün evvelden yazılmışdur (LXXI/17)
Bu zühd-i huşk ki idilür nedür bes zerk ü nâ-dânı

^{c}İnâyet olmasa Hakdan döner ^{c}isyâna her tâ^{c}at (LXXI/18)
^{c}İnâyet olıcah olur kuluñ tâ^{c}âtı ^{c}isyânı

Bu reyhân-ı revân-bahtı sebük-rûh olana sungıl (LXXI/19)
Girân cânı aradan sür ki meclis ola rûhânî

Bu cân mihmân-durur saña giramî dutgıl anı kim (LXXI/20)
Kerem ehli ol olur kim giramî duta mihmânî

Ele girmiş-iken fursat bugün yi vü yidür mâlı (LXXI/21)
Komagıl yârına nesne ki fânîdür cihan fânî

Cihânuñ Zâline ^{c}ankâ döyemez kim olur Rüstem (LXXI/22)
Ki destanı urur yire hezâran Zâlı Destânı

Felek Çimşîde n'eyledi ya ›ahhâk u Ferîdûna (LXXI/23)
Cihân gör Şâsıbı n'itdi veyâ Sâmı Nerimânı

Nesine garre olursın cihânuñ çünki görürsin (LXXI/24)
Ki bu bir kaç yıl içinde neler kıldı bu devrânı

Selâtîn tahtını yile virüp tâcın yire urdu (LXXI/25)
Görür misin ki gerdişde n'ider bu çarh-ı gerdânı

Belâ vü mihnete düşüp Süleymân tâcın urınmah (LXXI/26)
Ne assı çün yile virür felek taht-ı Süleymânı

Ulu sâhib-Kırân olmah dilerseñ şöyle kim keyvân (LXXI/27)
Ko bu yile varur tahtı unıt bu kasr u eyvânı

Perîşândur cihân anı peşîmânlıhdur isdeseñ (LXXI/28)
Peşîmânlıh dilemezseñ ko elden bu perîşânı

Olur sultanlıh isdeyen cemî^{c}-i halk muhtacı (LXXI/29)
Olur dervîş-nefs olan yidi iklîbm sultanı

Necâset-gâhı n'idersin taharet mülki var-iken (LXXI/30)

Kogıl bu kül-hânı ki ola saña ol gül-şen erzânî

Bu biş hiss-ile dört erkân hicâb oldı saña Hakdan (LXXI/31)
Hakı isterseñ elden ko bu biş hiss-ile erkanı

Tecellî nûrına gõñlüñ melek bigi irmek isderse (LXXI/32)
Gerek kim mahv ola senden kamu evsâf-ı hayvânî

Gidermeyince varlıgın irer mi güneşe şeb-nem (LXXI/33)
Yahılmayınca görgil nûr olur mı şem^{c}-i tâbânı

Melâ'ik-tâb^{c} olup dâyim Hakuñ rıdvânını isde (LXXI/34)
Behayimden degül-iseñ n'idersin hûr u gılmânı

Güdâz u sûz-ıla dâyim giceyi gündüze irgür (LXXI/35)
Ki ola şem^{c}i göñlüñüñ Hakuñ lutfı-y-la nûrani

Şehadet ehli-señ nefse riyâzet şehdini kût it (LXXI/36)
Komagıl kim ola gâlib saña bu nefs-i şehvânî

Kanâ^{c}at hoş bıdâ^{c}atdur sanâ^{c}at kıl anı nefse (LXXI/37)
Ki az kût-ıla çoh kuvvet bulur bu rûh-ı insânî

Çü şeytân ola nefs anı riyâzet kılıcı-y-la öldür (LXXI/38)
Ki Rahmâna irişdürmez seni bu nefs-i şeytânî

İrişdüñ menzil-i kurba ki oldur kamuya maksad (LXXI/39)
Hakuñ tevfîki iderse saña hem-râh Kur'ânı

Zihî hikmet kitâbı ki oldı el-hamd ü ser-âgâzı (LXXI/40)
Zihî rahmet hitâbı ki oldı bi'S-millâh ^{c}ünvânı

Sürer ^{c}Attâra Sa^{c}dînüñ kelâmın Ahmedî ki anuñ (LXXI/41)
Kemâle ireli sözi kılupdur mât Selmânı

Bugün ^{c}uşşâk olmışdur hicâz aña ki anuñ sözi (LXXI/42)
Muhayyer eyledi cümle ^{c}Irâk-ıla Sıfâhânı

Kalem kıla-y-dı ellerin olup dîvâne gayretden (LXXI/43)
Eger nakşını göre-y-di benüm dîvânumuñ Mânî

İlâhî hâcetüm bu kim senüñ ^{c}afvuñla mahv ola (LXXI/44)
Ne defter kim siyâh itdüm düzince ben bu dîvânı

LXXII
FÎ'L-ME›H-I EMÎR SÜLMÂN

Bahâr oldı bezendi dâr-ı dünya (LXXII/1)
Çiçekden oldı yür gül-zar-ı ^{c}ukbâ

Çemen Erteng nakşın gösterür kim (LXXII/2)
Sabâya Hakdan irdi rûh-ı Mânî

Agaçlaruñ görüp neşv ü nümâsın (LXXII/3)
Heves ider ki yire ine tûba

Şecerde rûşen uş nâr-ı şükûfe (LXXII/4)
Meger girü tecellî buldı Musa

Sabâ ölmiş yiri uş kılur ihyâ (LXXII/5)
Zi virilmiş aña i^{c}câz-ı ^{c}Îsâ

Tolu nur u sürûr u revhi ü reyhân (LXXII/6)
Meger oldı çemen Firdevs-i a^{c}la

Benefşe gûş olmışdur meger kim (LXXII/7)
İder bülbül gülüñ vasfını imla

Gören gül nâzın u bülbül niyâzın (LXXII/8)
Bilür nice-y-di Mecnûn-ıla Leyla

Uzatmış dillerin susen meger kim (LXXII/9)
«enâsın ider ol sultânuñ inşa

^{c}İmâret kıl bizi câm-ıla sâkî (LXXII/10)
Harâb olsun n’olur bünyâœ-ı takva

Şerî^{c}at ahmakı nehy itse andan (LXXII/11)
N’ola çün ^{c}akl virür aña fetva

Kadeh gam bahrına keştîdür ol kim (LXXII/12)
Necât isdeye bi’smillahi mecra

Görüben i^{c}tidâlını bahâruñ (LXXII/13)
Ki andan zinde olur ervâh-ı mevta

Gülüñ karşusına sâz itdi bülbül (LXXII/14)
Bu şi^{c}ri kim taña kaldı aña şu^{c}ra

Ne renge nakş itmiş sini Mevlâ (LXXII/15)
Ki ^{c}âlem ^{c}ışkuña kılur tevella

Lebüñde gizlü esrâr-ı kuli’r-rûh (LXXII/16)
Yüzüñde rûşen envar-ı tecella

Bu saç mı yâ şeb-i yelda vü ya Kadr (LXXII/17)
Bu yüz mi bedr mi yâ ^{c}îd-i Adha

Agız mı bu ki varlıgın bilene (LXXII/18)
Diyilür ya^{c}lemü’s-sırre ve ahfa

Saçuñuñ ^{c}ukdesidür zulma menzil (LXXII/19)

Gözüñün ^{c}işvesidür sihre me’va

Gözüñe ne ^{c}aceb öykünse nergis (LXXII/20)
Ki olur bî-hayâ ol ki ola a^{c}ma

Yañaguñ hacletinden derledi gül (LXXII/21)
Bi-hamdi’llah hayâ var anda bârî

Helâl itdüm gözüñe kanumı kim (LXXII/22)
Yoluñda ölmek-durur dirlikden evla

Gözüñe pend it zulmı kosun kim (LXXII/23)
Şehüñ der-gâhı oldı ^{c}adle mesva

Melik Sülmân Süleymân-ı zemâne (LXXII/24)
Ki aña kul yaraşur Fagfûr u Kisra

Şeh-i iklîm ki oldı vü olısar (LXXII/25)
Anuñ hükminde cümle mülk-i dünya

Hak anı şahlıga hâs itdi düşmen (LXXII/26)
Nedür bâtıl nitekim Lât u ^{c}Uzza

Ferîdûnsın olursa hasm ›ahhâk (LXXII/27)
Ola tamarları boynında ef^{c}î

Kapuñuñ zînetin görüp selâtîn (LXXII/28)
Saña kul olmagı ider temenna

Sözüñde yoh dimek yohdur meger kim (LXXII/29)
Dilüñde zıdd düşdi yı-y-ıla ha

Sözüñ vardur dimekdür sâyile kim (LXXII/30)
Dilünüñ lâzımıdur vâv-ıla ra

Cihana cân u belkim câna hem cân (LXXII/31)
Bugün sensin nite kim lafz u ma^{c}nâ

Ne başara senüñle düşmenüñ kim (LXXII/33)
Ne ^{c}avretdür ne er şöyle ki hunsa

Nesebden yohdur assı düşmenüne (LXXII/34)
Ki renginden bulamaz nef^{c}i cinnî

Bilür hâlin elüñde n'olısar lîk (LXXII/35)
Virür kendüzine olmaz tesellî

Bulıt cûduñdan idrâr alur-ısa (LXXII/36)
Getüre şehd-hanzal kand-kesnî

Suyı ola Âb-ı Hayvân topragı müşg (LXXII/37)
Eger çeşme bula lutfuñdan icra

Saña gûn bigi her iş oldı rûşen (LXXII/38)
Ki ider râzın felek göñlüñe inha

Dilerse keşf-i râz itmek zamirün (LXXII/39)
Komaya gayb sırrında mu^{c}amma

Görürse hûr u Rıdvân meclisüñi (LXXII/40)
Diyeler kim zi sûret zî heyûla

Olur dilinde şîrin Ahmeînüñ (LXXII/41)
Senüñ medhüñ nite ki esma-i hüsna

Kişi ki itmeye medhüñ suhfın ez-ber (LXXII/42)
Mecûsîdür kitâbı Zendvâsta

Niçe kim [c]ömrden bula mevâlîd (LXXII/43)
[c]Atâ zî kübrî vü [c]uzmi vü sugra

Saña heylâc [c]ömrüñ bahşiş itsün (LXXII/44)
[c]Atâdan anı kim ol oldı [c]uzma

[c]Adûnuñ kısmeti sugrî düşüben (LXXII/45)
Virilsün mevhibetden saña kübra

LXXIII
BAHÂRİYYE

Müşki-bûy itdi hevâyı dem-i bâœ-ı seheri (LXXIII/1)
Zülfüñüñ çînine itmişdi meger ol seferi

Rûz-ı nev-ruz anuñ makdemini işidüben (LXXIII/2)
Karxu varup aña sordum ki ne-durur haberi

Didi görmege gelür yar yüzin lale vü gül (LXXIII/3)
Gör ki ne hûb haber virdi nesîm-i seherî

Gaybdan gör ki ne envâ[c] bedâyi[c] gelmiş (LXXIII/4)
Kişi kim bâg-ıla gül-zâra ola reh-güzeri

Dutdı tûtî dilini bülbülüñ elhânları uş (LXXIII/5)
Kıldı tâvûsı hacil şâh-ı gülüñ celveleri

Revnak-ı neşv ü nümâsını görüben agacuñ (LXXIII/6)
Ârzû eyledi tûbâ ki vatan ide yiri

Ne [c]aceb bülbül eger itse temenna-yı likâ (LXXIII/7)
Çün görür bâgda Mûsâ bigi nâz u şeceri

Oldı ârâste firdevs bigi bâg u çemen (LXXIII/8)

Böyle olur n'ireye kim ire rahmet eseri

Gözüñe öykündi-se nergis ne [c]aceb çün göremez (LXXIII/9)
Niçe olur fitne-y-ile sihr ki yohdur basarı

Nev-bahâr oldı cemâlüñi görem diyü gelür (LXXIII/10)
Ergavân u semen ü lâle vü gül-berg-i tarî

Zülfüñün vasfına gûş oldı benefşe ben anı (LXXIII/11)
Şerh ide-y-düm eger olmasa kulagında keri

Dişüñüñ nazmı odından erimiş dane-i dür (LXXIII/12)
İşi insâf-durur pak olanuñ güheri

Lebüm uş zikrüñe meşgûl gözüm sûretüñe (LXXIII/13)
Hoœ fakîruñ bu-durur her ne ki var huşk ü teri

Cigeri yara geçer gamzeñüñ ohı ne [c]aceb (LXXIII/14)
Bu siyeh-baht gözümüñ yaşı olursa cigeri

Dem-be-dem şem[c] bigi su saçar oduma gözüm (LXXIII/15)
İşi merdümlik olur kişi ki ola nazarı

Sebebini baña sorma seherî nâlelerüñ (LXXIII/16)
Gözüñe sor ki ohı peykan idüpdür seherî

Bâgda bülbül ü kumrı ider-iken magme (LXXIII/17)
Bâde iç ki unıdasın fitne-i devr-i kameri

Çünki fursat ele girdi anı ganimet görüben (LXXIII/18)
Koma k'ayruhlara kala yi yidür sîm ü zeri

Nev-bahar u ney ü mey hâzır u şem[c] ü şâhid (LXXIII/19)
İçmeyenüñ mey-i gül-rengi ola mı hüneri

Har elinde kadeh ü hare öñinde sâgar (LXXIII/20)
İçmez-iseñ mey-i gül-rengi ko ki otlaya harı

Gûşvâr it kulaguña sözümüñ gûherini (LXXIII/21)
Ahmedi fazl-ı buhurından alur bu düreri

LXXIV
Fİ MEDH-I ^{C}ÎSÎ (A.S.)

Ser-â-ser oldı tolu ad-ıla cihan ^{c}Îsî (LXXIV/1)
İrürdi halka kamu gussadan emân ^{c}Îsî

Cihanda gün bigi rûşen bu kim du^{c}â idicek (LXXIV/2)
Virür-idi nefesinden ölüye cân ^{c}Îsî

Bekâ-yı nefs ü hayât-ı ten-idi Rûhu'llah (LXXIV/3)
Çirâg-ı ^{c}akl-ıdı vü şem^{c}-i ins ü cân ^{c}Îsî

Düzerdi balçıgı kuş sûretinde vü bes aña (LXXIV/4)
Virür-idi nefesi-y-le revân revân ^{c}Îsî

Cüzâm-ıla barası bî-gümân zâyil idüp (LXXIV/5)
İderdi ekmeh-i bînayı câviœân ^{c}Îsî

Bilürdi her kişinün ne ki evinde yidi-y-ise (LXXIV/6)
Dahı zahîre ne itdi-y-ise nihan ^{c}Îsî

Kara boyaya salup yeñ bizi çıkardı girü (LXXIV/7)
Ne renge isdedilerse yigân yigân ^{c}Îsî

Tenini kıyma idüp kuyuya salarlar-ıdı (LXXIV/8)
Dirilüben girü çıkardı bî-güman ^{c}Îsî

N'ireye kim yüriyüben kor-ıdı râst kadem (LXXIV/9)

İderdi kurı yiri bâg u gül-sitan ^{c}Îsî

Ger asl-ıla bu yirüñ gûherinden ise ne-çün (LXXIV/10)
Melekler-ile felekde duta mekân ^{c}Îsî

İrişdi bir nefes içinde ferşden ^{c}arşa (LXXIV/11)
Yog-iken arada kürsî vü nerdübân ^{c}Îsî

Hezâr mu^{c}cize itdi ^{c}ayân cihânda velî (LXXIV/12)
Ne cevher-idi kimesne idemez beyân ^{c}Îsî

Bu kamu râstdur illâ ki enbiyâ cümle (LXXIV/13)
Muhammedün teba^{c}ıdur ne kim heman ^{c}Îsî

Mübârek anuñ-ıçun didi Ahmedî halka (LXXIV/14)
Ki Ahmedüñ gelesin eyledi ^{c}ayan ^{c}Îsî

I

TERCÎ^{C}-BEND
Der-Medh-i Emîr Sülmân

1

Yüzüñ renginden oldı tâze gül-zâr (tc I/1)
Anuñ-çun virdi revnak yaza gül-zâr
Yüzüñ vasfını sâz itdükçe bülbül (tc I/1)
Küşâyişler kılur ol sâza gül-zâr
Sabâya gizlü râzın cümle açdı (tc I/1)
Çü mahrem gördi anı râza gül-zâr
Nisâr itdi ayaguñ toprağı (tc I/1)
Zer ü yâkût bî-endâze gül-zâr
Bu zikr-ile hezâr âvâz üninden (tc I/1)
Tolu-durur hezâr âvâze gül-zâr

Ne gördi ne göriser tâc-ıla taht (tc I/1)
Melik Sülmân bigi şâh-ı cüvân-baht

2

Uş oldı gül girü mihmân-ı bülbül (tc I/2)
Nevâ toldı vü berk eyvân-ı bülbül
Gülüñ ^{C}ışkında bülbül şöyle söyler (tc I/2)
Ki_olur tûti-i cân hayrân-ı bülbül
Niçe kim şerh ider şâhuñ cemâlin (tc I/2)
Güli hurrem kılur elhân-ı bülbül
Olur cân tâze bülbül nagmesinden (tc I/2)

Hemîşe tâze olsun cân-ı bülbül
Gül-istân perdesinde her seher-gâh (tc I/2)
Budur her perdede destân-ı bülbül

Ne gördi ne göriser tâc-ıla taht (tc I/2)
Melik Sülmân bigi şâh-ı cüvân-baht

3
Eğerçi müşg-peykerdür benefşe (tc I/3)
Senüñ zülfüñe çâkerdür benefşe
Nefes zülfüñe urmışdur anuñ-çun (tc I/3)
Bu resme rûh-perverdür benefşe
Nazarda şem^{c}-i meclisdür şakayık (tc I/3)
Dimâga ^{c}anber-i terdür benefşe
Saçuñ kohusını alup reyahîn (tc I/3)
Gelür anlara reh-berdür benefşe
Bu zikri fikr idegeldi anuñ-çun (tc I/3)
Nefes ki urur mu^{c}anberdür benefşe

Ne gördi ne göriser tâc-ıla taht (tc I/3)
Melik Sülmân bigi şâh-ı cüvân-baht
4

Bezendi şâhid-i zîbâ-yı lâle (tc I/4)
Bihişt oldı girü sahrâ-yı lâle
Letâfetde nikâb altında rûşen (tc I/4)
Görinür rû-yı cân-ârâ-yı lâle
Cemâlüñ vasfın işitdi hayâdan (tc I/4)
Kızardı çehre-i ra^{c}nâ-yı lâle
İçi pür-dâg u taşı garka-i hûn (tc I/4)
^{c}Aceb bilsem nedür sevdâ-yı lâle
Şehüñ medhin işidüp oldı handân (tc I/4)
Nitekim gül-ruh-ı lâlâ-yı lâle

Ne gördi ne göriser tâc-ıla taht (tc I/4)
Melik Sülmân bigi şâh-ı cüvân-baht

5
Zer ü zîverle uş mahmûr nergis (tc I/5)
Kılur yiryüzini pür-hûr nergis
Çemende baş götürmişdür meger kim (tc I/5)
Müzevver tâcadur mağrûr nergis
Gözüñüñ ^{c}ışkı câmın içdi_olamaz (tc I/5)
Nitekim goncadur mestûr nergis
Seher renci-y-le zâr u zerd olmış (tc I/5)
Meger düşdi tapuñdan dûr nergis
Bu virdi ohısa derdine Hakdan (tc I/5)
Bula-y-dı hoş-şifâ rencûr nergis

Ne gördi ne göriser tâc-ıla taht (tc I/5)
Melik Sülmân bigi şâh-ı cüvân-baht

6
Nikâb açdı ruh-ı rengin-i gonca (tc I/6)
Güle güldi leb-i şîrîn-i gonca
Eteginden tozar dürlü revâyih (tc I/6)
Toludur ^{c}ıtr cîb ü çîn-i gonca

Ne fikret düşdi la[c]lüñ noktasında (tc I/6)
Ki teng oldı dil-i gam-gîn-i gonca
Zer ü la[c]l ü zümürrüd saça geldi (tc I/6)
Yoluñ tozına zî âyîn-i gonca
Bu zikr içindedür dâyim anuñ-çun (tc I/6)
Mu[c]attardur dem-i müşgîn-i gonca

Ne gördi ne göriser tâc-ıla taht (tc I/6)
Melik Sülmân bigi şâh-ı cüvân-baht

7
Girü uş geldi iy dil-ber şükûfe (tc I/7)
Cihânı kıldı pür-zîver şükûfe
Yeşil yapraguñ arasında rûşen (tc I/7)
Görinür eyle kim ahter şükûfe
Zümürrüd tahtı üstinde oturmış (tc I/7)
Başında tâc-ı pür-gûher şükûfe
İderken Ahmedî bu zikri aña (tc I/7)
Nisâr itdi zer ü efser şükûfe

Ne gördi ne göriser tâc-ıla taht (tc I/7)
Melik Sülmân bigi şâh-ı cüvân-baht

II
TERCÎ[C]-BEND
Der-Medh-i Emîr Sülmân
1
Çün sabâ çözdi saçuñuñ [c]ukdesini mûy mûy (tc II/1)
Kıldı pür magzın hevânuñ işbu [c]anber-bûy bûy
Ger yañaguñ renginüñ [c]aksi gül-istâna ire (tc II/1)
Bürka[c]-ıla_örte hayâsından güli hoœ-rûy rûy
Lâle-zâr olsa yaşumdan yiryüzi_olmaya [c]aceb (tc II/1)
Çünki kanlardur ahan bu gözlerümden cûy cûy
Niçe kim hûnî gözüñe cânlar iderem fidî (tc II/1)
Hoş idemez binüm-ile hîç ol beœ-hûy hûy
Ne senüñ hüsnüñe ne şeh [c]adline vardur nazîr (tc II/1)
Bâg-ı gül-zârı aradum bu cihânda gûy gûy

Mîr Sülmân Şâh İskender-der ü Dârây-rây (tc II/1)
N'ola Dârâ ki_idemez eyle ki_ol_ider rây rây

2
Nev-bahâr oldı vü nevbet girü degdi bülbüle (tc II/2)
Toldı kuşlaruñ nevâsından gül-istân gulgule
İrdi-y-ise bâğ-ı gül-zâra yüzüñden bir nişân (tc II/2)
Gonca bâgından çıhuban şâd ola gül güle
Gûş dutup bülbüle gül-reng-bâde nûş it (tc II/2)
Niçe kim tolarsa ol la[c]l-ile zerrîn-bülbüle
Gulgulını bülbülüñ çünkim işitdüñ bir nefes (tc II/2)
Gûş dut sîmîn surâhî eyledügi kulkule

Her kuluñ âzâdalıhdur ârzûsı ben şehüñ (tc II/2)
Kullıgın itdi temennâ beñzeye mi kul kula

Mîr Sülmân Şâh İskender-der ü Dârây-rây (tc II/2)
N'ola Dârâ ki_idemez eyle ki_ol_ider rây rây

3
Böyle kim la^{c}l-i lebüñüñ hokkasıdur teng teng (tc II/3)
Nice güncâyiş bulupdur şekker anda teng teng
^{c}İşve vü âl-ıla arslanları sayd ide eger (tc II/3)
Gözlerüñüñ şîvesinden ögrene bir reng reng
Sünbül ü güller bitürmiş hâr u hâre mîl mîl (tc II/3)
Nergis ü reyhân götürmiş râst her ferseng seng
Çünki reng-â-reng oldı dürlü çiçekden çemen (tc II/3)
Câm isde nukller döküp öñünde reng reng
Gül-sitânda şâh çünkim bezme âgâz eyleye (tc II/3)
Söz-ile sâzını irişdüre tâ harçeng çeng

Mîr Sülmân Şâh İskender-der ü Dârây-rây (tc II/3)
N'ola Dârâ ki_idemez eyle ki_ol_ider rây rây

4
Niçe kim ide saña ol gamze-i tannâz nâz (tc II/4)
Irma yoluñdan göñül ger azar-ısan az az
Ne güher-durur ^{c}aceb agzuñ ki andan bilemez (tc II/4)
^{c}İlm-ile esrârına_olan noktanuñ hem-râz râz
Bülbülüñ çünkim sözi budur sanâ her subhı-dem (tc II/4)
Gitdi kış u yaz geldi otur humâruñ yaz yaz
Sâzuñı mutrib koma sûz-ıla bir dem sâz kıl (tc II/4)
Kim olur mahmûr olan kişiye dem-sâz sâz
Defterüñ evrâkın almasun diseñ gül bigi yil (tc II/4)
Paœişâhuñ medhin irte gice kış u yaz yaz

Mîr Sülmân Şâh İskender-der ü Dârây-rây (tc II/4)
N'ola Dârâ ki_idemez eyle ki_ol_ider rây rây

5
Oldı câœû gözlerüñ efsûnına meshûr hûr (tc II/5)
Yüzüñüñ şem^{c}inden ide mi_iktibâsı nûr nûr
Göñlümüñ sûr u sürûrı yoh ki ^{c}ışkuñ ireli (tc II/5)
Göñlüm-ile kendü arasında çekdi sür sür
Ger ^{c}inâyet olur-ısa pâdişehden bir nefes (tc II/5)
Ola bende her ne var-ısa bed-i makdûr dûr
Atlarına yaraşursa kim depingü ola mâh (tc II/5)
İtlerine nice yite kıymet-i sâcûr cûr
Dirler-ise ^{c}akla kim-durur Süleymân-ı zamân (tc II/5)
^{c}Akl diye ol halîfe husrev-i mansûr sûr

Mîr Sülmân Şâh İskender-der ü Dârây-rây (tc II/5)
N'ola Dârâ ki_idemez eyle ki_ol_ider rây rây

6
Bâg-ıla gül-zârı çünkim eyledi âbâœ bâœ (tc II/6)
Bâde-i reyhânı eyle nûş her-çi bâde bâd
Câm-ı Cem nûş eyle vü bülbül nevâsın gûş it (tc II/6)
İtme encâmı n'idesin çarh-ı bî-bünyâd yâd
Şâœ olup ol şâh yâdına mey iç kim ^{c}adli_anuñ (tc II/6)
Zulmı şöyle itdi ki_andan kimse dimez dâd dâd
Oldı anuñ ohı peykânı odına seng mûm (tc II/6)
Oldı anuñ kılıcına âhen-i pûlâd lâd
Sûsen ü servi unıt kim tâ selâtîn ü mülûk (tc II/6)
Benddür hükmine şâhuñ her ki_ola âzâd zâd

Mîr Sülmân Şâh İskender-der ü Dârây-rây (tc II/6)
N'ola Dârâ ki_idemez eyle ki_ol_ider rây rây

7
Çarh fermânuñdan ırah uramaz bir kâm kâm (tc II/7)
Hasmuñuñ olup-durur cisminde her endâm dâm
Ola Bercîs ayaguñ tozına cândan müşterî (tc II/7)
Kamu ser-keşlikle oldı hükmüñe Behrâm râm
Sad ola mı leşkerüñe her ki ola sana dâd (tc II/7)
^{c}Ayn bilgi tîg-zen ola mı geyse lâm lâm
Mihrüñüñ yüzi-y-ile bulur safâ her gün sabâh (tc II/7)
Kılıcıñuñ korhusından kan kusar her şâm şâm
Şâhdur Çimşîd-i mülk ü milk-i hûrşîd-i felek (tc II/7)
Niçe kim câm içe olsun şâha hayr-encâm câm

Mîr Sülmân Şâh İskender-der ü Dârây-rây (tc II/7)
N'ola Dârâ ki_idemez eyle ki_ol_ider rây rây

8
Çinki götürdi sabâdan ebr-i gûher-bâr bâr (tc II/8)
Nâle ider gül-sitân içinde bülbül zâr zâr
Bülbüle karşu şehüñ lutfını zikr it Ahmedî (tc II/8)
Olmasun kim saña ola dahı dürlü_efkâr kâr
Niçe ki_ola sebze-y-ile lâleye eshâr dem (tc II/8)
Niçe ki ola sebze-y-ile lâleye eşcâr câr
Dostuñ yolında olsun hâr hârâ perneyân (tc II/8)
Düşmenüñüñ gözine olsun gül-i fer hâr hâr
Her ki bir kılca senüñ mihrüñ yolından dûr ola (tc II/8)
Mîh olsun anuñ endâmına kıllar târ târ

Mîr Sülmân Şâh İskender-der ü Dârây-rây (tc II/8)
N'ola Dârâ ki_idemez eyle ki_ol_ider rây rây

9
Senden ırah bu kulı idüp-durur beœ-hâh hâl (tc II/9)
Nicedür hâlüne uş oldugı kaddüm dâl dal
Mâla meyli kamu halkuñ göñli mâl-â-mâldur (tc II/9)

Kimse var mı ki_olmamış ola aña âmâl mâl
Lîki sensin kim katuñda hâkdür mâl-ıla genc (tc II/9)
Kim bilürsin kimseneye olamaz emvâl vâl
Dostuña dürlü dürlü lutf ider her-mâh mâh (tc II/9)
Düşmenüñe gûne kahr ider her-sâl sâl
Bulmayan şâhuñ senâsı-y-la güşâyiş gül bigi (tc II/9)
Lâle bigi dilini itsün anuñ aglâl lâl

Mîr Sülmân Şâh İskender-der ü Dârây-rây (tc II/9)
N'ola Dârâ ki_idemez eyle ki_ol_ider rây rây

I
TERKÎB-İ BEND
Emîr Sülmân İçin
1
Şâd ol göñül ki girü ^{c}alâ-ragm-ı rûzigâr (tk I/1)
Mansûr oldı râyet-i sultân-ı kâm-kâr
Dârâ-yı mülk ü baht u Ferîdûn-ı tâc u taht (tk I/1)
Sâlâr-ı ins ü cinn ü Süleymân-ı rûzigâr
Kutb-ı medâr-ı millet ü şâh-ı felek-penâh (tk I/1)
Mihr-i sipihr-i devlet ü şîr-i ^{c}adû-şikâr
Çimşîd-i çetr-güster ü Behrâm-ı saf-şiken (tk I/1)
Hûrşiœ-i ñur-ı mevhibet ü zıll-ı Kirdigâr
Sultân-ı bahr-ı tab^{c} u şehin-şâh-ı kân-yesâr (tk I/1)
Ki_itdi âferîn vücûdına Cân-âferîœ-i kâr
Bî-revnak-ıdı andan ırak kâr u bâr-ı mülk (tk I/1)
Uş makdeminde oldı girü hûb çün nigâr
^{c}Âlemde zulmet-i zulm uş girü nihân (tk I/1)
Olalı ^{c}adliñüñ güneşi subh-ı âşikâr

Zikri-durur göñüllere hem feth ü hem fütûh (tk I/1)
Şöyle ki şükr-i medhidür ârâm u revh-i rûh

2
Gitdi_ol ki cevrden günümüz tîre-reng-idi (tk I/2)
Âyînesi hayâtumuzuñ tolu jeg-idi
Teng-idi göñlümüz nitekim gonca gussadan (tk I/2)
Yaşı ki_akar-ıdı gözümüñ lâle-reng-idi
Minnet Haka ki dutdı ^{c}adem yolın ol zemân (tk I/2)
Kim bizüm-ile mihr ü sipihr işi ceng-idi
Ol havf gitdi kim kader-endâz-ı kavs-i çarh (tk I/2)
Sehm-ile bize atdugı tîr-i haœeng-idi
Çünkim kaderlemişdi kazâ ohını felek (tk I/2)
Bî-vüs^{c}at-i kazâ bize yiryüzi teng-idi
Sınmış-ıdı göñüllerümüz şîşesi ki çarh (tkI/2)
Atdugı âb-gîneye peyveste seng-idi
Şâœîlıg-ıla ney bigi hoş-demdür ol göñül (tk I/2)
Kim gam keş-â-keşinde sanayduñ ki çeng-idi

Minnet Haka baht-ıla tahtına geldi şâh (tk I/2)
Başına kodı lâle bigi la^{c}lden külâh

3
Lutfuñ revâyihi dil ü câna eser kılur (tk I/3)
Şöyle ki goncada dem-i bâd-ı seher kılur
Şîr-âb ü sebz-sebze bigi oldı kılıcuñ (tk I/3)
Kim yüregini düşmeninüñ âb-h^{W}âr kılur
Nergis kenîzek oldı serâ-perdeñe meger (tk I/3)
Kim mihr terbiyet-ile_anı tâc-ver kılur
Her subh gün kapuñda yüzini yire sürer (tk I/3)
Ki_atun tozın kevakibe kuhl-ı basar kılur
Destân-ı Zâl u Sâm nedür kim şecâ^{c}atüñ (tk I/3)
Bunı fisâne_ider anı yalan semer kılur
Sini cemâl-i âyînesini düzetdi Hak (tk I/3)
Lâ-büd ^{c}inâyeti-y-le saña hoş-nazar kılur
Bende rızâ yog-ıdı ki senden cüœâ düşem (tk I/3)
Nâ-çâr ol işe ki kazâ vü kader kılur

Cânından ayru düşmege ten vire mi rızâ (tk I/3)
Ola mı ihtiyârı-la mâhî sudan cüœâ

4
Olmaya mâh u mihrde bu câh u bu celâl (tk I/4)
Hem encüm ü sipihrde bu ^{c}izz ü bu makal
Lutfuñ şemâyili-y-le müferrih olur cenüb (tkI/4)
Hulkuñ revâyıhı-y-la mürevvih olur şemâl
Tâ Hâtim-ile Cevne kerem ehli her ki var (tkI/4)
Senden gerek ta^{c}allüm ide bahşîş ü nevâl
Der-hâl mahv olur u irişür icâbete (tkI/4)
^{c}Afvuñla her günâh u ^{c}atâñ-ıla her süvâl
Ger âfitâba fahr ider-ise olur revâ (tkI/4)
Na^{c}line beñzedügi-y-içün atuñuñ hilâl
Hasmûn rebâb bigi iñilerse ne ^{c}aceb (tkI/4)
Kim çeng bigi kahruñ aña virdi gûşmâl
Her kim hayâl ide ki bula saña nazîr (tkI/4)
Düşde dahı muhâl ola saña bu hayâl

Saña misâl yazmadı bir nakş lem-yezel (tk I/4)
Baş cân bigi kimesne bulamaz sanâ bedel

5
Buldı şehâ du^{c}ân-ıla ervâh inti^{c}aş (tk I/5)
Şol resme kim senâñ-ıla eşbâh intikâş
A^{c}mâr kâtibi kazıyup yuydı hasmuñuñ (tk I/5)
Levh-i hayâtdan adını dutup kalem-tirâş
Gül bigi tâ urınmag-ıçun başa düşmenüñ (tk I/5)
Yildi virince lâle bigi yile tâc u baş
Gerçi ki gonca bigi dürüşdi ki baş ola (tk I/5)
Baş olmadı vü lâle bigi çıhdı_içinde baş

Teb-lerze saldı güneşe rumhuñ mahâfeti (tk I/5)
Aña ^{c}alâmet uş yerekân-ıla irti^{c}âş
Ne râz ola felekde ki bilmeseydin anı (tk I/5)
Esrâr-ı gayb göñlüñe çün gün bigi_oldı fâş
Ma^{c}zûrdur eger saña öykündi-se ^{c}adû (tk I/5)
N'ola eger diye hezeyân sâhib-i firâş

Şükrüñ ne dilde ki_idi-le tolar dehân şeker (tk I/5)
Zikrüñ ne vakt ki eydile döker zübân güher

6
İy menba^{c}-ı sa^{c}âdet ü iy matla^{c}-ı kerem (tk I/6)
V'iy masna^{c}-i ma^{c}arif ü iy meşra^{c}-ı ni^{c}am
Düşmen huzûrı itdi zuhûruñ senüñ nihân (tk I/6)
Çün nûr irişe mahv olur sâye-i zılem
Kulluguña rükû^{c} u sücûd ide hâk ü çarh (tk I/6)
Bu ser-figende düşdi vü oldı püşt-ham
^{c}Adlüñ hümâyi sâye salalı memâlike (tk I/6)
^{c}Ankâ bigi_oldı Kâf-ı ^{c}ademde nihân-sitem
Her kim penâh ide kapuñı olmaya tebâh (tk I/6)
Lutfuna_emel dutana cihânda_irmeye elem
Hulkuñ şemâmesi-y-le revân-bahş olur şemâl (tk I/6)
Kimde_ola bu şemâyil ü lutf-ıla şiyem
Mansûr eylesün ^{c}alemüñi cihânda Hak (tk I/6)
Ki_adûn sehâ vü ^{c}ilm-ile ^{c}âlemdedür ^{c}alem

Saña gerek du^{c}â vü senâ her sabâh u şâm (tk I/6)
Kim sıyt-ı ^{c}adlüñüñ toludur milk-i Mısr u Şâm

7
İtdi şehâ cenâbuñı Hakk ^{c}âleme me'âb (tk I/7)
Kim emm-ile emân toludur bu yüce cenâb
Sîr-âb olam diyü kılıcuña düşer senüñ (tk I/7)
Hasmuñ ki her şerâb olupdur aña serâb
Hasmuñ ki bûmdur yiri oldı harâbeler (tk I/7)
Uysa hümây dahı yiri anuñ ola harâb
İhlâs-ıla_Ahmedî saña ider du^{c}â ki Hak (tk I/7)
İtsün salâh-ı ^{c}âlem-içün anı müstecâb
Niçe ki beñzedile ekârib ekaribe (tk I/7)
Olsun rikâb-ı hasm kılıcuñuzu kırâb
Peykânı ohuñuñ ki deler kûh-ı âheni (tk I/7)
Salsun hasûd cânına sindük bigi_ıztırâb
Her iş ki dutasın aña yol bulmasun hatâ (tk I/7)
Her rây ü fikr ki_idesin olsun kamu savâb

Niçe ki döne çarh u ide seyr mâh u mihr (tk I/7)
İtsün saña Hak emr-ile gerdân sipihir ü mihr

II
TERÎB-İ BEND

(Melik Sülmân İçin)

1

Dönerken bu tokuz çarh-ı müdevver (tk II/1)
Şerefdeyken yidi necm-i münevver
Düzetmişken bulıt la^{c}l-ile dürden (tk II/1)
Zümürrüd levhine yüz dürlü zîver
Saru kızıl çiçeklerdür meger kim (tk II/1)
Yirüñ yüzini kılmışken musavver
Zafer buldı ^{c}adûya şol melik kim (tk II/1)
Kamu serverleredür mîr ü server
Melek-sîret felek-rif^{c}at melik kim (tk II/1)
Giriser hükmine bu yidi kişver

Sikender-devlet ü Çimşîd-fıtnat (tk II/1)
Ferîœûn-haşmet ü hûrşîd-tal^{c}at

2

Ser ü hem server ü mîr-i mu^{c}azzam (tk II/2)
Sürûr-ı milk ü mansûr-ı mükerrem
Ne Pervîz ü ne Hürmüz kim katında (tk II/2)
Kemîne-bendedür Pîrûz-la Cem
Ne Bîjen kim kılıcı korhusından (tk II/2)
Yahılur şem^{c} gibi rûh-ı Rüstem
Felek dimiş ki ben bu şeh kulıyan (tk II/2)
Melek dimiş ki bî-şek ben dahı hem
Nedür sorgıl fütüvvet fi^{c}li her gün (tk II/2)
Nedür görgil mürüvvet şuglı her gün

Kamu yiryüzi n'ola Mısr-ıla Rûm (tk II/2)
Kılur kendüyi bu şeh hükmine mûm

3

Meh-i dey çün gidüben geldi behmen (tk II/3)
Bu yiryüzinde bitdi ^{C}ûd u behmen
Şeh-i Pîrûz yir yüzini dutdı (tk II/3)
Nice kim nîm-rûzı dutdı behmen
Felek-kadr ü melek-rif^{c}at melik kim (tk II/3)
Be gurdûn kodı buyrugına gerden
Yahılur korhudan şol resme kim ^{c}ûd (tk II/3)
Getürdükde kılıcın zikre düşmen
Heœengi sehmine bunuñ ne migfer (tk II/3)
Kılıcı zahmına bunûn ne cevşen

Nedür bu şeh dutıcah tîr ü şimşîr (tk II/3)
Katında mûş u gürbe bebr-ile şîr

4

Çü girdi hükmine gerdende gerdûn (tk II/4)
Dahı gerdûna dön dimez meger dün
Ne hidmet kim kılına buña makbûl (tk II/4)
Ne midhat kim dinile buña mevzûn

Yolı tozına bende ^{c}anber ü misk (tk II/4)
Kılupdur hulkı reşkinden ciger hûn
^{c}Aceb midür dutarsa şark u garbı (tk II/4)
Bu yüce devlet ü bu taht-ı meymûn
Dilümde şükridür tesbîhe hem-dem (tk II/4)
Demünde zikrüdür tevhide makrûn

Bu şeh vasfı-durur her dilde mezkûr (tk II/4)
Bunun sa^{c}yi-durur her yirde meşkûr

5
Senüñ hulkuñla magz-ı rûh müşgîn (tk II/5)
Seni sevmez göñül bed-baht ü miskîn
Felekde yoh-durur bu ^{c}izz ü rif^{c}at (tk II/5)
Melekde yoh-durur bu kadr ü temkîn
Ne gussa ^{c}aybı vardur dirse düşmen (tk II/5)
^{c}Aceb midür cü^{c}al yir-ise sergîn
Göñüller sini diler mihr-ile kim (tk II/5)
Senüñ göñlüñde yohdur kahr-ıla kîn
Senüñ hışmuñ kime yüz dutar-ısa (tk II/5)
Girü ^{c}afvuñ kılur kılursa teskîn

Melik kılur seni Hak halka key bil (tk II/5)
Senüñdür milk sen tedbîrini kıl

6
Senüñle zinde-durur milk ü millet (tk II/6)
Tapuña bende-durur dîn ü devlet
Ne kavlüñde senüñ var töhmet ü kizb (tk II/6)
Ne fi^{c}lüñde senüñ var mekr ü ^{c}illet
Göñüller meyl kıldugı kamu sen (tk II/6)
Ki bulur mahv ^{c}afvuñ-ıla zellet
Virürsin kesret-ile halka ni^{c}met (tk II/6)
Ki yohdur himmetüñde hîç dellet
Kime kim bula ^{c}izzet devletüñde (tk II/6)
Dahı yol bulmaya hergis mezellet

Dahı bir şeh bulınmaz sencileyin (tk II/6)
Dutucı ^{c}adl-ile hoş-mezheb ü dîn

7
Bugün sen Husrev-i rû-yı zemînsin (tk II/7)
Bu mülke nusret ü feth ü mübînsin
Nesîm-i rûh bigi hoş-nefessin (tk II/7)
Refîk-i ^{c}akl bigi dûr-bînsin
Kamu millet seni diler seni dir (tk II/7)
Ki bi-şek sen rakîb-i milk ü dînsin
Hemîşe şerr def^{c}ine kılup sa^{c}y (tk II/7)
Ne hayra kim var-ısa sen mu^{c}insin
Seni kılur taleb devlet şeb ü rûz (tk II/7)

Ki bilür sini kim bahta karinsin

Kişi kim hamd-i seh vü şast kıla (tk II/7)
Bu şi[c]ri kim didi-se bellü bile

III
TERKİB-İ BEND
(Der-Mehd-i Emîr Sülmân)
1
Nikâb açdı yüzinden hoş-likâ gül (tk III/1)
Cihânı kıldı pür-nûr u safâ gül
Serâ-perde urup gül-zâr içinde (tk III/1)
Düzetdi bülbül-i perde-serâ gül
Yüzüñ rengini gördiler reyâhîn (tk III/1)
Anuñ-çun oldı uş gark-ı hayâ gül
Ayagı tozınuñ bir zerresi-y-çün (tk III/1)
Sabâya virdi varlıgın fidâ gül
Dimâgı müşg-ile tolu hevânuñ (tk III/1)
Niçe kim hüsnüñe kılur senâ gül

Sabâ binün bigi [c]ışkuñdan iyi yâr (tk III/1)
Gehî dîvâne olur gâh bîmâr
2
Güli çün gördi hoş dem-sâz bülbül (tk III/2)
Kılur sûz-ıla her-dem sâz bülbül
Hoşâ fasl-ı bahâr u vasl-ı dil-dâr (tk III/2)
Seher-geh çün ide âvâz bülbül
İşit kim her nefes [c]ışkuñ işinden (tk III/2)
Saña rûşen ide biñ râz bülbül
Niyâz it nâzına yâruñ ki hoşdur (tk III/2)
Tahammül itse gülden nâz bülbül
Kalur gül-zâr şavkı-y-la niçe kim (tk III/2)
Yüzüñüñ vasfın ider söz bülbül

Cihân tolu nevâ vü berg-i güldür (tk III/2)
Dem-i nây u rebâb u câm-ı müldür

3
Egerçi [c]anber-efşândur benefşe (tk III/3)
Senüñ zülfüñe hayrândur benefşe
Dimâgına saçuñ sevdası düşdi (tk III/3)
Anuñ-ıçun perîşândur benefşe
Saçuña müşg dimiş ol hatâdan (tk III/3)
Boyın egmiş peşîmândur benefşe
Cihân hayrân-durur zülfüñe anı (tk III/3)
Ne bilsün kim ne reyhândur benefşe
Dimâgını hevânuñ kıldı müşgîn (tk III/3)
Meger şâha senâ-h[w]ândur benefşe

Melik Sülmân ki oldur şâh-ı kişver (tk III/3)

Dil-âver pâdişâh u milk-perver

4
Gözüñe öykinür mahmûr nergis (tk III/4)
Nesinedür ^{c}aceb magrûr nergis
Yüzüñ rengi vü gözüñ şîvesinden (tk III/4)
Bihişt oldı gülistân hûr nergis
Nazar itdükçe gül-şende göremez (tk III/4)
Yüzüñ mânendi bir manzûr nergis
Gözine uyhu girmez hasretüñden (tk III/4)
^{c}Aceb mi ger ola rencûr nergis
Ayaguñuñ tozından sürme kılsa (tk III/4)
İde-y-di gözlerin pür-nûr nergis

Cüvândur nev-hevesdür zevke lâle (tk III/4)
Anuñ-çun düşmez elinden piyâle

5
Yüzüñ göreli iy gül-rûy gonca (tk III/5)
Yoluñda dökdi reng ü bûy gonca
Lebüñ vasfını işitdi seher-gâh (tk III/5)
Safâdan oldı handân-rûy gonca
Yile virdi gurûrı devletinde (tk III/5)
Senüñ-çün varlıgın hoş-hûy gonca
Nefes urmaz şehâ zikrüñden ayru (tk III/5)
Anuñ-çun oldı ^{c}anber-bûy gonca
Gül-âb-ıla yur agzını meger kim (tk III/5)
Olısar şâha midhât-gûy gonca

Bekâsıdır anuñ âsâyiş-i mülk (tk III/5)
Likâsıdır anuñ ârâyiş-i mülk

6
Çemende düzdi bûy u reng lâle (tk III/6)
İder uş ^{c}işrete âheng lâle
Lebüñ lutfından oldı gonca handân (tk III/6)
Yüzüñ renginden aldı reng lâle
Mey-i gül-rengi nûş it iy gül-endâm (tk III/6)
Ki oldı hâk sebze seng lâle
Kılur her dem ^{c}akîküñ micmerinde (tk III/6)
Buhûr-ı ^{c}ûd zî hoş yeng lâle
Senüñ ^{c}ışkuñ odı cânına düşdi (tk III/6)
Anuñ-çundur meger dil-teng lâle

Eger taht-ıla tâca var-ısa baht (tk III/6)
Melik Sülmâna ire tâc-ıla taht

7
Bahâr irişdi vü hengân-ı reyhân (tk III/7)
Zi zevk eyyâmıdur eyyâm-ı reyhân

Haber virdi sabâ zülfüñ deminden (tk III/7)
Hasedden ditredi endâm-ı reyhân
Beñüñ lâle yüzünde dâne-i müşg (tk III/7)
Saçuñ gül yañaguñda dâm-ı reyhân
Yüzüñ rengi-durur ârâyiş-i gül (tk III/7)
Saçuñ kohusıdur ârâm-ı reyhân
Hatuñ bir sebzedür kim hayretinden (tk III/7)
Yire döküldi neng ü nân-ı reyhân

Du^{c}âsı Ahmedînüñ budur iy şâh (tk III/7)
Ki kılsun bahtuñı pây-ende Allah

TERKÎB-İ BEND
IV
(Hazâniyyat-ı Der-medh-i Emîr Sülmân)
1
Hazândur nûş idelüm câm-ı bâde (tk IV/1)
Ganîmet gör bu ^{c}ömri virme bâde
Otur nûş-ı revân it bâœeyi kim (tk IV/1)
Cihân kalmadı Pîrûz u Kubâd'a
Dil ü cân gonca bigi bagla câme (tk IV/1)
Ki ola gül bigi tab^{c}uñ güşâde
Çü zerre raks urur mey şu^{c}lesinde (tk IV/1)
Ne-çün şeb-nem bigi_olasın fütâde
Mey idüp nûş sürgil ^{c}akl u hûşı (tk IV/1)
Getürme hîç olmaz fikr-i yâde
Ayah ol elden al kim yüzi nakşı (tk IV/1)
Kıla her kaygudan göñlüñi sâde
Sabâhın hoş-durur içmek sabûhı (tk IV/1)
Be-yâd-ı pâdişâh-ı şâh-zâde

Melik Sülmân Süleymân-ı zemâne (tk IV/1)
Ki misli gelmedi gelmez cihâne

2
Virür târâca yâruñ mihr-i cânı (tk IV/2)
Nite kim bâgı bâd-ı mihr-i cânı
Ne reng-â-reng ider şâhı gör kim (tk IV/2)
Seher-geh çünki_eser bâd-ı hazânî
Dökilüp soldı-y-ısa gül ne gussa (tk IV/2)
Çü tâzedür yüzüñüñ gül-sitânı
Sarardı-y-sa benefşe n'ola çün kim (tk IV/2)
Saçuñ ser-sebzdür kim añar anı
Yüzüñ vasfın sorarsañ baña sor kim (tk IV/2)
Baña rûşendür ol rengîn ma^{c}ânî
Lebüñ şerhinde teng olur ^{c}ibâret (tk IV/2)
Ki ol bir râz-ı nâzükdür nihânî
Dahı zulm itme baña çünki bildün (tk IV/2)
Ne ^{c}adl ider şeh-i sâhib-kırânî

Cihân-dâver melik ki_anuñ vücûdı (tk IV/2)
Getürmişdür cihâna ᶜadl ü cûdı

3
Gel iy gül yüzlü dil-dâr-ı dil-ârâm (tk IV/3)
Ki sensüz dutamaz cân u dil ârâm
Taᶜal'llah bu ne yüzdür ki her subh (tk IV/3)
Gün anuñ şuᶜlesinden nûr alur vâm
Eger büt-hâneye ire cemâlüñ (tk IV/3)
Aña secde ideler cümle asnâm
Sun ol câmı bugün şâœ olalum kim (tk IV/3)
Bilinmez n'olısar yarın ser-encâm
Ten ü cân âfetidür ᶜakl-ıla hûş (tk IV/3)
Nedür dermân bu derde bir iki câm
Mey iç ko zerki ihlâs ol degüldür (tk IV/3)
İdesin zerki dünyâ rızkı-çun vâm
Humâram girü câm-ı lâle-rengi (tk IV/3)
Şehüñ yâdına sungıl iy gül-endâm

Şehinşâh-ı cihân kim baht u devlet (tk IV/3)
Anı_ister nice kim mülk ü millet

4
Gözüñ meşgûl olursa mekr ü âla (tk IV/4)
Niçe cân u göñül sihr-ile ala
Benefşedür gül-istânda yeşermiş (tk IV/4)
Yanaguñda hatuñ iy gözi ala
İy yüzi bedr kej-fikr itdi ol kim (tk IV/4)
Kaşuñ yayını beñzetdi hilâle
Gözüñ sihrine hayrân kaldı nergis (tk IV/4)
Yüzüñ şavkı-y-la oda yandı lâle
Cemâlüñ ᶜışkı bedr ayı eritdi (tk IV/4)
Yüzüñ şermi güni_irgürdi zevâle
Gözüñ cânları düşürdi belâya (tk IV/4)
Saçuñ göñülleri saldı dalâle
Şehüñ ᶜadline bah zulm-ıla kılma (tk IV/4)
Gözüñi cânlar almaga havâle

Emîr-i nâm-ver kim Hâtem-i Tay (tk IV/4)
Anuñ ᶜahdinde itdi nâmesin Tay

5
Getürmedi cihâna Îzid-i Pâk (tk IV/5)
Senüñ bigi melik döneli eflâk
Müzeyyendür senüñ lutfuñla âfâk (tk IV/5)
Müreffehdür senüñ ᶜadlüñle emlâk
Saña eflâk lâyık ki_ola çâker (tk IV/5)
Kim olur âb u bâd u âteş ü hâk
Serîr-i memleket tapuña zîbâ (tk IV/5)
Kabâ-yı saltanat boyuña çâlâk

Sanâ şükr eyleyen kalmaya muhtâc (tk IV/5)
Seni zikr eyleyen olmaya gam-nâk
İdemez vasfuñı aklân tahrîr (tk IV/5)
Kılamaz nasr ^{C}âlî-râ^{C}yetüñdür
Zaferle nasr âlî-râyetüñdür (tk IV/5)
E^{C}az'Allâhü ensârek ve a^{C}lak

Nedür sinüñ bekañ âsâyiş-i milk (tk IV/5)
Nite ki_oldı likâñ ârâyiş-i milk

6
Bihamdi'llah muzaffersin ü pîrûz (tk IV/6)
Sa^{c}âdet-mend ü devlet yâr u bihrûz
Senüñ râyuñ kamer bigi ziyâ-bahş (tk IV/6)
Senüñ yüzüñ güneş bigi dil-efrûz
Kılıcuñdur kazâ bigi zirih-dûz (tk IV/6)
Haœengüñdür kader bigi ciger-dûz
Senüñ mihrüñ hevâsıdur velî sâz (tk IV/6)
Senüñ kahruñ belâsıdur ^{c}adû-sûz
Senüñ zikrüñ katında iy müşterî-baht (tk IV/6)
^{c}Utârid kim olur tıfl-ı nev-âmûz
Dilinde Ahmedînüñ virdi olmış (tk IV/6)
Du^{c}â-y-ıla senâñ iy şeh şeb ü rûz
Gice gündüz gelüp gitdükce olsun (tk IV/6)
Gice vü gündüzüñ kadr-ile nev-rûz

Şeker-bîz eyledi dilümi zikrüñ (tk IV/6)
Güher-rîz eyledi göñlümi fikrüñ

7
Ta^{c}âla'llah zi lutf-ı Lâ-Yezalî (tk IV/7)
Ki virmişdür saña câh u celâli
Kapuñdur kıble-i baht-ı sa^{c}âdet (tk IV/7)
Tapuñdur matla^{c}-ı ^{c}izz ü ma^{c}âlî
Saña yaraşur itmek halka fermân (tk IV/7)
Saña lâyıkdur olmah mülke vâlî
Cemâlüñ şem^{c}idür gün bigi rûşen (tk IV/7)
Celâlüñ burcı keyvân bigi ^{c}âlî
Selâsetde benüm nazmum işiden (tk IV/7)
Dahı zikr eylemez âb-ı zülâli
Ayaguñ topragından şerme-sâram (tk IV/7)
Nisâr ider-iken dürr-i le'âli
Senüñ zâtuña kim noksân yohdur (tk IV/7)
İrürmesün felek ^{c}ayni'l-kemâli

Hümâ-sâye meliksin ü hümâyûn (tk IV/7)
Yüzüñ görenüñ olur bahtı meymûn

V
TERKÎB-İ BEND

(Der-Medh-i Emîr Sülmân)

1

Bi-hamd lillah ki kıldı baht yarı (tk V/1)
Ki gördük girü şâh-ı bahtiyâri
Yir ü gök toludur dürlü beşâret (tk V/1)
Ki geldi girü şehre şehriyâri
Müzeyyen kıldı cennet bâgı bigi (tk V/1)
Şehüñ geldügi şehr-ile diyârı
Vusûl-i şeh müşerref kıldı şehri (tk V/1)
Nite ki_ider visâl-i yâr yâri
Baña baht itdi yâri çünki gördüm (tk V/1)
Anı kim ^{c}âlemüñdür ihtiyârı

Melik Sülmân yemîn-i dîn ü devlet (tk V/1)
Şeh-i İslâm emîn-i milk ü millet

2

Fidî saña dil ü cân iy dil-ârâm (tk V/2)
Ki sinüñle bulur cân u dil ârâm
Saña zühre perestâr oldugı-y-çun (tk V/2)
Revâdur aña ad urmah dilerem
Yürisem gün bigi biñ yıl baş üzre (tk V/2)
Yoluñda hâşa kim ben bî-dil ârâm
Koma lâle bigi_elden câm-ı la^{c}li (tk V/2)
Ki kamu bî-dile oldur dil-ârâm
Yime gam bâœe sun şeh yâdına kim (tk V/2)
Ol ider şâœiyi her bî-dile râm

Şeh-i Behrâm-savlet Müşterî-baht (tk V/2)
Ki_anuñladur müşerref tâc-ıla taht

3

Gel iy saçları reyhân gözi ala (tk V/3)
Ki gamzeñ kasd ider peyveste âla
Saçuñ ta^{c}ne urur müşge nite kim (tk V/3)
Yañaguñ rengi lâlâdagı ala
Ne câdûdur gözüñ ki efsûnı halka (tk V/3)
Ne cân kodı vü ne dîn ala ala
Hilâl uş zâr u zerd ü bedrü hayrân (tk V/3)
Kaşun tugrası-la yüzüñdeki_ala
Yüzi lâle bigi_ola tâze_anuñ kim (tk V/3)
Alur şeh yâdına gül-gûn mey ele

Du^{c}âsı_ola-ıdı halkuñ subh-ıla şâm (tk V/3)
Melik Sülmânuñ olsun Rûm-ıla Şâm

4

Niçe gamzeñ ura cânuma yara (tk V/4)
Cefâ itmek revâ mı yâr yâra
Kemânından kaşuñuñ atılan oh (tk V/4)

Geçer bagruma yüregümi yara
Ne cennetdür yüzüñ kim âb-ı kevser (tk V/4)
Ciger-teşnedür agzuñdagı yâra
Humâr içüme yara urdı sâkî (tk V/4)
^{c}İlâcı neyse anuñla_aña yara
Güledur gül bigi şeh meclisinde (tk V/4)
Benefşe bigi gam-nâk olma yâra

Bu meclis tolu güldür ü ^{c}anâdil (tk V/4)
Olur mı bâg-ı cennetde ^{c}anâdil

5
Hümâyûn-baht u şâhinşâh-ı bihrûz (tk V/5)
Hümâ gölgelü ol sultân-ı pîrûz
Felek bigi celâlıdur ser-efrâz (tk V/5)
Güneş bigi cemâlidür dil-efruz
Du^{c}âsında giceyi şem^{c} bigi (tk V/5)
İden ihyâ olur gün bigi bih-rûz
Aña pîrûzlıh rûzî idüp Hak (tk V/5)
Kapusında kul olsun şâh-ı pirûz
Gicesi_olup Berât u Kadr dâyin (tk V/5)
Güni olsun hemîşe ^{c}îd ü nev-rûz

Bugün Rüstem ol u hem Sâm u Destân (tk V/5)
Dahıllar işi kıssadur u destân

6
Sükûn kûtba viren cünbiş medâra (tk V/6)
Anı_idiser yidi iklîme Dârâ
Cihân-dâver virür bu mülk-dârâ (tk V/6)
Anı kim bulmadı ›ahhâk u Dârâ
Meder bigi medâr-ı çarh ider hâk (tk V/6)
Anı ki_itmez senüñ-ile müdârâ
Virüben dostunâ dâr-ı ^{c}işret (tk V/6)
Çıharur düşmenüñi çarh dâra
Medâr-ı devlete sen kutb olgıl (tk V/6)
Felek muhtâc olduhça medâra

Gulâm olsun saña biñ şâh-ı Çimşîd (tk V/6)
Murâduñca yürisün mâh u hûrşîd

7
Hemîşe devletüñ pây-ende olsun (tk V/7)
Çırâgı ^{c}ömrüñüñ tâb-ende olsun
Yüzüñ ki_oldur bahâr-ı ^{c}âlem-i cân (tk V/7)
Ferahdan gül bigi pür-hande olsun
Cihân tendür ü sen cân-ı cihânsın (tk V/7)
Cihân olduhça bu cân tende olsun
Havâdis sarsarından düşmenüñüñ (tk V/7)
Binâ-yı devleti berk-ende olsun

Felek döndükçe kapuñda kevâkib (tk V/7)
Bu resme ki_Ahmedîdür bende olsun

Yüridükçe sipihr ü mihr-ile mâh (tk V/7)
Seni sâl u meh etsün bâkî_Allah

VI
TERKÎB-İ BEND
(Der-Medh-i Emîr Sülmân)
1
Sabâ peyki ilet benden selâmı (tk VI/1)
Aña ki_oldur meliklerüñ imânı
Selâm-ı pâk kim müşgîn-hevâsı (tk VI/1)
Mu^{c}attar ide gül bigi meşâmı
Selâm-ı cân-fizâ k'enfâsı anuñ (tk VI/1)
İde zinde yir altında ^{c}izâmı
Selâm-ı hoş-hevâ kim şemmesi_anuñ (tk VI/1)
İrüre yârdan yâra peyâmı
Selâmı kim ola müşg aña bende (tk VI/1)
Selâmı kim ola ^{c}anber gulâmı
İlet şâm u sabâh ol hazrete kim (tk VI/1)
Anuñ adı bezedi Rûm ü Şâmı

Cemi^{c}-i halka oldı ^{c}âm cûdı (tk VI/1)
Bezekdür devlet ü tahta vücûdı

2
Pes eyle iy sabâ şavkunı takrîr (tk VI/2)
Ki budur ^{c}âşık-ı müştâka tedbîr
Hezârân dil-ile bir şemme şavkun (tk VI/2)
Olamaya hezârân yılda takrîr
Gerek deryâ midâd eşcâr aklâm (tk VI/2)
Benüm şavkumı itmeklige tahrîr
Gice düşde görürsem ay u güni (tk VI/2)
İderem yüzüni görmege ta^{c}bîr
Ne cânda sabr var ne tende ârâm (tk VI/2)
Ki kıldı şavk-ı cism ü câna te'sîr
Cüdâ olam dimezdün bir dem andan (tk VI/2)
Velî takdîre yokdur hîç tedbîr
Selâm u şavkı şöyle kim işitdüñ (tk VI/2)
Degür ol hazrete eyleme taksîr

Edeble vargıl ol der-gâha li'llah (tk VI/2)
Ki_edeb yiri-durur ol yüce der-gâh

3
İmâret zî yaraşur şeh Gıyâse (tk VI/3)
Ki mülküñ mâlikidür bi'l-virâse
Bulur anuñ ^{c}atâsı şeyh ü şâbı (tk VI/3)
İder hayrı zükûr-ıla inâse

Gelür her düşmişe andan i[c]âne (tk VI/3)
İrer her kalmışa andan igâse
Sadîkı kâ'ili Allâhü Vâhid (tk VI/3)
[c]Adûsı kâ'il-i sâlis selâse
Gıyâs-ı halkdur maksûda irer (tk VI/3)
Kim ider-ise andan istigâse
Anı diyenlerüñ rengi tarâvet (tk VI/3)
Anı sevmeyenüñ rengi resâse
Dün ü gün el-gıyâs itdüm du[c]âyı (tk VI/3)
İrem bir dahı diyü Şeh Gıyâse

Anâ lâyık k'ola milküñ emîri (tk VI/3)
Kim ol-durur halâyık desti-gîri

4
Cihan ten-durur ol cândur cihâne (tk VI/4)
Anuñla muntazam-durur zemâne
Kamusı şehlerüñ hem-tâsı vardur (tk VI/4)
Hemîn budur ara yirde yig-âne
Sehâvetde şecâ[c]atda katında (tk VI/4)
Hadîs ü Hâtem ü Rüstem-fisâne
Aña düşmen olan bî-dînüñ işi (tk VI/4)
Hemîn bu kim virür sûdı ziyâne
Ayagı tozınun bir zerresini (tk VI/4)
Alan biñ câna alur râyigâne
Anuñ ohına ki_oldur mâr-ı bâ-zehr (tk VI/4)
Olur düşmelerüñ cânı nişâne
Aña hem-tâ gözügüde olur bes (tk VI/4)
Yakîn bil bu sözi düşme gümâne

Eger sûretde_eger sîretde mahbûb (tk VI/4)
Eger zâhir eger bâtında mergûb

5
Şehâ serverlerüñ sen serverisin (tk VI/5)
Hak emri-y-le cihânuñ dâverisin
Eyü evsâf-ıla sen muttasıfsın (tk VI/5)
Ser-â-ser [c]ayblardan sen berîsin
Kavînüñ kuvveti vü nusretisin (tk VI/5)
Za[c]îfüñ desti-gîr ü yâverisin
Tarîkat yolınuñ sen reh-berisin (tk VI/5)
Şerî[c]at ehlinüñ ser-leşkerisin
Mekârim kânınuñ yâkût u la[c]li (tk VI/5)
Fezâyil bahrınuñ sen gevherisin
Kamu âlûœe-dâmendür velî sen (tk VI/5)
Güneş bigi küdûretden berîsin
Riyâset tahtınûn sen tâc-dârı (tk VI/5)
Memâlik mülkinüñ İskenderisin

Saña virdi ululıgı Hüœâvend (tk VI/5)

Ki saña yoh-durur ^{c}âlemde mânend

6

Şehâ işideli ki_ol nev-cüvânı (tk VI/6)
Düşürdi çarh ol nev-pehlevânı
Yüzümi za^{c}ferânî düzedüben (tk VI/6)
Yaşumı eylemişem ergavânî
Dirîg ol kerr ü ol ferr-i şeh-âne (tk VI/6)
Dirîg ol bâzu vü zûr ü keyânî
Dirîg ol hüsn-i hulk u halk u sûret (tk VI/6)
Ki hâk itdi sipihr-i kej-revânı
Dirîgâ ki_ol cemâl u ol kemâli (tk VI/6)
Ecel topraga saldı nâ-gehânî
Dirîgâ kim kazâ yili kopardı (tk VI/6)
Yirinden nâ-geh ol serv-i revânı
Dil ü cân nice râhat bula ansuz (tk VI/6)
Ki ol-ıdı dil ü cânuñ revânı

Bunı çün böyle yazmış-ıdı takdîr (tk VI/6)
Be-cüz sabr aña ne çâre ne tedbîr

7

Giden gitdi melik pây-ende olsun (tk VI/7)
Çırâgı ^{c}ömrinüñ tâb-ende olsun
Sehâb agladugınca gohca lerzân (tk VI/7)
Şehüñ gül yañagı pür hande olsun
Murâdınca medâr-ı çarh dönüp (tk VI/7)
N'irede ol dilerse anda olsun
Hemişe râyeti vü leşkerinüñ (tk VI/7)
Zaferle her yaña tâz-ende olsun
Sipihr ü mihr ü mah encümle ^{c}unsûr (tk VI/7)
Murâdına anuñ sâz-ende olsun
Kevâkib üstine sultân-ı encüm (tk VI/7)
Yüzinüñ nûrı-la nâz-ende olsun
Hezârân Ahmedî gibi sehün-ver (tk VI/7)
Du^{c}â vü medhine_anuñ bende olsun

VII
TERÎB-İ BEND
(Mersiye-i Emîr Sülmân)
1

Nazar itdüm bu çarh u bu medârâ (tk VII/1)
İder degül kimesne-y-le müdârâ
Ne kayser kor ne kisrâ vü ne hâkân (tk VII/1)
Ne ›ahhâk ü Ferîdûn u ne Dârâ
Selâtîn kanların dökdügini çarh (tk VII/1)
Şafak gösterü-durur âşikâra
Medâr-ı çarhuñ olsa-y-dı karârı (tk VII/1)
İde-y-di Mir Sülmânla müdârâ
Benefşe göge boyandı anuñ-çun (tk VII/1)

Kayudan lâle uş yandı karara
Ezelde olasın işitdi_anuñ-çun (tk VII/1)
Biñar ahıtdı gözden seng-i hârâ
Gözüm yaş dökdi_anuñ-çun zî hacâlet (tk VII/1)
Neçün kan dökmedi bu yüzi karar

Anuñ-çun od u çeşme zâr aglar (tk VII/1)
Urur taşları gögsine bu taglar

2
Ne gözde vardur ansuz rûşinâyî (tk VII/2)
Ne sabr-ıla göñülde âşinâyî
Anuñ-çun ney bigi zârı idüben (tk VII/2)
Yile virdi beni_anuñ vây vâyı
Felek kimlere ider gör zevâli (tk VII/2)
Cihân kimlere ider gör cefâyı
Kanı ol hazm u ^{c}azm ü baht u devlet (tk VII/2)
Kanı ol tâc o taht u pâdişâyî
Yile virdi felek ol tâc u tahtı (tk VII/2)
Yire baturdı ol kûs u livâyı
Yir altında nice itdi zebûn gör (tk VII/2)
Anuñ bigi şeh-i kişver-güşâyı
Nice bogdurdı bûmı zâga görgil (tk VII/2)
Tavuk bigi_ol sa^{c}âdetlü hümâyı

Ezelde çün bu-y-ıdı aña takdîr (tk VII/2)
Mukadder olan işlere ne tedbîr

3
Cihândan gitdi_Emîr Sülmân dirîgâ (tk VII/3)
Dirîgâ nâzenîn sultân dirîgâ
Bahâr aglar ki çiçekler biterken (tk VII/3)
Yire girdi_ol gül-i handan dirîgâ
Yüzini zülfüni yâœ iden eydür (tk VII/3)
Döküldi lâle vü reyhân dirîgâ
Süleymân-ı zamândı Mîr Sülmân (tk VII/3)
Yile vardı müsülmânân dirîgâ
Dirîgâ husrev-i İrân ki öldi tk VII/3)
Dirîgâ server-i Tûrân dirîgâ
Dil ü cânlar anuñ derdine düşdi tk VII/3)
Bu derde yoh-durur dermân dirîgâ
Anuñ eyvânı yıhıldugı içün tk VII/3)
Toludur kubbe-i keyvân dirîgâ

Kime kim bakasın vâ hasretâ dir
Kimi kim göresin vâ kürbetâ dir
4
Kanı ol devlet ü ol kerr-ile fer (tk VII/4)
Kanı ol saltanatla taht u efser
Kanı_ol hüsn ü cemâl-i mülk-ârây (tk VII/4)

Kanı ol zûr-ı bâzû-yı dil-âver
Kanı_ol dâd u dihiş ol ^{c}adl ü insâf (tk VII/4)
Ki yiryüzini itmişdi münevver
Diye-y-düñ ol-durur ^{c}akl-ı mücessem (tk VII/4)
Sana-y-duñ ol-durur rûh-ı musavver
Yile nicesi gitdi şems-i tâbân (tk VII/4)
Yire nicesi girdi mâh-ı enver
Kemân-ı çarh ne oh atdı aña (tk VII/4)
Ki_ider ^{c}aklı anuñ sehmi muhayyer
Bulınmaz sebze vü çiçekde revnak (tk VII/4)
Ki_anuñ-çun mâteme düşdi ser-â-ser

Anuñ-çun goncanuñ yüregidür baş (tk VII/4)
Bulut dahı anuñ-çun döker yaş

5
Bu çarh-ı pîr kim yohdur emânı (tk VII/5)
Esirgemedi ol şâh-ı cüvânı
Zihî dâg-ı ciger kim zâg-ıçun çarh (tk VII/5)
Sürer tûtî-yi tûbâ âşiyânı
Pelîd agacını büyütmeg-içün (tk VII/5)
Kesüp kopardı ol serv-i revânı
Şeyâtîn leşkerini cem^{c} idüben (tk VII/5)
Helâk itdi Süleymân-ı zamânı
Kılıçsuz ne-çün öldürdi_anı eflâk (tk VII/5)
Diyeyim saña bu râz-ı nihânî
Biten yirden hemîn lâle ola-y-dı (tk VII/5)
Dökülse topraga bir katre kanı
Bu lutf u hulk kim var-ıdı anda (tk VII/5)
Neden esirgemedi çarh anı

Penâh-ı millet-idi Mîr Sülmân (tk VII/5)
Ümîœ-i ümmet-idi Mîr Sülmân

6
Yir ü gök anuñ-ıçun agladı zâr (tk VII/6)
Ne ins ü cin melâyik hem be yik-bâr
Nice karardı ol ser-sebze gül-şen (tk VII/6)
Yeşermişken sabâ yili-y-le gül-zâr
Bah eşcâra ki nice subha degin (tk VII/6)
Anuñ-çun zârı ider mürg-i eshâr
Bilür bî-^{c}ayblıgın ^{c}âlim-i gayb (tk VII/6)
Nişe gadr itdi_aña bu çarh-ı gaddâr
Anuñ-çun subh itdi tonını çâk (tk VII/6)
Gice kara geyüp kan aglar uş zâr
Mesâkin n'ylesünler ki_ol gideli (tk VII/6)
Diyâr-ı lutfda kalmadı deyyâr
Çü lutf-ı mahz idi_anda yog-ıdı kahr (tk VII/6)
Ne hikmetdür ki kahr itdi_anı Kahhâr

Hakun hikmetlerine kimdür âgâh (tk VII/6)
Hatâdan kim didüm estagfiru'ullah

7
Bilâ-noksân-ıdı anuñ kemâli (tk VII/7)
Bilâ-hadd-idi_anuñ ^{c}izz ü celâli
Aña hem-tâ gele dirseñ vücûda (tk VII/7)
Düşinde kimse görmeye_ol muhâli
Vücûdı cûd-ı mahz itdi zi mevcûd (tk VII/7)
Ki hâk itmişdi halka genc ü mâli
Cemâli hüsni cümle yirdedür kim (tk VII/7)
Yire sohdılar ol hüsn ü cemâli
Kanı ol şîr kim kan agladurdı (tk VII/7)
Kılıcı Rüstem ü âb-ıla Zâli
N'ireye vardı ol sadr-ı ma^{c}âlî (tk VII/7)
N'ireye vardı ol sadr-ı ma^{c}âlî
Bulurdı her fakîri_anuñ ^{c}atâsı (tk VII/7)
İrerdi her garîbe_anuñ nevâli

Ol-ıdı ol eimme desti-gîri (tk VII/7)
Ol-ıdı ol meşâyih dil-pezîri

8
Oturdugında tahta Mîr Sülmân (tk VII/8)
Dir-idi anı gören ki_uş Süleymân
Ol-ıdı revnak-ı İslâm u dîn kim (tk VII/8)
Anuñla hoş-dil-idi her müsülmân
Başını çekmiş-idi_eflâkden dün (tk VII/8)
İ veh ki_oldı bugün hâk-ile yik-sân
Helâk itmege şeh İsfendiyârı (tk VII/8)
Bu zâl-i çarh gör nice_itdi destân
Anuñ-çun kanlar aglar mâh u hûrşîd (tk VII/8)
Şafakda pes nedür bu dökülen kan
Cihândan gitdi ol kaçan geliser (tk VII/8)
Cihâna aña beñzer bir cihân-bân
Yir altında selâtîn çohdur amma (tk VII/8)
Melik Sülmân bigi yoh hîç sultân

Hak emri-y-le cihândan gitdi ol şâh (tk VII/8)
Nedür çâre ^{c}aleyhi rahmetu'llah

9
Anuñ-çun var-durur kâyim-makâmı (tk VII/9)
Ki_anuñ-çun idebilür intikâmı
Kılalum ilticâ der-gâhına_anuñ (tk VII/9)
Du^{c}a-yı hayrın idelüm temânî
Kılınc anda kılıc anda anuñ-çun (tk VII/9)
Muti^{c} eyledi cümle hâs u ^{c}âmi
Ne-durur Rûm var-durur ümîœüm (tk VII/9)
Ki feth ide kılıcı Mısr u Şâmı

Dilerseñ Ahmedî ^{c}ismet belâdan (tk VII/9)
Anuñ ihlâsına it i^{c}tişâmı
Eger devlet dilerseñ baht bigi (tk VII/9)
İşiginde_ihtiyâr eyle makâmı
«enâsın u du^{c}âsın it şeb ü rûz (tk VII/9)
Getürme dilüñe ayruh kelâmı

MUHAMMES
1
Yaz oldı bezendi girü etrâf-ı hadâyık
Nûrıyla safâ virdi bize şem^{c}-i şakâyık
Nezzâre kılurlar gül ü gül-zârı halâyık
Kim kudret-ile nice bizer bunları Hâlik
Meşgûl ol anuñ zikrine bülbül bigi her-dem

2
Açdı gözüni uyhundan uş nergis-i ra^{c}nâ
Aldı kadeh-i la^{c}l eline lâle-i hamrâ
Gül ferşine her-dem saçılur lü'lü-yi lâlâ
Gel bâga teferrüc kılalum iy gözi şehlâ
Gör kim nicesi tâze vü handândur u hurrem

3
Gül sâyesi altında otur ^{c}işret id ü gül
Kim ayaguña fidî kıla varlığını gül
Yiryüzi tolu lâledür ü nergis ü sünbül
İşit ki ne dir söz-ile her-dem güle bülbül
İy hayf ki bünyâd-ı bekâ olmadı muhkem

4
Ma-verd-ile bulut çemeni eyledi nem-nâk
^{c}Anber-nefes oldı yil ü pîrûze-seleb hâk
Gül ^{c}ışkuñ elinden yahasın her dem ider çâk
Yoluñda benefşe döşedi zülfini illâk
Ayaguña lâyık degül ol tuhfe dahı hem

5
Hak fazlı-y-ıla fasl-ı bahâr irdi vü nevrûz
Gül oldı girü yâr yüzi bigi dil-efrûz
Olsun şehümüñ bahtı vü hem tâli^{c}i pîrûz
Her-dem Hak anuñ eylesün ikbâlini bîh-rûz
Tekrâr kıl iy Ahmedi işbu sözi her-dem

Fî Kâfiyetü'l-Elîf

I

İlet benüm selâmumı dil-dâra iy sabâ (1/1)
^{c}Arz eylegil peyâmumı ol yâra iy sabâ

Tagıt benefşe saçları gül yañag üstine (1/2)
Saçdı ^{c}abîr ü ^{c}anberi gül-zâra iy sabâ

Penhân var yarün tapusına varur-ısañ (1/3)
Gösterme kendüzüñi sen agyâre iy sabâ

Çün gizlü râzuma seni ben mahrem eyledüm (1/4)
Bi'llah eyitme râzumı deyyâre iy sabâ

Bî-çâralıgumı benüm ol yâre ^{c}arza kıl (1/5)
Bâşed ki bula derdüme bir çâre iy sabâ

Vuslat güline irmez elüm pes nicesi ben (1/6)
Bunca tahammül eyleyem ol hâre iy sabâ

Digil ki Ahmedî'ye niçe zahm urasın (1/7)
Gammâz gamzelü gözi mekkâre iy sabâ

2

Ol dost bir dahı bize ger hem-nişîn ola (2/1)
Devlet bizümle yâr u sa^{c}âdet karîn ola

Aña ki yâr zikr-ile göñlin üns ide (2/2)
Âteş Halîl bigi gül ü yâsemîn ola

Her kim ura kadem ki ire yâruñ işigine (2/3)
Hârâ o har ayagına dîbâ-yı Çîn ola

Olmaya müşterî güneşe ol ki dil-beri (2/4)
Sinüñ bigi kamer-ruh u zühre-cebîn ola

Kanmadı fitneden kanum içüp kara gözüñ (2/5)
Bu câœû-yı siyâh-dilüñ kasdı dîn ola

Kurbân olam kemânına ol gamze ohınuñ (2/6)
Ki anuñ kemîne-pîşesi câna kemîn ola

Fikr eyledükde la^{c}l-i lebüñ dürciñ Ahmedî (2/7)
Her söz ki nazme derc ide dürr-i semîn ola

3

Oldı firâkuñ odı baña derd-ile belâ (3/1)
Vay ol kişiye kim ola bu derde mübtelâ

Ben nice sabr eyleyeyim bu belâya kim (3/2)
Eyyûba dahı irmedi bu resm-ile belâ

Müşgîn saçuñ hevâsı perîşân ider beni (3/3)

Müşkil-durur bu ^{c}ukdeî kimdür ki hall kıla

Ger âh kılam karara dütünden gögüñ yüzi (3/4)
Ger aglayam yaşum-ıla yir kana gark ola

Sen dostdan iren oda yahıldı varlıgum (3/5)
Düşmem baña ne dürlü belâ itdi-se bula

Hicrüñ ki yahdı ^{c}ûd-sıfat cañumı oda (3/6)
Ney bigi virdi hâsılını ^{c}ömrümüñ yile

Her ki Ahmedî'nüñ ohır-ısa derd-nâmesin (3/7)
Baş ola bagrı gözleri kan yaş-ıla tola

4

Ol kişi kim işi güç anuñ dün gün âh ola (4/1)
Kılma dahı cefâ aña kim ol günâh ola

Dutduñ göñül vilâyetini ^{c}adl eyle kim (4/2)
Zulm eylemek revâ degül aña ki şâh ola

^{c}Anber beñine kaldı zenahdânuñun göñül (4/3)
Bî-çâre bilmez-idi ki yolında çâh ola

Gark oldı şem^{c} bigi ciger kanına gözüm (4/4)
Hicrüñde vay aña ki bahtı siyâh ola

Vasluñ güline ol ire kim lâle bigi anun (4/5)
^{c}Işkuñda varlıgı kamusı hâk-i râh ola

Şem^{c}i cemâlüñüñ salar-ısa cihâna nûr (4/6)
Pervâne olup yanan aña hurşîd ü mâh ola

Vakt oldı Ahmedî'ye ki bir rahm idesin (4/7)
Senden ırah işi niçe zârı vü âh ola

5

Ol keman-keş göz ki atar cânlara tir ü kazâ (5/1)
Bunca ohda n'ola ger bir kez ider-ise hatâ

Mihnetinden ^{c}ışkunuñ cân kurtara mı mürg-ı dil (5/2)
Kim benüñdür dâne-i fitne saçuñ dâm-ı belâ

Çün sabâ çözdi saçuñı bû-yı cân toldı cihân (5/3)
Aslah Allah şânehü zi-şânedür bâd-ı sabâ

Hasta cânlaruñ devâsı n’ola didüm işiden (5/4)
Agzuña idüp işâret didi ki üş budur şifâ

^{c}Akl u cân u dîn ü dili ^{c}ışkuñ yolında itdüm nisâr (5/5)
Gayrdan bî-gâne gerek yâr-ıla olan âşinâ

Ayaguñ tozın çerag-ıla taleb ider gözüm (5/6)
Yaşı durmaz ne ^{c}aceb ger ister-ise tutiyâ

Şâh demiş kim gedâsıdur kapumun Ahmedî (5/7)
Böyle-durur böyle şey lillah iy ulu pâdişah

6

Bu gicemüñ ki hergiz irişimez ol taña (6/1)
Fikretde şem^{c} bigi yanup kalmışam taña

Yâruñ saçı ola bu karañu uzun gicem (6/2)
Kim bendi mihnet oldı vü dâmı belâ baña

Sevda denîzidür tolu mevc-i belâ vü gam (6/3)
Ne diyeyim bu gice perişanlıgın saña

Yâ-Rab ^{c}adem gicesi midür bu uzun gice (6/4)
Kim subhdan belürmedi hergiz eser buña

^{c}Ömrüm bekâsı olsa gice bigi uzadu (6/5)
Tâ subh-ı haşr irmeye-y-idi fenâ aña

Maşrıkda subhdan bu gice yah nişân meger (6/6)
Yolın yañıldı gün gelmez dahı bu yaña

Çoh şükr şem^{c} bigi oda yanup Ahmedî (6/7)
İrgürür-ise bu şeb-i buhranını taña

7

Bir dahı ider-ise devlet baña yâri n’ola (7/1)
Bir dahı bu gözlerüm görürse ol yari n’ola

Yârdan ayrılduguma oldı şâd agyâr iy Hak (7/2)
Bini yara irgürüp kör itseñ agyârı n’ola

Sabrı yohdur diyü ^{c}ayb ider işiden nâlemi (7/3)
Göynügüm var ney bigi kılur-ısam zârı n’ola

Yaş yirine gözlerüm kan dökdi-se dutma ^{c}aceb (7/4)
Şem^{c} bigi yanuñ kan olsa yaşları n’ola

Gerçi kim ol gamze-i câœû çoh itdi baña zulm (7/5)
Görsem iy Hak bir dahı ol fitne hûn-h^{w}ârı n’ola

Gerçi zülfi gâh cân alurdı tenden gâh dîn (7/6)
Ölmedin bir dahı görsem ol sitem-kârı n’ola

Ahmedî yâr u diyârın añup aglarsa ne gam (7/7)
Bülbül iñlerse añıban bâg ü gül-zârı n’ola

8

Bu ne yüzdür bu ne gözdür bu ne zülf ü bu ne bâlâ (8/1)
Biri lâle biri nergis biri sünbül biri Tûbâ

Göñül ol çeşm ü zülf ü ol had ü hâle viren olur (8/2)
Kimi magbûn kimi mecnûn kimi vâlih kimi şeydâ

Yañaguñ u dudaguñ u tenüñle sûretüñ olmış (8/3)
Biri rengîn biri şîrîn biri nâzük biri ra^{c}nâ

Degül ol zülf ü pîşâni vü ol ruh-sâr u leb misli (8/4)
Şeb-i tire meh-i tâbân gül-i sûrî mey-i hamra

Saçuñuñ çîn pîçine gözüñüñ sihr ü âline (8/5)
Mukayyed zâhid ü ^{c}âbid muhayyer zîrek ü dânâ

Letâfetde leb ü dendânuñ u alnuñ yüzüñ olmış (8/6)
Biri kevser biri necm ü biri nur u biri tâhâ

Firâkuñda ^{c}anâ vü fikr ü âb u âteşe olmış (8/7)
Tenüm menzil başum mesken gözüm menba^{c} içüm me’vâ

Baña irmez renc ü mihnetde saña irmez şekl ü sûretde (8/8)
Eger Mecnûn eger Vâmık eger Leylî v’eger ^{c}Azrâ

Uş olmış cânum u ^{c}ömrüm yüregüm ü gözüm sensüz (8/9)
Biri bâd u biri hâk ü biri dûzah biri deryâ

Düşürdi uş dil ü cân u ten-ile ^{c}akluma binüm (8/10)
Yüzüñ hayret kaşuñ fitne gözün ^{c}işve saçuñ sevdâ

Hevâ vü mihr ü ^{c}ışk u derdüñe düşdi vü vasfuñda (8/11)
Düzer üş Ahmedî hoş nazm u nesr ü defter ü inşâ

9

Bu ne suret-durur ne kadd ü bâlâ (9/1)

Zi yaratmış Ta^{c}âllah Ta^{c}âla

Saçuñ reyhânı itdi ^{c}aklı hayrân (9/2)
Ne işler getürür gör başa sevdâ

Yüzüñe itdügi-çün gül teşebbüh (9/3)
Yile varıban oldı rahtı yagma

Lebüñe öykündügiyçün gonca-i ter (9/4)
Sabâ agzını yırtar ki-ola rüsvâ

Gözüñe ne ^{c}aceb öykünse nergis (9/5)
Hayâ olur mı olmayanda bînâ

Diler hall ide zülfüñ ^{c}ukdesin can (9/6)
Kime keşf oldı bu müşkil mu^{c}ammâ

Nice itsün Ahmedi la^{c}lüñ hadîsin (9/7)
Çün olmaz kimseye bu râz peydâ

10

Baña ki olup-durur her gice yelda (10/1)
Saçuñuñ fikridür pîşe zî-sevdâ

Yüzüñe bahuban cân kaldı hayrân (10/2)
Görüben zülfüñi ^{c}akl oldu şeydâ

Ne hoœ cennetde var bu nakşa sûret (10/3)
Ne hoœ tubî'de var bu resme bâlâ

Lebüñdür râst tefsîr-i "kuli'r-rûh" (10/4)
Kaşuñdur "Kâbe Kavseyn-i ev ednâ"

Namâzumda yüzüñ fikri getürür (10/5)
Dilüme sûre-i Nûr-ıla Tâ-hâ

Saçuñuñ cimi cânlar kaydı-y-ıçun (10/6)
Girihlerdür tolu şol resme kim hâ

Dişüñ vasfın işitdi Ahmedi'den (10/7)
Eridi su bigi lü'lü-yi lâlâ

11

Çün süñügüm çüriyiben gerd ola (11/1)
^{c}Işkuñ odından içümde derd ola

Ben yoluñda varlıgumı virmişem (11/2)
Her ki [c]âşıkdur gerek cömerd ola

Derdüni aldum virüben cân bahâ (11/3)
Her ki derdi yoh anuñ na-merd ola

Her ki [c]âşıkdur gerek bencileyin (11/4)
Başları gül-gûn u yüzi zerd ola

Çün fenâdur [c]ışk pes [c]âşık gerek (11/5)
Kamu varlıgdan ki vardur ferd ola

[c]Âşık ol kim oda yahsa anı habîb (11/6)
Od anuñ cânına bâg u verd ola

Ahmedî terk eyle yâra cânı kim (11/7)
[c]Işk u cân sevmek be-gâyet serd ola

12

Belâ mı bu [c]aceb yâ kadd ü bâlâ (12/1)
Ki düzmişdür Te'alallah Te[c]âlâ

Bu leb midür ya hoœ yâkût-ı ahmer (12/2)
Bu diş midür ya hoœ lü'lü-yi lâla

Didüm biñ cân virem bir dem visalüñ (12/3)
Elüme gire mi didi ki lâ lâ

Diler [c]ışkuñ ki ala varlıgumı (12/4)
Arıda bini benlikden zi ala

Kemâl-ıla cemâlüñ âyetini (12/5)
Saña virüp-durur Celle Celâle

Nazar yolını baglar gözlerümden (12/6)
[c]Afâ'llah cevri hâcib zecri lâlâ

Vefâ-y-ıla Ahmedî olur olursa (12/7)
İşigüñde zi baht u kadri vâlâ

13

Hurrem göñül ki [c]ışkuñ aña pây-bend ola (13/1)
Devletlü kul ki boynına zülfüñ kemend ola

Dirler ki sabr kamusı derde devâ olur (13/2)

Haşâ ki ^{c}ışk derdine ol sûd-mend ola

Cân dudaguñı gördi iñiler başını dögüp (13/3)
Tûtî meges bilür n'erede kim bu kand ola

Tubî dimiş göñül bu yaña böyle ider hayâl (13/4)
Kişi ki fikri togrı vü râyı bülend ola

^{c}Işkuñ odı nirede ki şu^{c}le urur-ısa (13/5)
Cân u göñül gerek ki orada sipend ola

^{c}Âşık olana derd gerek derd kim tabîb (13/6)
Aña ider ^{c}ilâc ki ol derd-mend ola

Sini Ahmedi sever ayaguñ topragı hakı (13/7)
Bundan ^{c}azîz dahı cihânda ne and ola

14

Dilerseñ bâg-ı sun^{c} itmek temâşâ (14/1)
Nazar kıl ol yüz-ile göz ü kaşa

Göñül ü ^{c}akl u cân zülfüne hayrân (14/2)
Te^{c}âlallah zihi ibdâ^{c}ı mâ-şâ

Yüzüñ nur âyetini kılur îzâh (14/3)
Dudagun rûh sırrın ider ifşâ

Başa iltem dir göñül zülfün hevâsın (14/4)
Vay aña kim bu sevdâya ulaşa

Saçuñ kılur selâsil ^{c}ukdesin şerh (14/5)
Gözüñ Bâbîl füsûnın ider inşâ

Firâkuñdan gözüm uş şem^{c} bigi (14/6)
Yahup ^{c}arak itdi bini kanlu yaşa

Ciger kanı-la cânda bislenürken (14/7)
Nice kasd itdi gör cân-ıla başa

Bu ter dâmanlıg-ıla Ahmedi'nün (14/8)
Gözi bahdı mı iy Hak gayre hâşâ

15

Şâne urdı saçına Türk-i Hıtâ (15/1)
Aslahallah şâne iy bâd-ı sabâ

Saçı altında yüzi şöyle ki gün (15/2)
Yıldırar bulıt içre nûr u ziyâ

Lebidür la^{c}l ü dişleri lü'lü (15/3)
Zülfi sünbül yañagı gül zî-^{c}atâ

Gamzesi câna şöyle atar ohı (15/4)
Ki itmez anuñ birini biñde hatâ

Saçları ^{c}akl alur zî dâm-ı ^{c}azâb (15/5)
Gözleri cân diler zî ^{c}ayn-ı ^{c}ana

Yüzini gördi eriyüp oldı gül-âb (15/6)
Böyle olur kimde kim var-ısa hayâ

Serv-i bâlası olalı râst elif (15/7)
Lâm bigi ortaya aldı cânı belâ

Ahmedî derd-ile hoş ol ki n'ola (15/8)
"Fûhü mâü'l-hayâti fîhi şifâ"

Sabr gerek bu zülfe sayd olana (15/9)
Çünki sevdâya sabr oldı devâ

16

Dil ü cân zülfüñe hayrân u şeydâ (16/1)
Leb-i la^{c}lüñde sırr-ı rûh peydâ

Görinür hâr cennet gül-sitânı (16/2)
Yüzüñ gül-zârın idene temâşâ

Neye teşbîh kılam kâmetüñi (16/3)
Ki yoh tûbîde bu kadd ü bu bâlâ

Yüzüñe lâle öykündi meger kim (16/4)
İder yil hânümânın cümle yagmâ

Teşebbüh itdügi nergis gözüñe (16/5)
^{c}Aceb mi çün degül bî-çâre bînâ

Ne gûherdür leb-i la^{c}lüñde görse (16/6)
Hayâdan hall ola lü'lü-yi lâ-lâ

Dimagum toludur zülfüñ hevâsı (16/7)
Nedür bu başda Yâ-Rab bunca sevdâ

Lebüñ vasfı kılur sözümi şîrin (16/8)
Yüzüñ zikri kılur fikrümi zîbâ

Süleymân ola Selmân kuş dilinde (16/9)
Dir-ise Ahmedi Selmân u Minnâ

17

Saçuñuñ bendine ger ^{c}akl ire dîvâne ola (17/1)
Yüzüñüñ şem^{c}ini ger cân göre pervâne ola

İşigüñ kıble-i cân oldı safâsın görüp (17/2)
Ka^{c}beye her ki heves eyleye dîvâne ola

İdeyim ayaguñuñ tozına cânumı nisâr (17/3)
Cânı n'ider kişi kim tâlib-i cânâne ola

Dil ü cân alıbanuñ olmadı gamzeñ sâkin (17/4)
Dahı anuñ kasdı meger dîn-ile îmâna ola

Sâlik-i nâsik eger göre yüzüñi bir dem (17/5)
Hasretinden tutaguñuñ yiri mey-hâne ola

^{c}Anberîn hâline yârun göñül aldanma sahın (17/6)
Bî-gümân dâm olur orada kim dâne ola

Ahmedî yana gerek ^{c}ışk eri pervâne-sıfat (17/7)
Dahı n'ireye ire ^{c}âşık işi yâ ne ola

18

^{c}Âşıkam diyende gerek ^{c}ışk odından derd ola (18/1)
Kişi kim göñlinde derdi yohdur ol nâ-merd ola

Yardan dermân dilerseñ derdi iş it cânuña (18/2)
Kim tabîb aña ider dermân ki anda derd ola

Nûra pervâne-sıfat dil-germ iden her gice (18/3)
Subh irince şem^{c} bigi yanmaz-ısa serd ola

^{c}Işkda ehl-i fütüvvet ol-durur kim çün Halîl (18/4)
Âteş-i Nemrûd aña gül-zâr u bag u verd ola

^{c}Işk derdi zerre zerre topragumda bulına (18/5)
Cüzv cüzv üşbu vücûdum ger çüriyüp gerd ola

Ben anuñ vaslın dilerem ol benüm ayrulıgum (18/6)
^{c}Işk olan yirde ^{c}aceb midür ki ^{c}aks ü tard ola

Yâr didüñ Ahmedî agyârdan bagla gözüñ (18/7)
Gayre kılmayan nazar ^{c}ışkuñ yolında ferd ola

19

^{c}Âkıbet fikrinde yanar her ki ol ^{c}âkıl ola (19/1)
Pes yig ol kim mey içün bu gussadan gâfil ola

^{c}Akl âfetdür kişiye bâdedür def^{c}i anuñ (19/2)
Her ki âfet def^{c}ini terk eyleye câhil ola

Bâœa virme ^{c}ömri bâœe iç elinden sen anuñ (19/3)
Kim cemâline göñül hayrân u cân mayil ola

^{c}Akl sevdâya düşüp zülfi sevâdında anuñ (19/4)
Gözler efsûnına fitne câœû-yı Bâbil ola

Sarf it mâlı mey-i sırfa safâ isder-iseñ (19/5)
Rızk-ıçun zerk itseñ andan saña ne hâsıl ola

Kıl nazar şâhid yüzine diñle fâzıllar sözin (19/6)
Ger dilerseñ nefsüñi kim fazl-ıla kâmil ola

Bülbül-ile gül-nüvâ vü berk düzmiş Ahmedî (19/7)
Nice ide tevbe bu demde kişi kim ^{c}âkıl ola

20

^{c}Âşık-ı pâk ü sâlik-i reh ola (20/1)
Derd zevkinden ol ki âgeh ola

Ol ki yüzini hâk-i râh ide (20/2)
Da^{c}vî-yi ^{c}ışk aña müvecceh ola

Ol bula ^{c}ışkdan safâ ki işi (20/3)
Âh-ı şeb nâle-i seher-geh ola

Ehl-i tevhîd ol ki göñli anun (20/4)
Mâsivâ Allah'dan münezzeh ola

Fetret-i rah-ı ^{c}ışk varlıhdur (20/5)
Her ki anı terk ide müreffeh ola

Çün fenâda olur bekâ-i ebed (20/6)
Bes fenâdan kaçan kişi ebleh ola

Ahmedî hâk-i râh itmeyene (20/7)
Cânını ^{c}ışk lâfı bî-reh ola

21

“Kad ceret ^{c}aynü’l-emânî li’r-revâ (21/1)
Eyyühe’l-^{c}atşânü min harri’l-hevâ”

Hem-çü nergis ez-çi rencûrî çünîn (21/2)
Nezd-i tû hâzır-tabîb ü hem devâ

Uş sekâhüm Rabbühüm dutmış kadeh (21/3)
Gonca bigi teşnelik olmaz revâ

Hîç ü zerre nîst bî-û der-vücûd (21/4)
Min sere’l-arzı ilâ evci’s-semâ

Kamu ol her nesnede anı göresin (21/5)
Varsa gözüñde basîretden cilâ

Vahdeti û hest ^{c}ayn-ı kesreteş (21/6)
Mislü nurin kad-tele’l-emni kerâ

Zahir ü bâtın hem evvel âhır ol (21/7)
Nesne var mı dahı hîç andan cüdâ

Geh be-na^{c}t-ı kahr şüd mîm-i maraz (21/8)
Geh be-vasf-ı lutf şüd şîn-i sifâ

Gûş-nih ber-nüktehâ-yı Ahmedî (21/9)
İn terüm hallî veliyyen mürşidâ

22

Ger yâr cevr ider-ise yara sehl ola (22/1)
Her-geh ki yâr elinden ola yâre sehl ola

Çün yare ki anı yâr ura yara devâ olur (22/2)
Gamzeñ geçerse câna yürek yara sehl ola

Her geh ki yâre yâri ola desti gîr anı (22/3)
Düşmen dilerse kim düşüre yara sehl ola

Sen rûh-ı rûhsın saña göñlini virene (22/4)
Virürse cân lebüñdeki şol yara sehl ola

Zülfüñ ne gam kılursa perîşân bu göñlümi (22/5)
Ger goncayı sabâ nefesi yara sehl ola

Fettân gözüñ ki uyhuda bir remz ider-ise (22/6)
Kim fitnesin kıyâmetüñ uyara sehl ola

Yâr oldur Ahmedî ki ^{c}alâ-külli-hâl aña (22/7)
Cân u cihânı itse fidî yâra sehl ola

23

Kişi ki anda bu hüsn-ile kadd ü kâmet ola (23/1)
Kimesne ^{c}ışkı elinden nice selâmet ola

Gözüñ ne fitne-durur kim belâsı toldı cihân (23/2)
Bu resme fitne meger fitne-i kıyâmet ola

Kişi ki ola kaşuñuñ hilâline meftûn (23/3)
^{c}Aceb-durur dahı ^{c}aklında ki istikâmet ola

Varısa çeşme-i kevser bu leb ola vü dehân (23/4)
Olursa devha-i tûbî bu kadd ü kâmet ola

Seni sevene yüzüñ kıbledür kaşuñ mihrab (23/5)
Namâz-ıçun nirede kim ezân u kamet ola

N'ola eger cigerüm başlu yaşlu-y-ısa gözüm (23/6)
N'irede ^{c}ışk var anda gerek ^{c}alâmet ola

Yoluña Ahmedî idüp-durur fidî dil ü cân (23/7)
Eger kabûl ider-iseñ zihî kerâmet ola

24

Kişi ki sözüñ-ile bir nefes mücâlis ola (24/1)
Nice ki ney nefesi revnâk-ı mecâlis ola

Ne cem^{c}de ki yüzüñ şem^{c}i ola tûtî-yi cân (24/2)
Oda yahılmaga pervâne-veş mühevvis ola

Ne nakşdur bu kaşuñ kim anı gören eydür (24/3)
Zi tak kim aña kudret eli mühendis ola

Gözine ay-ıla güni getürmeye hergiz (24/4)
Kişi ki aña yüzüñüñ hayâli mûnis ola

Ne ^{c}ayb olur-ısa cânum ayaguña nisar (24/5)
Elinde varını virür kişi ki müflis ola

Ne nüshadur yañaguñ kim anı mutâli^{c}a iden (24/6)
Dekayıkında nazar ^{c}ilminüñ müderris ola

Latîfdur mey ü ney hase anuñ elinden kim (24/7)
Yüzi gül ola vü gözleri tâze nergis ola

Baña diyen kişi kim ^{c}ışk u bâœeyi terk it (24/8)
Kim ola ol kişi kim sûfû-yi müvesvis ola

Ne fâris ola belâgatda k’Ahmedî’ye ire (24/9)
Tozına irmez anuñ ger Ebû’l-Fevâris ola

25

Gerek ki sini sevene senden vefâ ola (25/1)
Bîmâr olursa derdine vasluñ şifâ ola

Devlet serâyıdur işigüñ devlet aña kim (25/2)
Devlet serâyına yüz uruban geda ola

Bî-gâne oldı cândan u bî-h^{w}îş kendüden (25/3)
Her kim dileye ^{c}ışkuñ-ıla âşinâ ola

Vasluñdan ol kişi ire ^{c}izz ü bekâya kim (25/4)
Varlığını yoluñda koyuban fenâ ola

Cân bigi tatludur baña ^{c}ışkuñ belâsı kim (25/5)
Her kim belâya sabr ide ehl-i velâ ola

Düşvâr ^{c}ukdedür bu saçuñ bulamaz halâs (25/6)
Her kim bu ^{c}ukdeye düşüben mübtelâ ola

Getürmeye Ahmedî göze kühlü’l-cevâhiri (25/7)
Ger tozı işigüñüñ aña tûtîyâ ola

26

Gözüñ kanumı nîşe helâl eyledi saña (26/1)
Derdüñ devâyı nîşe haram eyledi baña

Yılduzları gözedü yanup şem^{c}-vâr oda (26/2)
Zülfüñ sabâh-ıçun giceler kalmışam taña

Dirler baña ne oldı ki sabr itmez iñiler (26/3)
Nâle ^{c}aceb mi aña ki nâ-geh düşe buña

Nîl ü Furat diñmegi mümkin-durur velî (26/4)
Mümkin degül ki gözlerümüñ kan yaşı diñe

^{c}Işkuñ ne sa^{c}b derd-durur kim tabîbi anun (26/5)
^{c}İsî dahı olur-ısa bulmaz devâ aña

Dirsin ki bunca vakt neçün añmaduñ beni (26/6)
Kişi nicesi ola ki unutmadugın aña

Sabr eyle Ahmedi ne cefâ itse saña yâr (26/7)
Ola ki sabr-ıla işiñ ü tâli^{c}üñ oña

27

Her ki ire yâr işigine bahtı sa^{c}îd ola (27/1)
Yârı görene her ne gün olursa ^{c}îd ola

Yâruñ ayagı topragını getüren ele (27/2)
Başına tâc eyleye ger Bû Sa^{c}îd ola

Yâre mürîd ol bulayım dir-iseñ murad (27/3)
Her kim mürid olmaya yare merîd ola

Sabr it belâya ehl-i velâ olaymı diseñ (27/4)
Kim uşanan bu yolda belâdan pelîd ola

Sen şahidüñ gözi kanumı içse sehl-durur (27/5)
Devletlü kul ki ^{c}ışk yolında şehîd ola

Yüzüñ ümîœi rûh u saçuñ bendi havf-ı dil (27/6)
Böyle olur nirede ki va^{c}dü va^{c}îd ola

Çün ^{c}ışk-ı sıdk-ıla ola göñlinde ^{c}âşıkun (27/7)
Vahdetde Ahmedî bigi dayim vahîœ ola

28

Her kimde kim bu zülf-ile bu hatt u hâl ola (28/1)
^{c}Işkına cân u ^{c}akl u göñül pây-mâl ola

Hûrşîd ü mâh u zühreye kimse itmeye nazar (28/2)
Her kanda kim bu sûret ü şekl ü cemâl ola

Yüzine bedr disem olur lafz-ı mübtezel (28/3)
Kaşlarına hilâl disem kej-hayâl ola

Ayagınuñ tozın getüren tûtiyâ-y-ıçun (28/4)
Gözlerüme meger ki nesîm-i şimâl ola

Dirler baña ki yâr firâkına sabr it (28/5)
Ne resmedür bir işi dimek kim muhâl ola

Cân u ten ü revân u dil ü dîn kamusı ol (28/6)
Bu kamunuñ firâkına nice ihtimâl ola

Gerçi ki teşnedür lebüñ añduhda Ahmedî (28/7)

Dilinde söz ki söylene âb-ı zülâl ola

29

Her kişinüñ ki dil-beri bî-dâd-ger ola (29/1)
Yidügi gussa içdügi hûn-ı ciger ola

Başlu-durur yüregüm ü yaşlı-durur gözüm (29/2)
^{c}Âşıkda ^{c}ışkdan gerek âhır eser ola

^{c}Işkuñ yüregüme bir odı saldı kim anuñ (29/3)
Katında yidi tamu kamu bir şerer ola

Dirler ki sabr it ki müyesser ola murâd (29/4)
Tâli^{c} bu tâli^{c}-ise ^{c}acebdür eger ola

Kıyma gözün kıyâmet ider çün kıya bahar (29/5)
Yâ-Rab meger bu fitne-i devr-i kamer ola

İtmek yüzüñ katında gül ü lâleye nazar (29/6)
Nergis bigi vazîfe-i her-bî-basar ola

Baş virmez ayruga ki ola tâc-ı ser Ahmedî (29/7)
Lîkin heves ider ki saña hâk-i der ola

30

Hicrüñ belâsı-la niçe ola kadüm dü-tâ (30/1)
Göñlümde hasret odı niçe bir vatan duta

Ger aglayam memâlik-i dünyâyı seyl ala (30/2)
Ger âh idem felekleri cümle dütün duta

Cân u cigerdür urdugı her lahza bî-güman (30/3)
Kaşuñ kemânı gamzeñ ohını niçe ata

Saña nazîr bir dahı mevcûd kopmadı (30/4)
Dür-dâneye ulaşıladan bu tokuz ata

Gün tâzedür yañaguñ u ser-sebzdür hatuñ (30/5)
Sehl ola ger benefşe vü gül bite ger yite

Hâk oldum ayaguña elüm dutasın diyü (30/6)
Üftâœe olmasa güne şeb-nem niçe yite

Va^{c}de itdün Ahmedî’yi nüvâziş kılam diyü (30/7)
Kad dâ^{c}a fî’in-tizârike ^{c}ömrî ila metâ

31

Her kişi kim senüñ bigi dil-dârı var ola (31/1)
Devlet aña muvâfık u ikbal yâr ola

Tâbı cemâlüñüñ n'ireye kim irer-ise (31/2)
Gül-zâr açıla orada vü lâle-zâr ola

Zülfüñ kemendine irer-ise sabâ yili (31/3)
Tâ haşr her-nefes ki ura müşg-bâr ola

Başuma tâc itmege ayaguñuñ tozı (31/4)
Girür-ise ele şeref-i rûzigâr ola

Biz yarı üşbu cehd-ile bulamazuz meger (31/5)
Yârı viren bize kerem-i Kird-i gâr ola

^{c}Âşık olana cevre tahammül gerek ki şem^{c} (31/6)
Nûr anda olur ki varlıgı nâra nisâr ola

Terk ide ihtiyarını şöyle ki Ahmedî (31/7)
^{c}Işkuñ yolında her ki diler ki ihtiyâr ola

32

Her göz ki karşusında cemal-i Habîb ola (32/1)
Dîœâr-ı Hak aña bu cihânda nasîb ola

Yâruñ hatı latîfe-i nâzükdür ü bedî^{c} (32/2)
Her ki anı fehm eyleye zîrek edîb ola

Karşuña iñlesem n'ola kim gül yüzindeki (32/3)
Ol ma^{c}n-i dakîk gören ^{c}andelîb ola

Zülfüñ hevâsı itdi perîşân bu göñlümi (32/4)
Kim şâmı müşkil olur anuñ kim garîb ola

Dirler ki sabr it bulasın yârı ^{c}âkıbet (32/5)
Bu baht kim benüm var olursa ^{c}acîb ola

Sinüñleyem egerçi ki suretde ayruyam (32/6)
^{c}Işk olıcah ne bu^{c}d ki vardur karîb ola

Bu ^{c}ışk derdi ki içüñe düşdi Ahmedî (32/7)
Fikr it buña ^{c}ilâc iden ne tabîb ola

33

Her kimde kim bu nakş-ıla hüsn ü cemal ola (33/1)
Bir lahza andan ayrı dirilmek muhâl ola

Ayı yüzüñe diledüm idem mesel velî (33/2)
Bildüm aña ne zühre vü ne gün misâl ola

Kaddüñ hayâli dutdı gözümde vatan belî (33/3)
Serv anda olur ki çeşme-i âb-ı zülâl ola

Göz kim cemâlüñe baha uyhusı ola harâm (33/4)
Söz kim gözüñden eydile sihr-ı halal ola

Beñzer dimek hilâli kaşuñuñ kemânına (33/5)
Ol söz n'ola gümân-ıla bir kej-hayâl ola

Cândan diler-idüm ki lebüñ sırrını soram (33/6)
Ben iderem nirede ki şîrîn sü'âl ola

Cân levhine yazar yüzüñüñ vasfın Ahmedî (33/7)
Hûbın yazar sözüñ kişi ki ehl-i kemâl ola

34

Her kimde kim bu vech-ile zülf ü cebîn ola (34/1)
Gözlerinüñ kemîn işi halka kemîn ola

Zülfüñ kemendine dutılıp ^{c}akl ola esîr (34/2)
Câœû gözüñe fitne senüñ hûr-ı ^{c}ıyn ola

Ol kim hilâle beñzede kaşuñ kemânını (34/3)
Kejdür hayâli gerçi ki bârîk-bîn ola

La^{c}lüñi añanuñ sözi şîrîn ü ter düşüp (34/4)
Zülfüñi zikr iden nefesi ^{c}anberîn ola

Devr-i kamerde fitne nice olur diyen kişi (34/5)
Bahsun yüzine ol ki aña ^{c}ayne'l-yakîn ola

Hüsnüñdür ol bahâr ki dâ'im çiçekleri (34/6)
Reyhân ü nergis ü gül-ile yâsemîn ola

Penhan-ı râzın agzuñuñ anduhda Ahmedî (34/7)
Her söz ki diline gele dürr-i semîn ola

35

Her göz ki anuñ hayâli bu serv-i revân ola (35/1)

Şart ol-durur ki orada âb-ı revân ola

Her kanda yüriseñ kademüñe nisâr-içün (35/2)
Her yañadan hezâr dil ü cân revân ola

Kaşuñ-ıla gözüñ dil-ile cân ider şikâr (35/3)
Fitne çog olur anda ki tîr ü keman ola

Sorarlar agzuñı ne güherdür diyü bu râz (35/4)
Cân sırrıdur gerek ki kamudan nihân ola

Cândaki ^{c}ışk odı ola oldur nişânı kim (35/5)
Bagrı kebâb gözlerinüñ yaşı kan ola

Cân yâr-ıçun sevilür egerçi ^{c}azîzdür (35/6)
Çün yâre olamaya fidi ol nice cân ola

Vasfında ol gözüñ ki dil ü cân olur beleş (35/7)
Her söz ki Ahmedî diye sıhrı beyân ola

36

Her kim katuña irmege bir reh-güzer bula (36/1)
Her ne murâda kim diler-ise zafer bula

Hûrşîdi zerrece nazarına getürmeye (36/2)
Lutfuñdan ol ki saña irüp bir nazar bula

Ol kim kapuñ gedâliginüñ devletin bile (36/3)
Mülk-i cihana himmeti anuñ muhtasar bula

Yoluñda cân viren kişi biñ câna irişür (36/4)
Ne gam şebe yitüre ne çün kim güher bula

Bir kişidür bilen haberin ^{c}ışk râzınuñ (36/5)
Kim kendüzin kendüden ol bî-haber bula

Zülfüñe göñlümüñ haberini kim irgüre (36/6)
Yol bulsa üşbu ^{c}ukdeye bâd-ı seher bula

La^{c}lüñi Ahmedî niçe kim vasf ide sözin (36/7)
Her kim işide nazük ü şîrîn ü ter bula

37

Degül binüm bu başumdagı sevda (37/1)
Ki aldaya anı beyzâ vü hamrâ

Gören düşde cemâlüñüñ hayâlin (37/2)
Nazar ider mi ây u güne hâşâ

Temennâsı kamunuñ cennet ü hûr (37/3)
Baña sensin temennâ zî temennâ

Belâ dâmı-durur saçuñ sevâdı (37/4)
Göñül zülfüñde anuñ-çun dutdı me’vâ

Fenâ gerek seni isdeyene evvel (37/5)
Anuñ-çun itmişem varlıgı yagmâ

N’idersin arzu Nîl ü Furâtı (37/6)
Benüm gözlerümi eyle temâşâ

Senüñ dişüñe teşbîh itdügüm-çün (37/7)
Tefâhurdan göge çıkdı «üreyyâ

Yüzüñi görüben kan derledi gül (37/8)
Hayası var-durur iy rahmet aña

Gün-ile ay bahdılar yüzüñe (37/9)
Zevâle düşdi ol bu kaldı taña

Nice aşûb ider ol fitne gözler (37/10)
Dilegi cân mı-durur uş müheyyâ

İşidüp Ahmedî’den tûtî-yi rûh (37/11)
Lebün vasfın didi kim zî şeker-hâ

38

Her kim diye cihanda bu resme cemâl ola (38/1)
Bi’llah ki fikri bâtıl u sözi muhâl ola

Hayran-durur yüzüñe senüñ hûr-ıla melek (38/2)
Üşbu cemâle dahı ^{c}aceb kim misâl ola

Saçuñ hevâsı-la bu cihan toldı bû-yı cân (38/3)
Bu hoş nefes hevâyı getüren şemal ola

Tûtî-i cân ne bâl ü peri-le baş ilede (38/4)
Andaki dâm ü dâne bu zülf-ile hâl ola

İder-ise cemâlüñi gözden rakîb dûr (38/5)
Yüzüñ hayâli gitdügi cândan hayâl ola

Gamzeñ ohını atar-ısañ baña at girü (38/6)
Kim cân senüñ-durur saña kanum halâl ola

Vasfında agzuñuñ ki söz orada teng olur (38/7)
Kimdür ki Ahmedî bigi şîrîn-makâl ola

39

Lâyık degül mi kanda ki bir bî-nazîr ola (39/1)
Kim can vilâyetinde ser-â-ser emîr ola

Dünyâ nedür ki yâre anı tuhfe ilteler (39/2)
Ma^{c}şûka cân hediyye iletmek hakîr ola

Yohdur bizüm bıdâ^{c}atümüz yâre irmege (39/3)
Yâruñ meger bize keremi desti-gîr ola

^{c}Işkuñ yolında bundan ulu müşkil olmaya (39/4)
Kim ma^{c}şûk ulu yirden ü ^{c}âşık fakir ola

Zülfinden ol sanem çözer olursa bir girih (39/5)
Ucdan uca dimâgı hevânuñ ^{c}abîr ola

Ol kaş bigi kemân-ı keyânî n'irede var (39/6)
Ol gamzenüñ nazîri cihânda ne tîr ola

Hârût eñeginüñ çuhurında dutıluban (39/7)
Mârût câœû gözine anuñ (kim) esîr ola

Nakş arada bahânedür ehl-i basîrete (39/8)
Nakkâşa vire göñlüni her kim basîr ola

Vasfın idicek ol leb ü dendânuñ Ahmedî (39/9)
Her söz ki nazm ide kamusı dil-pezîr ola

40

Yüzüñüñ gurresin ol ki itdi garrâ (40/1)
Saçuñuñ turresin kıldı mutarrâ

Cemâlüñ kamu âfetden münezzeh (40/2)
Kemâlüñ cümle noksândan müberrâ

Ne suda gördi ne yirde misâlüñ (40/3)
Cihânı seyr iden bahren ve berrâ

Seni sevdügüme iderler melâmet (40/4)
Teberrâ sini sevmezden teberrâ

Sözüñ dilümdedür leylen nehâren (40/5)

Aduñ zikrümdedür cehren ve sırrâ

Senüñ vasfuñ diyeli Ahmedînüñ (40/6)
Sözi her ^{c}aybdan oldı mu^{c}arra

Niçe kim çarh döne hîç ^{c}âşık (40/7)
Bu resme idemeye ebyât-ı garrâ

41

Yüz kim şu^{c} â^{c} a zerresi hurşîœ ü mâh ola (41/1)
Hâşâ ki ol yüze nazar itmek günâh ola

Çözseñ sabâya karşu saçuñuñ girihlerin (41/3)
İy niçe cân ki yile varup hâk-rah ola

Yüzümi örterem yaş-ıla ki âhum irmeye (41/4)
Kim yil-ile suya varur anda ki kâh ola

Lâle yüzüñe öykünü yandı oda ne ^{c}aceb (41/5)
Bâœ-ı gurûr ki âfeti tâc u külâh ola

Kavsin hilâl kaşuña teşbîh eylemiş (41/6)
Kejdür hisâbı nirede kim seyr-i mâh ola

Yüzüñe secde ide niyâz-ıla Ahmedî (41/7)
Mihrâbı kaşuñuñ aña ger kıble-gâh ola

42

Yardan ayrudur ol kim yârdan mehcûr ola (42/1)
Gonca bigi teng-dil nergis-sıfat rencûr ola

İy ki sorduñ yârdan ayru düşenüñ hâlini (42/2)
Şol tene beñzer ki cândan mihnet-ile dûr ola

Gözlerüm yaşı aharken nîşedür rengüm harab (42/3)
Çünki dirler su-y-ıla olur yir ki ol ma^{c}mûr ola

Her kim ol ^{c}abher gözüñ ^{c}ışkına bir câm ide nûş (42/4)
Tâ kıyâmet cânı anuñ nergis bigi mahmûr ola

Gizle dirler razuñı çün kim bakam yaşum ahar (42/5)
Za^{c}ferandur yüzüm özüm nicesi mestûr ola

^{c}Işk nârı nûrdur yaharsa yahsun cânumı (42/6)
Şem^{c} ol yig kim yahılup ucdan uca nûr ola

La^{c}li dürcin dudaguñuñ zikr idicek Ahmedî (42/7)
Her ne söz kim nazm ider lü’lü-yi mensûr ola

43

Oldı yüzüñüñ hayâsından eriyüben gül âb (43/1)
Nergisüñüñ hasretinden gözlerüm toldı gül-âb

^{c}Akl-ıla kimse bilemez yüzüñüñ mâhiyyetin (43/2)
Şem^{c}-ile nice biline vü bulına âfitâb

Bir hayâle râzı olmışdur cemâlüñden gözüm (43/3)
Âh idem kim harâm oldı bu gözlerüme h^{w}âb

Saçlaruñuñ ^{c}ukdesi ^{c}aklumı kılmışdur esîr (43/4)
Gözlerüñüñ fitnesi göñlümi itmişdür harâb

Dahdı saçuñ mâhı bedrüñ boynına müşgîn kemend (43/5)
Saldı zülfüñ âfitâbuñ yüzine ^{c}anber-nikâb

Devlet-i bâkî senüñ ^{c}ışkuñdur u bâkî fenâ (43/6)
Şerbet-i şâfî senüñ derdüñdür ü bâkî serâb

Ahmedî yâri gerekse varlıguñ terk eylegil (43/7)
Yâr-ıla sinüñ arañda var-ısa sensin hicâb

44

Bu nicesi dehândür bu nice leb (44/1)
Ki dir cânlara her dem nahnü akreb

Yüregüm ditrer uş kim şem^{c} bigi (44/2)
İçüme saldı ^{c}ışkuñ tâb-ıla teb

Müşevveş oldı göñlüm göreliden (44/3)
Saçuñuñ leff ü neşrini müretteb

Likâñı iderem Hakdan temennâ (44/4)
Zihî hûb arzu vü hûb matleb

Yüzüñ hayret saçuñdur dâm-ı mihnet (44/5)
Havâdis-zâydur bu rûz-ıla şeb

Şerefdür çarha bu kim başmagunâ (44/6)
Hilâli na^{c}l-çe ide necmi kebkeb

Lebüñdendür kelâmı Ahmedînüñ (44/7)
Zihî şîrin hadîs ü pâk-meşreb

45

Yüz midür Yâ-Rab bu yâ-hûœ âfitâb (45/1)
Ten midür iy Hak bu yâ-hûœ mâhitâb

Leb mi bu yâ çeşme-i âb-ı hayât (45/2)
Diş mi bu yâ nazm-ı lü'lü-yi hoş-âb

Gözlerüñ ne efsûn ohıdı göñlüme (45/3)
Ki anda hergiz kalmadı âram u h^{w}âb

Saçlaruñdan nice bula cân halâs (45/4)
Kim toludur bend ü çîn ü pîç ü tâb

Bir tecellî-y-ile yüzüñden gözüm (45/5)
Rûşen ol kim itdi biñ nûr iktisâb

Ne diyem agzuña kim ol sırr-ı rûh (45/6)
Gaybdur vallahü a^{c}lem bi's-savâb

Gün yüzüñ şem^{c}ine pervâne-sıfat (45/7)
Yana-dı olmasa saçuñ ^{c}anber-nikâb

Cânumı oda gözüm saldı velî (45/8)
Girü andan oldı aña feth-i bâb

Yâr gereke varlıgun ko Ahmedî (45/9)
Tâ ki götrile ara yirden hicâb

46

Bu ne yüzdür bu nice zülf Yâ-Rab (46/1)
Meger bu mâhdur ol kalb-i akreb

^{c}Aceb bu gül-şen-i cennet mi yâ rûh (46/2)
^{c}Aceb bu çeşme-i kevser mi yâ leb

Yañaguñ nûrı-durur âyet-i ruz (46/3)
Saçuñuñ zulmetidür râyet-i şeb

Sudan toprahdan olmaz böyle terkîb (46/4)
Meger sen ^{c}akl u cândansın mürekkeb

Göreli saçlaruñda müşg tâbın (46/5)
Ten ü cânuma düşdi tâb-ıla teb

Seni diyene ne dünyâ ne ^{c}ukbâ (46/6)
Seni sevene ne din ü ne mezheb

Göñül zülfüñ hamındadur mukayyed (46/7)
Bu cân hicrüñ gamındadur mu^{c}azzeb

Kapuñda sıdk-ıla cân ide kurbân (46/8)
Tapuñda olayım diyem mukarreb

Lebüñi Ahmedî zikr itdügince (46/9)
Sözi şîrîn olur u pâk-meşreb

47

Pervânesi-durur yüzüñüñ şem^{c}-i âfitâb (47/1)
Dür-dânesi-durur dişüñüñ lü'lü-yi hoş-âb

Yahardı şem^{c} bigi yüzüñ tâbı ^{c}âlemi (47/2)
Olmasa arada saçuñuñ sâyesi hicâb

La^{c}lün katında kim olur âb-ı hayât kim (47/3)
Ser-çeşme-i hayâtuñ ider adın ol serâb

Zülfüñ hevâsı-y-ıla benefşe yile varup (47/4)
Yüzüñ hevâsı-y-ıla eriyüp olur gül âb

Meftûn olalı gamzeñe nergis benüm bigi (47/5)
Ne rengi var yüzinde vü ne hoœ gözinde h^{w}âb

Yanduhça şem^{c} bigi oduña cân safâ bulur (47/6)
Zîrâ ki yâre ^{c}azb olur yârdan ^{c}azâb

Sûz-ıla şem^{c} bigi yanar-iken Ahmedî (47/7)
Girü gözüñden ola saña olsa feth-i bâb

48

Derd-mendem derdümi ne derddür bil iy tabîb (48/1)
Pes aña layık nice-y-ise devâ kıl iy tabîb

Zülfi sevdâsı-y-la oldum hasta dutgıl nabzumı (48/2)
Kim perîşândur mizâc u hâl müşkil iy tabîb

Bini benden aldı sihr-ile gözinün fitnesi (48/3)
Sende bu rence devâ var-ısa kılgıl iy tabîb

Em lebinden buyur ol yâruñ devâ derdüme kim (48/4)
Gül-şeker olur ^{c}ilâc-ı ^{c}illet-i dil iy tabîb

^{c}Işk elinden muhterikdür tende ahlatum kamu (48/5)

Üşbu rence ne-durur dermân buyurgıl iy tabîb

Yüregüm oynadugınuñ sabr dermânı degül (48/6)
Anun-ıçun bir müferrih çâre itgil iy tabîb

Dut ki dârûlar kamusı sende vardur n'idesin (48/7)
Sıhhate çünkim mizâc olmaya kâbil iy tabîb

Çün bilemezsin ki nedür derdüme binüm sebeb (48/8)
İdemezsin aña dermân ^{c}aczuñi bil iy tabîb

Ahmedî'ye vasl-ı tiryâki gerek kim ol-durur (48/9)
Biñ kezin fürkatden içen zehr-i kâtil iy tabîb

49

Ben diyâr-ı yârdan uş düşmişem tenhâ garîb (49/1)
İñileyü ney bigi sözüm budur kim vâ garîb

Ger fakîr ü ger ganî yirlü yirinde her kişi (49/2)
Hoş-durur elhamdülillah kamusı illâ garîb

Her gice şöyle iñiler ki işiden kalur taña (49/3)
Bag içinde oldugu-çın bülbül-i şeydâ garîb

Geh sular geh yile varur gâh topraga düşer (49/4)
Gâh yanar oldugı-çun bu gül-i ra^{c}nâ garîb

Kendü yirinden cüdâdur ki oldı bende kayd-ı la^{c}l (49/5)
Yüregi delindi olalı lü'lü-yi lâlâ garîb

^{c}^d bigi niçe iñleye yahıla rahm idüp (49/6)
Bir kişi dimez ki neyçün iñilersin yâ garîb

Gündüzin ser-geşte vü bî-kâr her yaña yürür (49/7)
Gice olduhda bulamaz mesken ü me'vâ garîb

Pâdişeh dahı olursa ger diyârın yâd ide (49/8)
Dirliginden zevk u râhat bulamaz asla garîb

Ger diyârından ırah düşdi-se n'ola Ahmedî (49/9)
^{c}Ayb mıdur Kâfa düşüp oldugu ^{c}ankâ garîb

50

Bîmâram itmedüñ baña tîmârı tabîb (50/1)
Vay ol kişiye kim ola bîmâr u hem garîb

Tiryâk-i vaslı ister-iken cân devâ içün (50/2)

Zehr-i firâkdur baña virdügi ol tabîb

Râhatdan aldı dünyâda her kişi bir nisâb (50/3)
Mihnet baña cefâ-y-ıla olmış-durur nasîb

Şöyle olmışam k'eger kalemüñ şakkına girem (50/4)
Yazarken olmaya mütegayyir hat-ı edîb

Ol yârdan ^{c}inâyet ola dir-iken baña (50/5)
İy vâ musîbetâ ki bu fikr olmadı musîb

Gözüm yaşı iner-iken içüm yanar oda (50/6)
Şol resm-ile ki şem^{c} zihî hâlet-i ^{c}acîb

Eyyûb-vâr derdüñe sabr eyle Ahmedî (50/7)
Ola ki göre hâlüñi rahm ide ol tabîb

51

Bugün gösterdi yüzin baña muhbûb (51/1)
Zihî rûşen gün ü zî-sâ^{c}at-i hûb

Gözüm oldı cemâlüñ-ile pür-nûr (51/2)
Sanasın Yûsuf'a irişdi Ya^{c}kûb

Gül-istân oldı İbrâhîme âteş (51/3)
Halâs oldı belâdan girü Eyyûb

Ne kohu buldı zülfüñden sabâ kim (51/4)
Kamu cânlara böyle oldı mergûb

Lebüñde ohınur uş sırr-ı mektûm (51/5)
Yüzüñde Allâhü nur olalı mektûb

Bana dirler ki sabr it pend n'itsün (51/6)
Çün ola ^{c}ışk gâlib ^{c}akl maglûb

Cemâlüñdür kelâmı Ahmedînüñ (51/7)
Anuñ-çundur dil ü cânlara mahbûb

52

Cân yüzüñ zülfüñi ister rûz u şeb (52/1)
İşideli bu sözi kılur taleb

Nîşe ditrer âfitâb irmedi-se (52/2)
Yañaguñ ^{c}ışkından aña tâb-ı teb

Gül yüzüñe beñzenem didügi-çün (52/3)
Yile virdi hırmenin ol bî-edeb

Leb ^{c}akîk u zülf ^{c}anber ten harir (52/4)
Nîşe oldı göñlüñ âhen iy ^{c}aceb

Cân yüzüñüñ zikr-ile bulur nişât (52/5)
Bülbüle gül kohusı virür tarab

Yaşumı yüzümde her ki göre dir (52/6)
Bir arada yaraşur la^{c}l ü zeheb

^{c}Işkuñuñ câmı-y-la mest olmışdı cân (52/7)
Yaradılmadın dahı bâg u ^{c}ineb

Ol lebi yâd itdügüñce Ahmedî (52/8)
Lafzuñ agzuñda olur kand u ruteb

Çün ^{c}Acemde irdi kemâle sözlerüñ (52/9)
Fe't-teh ebvâbe'l-ma^{c}ânî fi'l-Arab

53

İy cemâlüñden hacâletde cemâl-i âfitâb (53/1)
Yañaguñuñ nûrı olmışdur kemâl-i âfitâb

Yoluña yüz süriyüben seni ister rûz u şeb (53/2)
Sini istemekde geçer mâh ü sâl-i âfitâb

^{c}Ukdesine zülfüñüñ düşibenüñ buldı küsûf (53/3)
Senden ayrılaldan olmışdur zevâl-ı âfitâb

Ne sorarsın binüm ahvâlümi kim nicesidür (53/4)
Çünki senden ayrı şöyle ola hâl-i âfitâb

Bu kevâkib bulalıdan göklerde şeref (53/5)
^{c}Işkuñuñ derdi olup-durur vebâl-i âfitâb

Başı üstine dönüben sini ister dâ'imâ (53/6)
Burcdan burca bu-durur intikâl-i âfitâb

Şöyle kim sîm-âb lerzândur u zerd ü muztarib (53/7)
N'eylesün hicrüñde yohdur ihtimâl-i âfitâb

Ol hevesde kim sen âhû-dîœei şikâr (53/8)
Uş esed binübenüñ yürür gazâl-i âfitâb

Ahmedî sinüñ visâlüñe irerse ne ^{c}âceb (53/9)
Zerre-y-ile olur âhır ittisâl-i âfitâb

54

Çün gayre bahmadı gözüm iy Hak behîc-bâb (54/1)
N’eyçündür aña pes kamu bu derd-ile ^{c}azâb

^{c} Işk odı yüregümde dutışup yanar müdâm (54/2)
Anuñ-çun oldı gözlerüm ucdan uca kebâb

Her-dem nisâr itmege yâruñ hayâline (54/3)
Bahreyni gözümüñ döker uş lü’lü-yi hoş-âb

Gözüm kara gün itdi baña lîki n’idelüm (54/4)
Ter-dâmenüñ hatâsına ^{c}âdet degül hitâb

Gözüm diyü ciger kan-ıla bislenen kişi (54/5)
Düşürdi şem ^{c} bigi yüregüme derd ü tâb

Gözlerümüñ gurâbı meger bûm oldı kim (54/6)
Nûrından ider ay-ıla günüñ uş ictinâb

Derd-ile şem^{c} bigi erisem ^{c}aceb (54/7)
Kim toludur içüm ü taşum âteş-ile âb

Bu huşk-sâl içinde ki düşmişdür Ahmedî (54/8)
Yanardı gözlerinden irişmese feth-i bâb

Deryâ-yı fazl ola tolu dürr-i giran-baha (54/9)
Her kim bu bahrda diye uşbu söze cevâb

55

Çün götürdi gül yanagından nikâb (55/1)
Mevsüm-i ^{c}işretdür ü câm-ı şarâb

Lâle bigi koma elden câm-ı mey (55/2)
Ki itdi bülbül râst uş sâz-ı rebâb

Hayf ola ^{c}ömrüñi zâyi^{c} eylemek (55/3)
Hâzır-iken ni^{c}met ü baht u şebab

Sen şitâb it câm-ı cân-bahşa müdâm (55/4)
Çün ider eyyâm geçmege şitâb

Bâg içinde ol gül-âbı nûş it (55/5)
Ki ola renginün hayâsından gül-âb

Gâv u har içdügin içmekdür hata (55/6)

Âdemî içdügin iç ki oldur savâb

Bâœe nûş it bâœa virme ^{c}ömrüñi (55/7)
Çün ezeldendür sevâb-ıla ^{c}îkâb

Çün kalem yazdugı ayruhsı olamaz (55/8)
Ne gerek câna bu renc-ile ^{c}azâb

Gözde h^{w}âb u tende kalmadı karâr (55/9)
Senden ayruya ne âram u ne h^{w}âb

Gözlerümdedür hayâli kaddüñüñ (55/10)
Serv orada biter kim ola âb

Uş çiçek vakti irişdi Ahmedî (55/11)
Ki ola gül bigi ayaguña türâb

56

Çün kim hazân irişdi kişi kim ola lebîb (56/1)
Anı ide müdâm ki aña buyurur tabîb

Hoşdur rebâb hâsa ki yâr ola hem-nefes (56/2)
Hoşdur şerâb hâsa ki sâkî ola habîb

Şîrîn-durur ^{c}azîz bu cân-ıla ^{c}ömr aña (56/3)
Sarf it nisâbuñı anı itme ayruga nasîb

Zülfüñde göñlümi ne sorarsın ki nicedür (56/4)
Bilür-iken ki nice olur şâmda garîb

Niçe ki bîş-ter ola cevrüñ bu cânuma (56/5)
Göñlümde dahı artuh olur mihrün iy^{c}acîb

Senden beni rakîb nice idebile ba^{c}îd (56/6)
Benden yaña çü sinin Hak idüp-durur karîb

Vasfuñı Ahmedî nice tahrîr ide kim (56/7)
Hayrân olur yüzüñe nazar idicek edîb

57

H‹şdur nazara bu ruh-ıla nâzır u hâcib (57/1)
İllâ nazar ehlini komaz nâzır u hâcib

Peykânı dil ü câna geçer gamzelerinüñ (57/2)
Gör kim ne kazâ ohın atarlar bû havâcib

Mâhıyyetini sûretinüñ kim bile kim gün (57/3)

Nûr andan alur şöyle ki günden bu kevâkib

Dudagı-durur çeşme-i hayvân u beñi Hızr (57/4)
Yañagı-durur [c]îd ü saçı Kadr ü Regâyib

Yoluñ tozına ay u güneş müşteri oldı (57/5)
Pes ne göñül ola ki saña olmaya râgıb

Ne âhu-yı pür-dil-durur ol hûnı gözüñ kim (57/6)
Pençe uramaz anuñ-ıla şîr-i maharib

Bursa vü Horâsân mey ü ney hâzır u mahbûb (57/7)
Bu fazl-ıla makbûl ola mı tevbe-i tâ’ib

Mey nûş id ü hoş dut neye gûş Ahmedî itme (57/8)
Sûfî bigi kılma özüñi hâsir ü hâyib

Firdevs-durur Bursa kamu vechile lîkin (57/9)
Gerekmez-idi anda bu hayyât u [c]âkârîb

58

Didüm şehâ nedür dudaguñ didi la[c]l-i nâb (58/1)
Didüm nedür dişüñ didi kim lü’lü-yi hoş-âb

Didüm tenüñ nedür didi kim mâh-tab-ı bedr (58/2)
Didüm yüzüñ nedür didi kim şem[c]-i âfitâb

Didüm eyit ki gamzeñ ü zülfüñ ne işdedür (58/3)
Didi bu cânlar alur u ol din ider harab

Didüm ki çâre n’ola ki irem visâlüñe (58/4)
Didi ki varlıguñı gider ki ol-durur hicâb

Didüm ki fürkatüñde niçe yanam iñleyem (58/5)
Didi ki sûz u nâlesüz olmaz ney ü rebâb

Didüm ki şem[c] bigi yanaram nedür devâ (58/6)
Didi gözüñden ola meger aña feth-i bâb

Uyımazam gözüm ki hayâlüñ göre didüm (58/7)
Didi hayâldür aña kim [c]âşık ola h[w]âb

Didüm şitâb itme ki irem visâlüñe (58/8)
Didi ki [c]ömr nice ola k’itmeye şitâb

Agzuñ ne noktadur didüm eydür ki Ahmedî (58/9)
Cândan sü’âl eyleyene teng olur cevâb

59

Şol yüzde kim odından eriyüp olur kül-âb (59/1)
Dür mi bu katre katre vü yâ der mi ya gül-âb

^{c}Anber beñüñi berk-i gül üstinde göreli (59/2)
Döndürdi derd-ilen cigerin kana müşg-nâb

Nazmını görmeyen dişiñüñ nice bile râst (59/3)
Kim dürc-i la^{c}l içinde-durur lü’lü-yi hoş-âb

Cân kim olur ki şem^{c}ini görse cemâlüñün (59/4)
Pervâne bigi tâbına yahıla âfitâb

Ben va^{c}deñe zarûret-ile sabr idem velî (59/5)
Va^{c}deñ ucına irmez ü bu ^{c}ömr ider şitâb

Düşde hayâlini göre-y-idi cemâlüñüñ (59/6)
Bu bahtı kara gözlerüme girse-y-idi h^{w}âb

Hicrüñde çoh ^{c}azâb çeker Ahmedî velî (59/7)
Zikrüñ halâveti-y-le aña ^{c}azb olur ^{c}azâb

60

Şerden emân gerekse müdâm içmegil şerâb (60/1)
Ne hayr ola anda ki adı ola şer-âb

Sîr-âb olayım dime ol nesneden kim ol (60/2)
Devlet serâyını kurıdıban kılur serâb

Hayr-âb nicesi diye hayr ehli aña kim (60/3)
Dünyâ vü dîn binâsını benden ider harâb

Bu fi^{c}l-ile me âb u me engûr kim olur (60/4)
Anı sevene tamu olur merci^{c} ü me’âb

^{c}Anuñ ^{c}ukâbı çeng-i her-en^{c}âm olur ^{c}ikâb (60/5)
Bir kez irişe aña ebed in^{c}âm olur ^{c}ikâb

Ko bu harâm pişei kim şerri-le anuñ (60/6)
Olur halâl haddi yine sevb her-sevâb

Dahı bu zehrüñ adını ^{c}azb urma Ahmedî (60/7)
Kim cânuña ^{c}anâdur ol u ^{c}akluña ^{c}azâb

61

Sabâ saçuñ sıfatından ohır-iken bir bâb (61/1)
Çemende toldı hevânun dimâgı ^{c}anber-nâb

Yüzüñ safâsı meger ^{c}aks saldı gül-zâra (61/2)
Anuñ-ıçun eriyiben hayâdan oldı gül-âb

Lebüñ tasavvurın iderdi teng-dillikden (61/3)
Harîr tonın çâk itdi gonca-i sîr-âb

İşitdi fitne gözüñ vasfını senüñ nergis (61/4)
Henüz bir kadeh içmedin oldı mest ü harâb

Eger tavâf ider-isem işigüñ uş Ka^{c}be (61/5)
Veger namâz kılursam kaşuñ hamı mihrâb

Saçun-durur şeb-i yeldâ vü yañaguñ nev-rûz (61/6)
Kaşuñ hilâli mu^{c}anber tenüñ-durur meh-tâb

Baña müfettihü'l-ebvâb lutfı-la açdı (61/7)
Visâlüñüñ kapusını şehâ zi fethü'l-bâb

Ne fitne kopdı bu câœû gözüñ ki sihrinden (61/8)
Cünûn u hayrete düşdiler uş ûlü'l-elbâb

Ne tûtî itdi lebüñ ^{c}ışkı Ahmedî'yi ^{c}aceb (61/9)
Ki oldı bülbül ü kumrı anuñ katında gurâb

62

Saçuñ bendi tolu-durur garâyib (62/1)
Anı görsün kim isterse regâyib

Yüzüñ Yûsuf lebüñ i^{c}câz-ı ^{c}Îsî (62/2)
Hakuñ sun^{c}ında çoh olur ^{c}acâyib

Yüzüñ nûrından irdi gün zevâle (62/3)
Nitekim gün şu^{c}â^{c}ından kevâkib

Lebüñ kevser diyenüñ sözi şîrîn (62/4)
Kadüñ tubî diyenün fikri sayib

Sun ol câm-ı tarab-encâmı sâkî (62/5)
Ki tevbe şîşesin sıdı bu tâyib

Hakîkatde güneh çün tâ^{c}at oldı (62/6)
Hakuñ pes rahmetinden olma hâyib

Mey iç lîkin niyâzuñ kesme Hakdan (62/7)
Ki mescid ola saña deyr-i râhib

Nedür hâsıl bilür misin cihandan (62/8)
Şerab u sohbet ü yâr-ı münâsib

Yiter söz Ahmedî'ye mansıb u câh (62/9)
Mesâyibdür aña ayruh menâsib

63

^{c}Işkuñuñ odına düşüm hâlümi sor iy habîb (63/1)
Derd-mendem derdüme tîmâr eyle iy tabîb

Her gice sinün cemâlüñ şavkı-y-ıla tâ-seher (63/2)
İñilerem şöyle kim gül hasretinden ^{c}andelîb

Senden ırah şem^{c} bigi hûn-ı dildür yidügüm (63/3)
Her kişi anı yir ki ezelden aña olmışdur nasîb

Tapuña irem diyü kapuñda çoh oldum mukim (63/4)
Dimedüñ bir gün ki n'eyler işigümde bu garîb

Ne ^{c}aceb yansa yüzüñ şavkı-y-ıla cânum oda (63/5)
Ola mı pervâneden şem^{c}a düşüp yanmah ^{c}acîb

Sen baña benden yahın ma^{c}nîde senden ben saña (63/6)
Gerçi sûretde ırag itdi beni senden rakîb

^{c}ˆd bigi yanar-iken Ahmedî'nüñ nâlesin (63/7)
İşiden dir "inne İbrâhîme evvâhün münîb"

64

Kaydını zülfüñ ider göñül taleb (64/1)
N'iredendür aña bu sevdâ ^{c}aceb

Alnuña ay dir-isem olmaz revâ (64/2)
Yüzüne gün dir-isem düşmez edeb

Mûsî i^{c}câzın kılur vâzıh bu zülf (64/3)
^{c}Îsî enfâsın ider zâhir bu leb

Yüzüñe kim cân u dil hayrânıdur (64/4)
Ne diyeyim cüz kemâl-ı sun^{c}-ı Rab

Gözlerüñ ^{c}ışkından esrimişdi cân (64/5)
Dürimedin bâg u bitmedin ^{c}ineb

Mihnet itdügüñ bu hasta cânuma (64/6)
Sini sevmişem hemîn budur sebeb

N'ola göñlüñ Rûmı yıhılsa Ahmedî (64/7)
Çün yıhıldı Şâm u Bagdâd u Haleb

65

Kapuñdan men^{c} ider bini hâcib (65/1)
Baña itmez midi cevri havâcib

Yüzüñ nûrı-y-ladur rûşen-menâzır (65/2)
Lebüñ zikri-y-ledür şîrîn-meşârib

Yañaguñda ohınur Rabbü'l-meşârik (65/3)
Saçuñda yazılur Rabbü'l-megârib

Yüzüñün rûşen itsün Hak çirâgın (65/4)
Ki andan nûr alur şem^{c}-i kevâkib

Saçuñuñ ^{c}akdidür menzil-geh-i rûh (65/5)
Garâyib yir olur Kadr ü Regâyib

İşitse Ahmedî sâzının zühre (65/6)
Sürûd u rûddan ola-y-dı tâyib

Dikenden gül bigi bu huşk-lebden (65/7)
Ne ter sözler biter gör zî-^{c}acâyib

66

Kaşuñ hilâl-i ^{c}îddür eydür mey it taleb (66/1)
Kimdür aña ki diye bu aydur meh-i Receb

Çün kamu ay hakkuñ ola ba^{c}zî da içiben (66/2)
Ba^{c}zîda içmedügi kişinüñ nedür ^{c}aceb

Zerk u riyâyı itmek ü mey içmedügi-çün (66/3)
Ehl-i kerâmetem dimege ne-durur sebeb

Gül kim olur ki yâda getüre anı kişi (66/4)
Yüzüñ katında güneşi añmah degül edeb

Var-ıdı perde-i ^{c}inebîsinde gözümüñ (66/5)
Yüzüñ hayâli dahı yaradılmadın ^{c}ineb

Bâœe virür tarab kamu halka velî senüñ (66/6)

Yüzüñ hayâlidür ki virür göñlüme tarab

Kullıguñı taleb kılur ol Hakdan Ahmedî (66/7)
Kamu murada irmenüñ aslı nedür taleb

67

Göñlüm alalı âl-ıla iy serv-i gonca-leb (67/1)
Lâle bigi içüm ü taşum toldı tâb u teb

La^{c}lüñ hayâline ^{c}inebî perdede gözüm (67/2)
^{c}Ünnâbı oldı dökdügi yaş eyle kim ^{c}ineb

Pervâne bigi tâbına yandum cemâlüñüñ (67/3)
Gözüm yüzüñe bahmadugı bu-durur sebeb

Görsün saçuñla yüzüñi rûşen güneş bigi (67/4)
Gice-y-le gündüzi bir arada iden taleb

Yüzüñe vâlih oldum u zülfüñe şîfte (67/5)
Lâ-büd recâ vü havfdayam böyle rûz u şeb

Halka kemin işi gözüñüñ kîndür ü kemîn (67/6)
Kim ögredür bu zâlime bu fitneyi ^{c}aceb

Ger cânuñ ala yâr eger kanuñı içe (67/7)
Sabr eyle Ahmedî ki bu yolda budur edeb

68

Matla^{c}-ı nûr oldı yaruñ yüzi şöyle ki âfitâb (68/1)
Hûb matla^{c}dur kim eydür buña Bismi’llah cevâb

Gözlerümdedür hayâli kâmetüñüñ lâ-cirem (68/2)
Yiri servüñ çeşme-i ruşen olur yâ cû-yı âb

Gönlümi saçuñda bulam gösterürseñ yüzüñi (68/3)
Kim bulınur gicede yiten çıhıcah mâh-tâb

Agzuñı gonca sanurdum göricek ol noktada (68/4)
Teng-durur tengsüz vallahü a^{c}lem bi’s-savâb

Dâyimâ ^{c}ışkun benüm göñlümde dutmışdur makâm (68/5)
Genç ol yirde bulınur kim ola ol yir harâb

Dilerem kim varlıgumı yoluña terk eyleyem (68/6)
Birlik anda olur ki götrile ara yirden hicâb

Ahmedi la^{c}lüñde ne gûher nihândur dir-iken (68/7)
Sözi odından eridi su bigi dürr-i hoş-âb

69

Mîr Sülmân ^{c}azze nasra çün içer câm-ı şerâb (69/1)
Sûretinüñ çeşmesinden nûr ider iltihâb

Rûşen olur gün bigi “sırrı sekâhüm Rabbühüm” (69/2)
Çünki kendü kullarına suna ol câm-ı şerâb

İçiben ol sâgarı nur indügince gaybdan (69/3)
“Eyyühe’s-sultân heni’en lek” diyü irdi hitâb

Meclisi cennetdür anuñ hûr u Rıdvân hâzır uş (69/4)
Dahı nukl-ıla şerâb u şem^{c}-ile çeng ü rebâb

Kimdür anuñla ber-â-ber bâœe nûş iden ki anuñ (69/5)
Cür^{c}asınuñ biri biñ ^{c}aklı ider mest ü harâb

Niçe kim çoh içer-ise ^{c}akl-ı kâmil-ter olur (69/6)
Bilmezen şekker mi içer yâ âb-ı hayvân yâ gül-âb

Rezm içinde iren aña sana merrîh ü zühâl (69/7)
Bezm içinde gören anı diye mâh u âfitâb

Na^{c}resi gurrende-ra^{c}d u kamçısı rahşende-berk (69/8)
Kılıcıdur sâ^{c}ika atdugı oh-durur şehâb

Bezm ü rezmüñ revnâkı vü baht u tahtuñ zîneti (69/9)
Halk içinde ol-durur vallahü a^{c}lem bi’s-savâb

Devlet isterseñ bu şâhuñ sohbetinden Ahmedî (69/10)
Olma gâyib bir nefes kim didiler men gâbe hâb

70

Niçe ki cehd iderem la^{c}lüñe olam sîr-âb (70/1)
Ne çâre tâli^{c}üme çün serâb olur sır âb

Düşürdi gözlerüñüñ sihr ü âli cânuma teb (70/2)
İrürdi saçlaruñuñ pîç ü tâbı gönlüme tâb

Yüzüñ çirâgınadur şem^{c}-i rûz pervâne (70/3)
Tenüñ ziyâsına meh-tâb nurıdur şeb-tâb

Senüñ belâñı velâ bilürem cefâñı vefâ (70/4)
Ki yâre ^{c}azb gelür yâr nice itse ^{c}âzâb

Senüñ sıfâtuñı i^{c}râb-ıla dürüst itdüm (70/5)
Orada kim yog-ıdı i^{c}râb u hem dahı a^{c}râb

Ne sa^{c}y-ıla irişe mûr-çe Süleyman'a (70/6)
Meger müfettihü'l-ebvâb ide fethü'l-bâb

Çün oldı bâg-ı ma^{c}ânîde Ahmedî bülbül (70/7)
Degül garîb dil uzatsa aña zâg u gurâb

71
HARFÜ'T-TÂ

Düşürdi gözlerüñüñ sihr ü âli cânuma teb (70/2)
İrürdi saçlaruñuñ pîç ü tâbı göñlüme tâb

Ko benlikden halâs itsün beni mey (71/2)
Ki cânuma benüm benlikdür âfât

Ezelde yazılpdur kamu nesne (71/3)
Nedür bes bunca zerk u bunca tâmât

Hakayık sırrıdur ^{c}ışkuñ kelâmı (71/4)
Dahı her söz ki var cümle hurâfât

^{c}Amelden umma rahmet Hak'dan isde (71/5)
Ganî-yi mutlak işi olmaz mükâfât

Fenâdur mâ u menligüñ devâsı (71/6)
Ki e't-tevhîdü iskâtü'l-izâfât

Keramât da^{c}vi iden dîn yolında (71/7)
Kosun varlıgını ki oldur kerâmât

Gerek mi Ahmedî tevhîd anı it kim (71/8)
Gide senden vücûd u bir kala zât

İşâretdür beşaretden bu sözler (71/9-7)
Zi kuvvetlü beşaret zî-işâret

72

Berât u Kadrde dirler ki var besî hasenât (72/1)
Senüñ saçuñı görene dahı ne Kadr ü Berât

Berâtı ol kişinüñ kadre irişe ki senüñ (72/2)
Yoluñda cân u cihan virmeg-içün ala berât

Beratdur şeb-i hâcet diyen meger bilmez (72/3)
Ki Hak senüñ kapuñı itdi kıble-i hâcât

Yüzüñ-durur var-ısa halka ^{c}îd-ile nev-ruz (72/4)
Ki kamu gussadan irer seni sevene necât

Senüñ lebüñdür iden kamu cânları ihyâ (72/5)
Fisânedür dem-i ^{c}Îsî vü ^{c}ayn-ı âb-ı hayât

Yüzüñ regâyib-i ^{c}îd ü saçuñ garâyib-i kadr (72/6)
Kaşuñdur arada mihrab u kıble-gâh-ı salât

Nicesi ide sıfat Ahmedî kemâlüñi kim (72/7)
Cihâna gelmedi gelmez dahı senüñ bigi zât

73

Bu resme kim ider gamzeñ kıyâmet (73/1)
^{c}Aceb kim kurtıla senden selâmet

Kıyâm itdükçe sen cân secde kılur (73/2)
Zihî zîbâ kıyâm u hûb-kâmet

^{c}Aceb mihrâbdur kaşuñ kim anda (73/3)
İki câdû-yı mest ider ikâmet

Yüzüñ gün bigi olmış ^{c}özri vâzıh (73/4)
Beni ^{c}ışkuñda idene melâmet

Vücûdum ^{c}ışkuñuñ şem^{c}ine düşüp (73/5)
Yanar pervâne bigi uş temâmet

Gözüñden nüsha kim gösderdi nergis (73/6)
Hoş-ıdı olmasa anda sekâmet

Ölürse Ahmedî ^{c}ışkuñda n’ola (73/7)
Olur yâruñ yolında ölmek kerâmet

74

Ben ki ^{c}aklumı saçuñ mecnûn u gamzeñ itdi mest (74/1)
Yâdına mey-gûn lebüñüñ n’ola olsam mey-perest

Câna kıble idüp göñül yüz biñ hevesle kaşuñı (74/2)
Ehl-i mihrâb oldı vü uş sadrda buldı nişest

Nokta-i mevhûm agzuñuñ sözi-y-le olur ^{c}ayân (74/3)
Râst-durur pes aña ger dirler-ise nîst-hest

Katı göñlüñ göñlümüñ derdin görüp yumşanmadı (74/4)

Çâre nedür şîşeye taşdan irişürse şikest

Serv tûbîye dilerdi kim ola hem-ser velî (74/5)
Görüben kaddüñ hayâlin düşdi uş topraga pest

Zerresine cân bahâ dirler ayaguñ toznuñ (74/6)
Cânuma müjde virürse baña bu maksûd dest

Zülfinüñ sevdâsını terk eyle dirler Ahmedî (74/7)
Bozılur mı ol ^{c}ukde ki anı baglaya ^{c}ahd-i Elest

75

Çün kim sabâh ire sabûha şitâb it (75/1)
Bî-çâre olma çâre-i câm-ı şarâb it

Çoh subh-dem uramadın uyı yaşuñ añup (75/2)
Bî-zâr ol bu subh-dem ü terk-i h^{w}âb it

Ger ^{c}akl-ı bû'-fuzûl senüñle itse ^{c}arbede (75/3)
Câm-ıla fâzıl-âne aña hoş-cevâb it

Koma yüzüñi kim ola gussa-y-la kehrübâ (75/4)
Ol kût-ı rûh-ıla anı yâkût-ı nâb it

Çün oldı benlik âfet-i cân u belâ-i ten (75/5)
Bünyâœını şarâb-ıla anuñ harâb it

Huld u cahîm kısmet ezelde olup-durur (75/6)
Sen dileseñ günâh u dilersen sevâb it

Gül vaktidür benefşe bigi cân dimâgını (75/7)
Câm-ı şarâb-ıla tolu müşg ü gül-âb it

Zerk u riyâ çü şirk ü nifâk oldı Ahmedî (75/5)
Bu iki şirkden dürişüp ictinâb it

Olmayayum benefşe bigi püşt-ham diseñ (75/9)
Nergis bigi sabâh sabâha şitâb it

76

Cân saçuñuñ girihinden dilemez ki ola necât (76/1)
H‹ş hevâdur hevesi bu ki bula anda vefât

Hasretinden yüzüñüñ yile varur bâg-ı bahar (76/2)
Hacletinden lebüñüñ yire girür âb-ı hayât

Agzuñuñ dürci zekâtın taleb itmek dilerem (76/3)
N’ideyim farz degül la^{c}l-ile lü’lüye zekât

Hareketden elif itmişdür ibâ kâmetüñüñ (76/4)
Elifine n’ireden girdi bu mevzûn harekât

Her kişi kim yüzüñüñ zikri vü fikri-y-le ölse (76/5)
Seyyi’âtına bedel olmaya dürlü hasenât

Gözlerüñ oynayıcah ^{c}akl-ıla mensûbesi anuñ (76/6)
Kime ferzin sürer-ise ola bir şâh-ıla mât

Diledüm kim irişem der-gehüñe ^{c}akl didi (76/7)
Karrebe’n-nefs vekıf fî ^{c}arasâti’l-^{c}arefât

Ahmedî’yi kamu fakr-ıla selâtine degin (76/8)
İşigüñde gören eydür zi refî^{c}ü’d-derecât

77

Çünki subh irdi vü gice ^{c}alemin eyledi pes (77/1)
Baña sun câmı ki nergis bigiyem bâde-perest

^{c}Işkuñun mesti-y-idüm anda ki yog-ıdı ^{c}ineb (77/2)
Lâ-cerem böyle olur her ki ola mest-i Elest

Lebüñi veche virür câna girişme-y-le gözüñ (77/3)
Bahşiş-i mest zi-şîrin ki ola dest-be-dest

Ne ^{c}aceb dutsa lebüñ ^{c}ışkı bu göñlümi vatan (77/4)
Cânlara sadr-durur kim olur ol câ-yi nişest

Kaşlaruñ kurdı kemânın u saçuñ bagladı dâm (77/5)
Kankı cânı koya zinde bu küşâd-ıla bu best

Baña dirler ki anuñ agzı ne gûherdür eyit (77/6)
Bir güherdür ki ana ne nist diyilür ü nehest

Ahmedî bâœei çün bezm-i ezelde içdi (77/7)
Zâhir ol kim ebedâ kâlasıdur ol ser-mest

78

Hâs oldı göñül ^{c}ışkuña kıl aña ^{c}inâyet (78/1)
Şâh ol ki ola ^{c}adli-y-ile âsûde-vilâyet

Sen mâ’ide-i rahmet ü nûn sûrei kaşuñ (78/2)
Nûr âyeti uş gün bigi yüzüñdeki âyet

Teng olsa ^{c}ibâret n’ola agzuñ sıfatında (78/3)
Cân râzıdur ol beste kalur anda rivâyet

Ger ^{c}aklı esîr ide saçuñ cân ala gamzeñ (78/4)
Girü saña ide hâşa göñül itse şikâyet

Sini sevenüñ kanına susadı-sa gamzeñ (78/5)
Binüm kanum içsün bu-y-ısa bellü cinâyet

Hüsnüñ-ile şavkuma vü cevrine bu derdüñ (78/6)
Ne fehm bulur gâyet ü ne vehm nihâyet

Göñlüñe eser itse n’ola Ahmedî âhı (78/7)
Kim taşa ider tîşe-i Ferhâd sirâyet

79

Dahı düzülmemişdi şehâ Meclis-i Elest (79/1)
Kim itmiş-idi cânumı ^{c}ışkuñ şarâbı mest

Nakl olmadın hitâb-ı “enâ Hâliku’l-^{c}ineb” (79/2)
La^{c}lüñ hevâsı itmiş-idi cânı mey-perest

Kaşuñ şikâr-ı cân u saçuñ kasd-ı dîn ider (79/3)
Kim virdi bu kemân u kemende küşâd u şest

İkrâr itdi serv boyuñ kullugına râst (79/4)
Kendüden uluya gerek âzâde ola pest

Başlar yoluñda yire düşüp oldı pây-mâl (79/5)
Fettan gözüñ belâsı bulalı cihâna dest

Pend it gözüñe kim dahı göñlümi yahmasun (79/6)
Merdüm olan şikesteye neyçün ider şikest

Hoş vaktdur belâsı-la ^{c}ışkuñuñ Ahmedî (79/7)
Böyle olur kişi ki içe bâde-i Elest

80

Zihî latîf-cemâl ü zihî mübârek-zât (80/1)
Ki yañagıdur anuñ ^{c}îd ü zülfi Kadr ü Berât

Sa^{c}âdeti Hızır u devletidür İskender (80/2)
Dudagı çeşme-i hayvân u saçları zulümât

İki cihânda aña kalmışam kim anı seven (80/3)
Yüzine bir nazar itmekde bula biñ hasenat

Görürse Lât u Menât âyetini sûretiñüñ (80/4)
Sücûd idüp diyeler kim zi-ahsenü'l-âyât

Diler göñül ki başa ilte zülf-i sevdâsın (80/5)
Kaçan dükediser ol bu uzak yolı heyhât

Kaşuñ sevâdını fikr iderem zi-kej-fikret (80/6)
Boyuñ sıfatını şerh iderem zi-râst-sıfât

Senüñ lebüñ sıfatın Ahmedî beyân idicek (80/7)
Dili ucından ahar söz yirine âb-ı hayât

81

Zi muhlisler yiri-durur harâbât (81/1)
Ki yoh anda riyâ vü zerk ü tâmât

Kamu yohluh-durur üftâœâlıhdur (81/2)
Hakîkatde budur hoœ asl-ı tâ^{c}at

Çü göñlüñde eser yoh meskenetden (81/3)
Dilüñde ne gerek bunca makâlât

Elüñde sübha dutarken ne hâcet (81/4)
Dilüñ göñüllere urmak cirâhât

Yig ol kim yatasın bî-hoœ mey içüp (81/5)
Ki hoœ-bînlıhla idesin ^{c}ibâdât

İbâdetde sevâb isdeme ki olmaz (81/6)
Ganî-yi Mutlakuñ işi mükâfât

Seni terk eyle kim anı bulasın (81/7)
Ki e't-tevhîdü iskâtü'l-izâfât

Unıt encâmı sun ol câmı sâkî (81/8)
Ko te'hiri ki fî't-te'hîri âfât

Yir ü gök Ahmedî çün kim anuñdur (81/9)
Nedür mey-hanede olmaz mı münâcât

82

Senüñ hüsnüñe yoh-durur nihâyet (82/1)
Nite kim yoh benüm derdüme gâyet

Yüzüñ evsâfı bilinmez kemâhî (82/2)

Meger nûr âyeti-durur bu âyet

Gözüñe sayd olana ne dil ü dîn (82/3)
Saçuña kayd olana ne hidâyet

Nedür zühre ki ay u güneşe nûr (82/4)
Yüzüñ ^{c}aksinden itmişdür sirâyet

Saçuñ ^{c}akl-ıla dîne n'itdi dirsem (82/5)
Olur söz müşkil uzanur hikâyet

Yüzüñde görinür gün bigi rûşen (82/6)
Ki Sâni^{c} sun^{c}ına yohdur nihâyet

Hadîsi Ahmedî'nüñ kût-ı dildür (82/7)
Lebüñ vasfın ideli ol rivâyet

83

Diler göñül visâlini kanı visâl-i dost (83/1)
İster gözüm cemâlini kanı cemâl-i dost

Olur firâk-ı ^{c}ömr bigi acı firâk-ı yâr (83/2)
Olur visâl-i cân bigi şîrin visâl-i dost

Sayd-ıla kayda düşmeg-içün mürg-i cân u ^{c}akl (83/3)
Dâm-ıla dâne düzdi bu zülf ü bu hâl-i dost

Bedr ü hilâli bir arada göreyim diyen (83/4)
Uş mâh yüzde ebru-yı müşgîn hilal-i dost

Agzında âb-ı Hızr ola ben teşne-dil olam (83/5)
Şart ol-durur ki dostı nedür bile hâl-i dost

Olur kemal-i dostı sevmeklig Ahmedî (83/6)
^{c}Ayb ol-durur ki ide kişi milk ü mâl-ı dost

Aña nazîr didi ki kime ideyim nazar (83/7)
Tâ mihr ü meh çün olmadı kimse misâl-i dost

84

^{c}Işkuñ yolında anuñ-ıçun virmişem hayât (84/1)
Kim h^{w}îşten-perestlik elinden bulam necât

Bagdâd u Mısrı añma temâşâ beni eyle kim (84/2)
Her kirpügüm ucından ahar Nîl-ile Furât

La^{c}lüñden eydeyim dir-idüm bir dakîka lîk (84/3)
Vehme dahı bilinmedi lutfından ol sıfât

Reyhân saçuñ ne fitneler eyler diye-y-idüm (84/4)
Ger itmeye-y-di ^{c}aklumı hayrân bu müşkilât

Didüm ki kıymaya baña gözüñ göñül didi (84/5)
Devr-i kamerde kim bulısar fitneden necât

Yoluñda can n'olur virürler-ise bahâ (84/6)
Degmez ayaguñuñ tozına cümle kâynât

Niçe kim Ahmedî lebüñi zikre getürür (84/7)
^{c}Îsî bigi deminden ölüye virür hayât

85

Gamzeñ göñüle belâdur iy dost (85/1)
Cân zülfüñe mübtelâdur iy dost

Cevrüñ baña hoş vefâdur iy yâr (85/2)
Derdüñ baña gey devâdur iy dost

Baglandı gönül saçuña ki ol bâg (85/3)
Cân diledügi hevâdur iy dost

Gözlerüme nûr-ı ruşinâyı (85/4)
Senden nazar-ı safâdur iy dost

Sen dürr-içün uş gözüm çü gavvâs (85/5)
Deryâda hoş âşinâdur iy dost

Ne cevr ider-iseñ it baña kim (85/6)
Binüm saña uş du^{c}âdur iy dost

Yüzüñ güline gör Ahmedîyi (85/7)
Ne bülbül-i hoş-nüvâdur iy dost

86

Kanumı döker gamzeñüñ ohı zi-şehâdet (86/1)
Kim buldı vü kim bula bu resm-ile sa^{c}âdet

Kaşuñ kanumı gözüñe dökdürdi zi da^{c}vî (86/2)
Kim müdde^{c}î mest ü kej ola ehl-i sa^{c}âdet

Yoluña fidi varlıgum it n'eyse murâduñ (86/3)
Çün saña mürîdem ne gerek baña irâdet

Cevrüni baña it baña kim ^{c}âşık-ı sâdık (86/4)
Nîçe ki cefâ göre vefâ ide ziyâdet

Hûn-rîz gözüñ ol kadar oldı kader-endâz (86/5)
Kim aya dahı itdi kemân-keşligi ^{c}âdet

Sen ^{c}ayn-ı şifâsın ne gerekdür dahı dârû (86/6)
Ol sayruya kim sen idesin anı ^{c}iyâdet

Ger Ahmedî öldükde anuñ adın añarsañ (86/7)
İde nefesüñ topragına câmın i^{c}âdet

87

Kıyâm itdükde sen iy serv- kâmet (87/1)
Göñül tende idemez hiç ikâmet

Kıyâm ider aduñ zikr olıcah can (87/2)
Nitekim mü’min işitdükde kâmet

Kaşuñ mihrabına kâmet kej eydür (87/3)
Kimüñ dîninde varsa istikâmet

Cihân toldı ser-â-ser mevc ü fitne (87/4)
Meger gamzeñ koparısar kıyâmet

Saçuñ sevdâsı kıldı ^{c}aklı hayran (87/5)
^{c}Aceb dîni dahı korsa selâmet

Yüzüñi görse yiter ^{c}özri vâzıh (87/6)
Beni ^{c}ışkuñda idene melâmet

Bu sözler ki Ahmedî sözüñden eydür (87/7)
Degülse mu^{c}ciz ola hoœ kerâmet

88

Elüme dahı eger girür-ise vuslat-ı dost (88/1)
Diyem kim baña ne mihnetler itdi firkat-i dost

Yüzümi Ka^{c}be bigi işigüñde hâk kılup (88/2)
İdem bu cânumı kurbân be-resm-i hidmet-i dost

Niçe ki güneşe şeb-nem idem vücûdum mahv (88/3)
Tecellî ider-ise gözlerüme ru’yet-i dost

Yahıldı derd-ile vâ-hasretâ diyü cânum (88/4)
Dahı n’olur ide tâ hod baña bu sîret-i dost

Egerçi tatlu-durur cân u ᶜömri hoş-lezzet (88/5)
Velî olur dahı yigrek lezzet ü halâvet-i dost

Vefâ vü râhatına ayruguñ nazar atar (88/6)
Göñül kim hoş gelür aña cefâ vü mihnet-i dost

Cemâli kıldı tecellî ki görinür rûşen (88/7)
N'ireye kim nazar idem görinür sûret-i dost

Bi-hakkın cevr ü firâk u bi-hakkın devr-i visâl (88/8)
Bi-hakkın lezzet-i ᶜâşık bi-hakkın ᶜizzet-i dost

Bi-hakkın sûziş-i şemᶜ ü bi-hakkın nâle-i ney (88/9)
Bi-hakkın mihnet-i ᶜışk u bi-hakkın niᶜmet-i dost

Ki Ahmedî gözine biri peşşece gelmez (88/10)
Cihânda her ne ki var anda gayr-ı hazret-i dost

89

Levh-i kudretde yazılalı nüku-ı kayinât (89/1)
Sûrete gelmedi gelmez bu sıfatlu hîç zât

Dudaguñdan keşf olmışdur işârat-ı şifâ (89/2)
Yañaguñdan vâzıh olmışdur beşârat-ı necât

Yüzüñe hayrân kalanuñ gündüzi nevrûz u ᶜîd (89/3)
Saçuña vâlih olanuñ gicesi Kadr ü Berât

Kanı ᶜÎsi ki ögrene agzuñdan ihyâ âyetin (89/4)
Kanı Mûsî kim aña göstere zülfüñ muᶜcizât

Yüzüñi kıble düzüpdür mü'minât ü mü'minîn (89/5)
Kaşuñı mihrab idipdür ᶜâbidîn ü ᶜâbidât

Sâniᶜuñ sunᶜında gâyetdür cemâlüñ bu söze (89/6)
Yañaguñuñ nûrı uş gün bigi ruşen beyyinât

Şöyle şîrîn-şûh ider vasfın lebüñüñ Ahmedî (89/7)
Kim odından hal olup yire geçer âb-ı hayât

90

Laᶜlüñ ne güh er dürci-durur eyle hikâyet (90/1)
Kim tatlu söz ider dil-ile câna sirâyet

Cevrin saçuñuñ diyemezem yüzüñe karşu (90/2)

Kişi giceden nice ide gündüze şikâyet

Gül mushafı evrâkını yile vire bülbül (90/3)
Nakl olsa yüzüñden aña bir safha rivâyet

Hüsnüñ-ile [c]ışkuñı nice şerh ideyim kim (90/4)
Ne vardur aña gâyet ü ne buña nihâyet

Topraga düşer secde ider lâle vü nesrîn (90/5)
Hüsnüñ varakından ohınan yirde bir âyet

Kasdumı lebüñe yüze yüz nice diyeyim (90/6)
Kim burada penhânı olur vech-i kinâyet

Pend it gözüne Ahmedi'ye rahm ide bahsun (90/7)
Merdüm ol olur kim ide düşmişe [c]inâyet

91

La[c]l-i lebüñde gizlü-durur çeşme-i hayât (91/1)
Zülfüñde baglu Kadr bigi Leyletü'l-Berât

Göñül sanur ki hûnı gözüñden ilede cân (91/2)
Devr-i kamerde kim bulısar fitneden necât

Virmiş saña cemâli kemâl-ıla Zü'l-celâl (91/3)
Üşbu sıfatda bulına mı dahı hîç zât

Kevn ü mekânda kim ola saña nazîr kim (91/4)
Degmez ayaguñuñ tozına cümle kâyinât

Saçuñ regâyibi ne garâyib-durur ki anun (91/5)
Her [c]ukdesinde baglu-durur bunca müşkilât

Hâcet gicesidür bu Regâyib zi hayr kim (91/6)
Kullıgumuñ kabûline buyurasın Berât

Dirsin baña ki Ahmedî ehl-i sebât ol (91/7)
[c]Işkuñ odına düşene mümkin midür sebât

92

Her kanda ki sen olasın iy ehl-i sa[c]adet (92/1)
Lutfuñ ide tenlere giden canı i[c]âdet

Ger yara ura gamzeñ ohı câna ne gussa (92/2)
Kim yâr ohı yâre olur sehm-i sa[c]âdet

Lâ-misl didi dudaguña kaddüñe göñlüm (92/3)
Cân didi zi-şîrîn haber ü togru şehâdet

Ne behre virilmiş saña kim kahruña cânum (92/4)
Gördükce kılur mihrüñi gönülde ziyâdet

Kişi ki mürîd eyleye kendüzini yâre (92/5)
Mürted ola tagyîr idicek soñra irâdet

Ne ^{c}ayn-i belâdur bu kamer devrine gözüñ (92/6)
Kim eyledi hûnîlıgı kendüzine ^{c}âdet

^{c}Işkuña yanar ^{c}ûd bigi Ahmedî her dem (92/7)
Bu hoş-nefesi pes aña kim itdi ifâdet

93

Yâre didüm baña virgil hüsn mâlından zekât (93/1)
Kim fakîrem didi elbâkiyâtü's-sâlihât

Yüzüñüñ nûrı nedür didüm didi kim ve'd-duhâ (93/2)
Gözlerüñ vasfı nedür didüm didi ve'n-nâzi^{c}ât

Hâl-i müşgîn dudaguñda nice konmışdur didüm (93/3)
Didi Hızruñ yiri olur çeşme-i âb-ı hayât

^{c}Akl zülfüñ hayretinden kurtara mı cân didüm (93/4)
Didi tolu ^{c}ukdedür hall ola mı bu müşkilât

Nîl-gûn hâlüñi göñlüm sevdi n'ideyim didüm (93/5)
Didi ahıt gözlerüñden dem-be-dem Nîl ü Fırât

Çâre nedür tapuña irişmege didüm didi (93/6)
Yâre ol irer ki bula kendüliginden necât

Ahmedî vasfın lebüñüñ nicesi eydür didüm (93/7)
Didi şirîn söyler ü nâzük bu ^{c}Îsî mu^{c}cizât

94

Yüzüñdür kıble-gâh-ı ehl-i hâcât (94/1)
Kaşuñuñ tâkı mihrâb-ı münâcât

Ne güherdür ki kimse agzuñı bilmez (94/2)
Meger kim ^{c}âlim-i sırr u hafiyyât

Gözüñ mekrinin kimse def^c idemez (94/3)
Meger ol dâfi^c-i zurr u beliyyât

Saçuñ-ıla kadün vasfına irmez (94/4)
Niçe çoh uzanursa ^{c}ibârât

Visâlüñi hayâl ider dil ü cân (94/5)
Çog olur ^{c}âşık olanda hayâlât

Saña ihlâs-ıla yüz dutmışam kim (94/6)
Seni görmek-durur asl-ı ^{c}ibâdât

İrâdetle yoluña virürek cân (94/7)
Mürîd olan saña bulur mürâdât

Gözüñ kanın dökem dir Ahmedînüñ (94/8)
Kosun te’hîri ki e’t-te’hîrü âfât

95

Her gönül kim ola rûşen aña sırr-ı Ceberût (95/1)
Gelmeye gözine anuñ ^{c}âlem-i milk-i melekût

Vasf-ı lâhût-ıla it niçe olasın mevsûf (95/2)
Tâ ki mahv olmaya senden bu sıfât-ı nâsût

Benligi terk id ü gayre nazar eyleme kim (95/3)
Hakk olan yirde gerekmez ki ola hergiz tâgût

Var-iken milk-i bekâ niçe idesin bâzî (95/4)
Üşbu nat ^{c} üzre toptolu-durur mât-ı yemût

Gelür elden ki iresin cehd-ile bir menzile kim (95/5)
Kala ayahlaruñ altında Hamelden tâ Hût

Hayf olmaya mı pes kim idesin ^{c} ömri telef (95/6)
Elüñe girmege biñ derd-ile bir lokma-i kût

Ahmedî taht-ı hilâfetde ol ola Dâvud (95/7)
Ki öldüre nefsini kim ol-durur aña Câlût

96

Kime kim irer-ise fazl-ı hazret-i Ceberût (96/1)
Temâm keşf ola aña ^{c}acâyib-i melekût

Sıfât-ı ^{c}izzete mevsûf olmah ister-iseñ (96/2)
Gerek ki mahv ola senden kamu sıfât u na^{c}ût

Ne şûm olur göresin bu sıfât u nâsût u nâsûtı (96/3)
Olursa göñlüñe rûşen seyrâyiri Lâhût

Bu hâk nat^{c}ını dür iy harîf tâ ki senüñ (96/4)
İrişmeye kulaguña nidâ-yı mâte yemût

Dilüñde nokta vü hatt-ıla sath-iken dâyim (96/5)
Kaçan bu kabz-ıla bastı bilesin iy meb^{c}ût

Bu niçe sırdur u âhır ki hırsuñuñ karnın (96/6)
Toyırımaz hamel ü sevr ü cedy ü delv-ile hût

İçüñ taşuñ tolu-y-iken bulıt ki şavkından (96/7)
Fütûh-ı ^{c}âlem-i gaybı kaçan ola saña kût

Tarîkı varmaga bir pîş bizi refîk gerek (96/8)
Bu ince yolı nice varı bile her fertût

Çün Ahmedî ide Hârût bigi sihre şürû^{c} (96/9)
Sözine Bâbil içinde taña kalur Mârût

Bu resme söyle sözi söyler-iseñ iy Elvân (96/10)
Sahın ki söylememekden yig olmasun bu sükût

Eger güher göresin sanmagıl sen anı şebeh (96/11)
Veger şebeh bulasın saymagıl anı yâkût

KÂFİYETÜ'«-«Â
97

Terkine ^{c}ışkuñuñ beni her kişi ide gas (97/1)
Bî-hûœedür kelâmı vü sa^{c}yi-durur ^{c}abes

Ol gamzeden hazer ne kadar nef^{c} ide bana (97/2)
Çün kim kazâ kılur beni üşbu belaye has

Nice ola hüsn içinde yüzüñ bigi ay ü gün (97/3)
Kaçan ber-â-ber oldı vü ola cedîd ü res

Ben sini pâk bilürem ü her ki ^{c}ayb ider (97/4)
Su bigi pâki bilmeye yarın ola habes

Gören ol ala gözlerüñ âlın göñüle dir (97/5)
İn ne'llezî tehâfü belâyâhü kad hades

Vasfunda Ahmedî ne ki söz dirse hûb olur (97/6)
Ayruh kişilerüñ sözi olur semîn ü gas

Bencileyin kimüñ sözi açar göñül pasın (97/7)
Tenden gider mi degme su-y-ıla eyit hades

98

Cânda ^{c}ışkuñ olalıdan ihdâs (98/1)
Geldi binüm başuma çoh ahdâs

^{c}Işkuñı tâ ebed komaz göñlüm (98/2)
K’ol ezelden-durur baña mirâs

Seni sever kamusı pîr ü cüvân (98/3)
Cân virür yoluña zükûr u ünâs

İrse agzuñ yarı yire göreler (98/4)
Keyfe yuhyi’l-izâme fî’l-ecdâs

Ne-durur ^{c}akl ^{c}ışk olan yirde (98/5)
N’ola sa^{c}leb çü çeng ura dilhâs

Agzuñ añsam ola ^{c}ibâret-teng (98/6)
Saçuñı disem uzanur ebhâs

^{c}Işksuz itme Ahmedî göñlin (98/7)
İy ki sensin şikestelere gıyâs

FÎ KÂFİYETÜ’L-CÎM

99

İtmez nazar yüzüñe bahan âfitâba hîç (99/1)
Meyl eylemez tenüñi gören mâh-tâba hîç

Pervîn dişüñ ki menzili olmış-durur kamer (99/2)
Zînet komadı güher-i dürr-i hoş-âba hîç

Kevser-lebüñ bulan kıla mı âb-ı Hızr’a meyl (99/3)
^{c}Anber saçun gören kala mı müşg-i nâba hîç

Çün la^{c}l yañaguñda aha dür bigi derün (99/4)
Revnak koya mı dahı gül-ile gül-âba hîç

Hicrüñ odında şem^{c} bigi yandı varlıgum (99/5)
Kimse ide mi sabr bu resme ^{c}azâba hîç

Kılmaz benim gözümi gören Nîl’e iltifât (99/6)
Deryâ katında baha mı kimse sehâba hîç

Bunca zamân işigüñe yüz sürdi Ahmedî (99/7)
Lâyık mıdur ki irmeye bir feth-i bâba hîç

100

Ayaguñuñ tozunı her ki ide başına tâc (100/1)
Dahı olmaya felegüñ mâh u mihrine muhtâc

Kaşuñı sevdi göñül işbu kâbe kavseyne (100/2)
Meger saçuñ ola irmege Leyletü'l-Mi^{c}râc

^{c}Aceb mi dökdi-se hûn-âb gözlerüm ki oldı (100/3)
Gözüñ hadengine bu başlu yüregüm omac

Lebüñ gerek ki ola derdüme em ki dahı devâ (100/4)
Egerçi âb-ı hayat-ısa olmaz aña ^{c}ilâc

Saçuñ hevâsı salar göñlüme benüm hayret (100/5)
Gözüñ belâsı ider ^{c}aklumı benim tarâc

Ne korhudur ki virür gönlüme benüm gamzeñ (100/6)
Harâb yirden ala mı kimesne bâc u harâc

Cihânı oda yahardı yüregümüñ sûzı (100/7)
Eger gözüm yaşı deryâ bigi urmasa emvâc

Çü fikr bahrına taldı lebüñ hayâlinde (100/8)
Ne dürlü güher ider Ahmedî gör istihrâc

Mukâbilem diyene sözde ana ^{c}akl eydür (100/9)
Ber-â-ber olmaya ^{c}azb ü furâta milh ü ücâc

101

Lebün çü kıble-i cândur baña ne Ka^{c}be vü Hac (101/1)
Safâya irmege ^{c}ışkuñ yolı-durur menhec

Saçuñ kemendine düşdi göñül bu sevdâdan (101/2)
Ki tolu piç-ile çîndür nice bula mahrec

Kaşuñ kemânı çü gamzeñ ohına vire güşâd (101/3)
Ne cân ola ki belâdan orada bula ferec

Yüzüñe bedr diyen kişi vü kaşuña hilâl (101/4)
Muhâl oldı hayâli vü düşdi fikret kec

Cihânda gün bigi uş rûşen oldı kim yüzüñ (101/5)

Kemâl-i sun^{c}ınadur Hâlikuñ bihîn-i hücec

Baña diyen kişi kim ^{c}ışk u bâœeyi terk it (101/6)
Meger ki bilmedi yohdur kişiye dînde harac

Çün Ahmedî sebak kamudan sözde (101/7)
Nice irem dir aña her bir ebter ü a^{c}rec

102

Hicranuñ-ıla âteşî oldı bugün mizâc (102/1)
Lutf-ıla vasluñ ide bu derde megr ^{c}ilâc

Cân-ıla tende mümtezic oldı mahabbetüñ (102/2)
Şol resme kim ide şeker ü şîr imtizâc

Rûşen göz ol ki ola aña yoluñ tozı cilâ (102/3)
Devletlü baş ki ide ayaguñ topragını tâc

Nesh itdi hüsnüñ âyeti Yûsuf cemalini (102/4)
Rûşen-durur güneş görinicek n'olur sirâc

Zulm-ıla dahı neyleye göñlüme gözlerüñ (102/5)
Kimdür ki aldı ya ala vîrâneden harâc

Gitdi yoluñda ^{c}akl u göñül kaldı bir nefes (102/6)
Bismi'llah aña dahı eger varsa ihtiyâc

Kopmadı Ahmedî bigi bir mürg-ı hoş-nüvâ (102/7)
Terkîb olalı bu kafes-i âbnûs u ^{c}âc

103

Dir-idüm kamkı yaña ola hac (103/1)
İşi güñ didi ilâ haze'n-nehec

Vasluña ne vakt irem didüm gözün (103/2)
Didi ki e'ssabrü miftâhü'l-ferec

Kaşuña öykünmek istedi hilâl (103/3)
^{c}Akl didi zi-hayâl ü fikr-i kec

Ayaguñ topragına irem diyü (103/4)
Kal^{c} ider güneş dekâyıkla derec

Gözüñe ökündi-se nergis n'ola (103/5)
^{c}Afv it leyse ^{c}ale'l-a^{c}mâ harec

Gözlerüñ devr-i kamer binüm dimiş (103/6)
Gamzeñ olmış uş aña akvâ el-hücec

Ahmedî bigi işigüñi senüñ (103/7)
Bulana ne Ka^{c}be gerekdür ne Hac

104

İy ki ^{c}ışkuñ-durur göñüllere genc (104/1)
Fürkatüñ hurkatı bu cânlara renc

Bir kılı-y-ıla aldı nîm-ruz tamâm (104/2)
Saçlaruñdagı çîn-ü pîç ü şikene

Genc ay kaşlu renc-ile bulınur (104/3)
Rence sabr ide her ki diler genc

Genc girür ele velî bulımaz (104/4)
Sencileyin kimesne dil-beri genc

Yarını ko bu gün bunı hoş gör (104/5)
Ki bekâsuz-durur sera-yı sipenc

Ayaguñuñ tozı behâsı degül (104/6)
Genc-i Mısr u Hıtâ vü tâ Ürgenc

Dudaguñ ki bu nat^{c}-ı şeş-derde (104/7)
Kim harîfine terk ider şeş ü penc

Yañaguñ nârı dânesi ^{c}aksi (104/8)
Ahmedî rengini eyledi nârenc

Her kimerse bu şi^{c}ri añlar-ısa (104/9)
Hûb sarrâf ola vü gevher-senc

KÂFİYETÜ'L-HA

105

Elüme sun kadehi kim ^{c}ale's-sabâh sabûh (105/1)
Müferrih-i dil-i gam-gîndür ü mürevvih-i rûh

Cihânda hûr-ıla nûş eylemek şarâb-ı tahûr (105/2)
Var-ısa yâr-ıla içmek-durur çemende sabûh

Nasîhat işidüben dut ki eyledüñ tevbe (105/3)
Bahar u bâœe vü yâr ola mı bu tevbe nasûh

Sabûh it n'ola bir subh itmeseñ tesbîh (105/4)
Çü bî-niyâz-durur kayinâtdan sübbûh

Düriş ki mey-gededen gire elüñe miftâh (105/5)

Ki mey-gede kapusı oldı feth-i baba fütûh

Bir iki câm-ıla nergis bigi güşâde-dil ol (105/6)
İçüñi lâle-sıfat itme fikr-ile mecrûh

Mezemmet istemez iseñ bu [c]ömri hoş dut kim (105/7)
[c]Azîzi hor dutan hergiz olmaya memduh

Çü lutfı var hoş ol iy Ahmedî ki tufândan (105/8)
Kayu yoh aña ki mellâhdur sefîne-i Nûh

106

Zî çeşme ki düzmiş lebüñi Hâliku'l-Ervâh (106/1)
Zî şemse ki yazmış yüzüñi Fâliku'l-Isbâh

Yüzüni gören kişi n'ider mihr-ile mâhı (106/2)
Çün subh ire nîşe gelür şem[c] ile mısbâh

Agzuñ sıfatı gayb işidür kimsene bilmez (106/3)
Cüz [c]âlimü'l-esrâr anı kim ide îzâh

Kim kurtara bini gözümüñ kanlu yaşından (106/4)
Gark olana deryâda ne çâre bu mellâh

Baglandı saçuñ [c]ukdesine [c]akl u dil ü cân (106/5)
Mümkin degül anlaruñ arasında dahı ıslah

Uyhu vü gözüm hûn-ı siyâvuşdur arada (106/6)
Ol müşkili feth eylemege kim bula miftâh

Vasfın lebünüñ Ahmedi çünkim ide inşâ (106/7)
Teşne olur anun [c]azb ü sözine kamu ervâh

107

Ufukda müşg-dem oldı girü nesîm-i sabâh (107/1)
Getür iy sâki-yi gül-ruy lâle-gûn akdâh

Eger sabâh necâh isteseñ sabûh iç kim (107/2)
Bu gussa zulmetine zav-i bâœedür mısbâh

^{c}Akîk-ı râhı bu yâkût-leb elinden iç (107/3)
Ki kuvvet-i beden ü kût-ı cân ola saña râh

Ribâ haram-durur u iy halâl-zâde mey iç (107/4)
Ki ^{c}aklı olana hûn-ı surâhî oldı mübâh

^{c}Arûs-ı bâœeyi sen baña vir ki lâyıkdur (107/5)
Ki ide ibn-i kirâm enbetü'l-kürûme nikâh

Anuñ-çun oldı saçuñ ^{c}ukdesinde cânlar esîr (107/6)
Ki düzdi yüzüñi Hâlik mürevvihü'l-ervâh

Cemâlüñ âyetini müşkil itdi ^{c}ukde-i zülf (107/7)
Yüzüñi aç ki ola rûşen bu müşg-ile îzâh

Yüzüñ çü kıble-i cândur kaşuñ hamı mihrâb (107/8)
Salâtı Kıbleye ide kime gerekse felâh

Visâl subhı-y-ıçun zülfüñ ü yüzüñ sıfatın (107/9)
Dilinde Ahmedî uş vird itdi şâm u sabâh

108

Baña ışkuñda n'itsün ped-i nâsih (108/1)
Ne assı ^{c}âşık olana nesâyih

Baña ögüt viren görse yüzüñi (108/2)
Ola gün bigi ^{c}özrüm aña vâzıh

Saçuña sûre-i Kadr oldı nâzil (108/3)
Yüzüñden âyet-i nûr oldı lâyih

Ayaguñ tozınuñ bir zerresi-çün (108/4)
Baha bin cân viren kişi ola râbih

Saçuñ sevdâsına gitse dil ü dîn (108/5)
Ne çâre ^{c}akla çün ^{c}ışk ola râcih

Bu-durur maslahat ^{c}âşık olana (108/6)
Ki ide câna degin terk mesâlih

Saçuñ vasfın dir-iken Ahmedînüñ (108/7)
Nefes agzında olur ^{c}anber revâyih

109

Çün kim mü'ezzin eyde ki "hayye ^{c}alel-felâh" (109/1)
Sâz-ı sabûh it ki irişdi dem-i sabâh

Hoşdur sabâh u şâm namâz ola namâz kim (109/2)
Anda senüñ aduñ ola tekbîr ü iftitâh

Buyur surâhî kuşına kim döke sâgara (109/3)
Hûn-ı kebûteri ço horûs eyledi sıyâh

Mey içmeyenüñ ehl-i salah urdılar adın (109/4)

Dînde meger mey içmemek oldı hemîn salâh

Sûfî sanur ki tasfiye-i nefes itmedim (109/5)
Bir bâœe içmemeg-ile bulasıdur felâh

Sen yoluñı gözet dil uzatma kimesneye (109/6)
Dîn bir-durur hemîn n’ola çog-ısa ıstılâh

Kankı halâl-zâde diye üşbu sözi kim (109/7)
Bâœe harâm ola vü zerk ü riyâ mübâh

Koma cenâh diyü mey ü câmı Ahmedî (109/8)
Diler-isen necâha irişmeklige cenâh

110

Hak düzedüp-durur yüzüñi gül-şen-i ferah (110/1)
Pes sini görene nicesi irişe terah

^{c}Işkuñda vâlih oldugumı ^{c}ayb idene (110/2)
Gösder yüzüñi kim ola ^{c}özrüm benüm vazah

Yüzüñe zühre didiler ü ay u gün velî (110/3)
Mâhiyyetini kimse bulamaz budur esah

Gamzeñ hadengi çünki kaşuñdan bula güşâd (110/4)
Peykânı bagrumı benüm ider şerah şerah

Zülfüñ sıfâtı kıldı perîşâñ beni velî (110/5)
Vasfında gözüñüñ ne ki sihr itdüm oldı şah

^{c}Işkuñ şarabı bini bugün mest itmedi (110/6)
Vakt-i Elest baña sunulmış-ıdı bu kadeh

İder senüñ yüzüñ sıfatın rûşen Ahmedî (110/7)
Lâbüd virür göñüllere rengîn sözi ferah

111

Hak nûrın ider yüzi nazar ehline tavzîh (111/1)
Cân sırrın ider dudagı ᶜâşıklara telvîh

Vaslı hevesidür ki göñülleri ider şâd (111/2)
Zülfi nefesidür ki virür cânlara tervîh

Sırrumı dilerem ki nihân kala velîkin (111/3)
Bu gözlerümüñ kan yaşı ider anı tasrîh

Zühre oldı serâ-perdeñe hoş-perde-sirâkim (111/4)
Sinüñ yüzüñi eyledi ay u güne tercîh

Anuñ Hakı-y-ıçun ki yir ü gögi yaratdı (111/5)
Yir ehli-y-içün düzdi bu göklerde mesâbîh

Hıfzı-durur anuñ kamusı halka nigeh-bân (111/6)
ᶜİlmi-durur anuñ kamusı gayba mefâtîh

Kim Ahmedî irte gice itdi vü idiser (111/7)
Zikrüñ-ile şükrüñi dil ü cânına tesbîh

112

Yüzüñde görinür envâr-ı Fâliku'l-ı Isbâh (112/1)
Lebüñde bulınur âsâr-ı Hâliku'l-ervâh

Yüzüñe cân mütehayyir saçun ^{c}akl esîr (112/2)
N’ider ^{c}azîzlere gör gam-ı sabâh u revâh

Latîfe gör ki göñüle şifâsı-çun la^{c}lüñ (112/3)
İşâret-ile ne kanûnlar eyledi îzâh

Bu cândagı maraza dudaguñdan ayru devâ (112/4)
Veger hoœ âb-ı hayât-ısa idemez ıslâh

Dur örü cûş u huruşı unıtmaga sâz it (112/5)
Sabûha çünki sıyâh eyledi horûs-ı sabâh

Mey içme dirse saña sûfi zî diyâñ…t kim (112/6)
Mey ü ney ola harâm u riyâ vü zerk mübâh

Komagıl Ahmedî elden ayâgı lâle-sıfat (112/7)
Ki revh-i rûh-durur rûh-ı dil bu sâgar-ı râh

113

Vakt-i sabâhdur iy sâki-yi sabûh (113/1)
Anı ki kût-ı rûhdur u kuvvet-i fütûh

Şeh hâzır u harîf ü mey ü mevsüm-i bahâr (113/2)
Dutgıl ki tevbe itdüñ ela mı ^{c}aceb nasûh

İy şem^c-i cem^c sun berü ol câmı kim müdâm (113/3)
Rûşen-durur safâs-ıla anuñ çirâgı rûh

^{c}Işkuñla şerha şerha ciger derdine gözüm (113/4)
Yüzüm sahîfesinde yazar kan-ıla şürûh

Yara urur yüregüme gamzeñ bu dil-siyâh (113/5)

Garra-durur zamîrine düşmez ki el-cürûh

Tûfân-ı gussadur tolu ^{c}âlem velî aña (113/6)
Sâgar sefîne bâœe-durur bâœ-bân-ı Nûh

Sun câmı kim sa^{c}âdet anuñdur ki her sabâh (113/7)
Nûş ide Ahmedî bigi hoş bâœe-i sabûh

FÎ KÂFÎYETÜ’L-HÂ

114

Andan berü ki düşmişem ol yardan ırah (114/1)
Yandum firâk odına dil-dârdan ırah

Dirler ki sabr eyle firâkına sen anuñ (114/2)
Bülbül nice karâr ide gül-cârdan ırah

Bahtumı gör ki yârdan ider beni cüœâ (114/3)
Cehd itdügümce kim olam agyârdan ırah

Hâlüñ nedür didüñ ne sorarsın sen anı kim (114/4)
Bîmâr ola vü düşe tîmârdan ırah

Saldı belâya göñlümi gamzeñ ^{c}aceb bu kim (114/5)
Olamaz ol henüz bu dil-dârdan ırah

Sensüz ne dünyi baña ki hoœ cennet-i Na^{c}îm (114/6)
Dûzahdur aña kim ola dîœârdan ırah

Her-dem hezâr-bâr ölüp girü dirilür (114/7)
Bî-çâre Ahmedî düşeli yârdan ırah

115

Zî zülf-i müşg-bûy u zihî sîm-gûn-zemah (115/1)
Kim sünbül-ile ah güle urur bular zenah

^{c}Aksi yüzüñü itdi yiri gül-şen-i Bihişt (115/2)
Rûşen budur ki nur-ı İlâhidür ol yañah

Geh dudaguña kand didiler gehî nebât (115/3)
Şîrin budur ki kevsere ta^{c}n urur ol duzah

^{c}Işkun-ıla zevâle nice düşdigüni gör (115/4)
Şavkuñ-ıla muhâka nice irdi aya bah

Gicem bigi günümi benüm kara eyledi (115/5)
Yaykara baña ol kaş-ıla ol gözü karah

Kana boyandı lâle vü urdı içine dâg (115/6)
Senden benüm bigi ol dahı düşdi meger ırah

Dürler döker dişün sıfatında uş Ahmedî (115/7)
İy la^{c}l-i leb bu gühere dutmak gerek kulah

116

Gel gel ki senden ayru bu ^{c}ayşuñ safâsı yoh (116/1)
Hoş görelüm bu ^{c}ömri ki dehrüñ vefâsı yoh

Bir dem bu ^{c}ömr daœını zevk-ıla virelüm (116/2)
Elden gelür-iken ki cihânuñ bekâsı yoh

Yigrek-durur hezâr riyâ ehli sûfiden (116/3)
Bir sâfi ^{c}ışk eri kim işinde riyası yoh

Ol yâr vaslını kıluram dâyimâ heves (116/4)
Dünyîde göñlümüñ dahı ayruk hevesi yoh

Sabr eyle ^{c}ışk derdine çâre diler-iseñ (116/5)
Ki ol derde sabrdur ayruh devâsı yoh

^{c}Işkuñ yolunda menzile nicesi iriser (116/6)
Ol kim belâ vü mihnete sabr u rızâsı yoh

Her kim bu yolda varlıgını terk eyleye (116/7)
Bir ^{c}ömri câviœân bula ki anuñ fenâsı yoh

Ma^{c}şûka vaslını dileyen cevre sabr ide (116/8)
Dünyîde râhat ola mı ki anuñ ^{c}anâsı yoh

Çoh hasta-dil esîrî var ol câœû gözlerüñ (116/9)
İllâ ki Ahmedî bigi bir mübtelâsı yoh

117

Yâœ itme müşg ü ^{c}anberi bu zülf ü hâle bah (117/1)
N'idersin ay-ıla güni gel bu cemâle bah

Kaşuñ kemânına dilemiş ki öykine hilâl (117/2)
Sen bu ^{c}aceb-güman-ıla bu kej-hayâle bah

Gül yañaguñı göribenün düşdi hayrete (117/3)
Binüm bigi aña dahı iren zevâle bah

Cân çün dudaguñ-ıla sü'âl ider ü cevâb (117/4)
Sen ol cevâbı ko vü bu şîrîn sü'âle bah

Şem^{c}ine yüzüñüñ ki güneş andan aldı nûr (117/5)
Pervâne bigi nice yanar oda lâle bah

Derdümi bilmeyen kişi sanur ki bir nefes (117/6)
Cân senden ayru dirile gel bu muhâle bah

Sözini Ahmedînüñ eger işide Kemâl (117/7)
“Lillâhi derrühü” diye sen bu Kemâl’e bah

FÎ KAFİYETÜ’D-DÂL

118

Elüme bir kadeh sunarsa dil-şâd (118/1)
Gide başdan humârum ola dil-şâd

Yıhuh göñlüñ yapılmah isder-iseñ (118/2)
Uralum ^{c}ayşe girü tâze bünyâd

Nişe bir dem olalum bi-mey ü ney (118/3)
Bilürken ^{c}ömri ki olur ney bigi bâd

Giceler itmişüz sübbûpa teşbîh (118/4)
Sabûpa virelüm bir subhı-dem dâd

Ko evrâdı ki rahmet perdesinde (118/5)
İñildüdür eser iden ne evrâd

İrem gül-zârını yâœ itme ki oldı (118/6)
Cemâlüñle cihân uş cennet-âbâd

Ne cân kodı ne ^{c}akl u ne dil ü dîn (118/7)
Gözüñ efsûnı zî-câœû-yı üstâd

Yüzüñi âyinede görmeg-içün (118/8)
Eridi ᶜışkuñuñ odında pûlâd

Gözinden Dicle ahdı Ahmedînüñ (118/9)
Yıhalı göñli Bagdâdını dil-şâd

119

Fürkatüñüñ hurkatından yahılur cânum meded (119/1)
Hasretüñüñ mihnetinden kurur uş kanum meded

Senden ırah derd-ile dermânda oldı cân u dil (119/2)
Merhamet vaktıdur iy her derde dermânum meded

Şemᶜ bigi od içinde dudaguñuñ yâdı-la (119/3)
Oluram teşne-ciger iy âb-ı hayvânum meded

Çün sabâ gül yüzüñe reyhân saçuñı tagıdur (119/4)
ᶜAklumı hayrân ider iy küfr ü imânum meded

Fitne-i devr-i kamerdür gamzeñ anuñ zulmı-la (119/5)
Garet itdi varlıgum iy ᶜadl-i sultânum meded

Seddi yıhdı yahdı Ye-cuc iy Sikender el-Gıyâs (119/6)
Dîv tarâc itdi iklîmi Süleymânum meded

Âheni mûm itdi vü nerm idemedi gönlüñi (119/7)
Ahmedî nîçe ki âh idüp didi cânum meded

120

Bu ne çîndür zülfüñ ucında bu ne hamdur ne bend (120/1)

Kim anı gören azar yoldan işitmez hîç pend

Bu ne saçdur bu ne gözdür bu ne yüzdür bu ne leb (120/2)
Biri sünbül biri nergis biri güldür biri kand

Gamze midür ol ya hancer mi ya-hûœ tîr-i haœeng (120/3)
Saç mı ol yâ dır^{c}-ı Dâvudî veyâ ^{c}anber-kemend

Gül yoluñda ^{c}ömri yile virdi zî-^{c}ömri ^{c}azîz (120/4)
Serv-i âzâd oldı kul boyuña zî-baht-ı bülend

Kankı cândur ki olmamışdur fürkatüñden hasta-dil (120/5)
Ne göñüldür kim degüldür hasretüñden derd-mend

Gelmesün devran-ı ^{c}âlemde kemâlüñe zevâl (120/6)
İrmesün gerdûn-ı gerdândan cemâlüñe güzend

Yaydı hüsnüñ vasfı adın Ahmedînüñ ^{c}âleme (120/7)
Gerçi bunda aña saçuñ sevdâsı oldı pây-bend

121

Cîm-i zülfünle gözündür câna zâd (121/1)
İy elif-kad kâf hâ yâ ^{c}ayn sâd

Âferînle saña cânlardur mürîd (121/2)
Ki âferînişden kamu sensin murâd

Yüzüñe yavuz göz irmesün diyü (121/3)
Cân u dil ihlâs-ıla ohır "İn yekâd"

Cilve itse nev-baharı hüsnüñüñ (121/4)
Cân bula yirde ne varsa tâ cemâd

Gözde zülfüñüñ hayâli var hemîn (121/5)
Dahı nesne yiri degül bu sevâd

Cân fidî itdüm yoluña gerçi kim (121/6)
Bu metâ^{c} anda düşüp-durur kesâd

Ahmedîden rüşd isderler ^{c}aceb (121/7)
Bulınur mı ^{c}ışk yolında reşâd

122

Yüzüñde rûşen oldı sırr-ı tevhîd (122/1)
Vücûdum lâ-büd itdüm aña tecrîd

Hayâl-i hatt u zülfüñden gözümde (122/2)
Bu sevdâdan iderem sözi tesvîd

Cemâlüñ vasfını dilerem eydem (122/3)
Zi-sûre ki anı ide kişi tecvîd

Elif boyuñ kaşıñuñ iki nûnı (122/4)
Göñülde ^{c}ışkuñı eyledi te’kît

Dil ü can virdüm ü îmân yoluña (122/5)
Dahı Bârî nicesi ola tefrîd

Lebüñüñ sırrını kim bile ol kim (122/6)
Elindedür kamu gaybe mekâlîd

Lebüñi “kulhüve Allah” bigi ez-ber (122/7)
İderem dâyim ihlas-ıla terdîd

Cemâlüñ vasfına yohdur nihâyet (122/8)

Nice ide Ahmedî pes anı ta^{c}dîd

123

Şâd ol iy yañagı gül kâmeti şimşâd şâd (123/1)
Dâd it halka ki virmez gerdiş-i bî-dâd dâd

^{c}Ömr bâgın bâœe-i gül-reng-ile âbâd kıl (123/2)
Kim gül-istânı kılıp-durur bihişt-âbâd bâd

İmin otur bâg içinde nâle-i kumrı işit (123/3)
Mihnet-i devr-i kamerden itmegil feryâd yâd

Nev^{c} nev^{c} açıldı güller nukl döküp reng reng (123/4)
Bâœe nûş it bâda virme ^{c}öri her-çi bâd bâd

Fitne olmış gözüñe nergis zihî sâhib-nazar (123/5)
Bende olmış serv boyuña zihi âzâd zâd

İtmesün senden bizi bu dehr-i beœ-girdar dûr (123/6)
Kılmasun bizden seni bu çarh-ı bî-bünyâd yâd

Ahmedînüñ kanın içer dem-be-dem zâlim gözüñ (123/7)
Zulmı elinden anuñ iy şâh-ı ^{c}âdil dâd dâd

124

^{c}Anber saçuñ girihlerine el uralı bâd (124/1)
Müşgi Hıtâ-y-ıla dahı itmedi kimse yâd

Bülbül güli yañaguña beñzetdi subh-dem (124/2)
Gül bunca hâr içinde açılıban oldı şâd

La^{c}lüñ ümîœi olmasa zahmına gamzeñüñ (124/3)
Kalmaya-y-ıdı dahı kimesnede bûd u zâd

Cânlar alur gözüñ saçun îmâna kasd ider (124/4)
Ne zâlim ola ki anda bu resme ola nihâd

Ne ^{c}ukdedür kemendi saçuñuñ ^{c}aceb ki anuñ (124/5)
Bendine tolaşan bulımaz tâ ebed güşâd

Her kim kemer kuşamadı zülfüñ hevâsına (124/6)
^{c}Ömrini vây vâ-y-ıla ney bigi itdi bâd

Vasfında gözüñüñ nice sihr itdi Ahmedî (124/7)
Bir ^{c}işvesine biñden anuñ virimedi dâd

125

Şöyle kim yohdur senüñ hüsnüñe had (125/1)
Yoh-durur binüm dahı derdüme ^{c}ad

^{c}Işkuñı baña ezelde virdiler (125/2)
Lâ-büd olısar benümle tâ ebed

Cehd iderem vasluna girmez ele (125/3)
Cidd ü cehd assı itmez olmayınca ced

Yüzüñe gül gözüñe nergis disem (125/4)
Gül degül bî-hâr u nergis bî-remed

Rûh-bahş oldı sabâ irdi meger (125/5)
Aña zülfüñüñ hevâsından meded

Lerze düşdi güneşüñ endâmına (125/6)

Kim yüzüñüñ nakşına itdi hased

Serv nice diyeyim kaddüñe kim (125/7)
Şâh-ı tûbîye urur ta^{c}ne bu kad

^{c}Aklum ister zülfüñ uş aña esîr (125/8)
Cânı diler gamzeñ uş aña mu^{c}ad

Ahmedinüñ yaşına rahm eyle kim (125/9)
^{c}Ayb olur sâ-ili her kim ide red

126

Saçuñ kadr ü yüzüñ ñev-rûz u hem ^{c}îd (126/1)
Lebüñe cân disem kim ide teb^{c}îd

Ne cân koduñ ne ^{c}akl u ne dil ü dîn (126/2)
Gözüñ bârî ne ider baña tev^{c}îd

Kaşuñ tenvîn yüzüñ mushafına (126/3)
Benüm ^{c}ışkum hurûfın itdi teşdîd

Saçuñ neshini tahrir eyle dirsin (126/4)
Uzah sevdâyı kimdür ki ide tesvîd

Ezelde virdiler ^{c}ışkuñı baña (126/5)
Pes olısar baña ol hâl te'bîd

Benüm ^{c}ışkumı vü sinüñ cefâñı (126/6)
Ne ^{c}akl ola ki idebile ta^{c}dîd

Niçe kim ruzigâr eskir olursa (126/7)
İdersin Ahmedî ^{c}ışkuñı tecdîd

127

Fasl-ı hazân irişdi gel iy yâr-ı serv-kad (127/1)
Kim vasluñ ide bize girü nev-bahârı red

Solsa n’ola benefşe-y-ile lâle çün müdam (127/2)
Tâze-durur bu sünbül ü gül bigi zülf ü had

Lâle yüzüñ güline nazar itdi subh-dem (127/3)
Karara yahdı yüregin ol dem anuñ hased

Zülfüñ kemendi cânlara müşkil belâ-durur (127/4)
Ne hîle ide ^{c}akl ki hal ola bu ^{c}ukad

Gamzeñ kanumı içmege ne göz kara ider (127/5)
Âhır cefâya dahı gerekdür ki ola had

Göñlüm ezelde ^{c}ışkuñ-ıla oldı âşinâ (127/6)
Hâşâ ki cevr-ile anı terk ide tâ ebed

Cân viriserdi derd-ile hicrüñde Ahmedî (127/7)
Ger vasluñuñ ümîœi aña irmese meded

128

Göñül ki ide anı zülfüñ hamı bend (128/1)
Kaçan assı idesidür aña pend

Saçuñdan kimsene cân kurtaramaz bend (128/2)
Ki derbend-i belâ-durur bu derd-bend

Seni bulana ne dünyî ne ^{c}ukbî bend (128/3)
Seni sevene ne h^{w}iş ü ne peyvend

Gözüñ cânumı almah ister-imiş bend (128/4)
Zi insâniyyet iderse ol hüner-mend

Firâkuñda baña olan belâya bend (128/5)
Döyemeye eriye kûh-ı Elvend

Baña mihrüñ bigi kahruñ-durur hoş bend (128/6)
Kul oldur kim ola her işe hursend

Eger biñ cânum olup isder-iseñ bend (128/7)
Virem bi'llah dimeyen çün ü yâ çend

Lebüñde konalı ol hâl-i müşgîn bend (128/8)
Unıdıldı hadîs-i tûti vü kand

Zi kuldur Ahmedî kim girdi nâ-gâh bend (128/9)
Eline bir senüñ bigi hüœâvend

129

Mürg-i seher-h^{w}ân nüvâht zemzeme-i ^{c}ûd bend (129/1)
Lâle zi yâkût sâht micmere-i ^{c}ûd

Mushafı açdum ne geldi sûre-i Rahmân (129/2)
Yılduza bahdum ne togdı tâli^{c}-i mes^{c}ûd

Cân u göñülden ben ol nigârı severem (129/3)
K'aña mukâbil cihâna gelmedi mevcûd

İremedi vasl-ı devletine Süleymân (129/4)

Öremedi bir zırıh saçı bigi Dâvud

Nûh bigi gözlerüm niçe döke tûfân (129/5)
Niçe yana yüregümde âteş-i Nemrûd

Yâre irişen kişi bu dünyayı n'ider (129/6)
Yâri bulana dahı cihânda ne maksûd

Yâr-durur dünyada murâdı kamunuñ (129/7)
Yâre mürîd olmayan kişi ola merdûd

Yâr katında Eyâz tek olasın hâs (129/8)
^{c}Âkıbetüñ Ahmedî olur-ısa Mahmûd

130

Meger zülfüñe irdi subh-dem bâd (130/1)
Ki kıldı yir yüzini rahmet-âbâd

Lebüne g‹ncai benzer didiler (130/2)
Anuñ-çun böyle handân-durur şâd

Yüzüñ odından âyîne erimez (130/3)
^{c}Aceb mi sath-rû oldı-sa pûlâd

Lebüñ şavkına ne gam cân virürsem (130/4)
N'ola Şîrîn yolında ölse Ferhâd

Diler ne cân koya vü ne dil ü dîn (130/5)
Gözüñ bu fitneye kim urdı bünyâd

Yoluñda çünki ^{c}ömrüm yile vardı (130/6)
Ne assı itdügüm ney bigi feryâd

Gözüñ vasfında işiden Ahmedînüñ (130/7)
Sözin dir kim zihî câœû-yı üstâd

131

Ne diyem bu vücûda kim bu vücûd (131/1)
Oldı ^{c}âlemde mâ hüve'l-maksûd

Saçı Kadr ü kaşıdur ol mihrâb (131/2)
Ki ider ^{c}akl u rûh aña sücûd

Agzı mâhiyyetin diler bile cân (131/3)
Cevher-i ferde hîç var mı vücûd

Yüzüñüñ şavkı tende tâbiş-i şem^{c} (131/4)
Saçuñuñ ^{c}ışkı cânda sûziş-i ^{c}ûd

Cevrüñ artuh mı yâ benüm derdüm (131/5)
Ne bilinsün hisâb-ı nâ-ma^{c}dûd

^{c}Işkuñuñ çengi câna zahme urur (131/6)
N'ola a itdümse nâle şöyle ki ^{c}ûd

Lebüñüñ la^{c}lin Ahmedî añalı (131/7)
Sözleri oldı gûher-i manzûd

132

Ne yaratmış-durur sini Hüœâvend (132/1)
Ki saña kimse bulınmadı mânend

Lebüñi kanda bulıp kondı hâlüñ (132/2)

Gereklü oldı meger bu tûtiye kand

Saçuñ ne^{c}akl kodı ne dil ü dîn (132/3)
Dahı n'ide baña bu pür-belâ-bend

Gözüñ cân mı diler aña fidî uş (132/4)
Gerek ^{c}âşık olan her cevre hursend

Tarîk ol bula yâruñ vuslatına (132/5)
Ki ide mâsivâdan kat^{c}-ı peyvend

Ko vâ^{c}ız pendini ney n'eydür işit (132/6)
Ki ide her nefesde saña biñ pend

Riyâyı ko Hakı bulmak dilerseñ (132/7)
Riyâ-durur Hakuñ yolında pâ-bend

Mey-i sâfı küdûretden arıdup (132/8)
Safâ virür aña ki ola hıreœ-mend

Mey ü neyle Ahmedî sözine gûş ol (132/9)
Safâsuz sûfiyi ko ohısun Zend

Tefekkür it riyâyı zühd mi yig (132/10)
Kıyâmet güni yâ fazl-ı Hüœâvend

133

Nazardan men^{c} ider bini zâhid (133/1)
Nicesi işidile kavli hâsid

Kaşuñ mihrâbını gören kişinüñ (133/2)
Gelür mi yâdına hergiz mesâcid

Göñül zülfüñe baglandı bu müşkil (133/3)
Ki yoh bu ^{c}ukde halline kavâ^{c}id

Sahın zinhâr sen anuñ ala gözleri âlından (134/5)
Ki câœû-yı siyeh-dildür egerçi hûb u ra^{c}nâdur

Hazer it zülfi dâmından kemende düşmegıl nâ-geh (134/6)
Kim ol pür-fitne pür-dildür egerçi pes dil-ârâdur

Ne hâşâlillah iy göñül dur ol müşgîn-hevâ yirde (134/7)
Ki bunca ^{c}akl-ı ^{c}âkıllar anuñ ^{c}ışkında şeyœâdur

Gözi kanuñ içer-ise itgil kim halâl olsun (134/8)
Dilerse zülfi cânuñı digil kim uş müheyyâdur

Cemâli vasfını anuñ hoş eydür Ahmedî yâ-Rab (134/9)
Bu ne hoş-nagme bülbüldür ki bu gül-şende gûyâdur

135

Ehl-i dil sûretüñe rahmet-i Mevlî didiler (135/1)
Kamudan yoluña cân virmegi evlî didiler

^{c}Âlem-i gayb u şehâdetde yüzüñ görenler (135/2)
Düşüben hayrete zî-nûr-ı tecellî didiler

Hûr u Rıdvân görüben işigün ârâyişini (135/3)
Habs-gâh oldı bize cennet-i a^{c}lî didiler

Silsile zülfüñe mecnûn olup ervâh u ^{c}ukûl (135/4)

Ne füsûn itdi ^{c}aceb bize bu leylî didiler

Hüsnüñüñ şemmesini kimse idemedi beyân (135/5)
Ruh u zülfüñ sıfatın gerçi ki haylî didiler

Sırr-ı lâhûtı bilenler saña beñzer sûret (135/6)
Bulmadı bulmayısar hîç heyûlî didiler

Ahmedî vasfın iderken lebüñüñ bülbüller (135/7)
Âferîn saña zi tûti-i hoş-imlî didiler

136

Ala gözüñ niçe kim âla başlar (136/1)
Ayahlara düşer yoluñda başlar

Düşeli cânuma hicrânuñ odı (136/2)
Bu kanlu yüregümde çıhdı başlar

Başum hoşdur senüñle anuñ hakıy-çun (136/3)
Ki adıyla ohınur Kur'ânda başlar

Ne Ka^{c}bedür kapuñ kim işigüñde (136/4)
Baş urup yüz sürerler yire başlar

Gören gül yañaguñda müşg-i hâli (136/5)
Didi Rumı ne hoş dutmış Habeşler

Gözüñüñ kasdı cândur u dil ü dîn (136/6)
Ne işlerdür bu kim bu câœû işler

Saña yaşlar ki bini şem^{c} bigi (136/7)
Eridür gözden ahan kanlu yaşlar

Ne taşlarsın beni sen dahı yiter (136/8)
Senüñ-çün baña halk atdugı taşlar

Geçer cânına peykân Ahmedînüñ (136/9)
Ala gözüñ niçe kim ala başlar

137

Ala gözüñ ki âl-ile cânlar şikâr ider (137/1)
Bir fitnedür ki devr-i kamer âşikâr ider

[c]Aksi cemâlüñüñ ki irişmez aña hazân (137/2)
Her kanda kim irişür-ise nev-bahâr ider

Gözüm hayâli şavkına ol servi kâmetüñ (137/3)
Her dem ciger kanın-ahıdup cûy-bâr ider

Yüzüñe beñzedüp bahar ay u güne gözüm (137/4)
Beñzemez işleri kişiye ıztırâr ider

Gamzeñ dahı ne kanuma göz kara eyledi (137/5)
Yitmez mi ol cefâ ki baña rûzigâr ider

Gül yüzüñ iştiyâkı-y-ıla gözlerüm yaşı (137/6)
Her nireye ki ugrar-ısa lâle-zâr ider

Vasfında la[c]lüñüñ düşicek fikre Ahmedî (137/7)
Gör kim ne dürlü dürlü güher yâd-gâr ider

138

Ol gün ki cânumı oda salup giderdi yâr (138/1)
Tenden karâr u sabrı göñülden giderdi yâr

Yahıldı şem^{c} bigi oda varlıgum temâm (138/2)
Böyle olur kime kim irişürse derd-i yâr

Yâr-ıla derd-i yâr h‹ş u yâr gidicek (138/3)
Cüz der-diyâr dahı kişiye ne derd-i yâr

Her-dem hezâr-dürlü cefâya bedel kılur (138/4)
Her va^{c}deyi ki baña vefâdan iderdi yâr

Kıymadı kim zekâtın ide hüsninüñ edâ (138/5)
Ol vech-i nâzüki baña gerçi adardı yâr

Hem-râh iderdüm ayagı tozına cânumı (138/6)
Bilsem ki dahı yire bir adım adardı yâr

Bini belâ vü derde çün iderdi mübtelâ (138/7)
^{c}İşve-y-le göñlümi alıbanuñ n’iderdi yâr

Bildüm ki cândan ayru tenüñ hâlı nice olur (138/8)
Şol dem ki Ahmedî’yi koyıban giderdi yâr

139

Ol yâre Ahmedî niçe kim çoh vefâ ider (139/1)
Her bir vefâsına anuñ ol biñ cefâ ider

Dâyim ol aña mihr ü vefâ gösderür velî (139/2)
Ol bî-sebeb hemîşe aña kahr u belâ ider

Ben tatlu cânum iderem aña revân velîk (139/3)

Bir hâcetümi görmedüm ol kim revâ ider

Derdi-y-le rengini yüzümüñ itdi kehrübâ (139/4)
La^{c}li anuñ ki kamusı derde devâ ider

Ben cevrine anuñ nice sabr ideyim kim ol (139/5)
Bir gamze-y-ile iki cihânı fenâ ider

Ben baş u cân kodum yolına ol neçün ^{c}aceb (139/6)
Dâyim ^{c}itâb u hışm-ıla baña cezâ ider

Ala gözinüñ alına oldı göñül esîr (139/7)
Ne çâre ol belâya ki anı kaza ider

140

İy göñül bu ^{c}ışk odına şem^{c} bigi yanadur (140/1)
Pîşesi pervânenüñ yanmahdur oda yâ nedür

Ger dilerseñ hâlis ola kalbüñ oda sabr it (140/2)
Şem^{c} bigi nûr olmah isder-iseñ yanadur

Ayagı tozına yâruñ cân gerekdür pîş-keş (140/3)
Dûn degülseñ yâre tuhfe itdügüñ dünyâ nedür

Kûtı cândur kuvveti dildür lebün aña bahâ (140/4)
Ne güher ne la^{c}l ü yâkût u ne mercân yâ nedür

Nûh Tûfânın döker her kirpügüm çün aglayam (140/5)
Gözlerüm mevci katında cûşiş-i deryâ nedür

Kanı Mûsî kim göre-y-di saçlaruñda mu^{c}cizât (140/6)
Kanı ^{c}Îsî ki aña gösdere lebüñ ki ihyâ nedür

Ahmedî sini göreli itmedi gayre nazar (140/7)
Bu yüzi isteyen nazar itmek gün ü aya nedür

141

Erir yüzüñ odında mâh-ı enver (141/1)
Lebüñe teşne olur âb-ı kevser

Çün agzuñ goncasın zikre getürdi (141/2)
Hayâsından kızardı la^{c}l-i ahmer

Yüzüñe ^{c}arz itdi rengini gül (141/3)
Anuñ-çun defterin yil itdi ebter

Benefşe zülfüñe nergis gözüñe (141/4)
Teşebbüh itdi bu kûr ol ker

Lebüñde hâlüñüñ Hızrı irişmiş (141/5)
Ki istedi bulamadı Sikender

Senüñ aduñ-durur el hamdü lillah (141/6)
Dilümde kul hüve Allah bigi ez-ber

Yüzüñ şavkı-y-ladur zinde bu cânum (141/7)
Nite kim oduñ içinde semender

Melâ'ik saña hayrân hûr ^{c}âşık (141/8)
Bu nice hüsn olur Allahü Ekber

Çiçek bigi Ahmedîdür pîr-i ser lîk (141/9)
Sözidür tâze gülden nev-cüvân-ter

142

Ehl-i dil yañagunâ şem^{c}-i münevver didiler (142/1)
Boyuña tûbî vü dudaguña kevser didiler

Olmamışlar-dı nazar ehli nite kim nergis (142/2)
Ol kişiler ki senün gözüne ^{c}abher didiler

Bî-hatâ söz-durur şol fikret-i bârîk-ile kim (142/3)
Saçuña kul yaraşur müşg-ile ^{c}anber didiler

Rûşen ol kim yüzüñi bimediler anlar kim (142/4)
Aña ay u gün ü yâ zühre-i ezher didiler

Görmediler nicedür nazm-ı süreyyâyı meger (142/5)
Ol kişiler ki dişüñ ^{c}akdine gûher didiler

Hüsnüñüñ neshine hat gelmedügin görenler (142/6)
Muhkemi nesh nice ide müzevver didiler

Ahmedî sûzını görüp sözin işidenler (142/7)
Hoş-nefes böyle neden ola bu micmer didiler

143

Egerçi kim işüñ cevr ü sitemdür (143/1)
Baña senden gelen lutf u keremdür

Gözüñ ger cân ala vü ger içe kan (143/2)
Baña şâœıdur ol sanma ki gamdur

Yanarken şem^{c} bigi fürkatüñde (143/3)
Gözüm kan yaşları-la nice nemdür

Egerçi agzuñ nişânın kimse bilmez (143/4)
Diyemezem ki ol nokta ^{c}ademdür

Saçuñ sevdâsına düşdi benefşe (143/5)
Benüm bigi anuñ-çun kaddi hamdur

Eger girse elüme sürme-y-içün (143/6)
Ayaguñuñ tozı zî hoş-kademdür

Yüregi hûn ider yâœ-ı ser-encâm (143/7)
Ne-durur çâresi bir câm-ı Cemdür

Za^{c}afrânî yüzüm itmege gül-gûn (143/8)
Sun ol câmı ki anuñ rengi bakamdur

Ne devlet bundan artuh Ahmedîye (143/9)
Ki ^{c}ışkuñ-ıla ^{c}alemde ^{c}alemdür

144

Ol ki anuñ ehl-i nazar adını cânân yazalar (144/1)
Yolı tozına behâ baş u dil ü cân yazalar

Utanalar ki diyeler dişine dürr-i ^{c}Aden (144/2)
Yâ-hûœ anuñ dudagın la^{c}l-i Bedahşân yazalar

İbn-i Mukle gözin ü agzınn görse yâkût (144/3)
Bunı nergis anı ter-gonca-i handân yazalar

Gün zevâle düşer ü aya irer naks u husûf (144/4)
Bu yüzi pes nice mihr ü meh-i tâbân yazalar

Ger ^{c}utârid olalar ucdan uca yazıcılar (144/5)
Müşterîyi tapuña bende-i fermân yazalar

İşigüñ Ka^{c}be giceñ Kadr ü yüzüñ ^{c}îd olup (144/6)
Kamu a^{c}dâyı senüñ yoluña kurbân yazalar

Mülk-i Îrân senüñ olur-ısa cehd it aña kim (144/7)
Lakabuñı melik ü husrev-i Tûrân yazalar

Şark u garba irmege aduñı senüñ ehl-i hüner (144/8)
Ahmedîden işidüp defter ü dîvân yazalar

İşbu nakşa var-iken tâze vü rengîn sözler (144/9)
Dahı söz diñleyenüñ adını nâ-dân yazalar

145

Ol yüz midür ya tâze gül-istân mıdur nedür (145/1)
Ol saç mıdur ya deste-i reyhân mıdur nedür

Ol hâl mi lebüñde yâ-hûœ Hızr-ı sebze-pûş (145/2)
Agız mı ol ya çeşme-i hayvân mıdur nedür

Ol göz midür ya nergis-i ra^{c}nâ mı iy ^{c}aceb (145/3)
Ol kad mıdur ya serv-i hırâmân mıdur nedür

Diş mi-durur bu lutf-ıla yâ gûher-i ^{c}Aden (145/4)
Ol leb midür ya la^{c}l-i Beœahşân mıdur nedür

Ol gamze mi ya âfet-i îmân u ^{c}akl u dil (145/5)
Ol kaş mıdur ya kıble-geh-i cân mıdur nedür

Odlar yanar içümde bu dûzah mı bilmezem (145/6)

Durmaz ahar gözüm yaşı tûfân mıdur nedür

Bu Ahmedî midür ya hakîm-i güher-fürûş (145/7)
Bu söz midür ya hikmet-i Yunân mıdur nedür

146

İçümde âteş ü gözümde nem var (146/1)
Cihânda huşk-i terden dahı nem var

Varum u varlıgum kamusı sensin (146/2)
Çü sen varsın baña dahı ne kem var

Eger şâœî vü ger gam kamu sensin (146/3)
Dahı bende ne şâœî vü ne gam var

Baña hûn-ı ciger h^{w}ân-ı ferahdur (146/4)
Niçe ki elüñde sinüñ câm-ı Cem var

Baña n'iderse itsün gözlerüñ kim (146/5)
Belâ var-ısa bende sabr hem-vâr

Irah senden oluram derd-ile zâr (146/6)
Lebüñde gerçi kim her derde em var

Emel çün saña bagladı cihânda (146/7)
Eyit dahı Ahmedîye ne elem var

147

Bünyâœ uralı memleket-i kevne Kird-gâr (147/1)
Yaratmadı senüñ bigi bir mâh-ruh-nigâr

Nakşını yazıcah yüzüñüñ kıldı âferîn (147/2)
Bu hûb âferînişe ol Âferîd-gâr

Gül gonca perdesinde hayâdan ola nihân (147/3)
Kılsa sabâ çemende yüzüñ vasfın âşikâr

Lâle meger ki fikre getirdi firâkuñı (147/4)
Kim oda yanup oldı benüm bigi dil-figâr

Gonca-lebüñe öykünür-imiş neçün [c]aceb (147/5)
Bu resme teng-havsala oldı bu hurde-kâr

Ne cân ola ki gamzeñ anı itmedi esîr (147/6)
Ya ne göñül ki zülfüñ anı kılmadı şikâr

İy niçe rûzigâr geçe görmeye felek (147/7)
Bir dahı Ahmedî bigi şûrîde-rûzigâr

148

Billah ki hüsn âyeti şânuña inmiş iy piser (148/1)
Bilsem perîsin yâ melek yâ hûrî vü yâ-hüœ beşer

Ten mi bu yâ berk-i semen der mi bu yâ dürr-i [c]Aden (148/2)
Hat mı bu yâ müşg-i Hoten leb mi bu yâ teng-i şeker

Hayrân kala-y-dı yüzüñe gül sahlayu bilse hayâ (148/3)
Fitne ola-y-dı gözüñe nergisde varmıssa basar

Çözmiş benefşe zülfini kim müşg-i terden dem ura (148/4)
Miskîn işitmez kulagı kim ala zülfüñden haber

Lâle firâkuñ odına yandı karara şem^{c}-veş (148/5)
Hâline anuñ şâhid uş dûd-ı dil ü hûn-ı ciger

Saçûn hevâsın söylesem olur mutavvel sözlerüm (148/6)
Agzuñı añsam kâfiye teng olur u söz muhtasar

Yüzüñ görenleri gözüñ ^{c}aynı belâya düşürür (148/7)
Sanma ki cevr ü fitneden hâlî ola devr-i kamer

Şâhâ cemâlüñ nakşını yazalı Nakkâş-ı Ezel (148/8)
Nîçe kalem bigi sünüñ yoluñda çekdüm derd-i ser

Çün vasf idem la^{c}lüñüñ râzını sözümden benüm (148/9)
Biñ gûş her bir gûşede tolar sadef bigi güher

Dir Ahmedîden işiden vasfın lebi ruh-sâruñuñ (148/10)
Lillâhi derrün kâyilün bârîk-söz nâzük-nazar

149

Bu göñül irte gice ney bigi uş zâr iñiler (149/1)
Lâ-cirem yârdan ayru düşicek yâr iñiler

Yârdan ayru düşüpdür anuñ-ıçun dolâb (149/2)
Göz yaşını döküben şöyle ki bî-kâr iñiler

Ne ^{c}aceb fürkati anuñ iñiledürse beni (149/3)
Her ki bîmâr ola vü bulmaya tîmâr iñiler

Hâr zahmına gül olduhda tahammül-var lîk (149/4)
Gülsüz irse cigerine kişinüñ hâr iñiler

Nev-bahâr oldı vü ben bir güli yitürdüm kim (149/5)

Yüzinün hasreti-y-ile gül ü gül-zâr iñiler

Baña dirler ki neçün ney bigi idersin nâle (149/6)
Kimde kim bencileyin sûz-ı ciger var iñiler

Yâr ayrulıgı-çun iñilesem ma[c]zûram (149/7)
Her kimüñ kim yüreginde dutışa nâr iñiler

Şem[c] yârından ırah düşdügi-çün nâle ider (149/8)
[c]^d çoh göynügi oldugı-çun zâr iñiler

Ahmedî zâri ider yâri taleb kılu belî (149/9)
Gülden ayru düşicek bülbül-i eshâr iñiler

Olmasun bencileyin dünyada düşmen dahı dost (149/10)
Bî-dil ü yâr u gam u derde giriftâr iniler

150

Bagrumı yaru nice urdı gamzeñüñ pekânı gör (150/1)
Gözlerümden nîce ahar yüregümüñ kanı gör

Zülfüñüñ sevdâsına göñlüm olup-durur esîr (150/2)
Ne belâ dâmına düşmişdür bu ser-gerdânı gör

Ol leb-i la[c]lüñde gören müşg-i hâlüñi didi (150/3)
Nîce bulmış Hızr bu ser-çeşme-i hayvânı gör

Cân behâ itdüm ayaguñ topragına didi [c]akl (150/4)
Kim bu gûher kıymetini bilmedi bu nâ-dânı gör

Ne belâdur ala gözüñ k’âl-ıla cânlar alur (150/5)
Bu kamer devrinde sen bu fitne-i devrânı gör

Olalı gõñlüm mekâmında şehâ ^{c}ışkuñ mukîm (150/6)
Genc-ile ne hoş ^{c}imâret oldı bu virânı gör

Hüccetini yüzüñüñ rûşen ideli Ahmedî (150/7)
Nice nâzük-nakş ider bu defter ü dîvânı gör

151

Bu şehrde garîbem ü bu mülkde fakîr (151/1)
Hûnî gözüñe fitneyem ü zülfüñe esîr

Zikrümdedür dudaguñ fikrümdedür yüzüñ (151/2)
Zî-zikr-i hûb u nâzük ü zî-fikr-i dil-pezîr

Bâgını zülfüñüñ çözer-ise seher yili (151/3)
Bâguñ dimâgı tola kamu müşg-ile ^{c}abîr

Yir-ile gökde nîçe ki ^{c}akl eyledi nazar (151/4)
Bulamadı kimesneyi hergiz saña nazîr

Kaşuñ kemânı şöyle atar gamzeñ ohını (151/5)
Kim bî-gümân kazâ dahı atmaz bu resme tîr

Vasfın diyemezem saçuñuñ kim bu ^{c}ukdede (151/6)
Hayrân kalur ^{c}ukûl u perîşân olur zamîr

Cânı ^{c}azîz ayaguña itse Ahmedî nisâr (151/7)
^{c}Ayb itme kim fakîrüñ olur tuhfesi hakîr

152

Bu nîce leb ki âb-ı hayât aña mât olur (152/1)

Bu nîce kad ki tûbî aña iki kat olur

Gün yañaguñ safâsı-la nev-rûz olur u ^{c}îd (152/2)
Gice saçuñ hevâsı-la Kadr ü Berât olur

Gözüm katında Mısr-ıla Bagdâdı itme yâd (152/3)
Derdüñde göz yaşum nice Nîl u Furât olur

Zülfüñ hevâsın anuñ-ıçun iderem heves (152/4)
Kim câna ol hevâ-yı hoş asl-ı hayât olur

Zülfüñ esîri cevre gerek ide ihtimâl (152/5)
Bu ^{c}ışk yolıdur ki tolu müşkilât olur

Yâr ol-durur ki yârına itdügi va^{c}deyi (152/6)
Komaya yarına ki cihân bî-sebât olur

Hoş ider Ahmedî leb ü dendânuñı sıfat (152/7)
Bu nice bahr-ı lü'lü vü kân-ı zekât olur

153

Gözüñ kim oldı fitne ^{c}ışkına hûr (153/1)
^{c}Aceb mi nergisi iderse mahmûr

Yüzüñe n'öykinür gün çün bilür kim (153/2)
Zevâle tîz irer her ki ola magrûr

Zi tâze yüz ki ide kapuñı kıble (153/3)
Zi rûşen göz ki ide yüzüñi manzûr

Bahâr oldı getür gül-gûn şarâbı (153/4)
Ki olmaz zerk bu mevsümde na^{c}zûr

Açıl gül bigi işit bülbül nevâsın (153/5)
Dem-i ^{c}ayş olma gonca bigi mestur

Koma lâle bigi elden câm-ı la^{c}li (153/6)
Çü nergis bigi olduñ böyle mahmûr

Al ol câmı ele ki anuñ şu^{c}â^{c}ı (153/7)
Yañaguñda ola nûrün ^{c}alâ nûr

Nedür gül bigi iden ^{c}ömr bâgın (153/8)
Ter ü ser-sebz ü rengîn âb-ı engûr

Bu lutfa ki Ahmedî ider dürr-i manzûm (153/9)
Hayâdan hall ola lü'lü-yi mensûr

154

Gül yüzden ol nikâb ki müşgîn-durur gider (154/1)
Kim ol yüze nazar idenüñ gussası gider

Ay-ıla gün yüzüñden ider nûrı iktisâb (154/2)
Pes sini gören ay-ıla güni dahı n'ider

Kaşuñ kemânı gamzeñ ohın baña atdı râst (154/3)
Tîr-i kazâya gör ki kim itdi hedef kader

Nûr isdeyü gözüm yüzüñ itdi-se nazar (154/4)
Bu bahtı karanuñ neçün oldı demi heder

Sensin gözetdügi giceler bacalardan ay (154/5)
Hem sensin istedügi günüñ günde der-be-der

Dünyâya hâşa kim ayaguñ topragın satam (154/6)
Ol gûhere behâ nicesi ola bu meder

[c]Işkuñ yolında küfrdür ikilik Ahmedî (154/7)
Birlik gerekse varlıguñı aradan gider

155

Gözüñ nergis yüzüñ berk-i semendür (155/1)
Saçuñ sünbül boyuñ serv-i çemendür

Saçuñ reyhânı cânlar râhatıdur (155/2)
Hatâ dimeñ aña müşg-i Hotendür

Gözüñ ol fitnedür devr-i kamerde (155/3)
Ki aña [c]akl u dil ü cân müftetendür

Saçuñ bendin komaz pend-ile göñlüm (155/4)
Nicesi eylesün hubbü'l-vatandur

Olursa bâg-ı cennet işbu yüzdür (155/5)
Var-ısa âb-ı kevser bu dehendür

Cefâñı ben vefâña sayaran kim (155/6)
Hasen her ne ki iderse hasendür

Gözinden Ahmedînüñ la[c]l ahıdur (155/7)
Dişiñün [c]ışkı kim dürr-i [c]Adendür

156

Derdüm ki cân sahîfesi içinde dürlüdür (156/1)

Çün bî-hisâbdur ne diyem nîçe dürlüdür

La[c]lüñ hayâlince döker uş mevc urup güher (156/2)
Bahreyni gözümüñ ki [c]Aden bigi dürlüdür

Hayrân kılıp-durur u perîşân bu göñlümi (156/3)
Reyhân saçuñ ki tâze gül üstinde örlüdür

Gamzeñ ohını urmaga câna kemîn aça (156/4)
Kaşlaruñuñ kemânı ki peyveste kurludur

Nîçe bula saçuñ girihinden göñül halâs (156/5)
N'ireye vara kuş ki kanatları burludur

Âb-ı Hayât yoluña diler ki cân vire (156/6)
Dâyim anuñ-ıçun yüzi topraga sürlüdür

Yazarken Ahmedî lebüñüñ la[c]li vasfını (156/7)
Gören didi zi hûb dizilmiş bu dürlüdür

157

Didüm yâre ki yüzüñ ergavândur (157/1)
Didi kim kâmetüm serv-i revândur

Didüm yâkût-ı ter-durur dudaguñ (157/2)
Didi agzum yarı kût-ı revândur

Didüm gözüñ kazâ ohını atar (157/3)
Didi uş kaşlarum kurlu kemândur

Didüm kim beñlerüñ müşgîn-nefesdür (157/4)
Didi kim saçlarum [c]ânber-fişândur

Didüm kim dudaguñdur âb-ı kevser (157/5)
Didi kim yañagum bâg-ı cinândur

Didim saçuñ-durur i^{c}câz-ı Mûsî (157/6)
Didi agzum dahı ^{c}Îsîden nişândur

Didüm gâmzeñ kazâ-yı dîn ü dildür (157/7)
Didi zülfüm belâ-i ^{c}akl u cândur

Didüm yaşum kapuñda âb-ı bakamdur (157/8)
Didi yüzüñi gör ki za^{c}ferândur

Didüm kim Ahmedî derdüñden ölür (157/9)
Didi ne çâre gamzem bî-emândur

158

Diler saña ki cân-ıla çâker ola şeker (158/1)
Pes dudaguña nice ber-a-ber ola şeker

Cânın mezâda kodı lebüñden senüñ meger (158/2)
Yâkût almaga semen isder ola şeker

Kim ola gül-şeker ki katında dudahlaruñ (158/3)
Gül düşe topraga vü muhakkar ola şeker

Bir katre agzuñuñ yarı düşerse topraga (158/4)
Yirden ne kim biterse ser-â-ser ola şeker

Teşne-cigerdür agzuña ser-çeşme-i hayât (158/5)
Pes nîce diyeyim ki aña beñzer ola şeker

Tekrâr ider müdâm lebüñ vasfın Ahmedî (158/6)
Şîrîn olur niçe ki mükerrer ola şeker

159

Diyemezem ki meh bu rûya beñzer (159/1)
Diyem mi kim gül-i hoœ-rûya beñzer

Dişüñe beñzeden pervîni kej dir (159/1)
Hilâli dirse bu ebrûya beñzer

Diyen sehv idiben hâlüñe ^{c}anber (159/3)
Diye mi müşgi kim bu mûya beñzer

Gözümüñ yaşını kim bahr-ı hûndur (159/4)
Gören nice diye kim cûya beñzer

Yüzüñde zülfüñi gören diyemez (159/5)
Gül ü ^{c}ûd işbu reng ü bûya beñzer

Melek kim fitneye uymadı uymaz (159/6)
Senüñ gamzeñ göricek uya beñzer

Benefşe Ahmedî katında añılsa (159/7)
Diyem mi hâşa bu gîsûya beñzer

160

Zülfüñüñ ^{c}akdi pür-ham ü çîndür (160/1)
Her hamı reşk-i nâfe-i Çîndür

Kaşuñuñ yayı kurlu peyveste (160/2)
Gamzeñ ohı cigerde perçîndür

cAkl müşgîn saçuñ hevâsında (160/3)
Pes perîşân u zâr u miskîndür

Göñül ayın yanaguñuñ cışkı (160/4)
Eridüp zerd ider ne âyîndür

Cân alup olmadı gözüñ sâkin (160/5)
Fitneden kasdı anuñ meger dîndür

Yañagun nûrı zühre-i zehrâ (160/6)
Dişüñüñ cakdi nazm-ı pervîndür

Ahmedî laclüñüñ sıfâtında (160/7)
Her ne söz ki ide hûb u şîrîndür

161

Zülfüñe baglaya göñül anuñ ki cânı var (161/1)
Cân kim yoluñda hâk ola zî hoş cihânı var

Gözüñ ne kim atarsa irürür nişâneye (161/2)
Türk-i Hıtâyı gör nice tîr ü kemânı var

Kaddün hayâli dutdı gözümde vatan belî (161/3)
Serv orada olur ki anuñ âb-ı revânı var

İder hisâb ki ire kaşuñ kavsine hilâl (161/4)
Kejdür anuñ hisâbı vü yañlış gümânı var

Her gice yüregüm gögi karardur âh-ıla (161/5)
Her n'irede ki od ola lâ-büd duhânı var

Dirler gözüme dökme yüzüñ suyını yire (161/6)
Bu pend ana gerek ki elinde ^{c}inânı var

Yüzüñ-ile lebüñi ider şerh Ahmedî (161/7)
Billah ki hûb lafzı vü şîrîn beyânı var

162

Zülfüñ hevâsına beni irşâd itdi pîr (162/1)
Çün gördi zühd olmadı göñlüme dil-pezîr

Çün zikr iden dudaguñı şîrîn olur mezâk (162/2)
Çün fikr idem yañagunı rûşen olur zamîr

Cân tuhfe birbirem saña itmez sabâ kabûl (162/3)
Dir ki ol ^{c}azîze ^{c}ayb ola tuhfe-i hakîr

Bir ^{c}ukdesine irse saçuñuñ seher yili (162/4)
Bâguñ dimâgı tola kamu müşg-ile ^{c}abîr

^{c}Aksi cemâlüñüñ salar-ısa châna nûr (162/5)
Yir yüzi ucdan uca ola cennet ü harîr

Zülfüñde göñlümi nice bulam ki orada (162/6)
Ne cân u dil ki var-ısa olmış-durur esîr

Düşdi Ahmedî ayahdan anuñ dut elini kim (162/7)
Sensin aña bu dünya vü ^{c}ukbîde dest-gîr

163

Zi mey kim cân dimâgını tolu müşg ü gül-âb eyler (163/1)

Zi cevher kim yüzüñ rengin gül ü yâkût-nâb eyler

Egerçi ^{c}akl bünyâdın harâb ider şarâb içmek (163/2)
^{c}İmâretden yig ol yir kim şarâb anı harâb eyler

Getür cânı ki teşvîşin bu ^{c}akluñ aradan sürsün (163/3)
Ki ^{c}akluñ olmaz efkârı dil ü câna ^{c}azâb eyler

Safâsuz sûfiler baña şerâbı terk it dirler (163/4)
Nice terk eyleye ^{c}âkıl anı kim şeyhi şâb eyler

Gül ü lâle açılmışdur bugün hoş geç ko yarını (163/5)
Çü ^{c}ömrüñ hâlini bildüñ ki gitmege şitâb eyler

Yiyüp yidürmeyen mâlın cehâletden hatâ işler (163/6)
İçiben içüren varını sehâvetden savâb eyler

Diyen kim Ahmedî itmiş ya ider bâœeden tevbe (163/7)
Ne tevbe hâşa lillâh kim bu halk yañlış hisâb eyler

164

Zülfüñ hevâsı-y-ıla sabâ müşg-bâr olur (164/1)
^{c}Aksi yüzüñüñ irdügi yir nev-bahâr olur

Nergis gözüñ hayâline her gice câm içer (164/2)
Budur sebeb ki subh iricek ol humâr olur

Yüzüñi arzu idiben nice ki aglaram (164/3)
Gözüm yaşı irişdügi yir lâle-zâr olur

Zülfüñ hevâsı kıldı perîşân bu göñlümi (164/4)
Sevdâ kemendine dutılan bî-karâr olur

Kaddün hayâli dutdı gözümde vatan belî (164/5)
Her kanda serv ola yiri cûy-bâr olur

Sensin diyâr-ı cân tolu dahı anda nesne yah (164/6)
Agyâr nice dura orada ki yâr olur

Tekrar itdügince lebüñ vasfın Ahmedî (164/7)
Her söz ki nazm ide güher-i âb-dâr olur

165

Zülfüñ hamı çü hem-dem-i bâœ-ı seher olur (165/1)
Her-dem hevâ dimâgı tolu müşg-i ter olur

Şîrînligini nice ideyim la[c]lüñüñ beyân (165/2)
Kim yazar-iken anı kalem ney-şeker olur

Cân-ısa gamzene bahıcah nâ-tüvân kalur (165/3)
[c]Akl-ısa zülfüñi göricek bî-haber olur

Kûtâh-bîn-durur kadüñi serve beñzeden (165/4)
Ol kim hilâl dir kaşuña ger nazar olur

Cân zülfüñüñ kohusı-y-ıla zindedür anuñ (165/5)
Añma güli katında kim ol derd-i ser olur

[c]Udı kaşun belâsı heves itdürür oda (165/6)
Nâfe saçuñ hevâsı-la hûnîn-ciger olur

Sürdi Ahmedî gözine ayaguñ gubârını (165/17)
Kim kuhl-i cevheri göze nûr-ı basar olur

166

Zi sûret kim kamu hüsn ü bahâdur (166/1)
Ayagı tozına cân kem-bahâdur

Kazâdur ol kemân-keş gamzeñ ohı (166/2)
Bir atışına döymez yüz bahâdur

Hayâlüñ-çün gözüm deryâya düşdi (166/3)
Ne gavvas ol ki bula bî-belâ dür

Firâkuñ câna itdügi belâyı (166/4)
Ne ef[c]i zehri ider ne belâdûr

Dem-i [c]Îsî-durur zülfüñ hevâsı (166/5)
Ana kim müşg dir-ise hatâdur

Vefâ-y-ıçun cefâya sabr iderem (166/6)
Belâya sabr iden ehl-i velâdur

Göñül aldı gözüñ cân dahı isder (166/7)
Uş aña dahı Bismi'llah salâdur

Safâdur göñlüñ ü Ka[c]be işigüñ (166/8)
Yañaguñ kıble-i ehl-i safâdur

Ayaguñ tozı ger ele girürse (166/9)
Gözine Ahmedînüñ tûtiyâdur

167

Zülfüñ çü gâret-i dil ü îmân u dîn ider (167/1)

Nem var dahı ki gözlerüñ almaga kîn ider

İtdi göñül saçuñı heves bilmedi anı kim (167/2)
Deryâya ugrar ol kişi kim kasd-ı Çîn ider

Bâd-ı sabâ saçuna irişdi meger ki anuñ (167/3)
Her kanda ki irişür nefesi ^{c}anberîn ider

^{c}Aksi yañaguñuñ n’ireye kim irer-ise (167/4)
Lâle bitürür ü gül-ile yâsemîn ider

Bir katresi-y-içün lebüñüñ teşne-dil olup (167/5)
Âb-ı Hayât kendüyi hâk-i zemîn ider

Gözüm getürdi cânuma gamzeñ belâsını (167/6)
Kişiye her ne ider-ise hem-nişîñ ider

Didüm kaşuñ gözüñe ki fitne olur didi (167/7)
Bu fikri Ahmedî bigi bârîk-bîn ider

168

Senüñ yüzüñ kime olursa manzûr (168/1)
Çirâgı devletinüñ ola pür-nûr

Bu lutf-ıla degül gökde melâ’ik (168/2)
Bu hüsn-ile degül cennetdeki hûr

Lebüñ kevser-durur tâ hâ yañaguñ (168/3)
Dişüñ ve’n-necmi alnuñ sûre-i nûr

Sabâ zülfüñden urdı dem anuñ-ıçun (168/4)
Adı ^{c}Îsî-dem olup oldı meşhûr

Güle bülbül yüzüñ vasfın iderken (168/5)
Hayâdan goncada gül oldı mestûr

Ne sihr itdi gözüñ Yâ-Rab ki kıldı (168/6)
Çemende nergisi bu resme rencûr

Yüregi lâlenüñ oda dutuşmış (168/7)
Meger ol dahı senden oldı mehcûr

Ne gam-gîndür benefşe bâg içinde (168/8)
Meger bî-çâre düşdi tapudan dûr

Durısar Ahmedî ^{c}ışkuñla ser-mest (168/9)
Kıyâmet güni tâ kim çalına sûr

169

Servüñ çemende gerçi ki âb-ı revânı var (169/1)
Kaddüñ katında kim diye anuñ ki cânı var

Aldandı ^{c}işvesine göñül fitne gözlerüñ (169/2)
Dîvânedür sanur anı halka emânı var

Kan yaş döker hayâlüñi görem diyü gözüm (169/3)
Bir bahra düşse kişi ki anuñ kerânı var

Teşne-cigerdür ayaguñuñ topragına cân (169/4)
Kim bilür anda ki Âb-ı Hayâtuñ nişânı var

Dirler gözüme itme bu gül-gûn yaşı revân (169/5)
Bu söz aña gerek ki elinde ^{c}inânı var

Teng itdi-se ^{c}aceb mi lebüñ şavkı göñlümi (169/6)
Ki anuñ güherden orada genc-i nihânı var

Tûbî dimiş gümân-ıla kaddüñe Ahmedî (169/7)
İy rahmet ol kişiye ki togru gümânı var

170

Sâkî dur örü yatma ki fasl-ı bahârdur (170/1)
Vakt-i şerâb u mevsüm-i vasl-ı nigârdur

Kıl ^{c}anberîn dimâgun gül-gûn şerâb-ıla (170/2)
Kim ebr dür-fişân u hevâ müg-bârdur

Yakûti cân al elüñe lâle bigi kim (170/3)
Gül la^{c}l-pûş u sebze zümürrüd-şi^{c}ârdur

Kanda kim nazar idesin mürg-zâr u bâg (170/4)
Her n'ireye kulah dutsın mürg-zârdur

Kaddüñ hayâli gözlerüm içindedür mukîm (170/5)
Her kande serv olsa yiri cûy-bârdur

Rahm eyle halka gözün pend it ki fitnesi (170/6)
Devr-i zamâne cevri bigi bî-şümârdur

Yüzüñ hayâl-ıla gözümüñ yaşı şöyle ahar (170/7)
Kim ^{c}aksi-y-ile bâg-ı çemen lâle-zârdur

Nergis bigi ele câm al u encâmı añma kim (170/8)
Fikr iden anı lâle bigi dil-figârdur

Kan agladı çü ^{c}âkıbetin fikr itdi gül (170/9)
Budur sebeb ki anuñ cigeri tolu hârdur

Bülbül bigi n’ola söze geldi-se Ahmedî (170/10)
Bugün ki mevsüm-i gül ü fasl-ı bahârdur

171

Seni bulmag-ıçun işüm talebdür (171/1)
Taleb maksûdı bulmaga sebebdür

Hızırdur Âb-ı Hayvâna irişmiş (171/2)
Beñüñ kim la^{c}lüñ-ile leb-be-lebdür

Yüzüñ-ile gözüñ katında añmah (171/3)
Gül-ile nergisi terk-i edebdür

Yüzüñe vâlihem zülfüñe hayrân (171/4)
Belî dâm-ı belâ hoœ rûz u şebdür

Sabâh u nev-bahâr u bülbül ü gül (171/5)
Sabûh iç kim dem-i ^{c}ayş ü tarabdür

Hilâl-i ^{c}îddür kaşuñ elüme (171/6)
Kadeh sunsân diye mi kim recebdür

Kalem yazdugı nesne ayruhsı olmaz (171/7)
Bu zühd ü bu riyâ pes ne ta^{c}abdür

Furât u Âb-ı Hızr u havz-ı kevser (171/8)
Kamusı teşne-i mâü’l-^{c}inebdür

Gözüñ vasfında sözin Ahmedînüñ (171/9)
İşiden dir bu ne sihr-i ^{c}acebdür

172

Ser-sebz kadüne didiler serv-i revândur (172/1)
Dâyim bu hayâl-ile gözi cû-yı revândur

Dirler baña kim agzı ne gûherdür eyitgil (172/2)
Kime diyem ol râzı ki cân bigi nihândur

Göñlümi gözüñ aldı vü dahı ider âşûb (172/3)
Cân mı diler uş ol dahı hem aña revândur

Yüzüñ nicesi itdi tecellî gözüme kim (172/4)
Yüzi üstine düşdi dahı aña nigerândur

Her lahzada biñ zahm urur cânuma gamzeñ (172/5)
Hoœ Türk-i Hıtânuñ işi tîr-ile kemândur

Serkeş-durur u da^cvi-yi hem-serlik idiben (172/6)
Saçuñ kadüñe irdüg-içün pây-keşândur

Sor niçün içer Ahmedînüñ kanını gamzeñ (172/7)
Çün andan aña assı yog u bu ne ziyândur

173

Bu nice saç ki sabâ boynına salar zencir (173/1)
Bu nice göz ki ider cânları nişâne-i tir

Yürideli kalemi levha nakş-ı bend-i ezel (173/2)
Yüzüñ bigi itmedi bir nakş itmeye tasvîr

Güni bu gice saçun [c]ukdesinde görürdüm (173/3)

Kim ide işbu perîşân düşi ^{c}aceb ta^{c}bîr

Gehî husûfa düşüp geh muhâka irüp erir (173/4)
Saçuñla yüzüñe ^{c}âşık olalı bedr-i münîr

Bahâ didüm ayagun topragına gûher-i cân (173/5)
Bu kimiyâ ele girür olursa zî-tevfîr

Saçuñ hevâsı ne sevdâ düşürdi başuma kim (173/6)
Uzadu kıssadur anı idemezem takrîr

Ne lutfdur bu ki cânın revân ider yâkût (173/7)
Bu müşg hattı ki la^{c}lüñde rûh ider tahrîr

Düze gerek kalemi hûb u nâzük ü bârîk (173/8)
Yüzüñ-ile kaşuñuñ vasfını çü yaza dibîr

Ger itmedi-se lebüñ Ahmedî hayâtına sa^{c}y (173/9)
Gözüñ hoœ eylemedi katline anuñ taksîr

174

Bu kamu cevr-ile yâr cânuma cândur (174/1)
Belki hakîkat-ı cânı cümle cihândur

Agız ne dürc-i güher-durur diyene ben (174/2)
Nice ideyim şerh anı ki râz-ı nihândur

Kaddi hayâli gözümde dutdı vatan kim (174/3)
Serv yiri kanda olsa âb-ı revândur

Cân döye mi gamzeñüñ haœengine ol tîr (174/4)
Tîr-i kazâ bigi râst saht-kemândur

Dîn diler-ise saçuñ muzâyaka yohdur (174/5)
Cân diler-ise gözüñ ol ana revândur

Yüzüñe kim gün didi kim ay-ıla zühre (174/6)
Kimsene bilmez hakîkatin bu ᶜayândur

Çünki gözüñ vasfın Ahmedî ide takrir (174/7)
Dir işiden anı kim zi sihr-i beyândur

175

Bu ᶜışk işi hemîşe melâmet-ile-durur (175/1)
Sen eyle sanma ki ol iş selâmet-ile-durur

Üşenme ᶜışk yolında gide diyü dil ü cân (175/2)
Hatarlu yirde kamu iş şehâmet-ile-durur

Anun iremedi boyuna sâye-i tûbî (175/3)
Öñinde serv eyit kim ne kâmet-ile-durur

ᶜİbâdetinüñ edâsına cân ikâmet ider (175/4)
Bu kâmetüñ ki durıcah kıyâmet-ile-durur

Ciger gerek tolu baş ola iki göz kan yaş (175/5)
N’irede ᶜışk ki var bu ᶜalâmet-ile-durur

N’ola urur-ısa gamzeñ yüregüme nişter (175/6)
Dem imtilâsına çâre hacâmat-ıla-durur

İşitse bile-y-idi cehli-y-ile Şeyhoglı (175/7)
Bu Ahmedî sözini kim kerâmet-ile-durur

176

Bu ne yüzdür ki anı yolda gören yoldan azar (176/1)
Cân fidî ayagı tozına nedür gûher ü zer

İderem ^{c}akl-ıla tedbîr ki irem bir dem aña (176/2)
Ne diyem çünki bu tedbîrümi takdîr bozar

Vasl-ı ^{c}ankâdur anuñ nîşe anı isdeye gözüm (176/3)
Mürg-ı âbı olıban yaşları bahrında yüzer

Bu ne yüzdür bu ne gözdür bu ne kaş u leb ü hâl (176/4)
Zihî nakkâş ki bu reng-ile bu nakşı yazar

Kimde var zehre ki yüzüñe senüñ zühre diye (176/5)
Çünki ay-ıla güni yañaguñuñ nûrı bizer

Müşg n'olur ki tolar rûh hevâsı-la cihân (176/6)
Saçlaruñuñ girihin çünki sabâ yili çözer

Görür olur-ısa Rıdvân yüzüñüñ gül-zârın (176/7)
Bâg-ı cennetden ü anda ne ki var-ısa bizer

Lebüñi zikr iden olur-ısa diri olur (176/8)
Ayrulıguñı añan candan ümîœini üzer

Ahmedîden lebüñüñ vasfın işiden eydür (176/9)
Cevheridür bu görüñ dürri ne lutf-ıla dizer

177

Bu hûni gözlerüñ kim bî-emândur (177/1)

Hemîşe kasdı îmân-ıla cândur

Dudaguñ arzu-yı âb-ı kevser (177/2)
Yañaguñ raşk-i gül-zâr-ı cinândur

Lebüñ enfası ^{c}Îsîden işâret (177/3)
Saçuñ i^{c}câzı Mûsîden nişândur

Gözüñdür nergis agzuñ gonca-i ter (177/4)
Tenüñ nesrîn boyuñ serv-i revândur

Saçuñ reyhânı kim hayrânıdur cân (177/5)
Göñül almaga fettân-ı zemândur

Gel iy dişleri lü'lü dudagı la^{c}l (177/6)
Sun ol yâkûtı kim kût-ı revândur

Murassa^{c} câma toldur berk-i rîzân (177/7)
Anı kim adı anuñ âb-ı rezândur

Varalum bâga görgil kim hazândan (177/8)
Ne reng-â-reng yazular ^{c}ayândur

Bu dürlü yazular berk-i hazânda (177/9)
Ohursañ kamu tevhîde beyândur

Yazan yaprahda ayruhdur bu hattı (177/10)
Sen anı sanma kim bâœ-ı hazândur

Ayah al ele bugün yarını ko (177/11)
Cihânı çün bilürsin ne cihândur

Bugün vir Ahmedî dadını ^{c}ömrüñ (177/12)
Ki yarın hâl bulısar gümândur

Cihân pür-dürr ü gûherdür sözünden (177/13)
^{c}Aceb tab^{c}uñ ne bahr-ı bî-kerândur

178

Teşne-cigerüm ^{c}ışkuñ odı-y-la tolu kandur (178/1)
Ol çeşme-i hayvân dudaguñdan anı kandur

Dur diyü dögerken yoluña başunı gören (178/2)
Didi ki hayâl-ıla sanursın ki ola kandur

Dirseñ göreyim ölüyi ne resme dirilür (178/3)
Ben teşneye di kim dudaguñdan suya kandur

Uyhu-y-ıla gözüm bir araya olamaz cem^{c} (178/4)
Zîrâ ki arada hûn-ı siyâvuş bigi kandur

Lâle bigi yahıldı cigeri ^{c}ışkuñ odına (178/5)
Yaprah bigi yüregüm anuñ-çun hafakândur

İtdi gözüñüñ ^{c}işveleri nergis-i bî-h^{w}âb (178/6)
Rengine nazar it ki nişânı yerekândur

Defter açıcah Ahmedî yaşın gören eydür (178/7)
Mahv eylemesün defteri ucdan uca kandur

179

Cânâ ne leb-durur bu ne yâkût-ı nâb olur (179/1)
Kim la^{c}l anuñ odından eriyüben âb olur

Yañaguñ üzre zülfüñi görüp göñül didi (179/2)
Zi hoş benefşe kim gül-i sürha nikâb olur

Nergis gözüñ humârını göreli gözlerüm (179/3)
Şol câna beñzedi ki içi tolu şerâb olur

Senden cüœa kılan beni bula cezâsını (179/4)
Şol gün ki az günâha katı çoh ^{c}ikâb olur

Didüm firâkuñ odına yahma beni didi (179/5)
Kim âşıkuñ gözi yaş u bagrı kebâb olur

Virme baña ^{c}azab didüm ^{c}ışkuña didi (179/6)
^{c}Âşıklaruñ nasîbi cihânda ^{c}azâb olur

Didüm irem visâlüña remz-ile gözlerüñ (179/7)
Didi ki Ahmedî bu ne yañlış hisâb olur

180

Cemâlüñ fikri ^{c}aklumı şehâ ser-geşte-hâl eyler (180/1)
Te^{c}âlallah zi sâni^{c} kim cemâli ber-kemâl eyler

^{c}Abîr ü tâze nesrînden saña zülf ü cebîn ider (180/2)
Gül-ile ^{c}anber-i terden saña hadd-ile hâl eyler

Senüñ zîbâ cemâlüñi gören kişi ^{c}acâyibdür (180/3)
Ki bir lahza firâkuña nicesi ihtimâl eyler

Hezârân ^{c}âşıkuñ kanın içer her dem gözüñ Yâ-Rab (180/4)
Nice mihrâb ehlidür bu kim bunca vebâl eyler

Selâsil zülfüñüñ ^{c}ışkın diler göñül başa ilte (180/5)
^{c}Aceb-durur ki bu mecnûn ne sevdâ-yı muhâl eyler

Halâl uyhuyı gözüme harâm itdi senüñ derdüñ (180/6)
Harâmî gamzeñe ^{c}ışkuñ bu kanumı helâl eyler

Niçe kim Ahmedî sinüñ lebüñ vasfını zikr ider (180/7)
Ter ü şîrîn-hadîs eydür ne hoş rengîn hayâl eyler

181

Çün kim buhûr saçdı yire ^{c}anberîn-buhâr (181/1)
Lâle bitürdi hâre vü güller getürdi hâr

Tag oldı reng reng çiçekden İrem-misâl (181/2)
Bâg oldı nev^{c} nev^{c} gül-ile bihişt-vâr

Ser-mest oldı bülbül ü açıldı gül-sitân (181/3)
Ser-sebz oldı gül-bün ü yeşerdi sebze-zâr

Bizendi girü çetr-i Süleymân bigi çemen (181/4)
Dâvud-lehçe bülbüli gül ^{c}ışkı kıldı zâr

Sünbüldür ü benefşe vü nesrîn ü yâsemen (181/5)
Reyhândur u semen tolu sahrâ vü kûh-sâr

Uş gaybdan şehâdete geldi garîbler (181/6)
Gel görelüm buları ki el-kâdimü yüzâr

İrte gice elinde dutar lâle câm-ı la^{c}l (181/7)
Zîrâ bilür ki kimseye kalmaz bu rûzigâr

Nergis-sıfat koma kadeh elden ki hûb olur (181/8)
Fasl-ı bahâr u bâœe vü gül-zâr u vasl-ı yâr

Hoşdur behâr u subh u sabûh Ahmedî velî (181/9)
Ol nesneden ne fâyide ki olmaya pâyidâr

182

Çü gezler ohunı ol fitne gözler (182/1)
Bi^{c}aynih bilürem kim cânı gözler

İder ol serv kaddüñüñ hayâli (182/2)
Revân her kirpügümden bunca gözler

Yanarsam ne ^{c}aceb zîrâ ki saldı (182/3)
Yüregüme firâkuñ odı közler

Hezârân cân alup her bir bahışda (182/4)
Kanamazlar dahı kanı bu gözler

Yüzüñe göz ki yavuz baha çıhsun (182/5)
Yavuz başlar yüreginde vü gözler

Yavuzlar bini agyâr u degül key (182/6)
İşitmek yâr anı ki eyde yavuzlar

Çü söyler Ahmedî la^{c}lüñ sıfâtın (182/7)
Olur Âb-ı hayât agzında sözler

183

Cân sayd ider gözüñ bu cihâna belâ mıdur (183/1)
Peykân urur cigerlere tîr-ı kazâ mıdur

Zülfüñ kohusı-y-ıla mu^{c}attar-durur hevâ (183/2)

Bu ^{c}ûd mı ya ^{c}anber ü müşg-i Hıtâ mıdur

^{c}Işkuñda oda yandum u hâlümi sormaduñ (183/3)
Cân virdügüm yoluñda senüñ pes hebâ mıdur

Sinüñ baña cefâdur u binüm saña vefâ (183/4)
Mihr ü vefâ mukâbili cevr ü cefâ mıdur

Ben gözlerüñe fitne vü hayrân ol beni (183/5)
Zâr öldürür günahsuz işbu revâ mıdur

^{c}Işkuñ diler ki döke gözüm yüz suyın yire (183/6)
Bî-gâneyi koyup kamu kasd âşinâ mıdur

Zâr iñler Ahmedî bigi her gice ^{c}andelîb (183/7)
Ol dahı ^{c}ışka bencileyin mübtelâ mıdur

184

Çün bâœ-ı subh zülfüñe ^{c}anber-fişan ider (184/1)
Her kanda kim hevâsı nefes ura cân ider

Kaşuñ bigi kemân çekeyim dir güne hilâl (184/2)
Göz göre râstı bu ki ol kej-gümân ider

Cân lâyık ayaguña güher n'ola kim anuñ (184/3)
Her kirpügüm göz üstine bî-kîn revân ider

Cân sırrını diler-idüm agzuñdan işidem (184/4)
Teng oldugı-çun anda ^{c}ibâret nihân ider

Nergis gözüñ füsûnına fitne olup-durur (184/5)
Anuñ humârıdur ki anı ser-girân ider

Cân arzu kılur ki lebüñden bula devâ (184/6)
Bîmâr-ı ^{c}ışkdur heves-i nâr-dân ider

Tahrir itdügince lebüñ vasfın Ahmedî (184/7)
Nâzük-hadîs eydür ü şîrîn-beyân ider

185

Çün tâze oldı güller ü açıldı lâleler (185/1)
İçmek gerek harîf-ile gül-gûn piyâleler

Zerrîn kadehde hûb olur u hoş şerâb-ı la^{c}l (185/2)
Hâsa ki sunalar anı gözleri alalar

Bülbül benüm bigi iñiler zâr her gice (185/3)
Yâ-Rab ne derdi var ki ider böyle nâleler

Zülfüñ dahı ne kasd ider cânum almaga (185/4)
Yitmez mi gözlerüñ aña bârî havâleler

Sıgmadı biñ kitâba beyânı cemâlüñüñ (185/5)
Derdüm bigi benüm aña n'itsün risâleler

Şeb zulmetinde nûr-ı seherdür ki olur ^{c}ayân (185/6)
Gül yañaguñda çün düşe müşgîn-külâleler

Cânuñı isdemiş ki ala ol yâr Ahmedî (185/7)
Hâşâ ki er olan kişiler câna kalalar

186

Hûrî mi ya perî mi bu yâ-hûœ feriştedür (186/1)
Kim ^{c}ışkı derdi cânum içinde siriştedür

Ben ^{c}ışkuñuñ harîfi degüldüm senüñ velî (186/2)
Ne çâre ol kazâya ki ezelden nüviştedür

Cân riştesine nicesi kılayım i^{c}tikâd (186/3)
Kim şem^{c}i oda yahup eriden bu riştedür

Sinün kapuñ-durur baña maksad dahılarun (186/4)
Ger arzusı kevser ü hûr u bihiştedür

Gel kişti-zâr u bâgda bir bâœe içelüm (186/5)
Bugün ki ehl-i dil nazarı bâg u kiştedür

Dünyâyı kesb idem diyü zevkini terk iden (186/6)
Bir kûrdur ki hûbı koyup meyli ziştedür

Dirler ki ^{c}ışk u bâœeyi terk eyle Ahmedî (186/7)
N'itsün ki ne cemâddur u ol ne feriştedür

187

Haœengi gamzeñüñ uş yüregümi yara yatur (187/1)
İçümde derdüñ-ile dürlü dürlü yara yatur

Karara yandı ciger derdüñ-ile dahı henüz (187/2)
Mahabbetüñ cân içinde hemân karara yatur

Ne bile sıhhat-ıla yatan ol kişi hâlin (187/3)
Ki derd-ile cigeri rîş ü pâre pâre yatur

Latîf sînesi içinde katı göñli anuñ (187/4)

Harîr içinde sanasın ki seng-i hâre yatur

Yürek yirinde içinde hezâr katre-i hûn (187/5)
Bir araya dirilüp beñzemiş enâra yatur

Lebi anuñ kamusı derde çâredür neyçün (187/6)
Bu hasta andan ırah bî-devâ vü çâre yatur

Bu şehr içinde bugün Ahmedîdür ol güher (187/7)
Ki topraga düşüben bulaşıp gubâra yatur

188

Hûnî gözüñ cihâna ne ^{c}ayn-ı belâ-durur (188/1)
Kim ol belâya cân u göñül mübtelâ-durur

Ne sûredür yüzüñ ü lebüñ vasfı iy ^{c}aceb (188/2)
Ki âyetleri anuñ kamu nûr u şifâ-durur

Rûşen yüzüñ hevâsı-la oldı çirâg-ı rûh (188/3)
Kimde ki sıdk ola ne dem ursa safâ-durur

Kan derleyü eridi cemâlüñe karşu gül (188/4)
İy rahmet ol kişiye ki ehl-i hayâ-durur

Bî-ganeye gerek ideler cevri bes neçün (188/5)
Cevr itdügün hemîşe senüñ âşinâ-durur

Ben ^{c}ışkuñuñ harîfi degüldüm velî n'idem (188/6)
Baña kaderleyen bu belâyı kazâ-durur

Didüm göñül ol alagöz alından it hazer (188/7)
Kim zâlime inananuñ işi hatâ-durur

İşitmedüñ sözümi vü düşdüñ belâya uş (188/8)
Aña ki pend işitmeye bu iş sezâ-durur

Sabr eylegil bu ^{c}ışk belâsına Ahmedî (188/9)
Kim her cefâ ki yâr ide yâra vefâ-durur

189

Handân olıcah lebüñ iy dil-ber (189/1)
Hasretden erir gül-ile şekker

Hayrân kaluban saçuña reyhân (189/2)
Gözlerüñe fitne oldı ^{c}abher

Kızardı yüzüñ hayâsı-y-ıla (189/3)
Gark-âb-ı ^{c}arak olup gül-i ter

Tûbî kadüñüñ hevâsı-y-ıla (189/4)
Yahdurdı oda yüregin sanevber

Neçün cigeri deline böyle (189/5)
Zâr olmadı-sa dişüñe gûher

Vasluñ-ıla göñlümi safâ kıl (189/6)
Hicrüñ niçe ide anı mükedder

Kogıl lebüme lebüñi gör kim (189/7)
Âteşde nice olur âb-ı kevser

Tekrâr iderem lebüñ sıfâtın (189/8)
Şîrîn bu ki ola şeker mükerrer

Irahsa cemalüñ Ahmedîden (189/9)
Göñlinde hayâlüñ uş musavver

190

Hûnî gözüñ ki dîn aluban kasd-ı cân ider (190/1)
Kendüye assı itmez ü halka ziyân ider

Gamzeñ komadı cân ki aña irmedi zahm-ı tîr (190/2)
Kaşuñ ^{c}aceb dahı nişe kasd-ı kemân ider

Sünbül saçuñ u gül yüzüñüñ fürkatı beni (190/3)
İçümi lâle yaşlarumı ergavân ider

Bendini saçuñuñ anuñ-ıçun çözer sabâ (190/4)
Kim müşgini Hıtây iline armagan ider

Zülfünden oldı mu^{c}cize-i Mûsî âşikâr (190/5)
La^{c}li dudaguñuñ dem-i ^{c}Îsî ^{c}ayân ider

Serv-kadüñ hayâli-y-içün gözlerüm benüm (190/6)
İy niçe çeşmeler yire döküp revân ider

Ol kâmet-ile ol lebi añduhda Ahmedî (190/7)
Togrulıg-ıla her sözi şîrîn beyân ider

191

Devletlü ol kişi ki senüñ bigi yârı var (191/1)
Hurrem göñül ki bir saña beñzer nigârı var

Her kim ^{c}ale’s-sabâh duruban cemâlüñe (191/2)
Togru nazar ide zi latîf rûzigârı var

Göñlüm cihân içinde seni kıldı ihtiyâr (191/3)
Rahmet bu göñlüme ki ne hûb ihtiyârı var

Cân diledüm kılam kademüñe fidî velî (191/4)
Cân kim olur orada ki ayaguñ gubârı var

Ne kılayım nisâr saña ki ayaguñ tozı (191/5)
Tâcına pâdişâhlarun iftihârı var

Cânuma kasd eyledi zülfüñ seza-durur (191/6)
Aña ki bî-karâr-ıla [c]ahd ü karârı var

Gerçi bu şehr Ahmedî kanına teşnedür (191/7)
Hoş şehrdür senüñ bigi çün şehriyârı var

192

Sâkiyâ ol rengi sungıl kim gül-istân devridür (192/1)
Bâœe-i reyhânı vü nesrîn ü reyhân devridür

Çünki zindân oldı iv ü ayaguñ baglu degül (192/2)
Gel varalum baga kim bâg-ıla büstân devridür

Reng reng açıldı güller ol benefşe bigi gûş (192/3)
Kuşlaruñ sâzına kim mürg-i hoş-elhân devridür

Ol yeşil yaprah arasında şükûfe nâr-reng (192/4)
Nûrını gör sanasın Mûsî-i [c]İmrân devridür

Kanı peymâne ki peymâna irürüvirdi şikest (192/5)
Sun baña kim mevsüm-i gül nakz-ı peymân devridür

Hızr u İskender sözini añma bezminde otur (192/6)
Câm-ı hayr-encâmı iç kim âb-ı hayvân devridür

Sûfi-yi şeytân-sıfat ger vesvese ide dutma gûş (192/7)
Bâœe nûş it bâœa virme ^{c}ömri sultân devridür

Añma Dâvûdı işit ne nagme ider ^{c}andelîb (192/8)
Ko Süleyman ^{c}ahdini kim Mîr Sülmân devridür

Senden ırah saña irince çoh cefâ çekdi Ahmedî (192/9)
Aña ihsân eylegil kim lutf u ihsân devridür

Diñleme zâg u gurâb âvâzesini gûş dut (192/10)
Bu şeker söze ki tûtî-i senâ-h^{w}ân devridür

193

Şol mâh-ruh ki gâliyeden zülf ü hâli var (193/1)
Elhak ne hûb hulk u ne zîbâ cemâli var

Ne yañagı bigi gül ü ne lâle bulınur (193/2)
Ne boyı bigi serv ne hoœ kargu talı var

Anun saçı hevâsı vü yüzi safâsıdur (193/3)
Ger sünbülüñ kohusı ya gül-berküñ eli var

Zikrümdedür hemîşe hayâli cemâlüñün (193/4)
Fikrüme ^{c}âşıkam ki ne gökçek hayâli var

Şûrîœe oldı bülbül-i bî-dil benüm bigi (193/5)
Zâhir bu kim anuñ dahı bir dürlü hâli var

Zülfüñ hikâyeti uzadu kıssadur anı (193/6)

Ucdan uca eyitmege kimüñ mecâli var

Vaslına Ahmedîyi sa^{c}âdetdür irgüren (193/7)
Devletlü kuldur ol ki şeh-ile visâli var

194

Şem^{c}ine yüzüñüñ niçe pervâneler düşer (194/1)
Zülfüñe cân virüp niçe cânâneler düşer

Gün sini görse şavkdan aña zevâl irer (194/2)
Ay saña bahsa ^{c}ışk aña key eser düşer

Nergis senüñ gözüñe teşebbüh ider-imiş (194/3)
Bu nev^{c}e bî-hayâlıga her bî-basar düşer

Himmet-bülend idüp boyuña bende oldı serv (194/4)
Bu resme râst işlere âzâdeler düşer

Peyveste kej anuñ-çun olur vasfı kaşuñuñ (194/5)
Ki ol her neden ki fikr ide bârîk-ter düşer

Âşuftalıgla zülfüñe göñül ulaşdı lîk (194/6)
Bilmedi kim bu ^{c}ukdede câna zarar düşer

Sen âhenîn-dile eser itmez ne fâyide (194/7)
Kim Ahmedînüñ âhı göge kâr-ger düşer

195

Şem^{c}i-y-le yüzüñüñ bu cihân toldı cümle nûr (195/1)
Zülfüñ-ile gözüñde nedür zulmet ü fütûr

Lâle yüzüñe öykünür-imiş senüñ meger (195/2)
Niçelerüñ başın yile virüp-durur gurur

Nergis basarsuz oldugı-çundur ki öykinür (195/3)
Ol fitne gözlerüñe ki anâ vâlih oldı hûr

Gamzeñ kaderleyüp baña atar kazâ ohın (195/4)
Kul ol-durur kim ola kamu mihnete sabûr

Gözlerüm arzusı yüzüñdür ki itdi Hak (195/5)
Sâhib-nazar olana anı matla[c]-ı süœur

Dîœâruñı ider bu göñül Hakdan arzû (195/6)
Gerçi bilür ki n'oldı tecellîde kûh-ı Tûr

Rûşen diler yüzüñ-ile gözlerüñ Ahmedî (195/7)
Olur çirâg-ıla kamu göz istedügi nûr

196

Saçuñ vasfını şerh iden ne kim söylerse çîn söyler (196/1)
Yañaguñdan sor için key latîf ü nâzenîn söyler

Dudaguñ añıcak sözüm anuñ-çun rûh ider tâze (196/2)
Ki anuñ şîrîn ü ter sözin baña Rûhü'l-Emîn söyler

Hilâle beñzeden sinüñ kaşuñı kej-hayâl eyler (196/3)
Kadüñ tûbî-durur diyen sözüñ key râstın söyler

Gül üzre nergisi gördüm gözüñüñ şîvesin añdum (196/4)
Gül eydür bülbüle hâmûş ki ol sihr-âferîn söyler

Dişüñüñ nazmını añdum baña gavvâs-ı fikr eydür (196/5)
Zihî bahr-ı ma^{c}ânî kim sözi dürr-i semîn söyler

Dilüñ her söze kim başlar gönül karşusına eydür (196/6)
Ki bu tûbî-nîşîn tûtî-sözüñ key şekkerin söyler

Gözüñi fitnedür didüm kamer devrinde ^{c}akl eydür (196/7)
Bu rûşen ki Ahmedî her söz ki dir ^{c}ayne'l-yakîn söyler

197

Saçuñ sevâdını göz kim göre karara gelür (197/1)
Düşen göñül bu belâya kaçan karâra gelür

Nice karara göñül senden ayru kim sensüz (197/2)
Gözüme nûrı günüñ dün bigi karara gelür

Bu resme var ki kılalar cefâyı agyâre (197/3)
Senüñ gözüñ ne kazâ oh ki ata yara gelür

Ne yara kim gelür ise gözüñ haœenginden (197/4)
Bu başlu bagruma uş yüregümi yara gelür

Lebüñ hayâli gözüme gelür-ise ne ^{c}aceb (197/5)
Deñize çün düşe gavvâs dür kenâra gelür

Yüzüñe vâlih ü zülfüñe fitneyem zîrâ (197/6)
Ne kim yazıldı-sa başa ag u kara gelür

Cemâlüñüñ sıfatı bigi Ahmedî derdi (197/7)
Ne hod kıyâsa düşer râst ne ol şümâra gelür

198

Saçuñ hevâsı-y-ıla cism ü cân mu^c^attar olur (198/1)
Yüzüñ safâsı-y-ıla yir ü gök münevver olur

Cemâlüñi görüben gün zevâla düşer ü ay (198/2)
Taña kalur yüzüñe bu ne hûb manzar olur

Niçe ki söyleyesin dür dökilür agzuñdan (198/2)
Hadîs yirine bu ne latîf gûher olur

Ümîœ ravzası vasluñ-ıla musaffâdur (198/4)
Hayât çeşmesi hicrüñ-ile mükedder olur

Mukayyed itdi ser-â-ser cihânı bir kıl-ıla (198/5)
Saçuñ sevâdı ki nûr üzre çetr-i ^c^anber olur

Gözüm yaşı ki iner şem^c^ bigi sûzuñdan (198/6)
Yüregümüñ kanıdur dem-be-dem mukattar olur

Cihân u cân kamu sensin ki yüzüñüñ nakşı (198/7)
Gözümde n'iredeki idem nazar musavver olur

Saçuñ hevâsı ne müşkil heves-durur bilürem (198/8)
Velî ne çâre aña kim Tañrıdan mukadder olur

Niçe ki fikr ide vasfını Ahmedî lebüñüñ (198/9)
Sözi ki söyleye şîrîn ü nâzük ü ter olur

199

Saçlaruñuñ çîni kim yir yüzini müşgîn ider (199/1)
Cânları bende salıb u göñülleri miskîn ider

Kaşlaruña âyet-i Nûn ve’l-Kalem hayrân kalur (199/2)
Yañaguñı sûre-i Şems ü Kamer tahsîn ider

Gamzeñe ider işâret cânum almaga lebüñ (199/3)
Cânı şîrîndür ne kim iderse ol şîrîn ider

Dudagundan isderem kim derdüme ola devâ (199/4)
Gül-şekerdür kim ciger derdini ol teskîn ider

Ol bahâr-ı ^{c}âlem-i cândur yañaguñ kim anuñ (199/5)
N’ireye kim ^{c}aksi ire lâle vü nesrin ider

Nâle vü âhum odına göñlüñ ımşanur degül (199/6)
N’ideyim kim mûmı dahı tâli^{c}üm sengîn ider

Ahmedî cân levhine yüzüñ hayâlin kıldı nakş (199/7)
Ol hayâl anuñ sözini nâzük ü rengîn ider

200

Sanma benüm işümi ki göñlüm rızâsıdur (200/1)
Bilgil anı ki bu felegüñ iktizâsıdur

Kimdür ki ide rızâ-y-ıla yâr u diyârı terk (200/2)
Lîkîn ne çâre çünki Hakuñ ol kazâsıdur

Yañlış hayâl-ıla vatanın terk iden kişi (200/3)
Nedürlü kim cefâ görür-ise cezâsıdur

Ol kim vatan var-iken ide gurbete heves (200/4)
Ne dürlü kim belâ göre anuñ sezâsıdır

Gurbetde zehr olur kişiye âb-ı Hayât lîk (200/5)

Hâk-i vatan bulınsa gözüñ tûtiyâsıdur

Eyyûb mihneti-y-ile Ya^{c}kûb gussası (200/6)

Sorar-ısañ yakîn kamu gurbet belâsıdur

Rec^{c}at yolı çü baglu-durur çâre yoh aña (200/7)

Var-ısa sabrdur ki bu derdüñ devâsıdur

Gurbet oduna sabrı nice olsun ki kişinüñ (200/8)

Cisminde cân ki var vatanınuñ hevâsıdur

Çün Âhmedî idemedi kendü işine nazar (200/9)

Dahı eyit ki aña nazar kim idesidür

201

Saçuñ Rûhu'llah-ıla hem-nefesdür (201/1)
Anuñ-çun cân u dil aña hevesdür

Tenüñüñ ^{c}aksi-durur nûrı ayuñ (201/2)

Güneş dav'ı yüzünden muktebesdür

Zi şîrîn kim dudagu şekkerinüñ (201/3)

Katında tûti-yi cân bir megesdür

Baña zülfüñ dahı ne fitne ider (201/4)

Gözüñüñ ^{c}işvesi hoœ baña besdür

Lebüñ şavkı-y-la ki oldur Âb-ı kevser (201/5)

Gözümden dökilen Nîl ü Arasdur

Saçuñdan zülfüñe itdi cân şikâyet (201/6)

Belâyı sandı kim feryâd-resdür

Yoluña Ahmedî cân virür-ise (201/7)
N'ola cân didügüñ çün bir nefesdür

202

^{c}Anber saçuña bâœ-ı sabâ çün güzer kılur (202/1)
Her dem hevâ dimâgını pür-müşg-i ter kılur

Nergis gözüñe öykünür-imiş senüñ meger (202/2)
Bu resme bî-edebligi her bi-basar kılur

Gül hüsn lâfın urdug-ıçun karşuña sabâ (202/3)
Gör hırmenin anuñ nice zîr ü zeber kılur

Serv-i çemen kul oldı boyuña belî şehâ (202/4)
Her kanda togrulıh ola âzâdeler kılur

Öykündi-se benefşe saçuña ne suçı var (202/5)
Ol ser-sebükligi ana bâd-ı seher kılur

Hak rahmet âyeti düzedüpdür cemâlüñi (202/6)
Rahmetlü kul ki yüzüne togru nazar kılur

Sünbül saçuñ sıfâtı mutavvel-durur velî (202/7)
Sihr ider Ahmedî anı hoş muhtasar kılur

203

^{c}Aceb bu saç mıdur yâ müşg ü ^{c}anber (203/1)
^{c}Aceb bu leb midür yâ şehd ü şekker

Bu şehlâ göz midür yâ nergis-i mest (203/2)

Bu ra^{c}nâ yüz midür yâ hûœ gül-i ter

Boyuña secde kılmış şâh-ı tûbî (203/3)
Lebüñe teşne olmış âb-ı kevser

Saçuñ bendine göñüller mukayyed (203/4)
Gözüñüñ sihrine cânlar müsahhar

Fidâ yoluña yüz mülk-i Süleymân (203/5)
Nisâr ayaguña biñ tâc-ı Kayser

Melek misin ya-hûœ ^{c}akl-ı mücessem (203/6)
Beşer misin yâ-hûœ rûh-ı musavver

Cihâna Ahmedî hüsnüñ sıfâtın (203/7)
Zihî hoş şerh ide Allahü Ekber

Kulaguñda dut anuñ sözlerin kim (203/8)
Degir her bir sözi yüz dürlü gûher

204

^{c}Aksi cemâlüñüñ n'ireye irse al ider (204/1)
Cânlar alur ol ala gözüñ çünki âl ider

Teb-lerze saldı güneşe tâbı cemâlünüñ (204/2)
^{c}Işkuñı gör ki aña dahı ne zevâl ider

Her kim hilâle beñzede kaşuñ kemânını (204/3)
Kej-bîn-durur gümân-ıla yañlış hayâl ider

Sevdâsı zülfüñüñ uzadı iş-durur anı (204/4)
Her ki iledem diye başa fikr-i muhâl ider

Cân vasfını sorar lebüñüñ gör bu teşneyi (204/5)
Âb-ı Hayât'dan nice şîrîn süvâl ider

Mâhiyyetüñ kimesne bilemez egerçi kim (204/6)
Yüzüñi kim güne vü kim aya misâl ider

Vasfında gözüñüñ ki ider uyhuları harâm (204/7)
Her söz ki Ahmedî diye sihr-i halâl ider

205

^{c}Işkuñ odı derdüme devâdur (205/1)
Kahruñ kamu mihr-ile vefâdur

Zülfüñ girihin heves ider cân (205/2)
Zîrâ bilür anı hoş-hevâdur

Vasluñ güherin suda bulam dir (205/3)
Yaşa gözüm andan âşinâdur

Yoluñ tozına yüzüm sürerem (205/4)
Ki ol yaşlu gözümü tûtiyâdur

Fitne gözüñe savâb sanup (205/5)
Nergis dimişem velî hatâdur

Kıble eyledi gözlerüm yüzüñi (205/6)
Gör kim arada ne hoş safâdur

Ger cân u ten ü eger dil ü dîn (205/7)
^{c}Işkûn yolına kamu fidâdur

Zâhirsin ü bâtın evvel âhir (205/8)
Ne ola ki senden ol cüœâdur

Ol dâm-ı belâ-durur saçuñ kim (205/9)
Bin Ahmedî anda mübtelâdur

206

^{c}Işkında yüzüñüñ kim aña lâle-zârdur (206/1)
Gözüm yaşı-y-la yiryüzi hoş-lâle-zârdur

Kaddüñ hayâli dutdı gözümde vatan belî
Servüñ yiri n'irede ki var cûy-bârdur

Sehv-ile gül meger yüzüñe beñzerem dimiş
Andan berü yüzi kızarup şerme-sârdur

^{c}Işkuñ yolında öldügi yüzüñi görene (206/4)
Rûzî olur-ısa şeref-i rûzigârdur

Gözüm yüzüñi ay u gün ü zühreyi görür (206/5)
İtdi ihtiyâr gör bu ne hûb ihtiyârdur

Yoluñda nakdi meyçün ola gözümüñ kesâd (206/6)
Çün kamu vechi anuñ güher-i âb-dârdur

Yâkût u la^{c}li nîşe döker Ahmedî gözi (206/7)
Çün resm böyledür ki ola nakd-i bihârdur

207

^{c}Işkuñ yolına baglamışam ney bigi kemer (207/1)
Böyle gerekdür ol kişi kim olmaya kem er

Kaşlaruña hilâl dimiş bir bahışda cân (207/2)
Bârîk-bîn olan kişi olmaya kej-nazar

Bâœ-ı sabâ meger güzer itdi saçuña kim (207/3)
Cân kohusı-y-la oldı hevânuñ dimâgı ter

Kevser-durur dudaguñ ve'n-Necmidür (207/4)
Göñlüñ Hadîddür yañaguñ sûretü'l-Kamer

Câœû gözüñ ne sihr ohıdı nergise ki anuñ (207/5)
Rengin sarardur uş yerekân renc-ile seher

Zülfin benefşe virdi perîşân idüp yile (207/6)
^{c}Anber saçuñ hevâsını itdi heves meger

Cânum hayâlüñi gözüm içinde ider taleb (207/7)
Gavvâs bahra düşmese girmez ele güher

Cân râzıdur ne dirse la^{c}lüñden Ahmedî (207/8)
Rengîn ü ter gerek söz ü şîrîn ü muhtasar

208

^{c}Işkuñuñ odı göñülde sadr-nişîndür (208/1)
Kasdı gözüñüñ hemîşe cân-ıla dîndür

Fitneye zülfüñ kemîn-geh olsa ^{c}aceb mi (208/2)
Matla^{c}-ı hûrşîd çün vilâyet-i Çîndür

Kimse visâlüñe toymadı bu cihânda (208/3)

Toymadugı hîç kimse ^{c}ömre yakîndür

Ne gam eger cânumı alur-ısa gamzeñ (208/4)
Hâsiyeti-le lebüñ çü Rûhü'l-Emîndür

Kaddüñe tûbî diler-imiş ki ola bende (208/5)
Hoœ eser-i himmet-i bülendi hemîndür

Fitneye pîşânîdür kaşuñ bigi gözüñ (208/6)
Gerçi ki mihrâb içinde gûşe-nişîndür

Vasf ider Ahmedî lebüni anuñ-çun (208/7)
Sözleri anuñ nazm-ı lal ü dürr-i semîmdür

209

^{c}Ayşüm ol rû-yı dil-sitân-ıladur (209/1)
Kamunuñ dirligi revân-ıladur

Saçlaruñuñ kemîni dinile dîn (209/2)
Gözlerüñ kîni ^{c}akl u cân-ıladur

Sa^{c}b ^{c}ukde-durur saçuñ andan (209/3)
Cân halâs ide süm-gümân-ıladur

Gözlerüñden hazer ider göñlüm (209/4)
Ki bu Türk-i Hıtâ kemân-ıladur

Şem^{c} bigi gözüm yaş durmaz (209/5)
^{c}Âşıkuñ ^{c}Îsî gör ne kan-ıladur

Şavka düşer yüzüñi cân göricek (209/6)
Bülbülüñ zevkı gül-sitân-ıladur

Ahmedî'yi lebüñ söze getürür (209/7)
Tûtî işi şeker-sitân-ıladur

210

^{c}Akl zülfi bendine dîvânedür (210/1)
Cân yüzinüñ şem^{c}ine pervânedür

Bu kamer devrinde fitne gözüñüñ (210/2)
Gâh kasdı dîn ü gâh îmânedür

Vasluña çâre nedür didüm didi (210/3)
Şem^{c} bigi ^{c}ışk odına yanedür

Cânuma kan nice kût ola didüm (210/4)
Didi ^{c}âşık kûtı kandur yâ nedür

Râyigândur ger girür-ise ele (210/5)
Bir nefes vaslı eger biñ cânedür

Olalı ^{c}ışkuñ-ıla cân âşinâ (210/6)
Ne cihân cândan dahı bî-gânedür

Zülf ü hâlüñ cân hümâyin dutmaga (210/7)
^{c}Anberîn dâm-ıla müşgîn dânedür

Hoş hevâdur la^{c}lüñüñ ^{c}ışkı anı (210/8)
Kim heves itse yiri mey-hânedür

Ahmedî peymân idüpdür bâœeden (210/9)
Sıyan ol peymânı bir peymânedür

211

^{c}Işkuña ehl-i nazar baht-ı hümâyûn didiler (211/1)
Kapuñuñ kullugını devlet-i efzûn didiler

Gören agzuñı aña teşne-durur Âb-ı Hayât (211/2)
Cânları mest ider bu leb-i mey-gûn didiler

^{c}Akl u cân u dil ü dîn-ile ele girür-ise (211/3)
Ayaguñ topragı anı sana magbûn didiler

Cân virenler saña cîmin göriben saçlaruñuñ (211/4)
Kâmetüñe elif ü kaşlaruña nûn didiler

^{c}Aklı olanlar gözüñüñ fitnesini göribenüñ (211/5)
Melek ü hûr dahı ola buña meftûn didiler

Ehl-i Bagdâd-ıla H^{w}ârezm bahup yaşlaruma (211/6)
Bahr katında n’olur Dicle vü Ceyhûn didiler

Ahmedî hâlini zülfüñde ne dir görenler (211/6)
Unudıldı haber-i Leylî vü Mecnûn didiler

212

^{c}Âşık olanı dut ki gül-istân içindedür (212/1)
Çün yârdan cüœâ ola zindân içindedür

^{c}Işkuñ müdâm göñlümi itmiş-durur makâm (212/2)
Bu ulu genci gör ki ne vîrân içindedür

Dişlerüñüñ hayâli gözüm eyledi vatan (212/3)

Gûher ki şâh-vâr ola ^{c}ummân içindedür

Agzuñ hadîsini sorana ben ne diyeyim (212/4)
Kim ol nihân-ı râz dil ü cân içindedür

Müşgîn beñüñi la^{c}l-i lebüñde gören göñül (212/5)
Didi ki Hızr çeşme-i hayvân içindedür

Kalmadı cân u dil ki gözüñ itmedi esîr (212/6)
Dürlü belâ bu dâm-ı perîşân içindedür

Şeyhoglı defterini yile virdi rûzigâr (212/7)
Göreli Ahmedî ki adı dîvân içindedür

213

Gamzeñ ohından yüregüm içi tolu yaradur (213/1)
Bu ^{c}âdetdür ki sinüñ kamu cevrüñ yâradur

Zahmuña tîmâr it dirler nicesi yaraya (213/2)
Merhem ol yaraya kim binüm yüregüm yaradur

Yalvaruban yâre dur zahmuma merhem ur didüm (213/3)
Hîç didüm mi ki her lahza yüregüm yaradur

Kanmadı kan içiben hûnî gözüñ yâ-Rab aña (213/4)
Kim didi ki âhır zamânuñ fitnesin uyaradur

Cân u göñül sun^{c}ına olsun fidâ ol Sâni^{c}üñ (213/5)
Kim senüñ bigi nigârı mâh-peyker yaradur

Yara her kim yarayam dir canı ter itmek gerek (213/6)
^{c}Âşıkı ma^{c}şuka cân virmek-durur kim yaradur

Ney bigi göynüklü oldı Ahmedînüñ nâlesi (213/7)
İçi taşı hicrüñüñ odı-y-la tolu yaradur

214

Gamzeñ hadengi zahm-ıla bagrumı pâreler (214/1)
Andan-durur gözümdeki hûn-âb-pâreler

Gözler füsûn u sihr ideler lîk işitmedüm (214/2)
Sinüñ gözüñ bigi ki kıyâmet koparalar

Dut fitnesinden ola gözüñüñ bu cân halâs (214/3)
Zülfüñden iy ^{c}aceb anı kayda aparalar

Cânları yaralar sözümüñ sûzı ney bigi (214/4)
Didükde fürkatüñ ki içümi nice yaralar

Dirler ki ^{c}akl u sabr-ıla kıl çâre ^{c}ışka (214/5)
Zülfüñde işidile mi bî-huœe çâreler

Her derde yüz devâ bulınur ^{c}ilm-ile velî (214/6)
Bulmaz ^{c}ilâcı binüm içümdeki yaralar

Ne fitnedür gözüñ kim ider kasdı cân-ısa (214/7)
Bî-çâre Ahmedî anı hoœ aña çâreler

215

Gamzen hadengi bagrumı dahı ne yaralar (215/1)
Ol h‹d toludur ucdan uca dürlü yaralar

Diler meger ki cümle cihânı fenâ kıla (215/2)
Hûnî gözüñ bu resme ki cânları yaralar

Şavkı cemâlüñüñ bu göñülden gider degül (215/3)
Ger yüregümi dahı ciger bigi yaralar

Ben bî-karâr hicrüñ odında çü âh idem (215/4)
Korhar felek ki dûd-ıla encüm kararalar

Giren benüm kanuma gözüñüñ ne suçı var (215/5)
Fitne yirinde bârı ne işe kararalar

Devr-i kamerde fitneye başladı gözlerüñ (215/6)
Kasd itdiler meger ki kıyâmet koparalar

Gice çü yâœ ide yüzüñüñ vasfın Ahmedî (215/7)
Taña kalur figânına anuñ sitâreler

216

Gamzeñ cihânı zulm-ıla zîr ü zeber kılur (216/1)
Gör bu siyeh-dili ki nice fitneler kılur

Kaşuñ hilâlini vü yüzüñ bedrini gören (216/2)
Bârîk-fikre düşer ü nâzük-nazar kılur

Vasfını la^{c}lüñüñ sözine derc eyleyen (216/3)
Her söz ki nazma getüre dürc-i güher kılur

Yüzüñ hayâsı lâleyi dil-sûhte ider (216/4)
Zülfüñ hevâsı nâfeyi hûnîn-ciger kılur

Nergis diler ki gözüñe teşbîh ide özin (216/5)

Gör bu muhâl fikri kim ol bî-basar kılur

Sevdâsı zülfüñüñ baña n'itdi yazar-iken (216/6)
Gözüm sevâdı nâme beyâzını ter kılur

Gamzeñ ohı niçe ki belâdan bula güşâd (216/7)
Bî-çâre Ahmedî ana cânın siper kılur

217

Gamzeñ hadengi cânumı dil-rîş idip-durur (217/1)
Zülfüñ hevâsı ^{c}aklumı bî-h^{w}îş idip-durur

Derd ü belâya ^{c}ışk tüvân-ger kılup beni (217/2)
Sabr u karârdan katı dervîş idip-durur

^{c}Akl-ıla cân u göñlümi fettân gözüñ alup (217/3)
Cevr ü cefâ vü renci baña iş idip-durur

Kurbânuñ oldug-ıçuñ ider cânuma cefâ (217/4)
Gamzeñ ki zulmı kendüzine iş idip-durur

Göz kara itdi kirpügüñ içmege kanını (217/5)
Bu yüregüm ki gamzeñ anı rîş idip-durur

Bu ^{c}ömr nûşı ki anuñ-ıla oldı zinde cân (217/6)
Ayrulıguñ belâsı baña nîş idip-durur

Ne sihr ider gözüñ ki olur ^{c}ışkı bîş-ter (217/7)
Niçe ki Ahmedîye cefâ-bîş idip durur

218

Gamzeñ hadengi n’eyledi ben bî-günâhı gör (218/1)
Ne fitne itdi baña bu zülf-i siyâhı gör

Göñül esîr oldı zenahdânuña senüñ (218/2)
Kayda bulundı anuñ-ıçun sen bu çâhı gör

Mâh-ıladur hisâbı kamunuñ velî yüzüñ (218/3)
Bir zerrece hisâba getürdi mi mâhı gör

Bir yılcadur tapuñdan ırah bir dem üstüme (218/4)
Ne dürlü mihnet-ile geçer sâl u mâhı gör

Âhum-durur yüzümi yire düşüren benüm (218/5)
Bu tünde-bâœ nice sordı bu kâhı gör

Vâlih yüzüñe zühre vü hûrşîd ü müşterî (218/6)
N’itmiş senün cemâlüne sun^{c}-ı İlâhı gör

Sinüñ gedâyuñ oldugı-çun kendüye Ahmedî (218/7)
Muhtâc nice eyledi her pâdişâhı gör

219

Gamzeñ egerci ^{c}işve-y-ile cân-güœâzdur (219/1)
Minnet Haka ki la^{c}l-i lebüñ dil-nüvâzdur

Mihrâbı karşusına kaşuñuñ gözüm müdâm (219/2)
Secde ider âb-dest-ile ehl-i namâzdur

Kahr u cefâña artururam mihr-ile vefâ (219/3)
Gül nâz itse bülbülüñ işi niyâzdur

^{c}Işkuñ ne sâz saldı cihâna ki tâ hicâz (219/4)
İden cihânı zâr u muhayyer bu sâzdur

Dirler eyit ki nice ider öliyi diri (219/5)
Ben nice bileyim anı kim gizlü râzdur

Dirler ki zülfi-y-ile nedür hâlüñi eyit (219/6)
Ne diyeyim bu gussayı kim bes dırâzdur

Nakkâşdur gözetdügi her nakşda Ahmedî (219/7)
Dahı nice ola ol kişi kim pâk-bâzdur

220

Gamzeñ ki kasdı cân u dil-ile revânedür (220/1)
Her kanda varsa cân anuñ-ıla revâ nedür

Göñül yüzüñde hâlüñ-içün düşdi zülfüne (220/2)
Kuş dâma düşdügine sebeb âb u dânedür

Mihrâb itmişem kaşuñı kıble yüzüñi (220/3)
Kim cân u ^{c}akl Ka^{c}besi bu âsitânedür

Gamzeñ ohından eyledi cân gözüñi penâh (220/4)
Tîmâr yiri hastaya bîmâr-hânedür

İşbu kamu füsûn-ıla efsâneden murâd (220/5)
Sensin hemîn dahı ne kim var bahânedür

La^{c}l ü güher nedür ki dil ü can diyemezem (220/6)
Sorañа ayaguñ tozı ne kim bahânedür

Zülfüñ-ile Ahmedînüñ uzadu kaziyyesi (220/7)
Mecnûn hikâyeti bigi şîrîn-fisânedür

221

Fettân saçuñ selâsili müşgîn degül midür (221/1)
Dîvâne olmayan aña miskîn degül midür

Her kanda kim safâsı irişe cemâlüñüñ (221/2)
Ol yir tolu şakâyık u nesrîn degül midür

Zülfüñe irdi bâœ-ı sabâ bu hevâ-y-ıla (221/3)
Âfâk tolu bû-yı reyâhîn degül midür

Hicrüñ odına yanar-iken şem[c] bigi cân (221/4)
Kan yaşı-la tonum kamu nem-gîn degül midür

Sen kîş baglanup yüridügüñde şer[c]-ile (221/5)
Kurbânuñ olmayan kişi bî-dîn degül midür

Kaşuñ güvâhdur ki gözüñ câna kasd ider (221/6)
Hoœ câdû işi fitne-y-ile kîn degül midür

Hüsn ehline egerçi cefâ-pîşedür müdâm (221/7)
[c]Âşık nüvâzişi dahı âyin degül midür

Söz kim dir Ahmedî lebüñüñ zikrin idicek (221/8)
Şîrîn ü nâzük ü ter ü rengîn degül midür

222

Fitne gözüñ füsûnı cihâna belâ-durur (222/1)
Kim ol belâya cân u göñül mübtelâ-durur

Gün yañaguñdan aldı tecellî budur sebeb (222/2)
Ki anuñ ziyâsı-y-ıla cihân pür-safâ-durur

Ab-ı Hayât var-ısa dünyâda fi’l-mesel (222/3)
Sinüñ dudaguñ ola ki âyn-ı şifâ-durur

Bâœ-ı şemâl zülfüñe irişdi bir nefes (222/4)
Anuñ-çuñ hevâsı anuñ hoş hevâ-durur

Yoluñda yüzümi sürerem şöyle k’âfitâb (222/5)
Kim ayaguñ tozı gözüme tûtiyâ-durur

Gözümle yüregüme diyene nice direm (222/6)
Kim hâzır uş şarâb u kebâba salâ-durur

Gûher-şinâs olan kişiler Ahmedî sözin (222/7)
Ayruh sözine beñzede billah hatâ-durur

223

Fasl-ı hazân irişdi gel iy serv-kad nigâr (223/1)
Sinüñ yüzüñ yiter bize nev-rûz u nev-bahâr

Nergisden iy sanem bize ni^{c}me’l-bedel yiter (223/2)
Hûnî gözüñ ki toptoludur h^{w}âb-ıla humâr

Ser-sebzdür benefşe hatuñ dâyimâ senüñ (223/3)
Sebze sarardı-sa n’ola iy serv-i gül-^{c}izâr

Saru kızıl boyadı yeşil yapragı hazân (223/4)
İy saçı kara sun elüme câm-ı hoş-güvâr

Şol câmı kim şu^{c}â^{c}ı göñüller sarâyını (223/5)
Tolu safâ vü nûr kılur âfitâb-var

Zerki unıt riyâyı ko kim zerk ehline (223/6)
Hergiz refîk itmedi tevfîk-i Kirdikâr

^{c}Ömrüñi lezzet-ile geçür dehr içinde kim (223/7)
Ne ^{c}ömr bâkî olur u ne dehr pâyidâr

Zevk-ıla virmeyen kişi bu ^{c}ömri daœını (223/8)
Ne ^{c}ömri kadrini bilür ol u ne ^{c}aklı var

Nâmûs sîşesini yire urdı Ahmedî (223/9)
^{c}Âşık olan kişiye ne nâmûs u yâ ne ^{c}âr

224

Fasl-ı bahârda ki çemen key latîfdür (224/1)
Matlûb vasl-ı yâr u mey ü hoş-harîfdür

Hûb u latîf-iken gül ü gül-zâr subh-dem (224/2)
Her kim sabâh içe latîf-i latîfdür

Çün taze oldı gül şeref-i âfitâb-ıla (224/3)
Teşrîf eyle bâga ki vakt-i şerîfdür

Ko her haref sözini mey içgil bahârda (224/4)
Kim bâœesüz mizâcı rebî^{c}üñ harîfdür

Gül-gûn kadeh iç ol dudagı goncadan ki anun (224/5)
Nergis gözi muzâ^{c}af u zülfi lefîfdür

Tarf-ı çemende kim ola zarf-ı şarab pür (224/6)
Peymân şişesin sıya ol kim zarîfdür

Dirler ki bâœe içme ki dînüñ kavî ola (224/7)
Duta mı Ahmedî sözi ol kim za^{c}îfdür

225

Fürkatüñüñ hurkatı her dem içümi daglar (225/1)
Niçe bir ura bu mihnet yüregüme daglar

Ol oduñ kim hicrün içüme düşürdi şemmesin (225/2)
Yire düşse sem^{c} bigi eriye-y-di taglar

Ben yanaram dün ü gün benden kimesne aña degül (225/3)
Derd-mendü hâlini nicesi bile saglar

Niçe başlar topraga düşüp vire cânlar yile (225/4)
Bir nefes çözilse zülfüñdeki müşgîn baglar

Agzuñuñ penhânı râzından ne nükte añlandı kim (225/5)
Ser-zenişden goncayı dil-teng itdi bâglar

Sıbgatu'llah'dan yüzüñ ol rengi buldı kim anı (225/6)
Görüben cân rengi budur didiler sabbâglar

Ahmedî bülbül nagamdur ^{c}ışk bâgında ne gam (225/7)
Nagmesine ger anuñ ta^{c}ne uralar zâglar

226

Fürkatüñde âhum odı evc-i süreyyâya irer (226/1)
Kan yaşum katresi çün mevc ura deryaya irer

Kadrini bilür-ile yüzüñ ü zülfüñi gören (226/2)

Rûz-ı nev-rûzı bulıban şeb-i yeldâya irer

Uzadu kıssa-durur kim diye saçuñ sıfatın (226/3)
Hayret içinde kalur her ki bu sevdâya irer

Cân anuñ-ıçun ider kıble senüñ işigüñi (226/4)
Ki orada yüz süriyen cennet-i me'vâya irer

Lâma döndüm elifini göreli kametüñüñ (226/5)
Ki belâ-y-ıla irer her ki bu bâlâya irer

Düşdi kân bahrına gözüm dişüñüñ gûher-içün (226/6)
Her ki gavvâs ola ol lü'lü-yi lâlâya irer

Ahmedî saçlaruñuñ vasfını dile getürür (226/7)
Anuñ-ıçun nefesi ^{c}anber-ı sârâya irer

227

Fasl-ı bahâr hurrem ü erdibihiştdür (227/1)
Gül-zâre .ah ki gayret-i bâœ-ı bihiştdür

Şâœ itdi hâr u hâre-i ter-güller âdemi (227/2)
Ger hâr u hâreden dahı huşk olsa ziştdür

Yâr-ıla kişti-zârda geşt eyle bâœe iç (227/3)
Kim kevser-i bihişt leb-i cûy u kiştdür

Kılma i^{c}timâd zühde vü bâk itme bâœeden (227/4)
Âyruhsı olmaz ol ki saña ser-niviştdür

Râhatda yig serîr-ile nat^{c}ı harîrden (227/5)
Ol kim şerâb-hânede bâlîni hıştdur

Ta^{c}n itmeye kimesneye işbu harâm-ıçun (227/6)
Ol kim halâl-zâde vü nîgu-siriştdür

Gül-zâr içinde bâdeyi nûş eyle Ahmedî (227/7)
Yâœ-ı bihişt itme ki erdibihiştdür

228

Kahr-ıla cânuma benüm ol mihr-i cân ider (228/1)
Anı ki lâle-y-ile güle mihr-cân ider

Gül yañaguñ firâkı ki oda yahdı lâleyi (228/2)
Yüzümi za^{c}ferân yaşumı ergavân ider

Çînine zülfüñüñ sefer-i bahr idüp gözüm (228/3)
La^{c}l iledür ki müşg ala cânın ziyân ider

Varlıgın agzuñuñ nice vasf ideyim kim ol (228/4)
Bir râzdur ki ^{c}akl anı cândan nihân ider

Yüzüñ hayâli göñlümi rûşen-zamîr idüp (228/5)
La^{c}lüñ hadîsi dilümi şîrîn-beyân ider

Servüñ hayâline gözüm ola diyü vatan (228/6)
Her kirpigümi gör niçe çeşme revân ider

Cevr-ile Ahmedîye niçe kasd ide gözün (228/7)
Yitmez mi ol cefâ ki aña devr-i zamân ider

229

Kaşuñ kemânı cânına halkuñ kemîn ider (229/1)
Gamzen haœengi kasd-ı dil ü akl u dîn ider

Gamzeñ çü ^{c}akl u dîn ü dil aldı eyit dahı (229/2)
Kaşuñ ne korhudur beni zülfüñ ne kîn ider

Urdı kalem ezelde yüzüñ nakşına rakam (229/3)
Andan berü Hak and-ıla aña âferîn ider

Her gün yüzüñ ziyâsı sabâha virür safâ (229/4)
Her dem saçuñ sabâ nefesin ^{c}anberîn ider

Kevser-lebüñ safâsına cânın nisâr idüp (229/5)
Gamzeñ belâlarına heves hûr-ı ^{c}ıyn ider

Kılur gözüm saçuña heves bilmez anı kim (229/6)
Deryâya ugrar ol kişi kim kasd-ı çîn ider

La^{c}lüñi niçe kim getüre zikre Ahmedî (229/7)
Dilinde kamu sözüni dürr-i semîn ider

230

Göñül zülfüñ hamında mübtelâdur (230/1)
Bu sevdâdan üzilmez ne belâdur

Senüñ ^{c}ışkuñ belâsına düşürdi (230/2)
Gözüm bini bu ne ^{c}ayn-ı belâdur

Saçuña vâlihem gerçi hatardur (230/3)
Gözüñe fitneyem gerçi hatâdur

Firâkuñ tende esbâb-ı elemdür (230/4)
Visâlüñ cânda kanûn-ı şifâdur

Yañaguñdan utandı gül çemende (230/5)
İ rahmet aña kim ehl-i hayâdur

Boyuña bende oldı serv-i âzâd (230/6)
Ezelde togrılıh aña ^{c}atâdur

Kaşuñ Nûn Ve'l-Kalem alnuñ Tebârek (230/7)
Saçuñ Ve'l-Leyli yüzüñ Ve'd-›uhâdur

Söze getürdi sûzuñ Ahmedîyi (230/8)
Di sûzın artur anuñ kim sezâdur

Dutışur ^{c}ûd anuñ-çun hoş-nefesdür (230/9)
Yanar ney anuñ-ıçun hoş-nevâdur

231

Ger göñül sevdi-y-ise sıdk-ıla bir yâri n'olur (231/1)
Cân eger cân-ıla oldı-sa hırîœârı n'olur

İy beni ^{c}âşık diyü remz-ile halka gamz iden (231/2)
Togru dirsin sevmişem cân-ıla bir yâri n'olur

Zülfi zencîrine niçe ^{c}âkıl olmışdur esîr (231/3)
Ben ki mecnûnam eger olsam giriftârı n'olur

Ger nazar kıldum-ısa anuñ cemâline ne gam (231/4)
Bülbül-i şeyœâ temâşâ itse gül-zârı n'olur

Her kişi yüz dürlü iş işler cihânda nesne yoh (231/5)
Bu arada sevmişem ben dahı bir yari n'olur

Fitne olmış nakşa bir sâhib-nazar nakkâş-ıçun (231/6)

Ne ziyân var arada bilsem saña bâri n’olur

^{c}Ârı yohdur diyü bini niçe bir ^{c}ayb idesin (231/7)
^{c}Âşıkam terk itdüm-ise neng-ile ^{c}ârı n’olur

^{c}Işk câmın içmişem gitdi-y-ise ^{c}aklum ne gam (231/8)
Âb-ı Hayvân yur-ısa bir nakş-ı dîvârı n’olur

Şehr içinde niçe bir bini melâmet idesin (231/9)
Dut ki münkir eyledüñ sen baña bu şârı n’olur

Çünki ^{c}aybuma mukırram hergiz inkâr itmezem (231/10)
Baña yog-ısa bu halkuñ bâri ikrârı n’olur

^{c}Ayb idince nâlemi işidiben diseñ baña (231/11)
Ahmedî sabr it bu kamu nâle vü zârı n’olur

232

Gül ki rengi yüzüñüñ bâg u gül-istâna güler (232/1)
Şöyle kim zevki sözüñüñ şeker-istâna güler

Dudaguñ kim aña yâkût-ı revân dir yâkût (232/2)
Bir güherdür ki dü-saœ la^{c}l-i Bedahşâna güler

Sen gülicek dişüñ odından erir dürr-i ^{c}Aden (232/3)
Aglayam ben gözümüñ kan yaşı ^{c}ˆmmân’a güler

Bir nefes bâœ-ı seher zülfüñe irdi leb-i subh (232/4)
Ol nefes râyihasın duyalı reyhâna güler

Zülfüñüñ silsilesinde beni ser-geşte gören (232/5)
Zihi sevdâ-zede diyü bu perîşâna güler

Şavkuñuñ zevkini tuyan kişi cân mihrini kor (232/6)
Derdüñüñ dürdini içen kişi dermâna güler

Ahmedî kıldı lebüñ vasfı-y-ıla dilini ter (232/7)
Her sözi lâ-büd anuñ çeşme-i hayvâna güler

233

Gül yüzüñüñ firâkı yüregümi hûn ider (233/1)
Şavkı cemâlüñüñ yaşumı lâle-gûn ider

Cânum alur-iken gözüñe aldanur göñül (233/2)
Görgil bu câœûyı ki baña ne füsûn ider

Zülfüñ ^{c}ukâbı ^{c}akl hümâyini sayd idüp (233/3)
Âhû gözüñ peleng-ile şîri zebûn ider

Ol cîm müşg zülf-ile ol mîm la^{c}l agız (233/4)
İki büküp elif bigi kaddümi nûn ider

Geh hancere sunar gözüñ ü geh kurar kemân (233/5)
Bu fitneyi kim itdi ki ol zû-fünûn ider

Yüzüñ firâkı lâlenüñ içine urdı dâg (233/6)
Yañaguñ iştiyâkı küllî gark-ı hûn ider

Sehv-ile müşg didi-se zülfüñe Ahmedî (233/7)
^{c}Ayb itme kim aña bu hatâyı cünûn ider

234

Göñlümüñ arzusı lebüñdeki kandadur (234/1)
Bî-çârenüñ hayâlini görgil ki kandadur

^{c}Işkuñda göñül oldı ser-â-pây varlıgum (234/2)
Şavkın cemâlüñüñ n'irede sorsañ andadur

Gitdi yoluñda cân u ten ü ^{c}akl u dîn ü dil (234/3)
Devrüñ ne cevri var-ısa ben derd-mendedür

Dil-dâœe vü garîbem ü dil-dârdan ırah (234/4)
Fâ-sâzı-kâr bahtı gör âhır ki bendedür

^{c}Aklum saçuñ belâsına nice olmasun esîr (234/5)
Çün kanda ^{c}akl var güzeri bu kemendedür

Yüzüñ gülinden ayru düşen kişi lâle-vâr (234/6)
Dil-sûhte benefşe bigi ser-figendedür

Vasluñda hicr havf-ıla olurdı Ahmedî (234/7)
Zî saht cân ki şimdi firâkuñda zindedür

235

Gözümden agladuhça firâkuñda kan tamar (235/1)
Üzildi ola meger bu yüregümdeki tamar

Gamzeñ kazâ yiter bu cihâna ki fitnesi (235/2)
Tîr-i kazâ bigi n'ireye dutsa yüz yiter

Bir dem gider bu gussayı şâœ ol u bâœe iç (235/3)
Kim bâœedur bu ^{c}ömr u karâr itmez ü gider

Baglamışam vefâña kemer ney bigi müdâm (235/4)
Hoœ kimde yog-ısa bu kemer ola ol kem er

Agzuñdagı dürer sıfatın çünki şerh idem (235/5)
Dürr-i yetim utanubanuñ nâmesin dürer

Bâœ-ı bahâr çünki bizer yir yüzin temâm (235/6)
Görüp yüzüñi lâle vü gülden dahı bizer

Vasfını hoş yazar yüzüñün Ahmedî velî (235/7)
Âşüfte olup saçuñ anıcah işini bozar

236

Gel lâle-zâra varalum it lâleye nazar (236/1)
Gör kim ne şekl virmiş aña Vâhibü’s-suver

Şâh-ı zümürrüd üstine bir câm-ı la^{c}lidür (236/2)
Yâ micmer-i ^{c}akîk iç pür-müşg ü pür-dürer

Karara yanmış içi vü kan yaşa taşı gark (236/3)
^{c}Işk odı düşdi cânına anuñ dahı meger

Yâruñ gözine beñzese nergis bi^{c}aynihi (236/4)
Uş lâle yañagı bigi rengîn ü hûb u ter

Her kim baharsa lâleye dir kim zihi gurâb (236/5)
Kim müşg oldı aña vü yâkût bâl ü per

Gördi çirâg-ı ^{c}ömri ki virür ecel yile (236/6)
Korhudan oldı şem^{c} bigi sûhte-ciger

Bildi cihân harîf-ile kim çıhamaz başa (236/7)
Virdi yile külâhın u saldı yire siper

Gel lâle-y-ile şâœ oturalum gider gamı (236/8)

Kim bir konuhdur ol bize bugün yarın gider

Gül mevsüminde içmeyenüñ câm-ı lâle-reng (236/9)
Hakkâ ki göñli lâleden ola siyâh-ter

Âsâr-ı sun^c tolu-durur lâle-zâr u bâg (236/10)
Fikr it ki n’ireden-durur işbu kamu eser

Lâle işini görüp ala ^{c}ibret Ahmedî (236/11)
Nergis bigi degül-ise gözleri bi-basar

237

Göñül ki ^{c}ışk-ıla bu zülf-i dil-rübâya düşer (237/1)
Hevâ-yı ^{c}âlem-i cândur diyü belâya düşer

Yüzüñe sâyesi düşmiş bu ^{c}anberîn saçuñuñ (237/2)
Nite ki ^{c}ukde-i re’süñ sevâdı aya düşer

Saçuñ belâsına hâlüñ düşürdi göñlümi (237/3)
Ki dâne göricegez kuş varur kazâya düşer

Belâ-y-ıla bulınur vasl şükr kim gamzeñ (237/4)
Belâ ohın niçe ki atar bu mübtelâya düşer

Gerekse yârı ko gayri göñül ki şart oldur (237/5)
Ki unıda her hevesi ol ki bu hevâya düşer

Safâ gerek oda yah varlıguñ küdûretini (237/6)
Çü şem^c yana işi nûr olup safâya düşer

Anı gerek seni sen fâni it ki vahdetde (237/7)
Viren fenâya varın câviœân bekâya düşer

Ganilıg ister-iseñ fakrı cânuña fahr it (237/8)

Ki fakr çünki temâm ola ol gınâya düşer

Sözi muhakkıka dir Ahmedî ki keşf ide (237/9)
Bu remzi sanma ki Şeyhoglı Mustafâya düşer

238

Göñül zülfüñ hamına tolaşupdur (238/1)
Bu sevdâdan belâya ulaşupdur

Gözüme kim seni ister yüz süriyü (238/2)
Meded irgil ki gark-âba düşüpdür

Yüzüñde hüsni te'kîd itmege-çün (238/3)
Elifle iki nûn hoş barışupdur

ᶜAceb mi âteşîn oldı-sa âhum (238/4)
Yüregüm şemᶜ bigi dutuşupdur

Ahar her kirpügümden Nîl ü Ceyhûn (238/5)
Bu kan deryâsı gör nice taşupdur

Sabâ müşg-ile toldurdı hevâyı (238/6)
Meger kim zülfüñüñ bendin şeşüpdür

Firâkuñda Ahmedînüñ aglamahdan (238/7)
Elin dutgıl ki su başdan aşupdur

239

Letâfetde dudaguñ câna benzer (239/1)
Hevâsı zülfüñüñ îmâna beñzer

Saçuñuñ perçemi kim yañaguñda (239/2)
Gül üzre deste-i reyhâna beñzer

Mu^{c}anber-hâlüñ ol la^{c}l-i lebüñden (239/3)
Hızırla çeşme-i hayvâna beñzer

Kemân-keş gamzeñ ider girü âşûb (239/4)
Susamışdur meger ol kana beñzer

Nicesi kurtaran gark-âbdan cân (239/5)
Gözümüñ yaşı çün ^{c}ummâna beñzer

Lebüñ dermân idem dir derdüñe lîk (239/6)
Komaz gamzeñ anı dermâna beñzer

Yüzüñ pervânesidür Ahmedî hoş (239/7)
Bu şem^{c}e düşibenüñ yana beñzer

240

Gözüñ kanumı dökdükde baña mutlak şehâdetdür (240/1)
Şehîd oldugı ^{c}ışk-ıla kişiye hoş sa^{c}âdetdür

Saçuñ sevdâsı ^{c}âlemde perîşân itmemiş hergiz (240/2)
Ne cân kodı ne ^{c}akl u dîn bu ne resm ü ne ^{c}âdetdür

Saña saglıh ben öldükde kapuñda derd ü hasretle (240/3)
Eger bir rahm ider-iseñ baña ol hoş ^{c}ıyâdetdür

Kaşuñ tanuklıgı-y-ıla kanum içdi gözüñ aña (240/4)
Halâl olsun bu kan gerçi ol şehâdet kej-şehâdetdür

Murâduñ bu-y-ısa ki olam berî dünyâ vü ^{c}ukbîden (240/5)
Mürîdem ben mürîd işi nedür terk-i irâdetdür

Kaşuñuñ tâkını görüp yüzüñi kıble-gâh itdüm (240/6)
Dahı mihrâb olur mı aña ki ol ehl-i ^{c}ibâdetdür

Gözüñ mekri-y-ile binüm belâm u çarhuñ ahdâsı (240/7)
Neden kim Ahmedî dirse yakîn bil kim ziyâdetdür

241

Ayrulıguñ odı cigerümi kebâb ider (241/1)
Şavkuñ ^{c}azâbı gözümi deryâ-yı âb ider

Alnuñ yüzüñ hayâli hayâl eyledi beni (241/2)
N'iderse kişiye meh-ile âfitâb ider

Lâle bigi ki karşu ola yile subh-dem (241/3)
İnsânı gözümüñ kan içinde ıztırâb ider

Zülfüñ hevası h^{w}âbı hayâl itdi gözüme (241/4)
Sevdâyı olan kişi nice ârâm u h^{w}âb ider

Cânı ^{c}azîz yâr-durur yâr kişi kim (241/5)
Bî-yâr dirilem diye yañlış hisâb ider

Yüzüñ diyü nazar iderem güneşe kişi (241/6)
^{c}Acz-ile topragı suya nâyib-menâb ider

Nice güher-durur dişüñ iy cân ki gülicek (241/7)
Dürri anun hayâsı eridiben âb ider

Gözüm düşürdi göñlümi zülfüñ belâsına (241/8)

Çok dâma ugrar ol ki delîlin gurâb ider

İlla ki Ahmedi bu cihânda kimesne yok (241/9)
Üşbu söze bu resm-ile şîrîn-cevâb ider

242

Lebüñ ne derde ki var cân u tende dermâñdur (242/1)
Var-ısa ol-durur ol râst ki âb-ı hayvândur

Meger ki düşde saçuñ sünbülini gördi gice (242/2)
Benefşe anuñ-ıçun subh-dem perîşândur

Görem diyen kişi cân sûretini hoş-rûşen (242/3)
Senüñ cemâlüñe bahsun ki sûret-i cândur

Bu bahtı kara gözüm uyhu-y-ıla cem [c] olmaz (242/4)
Ki bunca vakt arasında bunların kandur

Geçüp-durur gözümüñ yaşı âb-ı deryâdan (242/5)
Henûz âhumı gör nice âteş-efşândur

Bu yaşlu göz su saçar başlu yüregüm odına (242/6)
Bu kişilik ne [c] aceb andan âhır insândur

Dir-iseñ Ahmedî irürdi sözi Selmâna (242/7)
Dürüst ü râst bu da [c] vî kemâl-i Selmândur

243

Mestâne gözlerüñ ki cihânı harâb ider (243/1)
Halkı yahıban oda cigerler kebâb ider

Yüzüñe zühre-y-ile güneş oldı müşterî (243/2)

Ayı ki naksı var arada kim hisâb ider

Zülfüñi müşg rengi yüzüñ tâbıdur iden (243/3)
Her nesneyi siyah ki ider âfitâb ider

Merdümlik idiben oduma su saçar gözüm (243/4)
Yaşı çog olsun ol baña çoh feth-i bâb ider

Bûse didüm lebüñe dutar dürr-i la^{c}l-ile (243/5)
Şîrîn-süvâle hoş-ter ü şîrîn-cevâb ider

Şavk-ıla yüzüñüñ giceler taña kalmışam (243/6)
Şöyle ki şem^{c} sanma gözümi ki h^{w}âb ider

Çün Ahmedî añar lebüñi sözinüñ odı (243/7)
Gerçi ki teng-kâfiyedür la^{c}li âb ider

244

Niçe kim görem cemâlüñi hoş olur hâllar (244/1)
Aduñı zikr itdügümce kutlu olur fâllar

Ayaguñuñ tozı-durur kîmiyâsı devletüñ (244/2)
Pes ne kıymet getüre yoluñda mülk ü mâllar

Râyigâna çagırurlar kimsene kılmaz kabûl (244/3)
Cânları ^{c}ışkuñ mezâdında şehâ dellâllar

Vehm idemez sûretüñ nakşını ^{c}akl u fehmler (244/4)
Şerh idemez sîretüñ lütfını kîl u kâllar

Gâh fettân saçlaruñ göñlüme salar fitneler (244/5)
Gâh câœû gözlerüñ cânuma kılur âllar

Bulamazlar derdüme dermân hakîm üstâdlar (244/6)
Bilemezler kim ser-encâmum nedür remmâllar

Sâkin olur kamu odlar rûzigâr içre velî (244/7)
Binüm odum artar uş geçdükçe mâh u sâllar

Ahmedî sâbit-kademdür ^{c}ışk yolında bugün (244/8)
N’olur ger ta^{c}ne ururlarsa aña battâllar

245

Niçe firâk odına şem^{c} bigi yana ciger (245/1)
Niçe dütünine bu âhumuñ boyana ciger

Kaşuñ kemânı gümânsuz kazâ ohını atar (245/2)
Bu zahma ne yürek ola ki döye yana ciger

Yanan çü nûr olur eriyip küdûretden (245/3)
Erise şem^{c} bigi n’ola yana yana ciger

Ciger gözüm bıñarından ahıtdı kan mevcin (245/4)
Diler cihânı meger ki ide gark kana ciger

Hedef bigi cigerüm tolu zahm-ı peykândur (245/5)
Olalı gamzelerüñ ohına nişâne ciger

^{c}Aceb mi ^{c}ûd sıfat olsa nâlişüm dil-sûz (245/6)
Ki oldı şem^{c} bigi âteşîn-zebâne ciger

Ciger cefâ-y-ıla gark oldı Ahmedî kana (245/7)
Bu bahrdan nice çıha ^{c}aceb kerâna ciger

246

Ne mazharsın ki olduñ ser-te-ser nûr (246/1)
Ki yohdur günde dahı ol kadar nûr

Seni göreli oldı baña rûşen (246/2)
Ki yüzüñde alur şems ü kamer nûr

Nefes mihrüñden urdı subh anuñ-çun (246/3)
Safâsından toludur bahr u ber nûr

Saçuñdan şâm endek-mâye zulmet (246/4)
Yüzüñden subh-dem bir muhtasar nûr

Cemâlüñ güneşi itse tecellî (246/5)
Ola ^{c}âlemde her zerre ki var nûr

Yüzüñ mahşerde açarsa nikâbı (246/6)
Tola ucdan uca nâr-ı Sakar nûr

Anuñ-çun Ahmedî ^{c}ışkuñda yanar (246/7)
Ki şem^{c} olur yanıcah ser-te-ser nûr

247
Ne sayda ki ide saçuñ kasd anı ala düşer (247/1)
Cihânı yahmag-ıçun fitne gözüñ âla düşer

Gören bu la^{c}l yañâguñda derlerüñ dürrin (247/2)
Sanur ki gül varakında seherde jâle düşer

İrüp saçuñ girihinde kamer husûfe girür (247/3)
Varup yüzüñ hevesinde güneş zevâle düşer

Gözüñ füsûnını hûrî görürse vâlih olur (247/4)
Saçuñ sevâdına bahsa melek dalâle düşer

Tapuñdan ayru eger ney bigi iñleyem ne ^{c}aceb (247/5)
Ki gülden ayrılıcah ^{c}andelîbe nâle düşer

Didüm ki nîşe erirsin müdâm şem^{c}e didi (247/6)
Ki tatlu yârdan ayrılan işbu hâle düşer

Latîf ü nâzük ü şîrîndür Ahmedî didügi (247/7)
Yüzüñ hayâli-y-ile niçe kim hayâle düşer

248
Ne cân kim ^{c}ışkı yoh ol cân degüldür (248/1)
Anuñ kim derdi yoh insân degüldür

Ne cevherdür bu kim saña virilmiş (248/2)
Ki anuñ yiri bahr u kân degüldür

Kamudan ol ^{c}acebdür kim bu gûher (248/3)
Degül peyœâ vü hem penhân degüldür

Yakîn vahdet-durur ahvel gözin ko (248/4)
Ki kesret buradan imkân degüldür

Düzet hüccetle tevhîd-i hakîkî (248/5)
Ki taklîdî olan îmân degüldür

Bekâ-i câviœân-ıçun feña ol (248/6)
Bekâ mı ol ki câviœân degüldür

Ko iki kevni birlik isder-iseñ (248/7)
Bu yol düşvârdur âsân degüldür

Toludur Ahmedînüñ sözi hikmet (248/8)
Velîkin mezhebi Yûnân degüldür

Bu kuşlar dilini ki_ol söylemişdür (248/9)
Süleymândur bilen Selmân degüldür

249
Ne yüzüñüñ nazîri mihr ü meh var (249/1)
Ne agzuñ bigi dürc-i dürr-i şeh-vâr

Saçuñdur deste-i reyhân velîkin (249/2)
Benüm bahtumda olmışdur siyeh-mâr

Güneh bulmadın alur cân gamzeñ (249/3)
N'ola-y-dı hâli olsa-y-dum güneh-kâr

İre-y-düm maksada ^{c}ışkuñ yolında (249/4)
Eger olsa-y-dı bahtum atı reh-vâr

Lebüñ vasfındadur zikr-i güher ^{c}ayb (249/5)
Beñüñ katındadur zikr-i şebeh ^{c}âr

Benefşe zülfüñüñ sevdâsı-y-ıla (249/6)
Bu göñlüm geh perîşândur u geh zâr

Cemâlüñe du^{c}âsı Ahmedînüñ (249/7)
Bu ki_olsun bu cemâle Hak nigeh-dâr

250
Ne diyem dişüñe ne güherdür (250/1)
Ki_aña teşne-ciger lü'lü-yi terdür

Güneş yüzüñden alur şu^{c}le-i nûr (250/2)
Pes aña nice diyem kim kamerdür

Lebüñden aldı gül reng ü şeker ta^{c}m (250/3)
Pes aña kim diye ki_ol gül-şekerdür

Saçuñ sevdâsına düşüp-durur müşg (250/4)
Anuñ-çun yidügi hûn-ı cigerdür

Gözüñe hûr u yüzüñe melek zâr (250/5)
Saña bes nice diyem ki kim beşerdür

Kemânı kaşuñuñ sehm-i kazâdur (250/6)
Haœengi gamzeñüñ tîr-i kaderdür

Nisâr itdi yoluña Ahmedî cân (250/7)
Kabûl it anı gerçi muhtasardur

Saña lâyık degül bu tuhfe lîkin (250/8)
Utanmaz viren anı ki_elde vardur

251
Niçe cânumı yaha âteş-i hecr (251/1)
Bu göñlüme gözüñ niçe ide zecr

Yüzüñ Nev-rûz u saçuñdur şeb-i Kadr (251/2)
Kaşuñ mihrâbı "Hattâ matla^{c}ıl-fecr"

"Lakad ferrâkte beyne'r-rûhı ve'r-rûh (251/3)
Ve ahrakte kulûbe'l-halkı bi's-secr"

Ne h^{w}âhem rûy-gerdânîden ez-tû (251/4)
"Ve in ezzeytenî bi's-saddı ve'l-hacr"

Göñül sâbit-kadem olup yoluñda (251/5)
Belâya sabr it kim bulasın ecr

Eger cânân gerekse terk-i cân it (251/6)
"Yekûnü'r-ribhü ve'l-hüsrânü fî't-tecr"

Ümîdüñ Hakdan üzme Ahmedî kim (251/7)
Cihândur gâh vasl ola vü geh hecr

252

Nazar ehli gel ol yâruñ yüzi nakşınuñ alın gör (252/1)
Ne cânları kılur meftûn ala gözleri âlın gör

Göñül diler karâr ala anuñ zülfi sevâdında (252/2)
Bu sevdâ-yı perîşânda nedür bî-çâre hâlin gör

Yüzüñ mâhıyyetin sorma aña kim ^{c}aklı irişmez (252/3)
Nice şu^{c}le irürmişdür göge nûr-ı cemâlin gör

Lebine cân nedür didi gözi anı oh-ıla urdı (252/4)
Bunuñ acı cevâbın u anuñ şîrîn-süvâlin gör

Hayâlini görem diyü hayâl itdi göz uyhuda (252/5)
Bu ter-dâmen siyeh-bahtuñ hayâlinüñ hayâlin gör

Dilerseñ ^{c}anberîn dâm-ıla müşgîn-dâneye düşmiş (252/6)
Hezârân cân u dil görmek anuñ zülfi-y-ile hâlin gör

Nicedür Ahmedî tûbî vü meh bah kaddine anuñ (252/7)
Nedür kevser diyü sorma dudagınuñ zülâlin gör

253

Hîç añmaz iy sabâ bizi dil-dâr hoş mıdur (253/1)
Sormadı yâr hâli nedür yâr hoş mıdur

Ol bizi sormaa n'ola sen bizden anı sor (253/2)
Ol zülfi sünbül ü yüzi gül-zâr hoş midür

Tahkîk bil ki gonca-i sîr-âb nicedür (253/3)
Ma^{c}lûm kıl ki nergis-i hûn-h^{w}âr hoş mıdur

Bi'llah görüñ ki gamze-i câœû ne demdedür (253/4)
Li'llah soruñ turre-i tarrâr hoş mıdur

Fursat deminde digil aña ^{c}âşık ola zâr (253/5)
Yâr-ıla ^{c}işret eyleye agyâr hoş mıdur

Şîrîn-lebüñde çeşme-i hayvân revân-iken (253/6)
Ben hasta teşne-dil ölürem zâr hoş mıdur

La^{c}lüñ şifâ-durur kamu rence şehâ senüñ (253/7)
Ben sâl u mâh derd-ile bîmâr hoş mıdur

Sen ni^{c}met ü Na^{c}îm-ile şâdân u Ahmedî (253/8)
Biñ mihnet ü belâya giriftâr hoş mıdur

Ben zârı itdügümce sen âzâr u cevr-ile (253/9)
Cânumdan itdügüñ beni bîzâr hoş mıdur

254
Her kişi kim anuñ-ıla yâruñ vefâsı var (254/1)
Ol kişidür ki ^{c}ömrden anuñ safâsı var

Her-geh ki ^{c}ışkı togru ola yâra yârınuñ (254/2)
Mihr ü vefâ-durur ne ki cevr ü cefâsı var

^{c}Işkuñ binâsını çü belâ-y-ıla urdılar (254/3)
^{c}Âşık kim ola ol ki belâya rızâsı var

Kıldı saçuñda ^{c}akl perîşanlıgı heves (254/4)
Dîvâne bilmez anda ne müşkil belâsı var

Düşdi gözüñ fütûrına cân göz kara idüp (254/5)
Bî-çâre bilmez anda ne müşkil hatâsı var

Nûş ola nîş-i gamze lebüñ yâdı-la baña (254/6)
Sıhhatdur ol maraz ki ümîœ-i şifâsı var

Mahv itdi varlıgumı tecellîsi yüzüñüñ (254/7)
Hoœ şeb-nemüñ güneş olıcak ne bekâsı var

Ol kişi göre ^{c}ayn-i yakîn-ile yârı kim (254/8)
^{c}Ayn-ı ^{c}inâyete sata nekim ^{c}anâsı var

Yârı gerekse ko hevesin gayrüñ Ahmedî (254/9)
Ki_agyâr sıgmaz anda ki yâruñ hevâsı var

255
Her kim gözüñe sayd ola mest ü harâb olur (255/1)
Her kim saçuña kayd ola bî-hurd u h^{w}âb olur

Gicem saçuñ-ıla şeb-i Kadr olur u Berât (255/2)
Günüm yüzüñ-ile şeref-i âfitâb olur

Bulam diyü dudaguña va^{c}deñle dest-res (255/3)
Âb-ı Hayâtı gör ki_aña nice serâb olur

Göñlüm saçuñda oldı perîşân vakt-i şâm (255/4)
Hâli garîb olan kişilerüñ harâb olur

Gözden yaşum bigi bu vücûdı düşirmişem (255/5)
Baña gerekmez ol ki_aramızda hicâb olur

Gerçi kanum döker yüzümüñ suyıdur yaşum (255/6)
Kim ol-durur ki oduma bir feth-i bâb olur

Yârı gerekse cevrine sabr eyle Ahmedî (255/7)
Kim müddet-ile hûn-ı ciger müşg-nâb olur

256
Her kişiye egerçi gül-zâr gelür (256/1)
Lîkin ol arada olıcah yâr hoş gelür

Ger kahr u ger cefâ ola ger mihr ü ger vefâ (256/2)
Dil-dâœeye ne kim ide dil-dar hoş gelür

Mecnûnı Leyli görse beşâret olur aña (256/3)
Mansûra yâr zikri-y-ile dâr hoş gelür

Yârı diyen ki gayri koya şöyle kim Halîl (256/4)
Reyhân u gül olabam aña nâr hoş gelür

Bîzârlıh degül-ise âzâr itdügün (256/5)
Ben zârı ko ki baña ol âzâr hoş gelür

Yârı diyene sabr gerekdür cefâya kim (256/6)
Aña ki ^{c}âşık ola güle hâr hoş gelür

Bir zerre ayagun tozı biñ cânadur bahâ (256/7)
Kamu ziyânla baña bu bâzâr hoş gelür

Cennet sürûr u nûr-ıla reyhân u rûhdur (256/8)
İllâ ki rûha orada dîœâr hoş gelür

Aña ki Ahmedî sözinüñ lutfın añlamaz (256/9)
Şeyhoglı her ne dir-ise nâ-çâr hoş gelür

257
Yañaguñ u dişüñ ü gözlerüñ hem zülfüñ iy dil-ber (257/1)
Bir lâle biri lü'lü biri nergis biri ^{c}anber

Ne ^{c}anber ^{c}anber-i sârâ ne nergis nergis-i ra^{c}nâ (257/2)
Ne lü'lü lü'lü-yi lâle ne lâle lâle-i ahmer

Şehâ agzuñ yüzün ü kaşuñ u dudaguñ olmışdur (257/3)
Bir çeşme biri gül-şen biri tûbî biri şekker

Ne şekker şekker-i lezzet ne tûbî tûbî-i rahmet (257/4)
Ne gülşen gül-şen-i cennet ne çeşme çeşme-i kevser

Senüñ kaşuñ gözüñ ü gamzen ü saçlarun olmışdur (257/5)
Biri fitne biri câœû biri hûnî biri kâfer

Ne kâfer kâfer-i pür-dil ne hûnî hûni-yi kâtil (257/6)
Ne câœû câœû-yı Bâbil ne fitne fitne-i mahşer

Firâkuñda_Ahmedî cân u dilü çeşme ü ciger olmış (257/7)
Bir nâle biri hasret biri cûşiş biri âzer

Ne âzer âzer-i kânûn ne hasret hasret-i mecnûn (257/8)
Ne cûşiş cûşiş-i ceyhûn ne nâle nâle-i mizher

Saña Allâh lutfı vü yir ü gök ü melek olsun (257/9)
Bir hâfız biri bende biri çâker biri reh-ber

Ne reh-ber reh-ber-i devlet ne çâker çâker-i hidmet (257/10)
Ne bende bende-i hazret ne hâfız hâfız-ı yâver

258
Yoluñda cân bahâsı nîm-cevdür (258/1)
Göñül hoœ ^{c}ışkuñ elinde girevdür

Yüzüñ-ile kadüñe ola şeydâ (258/2)
Kimi kim pâk-bâz u râst-revdür

Egerçi rûzigâr eskir velîkin (258/3)
Benüm ^{c}ışkum senüñle nev-be-nevdür

Benüm göñlüm n’ola âhû gözüñüñ (258/4)
Biñ arslan bir bahşişine kem erdür

İy gendüm-gûn beni kâh itmeg-içün (258/5)
Benüm-ile hisâbuñ cev-be-cevdür

Getür sâkî içelüm câm-ı bâœe (258/6)
Ko sûfî sözini it işi ^{c}avdur

›avuñ mısbahı var lîk Ahmedîye (258/7)
Bu rûşen kim yüzüñ mısbâhı zavdur

259
Yüzüñ nazîri bir gül-i nev-ber n’irede var (259/1)
Kaddüñ misâli serv-i sanevber n’irede var

Bir dâne müşg hâlüñe beñzer bulına dut (259/2)
Saçlaruñuñ mukabili ^{c}anber n’irede var

Dutgıl ki lâle yüzüñüñ alına bâzeye (259/3)
Ol ala gözlerüñ bigi ^{c}abher n’irede var

Bir la^{c}l dutalum ki bulına lebüñ bigi (259/4)
Dişlerüñüñ ber-â-beri gûher n’irede var

Kaşuñ bigi kemân-ıla gamzeñ bigi haœeng (259/5)
Hûn-rîz kirpügüñ bigi hancer n’irede var

Defterde yañaguñ sıfatın nakş iderem (259/6)
Bu nakşa hûb reng-ile defter n’irede var

Kanda ola Ahmedî bigi bir bülbül-i fasîh (259/7)
Yâ-hûœ anun sözi bigi şekker n’irede var

260
Yüzüñde olmış uş Hak nûrı zâhîr (260/1)
Ta^{c}âllah zihî zîbâ mezâhir

Yüzüñ mâhıyyetini her ki bile (260/2)
Dimeye zühre-y-ile mâha zâhir

Gözüñ geh cân alur kahr-ıla geh dîn (260/3)
Nedendür bu siyeh-di böyle kâhir

Yüzüñ şem^{c}i cihâna salsa şu^{c}le (260/4)
Tecellî nûrına yana zevâhir

Saçuñ bigi olmasa dünyâda zâlim (260/5)
Gözüñ bigi olmaya Bâbilde sâhir

Gözüm yaş bigi saldı gayri gözden (260/6)
Kamu nesne olur su-y-ıla tâhir

Lebüñi vasf idicek Ahmedînüñ (260/7)
Dilinden söz yirine ahar cevâhir

261
Yüz ki şem^{c}ine anuñ ay u güneş pervânedür (261/1)
^{c}Işkına yanmahdan artuh dahı işe pervâ nedür

^{c}Âşık odı şem^{c} bigi tâc-ı ser itmek gerek (261/2)
Şu^{c}lesinden kaçmah oduñ ^{c}âdet-i pervânedür

Cânumı almaga la^{c}lüñ hat virüpdür gamzeñe (261/3)
Kaşlaruñ aña havâle gözlerüñ pervânedür

^{c}Akl kim olmış-durur bendinde zülfüñüñ esîr (261/4)
Cân iledem dir bu sevdâdan ^{c}aceb dîvânedür

Cân u göñül alup olmaz fitneden sâkin gözüñ (261/5)
Kasdı şimdi ol bî-emânuñ dîn-ile îmânedür

Şâneye sor zülfüñüñ bendinde câñlar hâlini (261/6)
Ki_anları yile viren başdan ayaga şânedür

Gerçi kim tevbemüñ peymânı muhkemdür velî (261/7)
Taş dahı_olsa sıyan anı şîşe-i peymânedür

Çün fenâdur kendülikden aslı cümle tâ^{c}atuñ (261/8)
Bes münâcâtuñ yiri ^{c}âşıklara mey-hânedür

Ne güher-ver la^{c}lüñüñ dürcinde eydür Ahmedî (261/9)
Gûş-vâr it kulaguñda anı kim dür-dânedür

262
Yüzüñ nazar ehline beşârât-ı şifâdur (262/1)
Cânlara leb-i la^{c}lüñ işârât-ı şifâdur

Zülfüñ girihin gördüg-içün düşde benefşe (262/2)
Sevdâya düşüp böyle perîşân u dü-tâdur

Gül rengini görüp yüzüñüñ oddan eridi (262/3)
İy rahmet-i Hak ol kişiye ki_ehl-i hayâdur

Ayrulıguñ odına düşen lâle bigi olsa (262/4)
Kan yaşa boyanup içi pür-dâg revâdur

Kurbân iderem cânumı sıdk-ıla saña kim (262/5)
Biñ cân irer ol câna ki yoluñda fidâdur

Kaldum gözüñ-ile yüzüñüñ ^{c}ışkına hayrân (262/6)
Hak yolını dutanuñ işi havf u recâdur

Virdi Ahmedi ol gamze cefâsına rızâ kim (262/7)
Tedbîr kazâ teslîm ü rızâdur

263
Yüzüñi biñ kez idibenüñ nazar (263/1)
Görmişem bir dem velî fîh-i nazar

Dudaguñ şükri-y-le şekkerdür dilüm (263/2)
Rastdur "bi'llahi yeczî men şeker"

Agzuñuñ vasfı-durur dilde sözüm (263/3)
Söz gerek şîrîn ola vü muhtasar

Cân kohusıdur ki tolmışdur cihân (263/4)
Zülfüñe bâœ-ı sabâ irdi meger

Dudaguñdur hüccet-i "yuhyi'l-^{c}izâm" (263/5)
Şöyle ki agzuñ sırrı "ve'n-şakka'l-kamer"

N'ola ger derdüm görüp göñlüñ baña (263/6)
Rahm ide ki "elmâü yenşâ min hacer"

Ahmedî ol yüze bahûp kıl du^{c}â (263/7)
Kim du^{c}ânuñ mevsümi olur seher

264

Yüzüñden ırah olsa göñül menzili gamdur (264/1)
Cân yiri ki agzuñı taleb ide ^{c}ademdür

Ger kasd kılur-ısa gözüñ câna ^{c}aceb mi (264/2)
Kim Türk-i kemân-keş olanuñ işi sitemdür

Derd-i cigere saldı firâkuñ odı bini (264/3)
Emdür lebüñi aña her derde ol emdür

Bir kıl-ıla ki cihânı duta yik-ser (264/4)
Ol ca^{c}d saçuñ kim kamusı pîç-ile hamdur

Görgil ki ne demdür iy nedim iç mey-i gül-gûn (264/5)
Kim bir dem anı içmeyenüñ işi nedemdür

Gûş it nagam-ı ^{c}ûdı vü nûş it mey-i la^{c}li (264/6)
Takdîr çü ayruhsı olamaz bu ne gamdur

Nemdür dime sor Ahmedîyi kim ne sebebden (264/7)
Yahılur-iken şem^{c} bigi gözleri nemdür

265

Yañaguñ vasfında söz bes nâzük ü hoş-reng olur (265/1)
Gerçi şîrînden lebüñ vasfında ma^{c}nî teng olur

Zülfüñüñ sevdâsı müşkil ^{c}ukdedür hallinde anuñ (265/2)
Dil perîşân cân muhayyer ^{c}akl zâr u deng olur

Cân alur sihr-ile gamzeñ ölü direldür lebüñ (265/3)
Ne ^{c}aceb fitne-durur ol bu ne nâzük yeng olur

Niçe kim zâr iñler-isem göñlüñ imşanmaz baña (265/4)
Mûma dahı el sunarsam tâli^{c}ümde seng olur

Baña dirler ^{c}akluñı dir bir nasîhât virsene (265/5)
^{c}Akl-ıla ^{c}ışk arasında bu^{c}d biñ ferseng olur

^{c}Âşık olan şem^{c} bigi cân oda yahmah gerek (265/6)
Kendüzin pervâne bigi oddan kaçuran neng olur

Yüzüñi görüp dilerem ki âh idem dirler baña (265/7)
Ahmedî âh itme kim âyîne-i cân jeng olur

266

Yüzüñi göricek yüregüm iltihâb ider (266/1)
Kanda ki sûz u tâb ola âfitâb ider

Bahrına düşdi dudaguñuñ şavkı-la gözüm (266/2)

Aña bu hâl-i hasreti dürr-i hoş-âb ider

Kaddüñ hayâli itdi vatan gözümi belî (266/3)
Yirini serv-çeşme vü yâ cû-yı âb ider

^{c}Akl agzuñı sorar ne güherdür diyü baña (266/4)
Cân râzıdur bu sırrı dimeyen savâb ider

İtme şitâb kim yüzüñi göreyin didüm (266/5)
Dir bilmedüñ mi ^{c}ömri ki turmaz şitâb ider

^{c}Işkuñ zevâla saldı güni bu-durur sebeb (266/6)
Kim teb-zede gibi sararup ıztırâb ider

Göñlüm saçuñ hevâsın ider ârzu didüm (266/7)
Didi ki zâlime uyan ivin harâb ider

Kimdür devâ-yı cân didüm agzına kor elin (266/8)
Rengîn süvâle gör nice şîrîn cevâb ider

Budur cevâb ol söze kim didi Ahmedî (266/9)
Ayrulıguñ odı cigerümi kebâb ider

267
^{c}Akl u cân saçlaruña hayrândur (267/1)
Gözüñüñ kasdı dîn ü îmândur

Dudaguñda beñüñi görendir (267/2)
Ki bu Hızr u ol Âb-ı Hayvândur

Cevher-i rûhdur meger agzuñ (267/3)
Fi^{c}li peyœâ vü kendü penhândur

Gözlerümdür ki_oduma su saçar (267/4)
Rahm ider baña ol ki insândur

Yüregüm başı âteş-idûzâh (267/5)
Gözmüñ yaşı bahr-ı ^{c}Ummândur

Gül ezelde hayâlini yüzüñüñ (267/6)
Gördi lâ-büd henûz handândur

Lebüñi añdı Ahmedî ki sözi (267/7)
Kuvvet-i kalb ü dâru-yı cândur

268
Yüzüñ ay-ıla güneşden arıdur (268/1)
Özüñ her ^{c}aybdan kim var berîdür

Behâ virdüm ayaguñ tozına cân (268/2)

Kim anı olbilür kim cevherîdür

Nedür hûrî melek kim cân u dilden (268/3)
Saña mihr-ile zühre müşterîdür

Lebüñe cân didüm şîrîn budur kim (268/4)
Dil ü cân dahı anuñla diridür

Dilüm zikrüñde gözüm suretüñde (268/5)
Kişinüñ varlığı huşk u teridür

Gözümdedür hayâli kaddüñüñ râst (268/6)
Ki rûd u çeşmeler servüñ yiridür

Yüzüñi vasf idicek Ahmedînüñ (268/7)
Sözini işiden dir ki Enverîdür

Devâvîn nesh olup unıdıldı (268/8)
Okınan şimdi anuñ defterîdür

269
Senüñ işüñ baña cevr-ile kîndür (269/1)
Benüm saña du^{c}â vü âferîndür

Lebüñe teşne yanan Âb-ı Kevser (269/2)
Gözüñe fitne olan hûr-ı ^{c}ıyndur

Saçuña alnuña bakan bilemez (269/3)
Gice vü gün mi yâ zülf ü cebîndür

Boyuña tûbiyi hem-ser dimiş serv (269/4)
Belî âzâde olan râst-bîndür

Yakan ^{c}ışk odına cân eyle kim ^{c}ûd (269/5)
Bu hâl-i müşg-ü zülf-i ^{c}anberîndür

Dudaguñda gören hâlüñi eydür (269/6)
Hızır Âb-ı Hayâta hem-nişîndür

Leb-i la^{c}lüñ añalı Ahmedînüñ (269/7)
Sözi ucdan uca dürr-i semîndür

270
Turresi yaruñ göñüller dâmıdur (270/1)
Sûretinüñ nakşı cân ârâmıdur

Kan içer gamzeñ kaşuñ cânlar alur (270/2)
Bu-durur ^{c}ışkuñ ki ulu in^{c}âmıdur

Niçe idersin baña cevr ü cefâ (270/3)

Bir nüvâziş itmeñüñ hengâmıdur

Gel varalum baga bi'ismillah bugün (270/4)
Bâœe içelüm ki gül eyyâmıdur

Elüñe câm al ki görenler diye (270/5)
Kim bu Cemdür ol elinde câmıdur

Kâmı [c]ömrüñ bâde-y-iledür temâm (270/6)
[c]Ömr kim bî-bâœe_ola nâ-kâmıdur

Ahmedî yoluñda cân itse fidî (270/7)
Ne [c]aceb boynında anuñ ol vâmıdur

271
Sorarsân göñlümi hurrem degüldür (271/1)
Kanı dem kim gözüm pür-nem degüldür

Irah senden benüm derdüme dârû (271/2)
Ger ola Âb-ı Hayvân em egüldür

Ne gam göñlümde ger yog-ısa şâœî (271/3)
Bi hamdillah ki gussa kem degüldür

Belâya sabr olur çâre dirler (271/4)
Sınâdum anı dahı hem degüldür

Dilerdüm sırrumı câna diye-y-düm (271/5)
N'ideyim ol dahı mahrem degüldür

Ne gam var ki muzâ[c]af olıbanuñ (271/6)
Benüm göñlümde ol müdgam degüldür

Yoluñda gitdise cân u dil ü dîn (271/7)
Çü sen varsın var olgıl gam degüldür

Dem urur sözlerüm ney bigi cândan (271/8)
Velî kimse baña hem-dem degüldür

Sözi-y-le Ahmedî cânlar dirildür (271/9)
Egerçi [c]Îsî Meryem degüldür

272
Zülfüñ ki [c]anberîn-nefesi-y-le gulâm ider (272/1)
Bir dâne-y-ile [c]aklı giriftâr-ı dâm ider

Saçuñ bigi kara gicem uzanıcah göñül (272/2)
Yüzüñ hayâlini güne kâ'im-makâm ider

Sevdâsı zülfüñüñ ki günüñ ol nikâbıdur (272/3)

Binüm bu yaşlu gözümi müştâk-ı şâm ider

Mihrâb kaşuñuñ çü dil ü câna kıbledür (272/4)
Şol mest-i câdûyı orada kim imâm ider

Yitmez mi gâmzeñe ki kanumı ider halâl (272/5)
Bârî gözüme uyhuyı niçün harâm ider

Ol âgzı mîm ü turresi cîm ü boyı elif (272/6)
Virmez mecâli cevri-le kaddümi lâm ider

Takrîr itdügince lebüñ vasfın Ahmedî (272/7)
Rengîn ü nâzük ü ter ü şîrîn-kelam ider

273
Sabâ çün zülfüñe hem-dem olupdur (273/1)
Nefesde [c]Îsî-i Meryem olupdur

Yañaguñ [c]aksi gül-zâra ireli (273/2)
Gül ü bülbül hoş u hurrem olupdur

Ne kohu tuydı zülfüñden benefşe (273/3)
Ki odından anuñ der-hem olupdur

Safâ-durur yüzüñ kıble işigün (273/4)
Saçuñ meş[c]ar lebüñ zemzem olupdur

Senüñ derdüñ benüm derdüme dermân (273/5)
Senüñ zahmuñ baña merhem olupdur

N'ola haddüñ getürdi-y-se hat-ı nesh(273/6)
Çü hüsnüñ âyeti muhkem olupdur

Baña sorgıl ki dürcinde lebüñüñ (273/7)
Ne pinhân râzlar müdgam olupdur

Ne var gonca içinde bülbüle sor (273/8)
Ki anuñ sırrına ol mahrem olupdur

Koma elden câmı bir dem lâle bigi (273/9)
Ki [c]örüñ hâsılı bir dem olupdur

Sikender bigi urgıl başuña tâc (273/10)
Ki ayah elüñde câm-ı Cem olupdur

Lebüñi añdugı-y-çun Ahmedînüñ (273/11)
Sözi cân derdine uş em olupdur

Sözi çoh olsa n'ola çün gül-i bâg (273/12)
Anuñ ter sözlerinden nem olupdur

Kemâl oglı ki diyüp yidi beyti (273/13)
Dili sûsen bigi ebkem olupdur

274
Niçe bizenüp düzinse gül-zâr (274/1)
Gördükçe yüzüñi kala gül zâr

Reyhân saçuñuñ hamına hayrân (274/2)
Nergis gözüñ alına perestâr

Gonca dudagundan uş işâret (274/3)
Lâle yañaguñdan uş nümû-œâr

Yaz oldı benefşe kohusından (274/4)
Mensûh ola cüllâb-ı ᶜattâr

Pür-reng ü safâ vü sebze sahrâ (274/5)
Pür-bâng ü nevâ nagme küh-sâr

Cennet bigi pür-şükûfedür bâg (274/6)
Havrâ bigi hulle-pûş eşçâr

Eşçâr dibinde nûş idüp mey (274/7)
Gûş it ne dir-isemürg-i eshâr

Gül mevsimidür ko tevbeyi kim (274/8)
Bir kez dahı_ola tevbe nâ-çâr

Sûfîde safâ mı var çü Rezzâk (274/9)
Zerrâk olandan oldı bîzâr

Cürmüñ çog-ısa n'ola olur ᶜafv (274/10)
Bir tevbe-y-ile hezâr-evzâr

Cürm itmez-iseñ ki_anı Hak örte (274/11)
Pes nice diyeler aña Settâr

Çün ᶜakldur âfet-i ten ü cân (274/12)
Bir dem kişi nîşe ola hüşyâr

Senlik saña çün hicâb oldı (274/13)
Senligüñi sür kim gör ne yâr

Varlıguñı ko ki_anı bulasın (274/14)
Anda ki ola yar neyler agyâr

Senlik ikilikdür anı terk it (274/15)
Birlik gerek-ise Ahmedî var

275

Hicrânuñ odından cigerüm toptolu kandur (275/1)
Lâle bigi yüregüm anun-çun hafakândur

^{c}Ahher gözüñ uyhuyı giderdi bu gözümden (275/2)
Nergis bigi gözüm anuñ-ıçun yerakândur

Kurbânuñ eger başum olur-ısa revâdur (275/3)
Fermânuñ eger câna gelür-ise revândur

Zevk ol ki senüñle ola ayrugı meşakkat (275/4)
^{c}Ömr ol ki senüñle geçe bakîsi ziyandur

Zülfüñle lebüñ vasfını kim şerh idebilsün (275/5)
Ol bir uzadu kıssa bu bir râz-ı nihândur

Bu gün didügi va^{c}dei yârına gerek yâr (275/6)
Yarına komaya ki bu dünyî güzerândur

Gel ki_Ahmedi ide saña cânını fidâ kim (275/7)
Sensüz anuñ üstine bu cân bâr-ı girândur

FÎ KÂFİYYETÜ'Z-ZÂ

276

Agzuñda ne var çeşme-i hayvân dahı bilmez (276/1)
Sırrumı anuñ-ıla nedür cân dahı bilmez

Kapuñda gedâlig-ile bir saltanatum var (276/2)
Ki_ol saltanatuñ kadrini sultân dahı bilmez

Hâsıyyetine dudaguñuñ irmedi ^{c}Îsî (276/3)
Fi^{c}lin gözüñüñ Mûsi-yi ^{c}İmrân dahı bilmez

Boynum tamarından baña sen yahınurahsın (276/4)
İllâ n'iredesin reg-i şeryân dahı bilmez

Bir bahra düşürdi beni ^{c}ışkuñ ki anı hergiz (276/5)
Ne bahr-durur Kulzüm ü ^{c}Ummân dahı bilmez

Nûş eyle mey-i sâfı ki sûfîde safâ yoh (276/6)
Ef^{c}âli var anuñ anı şeytân dahı bilmez

Perde ney-ise küfr-ile İslâm arasında (276/7)
Zâhirdür anı dime müsülmân dahı bilmez

Kuş dilini bildüñse dahı bî-edeb olup (276/8)
Dime ki_anı Dâvud u Süleymân dahı bilmez

Ol sözi Ahmedî illâ bunı dir kim (276/9)
Sırrın sözümün H^{w}ace vü Selmân dahı bilmez

277
Üşbu hoş vech-ile kim gözüme görünür bu yüz (277/1)
^{c}Işkınuñ cânumda her-dem olısar bir derdi yüz

^{c}İşvesinden gözlerinüñ fitnesinden zülfinüñ (277/2)
İñledüm yüzine karşu ol yaña virmedi yüz

Gamzesinden ki_âl-ile her lahzada biñ cân alur (277/3)
Aglaram lîkin anı koyup baña görmedi yüz

Vasluñı n'idem didüm kim güheri gire ele (277/4)
Didi var gavvâs olup gözlerüñ bahrında yüz

Nûr olsun diyen işi şem^c olup yanmah gerek (277/5)
Nîçe kim bahdum görinmez ^{c}akla dahı dürlü yüz

İkilik gitsün aradan birlik olsun dir-iseñ (277/6)
Varlıguñ kurbân idüp vahdet bıçagı-y-ıla yüz

Ahmedî pervâne bigi yana şem^c-i âfitâb (277/7)
^{c}Âleme bir dem tecellî ider olursa bu yüz

278
Bir-durur bir gerçi dürlü dürlü görinür bu yüz (278/1)
Key gözet göstermesün ol saña dahı dürlü yüz

Çün mukâbil ola yüz âyîne bir yüze ^{c}ayân (278/2)
Gerçi ol yüz bir-durur lîkin görinür anda yüz

Gayr yoh-durur arada kamu bir-durur velî (278/3)
Ahvel olmamah gerek ol göz ki aña duta yüz

Şirkden arınuban vahdet bulayım dir-iseñ (278/4)
Var riyâzte bıçagı-y-la nefsi kurbân idü yüz

Gevher-i tevhîd ele girsün diseñ gavvâs-vâr (278/5)
Nefs tonın çıharup tecrîd deryâsında yüz

Dünya-y-ıçun kim anı sayd idüben kayd idesin (278/6)
Şehvet itdür saña biñ yalınsa aña virme yüz

Ahlerî ^{c}adl-ile hükm it ^{c}akl u nefs itse nizâ^c (278/7)
Nefse şehvez rişvet-içün aldanuban görme yüz

279
Bâœ-ı sabâya müşg kohusın virürdi yaz (279/1)
Dur yatmaz iy harîf-i zarîf u hummârı yaz

^{c}Ömrüñ güli şerâb-durur bülbüli rebâb (279/2)

Kim didi bî-şerâb u rebâb ol işüñi yaz

Gül karşusına sen dahı sâz-ı şarâb it (279/3)
Kim ^{c}andelîb girü rebâbını itdi sâz

Bâde niyâz getürür uş biñ namâzdan (279/4)
Ol bî-niyâza yig gelür âh-ıla bir niyâz

Tevhîd olur niyâz-ıla içilicek şerâb (279/5)
İşrâk olur riyâ-y-ıla kılınıcah namâz

Büt-hâne ider Hicâzı riyâ-y-ıla kizb lîk (279/6)
Mey-hâneyi bu sıdk-ıla ihlâs ider Hicâz

Yâr-ıla lâle-reng mey it nûş gül bigi (279/7)
Virme yile bu ^{c}ömri ki olur bekâsı az

Gündüz ü gice vü kış u yaz ol anuñ-ıla (279/8)
Ki_ider safâsı giceyi gündüz ü kışı yaz

Ger sâz-ı sohbet isder-iseñ eyle eyle kim (279/9)
Sen olasın u yâr u mey ü nây u nagme-sâz

Vasfını zülfüñüñ dilerem kim diyem velî (279/10)
Gicem bigi bu kıssa perîşândur u durâz

La^{c}linden isderem söz açam eydür Ahmedî (279/11)
Cândan revâ mıdur ki_ide ^{c}ilm ehli keşf-i râz

280
Cefâ kılan baña Yâ-Rab neçün vefâ kılmaz (280/1)
Bu derde kim beni saldı neçün devâ kılmaz

Atar Hıtâyı gözi cânlara hadeng-i kâzâ (280/2)
Bu kamu ohda birini neçün hatâ kılmaz

^{c}Anâya saldugı câna şifâ neçün virmez (280/3)
Mükedder itdügi göñli neçün safâ kılmaz

Kimi ki gördi gözi sihrinüñ belâsından (280/4)
^{c}İâc kıldı lebi_anuñ neçün baña kılmaz

Cihânda hâcetüm ol kim görem yüzin iy ^{c}aceb (280/5)
Bu hûb hâcetümi ol neçün revâ kılmaz

Gözüme ki_andan ırah oldı gark-hûn-ı ciger(280/6)
Ayagı tozı-y-ıla nîşe rûşiña kılmaz

Hezâr va^{c}de idüp-durur Ahmedî saña yâr (280/7)
Bu kamu va^{c}dede birin neçün eda kılmaz

281
Derdüñden oldı baş içüm başa beñzemez (281/1)
Hûn-âbdur gözümden ahan yaşa beñzemez

Zülfüñ hevâsını başa iltem dimiş göñül (281/2)
Bu müşkil işi başara mı başa beñzemez

Cân ki anda derd olmaya cân dimegil aña (281/3)
Baş ki anda ᶜışk olmaya ol başa beñzemez

Leyl ü nehâr olsa bu zülf ü cebîn bigi (281/4)
Bed-rû hilâl hoœ bu göz ü kaşa beñzemez

ᶜIşkuñda yüregüm ü gözümi ne diyeyim (281/5)
Dûzâhla bahr her kuru vü yaşa beñzemez

Nice beñzemez dahı nakşa bu reng-i rûy (281/6)
Bu nakşı düzeden dahı nakkâşa beñzemez

Dirler ki Ahmedî mey ü maᶜşûkı terk ide (281/7)
Bi'llah yalan-durur bu söz ü hâşa beñzemez

282
Şavkı yañaguñuñ bu dimâgumdadur henûz (282/1)
Zevki dudaguñuñ bu damagumdadur henûz

Yüzüñ-durur çirâgum gün togru bahamaz (282/2)
Ol nûra kim benüm bu çirâgumdadur henûz

Laᶜlüñ didi ki derdüñe bir gün devâ kılam (282/3)
Ol gûher-i kelâm kulagumda dür henüz

Ser-mest düşdüm elden ayahdan ᶜaceb bu kim (282/4)
ᶜIşkuñ şerâbı tolu ayâgumdadur henüz

Âb-ı revân olur yiri servüñ anuñ-ıçun (282/5)
Kaddüñ hayâli gözde karagumdadur henûz

Zikr eyledüm lebüñi ki cânlar hayâtıdur (282/6)
Şîrînligi dilümde dudagumdadur henüz

Sehv-ile gül didüm yüzüñe ol hacâlete (282/7)
Rengini gör ki nice yañagumdadur henüz

Kaşuñ diyü hilâle nazar itdüm ol hayâl (282/8)
Diken olup müjemde kabagumdadur henüz

İtdi_Ahmedîyi yoluña cân virmege heves (282/9)
Zülfüñ hevâsı kim bu dimâgumdadur henüz

283
Sinüñ yüzüñ olalı baña Ka^{c}be-i niyâz (283/1)
Hâşâ ki dahı kıbleye itmiş olam namâz

Hayretdeyem diyemezem itdügini baña (283/2)
Sevdâsı zülfüñüñ ki perîşândur u dırâz

Agzuñ hîkâyetini dilüm idemez beyân (283/3)
Kim teng olur söze gelicek bu nihân-râz

Bir gezden iki kevni eger ideler nisâr (283/4)
Ayaguñuñ gubârı behâsına ola az

Vasluñ hevâsı şehd-i bekâ bigi dil-pezîr (283/5)
Hicrüñ belâsı zehr i fenâ bigi cân-güœâz

Kahr itdügüñce mihrüñi uş arturur göñül (283/6)
Tâ kim hakîkat ola ki ^{c}ışkum degül mecâz

Zülfüñe Rûm içinde muhayyerdür Ahmedî (283/7)
Gerçi ki toldı sözi Sıfâhân-ıla Hicâz

284
^{c}Ömr mihnetdür ü belâ sensüz (284/1)
Bes gerekmez-durur bekâ sensüz

Ten ^{c}azâba ulaşdı senden ırah (284/2)
Can belâya oldı mübtelâ sensüz

Razı olam cahîm mihmetine (284/3)
Cennete virmeyem rızâ sensüz

Vasluñ-ıla ^{c}inâyet eyle baña (284/4)
Niçe bir çekeyim ^{c}anâ sensüz

Kâh ider cüœâlıguñ kûhı (284/5)
Eylemesün bizi Hüœâ sensüz

Derd-mendem baña ^{c}ilac eyle (284/6)
Ki baña yoh-durur devâ sensüz

Ahmedî senden ayru dirilmez (284/7)
Koma kim zâr u zâr ola sensüz

285
Nitekim şem^{c} peyveste yanaram ben oda sensüz (285/1)
Nice ola bes ki eriyiben dükenmeyen şehâ sensüz

Eger tendür eger cândur eger dünyî eger ^{c}ukbî (285/2)

Kamusın terk idüben komışam bir yaña sensüz

Nazar ider seni görmez gözüm ü derd-ile yaşum (285/3)
Seni_isteyü yüzi_üstine sürinür zî ᶜanâ sensüz

Bahâr oldı vü yiryüzi nevâ vü berg-ile toldı (285/4)
Velî göñlüme hoş gelmez bahâr u bu nevâ sensüz

Yiri yagmur dirildüben hevâ ᶜanber-fişân oldı (285/5)
Velîkin baña hoş gelmez bu âb u bu hevâ sensüz

Eger bâg u eger büstân veger çeşme veger sebze (285/6)
Gerekmezdür bu kamunuñ birisini baña sensüz

Bekâdur dilegi Hakdan kamunuñ arzû-y-ıla (285/7)
Çü senden ayruyam baña gerekmez bu bekâ sensüz

Firâkuñ Ahmedî cânın eger alur-ısa ne gam (285/8)
Cihânda her nefes aña çü oldı biñ belâ sensüz

286
Yüzüñ mislini göz görmedi hergiz (286/1)
Senüñ bigi ele girmedi hergiz

Niçeler düşdiler sinüñ kapuñda (286/2)
Velî binüm bigi durmadı hergiz

Kader-endâzlardan hîç kimse (286/3)
Kaşuñ bigi kemân kurmadı hergiz

Süleymânsın velî Dâvud dahı (286/4)
Saçuñ bigi zirih örmedi hergiz

Gice fikrümdedür kaşuñ kimesne (286/5)
Bu sevdâ düşümi yormadı hergiz

Gözüñ cânuma çoh zahm urdı lîkin (286/6)
Beni rahm idüben sormadı hergiz

Ne-durur Ahmedî kim Hızr dahı (286/7)
Lebüñ taᶜmına su sormadı hergiz

287
Her kişi bu harem-i ᶜışkda mahrem olmaz (287/1)
Her Birâhîm bu dergahda Edhem olmaz

Ol kim itmeye bekâsını fenâya teslîm (287/2)
Halvet-i kurb aña hîç müsellem olmaz

Kereminden kişi kim bulmaya yâruñ ikrâm (287/3)

H^{w}âr olur dünyada ^{c}ukbada mükerrem olmaz

Derdüme la^{c}lüñ olur em ki dahı dürlü devâ (287/4)
Kevser ü Âb-ı Hayât-ısa aña em olmaz

Bu göñül kaygunla üns dutupdur lâ-büd (287/5)
Her nefes gussa vü gamdadur u bî-gam olmaz

^{c}Işkuñuñ derdi-durur kût-ı dil ü kuvvet-i cân (287/6)
Her ne eksük var-ısa şükr ki ol kem olmaz

Ahmedî ^{c}ışkuñuñ odına şehâ şem^{c} bigi (287/7)
Niçe kim yana içi gözler bî-nem olmaz

KÂFİYETÜ’S-SÎN
288
Göñlüme ne assı cân-ıla sini_itdügi heves (288/1)
Çün bulımaz visâlüñe bir lahza dest-res

Sen hâl-i nîl-gûn yüzüñüñ iştiyâkı-la (288/2)
Her kiprügüm ucunda akar Nîl-ile Aras

Derdüñde şerha şerha olup can-ıla ciger (288/3)
Ney bigi vây vây-ıla yile varur nefes

Cânum lebüñ firâk-ıla zâr aglamış n’ola (288/4)
Ger şekker-içün ider-ise zârılık meges

Yâruñ cemâli-y-içün olur sevgülü diyâr (288/5)
Çün yâr olmaya n’iderem bu diyârı bes

Çün yârdur murâd u irâdet mürîd hem (288/6)
Pes yârı di hemîn ü dahı kıl u kâli kes

Derdüñde Ahmedî lebüñi idicek sıfat (288/7)
Ol gûherî añlamayana digil ki lâ-yemes

289
Egerçi dil-ber ü ra^{c}nâdur u cüvân nergis (289/1)
Gözüñe fitne-durur sinüñ iy fülân nergis

^{c}Abîr zülfüñ ü ra^{c}nâ gözüñ hayâsından (289/2)
Benefşe oldı perîşân u ser-girân nergis

Hıtâyı gözlerüñi görmeyen gümân itmez (289/3)
Ki bî hatâ oh ata ya duta kemân nergis

Lebüñ misâli getürmedi gül-sitân gonca (289/4)
Gözüñ nazîri bitürmedi bû-sitân nergis

Senüñ yüzüñ bigi görmeye bir dahı gül-zâr (289/5)
Egerçi kim gele vü gide sâliyân nergis

Benüm bigi oldı belâsına mübtelâ gözüñüñ (289/6)
Seherden anuñ-ıçun düşdi nâ-tüvân nergis

Tozından işigüñüñ tûyiyâ elikdürse (289/7)
Bula-y-dı gözlerine nûr-ı câviœân nergis

Teşebbüh eyler-imiş fitne gözlerüñe senüñ (289/8)
Basîret ehli degül neylesün iy cân nergis

Bu sihri ki Ahmedî ider gözüñ sıfâtında (289/9)
Revân iderse revâdur şehâ revân nergis

290
Henüz itmemiş-idi melâ’ike takdîs (290/1)
Ki ben senüñ sıfâtuñı ider idüm tedrîs

Çü ^{c}ışk medresesinde yüzüñ idem takrîr (290/2)
Sözüme vâlih ü şeyœâ ola hezâr İdrîs

Eger getürse cemâlüñ nikâbı yüzinden (290/3)
Sücûd idüp saña yüzi üstine düşe İblîs

Niçe ki katl ide gamzeñ kılıcı bini girü (290/4)
Lebüñ ümîœi dirildür meger benem Cercîs

Yüzüñ ü zülfüñ ü hâlüñ kaşuñ gözüñ ü lebüñ (290/5)
Hayâl-ile nazarumda-durur zihî tesdîs

Lebüñden ayru benüm derdüme devâ yohdur (290/6)
Eger ^{c}ilâc ider-ise baña Arestâlîs

Muhabbetüñi göñülde Ahmedî ziyâde ider (290/7)
Niçe ki sûfi-i İblîs-nefs ide telbîs

291
Olalı göñlüme ^{c}ışkuñ mücâlis (291/1)
Benüm defterlerüm toldı mecâlis

Hıreœ ma^{c}zûl olup gitdi çün oldı (291/2)
Senüñ ^{c}ışkuñ göñül tahtında câlis

Gözüm yüzüñdedür agzumda zikrüñ (291/3)
Benüm dahı bulardur ratb u yâbis

Cemâlüñüñ hayâlin zikr ideli (291/4)
Kamu defterlerüm toldı ^{c}arâyis

Bahâ itdüm ayaguñ tozına cân (291/5)
Ne çâre bu-durur vech-i mefâlis

Heves ideli zülfüñüñ hevâsın (291/6)
Ḳamu efâsun olmışdur nefâyis

Fusâhatde Ahmedî fâris olalı (291/7)
Piyaœedür öñinde bü’l-fevâris

292
Anuñ-çun ider cân ney ünin heves (292/1)
Ki var-durur anda kabûl-i nefes

Makâm aldı her perdede_eyle ki ^{c}ûd (292/2)
Bu ney çün safâdan nefes urdı bes

Ne yildür bu ney ki_aña_ider cân u dil (292/3)
Hoş es iy dem-i rûh-perver hoş es

Nedür ney meger kim bu şîrîn-lebe (292/4)
Diler tûti-yi rûh ki_ola meges

Muhayyerdür aña_^{c}Irâk u Hicâz (292/5)
Ki nice oldı ^{c}uşşâka feryâd-res

İñiler ki çoh zahm u çoh sûzi var (292/6)
Kişi ki_ola bî-sûz olur hîç-kes

Hevâ-yı vatan virdi ^{c}ömrin yile (292/7)
Anuñ-çun ider vâ-y-ıla nâle bes

Ne kuş bu ki işidüp nevâ itdügin (292/8)
Olur cân hümâyına bu ten kafes

Ney ol gül-sîtandan urur dem ki_anı (292/9)
Gören huld bâgın sanur hâr ü has

Yanarken oda ney bigi Ahmedî (292/10)
Aña kim diye kim iñildüñi kes

293
İrişmedin sabâh kulaga sıyâh-ı kûs (293/1)
Sâz it sabûha ki_irmeye bu ^{c}ömrüñe füsûs

Kâs-ı şerâb-ıla başuñuñ kâsesini kıl (293/2)
Tolu sürûr u nûr irince sadâ-yı kûs

Çeşm-i horûs bigi mey iç çün horûs öte (293/3)
Kim subh-dem sabûh-ıçun ider nidî horûs

Gam bahrını sefîne-i câm-ıla geçmege (293/4)
Bâœ-ı nesîm bâœe-y-ile dür ki_öger Darûs

Sorma devâ yigini var anı_eyle ihtiyâr (293/5)
Kim edviye-sıfat satun alurdı Câlinûs

Nûş eyle râhı anuñ elinden ki_ol-durur (293/6)
Cism-ile rûha râhat vakt-i kenâr-ı bûs

Bir kuş giremedi kafese Ahmedî bigi (293/7)
Terkîb olalı bu kafes-i ^{c}âc u abanûs

294
Göñlümde sensin ü seni kılur bu cân heves (294/1)
Senden ırah olamazam iy dost bir nefes

Zülfüñ hevâsı dutdı dimâgumı kim bilür (294/2)
Kim ^{c}âkıbet ne getüre başuma bu heves

Her kişi bir murâda vü maksûda dürişür (294/3)
Sensün murâd u maksâd u maksûd baña bes

Ben cânı itdügüm ayaguñ tozına nisâr (294/4)
Ma^{c}zûr dut ki bulamadum dahı dest-res

Tûtî-yi cân şeker-lebüñ-ile dutupdur üns (294/5)
Ver-nî cihân olupdur aña âteşîn-kafes

Cânlar kamusı ten bigidür sen kamuya cân (294/6)
Senden ırah kişi nicesi diri kala pes

Dahı_Ahmedîyi korhuduban n'ide gözlerüñ (294/7)
Yoh nesneden ne alıbile şahne vü ^{c}ases

295
Nagme kıl iy bülbül-i şîrîn-nefes (295/1)
Kim sözüñ işitmegedür cân heves

Nergis ü sünbül toludur deşt ü kûh (295/2)
Lâle vü gül bitürüpdür hâr u has

Gel varalum bâga ^{c}işret idelüm (295/3)
Nev-bahâr-iken çü vardur dest-res

Gitdi dün yarın n'olısar kim bilür (295/4)
Dut ganîmet bu güni iy dost pes

Yüzüñi göster_ki sensin cân u dil (295/5)
^{c}Akl u rûha dünyi vü ^{c}ukbîde bes

Gice zülfüñ ^{c}ukdesinde şehr bend (295/6)
Gün yañaguñ şu^{c}lesinden muktebes

Arzusında lebüñüñ oldı zâr (295/7)
Tûti-yi cân şöyle kim kanda meges

Nîl-gûn hâlüñi gördük de ahar (295/8)
Gözümüñ her kirpüginden yüz Aras

Dudaguñ şavkındadur tûtî bigi (295/9)
Lâ-büd oldı Ahmedî şîrîn-nefes

296
Her kişi ki_ide Hâlikına hamd-ile takdîs (296/1)
Azdurmaya telbîs-ile hergiz anı İblîs

Tâ^{c}at ki idesin anı itmemişe sangıl (296/2)
İblîs bigi tâ^{c}atuñı eyleme telbîs

Her ki_olmaya Lihyân bigi tâ^{c}atda ser-efrâz (296/3)
Kahr-ıla nigû-sâr ola şol resme ki îblîs

Er anda olasın ki yüzüñ dönmeye Hakdan (296/4)
Yitmiş kez ölürseñ yolına şöyle ki Cercîs

Yire bu göñül virmeye yire şehâ ol kim (296/5)
Göklerde olayım diyü hem-sâye-i îdrîs

Bu hâk hâzîzinde ne dütüne boyanduñ (296/6)
Sen kim vatanuñ ola senüñ zirve-i Bercîs

Tahkik-durur ne ki saña Ahmedî eydür (296/7)
Hoœ dersi budur gâyıt-ıla bulana tedrîs

FÎ-KÂFYET`’Ş-ŞÎN
297
Oldı ber-âber uş girü leyl ü nehâr hoş (297/1)
Âvâre oldı kış u irişdi bahâr hoş

Gül-zâr-ı huld bigi ser-â-ser bezendi uş (297/2)
Mînâ vü la^{c}l-ile çemen ü lâle-zar hoş

Ârâyiş oldı nergis ü reyhânla bûstân (297/3)
Serv ü çınâr-ıla oldı leb-i cûyibâr hoş

Oldı kef-i sehâb güher-bâr u zer-nisâr (297/4)
Oldı dem-i şemâl u sabâ müşg-bâr hoş

Vakt-i şerâb u şâdı vü mutrib-durur nedîm (297/5)
Ki_oldı mizâc-ı âb u hevâ sâz-kâr hoş

Ol mürg-zâra gûş benefşe bigi işit (297/6)
Kim her yaña nice iñiler mürg-zâr hoş

Gerçi ki hoş-durur gül ü gül-zâr u nev-bahâr (297/7)
Gelmez bu cümle gözüme bî-rû-yı yâr hoş

Bi'llah degül-durur düşene yârdan cüœâ (297/8)
Âb-ı Hayât u kevser ü dârü'l-karâr hoş

Nev-rûz u [c]îd olsa kamu gün ne fâyide (297/9)
Bî-yâr Ahmedîye degül rûzigâr hoş

298
Saña kurbân gerek baglanıcak kîş (298/1)
Kişi kim olmaya bî-dîn ü bî-kîş

Girü kurılmış ol kaşuñ kemânı (298/2)
İder gamze ohına cânları rîş

Cemâlüñi göremezem velîkin (298/3)
Hayâlüñ cânuma olup-durur iş

Cefâna sabr gerekdür ki olmaz (298/4)
Ki gül bî-hâr dahı nûş bî-nîş

Gözüñ sihri vü züfüñ bendi baña (298/5)
Neler ider diyemezem kem ü bîş

Ne [c]ayb ola fidâ itsem saña cân (298/6)
Hakîr olur ne tuhfe ki_ide dervîş

Ko gayri Ahmedî kim yâr diyen (298/7)
Gerek bî-h[w]îşten ola vü bî-h[w]îş

299
Ol ki yüzüñi gül ü zülfüñi reyhân eylemiş (299/1)
Bu perîşân göñlümi [c]ışkuña hayrân eylemiş

Sûretüñ mâhıyetinde her kişi bir nesne dir (299/2)
Rûşen ol kim Hak anı sun[c]ına bürhân eylemiş

Agzuñuñ vasfın nicesi getüri bilem dile (299/3)
Çünki Hak bu gûherüñ râzını penhân eylemiş

Gözüm âşûb u fütûr içindedür bugün [c]aceb (299/4)
İşbu câœû-yı siyeh-dil girü ne kan eylemiş

Hızr u İskender taleb sini_itseler kim sun[c]-ı Hak (299/5)
Zülfüñi zulmet lebüñi Âb-ı Hayvân eylemiş

Saçuñuñ bir bendini çözmiş sabâ yili sabâh (299/6)
Ol nefesdür kim hevâ-yı ^{c}anber-efşân eylemiş

Sünbül ü reyhân u nergisle yüzüñi bizeyen (299/7)
Ahmedîyi ol gül-istâna senâ-h^{w}ân eylemiş

300

Bu ne yüzdür bu ne gözdür bu ne kaş (300/1)
Ki hayrândur anuñ nakşına nakkâş

İder ^{c}âşıklaruñ cânın nişâne (300/2)
Ohına yayınuñ işbu göz ü kaş

Göñül n'olur ki sevdâsı saçuñuñ (300/3)
Ayaga saldı yüz biñ cân-ıla baş

Bilür senden ırah yaşumı gören (300/4)
Ki bagrum kan olupdur yüregüm baş

Dilümde aduñ u gözde hayâlüñ (300/5)
Benüm dahı budur varum kuru yaş

Melâmet itse yâr-ıçun beni agyâr (300/6)
^{c}Aceb mi çün göremez güni huffâş

Niçe kim Ahmedî râzını gizler (300/7)
Yüzi rengi gözi yaşı ider fâş

301

Bu ^{c}anber saç ruh-ı zîbâya düşmiş (301/1)
Bulıtdan sanki güne sâye düşmiş

Hayâlin agzuñuñ gördüm gözümde (301/2)
Güherdür bî-kerân deryâya düşmiş

Sabâ yili saçuñ bendin çözerken (301/3)
Niçe cân-ı girâmî pâya düşmiş

Getürmez şâh-ı tûbîyi gözine (301/4)
Nazar kim ol kad ü bâlây düşmüş

Göñül sevdi saçuñ müşgin bu miskîn (301/5)
Bu müşkil ^{c}ukdede sevdâya düşmiş

Hilâle beñzeden bârîk-fikret (301/6)
Kaşuñuñ nûnini kej-râya düşmiş

Ne fettânlıhdadur gözüñ bilürem (301/7)
Hıtâdur meyli oh u yaya düşmiş

Yoluñ tozına biñ cân vîrüp irdüm (301/8)
Zi gûher kim baña ser-mâye düşmiş

Lebüñi Ahmedî añmış sözinden (301/9)
Hâcâlet lü'lü-yi lâlâya düşmiş

302
Hazân yiryüzin eyle itdi münakkaş (302/1)
Ki Mânî görse anı eyleye gaş

Yeşil yaprah sudan reng alurdı (302/2)
Bugün olup-durur hem-reng-i âteş

Le'âlinüñ zümürrüd-gûn bisâtı (302/3)
Olup-durur zer ü yâkûta mefreş

Yire dînâr döker gül nice kim (302/4)
Bulıtdan dâne-i gûher olur reş

Bu dem anuñ-durur devlet ki oturup (302/5)
İçe yâr-ıla câm-ı bâœeyi hoş

Bugün kim oturup her dün ferahda (302/6)
Kadeh sunar aña bir yâr-ı meh-veş

Ben ayru düşdüm ol tâvûsdan kim (302/7)
Bu cân tûtisinedür zülf-i mar[c]aş

Urur eşbâha hicri tîg-i Rustem (302/8)
Atar ervâha gözi tîr-i Areş

Ne dil kodı cihânda halka ne dîn (302/9)
Belâ vü cevr-ile ol zülf-i ser-keş

Müretteb leff ü neşrin saçlarınuñ (302/10)
Göreli Ahmedî oldı müşevveş

Mülevven su düzileli kimesne (302/11)
Bu renge itmedi Nîlî münakkaş

303
Saçuñuñ sünbüli ham-der-ham olmış(303/1)
Benefşe görmiş anı der-hem olmış

Cihânı bir kıl-ıla dutdı zülfüñ (303/2)
Meger zülfüñ Temüri perçem olmış

Rehâsı la^{c}l bigi Âb-ı Hayâtuñ (303/3)
Lebüñ katında kem-ter ez-kem olmış

Kime sorayım agzuñdan haber kim (303/4)
Kimesne yoh bu râza mahrem olmış

Lebüñe gonca bahmış göñli açılmış (303/5)
Yüzüñi gül görüben hurrem olmış

Hat-ıla nesh nice ola cemâlüñ (303/6)
Ki bir âyet-durur ol muhkem olmış

Getürmiş Ahmedî la^{c}lüñi zikre (303/7)
Anuñ-çun Ruh Kudse hem-dem olmış

304
^{c}Işkuñ odından ideli kanum cigerde cûş (304/1)
Şöyle ki şem^{c} yahılıbanuñ eridüm üş

Ger iñlesem cemâlüñe karşu ^{c}aceb degül (304/2)
Bülbül bahârda güle karşu ola mı hamûş

Yanardı tabına yüzüñüñ şem^{c}-i âfitâb (304/3)
Müşgîn saçuñ cemâlüñe olmasa rûy-pûş

Ne fitnedür bu devr-i kamerde gözüñ ^{c}aceb (304/4)
Kim hîç kimsede komadı ^{c}akl u sabr u hûş

Çün sünbüle yeşerdi unıt nîş-i ^{c}akrebi (304/5)
Bir zülfi sünbül elüñe mey suñsa eyle nûş

Ol sâfi meydedür ne safâ varsa sûfiyi (304/6)
Kim-durur añladuñ mürâyî-i dîn-fürûş

Gül bigi ehl-i keşf olasın Ahmedî sözin (304/7)
İşitmege benefşe bigi olduñ-isa gûş

305
Ne yüz bu ki âteş-i ter olmış (305/1)
Ne leb bu ki Âb-ı kevser olmış

Zülfüñ girihin sabâ çözerken (305/2)
Etrâf-ı cihân mu^{c}anber olmış

Zîbâ yüzüñüñ safâsı-y-ıla (305/3)
^{c}Âlem kamusı münevver olmış

La^{c}lüñde ^{c}aceb ne hatdur ol kim (305/4)
Mînâ-y-ıla hoş muharrer olmış

Boyuñı çemende serv görmiş (305/5)
Togrulıg-ıla aña çâker olmış

Hâşâ ki ola hüsnüñ âyeti nesh (305/6)
Ol hatt-ıla kim müzevver olmış

Ten ola bu zât hâşa lillah (305/7)
Bir rûh-durur musavver olmış

Añmış meger Ahmedî lebüñi (305/8)
Ki_agzında kelâmı şekker olmış

Dişüñ sıfatın dile getürmiş (305/9)
Ol lutf-ıla lafz-ı gûher olmış

306
Gözüm yüzüñi göreli göñlüme düşdi cûş (306/1)
Tende karâr kalmadı vü cânda ^{c}akl u hûş

Şeb-nem bigi ki mahv ider anı âfitâb (306/2)
Mahv itdi varlıgumı cemâlüñ safâsı uş

Sevdâsı zülfüñüñ baña n'itdi ne diyeyim (306/3)
Kim duta bu uzadu perîşân hâdîse gûş

La^{c}lüñ firâkı ^{c}ömr mezâkını telh ider (306/4)
Şöyle ki nîş olur ger ide Âb-ı Hızrı nûş

Zülfüñ diler ki yüzüñi benden kıla nihân (306/5)
Kim gördi müşgi kim ola ol âfitâb pûş

Aña ki ^{c}ışk-ıla ola pür-derd ögüt viren (306/6)
Ol kişidür ki ^{c}akldan ola dimâgı boş

Şekker-lebüñi kanda ki zikr ide Ahmedî (306/7)
Budur edeb ki tûti ola orada hamûş

307
Girü ol câœu gözüñ iy cân ne efsûn eylemiş (307/1)
Kim selâsil zülfüñe göñlümi mecnûn eylemiş

Nîl-gûn hâlüñ ki dutdı hüsn Mısrını temâm (307/2)
Gözlerümden döküben kan yaşı Ceyhûn eylemiş

Kaldı hayretde göñül zülfüñ sevâdını görüp (307/3)
Bu ne sevdâdur ki anı böyle meftûn eylemiş

Bir işâretle diler gamzen ki yüz biñ cân ala (307/4)
Bu siyeh-dil gör ki ^{c}âlemde ne kânuñ eylemiş

Hicrüñ odında âhumuñ dütüni karardup göge (307/5)
Gözlerüm yaşı şafak rengin gül-gûn eylemiş

Dalı zerrîn itdi_elif boyumı ^{c}ışkuñda büküp (307/6)
Ol ki kaşlaruñı sinüñ ^{c}ânberîn nûn eylemiş

La^{c}lüñüñ râz-ı nihânın zikr idüben Ahmedî (307/7)
Her sözi kim nazm itmiş dürr-i meknûn eylemiş

308
Niçe ki gelür yâduma ol zülf ü binâgûş (308/1)
Göñlüm kalur âşüfte vü kılur cigerüm cûş

Kim göre senüñ zülfüñi kim olmaya mecnûn (308/2)
Kim baha senüñ yüzüñe kim düşmeye medhûş

Dirler baña kim ney bigi çoh eyleme nâle (308/3)
Göynüklü olan ^{c}ûd bigi ola mı hâmûş

Hicrüñ niçe nîş ura yüregüme gel âhir (308/4)
Bir kaç kadeh iy düst senüñle idelüm nûş

Her dem cigeri kan ider endîşe-i eyyâm (308/5)
Yig kim idevüz câm-ı mey-ile anı ferâmûş

Zülfüñle lebüñ ü yüzüñ ü hâlüñ añuban (308/6)
Ne ^{c}akl ne cân kalur u ne sabr u ne hoœ hûş

La^{c}lin lebüñüñ Ahmedî anduhda sözinden (308/7)
Her gûşede dürr-ile sadef bigi tolar gûş

309
Nedür ne diyeyim bu rû-yı meh-veş (309/1)
Ki urdı ^{c}ışkı ^{c}akl u câna âteş

Saçuñ ^{c}akdinde kaldı ^{c}akl hayrân (309/2)
Ne leff ü neşrdür böyle müşevveş

Eger ay u eger gün sûret-ile (309/3)
Saña olmadı olmaz kimse beñdeş

Döyemez cân eger Rüstem olursa (309/4)
Gözüñe kim atar ol tîr-i Areş

Dil ü cân ^{c}akl u sabr u dîn ü îmân (309/5)
Fidî oldı saña yik-bâr her-şeş

Ne kanlar kim döker ol çeşm-i fittân (309/6)
Ne cânlar kim alur bu zülf-i ser-keş

İ tûbî-kad sun Âb-ı Hayâtı (309/7)
Ki_ider kevser anuñ ta^cmına gaş

Neçün olmaya ^cışkuñ bâg-ı ser-sebz (309/8)
Çemen sebzeyken ü gül-şen mühakkaş

Mey ü neyle günüñi hoş geçürgil (309/9)
Saña bu ^cömr dimedin ki şeb-hoş

Sun ol zühre-safâyı Ahmedîye (309/10)
İ kaşları hilâl ü yüzi güneş

Cihâna toldı şi^crüm olalıdan (309/11)
Saçuñ bendi göñül kuşına mar^caş

FÎ-KÂFİYETÜ'S-SAD
311
Visâl Fâtihas-ıçun müdâm bi'l-ihlâs (311/1)
Dilümde her-dem olur zikr-i sûre-i İhlâs

Seni seven göñüle dünyâ âhiret sıgmaz (311/2)
Serâ-yı ^câm degüldür serâ-yı halvet-i hâs

Yüzüñe ^câşıkam andan-durur ki mihr ü mehüñ (311/3)
Benümle mihri yoh "el kâsü lâ-yuhibbü'l-kas"

Yüzüñ hayâline düşde gözüm nazar itdi (311/4)
Kanın döker yire gamzeñ ki "el-cürûhü kısâs"

Gözüm hayâlüñi yaşında isdese ne ^caceb (311/5)
Ki bahr içinde bulur bulsa gûheri gavvâs

Göñül halâs bula mı gözüñ belâsından (311/6)
Saçun kemendi dir-iken "Lâte hîne Menâs"

Yüzüñ sıfâtını çün Ahmedî kılur takrîr (311/7)
Safâ bulur nefesinden anuñ ^cavâm u havâs

310
Uş subh-dem eser bu nesîm-i bahâr hoş (310/1)
Gel kim senüñle ^cîş olam iy nigâr hoş

Gel hurrem eyle vasluñ-ıla rûzigârumı (310/2)
Kim baña senden ayru degül rûzigâr hoş

Sinüñle dilerem ki görem lâle-zâr u bâg (310/3)
Sensüz degül baña gül-ile lâle-zâr hoş

Hoşdur karâr u sabr her işde velî degül (310/4)
Şâhâ senüñ firâkuña sabr karâr hoş

Ben hod cefâlaruña senüñ sabr idem velî (310/5)
Yârına cevr eylemek olmaya yâr hoş

Yarına va[c]de virme bugün dut elümi kim (310/6)
Bî-mihrdür sipihr degül intzâr hoş

Gül yüzüñ iştiyâkı-la her subh Ahmedî (310/7)
Bülbül-misâl nâle ider zâr zâr hoş

312
Âyet-i hosn oldı Hakdan saña nas (312/1)
Celveñ-ile rûşen olmışdur menas

Niçe ide baña gözlerüñ belâ (312/2)
Niçe ide baña zülfüñden gusas

Agzuñ añsam teng olur kâfiye (312/3)
Saçuñı vasf itsem uzanur kısas

Cevr-idi hisse baña mihmet nasîb (312/4)
Çün ezelde kısmet olundı hısas

Şem[c] bigi kat[c] ider fürkatüñ (312/5)
Riştesini cânuñ eyle kim makas

Var-iken fursat idelüm [c]ayşi kim (312/6)
Girmez ele çünki fevt ola furas

Her kişiye nas olduhda bir iş (312/7)
Âyet-i [c]ışk Ahmedî'ye oldı nas

FÎ-KÂFİYETÜ'›-›Â›
313
Geldi bahâr u oldı müzeyyen gül ü riyâz (313/1)
Ser-sebz tâzedür leb-i cûy u leb-i hıyâz

Bülbül-sıfat güşâœe-dil ol kim revâ degül (313/2)
Gül mevsüminde gonca bigi dutmag inkibâz

Hicrüñe sabr nice ideyim kim cihân ü cân (313/3)
Degmez virilse bir deme vasluña i[c]tiyâz

Her nesneye inkırâz irer illâ bulur degül (313/4)
Sinüñ cemâlüñ-ile benüm [c]ışku inkırâz

Ger cânum ala gamzeñ ü gerdine kasd ide (313/5)
Hâkimdür aña kimsene idimez i[c]tirâz

Yâ-Rab ne saç-durur bu ne yüz ki eyledi haci (313/6)

Leyl ü nehârı işbu sevâd-ıla beyâz

Sinüñ yüzüñ diler ki göre Ahmedî aña (313/7)
Senden ırah ne bâg gerek ne gül ü riyâz

314
Semânuñ mihveri kutbı şeh-i arz (314/1)
Ki olmışdur du^{c}âsı ^{c}âleme farz

Nazîrin görmez illâ çeşmi ahvel (314/2)
Misâlin bulmaz illâ vehmi bi'l-garz

Eger dilerse merkezden muhîte (314/3)
İrüre milkini bi't-tûli ve'l-^{c}arz

Olur hasma cihânuñ vüs^{c}ati teng (314/4)
N'irede kim ide ol leşkerin ^{c}arz

Ber-â-ber geldi anuñ himmetinde (314/5)
Türâb u la^{c}l-ile sîm ü zer ü ^{c}arz

Yirüñ gencin düketdi isdeyiser (314/6)
Kevâkib nakdini eflâkden karz

Resullu'llah Emîr Sülmân-ıçun dir (314/7)
Ki e's-sultânü zıllu'llahi fî'l-arz

KÂFİYETÜ'T-TÂ
315
Gül yañaguñda hâlüñ gonca-lebüñde hat (315/1)
Reyhân-ı müşg-bûydur u ^{c}anberîn nukât

Ger serv kaddüñi göre âzâdalıgını (315/2)
Koyup kul olmaga saña sıdk-ıla vire hat

Bülbül haber virürdi yüzüñden ^{c}ale's-sabah (315/3)
Gül didi hoş ^{c}ibâret-i rengîn ü hoş-nemât

Gözüñ rızâda kan içer ü dîne kasd ider (315/4)
N'ola el^{c}ıyâzübi'llah ider-ise ol sahat

Bagdâœ-veş tapuñdan ırah gözlerüm yaşı (315/5)
Bir Dicledür ki hîç bulınmadı aña şat

Her kim ider gümân ki göñül sini terk ide (315/6)
Vallah gümânı yañlış u fikri-durur galât

Vasfuñı Ahmedî nice idibile temâm (315/7)
Bahr-ı muhîte kaçan ire yüzmeg-ile bat

316
Boyına ton biçer-iken yüzin görüp hayyât (316/1)
Elini sındı kesüp deldi yüregini hıyât

Göñülleri ider uş top bigi ser-gerdân (316/2)
İdeli zülfini çevgân-ı müşg zî harrât

Firâkı odı göñül mülkin eyle yahdı kim (316/3)
Kamışı dahı bu resme yahamaya neffât

Gözüñ bu devr-i kamerde ne fitneler koparur (316/4)
Kıyâmetüñ meger oldur kıyâmına eşrât

İ niçe sûretüñ eyleye nesh sûresini (316/5)
Cemâlüñ âyetini nesh ider-ise hattat

Oturma gel varalum bâga gör ki kudret eli (316/6)
Ne lutf-ıla döşemiş anda reng reng bisât

Gözüñi nergise göster ki ola bî-mey mest (316/7)
Yañaguñı güle ki_ire yüzine nûr-ı nişât

Mey eyle nûş u neye gûş ol benefşe bigi (316/8)
Çü bildüñ anı ki bî-mihrdür bu köhne ribât

Nevâda sâz idicek Ahmedî nedür bülbül (316/9)
Ki kumrı-y-ısa reşîd olurdan olur vatvât

Sahîh ola mı da^{c}vî-yi şi^{c}r ol kişiye (316/10)
Ki harf ^{c}ille bigi anı ehl-i fazl iskât

FÎ KÂFİYETÜ’Z-ZÂ
317
Gözüñden ne-durur baña belâ haz (317/1)
Dahı ne ola zâlimden mülâhaz

Saçuñuñ bendi pîç-â-pîç ü müşkil (317/2)
Bula mı kişi andan cüz ^{c}anâ haz

Nasîb ola bekâ-i câviœânî (317/3)
Kime kim ola ^{c}ışkuñdan fenâ haz

Gerek kim cân-ıla sabr ide derde (317/4)
Lebüñden isdeyen kişi devâ haz

Göñül derdüm sora dir n’ola agzuñ (317/5)
Bu bîmâra ider-ise şifâ haz

Zekât itmiş tevakku^{c} cân lebüñden (317/6)
N’ola senden bulursa bir gedâ haz

Yoluñ tozı olsa sürme Ahmedîye (317/7)
Ola gözlerine nûr u safâ haz

FÎ KÂFÎYETÜ'L-AYN

318

Benden iderse gün yüzüñüñ vasfın istimâ^c (318/1)
Cân zerre bigi raksa gelüben ide semâ^c

Gündüz ola müdâm gice âyesi gide (318/2)
Yüzüñi gününden irse bu dünyâya bir şu^{c}â^c

Evc-i muhîtden yücerek togdı kevkebi (318/3)
İkbâlüñüñ çü tali^{c}ine dutdum irtifâ^c

Kalmaz vücûd bende iricek cemâlüñe (318/4)
Mahv olur ay çünki gün-ile ide ictimâ^c

Cân tuhfe itmege işigüñe utanuram (318/5)
Kim hâk olupdur anda bunuñ bigi bin metâ^c

Îmân u dîndür ü dil ü cân kasdı gözüñüñ (318/6)
Hâkim-durur anuñ-ıla kimdür ki_ide nizâ^c

Kasd ider Ahmedî saña hâlin dimege lîk (318/7)
De'b-i edeb degül ki_ola ol hazrete sudâ^c

319

Senüñ yüzüñ-durur hurşîde matla^c (319/1)
Zihî nâzük söz ü zî hüsn-i matla

Kapuñ iksîri itdi yüzümi zer (319/2)
Gözümüñ yaşı itdi uş murassa^c

Gözüm yaşar yüzüñi görmeyeli (319/3)
Dirîgâ kim geçer ^{c}ömrüm muzayya^c

Dil uş zâr u ruh uş zerd ü dil uş lâl (319/4)
Dahı nem var eyitgil nâ-mukatta^c

Namâzumı edâ nice idem kim (319/5)
Gözüm kanı-y-la yunmışdur murakka^c

Gül ü lâle seña yüz dutdılar kim (319/6)
"¥iyâü'ş-şemsi min lükyâke yelma"

Dilerem her dil-ile medhüñ eydem (319/7)
Anuñ-çun şi^{c}rüm olmışdur mülemma^c

Haka çok şükr ider Ahmedî kim (319/8)

Saña itmişdür evkâtı müvezza^{c}

Sözi hasmun başına iderem kat^{c} (319/9)
Ki yohdur dahı_anuñ bigi mukatta^{c}

320
Fürkatüñ odına yandum ser-te-ser şöyle ki şem^{c} (320/1)
Gözlerümden la-büd ahar dem-be-dem hûn-âb-dem^{c}

Yana yüzüñ tâbına pervâne bigi âfitâb (320/2)
Ger yüzüñ şem^{c}inden itse ^{c}âleme bir şe^{c}le lem^{c}

Câna cânsın sen seni ider seni göñlüm heves (320/3)
Lâ-cirem gayrüñ hevâsın itmişem yik-bâre kam^{c}

Tefrikadur nice kim var bende benlikden eser (320/4)
Ol eser gidüp hemîn sen kalduguñdur cem^{c}-i cem^{c}

Mâh u encüm yüzüñüñ nûrı-y-la bulmışdur zuhûr (320/5)
Rûşen ü tâb-ende olsun dâyim ol tâb-ende şem^{c}

Dürlü dürlü gûhere ide kulahların sadef (320/6)
Ahmedînüñ sözine olan benefşe bigi sem^{c}

Kimse bir dîvân ide mi işbu lutf u hüsne nazm (320/7)
Kimse bir defter kıla mı işbu nakş u renge cem^{c}

321
İtdüm fidâ yoluñ tozına cânı bi-nizâ^{c} (321/1)
Şîrîn budur ki anda kabûl ola bu metâ^{c}

Agzuñı dilerem ki ne cevher-durur bilem (321/2)
Kim buldı gayb râzına ya kim bula ıttılâ^{c}

Zülfüñ kohusıdur dil ü cân derdine devâ (321/3)
Müşg-ile gül kohusı nedür ^{c}illet-i sudâ^{c}

Şîrîndür ü ^{c}azîz bu cân-ıla ^{c}ömr lîk (321/4)
Senden ırah bu cân-ıla ^{c}ömre ne intifâ^{c}

Bahdı göñül yüzüñ-ile zülfüñe didi kim (321/5)
Hûrşîœ ü mâh itmedi bundan yig ictimâ^{c}

Her ki_ittisâl dileye bir dem Habîb-ile (321/6)
Şart ol-durur ki cândan ide külli inkıtâ^{c}

Zerk u riyâ vü sûfî vü tesbîh ü savma^{c}a (321/7)
İhlâs u Ahmedî vü harîf ü mey ü semâ^{c}

322

Hîç göz görmedi bu hüsn-ile bir şekl-i bedî^{c} (322/1)
Kim olur mâh-ı dey anuñ yüzi-le fasl-ı rebî^{c}

Lebüñüñ gonca uran adını sehv itdi ^{c}azîm (322/2)
Saçuña müşg diyen kişi hatâ kıldı şenî^{c}

^{c}Akl mâhiyyetini añlayımadı yüzüñüñ (322/3)
Fikr-ile nice bile şems nedür tıfl-ı razî^{c}

Yüzün ola diyü bir kez nazar itdüm güneşe (322/4)
Gayre bahduñ diyü ay itdi baña yüz teşnî^{c}

Kaddüñe serv bigi bende olayım dir tûbî (322/5)
Derecâtın bu sebebden Hak anuñ itdi refî^{c}

Cân-ısa kasduñ iderem yoluña anı fidî (322/6)
Kul gerek kim ola her hâlı-la şâhına mutî^{c}

Ahmedî her ne ma^{c}ânî ki beyâna getürür (322/7)
İşiden dir ki zi elfâz-ı hoş u nazm-ı bedî^{c}

Söz gerek şöyle ola ki_andan ala cân tervîh (322/8)
N'ideler ol sözi kim halka ola ol tasdî^{c}

Nîşe gûher bigi manzûm söze medhal ide (322/9)
Ol ki añlamaya tasrî^{c} ne-durur ya tersî^{c}

323
Yüzüñden nûr alsa-y-dı tavâli^{c} (323/1)
Hemîşe rûşen ola-y-dı metâli^{c}

Cemâlüñi gören gözlere her-dem (323/2)
Olur zâhir kemâl-i sun^{c}-ı Sânî^{c}

Saçuñ sevdâsıdur cümle garâyib (323/3)
Yüzüñ envârıdur kamu bedâyi^{c}

Hayâlüñ yolına yüz süriyenler (323/4)
Gözi_üstine döker durmaz merâsı^{c}

Lebüñden ayru ^{c}ışkuñ sayrusına (323/5)
Ger âb-ı Hızr-ısa olmaya mânî^{c}

Getür bâde ki_ezel hükmine hergiz (323/6)
Olamaz hîç dürlü hîle dâfi

Lebüñi Ahmedî zikr eyler-iken (323/7)
Sözinden tola gevherler mesâmi^{c}

FÎ KÂFİYETÜ'L-GAYN

324
Zînet olalı sebze vü ser-sebz olalı bâg (324/1)
Lâle yüzüñ firâk-ıla içine urdı dâg

Bir gonca bulmadı şükûfe lebüñ bigi (324/2)
Gerçi ki yahdı her taluñ üstinde yüz çirâg

Gül-zâre rûh-ı kuds havâssın virür sabâ (324/3)
Çözdi meger saçuñ girihinden bir iki bâg

La[c]lüñ çü zikre gele olur şekkerîn-mezâk (324/4)
Zülfüñ çü fikre düşe olur [c]anberîn dimâg

Hem servi kâmetüne senüñ bende kıldı bâœ (324/5)
Hem nergisi gözüñe kenîzek düzetdi bâg

Ne zülfüñüñ hevâsı-y-ıla cânda var karâr (324/6)
Ne gamzeñüñ belâsı-la göñülde var ferâg

Çoh didüm Ahmedîye hazer it bu gamzeden(324/7)
Yohdur Resûl üstine meger belâg

325
Hicrüñ odı yüregüme bir resme urdı dâg (325/1)
Ki_ol dâg derdine döyemeye eriye dag

Sevdâya düşdi [c]akl perîşânlıga göñül (325/2)
Zülfüñ hevâsına vatan olalıdan dimâg

Cân derd-i dilde yansa ne gam çünki dudaguñ (325/3)
Bir demde dilese ide biñ derdmendi sag

Fettân saçuña vâlih olan dutamaz karâr (325/4)
Câœû gözüñe fitne olan bulamaz ferâg

Açmadı yañaguñ bigibir ter-şükûfe bâd (325/5)
Göstermedi lebüñ bigi bir tâze gonca bâg

Yüzüñ safâsı-la bu cihân cümle toldı nûr (325/6)
Olsun hemîşe rûşen ü tâb-ende bu çirâg

Vasfı lebüñüñ Ahmedîyi itdi şeker-zübân (325/7)
Bu tûtiye ne naks eger ta[c]ne ura zâg

FÎ KÂFİYETÜ'L-FÂ
326
Çün aldı lâleden gül sâgar-ı sâf (326/1)
Mey içmekdür çemende el-hak insâf

Dem-i bülbül gerek hem meclis-i gül (326/2)

Ne olur medrese yâ bahs-i keşşâf

Fakîh ü sûfi eydür ko harâmı (326/3)
Halâl olur mı zerk u rızk-ı evkâf

Kesil bu halkdan şöyle ki ^{c}ankâ (326/4)
Ki izzet bula aduñ Kâf-tâ-Kâf

Mey-i sâf iç safâ-yı cân dilerseñ (326/5)
İderken mutrib anuñ lutfın evsâf

N'ola sözde Ahmedîye öykünse kimse (326/6)
Çü nâkıddur bi-hamdillahi sarrâf

Kaçan ^{c}attâr ola san^{c}atda baytâr (326/7)
Nice zer-dûz ola bûriyâ-bâf

327
Çünki yaz gitdi vü geldi girü hengam-ı harîf(327/1)
Râst kıl sen dahı hengâme-i bezmi yi harîf

Gûş dut sözüme kim hûş belâ-i cândur (327/2)
Bâœedür başdan iden işbu belâyı tahfîf

Bâœesüz bâd-durur ^{c}ömr anı bâœe-y-ile (327/3)
Hoş geçür ney bigi virme yile Allahü Latîf

Derdüme em lebüñi it ki dahı dürlü devâ (327/4)
Ab-ı Hızr olur-ısa derdümi ider taz^{c}îf

Çünki mâhiyyetini ^{c}akl bilemez yüzüñüñ (327/5)
Anı ne hadd ü ne resm-ile idem ben ta^{c}rîf

Aldı ^{c}akl u dil ü dîn âl-ile ol ala gözüñ (327/6)
Ne kodı dahı ki anuñla beni_ider tahvîf

Ben şehîd olmag-ıla çünki_özüñ gâzi olur (327/7)
Hâşa bu hayre ki te'hîr ola yâ tesvîf

Düşmişem yüzümi hâk idibenün yoluña (327/8)
Ger kadem basar-ısañ gözlerüme zi teşrîf

Ahmedînüñ sözi ider rûh mezâkın şîrîn (327/9)
Anuñ-ıçun ki lebüñ vasfını ider te'lîf

328
Zî sultân kim sözinde yoh tasallüf (328/1)
Zi server kim işinde yoh tekellüf

Sen ol şehsin ki hasmuñuñ cihânda (328/2)

Nasîbi yoh-durur illâ t e’essüf

«enâ ider saña erbâb-ı bîniş (328/3)
Du^{c}â kılur saña ehl-i ta^{c}arrüf

Diler senden kuluñ ol nesneyi kim (328/4)
Anı Ya^{c}kûba birbimiş-idi Yûsuf

Dahı anı kim ider mesh gasli (328/5)
İkisi dahı gelsün bî-tekellüf

Benüm işüm senâdur sinüñ in^{c}âm (328/6)
Benüm sa^{c}yüm du^{c}âsınuñ telattuf

Du^{c}âsı Ahmedînüñ budur iy şâh (328/7)
Ki şark u garbı idesin tasarruf

329
Gamzeñ ohına ideliden cânları hedef (329/1)
Göz kara eyledi ki_ide halkı kamu telef

^{c}Işkuñ beni cefâ-y-ıla ger öldüre ne gam (329/2)
Ma^{c}şûk elinde ölmek olur ^{c}âşıka şeref

Başlar n’olur ki kanda varursañ nisâr-ıçun (329/3)
Cânlar gerek dökile ayaguña her taraf

Gün diye-y-düm yüzüñe güne gelmese zevâl (329/4)
Ay diye-y-düm yañâguña ayda olmasa kelef

Müşgi hatâ-durur saçuña nisbet eylemek (329/5)
Kim Çîne zülfüñüñ kohusından gider tuhaf

Şîrîn-lebüñ hikayeti kevserden uş ^{c}ivâz (329/6)
Zîbâ kadüñ tarâveti tûbîden uş halef

Pervîn safâ-lebüñ sıfatın diyeli Ahmedî (329/7)
Her gûşe oldı dürr-ile pür şöyle kim sadef

330
Gamzeñ haœengi cânları kılup-durur hedef (330/1)
Aña ne gussa cümlesi olur-ısa telef

Güneş yüzüñe beñzedür-imiş meger özin (330/2)
Da^{c}vî ki bî-delîl ola kizb olur u salef

Mısra senün lebüñ şekerinden varur metâ^c (330/3)
Çîne senüñ saçuñ girihinden gider tuhaf

Eyyûb bigi derdüñ-ile ten tolu belâ (330/4)

Ya^{c}kûb bigi hicrüñ-ile cân tolu esef

Devletlü kul fidî ide cânını ^{c}ışka kim (330/5)
Bu yolda cân koyana olur cân viren halef

Çün şem^{c} oda yahılıcah cümle nûr olur (330/6)
Pes şem^{c}e yahıluban erimek olur şeref

Çün vasf ider ol leb ü dendânı Ahmedî (330/7)
Her gûş la^{c}le dürc olur u lü’lüye sadef

FÎ KÂFİYETÜ’L-KÂF
331
Çünki ihyâ itdi yiri ra^{c}d u berk (331/1)
Cam-ı gül-gûn nûş eyle satma zerk

Hurrem oldı vü müzeyyen şark u garb (331/2)
Çün şeref burcına irdi şâh-ı şark

Gonca peykân düzdi sebze çekdi tîg (331/3)
Lâle migfer geydi gül baglandı vark

Şâh öñinde hasm-ıla ceng itmege (331/4)
Kûs urdı ra^{c}d u kılıc saldı berk

Ayag al ol sâki_elinden ki olur (331/5)
Gül hayâsından ^{c}arak içinde gark

Zülfini sehv-ile müşge beñzeden (331/6)
Bilmedi kim çoh-durur arada fark

Beñzerem dimiş yüzi nûrına gül (331/7)
Bu hatâdan oldı nâr içinde hark

Gonca la^{c}line teşebbüh eyledi (331/8)
Lâ-büd itdi bâd-ı subh agzını hark

Ahmedî nazm katında söz añan (331/9)
İtmedi har-mühreden lü’lüyi fark

332
Sûre-i Yûsuf yüzüñden bir sebak (332/1)
Gül-cemâlüñ mushafından bir varak

Ohınur gamzeñden e’s-sihrü yekûn (332/2)
Yazılu hûnî gözünde el aynü Hak

Yüzüñüñ şavkı güni kan agladur (332/3)
Bes neden gül-gûn olup-durur şafak

İrdi bâga yañaguñ ^{c}aksi meger (332/4)
Kim hayâdan oldı gül gark-ı ^{c}arak

Bilmez kimse yüzüñ mâhiyyetin (332/5)
Hüsnüñüñ vasfında budur mâ-sadak

Şem^{c} bigi cân firâkuñda erir (332/6)
Rahm id aña kalmış-iken bir remâk

Sözi irürdi kemâle Ahmedî (332/7)
N'ola bes dutarsa ol Selmâna dak

333
Sabâh müşg-dem oldı kanı şarâb-ı rakîk (333/1)
Ki ^{c}aksi irer-ise ide kehrübâ-yı ^{c}akîk

Benefşe bigi humâr-ıla ser-girân olduñ (333/2)
Çü vardur al elüñe lâle bigi câm-ı rakîk

Göñül küdûretin ibrîk suyı arıtmaz (333/3)
Velîkin arıdur anı şarâb-ıla ibrîk

Sipihr ü mihr ü çü bî-mihrdür neçün bâri (333/4)
İrâdetini dil ü cânuñ idesin ta^{c}vîk

İ niçe cânları yile virüp ayaga sala (333/5)
Sabâ ider-ise cem^{c}ini zülfüñüñ tefrîk

Dudaguñuñ sıfatın câna sordum eydür kim (333/6)
Bu dikkat-ıla nice ideyim anı tahkik

Tasavvur itmedi mâhiyetin yüzüñüñ ^{c}akl (333/7)
Bes aña ben ne diyeyim ki ideler tasdîk

Yoluñ tozına nisâr ide Ahmedî cânın (333/8)
Eger olur-ısa tevfîk-i Hak anuñla refîk

Gulâm ol dil ü cân-ıla Mîr Sülmâna (333/9)
Ki devlete_irmege budur hemîn dürüst tarîk

334
Gül karşusına lâle dutar sâgar-ı ^{c}akîk (334/1)
Hayf olmaya mı ki_içmeyesin bâœe-i rakîk

Bilür misin cihânda nedür ^{c}ömr hâsılı (334/2)
Âb-ı revân u sebze vü nây u mey ü refîk

Bülbül nevâda ola sen itmeyesin ferah (334/3)
Nergis kadeh duta sen içmeyesin rahîk

Bir şîşe-y-ile taş-ısa dahı sınur velî (334/4)
Bu tevbe ki itmiş-idüm anuñ^{c} ahdini vesîk

Bâd-ı bahâr çünkim eser müşg-bûy olup (334/5)
İç bâdeyi ki ^{c}aklı olana budur tarîk

Çünkim cedîd oldı cihân nev-bahâœ-ıla (334/6)
Meyden ^{c}atîk iç ki_olasın gussadan ^{c}atîk

Nûş eyle câm-ı la^{c}li eninden anuñ ki_ider (334/7)
Yañagınuñ hayâsı ^{c}arakdan güli garîk

Râzını agzuñuñ dimezem ki teng olur (334/8)
Söz oradaki ma^{c}ni ola nâzük ü dakîk

Nergis gözüñ füsûn-ıla düşmiş-durur sakîm (334/9)
Lâle yüzüñ firâk-ıla olmış-durur harîk

Zülfine müşg isdeyü kıldı sefer gözüm (334/10)
Çînüñ yolında bilmedi kim bahr-vâr ^{c}Amîk

Her kanda Ahmedî bigi kopar mı bir güher (334/11)
Devrânlar-ıla taş olur la^{c}l ü yâ ^{c}akîk

335
Nefes ^{c}ışkuñdan urdı subh-ı sâdık (335/1)
Anuñ-çun kıldı cân bahş anı Hâlik

Cemâlüñ nakşı gözlerde letâyif (335/2)
Kemâlüñ vasfı dillerde hakâyık

Yüzüñden söyleyen kamu bedâyı^{c} (335/3)
Lebüñden zikr olan cümle dekâyık

Saçuñdan zulmet olmışdur magarîb (335/4)
Yüzüñden rûşen olmışdur meşârik

Dem-i ^{c}işret irişdi kim hazândan (335/5)
Nigâr-istân-ı Çîn ola hadâyık

Gör ahır kim şehâ ^{c}ışkuñ odından (335/6)
Ne dâg u derd-ile gitdi şakâyık

Utana gitdi gül senden ki nesne (335/7)
Bulamadı yoluñ tozına lâyık

Senüñ zülfüñe boynın ege gitdi (335/8)
Benefşe nite kim ^{c}Azrâya Vâmık

Sarardı ditrer uş yaprah meger kim (335/9)

Olur ol seyr-gâhuñdan mefârik

Irah senden yid güm hûn-ı dildür (335/10)
Ne rızk olur ki virmiş baña Râzık

Diridür Ahmedî tapuñdan ayru (335/11)
Zi katı cânlu bî-insâf ^{c}âşık

336
Ne sûret virmiş iy şeh saña Hâlik (336/1)
Ki hayrândur cemâlüñe halâyık

Lebüñ şîrînligin kim şerh itsün (336/2)
Ki dile gelmez ol nazük dekâyık

Yüzüñ vasfın beyân ben ideyim kim (336/3)
Baña rûşen olupdur ol hakâyık

Meger zülfüñe irişdi sabâ kim (336/4)
Bu resme tâze olmışdur hadâyık

Gül ü bülbül bu handân ol hırâmân (336/5)
Sanasın bezm ider ^{c}Azrâ^{c} vü Vâmık

Elüñden koma lâle bigi sâgar (336/6)
Ki gül faslından ol-durur muvâfık

Müşerref eyle bâgı kim reyâhîn (336/7)
Seni görmekligedür cümle ^{c}âşık

Cemâlüñ hasretinden yüregine (336/8)
Ne dâg urmış-durur görgil şakâyık

Nevâ vü reng ü bû-yıla gelür gül (336/9)
Olam dir ayaguñ tozına lâyık

Saçuñdur kudret-i Rabbü'l-magârib (336/10)
Yüzüñdür rahmet-i Rabbü'l-meşârik

Nisâr itdi yoluña Ahmedî cân (336/11)
Kişi oldur ki_ola yolında sâdık

337
Nefes çün tâze itdi subh-ı sâdık (337/1)
Sabûh içmek muvâfıkdur muvâfık

Şâkîk-i rûhdur mey nûş id anı (337/2)
Ki gül bitdi vü reyhân u şakâyık

Gül-ile râz dir bülbül çü görür (337/3)

Gülüñ yüzinde çoh nâzük dekâyık

Ele al lâle bigi câm-ı gül-gûn (337/4)
Ki tolu nergis ü güldür hadâyık

Çü yildür ^{c}ömr bî-mey ol ^{c}azîzi (337/5)
Yile virmek degül gül bigi lâyık

Sı tevbe şîşesin gül mevsümidür (337/6)
Ne tevbe ol kişiye ki ola ^{c}âşık

Gül ü bülbül-durur reyhân-u lâle (337/7)
Nicesi bizemiş gör yiri Hâlik

İç anı kı oldı câna kuvvet ü kût (337/8)
“Ve hâlif men ^{c}aleyhi lâ-yuvâfık”

Riyâdan Ahmedî içmez dimişler (337/9)
“Ma^{c}âz’Allahi min şerri’l-münâfık”

338
Yüzüñ cennet gül-üstânıdur el-hak (338/1)
Te^{c}âl’Allah zi düzmiş sini ol Hak

Sabâ zülfüñ deminden oldı müşgîn (338/2)
Seher yüzüñ nûrından aldı revnâk

Urur ser-sebz-kaddüñ tûbiye ta^{c}n (338/3)
Dutar şîrîn dudaguñ kevsere dak

Diler hüsn âyetin nesh ide hattuñ (338/4)
Bu tezvîr-ile nesh olmaz muhakkak

Saçuñ sevdâsı müşkil ^{c}ukde-durur (338/5)
Anı kim keşf ide böyle muglak

Gözüñ âhır zamânda ^{c}ayn-ı fitne (338/6)
Kamer devrinde gamzeñ sihr-i mutlak

Halâl olsun harâmî gözlerüñe (338/7)
Ki kanın Ahmedînüñ içdi nâ-hâk

339
Benem cân u dil-ile yâre müştâk (339/1)
Benem dil-dâde vü dil-dâre müştâk

Göñüldedür kamunuñ iştiyâkı (339/2)
Benüm her zerrem olur yâre müştâk

İşidürken cevâb-ı len terânî (339/3)

Oluram girü oldîœâra müştâk

Gözüm diler göre zülfi sevâdın (339/4)
Kemendedür bu bahtı kara müştâk

Göñül ol kaşı gözi görmek isder (339/5)
Belâya nicedür bî-çâre müştâk

Eger cân isder ise anı ^{c}aceb mi (339/6)
Olur bîmâr olan tîmâra müştâk

Yüzüñ görmek-durur şavkı Ahmedînüñ (339/7)
Belî bülbül olur gül-zâra müştâk

340
Bu dönen tokuz eyvân-ı mutabbak (340/1)
Bu seyr iden yidi şem^{c}-i mu^{c}allak

Bu nâr-ı rûşen ü bâd-ı siyeh-rû (340/2)
Bu hâk-i tîre vü âb-ı mürevvak

Bu üç mevlûd kim bunlara virdi (340/3)
Tokuz âbâ-y-ıla dört ana revnak

Bu a^{c}yân u bu a^{c}râz u bu eşkâl (340/4)
Bu deryâ-yı muhît ü bunca zevrâk

Kamu birdür sen ahvel bigi bahma (340/5)
Ki bu ahvâl ola saña musaddak

Güneş nûrında yoh-durur ta^{c}addüd (340/6)
Heyâkildedür ol bil anı mutallak

Heyâkil ara yirden götrilicek (340/7)
Ta^{c}addüdsüz kamu birdür muhakkak

Çü Hak didüñ eger ahmak degülseñ (340/8)
Bu mâ lafzın terk it kim kala Hak

Bu remzin Ahmedînüñ keşf iderseñ (340/9)
Saña kalmaya dînde nesne muglak

341
Bir muhîte düşürmişem zevrak (341/1)
Ki_andadur yidi bahr-ı müstagrak

Ne bu zevrak muhîti bildi ne dür (341/2)
Ne muhit anladı nedür zevrak

Kılmışam bu vücûd-ı mahv-ı fenâ (341/3)

Ki_anda anuñ-durur bekâ mutlak

Küfr ü İslâm u sünnet ü bid^{c}at (341/4)
Ne-durur cümle ıstılâhı firak

Bu ^{c}ibârâtı ko ki asl-ı vücûd (341/5)
Muhtelif olımaz behîc-i nesak

Güneşüñ nûrı bir-durur gerçi (341/6)
İki gösderür anı subh u şafak

Hak gerekse unıt bu mâ u meni (341/7)
Tâ ki saña dimeyeler ahmak

Mâ u men ahmakuñ kelâmı olur (341/8)
Üşbu mâi çü koyasın kala Hak

Ahmedî bir kelâm söyledi kim (341/9)
İşiden dirzi ma^{c}ni-i mutlak

342
Bu cümle derd ü hasret ü bu kamu iştiyâk (342/1)
Ayrıldugum-ıçun-durur andan zihî firâk

Yanardum istiyâk-ıla görimedin n'ola (342/2)
Şimdi ki gördüm anı vü arıtdum iştiyâk

Ölüp girü dirilmiş olam bir dahı görüp (342/3)
Fürkat gidüp olursa seni görmek ittifâk

Ben Rûmda muhayyer ü derdüñde nâlişüm (342/4)
Toldı Hicâz milk-i Sıfâhân-ıla ^{c}Irâk

Şîrîn-lebüñden ayru nedür sorma hâlümi (342/5)
Kim fürkat adına añana telh olur mezâk

^{c}Avk itdi Ahmedîyi kapuñdan cihân velî (342/6)
Câfî vü zulm pîşe-durur bu cihân-ı ^{c}âk

343
Cânumı mihmete düşüreli gam-ı firâk (343/1)
Kalmadı sabra kuvvetüm ü tâkat oldı tak

Eyyûba irse bir nefes ide mi-y-idi sabr (343/2)
Üşbu belâ ki itdi baña derd-i iştiyâk

Hicrân odında dütüni-y-iledür âhumuñ (343/3)
Her gice ^{c}ûd oldugı bu nîl-gûn revâk

Andan muhayyerem ki bu nev-rûz yüzlünüñ(343/4)

Bilemezem makâmı Sıfâhân mı yâ ^{c}Irâk

Şükr-âne cân virem ele girürse bir dahı (343/5)
Anuñ yüzini görmege bir hûb ittifâk

Gözden dökerken hûn-âbe Ahmedî (343/6)
Cânında şem^{c} bigi yanar âteş-i firâk

FÎ-KÂFİYETÜ'L-KÂF
344
Egerçi kim göñül dönmez vefâdan biñ cefâ kılsañ (344/1)
N'ola şâhâ esirgeyüp aña bir gün vefâ kılsañ

Hezârân va^{c}de itmişsin alınca göñlümi benden (344/2)
Bu kamu va^{c}denüñ n'ola birisini edâ kılsañ

Safâ bulam diyü sevdi göñül sini niceyedek (344/3)
Mükedder idesin anı n'ola bir kez safâ kılsañ

Dudaguñ Âb-ı Hayvândur kamusı derde dermândur (344/4)
N'ola ben hastaya birgün sevâb idüp devâ kılsañ

Hezârân oh atar gamzeñ benüm cânuma her lahza (344/5)
Ne ola iy hıtâ gözlü biñ ohda bir hatâ kılsañ

Cemâlüñ iştiyâkında gözüm kan yaş döker n'ola (344/6)
Ayaguñuñ tozından sen gözüme tûtiyâ kılsañ

Senüñ ol fitne gözlerüñ içerler Ahmedî kanın (344/7)
N'ola bî-çârenüñ suçın bilibenüñ cezâ kılsañ

345
Olalıdan göñüllere dâm-ı belâ saçuñ (l)
Cânları kıldı mihmet-ile mübtelâ saçuñ

Zülfüñ hevâsınuñ hevesine düşürüben (345/2)
Başları-y-ıla virüben ider hebâ saçuñ

Çün kim zirihlerine urur müşg-ile girih (345/2)
Cânları müşk-ile salar ol pür-cefâ saçuñ

Niçe ki cân alur u göñül dutmaz karâr (345/3)
Diler ki bir kıl-ıla cihânı duta saçuñ

İy niçe gül yüzi ki sarardur cefâ-y-ıla (345/4)
Çün kim sabâdan ola perîşân kara saçuñ

Halkuñ günini şâm bigi itmeg-içün siyâh (345/5)
Ne Rûm kaldı ki_almadı ne hoœ Hıta saçuñ

Gözüñ dahı Ahmedîye ne ^{c}işvedür itdügi (345/6)
Yitmez mi ol şikeste-garîbe belâ saçuñ

346
Bir fitne saldı memleket-i câna beñlerüñ (346/1)
Ki_itdi hezâr ^{c}âkılı dîvâne beñlerüñ

Kayd eyledi göñül kuşını dâm-ı ^{c}anbere (346/2)
Gül üzre müşgden saçalı dâne beñlerüñ

Hoş irdi saçlaruñ zulumâtını kat^{c} idüp (346/3)
Şöyle ki Hızr çeşme-i hayvâna beñlerüñ

Şîrînlig-ile sürmege ^{c}ömrini cân bigi (346/4)
Tûti-sıfat konar şeker-istâna beñlerüñ

Yâkût dudaguñ bulalı ki_oldı câna kût (346/5)
Biñ ta^{c}ne urdı la^{c}l-i Bedahşâna beñlerüñ

Zülfüñ bigi göñül aluban dutamaz karâr (346/6)
D iler ki Türk-i tâzi ide îmâne beñlerüñ

Şâhâne Ahmedî ki gedâ bigi cânları (346/7)
^{c}Işkuña çâker eyledi şâh-âne beñlerüñ

347
Bu ne reng ü bu ne nakş-ı mübârek (347/1)
Ki yazmış-durur anı Hak tebârek

Saçuña kul yazıldı müşg ü ^{c}anber (347/2)
Bu mukbil oldı lâ-büd ol mübârek

Ayaguñ tozı ^{c}akla sürme-i çeşm (347/3)
Yoluñ topragı câna tâc-ı tarek

Berây'Allahü'l-berâyâ min türâbin (347/4)
Ve kad sevvâke min nûrın ve bârek

Firâkuñda ahan seyli gözümden (347/5)
Ni sorarsın sakâ'llahü diyârek

Girü başladı câœû göz füsûna (347/6)
Hazârek iy dil-i hasta hazârek

Kerem kıl Ahmedi zahmına rahm it (347/7)
İlâhî iz de^{c}âke ve's-tecârek

348
Câna cihânı yahdı bu cânâne gözlerüñ (348/1)
Ne kaşuñ itdi rahmı bu câna ne gözlerüñ

Dil teng itdi gonca-i sîr-âbı dudaguñ (348/2)
Bîmâr kıldı nergisi mestâne gözlerüñ

Yûsuf cemâlini idüben kıssa sûretüñ (348/3)
Bâbil füsûnın eyledi efsâne gözlerüñ

Dermân idem didi dudaguñ derdüme velî (348/4)
Komaz beni irişmege dermâne gözlerüñ

İder hezâr ^{c}âbidi güm-râh kaşlaruñ (348/5)
Kılur hezâr ^{c}âkılı dîvâne gözlerüñ

Komadı cân u dil bu cihânda ki almadı (348/6)
Başladı şimdi garet-i imâne gözlerüñ

Oldı Ahmedî hedef bigi pür-zahm kim müdâm (348/7)
Tîr-i kazâ atar bu perîşâne gözlerüñ

349
Hoşdur bu gün ki toldı cihân cümle bûy u reng (349/1)
Sâkî elinde sâgar u mutrib elinde çeng

Subh u bahârdur koma bugün sabûhı kim (349/2)
Yarın irince itmeye şâyed felek direng

Gülbizenüp gelür kadem ur gül-sitâna kim (349/3)
Gül yüzüñi görüp nicedür bile bûy u reng

Açduñ meger nikâb ki şavkı-y-la yüzüñüñ (349/4)
Hoş cûşa geldi kûh-ıla sahrâ vü hâk ü seng

Kurmış kemânı gamzeñ ü atmış haœngi râst (349/5)
Girü bu fitne kimüñ-ile diler ide ceng

Çekdüm ben ol ^{c}ikâbı ki tîhûya bâz ider (349/6)
Zülfüñ ^{c}ukâbı bagruma nâ-geh uralı çeng

Şîrîn beyân ider lebüñüñ vasfın Ahmedî (349/7)
Gerçi olur bu kâfiyede söz mecâli teng

350
Dür mi bu dürc-i la^{c}lde yâ-hûœ güher dişüñ (350/1)
Biñ dürre hûn-bahâ-durur agzuñda her dişüñ

Hûrşîd ü mâhı nûr-ıla rûşen kılur yüzüñ (350/2)
Pervîn-ile sitâreye hurde dutar dişüñ

Sen nicesi gühersin i cân kim olup-durur (350/3)
Yâkût-ı ter dudaguñ u lü'lü-yi ter dişüñ

Gonca bigi tebessüm idicek lebüñ olur (350/4)
Agzûñda rûşen eyle ki nûr-ı seher dişün

Cânlara sırr-ı kevseri tefsîr ider lebüñ (350/5)
Ve'n-necmiden göñüllere virür haber dişüñ

Sordumsa bir sü'âl lebüñden nedür sebeb (350/6)
Kim la^{c}li böyle dürr-ile penhân ider dişüñ

Şîrîn ü pür-safâdur u ter Ahmedî sözi (350/7)
Zikrine düşeli lebüñ-ile güher dişüñ

351
Devletüm ü baht-ı bîœârum senüñ (351/1)
Haşmetüm ü ^{c}izz mikdâru senüñ

Cism ü cân u mülk ü mâl u dîn ü dil (351/2)
Baş u ^{c}ömr ü ^{c}akl hüş-yârum senüñ

Ben kimem arada kim varam diyem (351/3)
Hem ne-y-ise yogum u varum senüñ

Zahirümde bâtınumda ser-te-ser (351/4)
Âşikârâm u hem esrârum senüñ

Fehm ü vehm ü hem beyân u hem lisân (351/5)
Fikr ü zikr ü hûb-güftârum senüñ

Harf ü savt-ıla kelâm u nutkum uş (351/6)
Kavlüm ü lafz-ı şeker-bârum senüñ

Dünyada bâgum senüñ ^{c}ukbîde hem (351/7)
Kevser ü cennât ü enhârum senüñ

Kuvvetüm yoh senden ayru zerrece (351/8)
Cünbişüm hem kâr u kirdârum senüñ

Ahmedîyem hamdüm ü medhüm kam (351/9)
Nazm u nesr ü cümle eş^{c}ârum senüñ

352
Sevdi göñlüm şol şehi kim vâlihidür cân anuñ (352/1)
Cân fidâ kılur dudagı la^{c}line mercân anuñ

Cân virürler aña ^{c}âşıklar zihî devletlü cân (352/2)
Hasta yolında terk ola anuñ bigi cânânenüñ

Hasta cânum ^{c}ışkı odına yahılursa n'ola (352/3)
Şem^{c}a düşüben yahılmahdur işi pervânenüñ

^{c}Akl miskîn olmış anuñ zülfünüñ sevdâsına (352/4)
Boynına müşgîn selâsil gerek ol dîvânenüñ

Zülfidür dâm-ı ^{c}âbîr dâne-i ^{c}anber beñi (352/5)
İy niçeler dâmına düşmiş bu ^{c}anber-dânenüñ

^{c}Işk sultânı göñül mülkin ^{c}imâret eyledi (352/6)
Gör ne bahtı var-ımış bu gûşe-i vîrânenüñ

Çün leb ü dendânı vasfın nazm kılur Ahmedî (352/7)
Şerme-sâr olur nizâmı la^{c}l-ile dür-dânenüñ

353
Seni seven kişi pervâne bigi yane gerek (353/1)
Aña ^{c}âşık ola şem^{c} bigi yâ ne gerek

Seven kişi yañaguñuñ gülini lâle-sıfat (353/2)
Ciger kanına boyanup yüregi yane gerek

Ala gözüñ ne belâdur ki olıcak ser-mest (353/3)
Ne fitne ki_uyhuda yatur kamu uyane gerek

Yoluñda gitdi dil ü dîn ü cân u ^{c}akl ne gam (353/4)
Aña ki ^{c}âşık ola sabr her ziyâne gerek

İşigüñüñ tozı-durur sa^{c}âdete iksîr (353/5)
Orada yüzini sürene kîmiyâ ne gerek

Cemâlüñe irişüp şem^{c} bigi nûr olmah (353/6)
Yoluñda cân oda salup başın koyana gerek

Çü şerh ider lebüñüñ vasfın Ahmedî bülbül (353/7)
Sözini işiden eydür bu tûtîye ne gerek

354
Şem^{c} bigi yaş yirine ahdı kanı çeşmümüñ (354/1)
Sabrı n'oldı göñlümüñ uyhusı kanı çeşmümüñ

Ol yüzi gül saçları sünbülden ayru düşmişem (354/2)
Anuñ-ıçun oldı yaşı erğâvânî çeşmümüñ

Ola ki_ol şâhuñ hayâli bir güzer kıla diyü (354/3)
Dürlü güherle bezendi hâne-dânı çeşmümüñ

Yüzüñe hayrân anuñ-çun olmışam nergis-sıfat (354/4)
Kim senüñ zîbâ yüzüñdür gül-sitânı çeşmümüñ

Bir nefes uyhu gele görem hayâlüñi diyü (354/5)
Gicelerde taña kalur pâsübânı çeşmümüñ

Durmaz ahar Nûh bigi gark idiserdür meger (354/6)
Yiryüzin ucdan uca seyl-i revânı çeşmümüñ

Cûyibâr u çeşmenüñ ger revnâkı oldı-sa serv (354/7)
Uş hayâli kaddüñüñ serv-i revânı çeşmümüñ

Yaşlu gözüm nûr-ıla rûşen ola-y-dı dâyimâ (354/8)
İşigün tozı tolarsa sürme-dânı çeşmümüñ

Ahmedînüñ yüregine zahm urur gamzeñ ohı(354/9)
Pes nedendür kim dökilür bunca kanı çeşmümüñ

355
Şaldı hûñ-ı cigere la^{c}l-i Bedahşânı lebüñ (355/1)
Karayup sohdı yire çeşme-i hayvânı lebüñ

Cânlara ger heves ide lebüñi cân ne ^{c}aceb (355/2)
Kim kamu cânlara oldı meded-i cânı lebüñ

Çünki kanûn-ı şifâ birbidi Hak halka seni (355/3)
Kamu derdüñ ne ^{c}aceb ger ola dermânı lebüñ

Birkez öyköndüg-içün sehv-ile gonca lebüñe (355/4)
Niçe kez virdi yile gör gül-i hândânı lebüñ

^{c}Allem'Allah iy yüzi Yûsuf olur bey^{c}i beleş (355/5)
Alsa bir bûseye biñ la^{c}l-i Bedahşânı lebüñ

Lebüñi beñzedürim şekkere şîrîn ol kim (355/6)
Tengi getürdi hezârân şeker-istânı lebüñ

Ol kişiye ki degül şakk-ı kamer mümkindür (355/7)
Söyle gör nice ider şak meh-i tâbânı lebüñ

Mütecezzî degül ol nokta-i vehmi diyene (355/8)
Gör ne rûşen getürür gün bigi bürhânı lebüñ

Ahmedî hat eserin gördi lebüñde didi kim (355/9)
Zî bitürür bir arada gül ü reyhânı lebüñ

356
^{c}Âşık olana ^{c}ışk odından nişân gerek (356/1)
Bagrı kebâb gözlerinüñ yaşı kan gerek

Yârı diyen gerek kim ola gayrden berî (356/2)
Cânânı isdeyen kişiye terk-i cân gerek

Cevre kıla tahammül iden yârı arzû (356/3)
Sabr ide hâre her kim aña gül-sitân gerek

Şem^{c} ü safâdur ol sanem aña irişmege (356/4)
Pervâne bigi yanmaga tâb ü tüvân gerek

Sinüñ yüzüñ görene ne hâcet likâ-yı hûr (356/5)
Kapuñda yir bulana ne bâg-ı cinân gerek

Gonca-lebüñden isder-idüm söz açam velî (356/6)
Ol râz-ı nâzüki bilürem kim nihân gerek

Anuñ-çun Ahmedî heves ider lebüñe kim (356/7)
Dil hastadur aña şeker-i nâr-dân gerek

357
^{c}Işkuñ odına yahılursam ne bâk (357/1)
Şem^{c} yanmayınca olmaz nûrı pâk

Bir hevâ düşürdi ^{c}ışkuñ başuma (357/2)
Ki_ol hevâdan oda yandı âb u hâk

Gonca la^{c}lüñ hasretinden teng-dil (357/3)
Gül yañaguñ hayretinden sîne çâk

^{c}Akl alur zülfüñ gözüñ kanum içer (357/4)
Dahı maksûduñ nedür rûhı fidâk

Şerha şerhadur firâkuñdan ciger (357/5)
Ney bigi andan oldı nâlem sûz-nâk

Zülfüñe ne gussa hayrân olsa ^{c}akl (357/6)
Leylîye ne ola ger Mecnûn helâk

Ahmedî pervânesidür ^{c}ışkuñuñ (357/7)
Ger cemâlün şem^{c}ine yâne ne bâk

358
^{c}Âşık olan kişinüñ göñli münevver gerek (358/1)
N'irede bahsa orada yâr musavver gerek

Gözlerüm uş dem-be-dem ivine saçar gül-âb (358/2)
Ki_anda hayâlüñ varur ora mutahhar gerek

Rûh-ıla kalbe safâ ışk-durur ışksuz (358/3)
Kalb olıcak kalb olur kalb-i mükedder gerek

Od u su içindedür ^{c}âşık olan şem^{c}-vâr (358/4)
Suda balıh oluban odda semender gerek

Çün li-men'lik-mülk-ile ^{c}ışk ^{c}alem götüre (358/5)
Cân u göñül hükmine cümle musahhar gerek

Niçe ki cehd iderem vasluña girmez ele (358/6)
Cehd ile ne iş bite baht mukadder gerek

Ahmedî dîvânını n’irede ki ohıyalar (358/7)
Defterî Şeyhoglınuñ kendü bigi ebter gerek

359
Kasd itdi kim bir âl-ıla biñ can ala gözüñ (359/1)
Ne fitne kopdı devr-i kamerde ala gözüñ

Gamzeñ güşâœın eyle bu cânlara kıldı râst (359/2)
Kim bir kez eylemedi biñ ohda hatâ gözüñ

^{c}Akl-ıla cân-durur dil ü dîn kasd itdügi (359/3)
Oldı meger halâyıka ^{c}ayn-ı ^{c}anâ gözüñ

Kıyma bu halka sen ki kıyâmet ider kıyâm (359/4)
Her kimse kim bahar-ısa bir dem kıya gözüñ

Bu fitne vü fütûr u bu âşûb-sihr-ile (359/5)
Tâ hoœ neler ide bu cihâna belâ gözüñ

Bu dil-siyahlıga nazar itgil ki bî-günâh (359/6)
Mü’min kanın döküp sanur anı gaza gözüñ

Gamzen ne sihr ider ki vefân arturur göñül (359/7)
Niçe kim Ahmedîye çog ide cefâ gözüñ

360
Kaddüñ öñinde tûbî iy dil-ber neme gerek (360/1)
Agzuñ katında çeşme-i kevser neme gerek

Müşgîn saçuñ hevâsı-la reyhânı n’eylerem (360/2)
Fitne gözüñ sevâdı-la ^{c}abher neme gerek

Yüzüñ katında lâleyi neylerem anda kim (360/3)
Şem^{c}-i cihân-fürûz ola micmer neme gerek

Vasf itdügüm lebüñi baña kût-ı cân-durur (360/5)
Yâkûtı n’eylerem dahı gûher neme gerek

Vasluñ safâsı-çun dilerem bu cihânı ben (360/6)
Sensüz eyit bu hâk-i mükedder neme gerek

Devlet müyesser itse ki_olam saña hâk-i pây (360/7)
Baht-ı Kubâd u tâc-ı Sikender neme gerek

Şîrîn-lebüñ katında n’ider Mısrı Ahmedî (360/8)
Her kanda ki Âb-ı Hızr ola şekker neme gerek

361
Kaşuñ kemânını kurubanuñ belâ gözüñ (361/1)
Cânlara râst eyledi tîr-i kazâ gözüñ

Terk-i Hıtâ-durur niçe ki_atar kader bigi (361/2)
Ohın nişâneye irürür bî-hatâ gözüñ

[c]Akl u göñül n'olur ki ide sihr-ile esîr (361/3)
Hârût-ı Bâbil içre bu [c]ayn-i [c]anâ gözüñ

Ne cân kodı ne [c]akl ki âl-ıla almadı (361/4)
Şimdi diler ki dîn-ile îmân ala gözüñ

Ger olma-y-dı cânlara la[c]lüñ hayât-ı bahş (361/5)
İderdi cümle cân u cihânı fenâ gözüñ

Geh câna kasd ider ü geh dîn ü dil alur (361/6)
Ne fitne kopdı devr-i kamerde ala gözüñ

Ne [c]işvedür bu kim dahı mihrüñi arturur (361/7)
Niçe ki Ahmedî'ye çoh ider belâ gözüñ

362
Kaşuña ol ki ider fikr-i bârîk (362/1)
Hilâl-i [c]anberîn dir celle bârîk

Gözüñ bahup yüzüni görmiyecek (362/2)
Olur gün baña gice bigi târîk

Baña dirler ki [c]ışkın terk id anuñ (362/3)
Ne bilür devletüñ kadrin megâlîk

Dil ü cân kıblesin n'ola senden (362/4)
Eger bir râhata irse sa[c]âlîk

Cihânun mâliki olduñ anuñ-çun (362/5)
Memâlik saña oldılar memâlik

Yuhibbük küllü berrin fî'l-berâya (362/6)
Ebarek'Allahü külle men yu[c]âlîk

Kaşuñdur Ahmedî cânına mihrâb (362/7)
Anuñ-çundur hayâli hûb u bârik

363
Göñlüñe irmesün ebedâ hîç gam senüñ (363/1)
Zâtuñ cihândan olmasun iy şâh kem senüñ

Hayf ola kim elem ire nâzük-vücûduña (363/2)

Senden ırah ^{c}adûña irişsün elem senüñ

Sen Âb-ı Hızrısın saña layık degül gubâr (363/3)
Sen Rûh-ı Kudsin neñe irer sekam senüñ

Sen âyet-i şifâsın elem sende nîşedür (363/4)
Biñ ^{c}illete gerek kim ola aduñ em senüñ

Sen zât-ı ^{c}adlsin ^{c}arz-ıla bu ^{c}ârıza (363/5)
Nâzük-mizâcuña nice ider sitem senüñ

Şâdî vü bâœe hûn-ı siyâvuşdur arada (363/6)
Bezmüñden ayru düşeliden câm-ı Cem senüñ

Her-dem hezâr-bâr olur zâr Ahmedî (363/7)
Göñlüñde niçe kim tuya bir zerre gam senüñ

364
Göñül mülkine ^{c}ışkuñ oldı mâlik (364/1)
Seni iderler heves cümle memâlik

Gözüñ sihrinedür âşüfte-dil hûr (364/2)
Yüzüñ nûrınadur hayrân melâ'ik

Kemendi zülfüñüñ ^{c}akla muhâlif (364/3)
Sevâdı gamzeñüñ câna mehâlik

Yüzüñ gören fidî_ider yoluña cân (364/4)
Bu nâzük-veche bu-durur fezâlik

Gözüñ göñlümi aldı cân dahı alsa (364/5)
Ne çare "küllü men fî'l-arzı hâlik"

Kaşuña bahdı kıble sandı ^{c}âbid (364/6)
Saçuñı gördi yoldan azdı sâlik

İder sabr Ahmedî hicrüñ odına (364/7)
Le^{c}all'Allahü yuhdis ba^{c}de zalik

365
Güne hilâl bigi çeküben kemân kaşuñ (365/1)
Yahar cihânı fitne-y-ile bî-gümân kaşuñ

Tîr-i kaza-durur ki_atılur gamzeñüñ ohı (365/2)
Anuñ-ıçun kimesneye virmez emân kaşuñ

Ger secde var-ısa saña karşu farîzadur (365/3)
Kim kıbledür işigüñ ü mihrâb-ı cân kaşuñ

Devr-i kamerde yüzüñ-ile ideli kırân (365/4)

Âhır zamâne fitnesin ider ^{c}ayân kaşuñ

Kan içmege hevesde-durur her nefes gözüñ (365/5)
Cân almaga işâret ider her zamân kaşuñ

Biñ cânı gamzeñ ohına kıldı hedef velî (365/6)
Birine rahm itmedi nâ-mihrü-bân kaşuñ

Kılur nişâne cân u revânını Ahmedî (365/7)
Her gamze ohına ki_ider anı revân kaşuñ

366
Mâhiyyetini ^{c}akl idemez yüzüñ idrâk (366/1)
Bes sini tasavvur ide mi kimsene hâşâk

Şavkı-la yanar tal^{c}atuñuñ sâl ü meh encüm (366/2)
^{c}Işkı-la döner hiœmetüñüñ rûz u şeb eflâk

Zülfüñ hevesi kıldı perîşân beni tâ hoœ (366/3)
Dahı ne ide baña bu sevdâ-i hatar-nâk

Senden ne haber virdi gül-istâne sabâ kim (366/4)
Gül anı_işidüp şavk-ıla kıldı yahasın çâk

Göñül ki senüñ oldı n'ider cân u cihânı (366/5)
Hâşâ sen olan yirde ki ola has ü hâşâk

Pâkîze nazar oldı gözüm sini göreli (366/6)
Hoœ saña bahanuñ gerek ola nazarı pâk

Ten hazzın unıda dileyen rûh safâsın (366/7)
Su sâfi olur çün gider andan eser-i hâk

Ger Ahm-ediye idesin iy dost ^{c}inâyet (366/8)
Bu cümle cihân düşmen olursa aña ne bâk

367
Ne yüzdür böyle hûb u rûşen ü pâk (367/1)
Meh ü mihr ola mı bu hüsne hâşâk

Ezel nakkâşı nakşuñı yazarken (367/2)
Nazar ol nakşa idüp didi levlâk

Ne yüz bu kim katında_anuñ görinür(367/3)
Gül ü gül-zâr-ı cennet hâr u hâşâk

Gözümdedür sevâdı gözlerüñüñ (367/4)
Ki nergis anda biter ki_ola nem-nâk

Yüzüñe gül teşebbüh itdügi-y-çün (367/5)

Hak anı yile virüp eyledi hâk

Benefşe zülfüñüñ ^{c}ışkına düşdi (367/6)
Bu sevdâdan perîşandur u gam-nâk

Saçuñ göñüllerüñ kaydında çâbük (367/7)
Gözüñ cânları sayr iklemre çâlâk

Lebüñ vasfını sordum ^{c}akla didi (367/8)
Kim itdi kim ide cân sırrın idrâk

Sen olduñ fikr ü zikr Ahmedînüñ (367/9)
Anuñ-çundur sözi her ^{c}aybdan pâk

368
Nev-bahâr oldı girü bâg-ıla büstânı görüñ (368/1)
Nice ser-sebz-durur tâze gül-istânı görüñ

Nicesi saçdı hevâ ^{c}anber-i sârâyı bahuñ (368/2)
Nicesi dökdi bulıt gûher-i ^{c}Ummânı görüñ

Nice Dâvud bigi nâle ider bülbül-i mest (368/3)
Nice düzmiş girü gül çetr-i Süleymânı görüñ

Câm-ı zer almış ele nergis-i ra^{c}nâya bahuñ (368/4)
Sâgâr-ı la^{c}l dutar lâle-i nu^{c}mânı görüñ

Çün sabâh irdi vü oldı girü hoş vakt-i sabûh (368/5)
Giceden var mı dahı_ol la^{c}l-i Bedahşânı görüñ

Ellerin nice götürmiş göge şöyle ki çınâr (368/6)
Şeh du^{c}âsında durup serv-i hırâmânı görüñ

Mey-i reyhâniye sâkî ola her kişi zi hayf (368/7)
Anı suñmahlıga ol saçları reyhânı görüñ

Nergis ü gül ne gerek ol göz-ile yüze bahuñ (368/8)
La^{c}l-ile dür ne gerek ol leb ü dendânı görüñ

Yile varur gülüñ evrâkı nazar itmeñ aña (368/9)
Ahmedî yazdugı bu defter ü divânı görüñ

369
Nazar itmek bu cihân-ıla bu cânâ ne gerek (369/1)
Ol kişiye kim aña dil-ber-i cânâne gerek

Cân diler kim ola kurbân ayaguñ topragına (369/2)
Ger kabûl olur-ısa dahı bu câna ne gerek

Baña dirlir ki neçün cân viresin ^{c}ışkına anuñ (369/3)

Nem olur iy ^{c}aceb ol nesne ki canâne gerek

Kaşlaruñ ^{c}işvesi vü gözlerüñ efsûnı-y-ıla (369/4)
^{c}Akl-ıla dîn ü dil alduñ dahı cânâ ne gerek

Ger makâm itdi-y-ise göñlümi ^{c}ışkuñ ne ^{c}aceb (369/5)
Kanda kim genc var anuñ yiri vîrâne gerek

Yaşum içinde taleb itse hayâlüñi gözüm (369/6)
Nola deryâya düşer ol ki_aña dür-dâne gerek

Cân virür-ise hevâsına saçuñuñ bu göñül (369/7)
Ol ki zencîri hevâ eyleye dîvâne gerek

Mescid ü medreseye saldı riyâ şirk ü nifâk (369/8)
Şirkden kurtılayım diyene mey-hâne gerek

Ahmedî itdi-se peymân ki dahı içemeye mey (369/10)
Aña keffâret-içün bir iki peymâne gerek

370
Niçe kim göresin yüzin Halîlüñ (370/1)
Kemâli sun^{c}ını zikr it Celîlüñ

Yolına terk it yâruñ dil ü cân (370/2)
Anı isder-iseñ budur sebîlüñ

Bedel saña kim olısar cihânda (370/3)
Çü yohdur âferînişde bedîlüñ

Lebüñ kim teşne-durur aña kevser (370/4)
Giderdi yüzi suyın selsebîlüñ

Atarsân baña at gamzeñ ohın kim (370/5)
Hevesdeyem ki_olam sinüñ katîlüñ

Hakuñ dîœârına münkir olana (370/6)
Yüzüñ göster ki_ola rûşen delîlüñ

Yanar ^{c}ışkuñda cânı Ahmedînüñ (370/7)
Nice kim şem^{c} içinde fetîlüñ

371
Hicrüñle yüregümi tolı yara eyledüñ (371/1)
Agyâre idecek işi sen yâre eyledüñ

Cân gül-şeker dilerdi lebüñden aña müjeñ (371/2)
Hâr oldı zî devâ ki bu bîmare eyledüñ

Zülfüñ göñül alur u gözüñ câna kasd ider (371/3)

Ne fitnedür ki işbu giriftâre eyledüñ

Sabr-ıdı baña çâre her işde anı dahı (371/4)
[c]Işkuña aldurup beni bî-çâre eyledüñ

Fettân saçuñ hevâsına âşüfte idüben (371/5)
Bâd-ı sabâ bigi beni âvâre eyledüñ

Dîn-idi bes ki zülfüñ anı itmemişdi sayd (371/6)
Uş anı dahı almaga göz kara eyledüñ

Biñde birini şerh idemez Ahmedî beyân (371/7)
Ol mihmetüñ ki sen bu dil-efkâre eyledüñ

372
Yaralıdur gamzeñ ohından yürek (372/1)
Yâre zahmı böyle mi urmah gerek

Gözlerüm yaşında_eridi cân u ten (372/2)
Şöyle ki_odda şem[c] erir suda nemek

Nâlişümden taña kaldılar nücûm (372/3)
Hasretümden hayrete düşdi felek

Sabr it dirler baña andan ırah (372/4)
Nice dirile sudan daşra semek

Tolu kand-ıla lebüñ la[c]li baña (372/5)
Ne revâdur böyle hûn-ı dil yimek

Kan-durur hicrüñ humârından ciger (372/6)
Kanı vasluñ bâœesinden bir yürek

Senden ırah bagrumuñ hâli nedür (372/7)
Sor gözüm yaşına ki_eyde yik-be-yek

Bu kemâle olmaz insânda cemâl (372/8)
Sen meger hûrî olasın yâ melek

Yüzüñüñ vasfın hoş eydür Ahmedî (372/9)
Gerçi arturmaz güneş yüzin bezek

373
Yahıldı fürkatüñ odından uş karara yürek (373/1)
Meger ki vasluñ ire kim gele karâra yürek

Niçe gözü yaşarup sûz-ıla kurıya ciger (373/2)
Niçe yüzüm sararup derd-ile karara yürek

Girü kara gele yaşlu gözlerüm dirler (373/3)

Çü şem^c bigi yanar nicesi karar yürek

Dütüni âhumuñ uş dutdı yiryüzini meger (373/4)
Diler ki gögi kararda bu bahtı kara yürek

Yürege cevrüñ-ile katre katre kan tamuban (373/5)
Bir araya dirilüp beñzedi enâra yürek

Gözümden anuñ-ıçun yaş yirine kanlar ahar (373/6)
Ki gamzeñ oh-la iy yâr toldı yara yürek

^{c}Aceb mi ^{c}ûd bigi itse Ahmedî nâle (373/7)
Ki oldı ney bigi derdüñle pâre pâre yürek

374
Bu menzil-gâhı itsün Hak tebârek (374/1)
Saña iş şâh-ı meymûn u mübârek

Sen olsın kim ider sultân-ı encüm (374/2)
Ayaguñ topragını tâc-ı târek

Bilâd-ıla diyârı itdi ma^{c}mûr (374/3)
Senüñ ^{c}adlüñ sakiyy'Allah diyârek

^{c}Adûña âyet-i Mülk oldı tahrîm (374/4)
Saña_irdi sûre-i Feth ü Tebârek

Gül-istânda senân-ıla_oldı mevzûn (374/5)
Nevâ-yı bülbül ü lahm-ı çekâvek

Saña çâker yaraşur yüz Ferîdûn (374/6)
Saña bende gerekdür biñ Siyâmek

Saña hasm olanuñ adın cihânda (374/7)
Kılıcuñ-ıla ider uş kazâ hakk

Kemalüñden bilinür ki_oldı saña (374/8)
Mu^{c}allim ^{c}akl-ı kül Cibril atabek

Ezelde urdılar bahtuñ esâsın (374/9)
Ebedden düzdiler anuñ-çun âhek

Ne kim dir Ahmedi medhünde_olur râst (374/10)
Günüñ nûrı bigi kim yoh aña şekk

Yoluñda yay bigi egri olanuñ (374/11)
Ciger-gâhına irsün tîr ü nâvek

FÎ KÂFIYETÜ'L-LÂM
375

Aç nikâbı yüzüñi ^{c}âşıklaruña ^{c}arza kıl (375/1)
Kim firâkuñdan yahıldı şem^{c} bigi cân u dil

Kût-ı rûh u kuvvet-i dil eylemiş vasluñı Hak (375/2)
Anuñ-ıçun cân u göñül saña oldı müştagıl

Zülfüni sünbül görüp dir kim zihî reyhân-ı rûh (375/3)
Boyuña bahup çenâr eydür zi serv-i müntakıl

Cân u dil olsun fidî lutfuña iy Perverdigâr (375/4)
Kim senüñ suñ^{c}uñ-ıla bu hüsni buldı âb u gil

Sûz-ıla bir sâz it iy mutrib-i hoş-nagme kim (375/5)
Nev-bahâr u yâr bize hem-nişîn oldı bu yıl

Sâkiyâ sâz-ı sabûh it câm encâmı ko (375/6)
Kim sabâdur ^{c}anber-efşân u hevâdur mu^{c}tedil

Bülbüli gûş it güle karşu ne söz eydür sabâh(375/7)
Bu ne sözdür anı ^{c}âşıklar bileler bu ne dil

Sâni^{c}üñ sun^{c}ın nezâre kılmaguñ hengâmıdur(375/8)
Uyır-ısañ iy göñül uyan u esrükseñ ayıl

Ahmedî yâruñ leb ü dendânı vasfın ideli (375/9)
Şekkürüñ zevkin ü gûher nazmını kıldı hacil

Şehr içinde cehl-ile şöhret dutan kargalaruñ (375/10)
Ta^{c}nesinden olma iy bülbül nefeslü münfa^{c}il

376
Âh ki göñli şâhumuñ ben kulı-y-ıla uz degül (376/1)
Anuñ-ıçun ki tâli^{c}üm hiç benümle uz degül

Sabr iderem kim cefâsına ne dilerse_işleye (376/2)
Çün kamu halka_eyledür baña bu yaluñuz degül

Ol ki baña_ögüt virüp yâruñı terk it diye (376/3)
Bâœ-ı hevâdur ögüdi didügi sözi söz degül

Kıblesidür göñlümüñ yüz kime döndürem dahı (376/4)
Tapdugı kıble kişinüñ birdür iy dost yüz degül

Âl-ıla_ala gözlerüñ ^{c}akl-ıla cândur aldugı (376/5)
Kanda kim câœûlar ola_ol ara fitnesüz degül

Yüzüñe karşu_âyîne şem^{c} bigi erimedi (376/6)
Yüzine saht-rûlaruñ yüz dimegil kim yüz degül

Azma yoluñda Ahmedî üzme özüñi gussadan (376/7)

Hakdan ümîd üzmegil gerçi ki bahtuñ uz degül

377
Uyhu girse-y-di gözüme ol cemâl (377/1)
Gösdere-y-di baña düşde bir hayâl

Cân başa_iltem dir saçuñ sevdâsını (377/2)
Bu perîşânlıhda zî fikr-i muhâl

Hayrete düşdüm ki zülfüñe sabâ (377/3)
Bu fütûr-ıla nice buldı mecâl

Dök bu perr ü bâli ol bâlâ-y-ıçun (377/4)
Ki_ol hevâda uçamaz bu perr ü bâl

Terk ide cânını yârı isdeyen (377/5)
Kim bu yolda ten belâdur cân vebâl

Düşdi meftûn ol harâmî gözlere (377/6)
Ahmedî ki_oldı sözi sihr-i halâl

Ger Hocende irişürse bu kelâm (377/7)
Derrühü lillah diyü rûh-ı Kemâl

378
Olalı sihr-ile gözüñüñ ^{c}işvesi mesel (378/1)
Zülfün düşürdi bini belâ dâmına el el

Şîrîn-durur hadîsi senüñ agzuñuñ velî (378/2)
Bir söz-durur ki kimse aña bulmadı mahal

Çoh dürlü itdiler yüzüñ-ile saçuñda bahs (378/3)
Devr-i teselsül añılıcah çoh olur cedel

Rûh-ı yigânesin sana kim olısar ^{c}ivaz (378/4)
^{c}Ömr-i ^{c}azîzsin saña kim bulısar bedel

Cânuma ^{c}ışkuñı ebedâ itdiler ^{c}atâ (378/5)
Cem^{c} oldugında bir yire hengâme-i ezel

Göñül saçuñ hevâsına itdi-y-ise heves (378/6)
^{c}Ayb itme kim uzadı olur sâhat-i emel

Hâlini göñlüñüñ bilür ol yâr Ahmedî (378/7)
Lîkin ne nef^{c} ide saña ^{c}ilm-i bilâ- ^{c}amel

379
Anuñ-ıçun virdi saña bu cemâli ol celîl (379/1)
Kim kemâl-i sun^{c}ına ola yüzüñ rûşen delîl

Gül hayâsın yire döküp yüzüñe öykünmiş meger (379/2)
Lâ-cerem uş yile varup topraga düşdi zelîl

Didügi-y-içün benefşe kim saçuña beñzerem (379/3)
Dilini tartup kafâdan itdiler anı kelîl

Tutaguñuñ hasretinden gonca olup teng-dil (379/4)
Gözlerüñüñ fitnesinden nergis olmışdur ^{c}alîl

Hızr la^{c}lüñe_irmedi kim itdi nûş Âb-ı Hayât (379/5)
N'ola kevser sansa şûr-âbı zarûretde galîl

Ne ^{c}aceb öykünür-ise serv-i zîbâ boyuña (379/6)
Kim tavîl olanda olmaz ^{c}akl olur kalîl

Ahmedî sabr eyle ^{c}ışk odına İbrâhîm-vâr (379/7)
Ger dilersen kim olasın yâr katında Halîl

380
Baœ-ı sabâ selâmumı cânâna ^{c}arza kıl (380/1)
Ten ihtiyâcını kerem it câna ^{c}arza kıl

Ol zülfi zulmetinden eger kılasın güzer (380/2)
Susalıgumı çeşme-i hayvâna ^{c}arza kıl

Hüddüt bigi çü peyk-i Sebâsın sen iy sabâ (380/3)
Karıncanuñ sözini Süleymân'a ^{c}arza kıl

İşbu za^{c}îf hâlini ol şâha it beyân (380/4)
İşbu gedây fakrını sultâna ^{c}arza kıl

Vâlıhlıgumı ol yüzi gül-zâre şerh it (380/5)
Hayrânlıgumı ol saçı reyhâna ^{c}arza kıl

Tûtî hikâyetin şeker-istâna söylegil (380/6)
Bülbül şikâyetini gül-istâna ^{c}arza kıl

Bu zerrenüñ peyâmın idüp âfitâba vasf (380/7)
Bu katrenüñ niyâzını ^{c}ummâna ^{c}arza kıl

Yandı_ol harîb fürkati-ile cân u dil oda (380/8)
Gel iyi tabîb derdümi dermâna ^{c}arza kıl

İhlâsın Ahmedînüñ eyit pâœîşâhına (380/9)
Hâkâni iştiyâkını hâkâna ^{c}arza kıl

381
Bî-cinâyet kasd-ı cân itmek dilersin itmegil (381/1)
Key degül bî-cürm kan itmek dilersin itmegil

Sanur-ısañ kim cefâ-y-ıla seni terk eyleyem (381/2)
Vehm-ile olmaz gümân itmek dilersen itmegil

Çün elif kaddüñ hevâsında_oh bigi_oldum râst rev (381/3)
Kaddümi nîşe keman itmek dilersin itmegil

Gamzeñüñ kim kasdı oldı ^{c}akl u cân u dil ü dîn (381/4)
Hişe böyle bî-emân itmek dilersin itmegil

Her belâ ohına kim kaşuñ kemânından çıhar (381/5)
Hasta gönlümi nişân itmek dilersin itmegil

Bir zemân iden cefâ bir dem dahı kılur vefâ (381/6)
Sen cefâyı her zemân itmek dilersin itmegil

Gül yüzüñ gonca lebüñüñ ^{c}ışkı-la nergis bigi (381/7)
Ahmedîyi nâ-tüvân itmek dilersin itmegil

382
Cemâl yüzüñe ^{c}âşık zihî cemâl-i cemâl (382/1)
Zülâl la^{c}lüñe teşne zihî zülâl-i zülâl

Gözüm hayâl ider kim gözine uyhu girüp (382/2)
Göre hayâlüñi düşde zihî hayâl-i hayâl

Mecâl ola saña derdümi şerh idem dir-idüm (382/3)
Cemâlüñi göricek teng olur mecâl-i mecâl

Yüzüñüñ ol ki_ide mâhiyyetin güne teşbîh (382/4)
Muhâl farz idüp oldı sözi muhâl-i muhâl

›alâl var-ıdı göñlümde zülfüñi göricek (382/5)
›alâı oldı ziyâde zihî dalâl-i dalâl

Gözüme senden ırah uyhudur harâm-ı harâm (382/6)
Velî ki gamzeñe kanun-durur halâl-ı halâl

Cemâlüñüñ ideli Ahmedî kemâlin vasf (382/7)
Sözi irürdi kemâle zihî kemâl-i kemâl

383
Cân var mı kim yoluña senüñ ol fidâ degül (383/1)
Göz var mı ki_ayaguñ tozı_aña tûyiyâ degül

Kıble-durur cemâlüñ ü Kâ^{c}bedür işigüñ (383/2)
Yüz sürmeyen bu Ka^{c}beye ehl-i safâ degül

Sen cânlara bekâsın u göñüllere hayât (383/3)
Ol ^{c}ömr kim ırah geçe senden bekâ degül

Görmez-ise cemâlüñi bu bahtı kara göz (383/4)
Yüzüñ hayâli şükri ki cândan cüœâ degül

Gözüñ ne korhudur beni cânuñ alam diyü (383/5)
Ölmek yoluñda çünki bekâdur fenâ degül

Gamzeñ idersen kasd-ı belâ cânlara n'ola (383/6)
Kimdür ki ol kaza ohına mübtelâ degül

La^{c}lüñdür Ahmedîye devâ vü dahı ^{c}ilâc (383/7)
Derdine Âb-ı Hızr dahı-olsa devâ degül

384
Çün açıldı gül ü söyler belâbil (384/1)
Mey içmezseñ bu ^{c}ömrüñi belâ bil

Gülüñ la^{c}li zümürrüdden belürdi (384/2)
Getür yâkûtıla zerrîn belâbil

Hele_encâmı unıt câm-ı sâf iç (384/3)
Ko işsün bî-safâ sûfî helâhil

^{c}Anâ-yı dil nedür sür câm-ıla_anı (384/4)
Çün itdi râst-sâzını ^{c}anâdil

Göñül hayrânıdur reyhân saçuñuñ (384/5)
Zi miskîn ki_isder ol müşgîn selâsil

Lebüñi görse Hızr Âb-ı Hayâtı (384/6)
Unıdup diye zî şîrîn menâhiel

Sorarlar ^{c}ukdesin müşgîn saçuñuñ (384/7)
Nice hall ola bu müşkil mesâyil

Kemâl-i suñ^{c}ı soranlara gösder (384/8)
Yüzüñden gün bigi rûşen delâyil

Gözüñ vasfında sihri Ahmedînüñ (384/9)
Sözinden ögrenür câœu-yı Bâbil

385
Çün bî-nikâb gözüme görindi ol cemâl (385/1)
Zî hûb oldı hâl ü zi hoş kutlu geldi fâl

Ummazdum ol yüzi ki bu yaşlu gözüm göre (385/2)
Bu hâl düş midür i ^{c}aceb baña yâ hâyâl

Oldı anuñ cemâlı-la rûşen bu gözlerüm (385/3)
Pes kim diye ki dünyada dîœâr olur muhâl

Minnet Haka ki oldu cemâlinde mahv anuñ (385/4)
Bu varlıgum ki olmış-ıda ol baña melâl

Şavkı lebinüñ aldı-sa benden beni n'ola (385/5)
Dîvâr nakşını yur-ısa çeşme-i zülâl

Kaldı kaşı sevâdına hayrân göñül belî (385/6)
Sevdâyiye cünûn getürür ru'yet-i hilâl

Kayd-ıla sayd itmege cânlar hümâyını (385/7)
Uş dâm-ı müşg ü dâne-i ᶜanber bu zülf ü hâl

Ayagına nisâr idem cânumı eger (385/8)
Bir dahı el virürse baña devlet-i visâl

Anuñ gözi fütûrını şerh ider Ahmedî (385/9)
Lâ-büd ne söz ki söyler-ise sihr olur halâl

386
Dut ki_örtile nikâb-ıla ol gün bigi cemâl (386/1)
Minnet Haka ki kimes elinde degül hayâl

Nedür lebüñ didüm didi kim cân u ᶜömr hem (386/2)
Şîrîn düşer cevâb çü şîrîn ola süvâl

Zülfüñ hikâyetinde müselsel olur kelâm (386/3)
Agzuñ dekâyıkında söze teng olur mecâl

Cân dudâguñı ârzû itdi-y-se ne ᶜaceb (386/4)
Teşne_olanuñ ne_olur hevesi çeşme-i zülâl

Cân anda_olur ᶜazîz ki yâr-ıla hoş geçe (386/5)
Çün yârı olmaya kişi cândan bulur melâl

Dîœâr olmaya kişiye niᶜmet-i Naᶜîm (386/6)
Nâr-ı Cahîm bigi olur mihnet ü vebâl

Vasfında gözüñüñ ki_ider uyhular harâm (386/7)
Her şiᶜr ki Ahmedî diye ol sihr olur halâl

387
Dîœârına Hakuñ kişi kim isdeye sebîl (387/1)
Görsün yüzüñi kim aña rûşen ola delîl

Oldı cihânda sırr-ı yuhibbü'l-cemâl fâş (387/2)
Levh üzre nakş olalı bu sûret-i cemîl

Didi tebârek 'Allahü Celle celâlehü (387/3)
Çün kim cemâlüñ âyînesin düzdi ol Celîl

La^{c}l-i lebüñde düzüleli hâl-i nîl-gûn (387/4)
Her kiprügüm ucında ahar biñ Furât u Nîl

Gamzeñ diler ki katil-i gâzî ola ne gam (387/5)
Ol katlden ki anda şehâdet bula katîl

Cânı yoluñda komışam anı olup beni (387/6)
Tahfîf it ki boynuma ol deyndür sakîl

^{c}Işkuñ ger Ahmedîyi oda saldı-sa ne gam (387/7)
Reyhân u revh-i rûh olur âteş-i Halîl

388
Râzumı halka ^{c}ayân itmek dilersin itmegil (388/1)
Bini rüsvâ-yı cihân itmek dilersin itmegil

Mihmet-ile za^{c}frân itdüñ yüzümüñ rengini (388/2)
Yaşumı dahı_ergavân itmek dilersin itmegil

Gül yüzüñ gonca lebüñ nergis gözüñ idüp nihân (388/3)
Nev-bahârumı hazân itmek dilersin itmegil

Saçlaruñ bendinde bini idübenüñ mübtelâ (388/4)
Gamzeñ-ile nâ-tüvân itmek dilersen itmegil

Bir kerânı olsa cefânuñ idile-y-di ihtimâl (388/5)
Sen cefâyı bî-kerân itmek dilersin itmegil

Neyçün örtersin nikâb-ıla bu zîbâ sûreti (388/6)
Halkdan güni nihân itmek dilersin itmegil

Ahmedînüñ kanını dökmekden assı yoh saña (388/7)
Ol fakîre ziyân itmek dilersin itmegil

389
Zülfüñ hevâsı bigi nesîm-i sabâ degül (389/1)
Kimdür ki bu hevesde esîr-i hevâ degül

Gamzeñ hačengi cânlara ger kasd ide ne gam (389/2)
Cân var mı ki_ol nişâne-i tîr- kaza degül

Şîrîndür ü ^{c}azîz visâlüñ bigi bu ^{c}ömr (389/3)
Lîkîn yüzüñ safâsı bigi cân-fezâ degül

Kan derleyüp kızardı yüzüñ hacletinde gül (389/4)
Hak tâze itsün ol yüzi kim bî-hayâ degül

Gösder kamer yüzüñ-ile zülfüñ selâsilin (389/5)
Aña ki dir ki devr-i teselsül revâ degül

Nergis bigi_oldı bî-basar ay u gün-ile hem (389/6)
Ol göz ki ayaguñ tozı_aña tûtiya degül

Cân virmegi saña dil ü cân-ıla dilerem (389/7)
Cân mıdur ol ki yâr yolına fidâ degül

N'olur cihân ki yoluña virem hezâr cân (389/8)
Bir zerre tozına ayaguñuñ bahâ degül

Rûşen yüzüñ safâsına ki_oldur çirâg-ı rûh (389/9)
Şöyle ki şem^c yanmayan ehl-i safâ degül

Gerçi cemâlüñi göremez yaşlu gözlerüm (389/10)
Yüzüñ hayâli başlu göñülden cüœâ degül

Gözüñ ne ^{c}işve itdi ki_adı Ahmedî bigi (389/11)
İrdi Hıtâya gerçi ki ehl-i Hıtâ degül

390

Zülfüñ-ile gâret-i îmân idersin itmegil (390/1)
Gamzeñi halka belâ-yı cân idersin itmegil

Ger cefâ vü ger vefâ her nesnenüñ pâyânı var (390/2)
Sen cefâ vü cevr-i bî-pâyân idersin itmegil

Fitnedür câœû gözüñ sen ol siyeh-dil zâlime (390/3)
Uyubanuñ bî-sebeb çoh kan idersin itmegil

Âb-ı Hayvândur lebüñ cân derdine dermân-iken (390/4)
Baña ney-çün derd-i bî-dermân idersin itmegil

^{c}Işkuñ îmânı göñülde Nûh bigi nevhadan (390/5)
Nişe gözüm yaşını tûfân idersin itmegil

Gözlerüñüñ ^{c}işvesi-y-ile saçuñuñ sevdâsı hem (390/6)
Cânı hayrân ^{c}aklı ser-gerdân idersin itmegil

Dostlıh mıdur bu kim benden yüzüñ döndüresin (390/7)
Bini gam-gîn düşmeni şâœân idersin itmegil

Ahmedînüñ cânına kimdür belâ ohın atan (390/8)
Bellüdür sen yayı ne penhân idersin itmegil

391

Sevdi göñül hevesle seni terk ider degül (391/1)
Zülfüñ hevâsı cân u göñülden gider degül

Dirler belâ-durur saçı sevdâsı terk it (391/2)
Cânum dahı_alsa göñlüm anı terk ider degül

Saldı belâ-yı ^{c}ışka kazâ vü kader beni (391/3)
Kimdür ki mübtelâ-i kazâ vü kader degül

Ol kanları ki ^{c}ışkuñuñ odında yutmışam (391/4)
Bir katresini şem^{c} dahı hem yudar degül

Bendinden ol belâlu saçuñ kim bula halâs (391/5)
Cân var mı kim bu ^{c}akde aña reh-güzer degül

Şöyle mukîm oldı göñül hidmetüñde kim (391/6)
Sensüz bihişte dahı bir adım adar degül

Biñ cânı oluban saña terk itse Ahmedî (391/7)
Ayaguñuñ gubârı behâsın öder degül

392
Serv meyl itdügine kaddüñe bârî ne delîl (392/1)
Çün bilürler kamu ki_el-cinsü ile'l-cinsi yemîl

Her ki göre bu likâyı dimeye şemse münîr (392/2)
Her ki baha cemâle dimeye mâha cemîl

Bu kemân-keş gözüñ urursa n'ola cânlara zahm (392/3)
Hûn behâ yohdur aña kim ola ol oha katîl

Dilemiş ki_ola boyuñ bigi dil-ârâm tûbâ (392/4)
Râst düşdi boyına anuñ mesel küll-i tavîl

Elde bir cân var ayagun tozına tuhfe iderem (392/5)
Ben mukıllam n'ola ger tuhfem olur-ısa kalîl

Yârdan ayru düşeren kişiyi varlıgı olur (392/6)
Varlıgın her ki ide terk bulur yâre sebîl

Ahmedî şem^{c} bigi ^{c}ışk odı ider seni nûr (392/7)
Nâr-ı Nemrûd-durur ki_itdi Birâhîm-i Halîl

393
Şükrân-ı ni^{c}met itmedüg-idi dem-i visâl (393/1)
Lâ-büd ider firâk eli uş bize gûşmâl

Yâ-Rab ne vakt ulaşa bize ol latîf-şekl (393/2)
İy Hak kaçan görine gözümüz ol cemâl

Kim ilede selâmumı aña meger sabâ (393/3)
Kim irgüre peyâmumı aña meger şemâl

Diler göñül ki düşde hayâlin göre anuñ (393/4)
Ansuz gözüme uyhu mı gelür zihî hayâl

Dirler bana ki sabr kıl anun firâkına (393/5)
Cânumdur andan ayru baña sabrdur muhâl

Su kadrini Furât kenârında kim bilür (393/6)
Ben bilürem ki teşne dilem kıymet-i zülâl

Tekrâr eyle Ahmedi ol yâr zikrini (393/7)
Kim yâr zikri-y-ile göñülden gider melâl

394
^{c}Âlemde kimse görmedi bu sûrete misâl (394/1)
Ne fikr-ile tasavvur ide bes anı hayâl

Oldur vücûd-ı mutlak u bâkî kamu vücûd (394/2)
Bî-şekk anuñ vücûduna olmış-durur zılâl

Ne külli vü ne cüzvi vü ne hâsdur ne ^{c}âm (394/3)
Ne kesrete var anda vü ne ^{c}illete mecâl

^{c}Arş-ıla kürsi encüm ü erkânda sert-te-ser (394/4)
Nesne var andan ayru diyen fikr ider muhâl

Kej behmayana sâye-y-ile şahs bir-durur (394/5)
Ahvel bigi biri iki görmek olur muhâl

Ayuñ yüzinde her gice togru bahar-ısañ (394/6)
Gün nûrıdur görünen ü rûşen-durur bu hâl

Biñ nûr biñ bacadan inüp bulsa biñ vücûd (394/7)
Girü bir olur mu kamu itdükde intikâl

Biñ nehr çıhsa bahrdan u gitse her yaña (394/8)
Hem bir olur girü idicek bahra ittisâl

Biz andan ayru sûret-ile_ol bize muttasıl (394/9)
Biz teşne vü cihân kamu ucdan uca zülâl

Tevhîd sırrını saña keşf itdi Ahmedî (394/10)
Bî-naks añla bu sözi kim bulasın kemâl

395
Gamzeñüñ sözi-y-le kan itmek dilersin itmegil (395/1)
Zâlime uyup kasd-ı cân itmek dilersin itmegil

Serv kaddüñ urmadın gözlerüm üstine kadem (395/2)
Yaşumı rûd-ı revân itmek dilersin itmegil

Yüzüm idüp za^{c}ferân u yaşlarumı ergavân (395/3)
Râzumı halka ^{c}ayân itmek dilersin itmegil

Gamzen ohına nişân eyleyübenüñ cânumı (395/4)
Bini bî-nâm u nişân itmek dilersin itmegil

Cân senüñdür assıdur alsañ anı anuñ-ıçun (395/5)
Dimezem baña ziyân itmek dilersin itmegil

Cânuma urduñ haœengi uş gözüm yaşı güvâh (395/6)
Yayı gözümden nihân itmek dilersin itmegil

Ahmedîden örtüp ol yüzi ki oldur mihr ü mâh (395/7)
Nev-bâharın mihr-i cân itmek dilersin itmegil

396
Kasd eyledügi zülfüñüñ îmâna key degül (396/1)
Kâfer ki zulm ide müsülmâna key degül

Gör cân-ısa diledügüñ uş yoluña fidî (396/2)
Kul kim mutî^{c} olmaya fermâna key degül

Pend it bu fitne gözüñe hûnîlıgı kosun (396/3)
Göz kara eyledügi anuñ kana key degül

Günden yüzüñi gizle ki nâ-geh güneş anuñ (396/4)
Pervâne bigi tâbişine yana key degül

Peymân ider ki içmeye kan gamzeñ ü içer (396/5)
Kiş şikeste itdügi peymâne key degül

Keydür ki sabr ider kişi her dürlü derde lîk (396/6)
Bu kim soñ ucı irmeye dermâna key degül

Göñlin yap Ahmedînüñ i şeh kim bu ^{c}asırda (396/7)
Ma^{c}mûr olmadugı bu vîrâne key degül

397
Kamulara visâl ü baña va^{c}de-i muhâl (397/1)
Kamulara cemâl ü baña sûret-i hayâl

Mecmû^{c}-ına vefâ vü baña iricek cefâ (397/2)
Kamu-y-ıla neşât u beni göricek melâl

Uyhu halâl lîki benüm gözüme harâm (397/3)
Kanum harâm lîki senüñ gözüñe halâl

Kamularuñ şemâl u benüm kısmetüm cenûb (397/4)
Mecmû-^{c}ınuñ yemîn ü benüm cânibüm şimâl

Kamusına furât u baña milh-ile ücâc (397/5)
Kamusı-ıla_ittisâl-durur benden infisâl

Har mühresi_ayruguñ ne sebebden ola semîn (397/6)
Yâ nişe bî-semen ola ben düzdügüm le’âl

Beytü’l-ferah baña ne sebebden olur terâh (397/7)
Yâ hâne-i şeref baña nişe olur vebâl

Ben hasta-dil oluram u sende dem-i şifâ (397/8)
Ben teşne-leb yanarum u la^{c}lüñ tolu zülâl

Sen kanda Ahmedî vü temennâ-yı vasl-ı yâr (397/9)
Şeb-nem n’olur ki orada gün göstere cemâl

398
Gerçi tenümde hîç yirüm bî-elem degül (398/1)
Çün yâr ^{c}âfiyetde-durur hîç gam degül

^{c}Âşık mı diyeler aña kim derd-ile müdâm (398/2)
Yañagı za^{c}ferân gözi yaşı bakam degül

Dirler ki hasta neñdür eyit kılalum devâ (398/3)
Çün sagı yoh tenüñ ne diyem hasta nem degül

V’allah ki yüz devâdan anuñ derdi yig baña (398/4)
B’illah ki biñ şifâdan anuñ renci kem degül

Yâruñ hayâli ger sorma gelür-ise beni (398/5)
Sıhhat-durur bu renc tenüme sakam degül

Ger ^{c}ışkı vu vücûdı ^{c}adem kıla sehldür (398/6)
Hergiz vücûd var mı ki soñra ^{c}adem degül

Sûretde gerçi yârdan ayrudur Ahmedî (398/7)
Ma^{c}nâda şükr ki_andan ırah bir kadem degül

399
Gül-zâr içinde göreli sini i yar gül (399/1)
Renginden oldı yañaguñuñ şerme-sâr gül

Çün sebz ü tâzedür yüzüñ-ile hatuñ müdâm (399/2)
Ne gam solup benefşe dökilse_iy nigâr gül

Sen gül-sitâna ^{c}arza kılursañ cemâlüñi (399/3)
Hayrân ola letâfetüñe sad-hezâr gül

Âb-ı Hayâtdur ayaguñ topragı senüñ (399/4)
Ne nesnedür ki_ola kademüñe nisâr gül

Gül yâdi-gâr kodı senüñ yüzüñi bize (399/5)
V’allah latîf nesne komış yâdi-gâr gül

Saldı yüzüñ bu göñlüme şol şavkı kim salar (399/6)
Cânına bülbülüñ ana her nev-bahâr gül

Yârı gerekse cevrine sabr eyle Ahmedî (399/7)
Kim hîç bulmadı bî-zahm-ı hâr gül

400
Gözüñe kanum halâl itmek dilersin itmegil (400/1)
Bini halka pâyi-mâl itmek dilersin itmegil

Ayı düşürdi mehâka yüzüñüñ [c]ışkı senüñ (400/2)
Güneşe dahı zevâl itmek dilersin itmegil

Zülfüñüñ [c]ışkı-y-ıla kim ol-durur cîm-i cefâ (400/3)
Büküben kaddümi dâl itmek dilersin itmegil

Saçuñuñ sevdâsı başdan gide dirsin cevr-ile (400/4)
Bunda key fikr-i muhâl itmek dilersin itmegil

Dâm-ı [c]anber koyubanuñ dâne-i müşg üstine (400/5)
Cânı sayd-ı zülf ü hâl itmek dilersin itmegil

Gözlerüñ yilter seni kim alasın cânumı zâr (400/6)
Zâlime uyup vebâl itmek dilersin itmegil

Ahmedî cân isder-ise yâr anı terk it aña (400/7)
Cân-ıçun ne kîl ü kâl itmek dilersin itmegil

401
Meger ki zülfüñe irdi girü nesîm-i şemâl (401/1)
Ki toldı râyihasından anuñ yemîn ü şimâl

Yüzüñ firâkı-y-ıla kaşuñ iştiyâkından (401/2)
Sarardı bedr kayuñdan iki büküldi hilâl

Yile vire varakın gül dükile lâle yire (401/3)
Eger hayâline bâguñ geçer-ise bu hayâl

Beyânumı dudaguñ şerhi itdi Âb-ı Hayât (401/4)
Kelâmumı gözüñüñ vasfı kıldı sihri-i halâl

Saçuñ hevâsı dimâgumdadur zi nagz hevâ (401/5)
Yüzüñ hayâli gözümde-durur zi hûb hayâl

Cemâl saña sunuldı kemâl-ile Yâ-Rab (401/6)
İrişmesün bu cemâla cihânda [c]ayn-ı kemâl

Revâ mı Ahmedi [c]ışkuñ yolunda teşne ola (401/7)
Revân-iken dudaguñda senüñ hoş âb-ı zülâl

402

Nakşın cemâlüñüñ yazalı suñ^{c}-ı Lem-Yezel (402/1)
^{c}Işkuñla toldı mülk-i ebed şöyle kim ezel

Geh ayı itdiler yüzüñe geh güni misâl (402/2)
Rûşen bu kim bilinmedi kimseye bu mesel

Sem ^{c}ömr-i pâksin saña kim olısar ^{c}ivaz (402/3)
Sen rûh-ı mahzsın saña kim bulısar bedel

Görsem yüzüñi rûşen olur gül şen-i hayât (402/4)
Añsam lebüñi tâze olur revza-i emel

Sevdâsı-y-ıla zülfüñüñ uş toludur dimâg (402/5)
Yâ-Rab bu müşkilüñ kim ide ^{c}ukdesini hal

Devr-i kamerde fitneler ider gözüñ ^{c}aceb (402/6)
Kandandur aña bu kamu destân u bu hiyal

Zikr eyledi meger lebüñüñ la^{c}lin Ahmedî (402/7)
Ki_Âb-ı Hayât olur anuñ agzında her gazel

403

Ne kim vardur bu ^{c}âlemde mufassal (403/1)
Senüñ zâtuñda-durur cümle mücmel

Bu reng ü bûy u bu nakş u bu nîreng (403/2)
Cemâlüñ nüshası-durur mufassal

Saña_evvel dirler ü âhır ki sensin (403/3)
^{c}Amelde âhır u fikretde evvel

Sen olsın ol sen iki görmegi ko (403/4)
Eger gözüñ degülse sinüñ ahvel

“Febî yesma^{c} ve hî-yübsır” çü Hakdur (403/5)
^{c}Ale’t-tahkîk sen olasın müşekkel

Ne varsa kamu sende ratb u yâbis (403/6)
Ki sen ol Hak kitâbısın mükemmel

Nite ki_ol saña sen aña gereklü (403/7)
Kim ola kim ide her müşkili hal

Çü Hak maksûdıdur haml-i emânet (403/8)
Sen olmazsañ kalur maksûd mühmel

Çü vardur kudret ü ^{c}ilm ü irâdet (403/9)
Sen olmaduhda olur cümle mahtel

Bu sözin Ahmedînüñ añladuñsa (403/10)
Faziletde kamudan sensin efdal

404
Nakşa getüreyim dise bu sûretihayâl (404/1)
Bu vehm aña tesavvur-ı bâtıldur u hayâl

Âb-ı Hayât agzuñ-ıla olsa leb-be-leb (404/2)
Göre-y-di kim nicesi olur çeşme-i zülâl

Ne yüz-durur [c]aceb bu ki şavkı-y-ıla anuñ (404/3)
Aya düşer mahâk u güne irişür zevâl

Kaddüñe serv nice diyeler ki dikmedi (404/4)
Rıdvân bihişt içinde bu lutf-ıla bir nihâl

Sensin kemâl-i sun[c]-ı İlâhî ki görmedi (404/5)
Hûr u melekde kimse yüzüñ nakşına cemâl

Ol kim hilâl dir kaşuña kej-hayâl ider (404/6)
Kaşuñ bigi kaçan ola mihrâb-ı cân hilâl

Gözlerüñüñ füsûnını şerh ider Ahmedî (404/7)
Üşbu nefes-durur aña sihri iden halâl

Gözlerüñüñ füsûnını şerh ider Ahmedî (404/8)
Üşbu nefes-durur aña sihri iden halâl

Hoş reng iderem az sözi gül bigi olmazam (404/9)
Anda ki çoh gerek ola söz lâle bigi lâl

Çünkim Kemâl yitmişti irürdi toksana (404/10)
Ney-çün irürmedi yidiyi tokuza Kemâl

405
Nûş itdügüñde mey olur elüñde selsebîl (405/1)
Kevser olur mizâcı vü kafûr u zencebîl

Ger dir-isem n’ola tapuña mâh u âfitâb (405/2)
Çünkim yüzüñde gün bigi rûşen-durur delîl

Gözümdedür hemîşe hayâli cemâlüñüñ (405/3)
Ger senden ayru olur-ısam sad-hezâr mîl

Göñlümi bir kılı-la esîr eyledi saçuñ (405/4)
Arada dahı nedür eyit bunca kâl ü kîl

Bagdâd u Mısr isder-iseñ baña kıl nazar (405/5)
Kim senden ayru gözlerüm oldı Furât u Nîl

Tâvûs yüñi olsa selâtîn mirvaha (405/6)
Saña gerek ki mirvaha_ola perr-i Cebrâ'il

Suçı ki var hemîn bu-durur ki_oldı Ahmedî (405/7)
Sinüñ muhabbetüñe Birâhîm-veş Halîl

406
Ne hûb nakşdur bu göz ü kaşı gözlegil (406/1)
Nakşuñ içinde sûret-i nakkâşı gözlegil

[c]Işkı ne işdedür diler-iseñ ki bilesin (406/2)
Yüzümi vü gözümden ahañ yaşı gözlegil

Bir yola varayım diyü çün [c]azm idesin (406/3)
Evvel senüñle varası yoldaşı gözlegil

Bu [c]ışk yolı sa[c]bdur ol yola varmaga (406/4)
Can kıymetini bilmeyen evbâşı gözlegil

Maksad bulınmadın her adımında bu yoluñ (406/5)
Cânı niçelerüñ gider ü başı gözlegil

Tûfânı hûn-durur ki döker dem-be-dem gözüm (406/6)
Nice delindi_içümde çıhan başı gözlegil

Bu huşk-lablıg-ıla ne ter söyler Ahmedî (406/7)
Var mı anuñ nazîri kuru yaşı gözlegil

407
Nevâda çünki sâz ide belâbil (407/1)
Yig oldur kim tlu ola belâbil

Çü bülbül söylene sen bülbüle iç (407/2)
Ki göñlüñden ola zâyil belâbil

Belâbil iç belâbil nagmesine (407/3)
Veger-ni [c]ömri sen saña belâ bil

Elüme câm-ı bâde sun i sâkî (407/4)
Ki zülfüñ cânuma_olmışdur selâsil

Senüñle hoşdur ay u yıl u sensüz (407/5)
Ne beñzer ay aya ne yıla yıl

Visâlüñ cânlara tiryâk-ı ekber (407/6)
Firâkuñ tenlere zehr-i helâhil

Çün ider Ahmedî yüzüñ gülin yâd (407/7)
Sözine vâlih olurlar belâbil

408
Her kim vefâ-yı kisvet idüben geyer degül (408/1)
Bir lahza bahma yüzine_anuñ kim gey er degül

Cehd it ki gey er ola aduñ kim kem er olan (408/2)
Niçe kuşansa ney bigi ehl-i kemer degül

Dirler muhabbetini göñülden gider anuñ (408/3)
B’illâh ki gitse cân dahı_ol andan gider degül

^{c}Âşık mı ol ki yanmaya pervâne-vâr oda (408/4)
Yâ şem^{c} bigi yidügi hûn-ı ciger degül

Zülfüñe müşg didüm-ise ^{c}ayb itme kim (408/5)
Hayret yiridür orada söz mu^{c}teber degül

Peykânı gamzeñüñ cigere geçse ne ^{c}aceb (408/6)
Kimdür ki ol nişâne-i tîr-i kader degül

Gonce lebüñi idemez n’itsün Ahmedî (408/7)
Çün tengdür bu kâfiyede söz sıgar degül

409
Yoluñda gitdi dîn ^{c}akl oldı zâyil (409/1)
Dahı gitmez göñülden fikr-i bâtıl

Saçuñ sevdâsına cân oldı hayrân (409/2)
Ne fettândur gör ol müşgîn selasil

Haœengi gamzeñüñ cânlar gözedür (409/3)
N’irede kopdı bu böyle mukâtil

Hayâdan kızarup kan derledi gül (409/4)
Seherde çün yüzüñ gördi mukâbil

Saçuñ vasfını diñlerken sabâdan (409/5)
Benefşe boynın egüp kaldı mâyil

Kılam hâsıl iki kevnüñ murâdın (409/6)
Baña bir dahı vasluñ olsa hâsıl

Yoluñ tozın kılam başuma heykel (409/7)
Koluñ boynuma olursa hamâyil

Gözüñ vasfın diyicek Ahmedînüñ (409/8)
Sözine mât olur câœû-yı Bâbil

Anuñ kavlin ^{c}Irak u Isfahânda (409/9)
İşiden dir ki lillah derrü kâyil

410
Çün tecelli itdi ay-ıla güne üşbu cemâl (410/1)
Ay sararup eridi vü güneşe irdi zevâl

Dudaguñ cân sırrıdur vasfın işidüp şermden (410/2)
Zulmete girdi-âb-ı hayvân topraga düşdi zülâl

Lâle-zâr u gül-sitâna bir kez itmişsin nazar (410/3)
Yüzüñüñ ^{c}aksinden oldı lâle vü gül cümle al

Dilerem yüzüñ hayâlin bir gice düşde görem (410/4)
Lîki ^{c}ışkuñ gözlerüme uyhuyı itdi hayâl

Böyle hûn-rîz iy^{c}aceb göz mi bu yâ tîr-i kazâ (410/5)
Böyle fettân iy ^{c}aceb kaş mı bu yâ kavs-i hilâl

Dür mi bu yâ la^{c}l-i rümmânî bu dendân u bu leb (410/6)
Müşg mi yâ ^{c}anber-i eşheb bu hatt-ıla bu hâl

Ahmedîye kim getüre yâr zülfinden haber (410/7)
Cân-fezâdur anı irgüre meger bâd-ı şimâl

411
Eger saçuñ girihine ire seherde nesîm (411/1)
Hayât ala nefesinden anuñ ^{c}izâm-ı remîn

Lebüñ halâvetine mât oldı Âb-ı Hayât (411/2)
Dişüñ letâfetine zâr kaldı dürr-i yetîm

^{c}Abîr zülfüñ ra^{c}nâ gözüñ hayâsından (411/3)
Benefşe kaldı perîşân u nergis oldı sakîm

Göñül saçuñ girihini ezelde dutdı makâm (411/4)
Muhabbetüñ ebedâ cân içinde oldı mukîm

Kapuñda cân fidî_itmek zihî Na^{c}îm-i bihişt (411/5)
Tapuñdan ayru dirilmek zihî ^{c}azâb-ı elîm

^{c}İmâret eyle göñül mülkin iy şeh-i ^{c}âdil (411/6)
Ki ^{c}ışk zulmı harâb itdi ol diyâr-ı ^{c}azîm

Ger Ahmedîye saçuñdan vire nesîm haber (411/7)
Nisâr cânın ide ol ki ol nesîme ne sîm

412
Aldum kalem ki derdümi yâre beyân kılam (412/1)
Dutuşdı bir demünde oda kâgıd u kalem

^{c}Îsî nefeslü yâr hemîn derdüm arturur (412/2)
Niçe ki yalvarup dir-isem derdüme kıl em

Zerd ü nizâr u zâr-ısa bu ten ^{c}aceb degül (412/3)
Zîrâ kalem bigi_itdi yüregümi şak elem

Ben ne kılam ^{c}aceb ki ezelden kalem baña (412/4)
Şöyle sürüldi kim ebedâ zâr-ıla kalam

Çün kim cemâlüñ oldı baña Ka^{c}be-i niyâz (412/5)
Pes ben namâzumı nice ayruh yire kılam

Kıldı saçuñ hevâsı beni derd ü renc-ile (412/6)
Sevdâyı vü şikeste sanansın ki bir kılam

Bir merhamet kılam saña iy Ahmedî dişeñ (412/7)
Bir kez n'ola-y-dı ben dahı sen şâha çün kulam

413
Egerçi baña rahm itmez Halîlüm (413/1)
Aña insâf vire ol Celîlüm

Cefâ vü cevrine hor-senden anuñ (413/2)
Ne çâre ^{c}âşıkam budur sebîlüm

Saçuñ-ıla yüzüñdür fikr ü zikrüm (413/3)
Dün ü gün böyle geçer ay u yılum

Nesin sevdüñ anı diyene gösder (413/4)
Yüzüñi kim ola rûşen delîlüm

Gözüñ biñ kez beni katl itdi bir kez (413/5)
Dimedüñ kim nicesin iy katîlüm

Kadüñ tûbâ vü yüzüñ cennetümdür (413/6)
Dudaguñ kevser ü hem selsebîlüm

Firâkuñ odına kandîl bigi (413/7)
Yanaram ben yüregümdür fetîlüm

Lebüñdür Ahmedi dilinde tesbîh (413/8)
Anuñ-çun oldı şîrîn kâl ü kîlüm

414
İy beñzi saru şem^{c} ki ahar yaşun müdâm (414/1)
^{c}Işk odına yohıldı vücûduñ ^{c}ale't-temân

Bildüñ ki ^{c}ışk odına yanan kişi nûr olur (414/2)
Anuñ-ıçun dilersin oda yanmagı müdâm

Tatlu yaruñdan ayru düşeli benüm bigi (414/3)
Her gice uyhu gözüñe olup-durur harâm

Yahar seni kaza odı her şâm tâ sabâh (414/4)
Yıhar seni feñâ yili her subh tâ-be-sâm

Virdüñ giceler âyet-i nûr oldı vü duhân (414/5)
Anuñ-ıçun ziyân-ıla rûşen olur zılâl

Çün başludur yüregüñ ü yaşlu-durur gözüñ (414/6)
^{c}Âşıklara revâ-durur olduñ-ısa imâm

Cercîs-veş niçe ki başuñ gitdi ölmedüñ (414/7)
Âb-ı Hayât'dan meger içdüñ çü Hızr câm

Pervânenüñ kanadını yahdı-y-sa ^{c}ışk odı (414/8)
Sinüñ cânuñ yahıldı görür anı hâs u ^{c}âm

Oda Halîl olduñ u sunuñ içine Nûh (414/9)
^{c}Işkuñ yolında ne ^{c}âceb olduñsa nîg-nâm

Cânuñ bigi ciger kanı-la bisledügüñ uş (414/10)
Cânuñ oda yahup kanuñ içer ^{c}ale'd-devâm

Ol dost kim gözüñe sanur-ıduñ anı nûr (414/11)
Düşmen bigi yaşuñ düköben oldı şâœ-kâm

Hoş hoş yah oda ^{c}ûd sıfat varlıguñı kim (414/12)
Her kim bu ^{c}ışk odına yanmaya ola hâm

Yahıldı Ahmedî oda çün ^{c}ûd lâ-cirem (414/13)
Hoş sûz-nâk oldı anuñ didügi kelâm

415
İrişmege tapuña v'allâh ki müştâkam (415/1)
Yüz sürmege kapuna v'allah ki müştâkam

Ben ^{c}âşık-ı bî-çâre sen dil-ber-i ^{c}ayyâre (415/2)
Bülbül bigi gül-zâre v'allâh ki müştâkam

Sen yüzi gül-istâne sen saçları reyhâne (415/3)
Şol resme ki ten câne v'allâh ki müştâkam

Peyveste ol ebrûya ol gamze-i caœûya (415/4)
Sayru bigi dârûya v'allâh ki müştâkam

İy hûblaruñ şâhı görmeg-ile sen mâhı (415/5)
Şöyle ki suya mâhî v'allâh ki müştâkam

Sen hüsn-ile müşhûra pervâne-sıfat nûra (415/6)
Bu yir bigi yagmura v'allâh ki müştâkam

Sen rahmet-i Mevlâya sen nûr-ı tecellâya (415/7)
Mecnûn bigi Leylâya v’allâh ki müştâkam

Ya^{c}kûbam i cânâne sen Yusuf-ı Ken^{c}âne (415/8)
Sen revh-ile reyhâne v’allâh ki müştâkâm

Dir Ahmedi sen yâre ki_ol ^{c}ârız u ruh-sâre (415/9)
Mûsâ bigi dîdâre v’allâh ki müştâkam

416
Eger oda yanam ol yâr-ı bî-vefâya ne gam (416/1)
Çirâg söynübenüñ yandugı sabâya ne gam

Na^{c}îm nâz-ıla çünki pâœ-şâh ^{c}îş ide (416/2)
Nazar ger olmadı-sa kapuda gedâya ne gam

Eger göñül gözüñe fitne oldı-sa n’itsün (416/3)
Olursa zârı-y-ıla mübtelâ belâya ne gam

Yüzüñ ziyâsı saçuñ zulmetine saldı beni (416/4)
Bu zulmet içre cefâ çekdügüm ziyâya ne gam

Şifa-durur lebi anuñ ve lîki fitne gözi (416/5)
Salarsa cânlara derd ü ^{c}anâ şifâya ne gam

Yoluñda ölür-isem sehldür çü sen varsın (416/6)
Kamu cihân olur-ısa fenâ bekâya ne gam

Saçuña müşg dir-ise_Ahmedî anı ^{c}afv it (416/7)
Düşerse hayret içinde olan hatâya ne gam

417
İrer olsa yümn-ile emr-ile selâm (417/1)
Ola il el el Mîr Sülmâna râm

Reyîsün resîsün nesîmün resîm (417/2)
Emânün emânî selîmün selâm

Olalar müsülmânlar emn ü emân (417/3)
Yemînle yesâra ire yümn-i nâm

Yemînle_olmayanları ol Mîr Sülm (417/4)
Ola malları mâr u âlâmı lâm

Yemîni yemânîsin alsa ele (417/5)
Ola y ümni-y-ilen müyesser merâm

Enâm emn alalar emânî-y-ile (417/6)
Ulus il emîni emîr-i inâm-ı enâm

Süleymân olur Mîr sülmâna nerm (417/7)
N'ola emri irse Nerîmân u Sâm

418
Bahâr-durur gel i cân ^{c}azm-i gül-sitân idelüm (418/1)
Teferrüc-i çemen bâg u bû-sitân idelüm

Gül-ile bülbüle karşu şerâbı nûş idüp (418/2)
Bu za^{c}ferâni yüzüñ rengin ergâvân idelüm

N'ola fakîrsevüz eger kabûl olur-ısa (418/3)
Çün elde cân var anı yoluña revân idelüm

Çü gonca oldı gül-efşân dilümüzi söz-ile (418/4)
Senüñ lebüñ sıfatında şeker-feşân idelüm

Cihân nedür kim ola ^{c}ışkuñuñ yolında nisâr (418/5)
Nisâr-ıçun aña biz terk-i ^{c}akl u cân idelüm

Çü ^{c}ömr bâœesüz olur ziyân-ı cân içelüm (418/6)
Cihânda assı yoh andan nişe ziyân idelüm

Cihân-ı pîr-iken itdi şemâl yili cüvân (418/7)
Ne ^{c}ayb pîrsevüz ^{c}îş-i nev-bahâr idelüm

Nevâ-yı bülbül işidüp dilümüzi her-dem (418/8)
Şehüñ cemâl ü kemâline medh-h^{w}ân idelüm

Çü devlete bu kapu oldı Ahmedî kıble (418/9)
Yüzümüzi burada hâk-i âsitân idelüm

419
Bulmayalı nazar yolı sen câna gözlerüm (419/1)
Döndi lebüñ firâkı-la mercâna gözlerüm

Nergis gözüñ ü gül yañaguñ iştiyâkı-la (419/2)
Beñzedi râst lâle-i nu^{c}mâna gözlerüm

Her-dem hayâline kademüñüñ nisârı-çun (419/3)
Döker hezâr la^{c}l-ile dürdâne gözlerüm

Bu kamu dürr ü la^{c}l-i Bedahşân-ıla neçün (419/4)
Muhtâc ola hâk i Sıfâhâna gözlerüm

Her kirpügüm ki deprene yüz zahm urur baña (419/5)
San kim dikildi hâr-ı megaylâna gözlerüm

Ayn-ı belâmı gör ki bilâ-cürm dem-be-dem (419/6)
Gark itdi mülkini virâne gözlerüm

H^{w}âb-ıla saldı araya hûn-ı siyâvuşân (419/7)
Lâ-büd uş itdi mülkini vîrâne gözlerüm

Çün Yûsufını bâsıranuñ gördi kana gark (419/7)
Ya^{c}kûb-vâr düşdi uş ahzâna gözlerüm

Böyle ki ahar bu yüregümüñ kanı Nûh-vâr (419/9)
Gark eyler üşbu ^{c}âlemi tûfâna gözlerüm

Yâ-Rab bu feyzi n'ireden aldı ki_anuñ-ıla (419/10)
Ad urdı katre kulzüm-i ^{c}ummâna gözlerüm

Gözlerümüñ sevâdı beyâzı-y-la ceng ider (419/11)
N'olsun çü kıldı ivini mey-hâne gözlerüm

Derd-ile âşinâdur u nergis bigi kılur (419/12)
Nûr-ı basardan uş beni bî-gâne gözlerüm

Dürr-i sadef içinde vü yâkût u la^{c}l müşg (419/13)
Kanda_ugradı bu bahr-ıla bu kane gözlerüm

Gördi ki yanaram oduma su saçar müdâm (419/14)
Lillâhi derrühü baña sana gözlerüm

Yâruñ ayagı tozını sürme_itse Ahmedî (419/15)
Bî-şek irüre derdini dermâna gözlerüm

420
Birbimiş yâr ^{c}âşıkına selâm (420/1)
Ve ^{c}aleyhi's-selâmü ve ve'l-ikrâm

Can gerek bu selâma şükr-âne (420/2)
Ki dil ü cân hayâtıdur bu selâm

Âyet-i Hûrdur u Sûre-i Feth (420/3)
Baña ol dostdan gelen peygâm

Giceler uyhu girmedi gözüme (420/4)
Beni senden ayrılaı eyyâm

Yüzüñi zikr iderem her subh (420/5)
Zülfüni fikr kıluram her şâm

^{c}Îşüm andan ırah nedür ne diyem (420/6)
Sudan ayru balıh bigi nâ-kâm

Şem^{c} bigi anuñ firâkında (420/7)
Erirem od u su içinde müdâm

Ne bu tende var andan ayru karâr (420/8)

Ne hoœ ansuz bu cânda var ârâm

Ahmedî yan bu ᶜışk odına ki şemᶜ (420/9)
Nûr olmaz yahılmayınca temâm

421
Pîr-i reh-rev uş benem ben kim cihân terk itmişem (421/1)
Hızr cânın sevdi ben cân-ı revân terk itmişem

Mâlı sarf ider ganîler varlıg-ıçun ben fakîr (421/2)
Yohlıg-ıçun varlıgumı râyîgân terk itmişem

Baylaruñ pür-renc gencine nice_ideyim nazar (421/3)
Ben ki fakra bunca genc-i bi-kerân terk itmişem

Ne kayu ayruldum-ısa bu hevâlu vâdiden (421/4)
Ben ki bâg-ı Huld gül-zâr-ı cinân terk itmişem

Bir acı su-y-ıla şûre topraga niçe klan (421/5)
Ben ki hayvân çeşmesi katında cân terk itmişem

Gözine getürmeyen Firdevs bâgın diye mi (421/6)
Bir harâb-ıçun ki bâg u bû-sitân terk itmişem

Tûtiyem nicesi bu zâg âşiyâne aldanam (421/7)
Ben ki t ubâde hezârân âşiyân terk itmişem

Bu cihân sevgüsi cânı mihnet içinde düşer (421/8)
Râhât-ı cân bende vardur kim cihân terk itmişem

Cân virürler ad u san-ıçun beñem ol kim beleş (421/9)
Maşrık u magrib tolu ad-ıla san terk itmişem

Her neyi kim gayr-ı hak sanduñ ki_ola baña murâd (421/10)
Sen yakîn bilgil ki_anı ben bî-gümân terk itmişem

Câviœân-durur serâ-yı cennet illâ kim baña (421/11)
Ol degül maksûd ki anı câviœân terk itmişem

Dâsitânın Rüstemüñ unıt benüm sözüm işit (421/12)
Ki_Ahmedî bigi ne zîbâ dâsitân terk itmişem

422
Bugün girü ol nigârı gördüm (422/1)
Ol rahmet-i Kird-i gârı gördüm

Ol gonca-leb ü benefşe zülfi (422/2)
Ol dil-ber-i gül-ᶜizârı gördüm

Gül bigi kamusı reng-ile bûy (422/3)

Ol yañagı lâle-zârı gördüm

Zî hoş ki bu mevsüm-i hazânda (422/4)
Ol sûret-i nev-bahârı gördüm

Lâle bigi_içüm yahıldı çün kim (422/5)
Ol nergis-i cân-şikârı gördüm

^{c}Işk odına ^{c}ûd bigi yandum (422/6)
Ki_ol gîsu-yı müşgi-bârı gördüm

Giderdüm aradan Ahmedîyi (422/7)
Ol lahza ki ol nigârı gördüm

423
Baña dâm-ı belâ-durur ırah senden dem-â-dem dem (423/1)
Anuñ-çun oldı gözümden revân hicrüñde her dem dem

Nite kim şem^c hicrüñden erirem yanuban oda (423/2)
Ne dirlik ol kişiye kim ola aña mukassem sem

Yañaguñ la^{c}li üstinde añaram derlerüñ dürrin (423/3)
Seherde çün görem itmiş gülüñ yüzini şeb-nem nem

Kaşuñ mihrabına cândan kıluram secde ki_olmışdur (423/4)
Kapuñ Ka^{c}be yüzüñ kıble saçun Meş^{c}ar lebüñ Zemzem

Saçuñ reyhânına cândan olupdur cân u dil hayrân (423/5)
Şifâ aña bu ki_eydesin dudagum uş saña em em

Bu hicrüñ derdine dârû bulınmadı vü hem efsûn (423/6)
Bu gamzeñ ohına dermân olınmadı vü merhem hem

Muza^{c}af olalı cevri bu nergis gözüñüñ câna (423/7)
Müşedded harf bigi uş içümde oldı müdgam gam

Ko yarını bugün hoş geç ki açıldı gül ü lâle (423/8)
İnanma çarha kim olur anuñ bünyâdı muhkem kem

Saña bu çarh dem virür üşenme sun ele câmı (423/9)
Ki fursat var-iken hoş hoş sürelüm bir iki dem dem

Visâlüñ dürrine oldı çü gavvas Ahmedî tâlib (423/10)
^{c}Aceb mi yaşdan iderse gözini ol müteyyem yem

424
Pîrâye-i melâlet ü ser-mâye-i elem (424/1)
Hem-sâye-i şakâvet ü hem-pâye-i sitem

Bünyâœ-ı küfr ü bid^{c}at ü bed-h^{w}âh-ı şer^c-i dîn (424/2)

Hem-râh-ı kibr ü kime vü hasm-ı zer ü direm

Âgâz-ı her mazarrat u encâm-ı her-^{c}ikâb (424/3)
Kânûn-ı her-mezellet ü esbâb-ı her-sakan

Seyl-âb-ı bâg-ı devlet ü bâœ-ı çirâg u ^{c}ömr (424/4)
Asl-ı fesâd u fitne-i bîh-i belâ vü gam

Hamr-ı pelîd-durur ki_anı âb-ı hayât-ıla (424/5)
Memzûc itseler girü olur mizâc-ı sem

İbnü'l-Kerîm sevmeye bintü'l-kürûmı ki_ol (424/6)
Ne âb-ı rûy kor ne fütüvvet ne hoœ kerem

Olur yürekde ol hafakân u cigerde baş (424/7)
Başda sudâ^{c} u dilde leken sînede verem

Olur hemîşe kâm-ı kem ol zehr içenüñ (424/8)
Ger hoœ eline aldugı olursa câm-ı Cem

Vîrân olur anı sevene gül-şen-i bihişt (424/9)
Zindân olur anı içene ravza-i İrem

Gül-reng sanmagıl bu ciger-jengin Ahmedî (424/10)
Kim itmeye benefşe bigi kâmetüñi ham

Şâœî vü sohbet-içün ele almagıl anı (424/11)
Ki_anuñla sem olur desem ü gam olur nagam

425
Bu resm-ile ki kan yaşı yire döker gözüm (425/1)
Kalsa cihânı ucdan uca gark ider gözüm

Her şâm u subh-gâh gül-âb-ıla sularam (425/2)
Ola diyü hayâlüñe hoş reh-güzer gözüm

İsder çirag-ıla seni bir dem bulam diyü (425/3)
Budur sebeb hemîn ki cihâna bahar gözüm

Dürcine mirdi ol bel ü dendânuñ iy ^{c}aceb (425/4)
Ki_oldı bu resme mahzen-i dürr-i güher gözüm

Her gûşede seni_isteyü yüz üzre sürinür (425/5)
Bulam dir istemeg-ile nûr-ı basar gözüm

Her n'ireye ki bahdı cemâlüñi gördi bes (425/6)
Merdümlik itdi kılmadı gayre nazar gözüm

Didi_Ahmedî ki Yâ-Rab oduma su kim saça (425/7)
Uş yüzüm üstine didi deryâ ciger gözüm

426
Bu zülfe vâlih olana gâfil diyemezem (426/1)
Aña ki ^{c}âşık olmaya olmaya ^{c}âkıl diyemezem

Ol dudaguñ hayâli-le ser-mest düşenüñ (426/2)
Hoş hâli var-durur aña ayıl diyemezem

Sorana vasfını gözüñüñ hayrete düşüp (426/3)
Ne_efsûndadur bu câœû-yı Bâbil diyemezem

Dirler ne işdedür ^{c}aceb ol zülf-i dil-firîb (426/4)
Ne fitneler ider bu selâsil diyemezem

Rahm eyle yaşına gözümüñ kim seni_isdeyü (426/5)
Ne yüz yüriyü geldi bu sâyil diyemezem

Ol mihmeti ki fürkatüñ odında çekmişem (426/6)
Tapuña olmayınca mukâbil diyemezem

Varlıhdur Ahmedî seni andan cüœâ iden (426/7)
Arada dahı nesneyi hâyil diyemezem

427
Buldı hayât uş girü hâk-i r emîn (427/1)
İrdi meger zülfüñe bâœ-ı nesîm

Ner gis-i ser-mest gözüñ nüshasın (427/2)
Hûb sevâd itdi velîkin sakîn

^{c}Ayn-i ^{c}anâdan kadüm uş oldı dâl (427/3)
Kaşuñ u zülfüñ olalı nûn u cîm

Fürkatüñüñ hurkatı cânlar yahar (427/4)
Zelzelete's-sâ^{c}ati şey'ün ^{c}azîm

Gözlerüñüñ sihri belâ-yı mübîn (427/5)
Saçlaruñuñ zulmı ^{c}azâb-ı elîm

Kâmetüñ ü zülfüñ ü agzuñı cân (427/6)
Râst görüp didi elif lâm u mîm

Ahmedi itdükde lebüñ vasfını (427/7)
Oddan erir la^{c}l-ile dürr-i yetîm

428
Bu kadd zülf ü bu lebi iy nedîm (428/1)
Gören ider yâd elif lâm u mîm

Müş-ile ^{c}anber tola-y-ıda hevâ (428/2)

Vakt-i seher zülfüñe irse nesîm

Gayn döker ^{c}aynumuñ uş seyl-i hûn (428/3)
Dutalı saçuñ girihi şekl-i cîm

Bir nefes urursa lebüñ topraga (428/4)
Zinde ola yirde ne varsa remîm

Kıldı göñül mülkini hicrüñ harâb (428/5)
Zelzelete’s-sâ^{c}ati şey’ün ^{c}azîm

Teşne-ciger bu lebe Âb-ı Hayât (428/6)
Halka-be-gûş oldı-sa dürr-i yetîm

Ahmedi adına_ide sihr-âferîn (428/7)
İşbu kelâmı işîdürse Kelîm

429
Bir nefes vaslun-ıçun iki cihânı satmışam (429/1)
Satun almahlıga ^{c}ışkuñı bu cânı satmışam

İşigün topragına yüz sürmege irem diyü (429/2)
Gerçi az kıymetdür ol bâg-ı cinânı satmışam

Gerçi yohdur mâl u mülküm tapuña lâyık velî (429/3)
Kapuñuñ kullıgına genc-i ma^{c}ânî satmışam

Çün gerekmez ^{c}âşık olan kişide nâm u nişân(429/4)
Ben bu baht-ıçun besi nâm u nişânı satmışam

Ad u san-durur kişiye ^{c}ışk yolında hicâb (429/5)
Bu hicâbuñ def^{c}ine çoh adu sanı satmışam

Çün cihân fânidür anda hân ü mân nice direm (429/6)
Ben ki bir câm-ı meye var hân ü mânı satmışam

^{c}Işk bâzârında kim anda fenâdur alınan (429/7)
Ahmedî bigi niçe cân râyigânı satmışam

430
Bende oldugum kapuñda kadr-i câhumdur benüm (430/1)
Bu söze kim didüm ol Hâlik güvâhumdur benüm

Yüz süriyü irmişem yaşum bigi işigüñe (430/2)
Kanda varam çün kapuñ püşti penâhumdur benüm

Baş göge irgürdi gün yüzin süriyü yoluña (430/3)
Ayaguñ topragına didi ki âhumdur benüm

Göñlümi zülfüñ belâsına gözüm itdi esîr (430/4)

Bende salan bini bu baht-ı siyâhumdur benüm

Râzumı fâş eyleyüp halka beni rüsvâ iden (430/5)
İşbu kanlu yaş-ıla dütünlü âhumdur benüm

Göñlüme mihrüñ düşeli mâh u mihre bahmazam (430/6)
Kim yüzüñ alnuñ hakîkat mihr ü mâhumdur benüm

Yüzini toprag idüp-durur yoluñda Ahmedî (430/7)
Ol ümîde ki_eydesin şol hâk-i râhumdur benüm

431
Bu ne zülf olur bu nice perçem (431/1)
Ki itdi [c]âlemi zulm-ıla der-hem

Ne gam cellâd oldı-y-ısa gamzeñ (431/2)
Çün oldı dudaguñ [c]Îsî-i Meryem

Gerekmez senden olan derde dârû (431/3)
Yaraşmaz senden ırah zahma merhem

Senüñ sayruña n'itsün Âb-ı Hayvân (431/4)
Girü la[c]lüñ ola aña meger em

Berü gel hoş dutalum bu demi kim (431/5)
Hezârân dürlü döner çarh her dem

Gam-ı câna mey ü neyden siper düz (431/6)
Bugün kim bitdi nesrîn ü sipergam

Ser-encâmı ko lâle bigi câm iç (431/7)
Bugün kim saña câm-ı mey sunar Cem

Benefşe bigi lâle sâgar içmez (431/8)
Anuñ-çun kâmetin gussa-ider ham

Mey-içün Ahmedîye ta[c]ne uram (431/9)
Eger [c]avret degülse_olmaya er hem

432
Tâ [c]ışkuñı şehâ varak-ı câne yazmışam (432/1)
Levhi göñülde aduñı cânâne yazmışam

Sen hîç sormaduñ beni şîrîn budur ki ben (432/2)
Şekker-lebüñe cânumı şükr-âne yazmışam

Göñlüm evini [c]ışkuñ-ıçun dutmışam makâm(432/3)
Genc-i nihânı gör ki ne vîrâne yazmışam

Hayretdeyem ki dudaguña la[c]l dimişem (432/4)

Hacletdeyem ki dişüñi dür-dâne yazmışam

Bir kez cemâlüñe nazar idem didüm şehâ (432/5)
Mûsâ bigi tecelli_odına yane yazmışam

Susalıgumda la[c]lüñi zikr eyledi dilüm (432/6)
Âb-ı Hayâta Hızr bigi kane yazmışam

Yüzüñ sıfatın Ahmedi imlâ ideliden (432/7)
Gör kim ne hûb vech-ile dîvâne yazmışam

433
Cemâlüñi baña gösder gel iy hüœâvendüm (433/1)
Kim sini görmege cân-ıla ârzu-mendüm

İrür bu cânuma vasluñ zülâlı-y-ıla meded (433/2)
Ki şem[c] bigi firâkuñuñ odına yandum

Yüzüñ gülinden ırah lâle bigi hasret-ile (433/3)
Bu sûhte-cigerümüñ kanına boyandum

Senüñ-içün severem cânı çün geçer sensüz (433/4)
Veger hoœ Âb-ı Hayât-ısa andan usandum

Saçuñ hevâsı beni benden saldı bu müşg-ile (433/5)
Ki [c]ukde [c]ukde oldı baña ol bendüm

Başuñ-ıçun ki_ayaguña fidâ-durur cânum (433/6)
İnan bu sözüme kim pes [c]azîzdür andum

Katuñda zerre-durur Ahmedî vü sen hûrşîd (433/7)
Senüñ cemâlüñe mahv olduguma hur-sendüm

434
Çünki hayât virmege rûhdan ura subh-dem (434/1)
Bahtı olan sabûh-ıla hoş duta [c]ömri subhı dem

Çün biz uramaduhda dem subh dem urısar besî (434/2)
Bes duralum sabûh-ıla hoş sürelüm bu subh dem

Kanuña el boyar şafak her gice_anuñ-ıçun bu gök (434/3)
Karaya boyanup kılur gözi yaşını subh dem

Yatma yatasısın besî subh sâzın it (434/4)
Zühre çü düzdi perdede râst-nevâyı zîr ü ben

Bâœe-i kulleteyn açup hoş [c]alem ol sabûh-ıla (434/5)
Çün dike subh-dem güneş kulle-i maşrıka [c]alem

Ko ki gidere [c]aklumı hûş-ıla [c]akl n’ola eger (434/6)

Âyet-i Nûr irüben pest ola râyet-i zulem

Var mı şarâb diyene var mı ni[c]am-ıla vir cevâb (434/7)
Kim ni[c]amın yidürmeyen kişi olur kem-ez-ne[c]am

Mutrib-i hoş-nagam girü sâz-ıla söze başladı (434/8)
Sâkiya mey sun anı kim ol ne melâl kor ne gam

Bâœeden itme bâk-sen tâ[c]ata tekye eyleme (434/9)
Kim dahı dürlü_olur degül her ne ki yazdı-sa kalem

Gör ki ne dem-durur bu dem dime n’idem piyâle sun (434/10)
Ger diler-iseñ iy nedîm irmeye cânuña nedem

Vire mi Ahmedî yile ney bigi [c]öri çün bilür (434/11)
Kim yavuz eyüye geçer çünki Kerîm ide kerem

435
Cehd itdüm ki lebüñden ire dermâna elüm (435/1)
İrmedin derd-ile boyandı kızıl kana elüm

Gözümüñ bahrı yire dökdi besi dürr-i [c]Aden(435/2)
Heves idüp ki_irişe la[c]l-i Bedahşâna elüm

Vasluñuñ gûherini isdeyü gavvas-misâl (435/3)
Taldı kan bahrına vü bulmadı dür-dâne elüm

El sunam didüm-idi saçlaruñuñ perçemine (435/4)
Sındı vü irmedi ol deste-i reyhâna elüm

Heves itdüm ki dudaguña elüm ire-y-idi (435/5)
Kimüñ irdi ki benüm dahı ire câna elüm

Heves idüp lebüñe iremez-isem ne [c]aceb (435/6)
Hızr mıyam ki ire çeşme-i hayvâna elüm

Lebüñe irmege şöyle ki meges zârı-y-ıla (435/7)
Gitdüm eldem iremedin şeker-istâna elüm

Derd elinden dilerem gül bigi yırtam tonumı (435/8)
N’ideyim çün iremez oldı girîbâna elüm

Defteri nişe_açamaz oldı çü dutalı kalem (435/9)
Bir yavuz söz diyüben yazmadı dîvâna elüm

Ad bahânedür arada kamu takdîr-durur (435/10)
Ger başum şîşe bigi sına ya uşana elüm

Çünki takdir-durur kamu baña sabr gerek (435/11)
Ger kesile başum u şem[c] bigi yana elüm

Çünki keffâret olur ma^{c}sıyete sehl ola (435/12)
Ger yiye zahm yüzüm gözüm ü tograna elüm

El ayah bitün ü sınuh kamu sensin ü benüm (435/13)
Ne ayagum var ara yirde Hüdâyâ ne elüm

Havl-i kuvvet çü senüñdür ü senüñ-ile irer (435/14)
Râhat u mihnete vü nef^{c}-ile hüsrâna elüm

Ahmedî yandı yüzüñ tâbına pervâne-sıfat (435/15)
Müşkil ol ki_irmedi ol şem^{c}-i şeb-istâna elüm

436
Hâşa lillah ki senüñ derdüñi dermâna virem (436/1)
Ya ayaguñ tozını çeşme-i hayvâna virem

Reşk ider bâg-ı bihişt işîgüñ ârâyişine (436/2)
Hayf ola pes anı kim mülk-i Süleymâna virem

Yañaguñ şem^{c}-i safâdur heves-ile aña ben (436/3)
Dilümi cânumı yanmahlıga pervâne virem

^{c}Işkuñı nice idem terk cihân-ıçun i cân (436/4)
Ne revâ ola ki ol genci bu vîrâne virem

Bir nefes senden ırah düşer-isem Nûh-sıfat (436/5)
Gözümüñ yaşı-y-ıla ^{c}âlemi tûfâna virem

Zülfine_aldanma didüm göñlüme uş oldı esîr (436/6)
Şimdi ne pend ola kim ben bu perîşâna virem

Ahmedî sıdk-ıla geldi ki kapuña kul ola (436/7)
Ger kabûl olur-ısa cânumı şükr-âne virem

437
Hayrân u zâr kaldı cemâlüñe gözlerüm (437/1)
Oldur sebeb ki irte gice sini gözlerüm

Kandur bu kirpügümden ahan niçe ki_aglaram (437/2)
Tûfânı gör ki başuma getürdi gözlerüm

Fettân saçuñ cefâsı-la gör kim neye_irdi şâm (437/3)
Zâlim gözüñ belâsı-la nice_oldı gözlerüm

Sudur revân olan kamu gözden ^{c}aceb bu kim (437/4)
Kan ahıdur benüm bu gözümdeki gözlerüm

Söyner su-y-ıla her od u köz müşgile_uşbu kim (437/5)
Artar su-y-ıla binüm içümdeki gözlerüm

Kanlar döker gözüm niçe kim ola münfecir (437/6)
Binüm bu yüregümdeki başlar u gözlerüm

Çün gördüñ ol müje ohınuñ zahmın Ahmedî (437/7)
Umsañ ki merha ide saña işbu gözlerüm

438
Derd ü firâk-ıla dün ü gün kan ahar yaşum (438/1)
Tâ hoœ ne getüre başuma bu ahar yaşum

Her kirpügüm ucundan ahar Nîl-ile Furât (438/2)
Tûfâna viriser bu cihânı eger yaşum

Yaruñ hayâli gözüme kıla diyü güzer (438/3)
Her dem nisâr ider yire biñ biñ güher yaşum

Râzum nihân nice_ola ki levhinde yüzüñüñ (438/4)
Yâkût oldı derdümi tahrîr ider yaşum

Her subh-gâh eger def[c] itmeye (438/5)
Gark-âb ide-y-di bu felegi her seher yaşum

Oduma su saçar getürür yüzümüñ suyın (438/6)
Lillahi derrühü zihi sâhib-nazar yaşum

[c]Âsîlara beşâret diüñ kim bu resm-ile (438/7)
Mahşer güninde dahı revân ahısar yaşum

Bî-nûr kaldı senden ırah bu belâlu göz (438/8)
Her gûşede seni_isdeyü lâ-büd gezer yaşum

Yoluñdan ayru her yaña yüz süriyu yürür (438/9)
Anuñ-ıçun nazar bigi gözden düşer yaşum

Didüm ki Ahmedînüñ odına su kim saça (438/10)
Gözlerüm üstine didi deryâ ciger yaşum

439
Dil-hastayam tapuñdan ırah derdüme kıl em(439/1)
Cevr ü cefâ-y-ıla niçe âh u figan kılam

Zülfüñde bahtı kara göñül azdı-sa n'ola (439/2)
Çün yoh-durur Hak emr-ile dîvâneye kalem

Tâbı cemâlüñüñ n'ola yaharsa [c]âlemi (439/3)
Pervânenüñ yahıldugı şem[c]a eyit ne gam

Sâkî revân elüme sun ol câmı kim aña (439/4)
Dahı henüz teşne-cigerdür revân-ı Cem

Mey nûş eyle gõñlüñi işbu günâh-ıçun (439/5)
Teng itme kim ferâh-durur ᶜarsa-i kerem

İkrâr ehli-sen ko bu inkârı kim olur (439/6)
Mey-hâne künci sıdk olıcak ravza-i harem

Mey-nûş kılup Ahmedi ney gûş eyle kim (439/7)
Hoşdur egerçi bâœe-durur bu bir iki dem

440
Dil-ârâm-ıla bulur budil ârâm (440/1)
Zi devlet ki_ola katuñda dil-ârâm

Ola vaslı dil-ârâmuñ müyesser (440/2)
Olursa baht işbunı dilerem

Eger büt-hâneye ire cemâlüñ (440/3)
Sücûda düşeler mecmûᶜ-ı asnâm

Lebüñ mîm ü kaşuñ nûn-ı muᶜanber (440/4)
Kadüñ sîmîn-elif zülfün-durur dâm

Saçuñ bendine düşmişem garîbüñ (440/5)
Olur hâli perîşân çün ire şâm

Elüme câm sun kim hûn olur cân (440/6)
Ögüme gelicek fikr-i ser-encâm

Dilerem tevbe idem bâœeden lîk (440/7)
Budur korhun ki sıya anı bir câm

Gözüme görinen sensin hakikat (440/8)
Dahı her ne ki var adgâs ahlâm

Esîr itdi Ahmedîyi hâl ü zülfüñ (440/9)
Salar kuşı belâya dâne vü dâm

441
Zülfüñe irdi meger subh-dem enfâs-ı nesîm (441/1)
Kim gelür her nefes andan ögüme ᶜahd-i kadîm

Ne haber virdi sabâ yili saçuñdan bu sabâh (441/2)
Ki_itdi sözini temâm eylemedin cân teslîm

Kendüzini gözüñe beñzedür-imiş nergis (441/3)
Beñzemez iş ᶜaceb olmaya hayâl itse sakîm

Hûr eger göre hayâlin yüzüñüñ düşinde (441/4)
Hâr görine gözine gül ü gül-zâr-ı Naᶜîm

Zülfüñüñ râyihasın kâfir eger eylese yâd (441/5)
Tâze reyhân-ıla sünbül bitüre ka[c]r-ı Cahîm

Kim-durur kim kayudan ide bu göñlümi halâs (441/6)
Hem hayâlün kim olupdur bu makâm içre mukîm

Ahmedî [c]ışk odına sabr kıl Eyyûb-sıfat (441/7)
Kim Halîl oldı oda sabr idüben İbrâhîm

442
Zülfüñüñ bendindedür göñlüm mukîm (442/1)
Kim vatan hubbı-y-ladur dîn müstakîm

Kıldugum-çun senden ayruga nazar (442/2)
Uş nedâmetden direm anı sakîm

Maksadum sensin cihânda Hak güvâh (442/3)
Niyyetüm sensin hemîşe Hak [c]Alîn

Zülfüñüñ [c]akdine irişse sabâ (442/4)
Bir deminden zinde_ola hâk-i remîm

Kaddüñ ü zülfüñle agzuñ [c]ışkıdur (442/5)
Cânuma salan elifle lâm u mîm

[c]Akl agzuñ nakşını görüp didi (442/6)
Nokta-i mevhûmdur olmış dü-nîm

Yâr mihrinde gerekdür Ahmedî (442/7)
Sende İbrâhîm-vâr kalb-i selîm

443
Sensüz ne diyeyim ki nice zâr olmışam (443/1)
Tîmâr eyle baña ki bîmâr olmışam

Sevdâya düşdi zülfüñi göreliden göñül (443/2)
Gör kim ne müşkil işe giriftâr olmışam

Ol fikr-ile ki nice ola [c]âkıbet işüm (443/3)
[c]Işkuñda lâle bigi dil-efkâr olmışam

Sini_ider ârzû dil ü cân senden ayru ben (443/4)
Cân u cihândan uş kamu bîzâr olmışam

Yandı yüzüñ tecellîsine varlıgun temâm (443/5)
Mûsâ bigi ki [c]âşık-ı dîœâr olmışam

Geh zülfüñi ögerem ü geh hatt u hâlüñi (443/6)
Görgil beni ki nice siyeh-kâr olmışam

Pervîn safâ dişüñ sıfatında_Ahmedî bigi (443/7)
Gör kim ne bahr lü'lü-yi şeh-vâr olmışam

444
Söz reng alur çü nakşuñı tahrîr eyleyem (444/1)
Cân zevk ider çü la^{c}lüñi takrîr eyleyem

Hoş vasf ider-iken yüzüñi ^{c}acze düşürem (444/2)
Nur âyetin ne vech-ile tefsîr eyleyem

Zülfüñi düşde gice perîşân görür gönül (444/3)
Sevdâyinüñ düşin nice ta^{c}bîr eyleyem

Rûşen olur zamîr güneş bigi niçe kim (444/4)
Cân levhine hayâlüñi tasvîr eyleyem

Dirler ki olma zülfi belâsına mübtelâ (444/5)
Takdîr def^{c}ine nice tedbîr eyleyem

Cân ârzû ider ki yoluña ola fidâ (444/6)
Hâşâ bu işde ben nice taksîr eyleyem

Kaşuñ kemânına iderem Ahmedîyi ^{c}arz (444/7)
Kim cânını anuñ garaz-ı tîr eyleyem

445
Seher-geh kim ider bülbül terennüm (445/1)
Mey-i gül-gûn getür ki_oldur tena^{cc}um

Ney itdügince dem dem nâle hoşdur (445/2)
Ki_ura yanınca mutrib deffi düm düm

Niçe bir hânkâh ola yirümüz (445/3)
N'ola bir gün olursa hâne-i hum

Kemân-keş gamzeñe sor kim neçündür (445/4)
Bu tâvûsî cemâle hû-yı kej-düm

Güzüñ bu ^{c}ayn-ı insâniyyeti-y-le (445/5)
Neçün cânlar alur itmez terahhum

Gözüm deryâsı kandur lâ-büd ider (445/6)
Ayaguñ topragı-y-ıla teyemmüm

Kaşuñ hâcib gözüñdür ^{c}ayn-ı fitne (445/7)
Kime_idem bu belâlardan tazallüm

Olur bir yirde rûşen mâh u pervîn (445/8)
Niçe ki_ider leb-i la^{c}lüñ tebessüm

Saçuñ bendine mecnûn oldı leylâ (445/9)
Gözüñ sihrine meftûn kaldı tumtum

Ter ü şîrîn olur sözi_Ahmdînüñ (445/10)
Lübüñ vasfında itdükçe tekellüm

Bu vezne düzemez sec^{c}ini kumrı (445/11)
Bu saza idemez bülbül terennüm

446
Şâhâ müselsel zülfüñüñ ^{c}ışkında mecnûn olmışam (446/1)
Göñlümi bir sevdâ-y-ıçun dâm-ı belâya salmışam

Gâhî cemâlüñi senüñ göñlüm kıble düzmişem (446/2)
Gâhî hayâlüñe senüñ cândan perestiş kılmışam

İy halkı hoş hulkı hasen sürme kıble düzmişem (446/3)
Gâhî hayâlüñe senüñ cândan perestiş kılmışam

İy halkı hoş hulkı hasen sürme kapuñdan bini sen (446/4)
Zîrâ ki kullıguna ben key ragbet-ile gelmişem

Kan içer-iken gözlerüñ ârâmıdur cânuñ tenüñ (446/5)
Görgil ki cevrüñde senüñ ben ne halâvet bulmışam

Cânum seni kılur heves sensüz olamaz bir nefes (446/6)
Ben bu diyâruñ dahı bes ne râhatına kalmışam

Bir sâ^{c}atinde gicenüñ ârâmı yoh cânuñ tenüñ (446/7)
Kim subh yilinden senüñ zülfüñ kohusın almışam

Dirler ki zînhâr Ahmedî bed-nam u bî-^{c}âr olmagıl (446/8)
Ben nâm u nengüñ şîşesin çohdur ki taşa çalmışam

447
Şöyle kim yıhıldı vü yahıldı Bagdâd-ıla Şâm (447/1)
^{c}Işkuñ eyle yıhdı yahdı göñlüñ Mısrın temâm

Fitne-i âhır zemândur gözlerüñ budur sebeb (447/2)
Kim kan içüp ^{c}işve-y-ile cânlar alurlar müdâm

Gözüme uyhu halâl-ıdı_itdi_anı şavkuñ harâm
Gamzeñe kanum harâm-ıdı_itdi anı_^{c}ışkuñ halâl (447/3)

Şâm u Bagdâduñ ser-encâmını çün gördüñ nedür (447/4)
Tâ ser-encâm unudıla câm içelüm subh u şâm

Gel ki gül-gûn bâdeden bir kaç kadeh nûş idelüm (447/5)
Kim benefşe kohusından hoş mu^{c}attardur meşâm

Çünki benlikden beni bu câm-ı mey ider halâs (447/6)
Râyigândur cân behâ virüp ele girürse câm

Milk hakkuñdur senüñ ne var arada Ahmedî (447/7)
Kim idersin nâle geh Bagdâd diyü gâh Şâm

448
Şâhâ senüñ vücûduña irişmesün elem (448/1)
Göñlüñe gelmesün ebedâ hîç güne gam

Tendür cihan kamusı vü sensin cihâna cân (448/2)
Çümle cihânadur bu vücûda irem elem

Sen rûh-ı pâksin saña nişe gelür maraz (448/3)
Sen ^{c}akl-ı mahzsın saña kandan irer sakam

Lâyık degül ki ide saña hîç renc eser (448/4)
Kim Hak cemî^{c}-i derde vücûduñı itdi-em

Sen Âb-ı Hızrsın saña ki_ire gubâr (448/5)
Hâşâki nice ola kim ide kabûl yem

Sinüñledür nizâmı zemîn ü zemânenüñ (448/6)
Sensüz olamay bu zemîn ü zemâne hem

Sensin kamuya rahmet ü hem ni^{c}met ü Na^{c}îm (448/7)
Zahmet nice_irgüre saña ol Vâhibü'n-ni^{c}am

Şâœî vü bâœe hûn-ı siyâvuşdur arad (448/8)
Çün kim elüñde olmaya bir lahza câm-ı Cem

Bir dem ki gül bigi seni şâd eylemedi mül (448/9)
Gonca bigi_Ahmedî gam-ıla oldı beste-dem

449
Subh-dem çün zülfüñe irdi nesîm (449/1)
Oldı ^{c}âlem cümle cennât-ı Na^{c}im

Lâleyi yahdı yüzüñ şavkı oda (449/2)
Nergisi kıldı gözüñ ^{c}ışkı sakîm

Devr-ile itdi teselsül âşikâr (449/3)
Yañaguñ zülfüñ ^{c}alâ ragmı'l-hakîm

Hattuñuñ nakşı kitâb-ı müstebîn (449/4)
^{c}Işkuñuñ yolı sırâtu müstakîm

Dutdı ^{c}ışkuñ göñlüm içinde makâm (449/5)
Oldı derdüñ cânum içinde mukîm

Vasluñ u hicrüñdür endîşem benüm (449/6)
Andan artuh baña ümîœ ü bîm

Ahmedîyi didi^{c}ışkuñda gören (449/7)
İnne İbrâhîme evvâhün halîm

450
Sûretüñ sûresini niçe ki takrîr kîlam (450/1)
Halka nuñ sûretini gün bigi tefsîr kılam

Baña dirler ki anuñ agzı vücûdı nicedür (450/2)
Gayb ^{c}ilmini ^{c}aceb nicesi takrîr kılam

Her gice zülf-i perîşânligi düşümde görem (450/3)
Ben bu sevdâ düşümi nicesi ta^{c}bîr kılam

Ger sorarlarsa baña nice olur sûret-i cân (450/4)
Lebüñi gösderüben ben anı tasvîr kılam

Ne ^{c}aceb eger göñlüñe itmezse eser (450/5)
Bâœ-ı serd-ile nice âhene te’sîr kılam

Didiler gözi kaza ohıdur andan hazer it (450/6)
Pes bu takdîr işine ben nice tedbîr kılam

Ahmedîye didiler cân virenüñ yolına sen (450/7)
Kendü hayrumdan eyit ben nice taksîr kılam

451
Sabâ yile varıcak virgil ol diyâra selâm (451/1)
Selâmet-ile iricek irür nigâra selâm

Çü saçları girihin çözmege sen el sunasın (451/2)
Bu hastadan irür ol zülf-i müşg-bâra selâm

İdüp anuñ dudagındagı la^{c}la dürr-i senâ (451/3)
İlet anuñ kulagındagı gûş-vâra selâm

Yog-ısa korhu saña gamzesi belâsından (451/4)
Vir ol harâmi-i fettân-ı cân-şikâra selâm

Çü gözlerüñ ola rûşen yüzini görmeg-ile (451/5)
Degür du^{c}â-y-ıla ol tâze nev-bahâra selâm

Seherde müşg-dem olup eserken irgüresin (451/6)
Anuñ su içdügi çeşme-y-le cûy-bâra selâm

Vir ol yüridügi yol-ıla vardugı yire (451/7)
Dahı oturdugı eyvân u kasr u dâra selâm

Unıtma bad-ı sabâ bu kamu selâmı digil (451/8)
Bu resmedür ki_ide peyveste yâr yâra selâm

Selâmı gizlü ilet Ahmediden ana sabâ (451/9)
Nihân-ı yâre edeb olmaz âşikâra selâm

452
^{c}Işkuñ odında uram ^{c}ûd bigi dem ney-isem (452/1)
Perdede râst kılam nâlemi her-dem ney-isem

Beste vü bî-ser ü pâ ^{c}ışk yolında yüriyem (452/2)
Hem-^{c}inân olubanuñ yile dem-â-dem ney-isem

Bir nefes kodı baña fürkatüñüñ sûzı hemîn (452/3)
^{c}Ömr tek yile virem anı dahı hem-ney-isem

Şerha şerha cigerüm derdine olmaga devâ (452/4)
Düzedem gül-şekerinden lebüñüñ em ney-isem

Kul olup kametüñüñ servine yüz yirde kılam (452/5)
Hiœmetüñüñ kemerin cânuma muhkem ney-isem

Diseñ elden baña zâr iñleyü ayahlara düş (452/6)
Bu nefes düşmeg-içün râst olam ham ney-isem

Gerçi gark itdi suya ney bigi göz yaşı beni (452/7)
Şem^{c}-vâr ayrulıguñ odına yanam ney-isem

Ahmedî bigi lebüñ zikri-y-ile dem ürüben (452/8)
Gösterem saña dem-i ^{c}Îsî-i Meryem ney-isem

453
^{c}Acebâ kim ola kim ilede dil-dâre selâm (453/1)
Vire ben ^{c}âşık bî-çâreden ol yâre selâm

Şem^{c}a pervânenüñ ahvâlini kim ide ^{c}ayân (453/2)
Bülbül-i şîfteden kim vire gül-zâre selâm

Kim ola kim ilede_ol müşg-i semen-sâye haber (453/3)
Kim ola kim vire ol la^{c}l-i şeker-bâre selâm

Sen ilet yâre selâmumı sabâ kim sensin (453/4)
Kamu dil-dâdeden ilten kişi dil-dâre selâm

Gamzesi gerçi kanun içmege göz kara ider (453/5)
N'ola benden ilede_ol câœu-yı hûn-h^{w}âre selâm

Sen selâmumı degür yâruma ol sag olsun (453/6)
N'ol ger birbismedi-y-ise bu bîmâre selâm

Ahmedî kim ola kim şems ü kamer virürler (453/7)
Ol kamu hûr u melek hasret-i dîdâre selâm

454
^{c}Işkına zülfüñüñ girü dîvâne olmışam (454/1)
Şem^{c}ine yüzüñüñ yine pervâne olmışam

Düşdüm gözüñ füsûnı-y-ıla bir cünûna kim (454/2)
Halkuñ dilinde söz bigi efsâne olmışam

Derdine ^{c}ışkuñuñ olalı göñlüm âşiña (454/3)
Cân u cihândan uş kamu bî-gâne olmışam

Hâlüñi müşg dâmınuñ altında göreli (454/4)
Şöyle ki mürg şîfte-i dâne olmışam

455
Kaddüñ hayâli kosa gözüme revân kadem (455/1)
Nedür cihân nisâr aña cân revân idem

Yüzüñde zülfüñi görüben ^{c}akl didi kim (455/2)
Nûr üstine ne hûb olur sâye-bân zulam

Kurup kaşuñ kemânını gamzeñ atar beni (455/3)
Yâ-Rab nice ola bu kazâdan emân bulam

Gözüñ ne_iderse baña kalem böyle yazdı bir (455/4)
Bini mi gördi mihmete lâyık hem-ân kalem

Sabr it cefâya olma nedîm-i nedem didüñ (455/5)
Sabr itmedin cefâna eyitgil i cân n'idem

Ger cevr ide ahter ü yâ kahr kıla dehr (455/6)
Kişiye çünki yâr ola mihr-bân ne gam

Kan-durur Ahmedî ki kalemiden olur revân (455/7)
Niçe ki derdüñi dilerem kim beyân kılam

456
Kamu sende cemâl ü hüsn-i ^{c}âlem (456/1)
Dil ü cânsın u ^{c}akl u dîn dahı hem

Bu ^{c}âlem nice sensüz ola kâyim (456/2)
Ki sensin fî'l-hakîka cân-ı ^{c}âlem

Saçuñdur mu ^{c}ciz- Mûsâ-yı ^{c}İmrân (456/3)
Lebüñdür âyet-i ^{c}Îsâ-yı Meryem

Derüñ dürrin gören yüzüñde dir kim (456/4)

Ne hoş düşmiş gülüñ üstine şeb-nem

Saçun sevdâsına düşdi benefşe (456/5)
Anuñ-çundur perîşân-hâl ü der-hem

Perestâram didi yüzüñe zühre (456/6)
Güneş işitdi didi ben dahı hem

Lebüñ emdür baña kim dahı nesne (456/7)
Ger Âb-ı Hızr-ısa_olmaz derdüme em

Senüñ ^{c}ışkuñ-durur derdüme dermân(456/8)
Senüñ mihrüñ-durur zahmuma merhan

Cihâna Ahmedî ^{c}ışkuñla geldi (456/9)
Anuñla gidiser v'allâhü a^{c}lem

457

Gerçi irürdi cânuma ^{c}ışkuñ besî elem (457/1)
Gidermeyem hevâñı göñülden eger ölen

Tâ âhır isdenürse kıdemden ^{c}ale't-temâm (457/2)
Evvel kişi ki ^{c}ışka kadem ura ben olam

Yüzüñe vâlih oldum u zülfüñe şîfte (457/3)
Ol Tañrı çünki Hâlik-ı nûr oldur u zulam

Kim var diseñ bu ^{c}ışk yolında_ihtiyâr-ıla (457/4)
Assısını ziyâna viren kişi ben olam

Çün ben dahı velâ-y-ıla saña kulam şehâ (457/5)
Senden ırah belâ-y-ıla böyle neçün kalam

Hoş dutgıl Ahmedîyi ki ^{c}âlemde ol garîb (457/6)
Sinüñ mahabbetüñ-ile oldı bu gün ^{c}alem

Aldum kalem ki derdümi yâre beyân kılam (457/7)
Dutuşdı bir demünde oda kâgıd u kalem

458

Göñül âşüftedür zülfüñe cân hem (458/1)
Gözüñe fitnedür ^{c}akl ü revân hem

Firâk odına yandum şem^{c} bigi (458/2)
Gözümden dökilür uş yaş u kan hem

Senüñ câœû gözüñüñ fitnesinden (458/3)
Cihânda kalmadı emn ü emân hem

Haber sordum gözüñüñ pîşesinden (458/4)

Didi uş hançer ü tîr ü kemân hem

Senüñ ^{c}ışkuñı aldum terk idüp cân (458/5)
Ticâretde olur sûd u ziyân hem

Senüñ yüzüñ benüm derd-ile âhum (458/6)
Ne-durur sûre-i Nûr u Duhân hem

Ahıdur serv ü kaddüñüñ hayâli (458/7)
Gözümden çeşme vü vûd-ı revân hem

Saçuñdan bir girih serhin diyemez (458/8)
Niçe kim uzana nutk u beyân hem

Lebüñden Ahmedî şîrîn söz eydür (458/9)
Egerçi_irmez aña vehm ü gümân hem

459
Gerekmez yâr uran zahma merlem (459/1)
Ne derde ki andan irişe devâ hem

Gerekmez ^{c}âşıka ol gün kim anuñ (459/2)
Gözi bî-nem ola vü göñli bî-gam

Gerek ki şem^{c} bigi ^{c}ışk eriñüñ (459/3)
İçi pür-âteş ola taşı pür-nem

Gerekmez sünbül-i ter didügüm-çün (459/4)
Benefşe bigi zülfüñ oldı der-hem

Anuñ-çun derdüm oldı bîş-ez-bîş (459/5)
Ki la^{c}li itdi agzuñ kem-ter-ez-kem

Saçuñda mu^{c}ciz-i Mûsâ-yı ^{c}İmrân (459/6)
Lebüñde âyet-i ^{c}Îsâ-yı Meryem

Gözüñ katlüme isdemiş icâzet (459/7)
İcâzet işde b'ism'illâh bu dem

Lebüñi sorana dir Ahmedî kim (459/8)
Bu gizlü râzdur v'allâhü a^{c}lem

460
Gözlerüm yaşına yâr oldı Rahîm (460/1)
Sâ'ile rahm ider ol ki_ola Kerîm

Yire dökile hezârân cân u ser (460/2)
Zülfüñüñ bir ^{c}ukdesin çözse nesîm

Söz ki agzuñdan çıhar iy la^{c}l-i leb (460/3)

Bir güherdür noktayı itmiş dü-nîm

Görse düşinde hayâlin dişiñüñ (460/4)
Su bigi_oddan hall ola dürr-i yetîm

Zülfüñ agzuñ ^{c}ışkı-la kandur ciger (460/5)
Kan olur çün kim ulaşa dâla kim

Sabr u gam göñlümde idüp meşvret (460/6)
Ol sefer kıldı vü bu oldı mukîm

Hem-dem oldı Ahmedîye derd ü gam (460/7)
Hem-dem ol yig kim ola yâr-ı kadîm

461
Gözlerümi aglamahdan garka-i hûn iderem (461/1)
Göz yaşı-y-la za^{c}ferânı nice gül-gûn iderem

Nice dirler baña sabr it nâleyi ko n'ideyim (461/2)
Yandugum-çun şöyle kim ney nâle-efzûn iderem

Fitne-i devr-i kamerden kamu korharlar velî (461/3)
Ben hevesle cânumı gözüñe meftûn iderem

Her sözi kim kaşuñuñ vasfında diyem kej düşer (461/4)
Kâmetüñ zikri-y-le anı girü mevzûn iderem

Zülfüñüñ cîm lebüñüñ mîmi şavkı-y-ıla uş (461/5)
Bu elif bigi kadümi büküben nûn iderem

Ahmedî bigi lübüñüñ la^{c}lini zikr idicek (461/6)
Her sözi kim nazm idem dürr-i meknûn iderem

462
Görgil beni ki zülfüñ dîvâne olmışam (462/1)
Şem^{c}ine yüzüñüñ nice pervâne olmışam

Tutahlaruñ zülâline dil-teşne kalmışam (462/2)
Gözlerüñüñ füsûnına efsâne olmışam

Andan beri ki ^{c}ışkûñ-ıla oldum âşinâ (462/3)
Cân u cihândan uş komu bî-gâne olmışam

Gül üzre müşg dâmını itmedin ihtiyât (462/4)
^{c}Anber beñüñde şîfte-i dâne olmışam

Zevkini la^{c}lüñüñ dil ü cân ârzû ider (462/5)
Bu şavk-ıla mülâzim-i mey-hâne olmışam

^{c}Işkuñ yolında şöyle ki ferzîn kej olmadın (462/6)

Ruh bigi togrulıg-ıla ferzâne olmışam

Dürcini la^{c}lüñüñ göreli şöyle ki_Ahmedî (462/7)
Can u dil-ile ^{c}âşık-ı dür-dâne olmışam

463
Günüm giceye döndi yüzüñi göremezem (463/1)
Dil-teşneyem lebüñde zülâle iremezem

Zülfüñi añdugumca perîşân olubanuñ (463/2)
Hayretde kaluram dahı ^{c}aklum diremezem

Dünyâ nedür ki bâg-ı bihiştüñ içinde ben (463/3)
Dîœâruñı göremez olıcak duramazam

Baş-ıla cân u dil yoluña eyleyüp fidî (463/4)
Ayaguñuñ tozına yüzümi süremezem

Yoluñda yüzüm üstine sürinü yürürem (463/5)
Gözlerümüñ yaşı bigi_ayaga duramazam

Gözlerümüñ yaşın nice diya sorar-ısañ (463/6)
Bahr-ı muhîtdür bu söze ben giremezem

Dirler ki Ahmedî saçı sevdâsını unıt (463/7)
N'ideyim anı çünki başumdan yıramazam

464
Mescid içinde kıble-geh-i cânı görmişem (464/1)
Yüzinde rûşen âyet-i îmânı görmişem

Secde kılur-iken kaşı mihrâbına anuñ (464/2)
Yañahlarında rahmet-i Rahmânı görmişem

Anuñ adına ohıram uş hüsn hutbesin (464/3)
Ki_anı bu hûblaruñ kamu sultânı görmişem

Meş^{c}ar saçına sa^{c}y iderem cân irürmege (464/4)
Gerçi_azmış anda bunca müsülmânı görmişem

Meş^{c}ar saçına sa^{c}y iderem cân irürmege (464/5)
Gerçi_azmış anda bunca müsülmânı görmişem

Kaddinde şâh-ı tûba vü müşgîn saçında Hızr (464/6)
Dudahlarında çeşme-i hayvânı görmişem

Yahsa cemâlüñüñ sübühâtı beni ne gam (464/7)
Yüzüñde çün tecellî-i Sübhânı görmişem

Hasretden oldı dürr-ile la^{c}le vatan gözüm (464/8)

Andan berü ki ol leb ü dendânı görmişem

İtdümse Ahmedî bigi yoluñda cân fidî (464/9)
Minnet Haka senüñ bigi cânânı görmişem

Gözüm yüzüñi görmegi_anuñ-çun ider heves (464/10)
Kim bahuban ol âyînede cânı görmişem

465
Mey-hânede bu gözlerüme keşf olur harem (465/1)
Zî gâyet-i ^c^inâyet ü zî ayet-i Kerem

Mey nûş eyle subh-dem ü ney ünin işit (465/2)
Kim hoş-durur ele giricek bu bir iki dem

Göñlüñi şâœ eyle mey ü ney hevâsı-la (465/3)
Kim hoş hevâ-durur iremez ol hevâya gam

Yâruñ lebi-y-ile câm lebidür şifâ-yı cân (465/4)
Efsâne-durur Âb-ı Hayât-ıla câm-ı Cem

Düşdi kaşuñ öñinde hisâba hilâl-ı kej (465/5)
Oldı lebüñ katında bahâ-yı ^c^akîk kem

Dirler ki ^c^akluñ olmasun ol zülfe mübtelâ (465/6)
Dîvâne olana nice câri olur kalem

Reyhân saçuñuñ olmasa hayrânı Ahmedî (465/7)
Ola mıdı benefşe bigi kaddi böyle ham

466
Ne dem ki sensüz ola olur ol gam u nedem (466/1)
Bes senden ayru baña ne ^c^îş ü ne cân ne dem

Sen revh-i rûh râhat-ı dilsin bu ^c^ömre bes (466/2)
Senden ırah düşene nice olmasun nedem

Her kanda yaşum aha ne Ceyhûn ne Furât (466/3)
Her kanda ki_âhum ire ne âteş-gede ne dem

^c^Işkuñ yolında kanlu yaşı anca dökmişem (466/4)
Kim gözlerümde dahı ne yaş kaldı vü ne nem

^c^Akluñ ne cânı var ki ura pençe ^c^ışk-ıla (466/5)
Arslan öñinde nice urıbile Dimne dem

İy göñül ala gözlerüñ aldanma âlına (466/6)
Kim saña ^c^işve-y-ile virür işbu fitne dem

Dirler ki Ahmedî aña göñlüñi virmegil (466/7)

Cân u göñül anuñdur aña virmedin n’idem

467
Her ki sabâh lâle-veş almaya_eline câm-ı Cem (467/1)
Gül bigi varlıgı yile varuban ola kamı kem

Sâki-yi sîm-çihreden câm-ı zer isde subh-dem (467/2)
Kim ola tolu la^{c}l-i ter dürc-i ^{c}akîk fâm-ı fem

Bâgda mey içenüñ bugün dürlü çiçek kohusı-la (467/3)
Gâliye bigi müşgden tolu olur meşâmı şem

Sehm-i sa^{c}âdet isdeyen mey ide nûş her kişi (467/4)
K’içmeye câm-ı bâdeyi göñli tola sihâm-ı sem

Yârdan ayru düşmişem her ki düşe_ayru yârdan (467/5)
Etmegi derd-i dil olur bî-şek anuñ ide mi dem

Düşde dahı cemâlüñüñ göremezem hayâlini (467/6)
Ki_itdi harâm giryeden gözlerüme menâmı nem

Fürkat odında kan yaşum başladı mevc urmaga (467/7)
Ben daha katreyem diyü irdi aña peyâm-ı yem

Dem dir-isem bu dem-durur gel içelüm bu demde kim (467/8)
Her ki müdâm içmeye cânınuñ ola dâmı dem

Ahmedi iç bu bâœeyi yâdına ol şehin-şehüñ (467/9)
Kim kamu hasm cânına oldı anuñ hüsâm-ı sem

468
Yüregümde yanar-iken cehennem (468/1)
Gözümüñ yaşı-la toldı cihân nem

Ne bu nem ol chennemle kem olur (468/2)
Ne söyner bu nen-ile ol chennem

Cihân u cân baña yâr-ıdı ansuz (468/3)
Kimüm oldu bu cân u yâ cihân nem

Anı kim baña itdi fürkat odı (468/4)
Ne pervâne ki şem^{c}a itmedi hem

Cemâlinden ırah yâruñ bu hâlüm (468/5)
Saçı bigi perîşândur u der-hem

Ne bilinür nedür bu derde dermân (468/6)
Ne bilinür nedür bu zahma merhem

Eger sabr eyleyem hâlüm bilinmez (468/7)

Veger âh idem oda yana ^{c}âlem

İ niçe derdi var göñlümde muzmer (468/8)
İ niçe zahmı var cânumda müdgam

N’ola çün Ahmedî ^{c}ûd oldı yanar (468/9)
Kılursa ney bigi nâle dem-â-dem

469
Yüzüñi görmek temennâ itmişem (469/1)
Rûşen ol kim fikr-i zîbâ itmişem

Zülfüñüñ ^{c}ışkun başa iltem didüm (469/2)
Gör ne pîç-â-pîç sevdâ itmişem

Bûy u rengüñden nişân bulam diyü (469/3)
Bâg gül-zârı temâşâ itmişem

Mülk-i cânda gayr kalmasun diyü (469/4)
Varlıgumı cümle yagma itmişem

Gûherini vasluñuñ bulam diyü (469/5)
Gözlerüm yaşını deryâ itmişem

Gül-sitânda vasfın idüp yüzüñüñ (469/6)
^{c}Andelîbi mest ü şeyœâ itmişem

La^{c}lüñi zikr itdügi-y-çün Ahmedî (469/7)
Nazmını lü’lü-yi lâlâ itmişem

470
Didüm yârâ ki dudaguñı emsem (470/1)
Didi yohsula la^{c}l olur mı em sem

Didüm kim dökmesün kanumı gamzeñ (470/2)
Didi kanuñ döker cânuñ alur hem

Didüm agzuñ ne gûherdür bilinmez (470/3)
Didi cân râzıdur v’allâhü a^{c}lem

Perîşânum didüm zülfüñe didi (470/4)
Perîşânlıh degül sevdâyiye kem

Didüm kim hâtt ide mi hüsnüñi nesh (470/5)
Didi nesh olmaz âyet ki_ola muhkem

Didüm zülfüñ neçün ham didi kim (470/6)
^{c}Aceb midür benefşe kim ola ham

Didüm kim hem-dem olsañ Ahmedîye (470/7)

Didi yitmez mi derdüm aña hem-dem

471
İy yüzi tâze gül-istan kandasın (471/1)
Gözi nergis zülfi reyhân kandasın

İy hatı pîrûze dil-ber kanısın (471/2)
İy lebi la^{c}l-i Bedahşân kandasın

Ayrulıh derdinden uş yandum oda (471/3)
İy kamusı derde dermân kandasın

Fürkatüñ câñ mülkini kıldı harâb (471/4)
El-emân iy ^{c}adl-i sultân kandasın

Yâ'cuc il urdı Sikender kanısın (471/5)
Mülki dîv aldı Süleymân Kandasın

Ayrulıguñ zulmetinde teşne-dil (471/6)
Yürürem iy Âb-ı Hayvân kandasın

^{c}Işkuñ ihrâmın geyüp sini_isterem (471/7)
Yürürem iy Ka^{c}be-i cân kandasın

Sini bir gün görsem ü diseñ baña (471/8)
Ki_Ahmedî zâr u perîşân kandasın

Bunca müddetdür gül-istândan ırah (471/9)
Âhır iy mürg-i seher-h^{c}ân kandasın

472
El-minnetü lillah ki ^{c}alâ ragm-ı şeyâtîn (472/1)
Oturdı girü tahtına sultân-ı selâtîñ

Rûşen çıhuban ^{c}ukdeden uş şems-i ziyâ-bahş (472/2)
Bagışladı nûrı-y-ıla girü ^{c}âleme tezyîn

Ol şah ki aña memleket olalı muharrer (472/3)
Cennet bigi ^{c}aldî-y-le cihân oldı hoş-âyîn

Koyına ziyân eyleyimez pençesi kurdûn (472/4)
Tihûya cerâhat idemez çengel-i şâhîn

Ol şâhı ki görüp gün ü mâh itdi temennâ (472/5)
Kim bula anuñ yolına hâk olmaga temkîn

Zülfine diler bende ola ^{c}anber ü reyhân (472/6)
Nîte ki kenîz-ekdür aña nergis ü nesrîn

Diler ki kemîne kulına tâc ola iklîl (472/7)

İsder ki atı ayagına na[c]l ola pervîn

Diler ki nazar kıla gözüm yüzine dâyim (472/8)
Muhtâc-durur nûra belî çeşm-i cihân-bîn

Binüm arada nem var eger var-ısa sensin (472/9)
Cân u ten ü [c]akl u ser ü hem dahı dil ü dîn

Sözde Ahmedi olur çü senañı ide cân-bahş (472/10)
Kim Rûh-ı Kuds ider aña bu sözi telkîn

Vasfın dir-idüm sîretüñüñ işidüp anı (472/11)
Defterlerini virdi yile şâh-ı reyâhîn

473
Olur şehâ yañaguñ şu[c]lesi-y-le cân rûşen (473/1)
Nite ki_olur güneşüñ nûrı-la cihân rûşen

Yüzüñ ne âyînedür kim anuñ safâsından (473/2)
Olur mu[c]âyene gözlere nakş-ı cân rûşen

Cemâlüñe nazar itse gözümi men[c] itme (473/3)
Ki çeşme-y-ile olur bâg u bû-sitân rûşen

Hayâli yanaguñuñ bir tecelli itdi güle (473/4)
Anuñ-ıla_oldı bu lutf-ıla gül-sitân rûşen

Gice vü gündüzi cem[c] olmagı muhâl sanan (473/5)
Saçuñ-ıla yüzüñi görsün uş [c]ayân rûşen

Niçe ki râzum iderem göñül içinde nihân (473/6)
İki gözüm kılur anı yigân rûşen

Senüñ yüzüñle bulur Ahmedî bulursa safâ (473/7)
Ki gün ziyâsı-la olur kamu mekân rûşen

474
İy gözi nergis yüzi berk-i semen (474/1)
İy saçı reyhân boy serv-i çemen

Leb mi u yâ gonca yâ teng-i şeker (474/2)
Ten mi bu yâ-hûœ gül yâ nesteren

İçdi çoh hûn-ı ciger idince hal (474/3)
Zülfüñüñ bir [c]ukdesîn müşg-i Hoten

Gör hayâline yoluñuñ gözlerüm (474/4)
Nice döker la[c]l-ile dürr-i [c]Aden

Saçlaruñ vasfı müselsel kıssadur (474/5)

Söz uzanur şerh itsem anı ben

Ney bigi_iñlerem hâzîn hîrâ senüñ (474/6)
Fürkatüñ çenginde çoh çekdüm hazen

Ol nedür kevser lebüñde yaşaram (474/7)
Yâ sagîre’s-sinni yâ ratbe’l-beden

N’ireden kondı bu tûtî kanduña (474/8)
Yâ karîbe’l-^{c}ahdi min şürbi’l-leben

Bes ki oldum saçlaruña mübtelâ (474/9)
Bes ki oldum gözlerüñe müfteten

Sahha ^{c}inde’n-nâsi ennî ^{c}âşıkün (474/10)
Gayre en-lem ya^{c}rifû’ ^{c}ışkî li-men

Ahmedî sözin işiden bildi kim (474/11)
^{c}Işk derdine olupdur mümtehan

475
Andan berü ki görmişem ol yüzi ayı ben (475/1)
Hayret demin geçrürem yıl u ayı ben

Ol gamze-y-ile ol kader-endâz kaş bigi (475/2)
Görmemişem kazâda dahı ohu yâyı ben

Zülfüñ hevâsına heves ider dem-i bihişt (475/3)
Pes nice terk eyleyeyim bu hevâyı ben

Subhuñ safâsı beñzeye didüm cemâlüñe (475/4)
B’illah kim anda bulımadum ol safâyı ben

Her kişi bir murâd-ıçun ider Haka du^{c}â (475/5)
Saña kul olmag-ıçun iderem du^{c}âyı ben

Olmah feña yoluñda çü ^{c}ayn-i bekâ-durur (475/6)
Şükr-âne cân virüp aluram bu fenâyı ben

Sinüñ velâña itdügüm-içün bu cânı terk (475/7)
Her-dem bu halkdan görürem biñ belâyı ben

Oldum nişâne her yañadın ta^{c}ne olına (475/8)
Terk itdügüm-içün kamu zerk u riyâyı ben

Dirler hatâ-durur nazar ol yüze Ahmedî (475/9)
^{c}Ayn-ı savâb görürem üşbu hatâyı ben

476
Âferin saña yaratmış seni Cân-Âferîn (476/1)

Kamu cânlar cânısın saña hezârân âferîn

Hızr hattuñ sebzesine sıdk-ıla kılup senâ (476/2)
Cân-ıla ider lebüñe Âb-ı Hayvân âferîn

Yüzüñe gül vâlih olup varlıgın virdi yile (476/3)
Zülfüñe hayrân kaluban kılda reyhân âferîn

Dişüñe dür-dâne olmış nazm-ı pervîn zî safâ (476/4)
Yüzüñe pervâne olmış mâh-ı tâbân âferîn

Cânlara sen cânsın u ^{c}akl u göñüle kıble-gâh (476/5)
Her nefes cândan saña iy cañ-ı cânân âferîn

Âferînişden çü sen cân-âferîn maksûdsın (476/6)
Âferîniş cânlar ider saña kurbân âferîn

Ahmedî zülfüñ hevâsından urur cân bigi dem (476/7)
Lâ-büd ider sözine kimde ki var cañ âferîn

477
İşbu bulıt ki seyle varur andan uş cihân (477/1)
Âhum dütünidür yaşum içinde_anuñ nihân

Binüm gözümden almasa-y-ıdı meded bu ebr (477/2)
Deryâ bigi yaşına bulına-y-dı bir kerân

Binüm bigi garîbseñ aglagıl iy bulıt (477/3)
Kim ^{c}âşık-ı garîbe gerek girye vü figan

Bulıt niçe ki aglayu göz yaşını döker (477/4)
Handân şâœ olur gül ü reyhân u ergâvân

Ben niçe ki_aglaram yüregüm odına yanar (477/5)
Şöyle ki şem^{c} cân u dil ü hem ten ü revân

Ebr-i bahâr u bâœ-ı sabâ gerçi yiryüzin (477/6)
Gül-zâr u lâle-zâr ider ü bâg u bû-sitân

Ne zevk baña bu gül-zâr u lâleden (477/7)
Ki_olur bahârı yârdan ayrılanuñ hazân

Yârından ayur düşene zindândur Ahmedî (477/8)
Ger bâg u bû-sitân u veger ravza-i cinân

478
İşigüñ olalıdan baña mesken (478/1)
Gözüm yoluñ tozı-y-la oldı rûşen

Diyârın bulana yâruñ ne cennet (478/2)

İrene yâr işigine ne gül-şen

Ne sorarsın nedür yâruñ diyârın (478/3)
Gel uş gül-şen degülseñ ehl-i kül-hen

Kemânın kuralı ol çeşm-i hûn-rîz (478/4)
Siper itdüm kazâ ohına gerden

Dilerem şem^{c} bigi nûr ola cân (478/5)
Ko kim ^{c}ışkuñ odına yahıla ten

Bu varlıh riştesin yah çün bilürsin (478/6)
Hicâb oldugını ^{c}Îsîye sûzen

Bu mâ u menligi ko Ahmedî kim (478/7)
Bulasın yâr kapusında me'men

479
El-hak ol Hakdur vücûd iy pâk-dîn (479/1)
Her ne varlıh varsa andandur yakîn

Anda me'hûz olmasa_esmâ vü sıfât (479/2)
Cem^{c}-i cem^{c} olur makâm iy pâk-dîn

Çünki me'hûz ola esmâ vü sıfât (479/3)
Cem^{c} olur hem ulûhiyyet mübîn

Geldi_âhadlıh cem^{c}-i cem^{c}e mertebe (479/4)
Cem^{c}de oldı aña vâhidlıh karîn

Kamu birdür iki görmek şirk olur (479/5)
Şirki ko tevhîde var iy râst-bîn

Evvel Âhır Zâhir ü Bâtın hem ol (479/6)
Pes hakîkatda vücûd oldur hemîn

Bir deñiz geh katre olur geh sehâb (479/7)
Gâh hâr u gâh gül geh yâsemîn

Gâh hanzal olur u geh ney-şeker (479/8)
Gâh bürr-i pâk ü geh dürr-i semîn

Kamu güri bahra döner bahr olur (479/9)
Pes ta^{c}addüdsüz nice olur metîn

Bir güneş yüz bacada yüz şekl olur (479/10)
Lîki cümle bir olur iy pâk-dîn

Ahmak olma mâyı ko kim kala hak (479/11)
Ahmedîden diñle sözüñ râstın

480
Egerçi_añmaz beni zülfüñ vefâdan (480/1)
Gözüñ bir lahza unıtmaz cefâdan

Nefes mihrüñden urdı sıdk-ıla subh (480/2)
Cihân uş rûşen ol nûr u safâdan

Yüzüñi ol ider teşbîh aya (480/3)
Ki bilmez nicedür nûrı ziyâdan

Nikâb açduñ gül karşu meger kim (480/4)
Kızarup yüzi kan derler hayâdan

İrürdi cânuma zülfün hevâsı (480/5)
Anı kim irişür şem^{c}a sabâdan

Gözüñden zahmuma rahm ummazam kim (480/6)
Hatâ olur savâb ummah hatâdan

Gözüñ kaşuñ kemânından ne atsa (480/7)
Benüm cânuma irişür kazâdan

Belâ gördüm gözüñden kûh-ı bâlâ (480/8)
Dahı n'isder ^{c}aceb bu mübtelâdan

İşidüp Ahmedî sözini ^{c}uşşâk (480/9)
Muhayyer oldı ol sâz u nevâdan

481
Şafak ^{c}aksinden ola mı-y-dı gül-gûn
Eger olmasa gözüm yaşları hûn (481/1)

Bu dudah mı ^{c}aceb yâ la^{c}l-i sîr-âb (481/2)
Bu dişler mi ^{c}aceb yâ dürr-i meknûn

Göñül olmış saçuñ bendine meftûl (481/3)
Nite kim cân gözüñ sihrine meftûn

Nicesi diyeyim zülfüñe ^{c}anber (481/4)
Ki müşgi ol idüp-durur ciğer-hûn

Saçuñ sevdâsına çâre dilerdüm (481/5)
Didiler sabr-durur aña ma^{c}cûn

Namâzumda kaşuñ mihrâbın anup (481/6)
Dilüme gelmez illâ sûre-i Nûn

Gözüñden ne füsûn oldı_Ahmedîye (481/7)
Ki itdi_anı saçuñ sevdâsı mecnûn

482
Andan berü ki cân-ıla sevdüm bu şahı ben (482/1)
B’illah getürdüm gözüme mihr ü mâhı ben

Yûsuf bigi_oldı_esîr zenahdânuña göñül (482/2)
Çâh-ı belâ-durur bilür-iken bu çâhı ben

Ol zülf ü hâl u kaşlaruñı gözedür gözüm (482/3)
N’idem ki pend ala bu baht-ı siyâhı ben

Kaşuñ halâl ider gözüñe kanumı benüm (482/4)
İtdüm kabûl kanuma bu kej-güvâhı ben

Niçe ki ayrulıguñuñ odında inleyem (482/5)
[c]Ummâna yaşı irgürürem çarha âhı ben

Zülfüñ hevâsınuñ yolı teşvîşdür tolu (482/6)
Müşkil budur ki terk idemezem bu râhı ben

Bildüm günâh-ımış seni cân-ıla sevdügüm (482/7)
Ne çâre küfr olur korısam bugün âhı ben

Minnet Haka ki sürdüm ayaguña yüzümi (482/8)
Ummaz iken bulam diyü bu desti-gâhı ben

Dirler ne vakt virdüñ aña Ahmedî göñül (482/9)
Ne diyeyim çü bilimezem sâl u mâhı ben

483
Bu müddetde ki düşürdi felek bini cüœâ senden (483/1)
Bu derd ü rence ugradum ırag olsun şehâ senden

Sabâya karşu vardum kim haber sora-y-ıdum şehden (483/2)
Velîkin bî-haber oldum şehâ zülfüñ hevâsından

Çün ölem getüre devlet seni topragum üstine (483/3)
Kefen gonca bigi yırtam diyem şeh merhabâsından

Ne dil-teng oldı bah gonca-lebüñüñ iştiyâkından (483/4)
Ne derleyüp kızardı gör güli yüzüñ hayâsından

Meger kim müşg zülfüñe itdi sehv-ile (483/5)
Ki_adı irdi Hıtâya_anuñ bu sehvi-y-le hatasından

Benefşe reng ü bû-y-ıla senüñ zülfüñe öykünmiş (483/6)
Sabâ bu cürm-içün anuñ dilin çekdi kafâsından

Senüñ yüzüñ gülü vasfın diyicek Ahmedî bi’llah (483/7)
Olur ser-mest bülbüller anuñ oh hoş nevâsından

484
Bu gün ihyâda yig geldi lebüñ enfâsı ^{c}Îsâdan (484/1)
Anuñ-çun oldı hurrem ter-çemen Firdevs-i a^{c}lâdan

Te’emmül it ne san^{c}atlar olur peyœâ ^{c}anasırdan (484/2)
Tefekkür it ne sûretler gelür zâhir heyülâdan

Dile başlayuban bülbül güle teşrîf idüben gül (484/3)
Ne âyîn tâze itdiler gör ol Mecnûn u Leylâdan

Sabâ bir şemme zülfüñden reyâhîne haber virdi (484/4)
Benefşe_ol va^{c}deye boynın egüp kaldı temennâdan

Yüzüñe gül dilemiş kim teşebbüh ide gül-şende (484/5)
Nic ehl-i hayâdur ol ki utanmadı Mevlâdan

Yañaguñ renginüñ ^{c}aksi irişdi lâleye nâ-geh (484/6)
Yüregi karara yandı anuñ nûr-ı tecellâdan

Gözüñe nergis öykünmiş aña dil uzadup sûsen (484/7)
Didi illâ hayâsuzlıh hâsıl çeşm-i a^{c}madan

Lebüñ şîrîn nümûnedür sorana havz-ı kevserden (484/8)
Kadüñ togrı nişânedür sorana şâh-ı tûbâdan

Berü sun iy sanem câmı alalum dünyadan kâmı (484/9)
Bugün kim tâze-ter oldı gül-istân bâgı ^{c}ukbâdan

Koma lâle bigi bir dem elüñden câm-ı gül-rengi (484/10)
Ki kimse reng almadı riyâlu zühd ü takvâdan

Yüzün gül-zârına bülbül olalı Ahmedî olmış (484/11)
Cihânda gün bigi rûşen-latîf ü hûb-ma^{c}nâdan

^{c}Utârid müşteri oldı sözine lîki ne assı (484/12)
Çü tâli^{c} bulmadı bulmaz kimesne şi^{c}r ü inşâdan

Bu cavk-ı Sâmirî fi^{c}lin nice def^{c} ideyim Yâ-Rab (484/13)
Bunuñla kim sebak sebak iltür sözümi^{c}câz-ı Mûsâdan

485
Bir nazmdadur dişlerüñ ü lü’lü-yi ^{c}Ummân (485/1)
Bir lutfdadur dudagun u la^{c}l-i Bedahşân

Hem-reng-durur saçlaruñ-ıla şeb-i yeldâ (485/2)
Hem-ta^{c}m-durur agzûn-ıla çeşme-i hayvân

Bir ^{c}işvededür gözüñ-ile nergis- ra^{c}nâ (485/3)
Bir şîvededür yüzüñ-ile lâle- nu^{c}mân

Hâlüm bigi tîre-durur hâl-i mu^{c}anber (485/4)
Göñlüm bigi rûşen-durur ol çihre-i handân

Boyuñla bir endâze-durur serv ü sanevber (485/5)
Zülfüñ-ile bir râyihada sünbül ü reyhân

Bir saydı-durur gözlerüñüñ cân-ıla göñül (485/6)
Bir kaydı-durur saçlarınuñ dîn-ile îmân

Bir rengdedür yanâguñ-ıla gül-i sîr-âb (485/7)
Bir nagmededür Ahmedi vü bülbül-i nâlân

486
Benüñüñ dânesi müşg ü saçuñuñ dâmı ^{c}anberden (486/1)
Halâs ola mı mürg-i dil ^{c}aceb bu bend ü çenberden

Bitürmiş sebze-i reyhân yañaguñ lâle üstinde (486/2)
Yüritmiş çeşme-i hayvân dudaguñ dürc-i gûherden

Gözüñ kaşuñ kemânını kuruban uş kemîn dutmış (486/3)
Nice kurtlıa Yâ-Rab cân bu câdû-yı sitem-gerden

Kadüñ togru nümûnedür nedür diyene tûbâdan (486/4)
Lebüñ şîrîn işâretdür sorana Âb-ı Kevserden

Yüregüme bah u yâda getürme nâr-ı Nemrûdı (486/5)
Gözümi gör dahı sorma haber deryâ-yı Ahdardan

Bu resme ki_Ahmedî yazar yüzüñ vasfını dîvâne (486/6)
Gerek nakş ögrene Mânî bu dîvân-ıla defterden

Senüñ ^{c}ışkuñ odındandur ki adum hoş-nefes oldı (486/7)
Gelür mi bü-yı cân-perver eger yanmazsa micmerden

487
Bu ne yüz-durur bu ne zülf ü cebîn (487/1)
Tebârekte yâ ahsene'l-Hâlikîn

Bitürmedi dişüñ bigi dür ^{c}Aden (487/2)
Yitürmedi zülfüñ bigi müşg Çîn

Firâkuñ odında benüm âhumı (487/3)
Gören dir ki hâzâ dühânüñ mübîn

Virürken gözüñ melh cânlara dir (487/4)
Ve ümlî lehüm inne keydî metîn

Yüzüñ nedür envâr-ı Rabbü's-semâ (487/5)
Lebüñ nedür enfâs-ı Rûhü'l-Emîn

Meger ^{c}akl dimiş kaşuña hilâl (487/6)
Hayâl-i kej itmiş bu bârîk-bin

Çü cân aldı dahı_Ahmedîye n’ide (487/7)
Gözüñ kim kemîn şîvesidür kemîn

488
Baña tevbe_itdürür sûfî hatâdan (488/1)
Velîkin kendü tevbe_itmez riyâdan

Mey ü ma^{c}şûkdan ider beni men^{c} (488/2)
Zi sûfî ki_ayırur halkı safâdan

Hazer kıl dirler anuñ gözlerinden (488/3)
Velâ ehli kaçar mı_olur belâdan

Lebinüñ la^{c}line meyl itme dirler (488/4)
Ne sayru ola kim kaça şifâdan

Gönül ko zülfi sevdâsın didüm dir (488/5)
Heves nice kesem bu hoş hevâdan

Gözüñ cân aldı vü ^{c}akl u dil ü dîn (488/6)
Dahı n’isder ^{c}aceb bu mübtelâdan

Cefâ itdükçe gamzen Ahmedîye (488/7)
Senüñ oldugı-çun toymaz cefâdan

489
Tecellî ireli câna nigâruñ yüzi nûrından (489/1)
Bahan bîzâr olmışdur göñül Firdevs hûrından

Ne fitnedür gözüñ Yâ-Rab ki_anuñ ^{c}ışkından esriyen (489/2)
^{c}Aceb ola ayılursa ol İsrâfîl sûrından

Mukahhal ide nûr-ıla gözini nergis-i ra^{c}nâ (489/3)
Eger sürme_ide bir zerre yoluñ tozı zerürından

Küsûrı çog olur ayuñ yüzüñe beñzeden anı (489/4)
Kalur ^{c}âciz hatâ idüp hisâbınuñ küsûrından

Meger teşbîh itmişler güli yüzüñe sehv-ile (489/5)
Ki tonın çâk sıgmaz derisine sürûrından

Baña gösder yüzüñi kim halâs olam bu varlıhdan (489/6)
Nite kim mahv olur şeb-nem sabâhın gün zuhurından

Getürdükde_Ahmedî sinüñ cemâlüñ vasfını zikre (489/7)
Gerek Dâvûd ögrene sebak anuñ Zebûrından

490
Cefâñuñ bilimez kimse kıyâsın (490/1)
Niçe göñül alup câna kıyasın

Hilâle benzeden kaşuñ kemânın (490/2)
Gümân yoh kim kej itmişdür kıyâsın

Cerâhat urmag-ıçun câna gamzeñ (490/3)
Dutupdur dâyim elde ok u yâsin

Saçun göñlümi âşüfte_ide dirdüm (490/4)
Veli cânuma bilmezdüm kıyasın

Kıyâmet fitnesini kopdı sanur (490/5)
Gözüñ bakışınuñ gören kıyâsın

^{c}Atâ it hûñ-bahâ kevser-lebüñden (490/6)
Baña iy yüzi Tâ-hâ hakk-ı Yâ-sîn

Ümîd-ile_Ahmedîyi hoş-dil eyle (490/7)
Niçe_aña_âyât-ı Yâ-sîn okıyasın

491
Cân sohbetidür buraya her câna sıgmaz gelmesün (491/1)
Cânlardan artuh bu eve hem-hâne sıgmaz gelmesün

Varlıgı yohlıga virüp bî-h^{c}îş olanlara salâ (491/2)
Dahı bu halvet-hâneye bî-gâne sıgmaz gelmesün

Bu cân-fidîler yiridür cânın seven bunda_olımaz (491/3)
Kandaki ^{c}âkıllar ola dîvâne sıgmaz gelmesün

Vahdet deñizi ser-te-ser tolu güherdür şeb-çirâg (491/4)
Kanda ki bu gûher ola dür-dâne sıgmaz gelmesün

Bu şem^{c}-i cem^{c}e kim anuñ bir şu^{c}lesidür âfitâb (491/5)
Sîmurg cânlardur düşen pervâne sıgmaz gelmesün

Dest-i “sekâhüm Rabbühüm” virür bu meclisde kadeh (491/6)
Deryâ içilen meclise peymâne sıgmaz gelmesün

Bu meclise nukl Ahmedî nukl-ı hakâyıkdur dahı (491/7)
Ruhânîlerüñ vechine efsâne sıgmaz gelmesün

492
Cihân hoş-reng olmışdur hazândan (492/1)
Bu ^{c}ömrüñ dadını algıl cihândan

Ne renge nakşlar yazıldı görgil (492/2)

Yeşil yaprahda bâœ-ı mihr-i cândan

Cihânuñ hâli nedür bilmez-isen (492/3)
Yazılmışdur ohı berk-i rezândan

Dilerseñ câna kuvvet nûş eyle (492/4)
Bu yâkût-ı dil ü kût-ı revândan

Mey iç bir dil-sitân yâr-ıla her-dem (492/5)
Getürme yâda bâg bû-sitândan

İdüben ergânûnı gûş nûş it (492/6)
Anı kim hûb-ruhdur ergavândan

Gerek mi zevk mey iç ol kadar kadar kim (492/7)
Zemîni bilmeyesin âsümândan

Elüñe cân ol encâmı ko kim (492/8)
Cihânda yoh eser emn ü emândan

Eserken mihr-i cân câm-ı mey it nûş (492/9)
Eger üzmedüñ-ise mihri cândan

İç anı kim surâhîden görinür (492/10)
Yakin nûrı bigi rûşen gümândan

Sözi-y-çün Ahmedînüñ Rûm iline (492/11)
Gelür tahsîn [c]Irâk u Isfahândan

493
Çeşme-i Hızr ciger-teşne-durur bu leb-içün (493/1)
Niçeler canı fidî eyledi ol meşreb-içün

Levhde çünki yüzüñ nakşını gördü Yûsuf (493/2)
Kendüyi çâha düşürdi_ol zenah u gabgab-ıçun

Yüzüñe vâlihem ü saçlaruña dîvâne (493/3)
Cân dahı virür-isem n’ola bu rûz u şeb-içün

Atuñuñ na[c]lini tâc eyledi hûrşîœe felek (493/4)
Yılduzı yire döker başmaguña kebkeb-içün

Taleb iden ki_ayaguñun tozına yüz süriye (493/5)
N’ola ger iki cihânı vir e bu matleb-içün

Mezhebüm bu ki_işigüñ Ka[c]be yüzüñ kıblem ola (493/6)
Lâ-cerem baş komışam kapuña bu mezheb-içün

Ahmedîyi lebüñüñ hasreti öldürürse n’ola (493/7)
Zihi şirîn ki kişi cân vire işbu leb-içün

494

Diler-iseñ ki görine gözüne sûret-i cân (494/1)
Gözügiye nazar eyle gör ol cemâli ^{c}ayân

Kadüñ misâli-durur serv-i cûyibâr-ı Bihişt (494/2)
Yüzüñ hayâli-durur nev-bahâr-ı ^{c}âlem-i cân

Saçuña şîfte-dil bâœ-ı ravza-i Firdevs (494/3)
Lebüñe teşne-ciger âb-ı çeşme-i hayvân

İder göñüllere hûnî-gözüñ müdam kemîn (494/4)
Çeker bu fitne kaşuñ cânlara hemîşe kemân

Kalur lebüñ sıfatında kelâm teng-mecâl (494/5)
Olur saçuñ rakamında kalem şikeste-zübân

Hadîsin agzuñun idemezem ^{c}ayân ki_ol râz (494/6)
Egerçi terdür ü şîrîn yig ol ki ola nihân

Çü ^{c}işvesin gözüñüñ Ahmedî kılur takrîr (494/7)
Kelâmını işiden kişi dir zi sihr-i beyân

495

Dirîg bülbül ü tûtî ki_ider celâ-yı vatan (495/1)
Gurâb u bûma bedel olalı hümâ-yı vatan

Vatanda dahı ne râhat ola ki nergis ü gül (495/2)
Gidüben oldı tolı hâr u has serâ-yı vatan

Vatanda nicesi mü'min karâr duta bile (495/3)
Çün oldı kâfer-i bî-rahm kethüœâ-yı vatan

Vatandan ayrulıgum binüm ıztırâr-ıladur (495/4)
Hoœ ihtiyâr-ıla kimdür ki_ide celâ-yı vatan

Egerçi bâg u gül-istân-durur müferrih-i rûh (495/5)
Velîkin ayrug olur revnak-ı safâ-yı vatan

Vatan firâkı yahar şem^{c} bigi cânı oda (495/6)
Niçe ki göñlüme düşe benüm hevâ-yı vatan

Bihişte dahı varursan vatan unıdılmaz (495/7)
Ki cân-ıla bile geldi tene vefâ-yı vatan

Vatandan ayru nice eylesün göñül ârâm (495/8)
Çü revh-i cândur hem rûh dil likâ-yı vatan

Beşâret-içün ide Ahmedî revân cânın (495/9)
İrişse bir kez aña gaybdan salâ-yı vatan

496
Dutgıl elümi başuma gark-âb gelmedin (496/1)
Gözümden eşk yirine hûn-âb gelmedin

Râzı_olmışam hayâline şâhâ cemâlüñüñ (496/2)
Nice gören hayâli göze h^{w}âb gelmedin

^{c}Işkuñda şem^{c} bigi yanaram nice_ola bes (496/3)
İçüme od düşüp gözüme âb gelmedin

Cân gark olmış-ıdı bu ^{c}ışkuñ muhîtine (496/4)
Çarha medâr ü mihver ü aktâb gelmedin

Kıble_itmiş-idi kaşlaruñuñ tâkını göñül (496/5)
Mescid koyılmadın dahı mihrâb gelmedin

Zülfüñ sıfâtı suhfların cümle bâb bâb (496/6)
İ^{c}râb itmişem dahı a^{c}râb gelmedin

^{c}Unnâbı gözlerüñ ^{c}inebî perde Ahmedî (496/7)
İçmişdi ^{c}ışk câmını a^{c}nâb gelmedin

497
Dâl-zülf ü elif-kadd-ile ol mîm-d ehen (497/1)
Oldı ^{c}akl u dil ü cânumâ benüm dâm-ı mihen

Kaşuñuñ nûnı kemân kurdı ki_ide cânı hedef (497/2)
Atdı gözlerüñ ohın râst zihî ^{c}ayn-i fiten

Lebüñüñ hayreti-le girdi yire Âb-ı Hayât (497/3)
Saçuñuñ hasreti-ile vardı yile müşg-i Huten

La^{c}l dürcinde görüp gûherini dişlerüñüñ (497/4)
Su bigi haclet odına eridi dürr-i ^{c}Aden

Niçe ^{c}âkılları mecnûn ider ol mâh-ı cebîn (497/5)
Niçe bî-dilleri habse salar ol çâh-ı zekan

Âb-ı kevser dilemiş ki_agzuña cân ide bahâ (497/6)
^{c}Akl dimiş bu semîn gûhere nedür bu semen

Gönül itdi-y-ise ol zülf hevâsına heves (497/7)
Ahmedî n'ola bilürsin ki nedür hubb-ı vatan

498
Dileyen kim nice_olur rûşen göre cân sûretin (498/1)
Dikkat-ıla idüp nazar göre bu cânân sûretin

^{c}Akla olmadı musavver saña beñzer hîç nakş (498/2)

Yazalıdan ol Musavvir nakş-i insân sûretin
Mûş
Yüzüñe bir dem mukâbil oldugı-çun (498/3)
Mahv itdiler ^{c}aceb ol mâh-ı tâbân sûretin

Sûret-i cândur hakîkatda yüzüñ sinüñ velî (498/4)
Hâcib ü nâzır komazlar görmege cân sûretin

Lâf urmış gül yüzüñe beñzerem diyü meger (498/5)
Ki_uruban dest-i sabâ bozdı gül-istân sûretin

Gülistânın Sa^{c}dinüñ yil aldı Büstân'ını seyl (498/6)
Ahmedî nakş ideliden işbu dîvân sûretin

499
Zülfde böyle kemîn ü gözde bu resm-ile kîn (499/1)
El-firâk iy zühd ü takvâ el-vedâ^{c} iy ^{c}akl ü dîn

Nicesi ilte başa cân zülfüñüñ sevdâsını (499/2)
Ki_oradadur bunca müşkil bend ü tâb u pîç ü çîn

Ala gözüñ âlı_elinden nice kurtıla gönül (499/3)
Ki_oradadur bunca mekr ü fitne vü cevr-ile kîn

Yañaguñda lâle-y-ile nergis olmış hem-kadeh (499/4)
Dudaguñda la^{c}l-ile lü'lü-yi lâlâ hem-nişîn

Bu ne yüzdür kim aña hayrân kalupdur ^{c}akl u cân (499/5)
Bu ne gözdür kim aña olupdur hûr-ı ^{c}ıyn

Geh hilâl u geh kemân nûn didiler kaşuña (499/6)
Bu kamu kejdür bilemez anı her bârîk-bîn

İy saçı reyhân koma_elden bâœe-i r eyhâniyi (499/7)
Kim bahâr itdi dimâgını hevânuñ ^{c}anberîn

Nergis lâle bigi câm-ı zer ü la^{c}l eyle nûş (499/8)
Şimdi kim tolu-durur mâ-verd-i câm-ı yâsemîn

Çün dudâguñ vasfını zikre getüre Ahmedî (499/9)
Her ne söz kim nazm ide olur ol dürr-i semîn

500
Sevdi göñlüm yâri dönmez Hâlik-i Rahmân-ıçun (500/1)
İki kevnüñ pâœişâhı Râzık-ı Sübhân-ıçu

^{c}Âlem-i gayb u şehâdet hakkı-çun ucdan uca (500/2)
Bu tokuz çarh u yidi encümle dörd erkân-ıçun

Emr ü halk u ^{c}akl u nefs ü ^{c}ar ş u kürsî hakkı-çun (500/3)

Dahı dîn ü şer^{c} ü hem İslâm-ıla îmân-ıçun

Enbiyânuñ hürmeti-çün ü Muhammed rûhı-çun (500/4)
Sûre sûre âyet âyet Mushaf-ı Kur’ân-ıçun

Sûr u Mîzân u Sırât u Haşr ü Neşrüñ hakkı-çun (500/5)
Duzah mâlik hakı vü Cennet ü Redvân-ıçun

Subh-dem ^{c}âbidlerüñ tesbîh ü zikri hakkı-çun (500/6)
Giceler ^{c}âşıklaruñ âhı-y-la efgânı-çun

Dil-berüñ yañagı vü zülfi hakı ki_oldı ^{c}ayân (500/7)
Nûr u zulm et Halikınun sun^{c}ına bürhân-ıçun

Kâmetine bende olan serv hakkı vü anuñ (500/8)
^{c}Işkına dil-suhte olan lâle-i nu^{c}mân-ıçun

Zülfinüñ bendini çözen bâd-ı ^{c}anber-bû-y-ıçun (500/9)
Saçınuñ kohusın alan sünbül ü reyhân-ıçun

Ağzına nisbet olan ol gonca-i sîrâb-ıçun (500/10)
Yañagı_odından eriyen ol gül-i handân-ıçun

Zülfine boynın egüp kalan benefşe hakkı-ıçun (500/12)
Saçınuñ kohusın alan sünbül ü reyhân-ıçun

Ağzına nisbet olan ol gonca-i sîrâb-ıçun (500/13)
Yañagı_odından eriyen ol gül-i handân-ıçun

Zülfine boynın egüp kalan benefşe hakkı-çun (500/14)
Gözlerine fitne olan nergis-i hayrân-ıçun

Dudagından reng olan la^{c}l-ile yâkût-ıçun (500/15)
Dişlerinden nazm lü’lü-yi ^{c}ûmmân-ıçun

Ki_Ahmedî pervâne-durur yüzi şem^{c}ine anuñ (500/16)
Âfitâbuñ hürmeti-y-çün meh- i tâbân-ıçun

501
Şehâ ^{c}âlem tolu fermânuñ olsun (501/1)
Yidi iklim senün sultânuñ olsun

Saña Behrâm oluban sipeh-dâr (501/2)
Bu keyvân turresi eyvânuñ olsun

Ayaguñuñ tozı iklîl-i cebhe (501/3)
Hamel bigi ^{c}adû kurbânuñ olsun

Saña hurşîd tâc u âsümân taht (501/4)
Sitâre tûb yiñi_ay çevgânuñ olsun

¥amîrüñ rûşen idüp gayb sırrın (501/5)
Kamu müşkil senüñ âsânuñ olsun

Kılıcuñ berk u atuñ ra^{c}d u sarsar (501/6)
Ohuñda sâ^{c}ika peykânuñ olsun

Kişi ki_olmaya sen sultâna çâker (501/7)
Ne kim tâ^{c}at ide şeytânuñ olsun

^{c}Adû sinüñle ceng itdügi yirde (501/8)
Ne kim var dâm-ı ded mihmânuñ olsun

Nazar ehli yüzüñ mihrinde dâyim (501/9)
Nite kim Ahmedî hayrânuñ olsun

Senüñ bu gün ^{c}atâna vech-i harcı (501/10)
Nükûd-y-ıda bahr u kanuñ olsun

Göge irişdi in^{c}ânuñuñ adı (501/11)
Yirüñ yüzi tolu ihsânuñ olsun

502
Saçuñ sevdâsı kıldı ^{c}aklı mecnûn (502/1)
Göñül oldı gözüñ mekrine meftûn

Yaşum bigi firâkuñda_itdi bini (502/2)
Yüzüm üstine ser-gerdân bu gerdân

Cüœâ düşeli sinüñ gül yüzüñden (502/3)
Yüregüm lâle bigi oldı pür-hûn

Kaşuñuñ tâkı kim mihrâb-ı cândur (502/4)
Elif bigi boyumı eyledi nûn

Lebüñ cânlara kanûn-ı şifâdur (502/5)
Zi gûher ki şifâya ola kânûn

Senüñ o nîl-gûn hâlüñ hayâli (502/ 6)
Gözümden ahıdur biñ Nîl ü Ceyhûn

Lebüñ ü kaddüñüñ vasfı Âhmedîyi (502/7)
İder sözlerini şîrîn ü mevzûn

503
Sabâ zülfüñ deminden oldı müşgîn (503/1)
Göñül gamzen ohından düşdi miskîn

Dişüñi çünki gördi ne güherdür (503/2)
Özin kendüzine dirşürdi pervîn

Kenîzek oldu zülfüñe benefşe (503/3)
Gözüñe nergis ü yüzüñe nesrîn

Gümân yoh kim kemânını kaşuñuñ (503/4)
Hilâle beñzeden kişi_ola kej-bîn

Lebüñden gül-şeker vir derdüme kim (503/5)
Dahı nesne idemez anı teskîn

Ne harfem kim kaşuñ nûnın göreli (503/6)
Belâ vü gussadur üstüme tenvîn

Lebüñ vasfında sözi Ahmedînüñ (503/7)
Ter ü nâzük-durur rengîn ü şîrîn

504
Tal^{c}atun kim aña hayrân oldı ^{c}akl u cân yakîn (504/1)
Nurdur nâcâe illâ rahmeten lil^{c}âlemîn

Kaşuñuñ mihrâbına cân kıble dir lâ-reybe fîh (504/2)
Sûretüñüñ sûresi-durur hüden li’l-müttekîn

Yüzüñi göreli gözüm mihr-ile itmez nazar (504/3)
Âfitâb u mâha innî lâ-ühibbü’l-âfitîn

Âyet-i ma^{c}nîdür itmiş halka rûşen gün bigi (504/4)
Yañaguñda Hâliku’l-insanı min mâ’in ma^{c}în

Aña ki hüccet diler dîdârına Hakkun digil (504/5)
Yüzüñ açup enni âtîküm bi-sultânin mübîn

^{c}Işkuñ odında vücûdum yandı bu teşne-dile (504/6)
Bir tasadduk it dudaguñdan bike’sin min ma^{c}în

Ahmedîye vasl ümîdi-y-le firâkuñda senüñ (504/7)
Sabr-durur çâre v’allâhü yuhibbü’s-sâbirîn

505
^{c}Akl kim zabt itdi cümle ^{c}âlemüñ kemmiyetin (505/1)
^{c}Âciz olur fikr idicek sûretüñ keyfiyyetin

Çün cemâlüñ haddine vâkıf olamadı ^{c}ukûl (505/2)
Pes nice idrâk ide kimse yüzüñ mâhiyyetin

Münkir-i ru’yet kanı kim göre-y-idi yüzüñi (505/3)
Kim ne ruşen vech-ile isbât ider Hak ru’yetin

Niçe hüccetler ki t ahrîr eyledi hattuñ velî (505/4)
Muhkem-idi nesh idemedi cemâlüñ âyetin

Kendüzini yüzüñe teşbîh ider-imiş güneş (505/5)
Rûşen ol kim ol dahı bilmez kemâlüñ gâyetin

Gül siper salup hayâdan dökdi peykânın yire (505/6)
Çün gül-istânda sabâ ^{c}arz itdi hüsnüñ râyetin

Nice zâyil olısar ^{c}ışkuñ göñülden tâ ebed (505/7)
Çün ezelde ^{c}ışkun-ıla urdılar cân bünyetim

Ahmedînüñ niyyeti bu kim işigüñde öle (505/8)
Hayr niyyetdür aña Hak rûzı kılsun niyyetin

Üşbu fikre münkir olan şûmuñ ehl-i beytini (505/9)
Üşbu tab^{c}a olan nâ-kesüñ zürriyyetin

506
Feth miftâhın gerekse istegil mey-hâneden (506/1)
Cân devâsını dilerseñ kıl taleb cânâneden

Hânümânın yıhıban mey-hâneye_iltür her kişi (506/2)
Kanda var bir hânedân ma^{c}mûr ter-meyhâneden

Gerçi kim muhkem-durur peymân-ıla tevbem velî (506/3)
Taş dahı_olsa sınur ol bir şîşe-i peymâneden

Câm-ı zerden anı ki_oldur kût u yâkût-ı revân (506/4)
Nûş eyle bir lebi la^{c}l ü dişi dür-dâneden

Yanma dirsin ^{c}ışka pervâne düşüp şem^{c}a yanar (506/5)
Ben hümâyam nicesi kem-ter olam pervâneden

Göñlümüñ içinde dutdı cân bigi ^{c}ışkuñ makâm (506/6)
Gör ne gence irmişem bu gûşe-i vîrâneden

Kaddüñ-ile saçuñı hem-ser dimişler bu sözi (506/7)
Göñlüme sor u işit togru sözi dîvâneden

Cân aña vir Ahmedî kim şâne ursa zülfine (506/8)
Sala yil topraga biñ cân ser-i dendâneden

Bu şeker söz ger Hocende irişe ehl-i kemâl (506/9)
Şükrine cân dahı virse utana şükr-âneden

507
Kanum içdi kara gözler karâr almaz henüz kînden (507/1)
^{c}Aceb bu câœu-yı fettân dahı n'isder bu miskînden

Saçuñ sevdâsı cân u dil aluban olmadı sakin (507/2)
Meger kasdı budur anuñ ki halkı çıhara dînden

İşigüñ baña yigregdür şehâ Firdevs bâgından (507/3)
Diyâruñda gedâlık yig baña mülk-i selâtînden

Cihâna düşdi âvâze senüñ saçuñ hevâsından (507/4)
Anuñ-çun oldı âvâre sabâ Çîn-ile Mâçînden

Yañaguñ ^{c}aksi gül-zâre irişdi ol hayâdandur (507/5)
Ki kâtre der ahar gül-i sad-berg ü nesrînden

Bu ne ^{c}ayn-ı hatâdur kim gözüñe öykinür nergis (507/6)
^{c}Aceb bu bî-başar nice utanmadı reyâhînden

Ne dürler ki_Ahmedî sinüñ dizer la^{c}lüñ sıfâtında (507/7)
Zihî rengîn ma^{c}ânî kim gelür bu lafz-ı şîrînden

508
Kaşuña beñzedem dir-idüm bu hilâli ben (508/1)
Girü didüm ki nice_ideyim kej-hayâli ben

Her bî-basar yüzüñe dimiş şem^{c}-i âfitâb (508/2)
Nice_ihtimâl eyleyeyim bu muhâli ben

Mâhiyyetine ^{c}akl yüzüñüñ cün iremez (508/3)
Bes görmişem nice diyeyim bu cemâli ben

Şîrîn-süvâl var lübüñüñ noktasında lîk (508/4)
Can sırrıdur kime sorayım bu süvâli ben

Gözüñ ne korhıdur beni tîr u belâ-y-ıla (508/5)
Çohdur ki açmışam baña bu kutlu fâlı ben

Yüzüñi vasf iderem ehl-i nazar kamı (508/6)
Kim rûşen idem aña bu rengîn-makâlı ben

^{c}Ud olmışam nefesde saçuñ zikr-ile velî (508/7)
Andan görürem işbu kamu gûşimâlı ben

Düşüñi şerh iderem ü ber güher-şinâs (508/8)
Yohdur ki ^{c}arz idem aña nazm-ı le^{c}âli ben

Çün k'idemez kimesne halâl ü harâmı fark (508/9)
İtdüm harâm dilüme sihr-i halâli ben

Şûr-âbeye Furât diyilen diyârda (508/10)
Nice revân idem ^{c}aceb âb-ı zülâli ben

Naks ehlinüñ diline hedef-durur Ahmedî (508/11)
Pes itdügüm nefâyide kesb-i kemâli ben

509
Kurıcag ol kader-endâz gözlerüñ yas(?)ın (509/1)
Ohır kazâ göñül ü cânlar üstine Yâ-sîn

Niçe ki fitneye âgâz eyleye zülfüñ (509/2)
Salar tene dil ü cân-ıla ^{c}akl u dîn yasın

Saçuñ hevâsına nice_itmesün heves göñlüm (509/3)
Kim itdi rûha safâ Hakk kışın u yasın

Kişi ki senden ırah ola Huld gül-zârı (509/4)
Anuñ gözine ebed habs görine ya sîn

Senüñ yüzüñe yavuz göz-ile nazar kılanuñ (509/5)
Kazâ gözi ohına dir ki kej düş ü yâ sın

Bu cân dudaguña kevser yüzüñe dir ve’l-fecr (509/6)
Gönül yanaguna Tâ-hâ dir ü saña Y-sîn

Ç ^{c}usr ü yüsr ü gül ü hâr ü şer bile-durur (509/7)
Ümîœe eyle bedel Ahmedî göñül yasın

510
Girü ol fitne gözler kurdı yayın (510/1)
Döyemezsin göñül sehmine yayın

Gözüñ ol ohı urdı câna ki_anuñ (510/2)
Çekemez çarh-ı gerdûn dahı yayın

Yüzüñdür ol güneş kim şavkı her-mâh (510/3)
Eridür şem^{c} bigi çarhuñ ayın

Zi âyin kim bulan zülfüñ hevâsın (510/4)
Virür ney bigi yile yıl u ayın

Ayaguñ tozınuñ bir zerresine . (510/5)
Fidî cânlar gerek n’olur hazâyin

Gözüm togru nazar ider yüzüñe (510/6)
Ola mı_insân gözi nûrına hâyin

Degüldi Ahmedî ^{c}ışkuñ harîfi (510/7)
Velî ne çâre el-makdûr u kâyin

511
Gül kızardı yüzüñ hayâsından (511/1)
Müşg utandı saçuñ hevâsından

Yerekân u seherdedür nergis (511/2)
Ol elâ gözlerüñ belâsından

Karara yandı lâlenüñ yüregi (511/3)
Yüzüñüñ tâbiş ü ziyâsından

Çün benefşe saçuña öykündi (511/4)
Dilini çekdiler kafâsından

Agzuñuñ ᶜışkına olup dil-teng (511/5)
Gonca yırtar tonın yahasından

Yire girdi_Âb-ı Hızr utanuban (511/6)
Lebüñüñ laᶜl-i cân-fizâsından

Subh anuñ-çun nefesde şârikdür (511/7)
Kim urur dem yüzüñ safâsından

Câm-ı mey nûş eyle kim gül-zâr (511/8)
Toludur bülbülüñ nevâsından

Câmı elden koma ki cân bir dem (511/9)
Kurtıla ᶜakl mâcerâsından

Ahmedî mey içer ki bula halâs (511/10)
Sofinüñ zerki vü riyâsından

Mey hatâdur velî ki vardur ümîœ (511/11)
Ki geçe Hak kuluñ hatâsından

512
Meger bülbül sıfât itdi gül-istânda yüzüñ rengin (512/1)
Ki kan derler hayâdan uş kızaruban gül-i rengin

Saçuñdan ne haber virdi ᶜaceb bâœ-ı sabâ ki_anuñ (512/2)
Deminden sünbülüñ zülfi vü gonce ceybidür müşgîn

Yüzüñ şemᶜini isdeyü kim ola aña pervâne (512/3)
Bahâr irdi elinde uş çirâg u lâle vü nesrîn

Saçuñ reyhânına hayrân olup-durur bu sevdâdan (512/4)
Benefşe boynını egmiş perîşân-dildür ü gam-gîn

Saçuña vâlih olana ne ten kalur ne cân u ser (512/5)
Gözüñe fitne olana ne dil kalur ne ᶜakl u dîn

Teşebbüh eyleyü nergis gözüñe baş yile virdi (512/6)
Basîret ehli olmayan sebük-ser olur u hoœ-bîn

İder laᶜlüñ hadîsini rivâyet Ahmedî her-d em (512/7)
Anuñ-çun sözleri anuñ ter ü şîrîndür ü rengîn

513
Nâ-hak kan-ıçun gözlerüñ mekr-ile âla düşmesün (513/1)
Gerçi ki [c]ayn-i fitnedür çoh çoh vebâle düşmesün

Gül-zâra varsañ yüzüñe gonca dutgıl nikâb (513/2)
Kim gül hayâdan su olup topraga lâle düşmesün

Müşgîn mukavves kaşuña diler ki beñzeye hilâl (513/3)
Rûşen-durur fark arada ol kej-hayâle düşmesün

Gün bir nazar kıldı saña hayretde kaldı bunca yıl (513/4)
Sahın ki bir dahı bahup nâ-geh zevâle düşmesün

Gül yüzde müşgîn hâlüñi göreli miskîn göñlüme (513/5)
Bir hâl-i müşkil düşdi kim kimse bu hâle düşmesün

Gel komayalum [c]ömri kim gül bigi ol yile vara (513/6)
Şöyle_idelüm nergis bigi ki_elden piyâle düşmesün

Gül bigi gül-gûn câm-ıla göñlüñi aç lâle-sıfat (513/7)
Cehd it benefşe bigi ol nâ-geh dalâle düşmesün

Dünyâ denîdür mâl mâr eyle_idelüm câm-ıla kim (513/8)
Ten dünyaya bulaşuban cân meyli mâle düşmesün

Çün Ahmedînüñ sözlerin işide nefs-i nâtıka (513/9)
Dir kim bu söylerken dahı kimse makâle düşmesün

514
Yâ-Rab bu ruh u zülf ü göz ü kaş hakı-y-çun (514/1)
Bu reng-ile bu sûret ü nakkâş hakı-y-çun

Şavkuñ-ıla gözlerden akan yaş hakı Hak (514/2)
Korhuñ-ıla yürekde çıhan baş hakı-y-çun

Ol tâc-ı rüsül Ahmed-i Mürsel hakı iy Hak (514/3)
Anuñla feleklerdeki yoldaş hakı-y-çun

Bir kıble vü üç rûh-ıla biş farz-ıçun iy pâk (514/4)
Dört yâr hakı vü iki kardeş hakı-y-çun

Güz yapragına reng viren reng râzı-y-çun (514/5)
Yir ferşini bizeyici ferrâş hakı-y-çun

Ol ala gözüñ fitne vü sihri hakı iy Hak (514/6)
Ol fitneye meftûn olan evbâş hakı-y-çun

Ben sevdügümüñ şekl ü cemâl hakı-çun hak(514/7)
Ana sunılan devlet-ile yaşı hakı-y-çun

Ol der hakı kim bedr yüzü-y-le konışupdur (514/8)
Anuñ yüzügine kaş olan taş hakı-y-çun

Mihri-y-ile yanan cigerüñ hürmeti-y-içün (514/9)
cIşkı-y-ıla sevdâyi olan baş hakı-y-çun

Kim cışkun anuñ Ahmedî cânından ayırma (514/10)
Suncuñda ne kim var kuru vü yaş hakı-y-çun

515
Yüz mi bu ya lâle mi yâ-hûœ gül-i ter yâ semen (515/1)
Kim hayâsından carakda gark oldı yâsemen

Leb mi bu yâ gonca yâ teng-i şeker yâ Âb-ı Hızr (515/2)
Saç mı bu yâ sünbül ü yâ cûd u yâ müşg-i Hoten

Zülfüñüñ çîninde lâle-pûş olmış gâliye (515/3)
Hüsnüñüñ bâgında canber-bâr olmış nesteren

Bî-revân ire mi cân haddüñ katında erguvân (515/4)
Nâ-revân serv-i revân kaddüñ öñinde nâr-ven

Agzuñuñ penhânı râzın nice idem şerh kim (515/5)
Teng olur söz mecâli niçe ki_ânsam anı ben

Gün-durur hüsn-ile rûşen ol dahı her subh-dem (515/6)
Gül bigi cışkuñ elinden çâk ider pîrehen

Ahmedî zikr ideli laclüñi sözinden anuñ (515/7)
Şöyle kim toldı sadef her gûşe lü'lü-yi cAden

516
Yüzüñüñ nakşında yazmış nakş-ı bendi kâf u nûn (516/1)
İnne fî hâzâ'l-âyâtin li-kavmin yu'minûn

Yüz dutup cânlar kaşuñ mihrabına Kacbe-sıfat (516/2)
Secde kıldılar diyüp "innâ le-nahnü'l-câbidûn"

Yüzüñe kim ay u kim güneş didi rûşen bu kim (516/3)
Kamu andan nûr alur"le-kinnehüm lâ yaclemûn"

Ger güzer kılur-ısañ büt-hâneye sini görüp (516/4)
Diyeler bütler "tacâla'llâhü cammâ yüşrikûn"

Kaldılar câşıklaruñ dîœâruña hayrân u mest (516/5)
Hoş temâşâ ide "fî cennâti cAdnin hâlidûn"

Serv boyuña benefşe saçuña öyköndügi-çün (516/6)
Pây-mâçân cözre durdılar "vehüm yestagfirûn"

Kan içüp cân almg-ısa kasdı hûnî gözüñüñ (516/7)
Yoluña biñ cân fidî “innâ ileyhi râci’ûn”

Zülfünün sevdâsına düşen göñüller hâlini (516/8)
Gör nicesidür perîşan “fi selâsil yeshabûn”

Ahmedî vasfın lebüñüñ nâzük ü şîrîn ider (516/9)
İnne fî zâlike’l-âyâtin li-kavmin yesma^{c}ûn

517
Yüz mi bu yâ lâle yâ berk-i semen (517/1)
Saç mı bu yâ ^{c}ûd u yâ müşg-i Hoten

Âb-ı Hayvân dudaguñdan teşne dil (517/2)
Bende zîbâ kaddüñe serv-i çemen

Cân kalup-durur saçuñda mübtelâ (517/3)
^{c}Akl olup-durur gözüñe müfteten

Dişlerüñi gördü pervîn didi uş (517/4)
Cân-ı şîrîn bu semîn dürre semen

Kaşlaruñ dîn kasdına kurdı kemân (517/5)
Gözlerüñ cânlara oldı tîg-zen

Hâk ider gün hayretüñden yüzini (517/6)
Çâk ider gül hasretüñden pîrehen

Yandı ^{c}ışkuñ şem^{c}ine cân olalı (517/7)
Yañaguñ çeşm-i çirâg-ı encümen

La^{c}lüñi zikr itdügince Ahmedî (517/8)
Sözi odından erir dürr-i ^{c}Aden

518
Yüzüñi görmeyeli iy nûr-ı ^{c}ayn (518/1)
Kirpügüm gaynından ahar cû-yı ^{c}ayn

Gün yüzüñ nûrı-y-ıla uş şeb-nem bigi (518/2)
Ne eser kaldı vücûdumda ne ^{c}ayn

Kaşuñuñ nûnı hevâsı-iy sîm-ber (518/3)
Yüzümi idüp-durur hem-rengi-i ^{c}ayn

Ola yüzüñ şu^{c}lesinden muhterik (518/4)
Ger cemâlüñle kırân iderse ^{c}ayn

Dudaguñ mîmine bahmak dilerem (518/5)
Lîki men^{c} ider nazardan bini ^{c}ayn

Zülfüñüñ cîmi cefâsı büküben (518/6)
Halka itdi kaddümi şöyle ki ^{c}ayn

Gaynca cevr ü cefâ çekdi_Ahmedî (518/7)
Hasretinden yüzüñüñ iy nûr-ı ^{c}ayn

519
Yagmur yagar u tâze olur bâg u gül-istân (519/1)
Yir yüzin ider bâœ-ı sabâ revza-i Rıdvân

Nergisdür ü reyhân u gül ü lâle açılmış (519/2)
Bülbüldür ü kumrıdur u tutî-i hoş-elhân

Zerrîn-kadeh almış eline nergis-i sîr-âb (519/3)
Hem sâgâr-ı yâkût dutar lâle-i nu^{c}mân

Gûş eyle ne dir bülbül ü reyhâniyi nûş it (519/4)
Kim oldı hevânuñ nefesi hem-dem-i reyhân

Sen nişe sabâh itmeyesin sâz-ı sabûhı (519/5)
Çün nagmesini râst ider mürg-i seher-h^{w}ân

^{c}Akl âfet-i cân derd-i ser ü gussa-i dildür (519/6)
Bu derde hemîn bâœe-durur var-ısa dermân

Bir sâkî elinden kâdeh iç kim lebine_anuñ (519/7)
Dil teşne olur kevser-ile çeşme-i hayvân

Zülfi hasedinden ola pür-hûn-ı ciger müşg (519/8)
Dişleri odında eriye lü'lü-yi ^{c}Ummân

Ko Ahmedi ol tevbe-i peymânı ki sınur (519/9)
Bir şîge-i peymâne-y-ile taş-ısa peymân

520
Yil niçe kim deprene zülfüñdeki bend-ile çîn (520/1)
Toldurur uçdan uca magzın hevânuñ müşg-i Çîn

Şâh-ı hûbân kim güneş-durur görürse ol ruhı (520/2)
Şöyle kim ferzin hayâsından girü döne kıçın

Rûhdandur nâzügirek işbu ten kim sende var (520/3)
Pes saña kimdür diye kim berg-i gülden ton biçin

Ger dilerseñ kevâkib ucdan uca muhterik (520/4)
Yanâguñuñ tâbişinden ol nikabuñı açın

Sehv-ile itdi meger sünbül teşebbüh zülfüñe (520/5)
Virdiler ol bî-edeblikden yile anuñ saçın

Nergis-i ra[c]nâ gözüñe ger teşebbüh itdi-se (520/6)
Bî-basardur n'eylesün bagışlagıl anuñ suçın

Ahmedînüñ gül yañaguñ fürkatı lâle-sıfat (520/7)
Kana boyadı taşın u karara yahdı için

521
Sübaşı Beg Secâü'd-Dîn Süleymân (521/1)
Emîn-i devlet üç şeh Mîr Sülmân

Sa[c]âdet tâ ebed hem-rehdür aña (521/2)
Ki_ezelde_anuñla böyle_idildi fermân

[c]Ömer-[c]adl ü Hasen-hulk u [c]Alî-dil (521/3)
Ki Sıddîk oldı_anuñla Âl-i [c]Osmân

Bugün oldur murâd-ı milk ü millet (521/4)
Hem ol-durur penâh-ı ehl-i îmân

Duramaz kılıcına Rüstem ü Zâl (521/5)
Döyemez gürzine Sâm u Nerîmân

Süleymân adın añdı Ahmedînüñ (521/6)
Sözine didi lillah rûh-ı Selmân

522
Beşer misin perî mi yâ melek sen (522/1)
Komudan eltaf u zîbâ vü ahsen

Hayâlüñ n'ireye ki_ide tecellî (522/2)
Göñül mülki olur gün bigi rûşen

Kazâ ohı-durur atdugı gamzeñ (522/3)
Siper nice döye aña ya cevşen

Gözümden aglaram şöyle ki çeşme (522/4)
Elümden iñlerem şöyle ki hâven

Yüzüñ şem[c]ine gün pervâne bigi (522/5)
Düşüben yanmaga oldı mu[c]ayyen

Bekâ-âşûbdur [c]ışkuñ fenâsı (522/6)
Fenâdur tolu bi'smillah zi me'men

Kapuñda Ahmedîyi gören eydür (522/7)
Zihî hoş bülbül ü pâkîze gül-şen

623
Yüzüñe bahdı güneş kaldı hayrân (523/1)
Saçuñı gördi lerzân oldı reyhân

Kaza ohı-durur ki_atar bu gamze (523/2)
Belânuñ çâhı-durur bu zenahdân

Saçuñ bendinde beste bâœ-ı nev-rûz (523/3)
Lebüñ şavkında teşne Âb-ı Hayvân

Görürem zülfüñi her gice düşde (523/4)
Olur sevdâyiler düşi perîşân

Lebüñden it baña dermân kim olur (523/5)
Devâ-yı derd-i dil şekkerle rümmân

Gözüñ cân diler-ise uş müheyyâ (523/6)
N'ola cânân yolında ger gide cân

Kılur pervâz mürg-i cân kafesden (523/7)
Çün ider hüsnüñüñ tâvûsı cevlân

Kemân-keş gözlürñ gamzeñ ohı-y-la (523/8)
Yüregüme urur biñ zahm-ı peykân

Dişüñle dudaguñ vasfın ideli (523/9)
Sözi oldı_Ahmedînüñ dürr-i mercân

524
İrdi bahâr oldı müzeyyen girü çemen (524/1)
Gevher saçar hevâ-bü-hevâ nâfe-i Hoten

Yâruñ gözine beñzedi nergis bi-^{c}aynihi (524/2)
Rûşen nişâne virdi yüzinden gül ü semen

Zülfüñi vasf ider-iken sünbüle sabâ (524/3)
^{c}Anberle müşg toldı saçındagı her şiken

Anuñ-çun oldı bâgda ser-sebz ü ser-firâz (524/4)
Kim secde kıla boyuña serv-ile nâ-reven

Gel bâg u gül-sitâna varalum ki göresin (524/5)
Nice düşer ayaguna verd-ile yâsemen

^{c}Arz eylegil cemâlüñi gül-zâra bir nefes (524/6)
Kim göre gonca nicesi olur leb ü dehen

^{c}Abher dimek hatâ ola sinüñ gözüñe kim (524/7)
Yoh-durur anda fitne vü bu toludur fiten

Yüzüñ hayâlini añuban lâle bigi gül (524/8)
Ol tag urur yüregine yırtar bu pîrehen

Derdüñde Ahmedî iñiler zâr şöyle kim (524/9)
Gül hasretine bülbül ider nâle-i hazen

525
Saçuñ bendinde dîvâne benem ben (525/1)
Yüzüñ şem[c]ine pervâne benem ben

Kamular câna kalurlar velîkin (525/2)
Yoluñda kalmayan câna benem ben

Gedâligini virmeyen kapuñuñ (525/3)
Kamu mülk-i Süleymâna benem ben

Buluban [c]ışkuñuñ gencin göñülde (525/4)
Rızâ viren bu vîrâna benem ben

Lebüñüñ zikri-y-ile Hızr bigi (525/5)
İrişen Âb-ı Hayvâna benem ben

Olup derdüñle mûnis eylemeyen (525/6)
Göñülden meyl dermâna benem ben

Saçuñ reyhânı kim dâ'im belâdur (525/7)
Olan hayrân bu reyhâna benem ben

Heves eylemeyen yüzüñ görüben (525/8)
Bihişt ü hûr u Rıdvâna benem ben

Diyen dir Ahmedî cânuñı sahla (525/9)
Fidî_iden cânı cânâna benem ben

526
Vaktidür iy gül-i tâze ki düğülden çıhasın (526/1)
Örtüsin dut yüzüñi nice göñülden çıhasın

Hayf oldur ki kanuma bulaşa nâzük elüñ (526/2)
Hâşa lillah bu degül hayf ki koldan çıhasın

Nev-bahâr oldı dem-i müldür ü hengâme-i gül (526/3)
Olmasun ki_içmeyüben zerk-ile mülden çıhasın

[c]Aklı_olana mey ü ney rûde u sürûd oldı sebîl (526/4)
Bu sebîli kor-ısañ kamu sebelden çıhasın

Sabr it agyâr cefâsına göñül diseñ (526/5)
Hârı zahmı-y-ıçun ola mı ki gülden çıhasın

Zülfi bendi-y-le zenahdânına çün olduñ esîr (526/6)
Sanma Yûsuf bigi bu çâh-ı nefelden çıhasın

Ahmedî ^{c}ışk yolı bu ki idesin cân fedâ (526/7)
Ger bekâ isdeseñ olmaya bu yoldan çıhasın

527
Ne câdûdur gözüñ ideli efsûn (527/1)
Olur cânumda her-dem hayret-efzûn

Kaşuñ yüz kez yig itdi_aydan yüzüñi (527/2)
Ki yüz olur hisâb-ıla iki nûn

Gözümden ahdı_elifle mîm kalbi (527/3)
Kadüñ ^{c}ışkına kalb olalı makrûn

Oda düşer olan bu yüze ^{c}âşık (527/4)
Yile varur olan bu zülfe meftûn

Baha viren dil ü cân u cihânı (527/5)
Ayaguñ tozına olmadı magbûn

Göñül müşg-içün el sunma hatâdur (527/6)
Bu zülfe kim aña ^{c}akl oldı mecnûn

Lebüñdür Ahmedî yaşın ahında (527/7)
Ki şîrîn-ile yürür kirm-i gül-gûn

528
Hevâsı zülfüñüñ yigdür baña tende revânumdan (528/1)
Lebüñüñ zikri şîrîn-ter dil ü dîn-ile cânumdan

Hilâline kaşuñuñ ben gümân-ıla kemân didüm (528/2)
Hacil olup kemân bigi bekledüm kej-gümânumdan

İ niçe kanlar ki_içdi gözüñ kim kanmadı kana (528/3)
İçüp sîr-âb ola mı kim benüm bu kuşça kanumdan

Eger biñ yıldan ugrarsa benüm topraguma itüñ (528/4)
Alalar mihr kahusın çürimüş üstüh^{w}ânumdan

Senüñ ^{c}ışkuñda göñlümi görüp vîrânedür diyen (528/5)
Anuñ-çundur ki gâfildür benüm genc-ile nihânumdan

Benefşe bigi olursa revâdur dilüm ü başum (528/6)
Eger gül yañaguñ zikrin giderürsem lisânumdan

Gül-istânını görse-y-idi benüm dîvânumuñ Sa^{c}dî (528/7)
Diye-y-di Ahmedî revnak giderdi Bû-sitânumdan

529
Bu ne pîç ü tâbdur zülfüñde bu ne bend ü çîn (529/1)

Kim anuñ sevdâsı-la hûnîn-cigerdür müşg-i Çîn

Niçe başlar topraga düşüp-durur cânlar-ıla (529/2)
Müşg-efşân itdügi-y-çün bâd-ı subh ol zülf-i çîn

Zühre sen şâhuñ ruhını görüben ferzîn-misâl (529/3)
Mât olam diyü ric^{c}at itdi korhudan kıçın

Bu ten ü endâma cândan nâzükirek ton gerek (529/4)
Gülde ne lutf ola kim diyem sen andan ton biçin

Bir nazarda gözüñe nergis teşebbüh itdi-se (529/5)
Mest olan bî-basar olur bagışlagıl suçın

Gün cemâlün şem^{c}ine pervâne olsun dir-iseñ (529/6)
Yañaguñ nûrından ol müşgîn nikâbuñı açın

Zikr ü fikri Ahmedînüñ yüzüñ ü zülfüñ-durur (529/7)
Andan olmışdur hayâli nâzük ü sözleri çîn

530
Lâyık degül mi sen büt-i şîrîn-likây-ıçun (530/1)
Cânın fidî kulur-ısa ^{c}âşık vefâ-y-ıçun

^{c}Işkuñ ezelde göñlümi sayd itdi hâşa kim (530/2)
Tagyîr bula tâ ebed ol her cefâ-y-ıçun

Kasduñ bu-y-ısa kim beni ^{c}ışkuñ feña kıla (530/3)
Yüz biñ bekâyı terk ideyim ol fenâ-y-ıçun

Kanum hârâmi gözüñe olsun halâl eger (530/4)
Bir bûse viresin baña sen hûn-bahâ-y-ıçun

Şükr-âne cân virem getürürse seher yili (530/5)
Baña ayaguñuñ tızını tûtiyâ-y-ıçun

Bâd-ı hevâ-durur kamu va^{c}deñ senüñ benüm (530/6)
^{c}Ömrini terk iden kişi bâd-ı hevâ-yı-ıçun

Sehv-ile müşg-i zülfüñe beñzetdi kendüzin (530/7)
Lâ-büd hatâya çıhdı anı bu hatâ-y-ıçun

Kapuñda sâdık-âne-durur subh hidmete (530/8)
Mihr-ile yañaguñ dahı nûr u safâ-y-ıçun

Hoş dutgıl Ahmedîyi ki kul itdi kendüzin (530/9)
Bî-çâre sıdk-ıla saña bir merhabâ-y-ıçun

FÎ KÂFİYETÜ’L-VÂV

531

Bu göñlüm ider ol leb-i cânânı ârzû (531/1)
Şol resm-ile ki cism ide cânı ârzû

Yâkût dudaguñı ki cân kûtıdur gören(531/2)
Hâşâ ki ide la^{c}l-i Bedahşânı ârzû

Pervîn safâ dişüñi ne gûher-durur bilen (531/3)
Nice_ola ki_ide lü'lü-yi ^{c}ummânı ârzû

Kevser lebüñ zülâline irer olursa Hızr (531/4)
İtmeye dahı çeşme-i hayvânı ârzû

Gözüñle yüzüñi gören itmeye dünyada (531/5)
Nergisle dahı lâle-i nu'mânı ârzû

Derdüñ halâvetini bilen kim ne zevki var (531/6)
Cân vire derd-ile_itmeye dermânı ârzû

Cân-ıla ârzû ider uş Ahmedî esin (531/7)
Bülbül bigi ki ide gül-istânı ârzû

532
Cemâlüñi gören sinüñ saña nice diye meh-rû (532/1)
Ki irte gice sürerler yoluñı mihr-ile meh-rû

Dilemezlerse ki_olalar senüñ dergâhuña hâdim (532/2)
Neçün halka-be-gûş ola bu resme la^{c}l-ile lü'lü

Ne ^{c}anber dâneler saçmış ne müşgîn dâmlara kurmış (532/3)
Göñüller sayd itmege bu hâl ü zülf-ile gîsû

Kaşuñuñ tâkı altında gören fitne gözüñ eydür (532/4)
Ki Yâ-Rab işbu mihrâba ni'ireden girdi bu câœû

Göñül zülfüñ hevâsından dilemez ki_ayru_ola bir dem (532/5)
Bu ter dâmen siyeh-bahta bu ne ^{c}âdet-durur ne hû

Meger kim bâg-ı cennetdür işigüñ kim agacından (532/6)
Fuka^{c} birürdi emrûd u şeker getürdi şeftâlû

Firâkun derdine dermân olamaz çeşme-i hayvân (532/7)
Eger vasluñ bulınursa aña oldur hemîn dârû

Ayaguñuñ girmez elüme niçe cehd itsem (532/8)
Sa^{c}âdet olmasa rûzî n'ide_aña zûr-ıla bâzû

Kelâmına_Ahmedînüñ gör ki şol resm-ile ki_İsmâ^{c}îl (532/9)
Kemâl olup_durur kurbân n'ola Selmân-ıla H^{w}âcû

533
Ol hat u zülf-ile ol hâl müşgîndür kamu (533/1)
^{c}Akl u cân u dil anuñ ^{c}ışkında miskîndür kamu

Niçe nefrîn ü ne düşnâmun var-ısa baña di (533/2)
Ki_ol agızdan her ne gelse baña şîrîndür kamu

Hüsnüñüñ bâgına bahdum revza-i cennet bigi (533/3)
Ucdan uca nergis ü reyhân u nesrîndür kamu

Ne ^{c}aceb câœû-durur devr-i kamerde gözlerüñ (533/4)
Kim anuñ kasdı dil ü imân-ıla dîndür kamu

Kûh u sahrâ anuñ-ıçun lâle-zâr olmış-durur (533/5)
Kim gözüm yaş-y-ıla yiryüzi hûnîndür kamu

Ger ^{c}abîr ü ^{c}anber ü yâ müşg ^{c}ûd u gâliye (533/6)
Her ne kim saçundan eydürler-ise çîndür kamu

Ahmedî her geh ki yüzüñ vasfını zikr eyleye (533/7)
Sözleri kim nazm ider hûb u rengîndür kamu

534
Diler kim bu cihânı duta kamu (534/1)
Kemân u tîr-ile ol çeşm ü ebrû

Sabâ yüzüñ-ile zülfüñi añmış (534/2)
Gül-istân tolmış andan reng-ile bû

Saçuñ küfrinden îmânum kesilmez (534/3)
Ne çâre anuñ-ıla dutdı ol hû

Lebüñ gördi ciger-hûn oldı yâkût (534/4)
Düşüñ gördi_utanup kurudı lü’lü

Saçuñuñ fikrin iderken ki Yâ-rab (534/5)
Belâ dâmı mıdur bu zülf ü gîsû

Hayâli yüzüñüñ irdi didi kim (534/6)
Kelâmü’l-leyli yemhûhü’n-nehârû

Seni_isdeyü olupdur Ahmedînüñ (534/7)
Giceler subha degin zikr-i Yâ-Hû

535
Zî dehân u leb ki şîrîndür kamu (535/1)
Zî hat-ı gîsû ki müşgîndür kamu

Hüsnüñüñ gül-zârına kıldum nazar (535/2)

Nergis ü reyhân u nesrîndür kamu

Gözlerüñ ü zülfüñ-ile kaşuñuñ (535/3)
Kasdı cân u ^{c}akl-ıla dîndür kamu

^{c}Akl u rây u fehm ü vehm ü cân u dil (535/4)
Zülfüñüñ bendinde miskîndür kamu

Yüzüñüñ yâdına bâg u lâle-zâr (535/5)
Gözlerüm kanı-y-la nem-gîndür kamu

Gözlerüñden kim emân bula ki_anuñ (535/7)
Rahmı yoh halka işi kîndür kamu

Yüzüñüñ vasfını eydür Ahmedî (535/8)
Sözi lâ-büd hûb u rengindür kamu

536
Zihî nüzhet-geh-i dildür bu gîsû (536/1)
Zihî kıble-geh-i cândur bu ebrû

Yüzüñi gördi Rıdvân didi yohdur (536/2)
Gül-i Firdevsde bu reng-ile bû

Sabâ zülfüñe irdi didi kanı (536/3)
Hıtâ vü Çînde böyle cân-fizâ bû

Yañaguñ ^{c}aksi-durur rengi-i lâle (536/4)
Dudaguñ la^{c}li-durur dürc-i lü'lü

Saçuñ fi^{c}lin ne diyeyim yüzüñe (536/5)
Kelâmu'l-leyli yemhûnü'n-nehârû

Baña dirler hazer it gözlerinden (536/6)
Ben Eyyûbam belâya dutmışam hû

Sürinür Ahmedî yaşları bigi (536/7)
Yüz_üstine seni isdeyü her su

537
Sinüñ-ile bir dem olsam rû-be-rû (537/1)
Baña zülfüñ n'itdi disem mû-be-mû

Kan yaş ahıdur gözüm sini_isdeyü (537/2)
Yüzi üstine sürinür sû-be-sû

Ne diyeyim yüzüñ-ile zülfüñe (537/3)
Olmaya cennetde bu reng-ile bû

Boyuña tûbâ teşebbüh itdügi (537/4)

Şol meseldür kim çenâr-ıla keœû

Teng olur agzuñ sözinde kâfiye (537/5)
Saçuñuñ vasfında_uzanur güft ü gû

Sabr it çoh dökme dirler yaşuñı (537/6)
N'ideyim çün baña oldur âb-ı rû

Ahmedî yâre fidî it cânuñı (537/7)
Len tenâlü'l-birre hattâ tünfikû

538
Göñül kişi sevem dir-iseñ gel bu yârı sev (538/1)
Nakş u nigâr isder-iseñ bu nigârı sev

Hoş tâze nev-bahâr-durur cânlara yüzi (538/2)
Ger cân var-ısa sende bu hoş nev-bahârı sev

Yâkûtı añma ol leb ü dendâna kıl nazar (538/3)
Müşgi unıt bu turre-i ᶜanber-nisârı sev

Cân lezzetin diler-iseñ ü ᶜömr râhatın (538/4)
Cân u dil-ile ᶜömr bigi sen bu yârı sev

Yârı gerekse derdine ᶜışkuñ tahammül it (538/5)
Diler-iseñ ki elüñe gül gire hârı sev

Gördüñ anı ki nûr olur çünki yana şemᶜ (538/6)
Dahı sen olayım dir-iseñ nûr nârı sev

Şehr ü diyârı cennet olur yâruñ Ahmedî (538/7)
Cennet gerekse saña bu şehr ü diyârı sev

539
Kimde var-durur bu resme rûy u mû (539/1)
Rûyı lâle-reng ü mûyı müşg-bû

Yüzüñüñ vasfı dükenmez söylenüp (539/2)
Vech-i nâzükde çoh olur güft ü gû

Oldı müşgîn saçuña hayrân göñül (539/3)
N'ola bu miskîni itseñ cüst ü cû

Yüzüñe ki_olur ber-â-ber-âyîne (539/4)
Nice_erimez oddan ol zî saht-rû

Niçe başlar vardı zülfüñde yile (539/5)
Sor sabâya ki_ide şerhin mû-be-mû

Sini isder gözüm anuñ-çun yaşum (539/6)

Yüzi üstine sürinür sû-be-sû

Kâmetüñe hem-serem didügi serv (539/7)
Şol meseldür kim çenâr-ıla keœû

Tevbe it dir baña pîr-i hânkâh (539/8)
cIşk-ıla tevbe nedür seng ü sebû

Hûy itme cışkı dirler Ahmedî (539/9)
N'ideyim cândur tenümde işbu hû

540
Kimde bu resme mûy u bu vech-ile ola rû (540/1)
Niçe ki_uzana hûb olur anda güft ü gû

Ger saht-rûy olmasa karşuña âyîne (540/2)
Yüzüñ odından eriyübenüñ ola-y-dı su

Nûr-ı basar bigi seni isdeyü gözlerüm (540/3)
Kan yaşı yüridür yüzi üstine sû-be-sû

Sevdâya düşe cakl u perîşân ola göñül (540/4)
Vasfını zülfüñüñ dir-isem halka mû-be-mû

Ne gül ne müşg yüzüñ ü saçuñ katında kim (540/5)
Cennetde dahı olmaya bu resme reng ü bû

Cân dudaguña meyl ider-ise ne caceb (540/6)
Teşne-cigerdür Âb-ı Hayât ider ârzû

Göz yaşını döker seni añdıhda Ahmedî (540/7)
cÂşık olan kişide gerek ki_ola âb-ı rû

541

Kemân-keş gözlerüñ çünkim ider av (541/1)
Olur cânlara gamzeñ ohı pertâv

Cihâna zülfüñüñ bir çavı düşdi (541/2)
Ki hayrân itdi cakl u cânı ol çav

Sünüñle her ki ider cışk-bâzı (541/3)
Gerek kim cân koya virmeklige dâv

Cefâ çakmagına cışkuñ el urdı (541/4)
Oda yandı dil ü cân eyle kim kav

Belâ salduñ gözi mekrin cihâna (541/5)
İ Hâk işbu belâyı girü sen sav

Kaşuñ nûnı-y-ıla_elif kaddüñ firâkı (541/6)
İki bükdi_Ahmedîyi şöyle kim vâv

Kişi olan güherdür sözi añlar (541/7)
N'ola ger bilmese_anı her har u gâv

542
Ne gamzeñ ohı kim atsañ nişâna irer iy meh-rû (542/1)
Yavuz göz görmesün sini eyâ Türk-i kemân-ebrû

Göñül zülfüñ [c]ikâbınuñ [c]ukâbı çengine düşmiş (542/2)
Nite kim avda şâhînüñ düşe çengâline tîhû

İ niçe şîr-merdi kim gözüñ âl-ile sayd itdi (542/3)
Cihânda görmedi kimse bu resme şîr-gîr-âhû

Yüzüñ renginden itmişdür şakâyık yañagın gül-gûn (542/4)
Saçuñ müşginden olmuşdur benefşe [c]anberîn-gîsû

Yüzüñde hâlüñi gördi [c]acablayu göñül eydür (542/5)
Ki Yâ-Rab bu gül-istâna ne vaktin girdi bu Hindû

Nice [c]azb olmasun baña şehâ [c]ışkuñ [c]azâbı kim (542/6)
Cihânda yoh senüñ bigi büt-i hoş-sûret ü hoş-hû

Kadüñ [c]ar[c]ar saçuñ [c]anber tenüñ nesrîn benüñ müşgîn (542/7)
Gözüñ nergis sözüñ şekker yüzüñ lâle dişüñ lü'lü

Eger büt-hâneye sinüñ cemâlüñ âyeti irse (542/8)
Diye bütler ta[c]âllallahü lâ Hallâka illâ hû

Bugün çün Ahmedî sinüñ hevâña âşinâ oldı (542/9)
Cihân düşmen olur-ısa aña iy dost ne kaygu

543
Vardur [c]ilâc [c]ilm-ile dürlü sakâmete (543/1)
Ben ol sakîmem uş k'iremezem selâmete

İçüm yanar u taşum erir şem[c] bigi zâr (543/2)
Kanı tabîb ki_ide nazar bu [c]alâmete

Cânum dutışur oda gözüm kan içindedür (543/3)
Bu derd-ile mizâc döyer mi sakâmete

Kad kâmeti'l-kıyâmeti tahkîk ider gözi (543/4)
Göñül ne kılduñ ol ruhı ol kadd ü kâmete

Dirler ki [c]ışkı câna nedâmet ider velî (543/5)
Can ki_anda [c]ışk olmaya irer nedâmete

Çün şem[c] nûr [c]ışkına yahıla nûr olur (543/6)
Yanmayıcah irişimez ol bu kerâmete

Yüzüñ görem diyü geçer ol hasret-ile [c]ömr (543/7)
Eyvây eger bu hasreti iltem kıyâmete

Çün yâr [c]âfiyetde selâmet ola müdâm (543/8)
Ne gussa Ahmedî irer-ise sakamete

Şem[c]üñ cemâli çün ola rûşen ne gam eger (543/9)
Pervânelerden oda düşerse temâmete

544
Yüzüñüñ şem[c]ine pervânedür mâh (544/1)
Lebüñe teşne-kevser sâl-ile mâh

Saçuñ sevdâsını nice_eydeyim kim (544/2)
Muhavvel kıssadur u [c]ömr kûtâh

Nice yumşada âhum göñlüñi kim (544/3)
Ol âhendür ü bâd-ı serddür âh

Zenahdânuña dutuldı dil ü cân (544/4)
Niçe Yûsufları kayd itdi bu çâh

Gözüñ ol [c]ayn-ı fitnedür ki sihri (544/5)
Hezârân zâhidi eyledi güm-râh

Firâkuñda yakıldı cânum oda (544/6)
Niçe yakılayım rahm eyle lillah

Yüzüñi zikr idicek Ahmedînüñ (544/7)
Lâtîf olur sözi vü hûb u dil-h-[w]âh

545
Niçe derdüm ola penhân göñül-ile cân içinde (545/1)
Niçe şem[c] bigi yanam od u dûd-mân içinde

Bu dudah mıdur ya cân mı ya huœ âb-ı zinde-gânî (545/2)
Ya şeker midür ya kevser kaluram gümân içinde

N'ola [c]akl-ıla dil ü cân kor-ısa yoluña [c]âşık (545/3)
Ki bu yolda assı oldur ki_olalar ziyân içinde

Kuruban kaşuñ kemânın atar uş kaza ohını (545/4)
Ol oha hedef olan cân ola mı emân içinde

Yaşum-ıla reng-i sûzum dil uzatdı şem[c] bigi (545/5)
Nice gizlü kala derdüm i [c]aceb bu cân içinde

Ne vefâ ümîœ iderler gözüñ alını görenler (545/6)
Ki vefânuñ oldı ᶜankâ eseri cihân içinde

Nice zinde pîrdür gör bu gün Ahmedî kim anuñ (545/7)
İremez hezâr yigit sözine beyân içinde

546
Âdem dimeyeler aña kim yârın unıda (546/1)
ᶜAhd ide bugün yâr-ıla yarı unıda

Yâr aña diyeler ki kıla cevre tahammül (546/2)
Lütfını ana yâruñ u âzârın unıda

Gül ᶜâşıkı ol ola bu biñ hâruñ içinde (546/3)
Vâlih ola bir renge kamu hârın unıda

Yâr ol kişi ola ki dil ü cân-ıla fikri (546/4)
Yârında ola cümle ser ü kârın unıda

ᶜÂşık kim ola ol ki cemâlinde habîbüñ (546/5)
Mahv olubanuñ kendüzinüñ varın unıda

Ne şekl-durur bu ki görürse anı Rıdvân (546/6)
Hayrân ola Hulduñ gül ü gül-zârın unıda

Çün Ahmedi ide sıfatın laᶜl-i lebüñüñ (546/7)
Tûtî sebakın yañıla tekrârın unıda

547
Odum ki didüm eksile irsem visâlüñe (547/1)
Artar niçe ki çoh nazar itdüm cemâlüñe

Kim hûri vü melek didi kim ay u gün saña (547/2)
Hayretden irişemedi kimse kemâlüñe

Rûşen olur yüzüñi görene ki suñᶜ eli (547/3)
Bir dahı nakş yazmadı yazmaz misâlüñe

ᶜAnber saçuñ kemendine oldı göñül esîr (547/4)
Gül yañaguñda bahalı ol zülf ü hâlüñe

Âb-ı Hayâtı ide-y-ide saña hâk-i pây (547/5)
Ger Hızr irse laᶜl-i lebüñde zülâlüñe

Kıldum heves hayâlüñi düşümde görmege (547/6)
Çün uyhu yoh hayâldur irmek hayâlüñe

İki cihanı terk ide yoluñda Ahmedî (547/7)
Bir dahı dest-res bulur-ısa visâlüñe

548
Eger zühre eger mihr ü eger meh (548/1)
Degül yüzüñden illâ nîm-şemme

Dilerse serv öykine boyuña (548/2)
^{c}Aceb mi ki_olur uzun kişi ebleh

Yüzüñe beñzerem dimiş gül-i ter (548/3)
Kamu vech-ile bu söz nâ-müvecceh

Göñül biñ dürlü râhatda olursa (548/4)
Yüzüñ görmeyicek olmaz müreffeh

Senüñ ^{c}ışkuñ yolını her ki varmaz (548/5)
Ola hacca dahı varursa bî-reh

Ayaguñ tozın itse sürme nergis (548/6)
Kala mı-y-dı ^{c}aceb bu resme ekmeh

Yig ola Ahmedî her pâdişehden (548/7)
Eger kulum dir-iseñ aña iy şeh

549
Saçuñ oldı baña yeldâ bu gice (549/1)
Başumı kıldı pür-sevdâ bu gice

Senüñle gice çünkim kadr olur (549/2)
Gerekdür kim ola ihyâ bu gice

D ilersem şem^{c} bigi taña kalup (549/3)
Yahılam karşuña şâhâ bu gice

Yüzüñ nûrına mahv olam ki benlik (549/4)
Getürmeye baña gavga bu gice

Hilâlin kaşuñuñ gördüm ^{c}aceb mi (549/5)
Ki_ola ^{c}aklum girü şeyœâ bu gice

Unıda Huld bezmin sohbetüñi (549/6)
Görürse zühre-i zehrâ bu gice

Degir ^{c}ömr-i ebed itdügi sohbet (549/7)
Senüñle Ahmedî tenha bu gice

550
İderler sünbüle zülfüñi teşbîh (550/1)
Bu sevdâ sözine olmaya tevcîh

Lebüñe çeşme-i hayvân dimişler (550/2)
Bu şîrîn söz lillah fîh-i mâ-fîh

Gözüñ-durur salan dînlere teşvîş (550/3)
Dudaguñdur viren cânlara tevfîh

Beşer dirler tapuña hâşe lillah (550/4)
Bu addan iderem ben sini tenzîh

Yüzüñi gören insâfı olursa (550/5)
Gül-ile ergavânı ide teşvîh

Firâkuñda yanubanuñ eridüm (550/6)
Nite kim od içinde şem^{c}ile pîh

İşiden Ahmedî sözini eydür (550/7)
Meger budur kitâb-ı Fih-i Mâ-Fîh

551
Eger hicrüñ kalursa bu karâra (551/1)
İçüm lâle bigi yanup karâra

Saçuñ sevdâsına cân kim ulaşdı (551/2)
Perîşândur nice tende karara

Gözüm başuma kan tûfânı saldı (551/3)
Dahı n'ide baña bu bahtı kara

Nice döysün yürek kim şem^{c} bigi (551/4)
Erir hicrüñ odından seng-i hâra

Yüregi yara urdı gamzeñ ohı (551/5)
Ne vakt oñılısar Yâ-Rab bu yara

Sever lutfuñ bigi kahruñı göñül (551/6)
Velî böyle gerekmez yâr yâra

Bu derde sabr eyle Ahmedî kim (551/7)
Müdârâdur hemîn takdîre çâra

552
İ yâr ^{c}ömri yile virme aldanup bu yire (552/1)
Ki ^{c}âkıl ol ki bunı hergiz ögmeye vü yire

Eyü yavuz ne ki bulursa yir velî toymaz (552/2)
Ne toydı nesne vü ne hoœ toyasıdur bu yire

Ko gonca bigi bu kabzı gerekse gül bigi bast (552/3)
Bahârdur varalum bir latîf ü tâze yire

Gözüñi aç nazar it gör ki rahmet âsârı (552/4)
Nicesi gökden iner lahza lahza üşbu yire

Çü bâgda güle karşu nevâ ider bülbül (552/5)
Bir iki ayah içelüm kulah dutup bu yire

Bir iki gün geçelüm hoş i yâr çün bildüñ (552/6)
Ki dehrüñ işi bu kim yârı yârdan ayıra

^{c}Aceb mi itdi-y-ise Ahmedîyi ^{c}ışkuña mest (552/7)
Gözün ki sihr-ile yoldan ferişteleri yıra

553
Urur ^{c}ışkuñ odı cânda zebâne (553/1)
^{c}Aceb mi söz bigi düşsem zübâne

Gözüm yaşını ^{c}ummân gördi dir kim (553/2)
Ne deryâdur bu ki_aña yoh kerâne

Kemânı kaşuñuñ gamzeñ ohına (553/3)
Benüm cânumı itmişdür nişâne

Hayâli kaddüñüñ gitmez gözümden (553/4)
Ki servüñ meyli_olur âb-ı revâne

Uzah sevdâsına düşen saçunuñ (553/5)
Belâ dâmında kalur câviœâne

Baña lutfuñ u kahruñ kamu hoşdur (553/6)
Ki kalmaz ^{c}ışk eri sûd u ziyâne

Diyicek Ahmedî vasfın lebüñüñ (553/7)
Olur cân fitne ol sihr-i beyâne

554
Ol ala göz eger kasd ide âla (554/1)
Dil ü cân mülkini ^{c}işve-y-le ala

Kej ider fikre ol bârîk-bîn kim (554/2)
Kaşuñ kavsini beñzedür hilâle

Gözüñe bahdı ser-mest oldı nergis (554/3)
Yüzüñi gördi oda yandı lâle

Tolaşdum dâne sevdâsı-y-la dâma (554/4)
Göñül vireliden ol zülf ü hâle

Ne sevdâdur ki zülfüñüñ benefşe (554/5)
Hayâli-y-ile beñzedi hayâle

Lebüñden bûse isdedüm ne-çündür (554/6)
Cevâbı telh bu şîrîn süvâle

Kaşuñ nakşını câna satun aldum (554/7)
Gözüñ bu bey[c]ümi ider ikâle

Nice kim agzuñuñ vasfında îcâz (554/8)
Saçuñ fikrindedür lâzım itâle

Lebüñ itdürür imlâ Ahmedîye (554/9)
Hoş u rengîn ter ü şîrîn-makâle

Tokuzda dut ki Selmâna iremez (554/10)
Yidiyi hoœ irişüdürür Kemâle

555
Âferînişde saña çün ki bulınmadı şebîh (555/1)
Yir-ile gökde saña kimi kılayım teşbîh

Âb-ı hayvân dir-isem dudaguña yüzüñe şems (555/2)
Bilmezem anı vech-ile idem ben tevcih

Gül ki la[c]l ü zer ü pîrûzedür ü lü’lü-yi ter (555/3)
Bu kamu vech-ile yüzüñ bigi olmadı vecîh

Bâœe nûş eyle hakîm ögüdine gûş olup (555/4)
Ko fakîhüñ sözüni eyleme aduñı sefîh

Feyz-i rahmetdür ü âsâr-ı kerem kavl-i tabîb (555/5)
Habes-ile hades ü hayz-ıla dem bahs-i fakîh

Sûfi zerk-ile diler ki_ola Haka muhlis-i hâs (555/6)
Zer-i hâlis nicesi ide nühâsı temvîh

Ahmedînüñ sözine ne söz ola şibh ü misâl (555/7)
Ola mı hiç şebeh dürr-ile yâkûta şebîh

556
Benefşe saçlaruñ salmış gül-i ter üstine sâye (556/1)
Göñül hayrân u zâr olmış bu reyhân-ı semen-sâye

Tarâvetde atar [c]aksi lebüñ la[c]l-i Bedahşâna (556/2)
Letâfetde urur ta[c]ne dişüñ lü’lü-yi lâlâya

Hatûn reyhân-ı cennetür yeşermiş kevser üstinde (556/3)
Ya rahmetden bir âyetdür yazılmış bedr-iken aya

Ezel nakkâşı yazarken cemâlüñ nakşını tammış (556/4)
Kalemden nokta-i [c]anber bu gül-berg-i dil-ârâya

Perîşân-hâl olmışdur göñül zülfüñ sevâdında (556/5)
Bu dîvâne neden düşmiş bu pîç-â-pîç sevdâya

Ne bir gül bitdi gül-şende ki beñzeye bu ruh-sâre (556/6)
Ne bir serv oldı büstânda ki_ola hem-ber bu bâlâya

Ne şîrîn şerh ider sinüñ lebüñi Ahmedî Yâ-Rab (556/7)
Kim ögretdi bu sözleri bu tûtî-yi şeker-hâya

557
Bilsem mi ^{c}aceb ne'itdüm hûnî gözüñe yara (557/1)
Kim yüregümi urdı gamze oh-ıla yara

Bu devr-i kamerde ol ne kopdı ki remz itse (557/2)
Bir gamzesi uyhudan biñ fitneyi uyara

Vakt oldı visâlüñ kim merhem koya derdüme (557/3)
Niçe bir ura hicrüñ cânuma benüm yara

Pervâneye sordum kim oda neye yanarsın (557/4)
Didi ki yahılmadın irişimezem yâra

Sen cânuñı sevdükçe ma^{c}şûka yaramazsın (557/5)
Var cânuñı terk eyle ma^{c}şûk işine yara

Candan içerü gizle ^{c}ışkıñı ki er oldur (557/6)
Kim cân vire ü râzın bildürmeye deyyâra

Gel Ahmedi Eyyûb ol cevrine sen ol yâruñ (557/7)
Ger sini Zekeryâ-veş ol buçgu-y-ıla yara

558
Bâgdan çün gitdi zâg u degdi tevbet bülbüle (558/1)
Şart ol kim tola yâkût-ıla zerrîn-bülbüle

Câm iç nergis-sıfat dutma benefşe bigi gam (558/2)
Gül-istânlarda ferhdan söyler-iken gül güle

Lâle-rûy u gonca-leb sâki elinden nûş it (558/3)
Şol şarâbı kim görüp rengini anuñ gül güle

Bî-vefâ devr-i kamerde nûş eyle câm-ı mey (558/4)
Subh-dem kumrı vü bülbül hoş iderken gulgule

Kendü-y-içün sevdi sini kamu kullar lîki ben (558/5)
Sevmişem sini senüñ-çün beñzeye mi kul kula

Sensin ol kim Zü'l-fikârı baglanup atlanıcah (558/6)
Sini her kim göre bir atlandı Haydar Düldüle

Ahmedî medhüñde çün kim râst ide nagmesin (558/7)
Kimsene kulah duta mı dahı hergiz bülbüle

559

Bu resme kim gözüñ başladı âla (559/1)
Niçe ^{c}âşıklaruñ kim cânın ala

Hayâdan gül eridi çünki gördi (559/2)
Yañaguñ alın iy gözleri ala

Lebüñ ^{c}ışkından oldı gonca dil-teng (559/3)
Yüzüñ şavkından oda yandı lâle

Yañaguñ vasfıdur rengîn ^{c}ibâret (559/4)
Dudaguñ şerhidür şîrîn-makâle

Kaşuñ gördi hilâl oldı mukavves (559/5)
Yüzüñe bahdı gün düşdi zevâle

Cefâ-pîşe saçuñ îmâne düşmen (559/6)
Siyeh-dil gözlerüñ câna havâle

Firâkuñ çengine oldum giriftâr (559/7)
^{c}Aceb mi ger kılam ney bigi nâle

Dilimdedür lebüñ zikri anuñ-çun (559/8)
Sözüm ta^{c}ne urur âb-ı zülâle

Gider ^{c}Attâra Sa^{c}dînüñ kelâmı (559/9)
İreli Ahmedî sözi Kemâle

560

Bâœe-i bed-fi^{c}li şart ol kim müsülmân içmeye (560/1)
Tu^{c}me-i kâferdür anı ehl-i îmân içmeye

Anı kim ümmü'l-habâyisdür içe mi pâk olan (560/2)
Kimde kim vardur taharet bevl-i şeytân içmeye

Rahmet-i Rahmândan anı iş iden mahrûm olur (560/3)
Pes anı her kim dilerse lutf-ı Rahmân içmeye

^{c}Âkılı mecnûn kılur u ^{c}âlimi câhil ider (560/4)
Pes anı ol kişi kim olmaya nâ-dân içmeye

Afet-i cân u belâ-yı ten-durur bî-şek anı (560/5)
Kimde kim var mihr-i ten yâ-hûœ gam-ı cân içmeye

Sırfın añma Hızr bigi varlıgını_iden taleb (560/6)
Ger iderlerse_aña memzûc hayvân içmeye

Mâye-i tugyân-durur ol hayz kanı pes anı (560/7)
Ahmedî çünkim degüldür ehl-i tugyân içmeye

561
Bir dem olam diyen kişi sen yüzi ay-ıla (561/1)
N’ola ger belâñı çek yıl u ay-ıla

Ol ^{c}akl kim anı gözüñüñ ^{c}işvesi_esrüde (561/2)
Ger ayılur olursa kıyâmetden ayıla

Gamzeñ kanumı içer-iken dîne kasd ider (561/3)
Kişi eyit ki n’ide bu ^{c}ayn-ı belâ-y-ıla

Cânumı kahr-ıla çeküp almah ne ihtiyâc (561/4)
Ben hoœ yoluñda komışam anı rızâ-y-ıla

^{c}Işkuñ harîfi degülem illâ ki bu kader (561/5)
Vardur ki hîç kimse çahışmaz kaza-y-ıla

^{c}Ömrüm mükedder eyleme bir sâfi sun baña (561/6)
^{c}Ömr ol-durur ki süreler anı safâ-y-ıla

Dirler ki Ahmedî bula yârı vay anı kim (561/7)
^{c}Ömrin kamu yile vire ney bigi vâ-y-ıla

562
Bir kez dahı itmek dilerem sini nezâre (562/1)
Zî devlet ele girür-ise ^{c}ömr-i dü-bâre

Dâyim nazarı yüzüñe diler kıla gözüm (562/2)
Rûşen göz ola ki_ide bu gül-zâre nezâre

Çâre ideyim saña didüñ çünki firâkuñ (562/3)
Biñ yara idüpdür cigeri dahı ne çâre

Bülbül yañaguñ vasfını iderdi seherde (562/4)
Gül şavkuñ-ıla hullelerin eyledi pâre

Agzuñda dişüñ nazmını her kim göre eydür (562/5)
Kim gördi ki rûşen ola gündüzde sitâre

İdem gözüme sürme yoluñda sürer-iken (562/6)
Yüzümi urursam ayagundagı gubâre

^{c}Âlem kamu ^{c}ışkuña getürmişdür irâdet (562/7)
Kimdür ki gele Ahmedî arad şümâre

563
Boyuñı serv görse bâg içinde (563/1)
Diye tûbî-durur uçmag içinde

Yüzüñe zülfüñe gözüñe hayrân (563/2)

Gül ü reyhân bu nergis bâg içinde

Ne gevherdür lebüñ kim hasretinden (563/3)
Gözümdür teşne-leb ırmag içinde

Saçuñdan bir girih çöz kim göresin (563/4)
Ne cânlar var esîr ol ag içinde

Ne goncadur lebüñ kim şavkı-y-ıla (563/5)
Yahılur lâle böyle dâg içinde

Hızır Âb-ı Hayât isdemeye-y-di (563/6)
Ne var bilse-y-di bu dudag içinde

Getür cidd-ile câm-ı mey ki ^{c}âkıl (563/7)
Geçürmez ^{c}ömri hergiz lâg içinde

Elüme sun ki mey alam görinür (563/8)
Gözüme sırr-ı rûh ayâg içinde

Bula şeh devletinde Ahmedî baht (563/9)
Niçe kala güher toprag içinde

564
Bagladı biñ cânı zülfüñ bir kıla (564/1)
Dahı dürlü fitne var mı kim kıla

Kaşuñuñ mihrâbı varken kim ola (564/2)
Kim namâzın Ka^{c}beye karşu kıla

Ay alınuñ hasreti-y-ile erir (564/3)
Gün yüzüñe müşterîdür şavk-ıla

Cânları kıldı muhayyer saçlaruñ (564/4)
Dahı nedür kinesi ^{c}uşşâk-ıla

Gül yüzüñe öykünür-imiş sabâ (564/5)
Yile virdi defterin evrâk-ıla

Vakt-i gül lâle bigi_elden koma câm (564/6)
Çünki gider ^{c}ömr bârı zevk-ile

Nâle itsem n'ola çün beñzetdi ^{c}ışk (564/7)
Kaşumı çenge vü cismümi kıla

Sözde Hassân-ı zamândur Ahmedî (564/8)
Beñzer aña hasm olan :Bâkıla

Ney-şeker bigi ola mı bûriyâ (564/9)
Yâ rutab ta^{c}mın vire mi bâkıla

565

Cân kim dudaguñı şeker-istâna beñzede (565/1)
Şîrîn-ter ol ki çeşme-i hayvâna beñzede

Sünbül saçuñı gül yañaguñda gören kişi (565/2)
Zülfüñi küfre yüzüñi îmâna beñzede

Nûr u ziyâ yüzüñden alur ay-ıla güneş (565/3)
Kişi anı nice gül-i handâna beñzede

Tûbâ vü Sidredür bu kıyâmet kıyâmı kad (565/4)
Kej-^{c}akl ki_anı serv-i hırâmâna beñzede

Sinüñ kapuñda sıdk-ıla kul olmagı şehâ (565/5)
Dâvûd olursa mülk-i Süleymâna beñzede

Binüm gönümi senden ırah çün göre tabîb (565/6)
Bukrât olursa kim şeb-i buhrâna beñzede

Ehl-i kemâl Ahmediyi hâşa hâşa kim (565/7)
Selmân u H^{w}âco var-iken Elvân'a beñzede

Dîvâne ol ki defterini Rûm ehlinüñ (565/8)
Ben yüzdugum nakş-ıla dîvâna beñzede

566

Cevr-ile cânumı oda yahmah ne fâyide (566/1)
Zulm-ıla göñlüm ivini yıhmah ne fâyide

Çün kim nazar idüp göremeyem cemâlüñi (566/2)
Pes gözlerüm bu dünyâya bahmah ne fâyide

Sen rahm itmedükde baña hâlümi görüp (566/3)
Tûfân bigi gözüm yaşı ahmah ne fâyide

Göz kara kıldı gamzeñ ider ^{c}âlemi fenâ (566/4)
Halkuñ kanına böyle kanıhmah ne fâyide

Bir cânı almaga ki yoluña fidâdur ol (566/5)
Kişiye bunca töhmeti dahmah ne fâyide

Ol dostı ki sini idinürdi dest-gîr (566/6)
Düşmen bigi ayaga bırahmah ne fâyide

Sabr eylegil bu cevre rızâ-y-ıla Ahmedî (566/7)
Yâr itdügi cefâya tarıhmah ne fâyide

567

Cân mülkini dutalı yüzüñ hatt u hâl-ile (567/1)

Aldı göñül vilâyetini gamzeñ âl-ile

Uyhu gele gözüme hayâlüñ gören diyü (567/2)
Gül bigi ^{c}ömr gitdi yile bu hayâl-ıla

Zülfüñ kohusın almaga bir kez yaşum bigi (567/3)
Her yaña yüz sürinü yürürem şemâl-ile

Tâbına zühre yansa yüzüñüñ n'ola ki sen (567/4)
Güni zevâle düşüresin bu cemâl-ıla

Dil beste kaldı zülfüñe ma^{c}nâda kıl yarup (567/5)
Dil nice vasf ide seni pek kîl ü kâl-ile

Cân dudaguña karşu ciger-teşne_olup yanar (567/6)
Bir söyne mi odum diyü âb-ı zülâl-ile

Vasfın cemâlüñüñ ideli nakş Ahmedî (567/7)
Selmânı mât eyledi sözde kemâlile

568
Çün oldı seyr-ile girü gün taht-ı sünbüle (568/1)
Câm olsun eline eyid ol zülfi sünbüle

Mîzân-ı bezmi düz mey-i ^{c}anber-nesîm-ile (568/2)
Çün râst döndi saña bu mîzân-ı sünbüle

Gül-gûn şarâb-ıla yüzüñi lâle-reng it (568/3)
Sararmadın bu sebze vü reyhân u sünbüle

Cân râhatı gerekse bu reyhân-ı rûhdan (568/4)
Bir câm sun digil girü mercân u sünbüle

Bir bülbüle mey içüben alsun eline çeng (568/5)
Ol kim nevâsı beñzer anuñ râst-bülbüle

Nûş eyle bâœe yâœına anuñ-çün atlana (568/6)
Haydar sanasın anı ki atlandı Düldüle

Bülbül bigi_Ahmedî söze gelsün diyen kişi (568/7)
Sunsun ^{c}ale's-sabâh aña bir tolu bülbüle

569
Cânumı fürkat odına yahmah ne fâyide (569/1)
Göñlüm evini zulm-ıla yahmah ne fâyide

Her bir nazarda kim idi biñ kan döker gözüñ (569/2)
Kan dökmege bu resme kanıhmah ne fâyide

Bâgrumı başlu vü gözümi yaşlu idüben (569/3)

Dönüp benüm temâşama bahmah ne fâyide

Ayahlara düşürmeg-içün h^{w}âr idüp beni (569/4)
İtmedügüm işi başa kahmah ne fâyide

Çün ben belâda huşk-leb ü teşne-dil olam (569/5)
Seyl-âb olup gözüm yaşı ahmah ne fâyide

Cânuña zahm urdı-sa ol gamze Ahmedî (569/6)
Tîr-i kazâdur aña tarıhmah ne fâyide

Kişi ki sabr itmeye ^{c}ışkuñ belâsına (569/7)
Kendüzine kuru adı tahmah ne fâyide

570
Cemâl-i millet ü fahr-ı zamâne (570/1)
Fülân beg server ü mîr ü yig-âne

Sa^{c}âdetde getürmedi_aña hem-tâ (570/2)
Zemîn döşeneli devr-i zamâne

Anuñ in^{c}âmınuñ yohdur hisâbı (570/3)
Anuñ ihsânına yohdur kerâne

Kamu fi^{c}li-durur mîr-âne anuñ (570/4)
Nite kim lutfı-durur husrev-âne

«enâsı vâcib olmış kamu dilde (570/5)
Du^{c}âsı farzdur pîr ü cüvâne

Kemânuñ sehmini kavse irürdüñ (570/6)
Elüñi sunalı tîr ü kemâne

Sevni server ideli şâh-ı ^{c}âlem (570/7)
İrişdi il ü şehr emn ü emâne

Yüzüñdür Ahmedîye ^{c}îd ü meymûn (570/8)
Aña ^{c}îd-âne vir itme bahâne

Melâ'ik saña olsun yâr u yâver (570/9)
Hak itsün devletüñi câviœâne

571
Hak her kimüñ kim cânını kahr-ıla diler karaya (571/1)
Meftûn ider göñlin anuñ bir kaşı gözü karaya

Peyveste kurludur kaşuñ gamzeñ haœengin atmaga (571/2)
Ne cânlar olur gör hedef bu âl-ile yay karaya

Bagrumı yara gözlerüñ bir yara urdı cânuma (571/3)

Ol yaraya la^{c}lüñ meger dermân ide kim yaraya

Ol gamzenüñ peykânına cânumı itmişem esîr (571/4)
Yâra nicesi yaraya sabr eylemeyen yaraya

Her bir hamında zülfüñüñ biñ cân u dil yile varur (571/5)
Meşşâta niçe kim çözüp müşgîn saçuñı daraya

^{c}Âşık gerek kim araya göñli sarâyın şöyle kim (571/6)
Yarından artuh komaya deyyârı hergiz araya

Yıhdı_Ahmedînüñ göñlüni hem yahdı cânın gözlerüñ (571/7)
Ruhsat neçin virdüñ ^{c}aceb bu câdu-yı hûn-h^{c}âreye

572
Didi kaşumı kıble_idin didüm gözümüñ üstine (572/1)
Didî işigüme sür cebîn didüm gözümüñ üstine

Didi ki yaşlu gözüñe ger rûşinâyî isdeseñ (572/2)
Yolumda ol hâk-i zemîn didüm gözümün üstine

Didi sorana ^{c}ışk işin n'olur diyü bagruñ başın (572/3)
Gösder ahıdup göz yaşın didüm gözümüñ üstine

Didi işüñ nûr olmaga kan yaş döküp şöyle ki şem^{c} (572/4)
Cânuñı kılgıl âteşin didüm gözümüñ üstine

Didi ki dâyim yüzüme togrulıg-ıla kıl nazar (572/5)
Olmak dilerseñ pâk-bîn didüm gözümüñ üstine

Didi ki ^{c}âşıksañ yakîn derd-ile olup hem-nişîn (572/6)
Varlıhda bini gör hemîn didüm gözümüñ üstine

Didi_Ahmedî ger vasluñuñ bulmak dilerseñ gevherin (572/7)
Yaşuñı kıl deryâ-yı Çîn didüm gözümüñ üstine

573
Didi baña pes kıl nazzar didüm gözümüñ üstine (573/1)
Did beni_it nûr-ı basar didüm gözümüñ üstine

Didi dilerseñ gün bigi işigüme yüz süresin (573/2)
Topraga dök biñ güneh didüm gözümüñ üstine

Didi ayagum tozını sürme ideyim dir-iseñ (573/3)
Baña_it yüzüñi hâk-i der didüm gözümüñ üstine

Didi yaşuñla sulayup kirpüklerüñ-ile süpür (573/4)
Bu yollarumı ser-te-ser didüm gözümüñ üstine

Didi baña bensüz seher nergis big'irseñ giceler (573/5)

Yılduzı gözle tâ-seher didüm gözümüñ üstine

Didi ki ^{c}âşıklarumuñ yaşın görüp ^{c}ummâna sen (573/6)
Deryâ nice_olur vir haber didüm gözümün üstine

Didi_Ahmedî bulam safâ dirseñ çü sem^{c} oda yanup (573/7)
Olsun aşuñ hûn-ı ciger didüm gözümüñ üstine

574
Dur iy sâkî içelüm câm-ı bâde (574/1)
Bu ^{c}ömri virmegil gül bigi bâde

Otur Cem bigi câm-ı bâœe nûş it (574/2)
Getürme n'olısar encâmı yâda

Hicâb oldı saña senlik zi tâ^{c}at (574/3)
Ki senden ala varlıguñı bâde

Şarâb-ı lâle-gûn nûş it sabâhın (574/4)
Ki göñlüñ la gül bigi güşâde

Bulam zühd-ile dime cenneti kim (574/5)
Ele cehd-ile girmez nâ-nihâde

Şarâb iç Ahmedî yoluñdan azma (574/6)
Ne dirse ko disün her ^{c}akl-ı sâde

Çü gül pâk oldı ter-dâmanlıg-ıçun (574/7)
N'ola ta^{c}n itse_aña nâ-pâk-zâde

575
Sâki-yi gül-ruh elüme bâœe sungıl câm-ıla (575/1)
Puhte kıl işümi binüm şol şarâb-ı hâm-ıla

Hoş geçür eyyâmı cehd it kim seni aldamasun (575/2)
Kim başa çıhdı ya-hûœ kim çıhısar eyyâm-ıla

Şâm-ıla Rûmı kogıl n'olursa olsun fitneden (575/3)
Key düriş sen zâyi^{c} itme hîç subhı şâm-ıla

Bir iki ehl-i dil-ile sohbetüñi hâs it (575/4)
^{c}Âm ke'l-en^{c}âmdur oturma hergiz ^{c}âm-ıla

Rûzuñı bir kâmile irişdürigör zinhâr (575/5)
Ger dilerseñ ^{c}ömrüñi kim geçmeye nâ-kâm-ıla

Halk içinde diler-iseñ kim olasın nîg-nâm (575/6)
^{c}Ömrüñüñ bir lahzasın kılma telef beœ-nâm-ıla

Ahmedî togrı yüri egrilere iş olmagıl (575/7)

Kim elif egri olur çün sohbet eyler lâm-ıla

576
Zevâl ü naksa düşürmiş gögüñ gün-ile ayına (576/1)
Cemâlüñ ^{c}ışkı vü olmış felek hayrân bu âyîne

Senüñ yüzüñledür rûşen ay u gün senden ayrılan (576/2)
Ne añlar ol güni ne dir ne bilür hergiz ayı ne

Kemâli sun^{c}ın Allâhuñ göze göze göreyim dirseñ (576/3)
Cemâlüñe nazar kılgıl elüne alup âyîne

Yüzüñi zühre görürse senüñ iy müşterî tâli^{c} (576/4)
Dahı ol bahmaya hergiz bu çarhuñ gün ü ayına

Ne çâre gitse ^{c}ışkuñuñ yolında cân u ^{c}akl u dil (576/5)
Ki ^{c}âşık olanuñ budur ser-encâmı her âyîne

Berü gel var-iken fursat ganîmet görelüm ^{c}ömri (576/6)
Çü durmaz i^{c}timâd itme anuñ yılı-y-la ayına

Cemâlüñ sûresin şâhâ niçe kim Ahmedî ohır (576/7)
Felekde encüm iderler sücûd ol sûre ayına

577
Şeyœâsına bu zülfüñ ne assı_ide pend-nâme (577/1)
Bu gamze mübtelâsı kala mı neng ü nâme

Niçe idem nasîhat göñlüme çün işitmez (577/2)
Men cerrebe'l-mücerreb hallet bihi'n-nedâme

Ol zülf ü hâli seven ben degülem yaluñuz (577/3)
Niçe göñül düşüpdür ol dâne-y-ile dâma

Ne kadd ü kamet olur bu kim kıyâma dursa (577/4)
Her ki_anı göre eydür kad-kmeti'l-kıyâma

Göreli zülfüñ-ile yüzüñde şâm u subhı (577/5)
Rûmı yıhuban âhum nâlem irişdi Şâma

Ne bir peyâm işitdüm ne bir selâm senden (577/6)
Yoluñda biñ kez ölen degmez mi bir selâma

Kasd eyledüm ki yazam derdini Ahmedînüñ (577/7)
Seyl-âba düşdi kâgıd oda yahılda hâme

578
Sabr iderem ^{c}ışkuñuñ derdi vü hicrüñ dâgına (578/1)
^{c}Âşık olan kişinüñ işi bu olur dagı ne

Senden ayru yanaram hâlüm bilinmez ne bilür (578/2)
Yanmayan pervânenüñ sûzı vü şem^{c}üñ dâgına

^{c}Âşık olan varlıgın ^{c}ışka fidâ itmek gerek (578/3)
^{c}Akl kimdür ^{c}ışk olan yirde vü cân dagı ne

Dal bigi bükilüp ola-y-ıdı mihmetden dü-tâ (578/4)
Baña hicrüñ itdügî cevr irse Kâfuñ dagına

Ta^{c}ne urur dudaguñuñ zevki şekker ta^{c}mına (578/5)
^{c}Aks atar yañaguñuñ şavkı cennet bâgına

Cân u dil-durur muhayyer gözlerüñüñ sihrine (578/6)
^{c}Akl u dîn-durur mukayyed saçlaruñuñ bâgına

Sıbgatu'llahdan virür uş yañaguñ nûrı haber (578/7)
Can fidî_ider Ahmedî ol sıbgatuñ sabbâgına

579
Sabâ varur-ısan Rûm'a selâm it benden ashâba (579/1)
Veger hâlüm sorarlarsa haber virgil ol ahbâba

Ki sizden ayru düşüben giriftâr olalı Uc'a (579/2)
Ta^{c}âmum derd-i dil oldı şarâbum dürd-i hûn-âbe

Ne-durur nice biline benüm bu gûherüm kadrı (579/3)
Burada kim nazar kılmaz kimesne dürr-i şeb-tâba

Nite kim sıhhate sayru katı muhtâc u müştâkam (579/4)
Dil ü cândan bu ben miskîn-hevâ ü sâzı-kâr-âba

Ne yaşlu gözde uyhum var ne başlu cânda ârâmum (579/5)
Felek cevri-y-le gideli yanumdan yâr-ı hem-h^{w}âba

Gözüm ansuz dilemez kim cihâna baha bir lahza (579/6)
Anuñ kaşın gören dutmaz yüzüni dahı mihrâba

Niçe kim Ahmedî aglar iñildeyü kılur zârı (579/7)
Gören teşbîh ider anuñ gözi yaşını dûlâba

580
^{c}İnâyet eyle sen iy Hak bu ârzû-mende (580/1)
Ki bir dahı irem ölmedin ol hüœâvende

Bu gün ümîœe irişdür beni ko yarın kim (570/2)
Cihân güzer-durur ^{c}ömr bes şitâb-ende

Visâli-y-ile meded eyle dil-berüñ baña sen (570/3)
Ki cân karâr idemez andan ayru bu tende

Girü cemâli-y-ile rûşen eyle gözlerümi (570/4)
Ki ola bu kara gõñlümüñ ivi tâb-ende

Sen it güşâyiş ele girmege anuñ zülfin (570/5)
Ki düşüren beni sensin bu pür-belâ-bende

Bu ^{c}ukdeyi ki düşürüpdür işüme hall it (570/6)
Ki kamu ^{c}ukdeye lutfuñ-durur güşây-ende

Firâk odına dahı Ahmedîyi yahma i Hak (570/7)
Ki lutfuñı uma geldi kapuña bu bende

581
^{c}Âşık ki bir araya irişe habîb-ile (581/1)
Güldür ki geldi bir araya ^{c}andelîb-ile

Hâcib-durur rakîb bizi andan ayıran (581/2)
Kim başa çıhdı hâcib ü yâ-hûœ rakib-ile

Her nakşı yazdılar gelicek işbu sûrete (581/3)
Nakkâş kaldı vâlih ü hayrân edîb-ile

Dirler ki var tabîbe ki_ide derdüne devâ (581/4)
Ben derdümi bilirem işüm ne tabîb-ile

Mey-hâne yir-durur baña vü mey-fürûş yâr (581/5)
Dahı işüm ne câmi^{c} ü yâ-hûd hatîb-ile

Cânını Ahmedînüñ alam dir-imiş gözüñ (581/6)
Ol câœunuñ ne kînesi var bu garîb-ile

582
Garîbem uş saña irdüm i yâr şeyin lillah (582/1)
Senüñ visâlüñ iderem nigâr şeyin lillah

Ne hüsni var yüzüñüñ lâ ilâhe illa'llah (582/2)
Ki rengi andan ider lâle-zâr şeyin lillah

Saçuñdan itdi benefşe ^{c}abîri deryûze (582/3)
Gözüñden eyledi nergis humâr şeyin lillah

İşigüñi baña göster şeha ki her kapuda (582/4)
Seni isdeyü kıluram sad-hezâr şeyin lillah

Niyâz-mend ü garîbem bu şehr içinde bugün (582/5)
^{c}İnâyetüñ umaram şehri-yâr şeyin lillah

Ayaguñuñ tozı nûr-ı basardur anuñ-ıçun (582/6)
Sabâdan Ahmedi ider gubâr şeyin lillah

583
Gamzeñ haœengi cânuma zahm urdı bî-günâh (583/1)
Yâ-Rab ne şûh u zâlim olupdur bu dil-siyâh

Gündüz çü gördi yüzüñi düşdi zevâle gün (583/2)
Gice çü bahdı sûretüñe taña kaldı mâh

Zülfüñ kemendi dîn ü gözüñ cân ider şikâr (583/3)
Ne fitne birbimiş bu cihâna seni İlah

Lâle teşebbüh itse yüzüñe ᶜaceb degül (583/4)
Çohlar gurur-ıla yile virür ser ü külâh

Kaşuñ ki gözlerüñe kanumı halâl ider (583/5)
Kej olmasa harâmiye ola mıdı güvâh

Senden yüzüñ gören ki düşe bir nefes cüœâ (583/6)
Bahr-ısa katre kala vü kûh-ısa ola kah

Dutar duhân-ıla felek âyînesini jeng (583/7)
Niçe ki Ahmedî ide hicrüñ odından âh

584
Gamzen haœengini idicek râst yasına (584/1)
Ol korhundan kazâ ohı kej düşe yâ sına

Gerçi nişâne cânumı idüp-durur gözüñ (584/2)
Ben ᶜâşıkam göñülden anuñ oh u yasına

Her lahza cânı gözedü biñ oh atar kaşuñ (584/3)
Bir ohde hîç ider mi hatâ işbu yasına

Eyyûba şemmesi irer olursa derdümüñ (584/4)
Göre belâ ohı nice olur u yası ne

Ol yir ki rûşen olmaya yüzüñ safâsı-la (584/5)
Cennetse dahı beñzeye zindân u yâ sine

Kim zühre didi yüzüñe vü kim güneş kim ay (584/6)
Rûşen bu kim iremedi kimse kıyâsına

Sizerdi Ahmedî gözüñüñ ᶜişevisin velî (584/7)
İrmedi fikri cânlara böyle kıyasına

585
Gamzeñ ne Türk'dür ki çü kasd-ı kemân ide (5855/1)
Ohın gören kazâ ohı diyü gümañ ide

Yüzüñle rûşen ol ide gözüni yaş bigi (585/2)
Cânını yüz süriyü yoluña revân ide

Ne şerh ideyim ki ne gûherdür agzuñı (585/3)
Cân râzıdur gerek ki kişi_anı nihân ide

Gözüñe pend it ki bu halkı esirgesün (585/4)
İşbu siyâh-dil niçe bir bunca kan ide

Göñül saçuñ hevâsına nice_itmesün heves (585/5)
Kim topraga dahı bu hevâ irse cân ile

Pervâne bigi oda yana şem^{c}-i âfitâb (585/6)
Bir şu^{c}lesin cihâna yüzüñ ger ^{c}ayân ide

Vasfın dudaguñuñ ki_aña teşnedür âb-ı Hızr (585/7)
Kimdür ki Ahmedî bigi şîrîn-beyân ide

586
Gönül bir kişiye virse kişi kim hâlini bilse (586/1)
Ya-hûœ bir derdine anuñ esirgeyüp devâ kılsa

Benüm bahtumı görgil kim göñül bir kişiye virdim (586/2)
Ki bir zerre kayurmaz ol benüm bigi hezâr olsa

Kişi bir rence düşdükde soragelse anı yârı (586/3)
Ya derd-ile kan aglarken gözinüñ yaşını silse

Ne gerek cevri çekmege ya sabr eylemege derde (586/4)
Kişi cevrüñ ucın bulsa ya sabruñ âhırı olsa

Şikâyet mi ide-y-idi kişi ^{c}ışkuñ belâsından (586/5)
Eger bir zerre yârından ^{c}inâyet varını bilse

Cefâdan uşanup göñül peşîmân olsa işinden (586/6)
Ya-hûœ ^{c}aklını dirşürüp kişiden bir ögüt alsa

Rızâ vir Ahmedî cevre bu ^{c}ışkuñ şartı oldur kim (586/7)
Şikâyet itmeye ^{c}âşık anı ma^{c}şûk oda salsa

587
Bâg içinde yâr-ı gül-ruh çün güle (587/1)
Biñ hacâlet iri yüzinden güle

Ger kıla gül-şene bir kez nazar (587/2)
Tâze olup bâg-ıla gül-şen güle

Lahn ohır bülbül yañılur zikrini (587/3)
Söleyicek ol yüzi rûşen güle

Oldı ^{c}ışkı perdesinde nâlişüm (587/4)
Geh muhayyer geh nüvâ geh zengüle

Çeng-ile kıldum ber-â-ber zârılık (587/5)
Bagruma_ol zahm uralı çeng-ile

Müşg-ile çün saçlarına virdi tâb (587/6)
Göñlimi ^{c}ışkı düşürdi müşkile

Seng-ile katl ider-ise ol seni (587/7)
Ahmedî kılmagıl andan sen gile

588
Ger asl bir dem el vire ol bî-vefâ-y-ıla (588/1)
Cân u göñül evi tola nûr u safâ-y-ıla

Oldı hilâl bigi cefâdan kadüm dü-tâ (588/2)
Olalı âşinâ bu yüzi bedr ay-ıla

Kıldı haœengi gamzesinüñ cânumı hedef (588/3)
Yâ-Rab nice_ide kişi bu Türk-i Hıtâ-y-ıla

Gül gonca bürka^{c}ında yüzin gördi subh-dem (588/4)
Gark-ı ^{c}arak oluban eridi hayâ-y-ıla

Ger yol bula-y-dı saçlarınuñ çînine sabâ (588/5)
^{c}Âlem tola-y-dı ^{c}anber ü müşg ol sabâ-y-ıla

Mekr-ile cân olur gözi vü fitne koparur (588/6)
Heyhât n'ide kişi bu ^{c}ayn-ı belâ-y-ıla

Zikre getüreli lebinüñ vasfın Ahmedî (588/7)
Meşhûr oldı ^{c}âleme şîrîn-edâ-y-ıla

589
Girü âşûb ider gamzeñ susamışdur meger kana (589/1)
Bu fettân câœunuñ Yâ-Rab susalıgı kaçan kan

Lebüñ bir derde kim dermân idem dir lîki ne assı (589/2)
Çü kasd eyledi gözlerüñ irürmez bini dermâna

Cemâlüñ tâbına karşu yanar ^{c}âşıklaruñ cânı (589/3)
Gerek kim şem^{c} olan yirde oda yahıla pervâne

Gözüm kasd itdi bini kim ciger kanına gark ide (589/4)
Nice kurtara cânını kişi kim düşe tûfâna

Yañaguñ renginüñ ^{c}aksi irerse Huld bâgına (589/5)
Gül ü gül-zâr-ı Firdevsüñ diken görine Rıdvâna

Meger işitdiler şâhâ leb ü dendânuñuñ vasfın (589/6)
Ki kan derler hayâdan gül erir su bigi dür-dâne

Saçuñ sevdâsı çün gördüñ ki n'itdi Ahmedî hâlin (589/7)
N'ola bir rahm idüp sorsañ ki n'oldı bu perîşâna

590
Gözüñ çün ohını gezler kaşuñuñ kurlu yasına (590/1)
Nişâne idüp urdugı ciger olur u yâ sîne

Yüzüñ mâhiyyetin güne dilerler ki_ideler teşbîh (590/2)
Bu rûşen kim iremezler anuñ hergiz kıyâsına

Eger gamzeñ haœengini dirülüben göre Âreş (590/3)
Tahayyürden elinde_ohı hatâ eyleye yâ sına

Senüñ zülfüñ hevâsından baña olan perîşânlıh (590/4)
Eger Eyyûba irişse gümân-durur döyesine

Gözüñ bir baña kim idem saña efsuñ-ıla dermân (590/5)
Vay ol sayruya kim anı irüre derdi Yâ-sîne

Diler hicœüñ ^{c}anâsı kim koya sine beni_öldürüp (590/6)
Gümândur böyle kalursa beni diri koyasına

Bu kanlu gözlerin rûşen ide-y-idi Ahmedî şâhâ (590/7)
İşigün tozınuñ bir gün irişe tûtiyâsına

591
Gice mi yâ belâ-yı câviœâne (591/1)
Bu ki_anda subhdan yohdur nişâne

Yanaram şem^{c} bigi ol hevesde (591/2)
Ki mısbah-ı sabâh ura zebâne

Ni mihnet bahrı-durur bu gicem kim (591/3)
Gözüm yaşı bigi_aña yoh kerâne

Meger tâñ yılduzın bend itdi magrib (591/4)
Ki maşrıkdan yañâ olmaz revâne

Belürmez nûr u zulmet toldı ^{c}âlem (591/5)
Meger saçına urdı yâr şâne

Sabâhı isdeyü uş şem^{c} bigi (591/6)
Tañа kaldum bu gice yana yana

Meger âhı irişdi Ahmedînüñ (591/6)
Ki gökler cümle boyandı duhâna

592
Gül-zârda yüzüñ bigi bir gül bulınmaya (592/1)

Saçuñ nazîri bâgda sünbül bulınmaya

Gözüñ nazîri nergis-i ra^cnâ ger açıla (592/2)
Beñlerüñüñ müşâbihi fülfül bulınmaya

Âb-ı Hayâtdur dudaguñ ne kayu eger (592/3)
La^cl ü şeker yite vü gül ü mül bulınmaya

^cIşkuñ ezelden oldı baña tâ ebed nasîb (592/5)
^cIşk ol-durur ki anda tezelzül bulınmaya

Cevre tahammül itse gerek ^câşıkam diyen (592/6)
Er midür ol ki anda tahammül bulınmaya

Zülfüñe kayd olandan uhûnî göz ñe sayd (592/7)
Kapuñda dahı bencileyin kul bulınmaya

Yüzüñ güline ohımaga hüsn âyetin (592/8)
Bir dahı Ahmedî bigi bülbül bulınmaya

593
Gül yañâguñuñ şavkı-la hayrândur u vâlih (593/1)
Pes saña kim oldı dahı kim ola müşâbih

Göñül ne ^caceb oldı-sa zülfüñe perîşan (593/2)
Kimdür ki bu sevdâya düşüp olmaya tâyih

Hâlüm ne-durur zülfüñ-ile bâœ-ı sabâdan (593/3)
Sorgıl ki saña oldur olur-ısa müşâbih

Hüsn âyetini nesh idemez hat yañaguñdan (593/4)
Muhkem olanı nesh nice_ide müteşâbih

Îmân bigi cândan dahı yigrek seni sevdi (593/5)
Men âmene bi'llâhi ve âyâti kitâbih

Her kanda la^clüñ añıla cân unudılur (593/6)
Kanda ki şeker ola nedür zikr-i fevâkih

Düşdi_Ahmedi ol gussaya zülfüñ girihinde (593/7)
Kim ^cakl dahı cân bigi olur orada vâlih

594
Göñül ol resme meftûndur ol ala göz karasına (594/1)
Ki terk itmez anuñ ^cışkın girince ol kara sine

Sarardı vâlih oluban kızardı hayrete düşüp (594/2)
Yüzüñüñ agına gündüz gice zülfüñ karasına

Saçuñ sevdâsı derdinde bu sînem sineni isder (594/3)

Hoş ah baht-ârzû eyler bu bahtı_olmış karasına

Bilürem ki_ala gözlerüñ alısar âl-ıla cânlar (594/4)
Gümânum yog-ıdı îmân u dîne el karasına

Yüzümüñ rengini aldı gözüm nûrı bigi derdüñ (594/5)
Anuñ dahı benüm-ile ahına yâ karasına

Kaşuñ peyveste korhıdur benüm bu hasta cânumı (594/6)
Kişi nicesi sabr itsün anuñ bu yaykarasına

B gamzeñ Ahmedînüñ uş yüregin yara urmışdur (594/7)
Cerâhat yir düşen ya-y-ıla atılur ok arasına

595
Gözüñ kemîni kîn nice ider bu hastaya (595/1)
Merdüm olan şikest ider mi şikesteye

La^{c}lüñ ki rûh-ı kudsden urur nefes neçün (595/2)
İtmedi bir ^{c}ilâcı şifâ işbu hasteye

Kimdür ki diye deste-i reyhân saçuña kim (595/3)
Hayrân-durur benefşe vü sünbül bu desteye

Sultân dahı görürse işigüñ gedâyını (595/4)
Diye bahuñ bu tâli^{c} ü bahtı hucesteye

Göñül dutuldı zülfüñe kim ola dest-gîr (595/5)
Bu kamu bend ü ^{c}ukdede bu pâyı besteye

Dirler ki gözüme niçe ter-dâmen olasın (595/6)
Nef^{c} ola mı ögüt bu ^{c}inân-ı güsesteye

Dil-bestesin bu zülfe halâs umma Ahmedî (595/7)
Kim irdi işbu ^{c}ukdede bir cân-ı resteye

596
Kimdür ki mâlı bâtın u zâhir bagışlaya (596/1)
Kime olursa gâyib ü hâzır bagışlaya

Cümle mülûk sîm ü zer ider-ise ^{c}atâ (596/2)
Ol yer yirine gûher-i fâhir bagışlaya

Ne bahr-durur ol ki anuñ feyzi bigi dür (596/3)
^{c}Ummân dahı bagışlasa nâdir bagışlaya

Olmahlıga kenîz serâ-perdesinde_anuñ (596/4)
Kendüzin aña zühre-i zâhir bagışlaya

Yidi felekle yidi kevâkib katarını (596/5)

Hem yidi kişveri kamu bir bir bagışlaya

Şâh-ı zamân nebîre-i sultân Murâd Beg (596/6)
Kim bir süvâle ni^{c}met-i vâfir bagışlaya

Şükrini nice idibile Ahmedî anuñ (596/7)
Bu kuvveti meger aña Kâdir bagışlaya

597
Gör Hakı ne nakş ider sebze vü bâg üstine (597/1)
Bah ki ne hoş hulleler saldı bu tag üstine

Mûsi-yi ^{c}İmrân bigi bah agaca gör nice (597/2)
Şem^{c}-i şükufe yanar tal u budag üstine

Lâleye bah gör ki Hakkuñ al harîri nice (597/3)
Bâl düzetmiş-durur bir kara zâg üstine

Tâbı yüzüñüñ n'ola yahar-ısa cânumı (597/4)
Nûr ola pervâne kim düşe çirâg üstine

Âb-ı Hayât isdeyü geldi Hızr dir gören (597/5)
Müşg-nefes hâlüñi la^{c}l dudag üstine

Dâg toludur içüm lâle bigi fürkatüñ (597/6)
Kasd ider kim girü dâg ura dâg üstine

Çünki sabânuñ eli çöze saçuñ bendini (597/7)
Deste-i reyhân düşe lâle yañag üstine

Rahmeti çohdur Hakuñ sâgar-ı şekker getür (597/8)
Sufiye la^{c}net ki olur bal-ıla yag üstine

Pîr-durur Ahmedî ^{c}ışk-ıla yigit olup (597/9
Gör ne kararur gözi ol yüzi ag üstine

598
Güli kim aña bu meh-rû katında (598/1)
Ya-hûœ reyhânı bu gîsû katında

^{c}Aceb dişüñ ne gûherdür kim anuñ (598/2)
Şebehden kem-durur lü'lü katında

Lebüñde âb-ı hayvân var zi tâli^{c} (598/3)
Ki ben teşne oluram su katında

Yüzüñle zülfüñi görse_ola hayrân (598/4)
Gül ü sünbül bu reng ü bû katında

Boyuña nice ola serv hem-ser (598/5)

Ne dem ura kiçi ulu katında

İderem cehd vasluña velî baht (598/6)
Viren Hakdur degül yazu katında

Aduñ canlara şöyle kutludur kim (598/7)
Şifânuñ âyeti sayru katında

N'ola yârı seven dil üşerce (598/8)
^{c}Asel kanda olur aru katında

Kemâle Ahmedî irgürdi sözi (598/9)
Nedür Selmân u yâ H^{w}âco katında

599
Gözlerüñ ger kîne-cûdur çâre ne (599/1)
Cevr-ile zulm aña hûdur çâre ne

Cân u dil oldı-y-sa zülfüñe esîr (599/2)
Yazılan çün başa budur çâre ne

Yüzüñe olsa mukabil âyîne (599/3)
Çün bilürsin saht-rûdur çâre ne

Tûba olam diyü hem-ser kaddüñe (599/4)
Kıssa-i serv ü keœûdur çâre ne

Oluram yavuz sözüñe şâœ-mân (599/5)
Ol agızdan çün eyüdür çâre ne

Gerçi_ayaguñ tozı oldı kîmiyâ (599/6)
^{c}Âşık işi cüst ü cûdur çare ne

Cân fidâ itdi yoluña Ahmedî (599/7)
^{c}Işk u cân seng ü sebûdur çâre ne

600
Görindi gökde zühre-i zehrâ vü mihr ü mâh (600/1)
Sini koyup gözüm birine itmedi nigâh

Yoluñda yüz sürürem irim diyü tapuña (600/2)
^{c}Âşık olan var mı dahı dürlü resm ü râh

Her haste ger tabîbi penâh ide dirdine (600/3)
Ben haste derdümi iderem derdüñe peñah

Kana boyandı yir çü gözüm yaşı dökdi seyl (600/4)
Göge boyandı çarh duhânı çün itdüm âh

Kurıtmadı yaşumı yüregüm harâreti (600/5)

Yâkûtı nice ola ki âteş ide tebâh

Gamzeñ günehsüzi depeler ol sa^{c}âdete (600/6)
Bini kabûl itmedi bârî nedür günâh

Gör yaşuñ Ahmedî vü unıt u başuñı (600/7)
Bahra düşene ne gam-ı destâr u ne külâh

601
Kimdür gedây hâlini sultâna ^{c}arz ide (601/1)
Yâ mûr-çe sözini Süleymân’a ^{c}arz ide

Kimdür ki ^{c}âşıkuñ diye ma^{c}şûka râzını (601/2)
Kimdür ki haste derdini dermâna ^{c}arz ide

Kimdür ki bülbülüñ diye destânını güle (601/3)
Yâ tûtı işini şeker-istâna ^{c}arz ide

Kimdür ki Hızrlıh idüben bu şikesteye (601/4)
Teşneligini çeşme-i hayvâna ^{c}arz ide

Kimdür ki kanlu göñlegi gördükde hüzn-ile (601/5)
Ya^{c}kûb n’oldu Yûsuf-ı Ken^{c}âna ^{c}arz ide

Kimdür ki zerre hâlini hûrşîde ide şerh (601/6)
Ya katrenüñ selâmını ^{c}Ummâna ^{c}arz ide

Kim ola Ahmedî ki senüñ hasta gönlüñüñ (601/7)
Vîrânlıgını hüsrev-i Îrâna ^{c}arz ide

602
Müştâk olup-durur bu göñül ol nigârına (602/1)
Sora gelür mi hastâsını sor nigârına

Nakkâşı görki nakşuñ içindeki ^{c}âşıkuñ (602/2)
Nakkâşadur nigâhı ne nakş u nigârına

Yâr ol-durur ki va^{c}desi yâr-ıla ola râst (602/3)
Komaya yarına anı kim didi yârına

Yâruñ cemâlini eger iderseñ ârzû (602/4)
Göñlüñ gerek ki gayr hayâlinden arına

Yârı diyen gerek ki vefâyı cefâ saya (602/5)
Ol kişi kim güli seve sabr ide hârına

Göñlüm cihânda cân-ıla sini_itdi ihtiyâr (602/6)
İy rahmet aña vü dahı hûb ihtiyârına

Yâr u diyârdur kişinüñ cânı ne ^{c}aceb (602/7)

Ger ahmedî heves ide yâr u diyârına

603
Meş^{c}ar saçuñı mevkif iden ehl-i safâya (603/1)
Kıble_itdi kaşuñ Ka^{c}besin erbâb-ı du^{c}âya

Ger bâœ-ı sabâ bir girihin çöze saçuñuñ (603/2)
İy kim niçe cân hâk ola ol bâœ-ı sabâya

Zülfüñ hamı çün hem-nefes-i Rûh-ı Kudüsdür (603/3)
Cânlar ne ^{c}aceb ger heves ide bu hevâya

Yüzüñ hevesinden ider ayahlaruña hâk (603/4)
Gül yüzüni iy rahmet-i Hak ehl-i hayâya

La^{c}lüñi diler derdine dermân göñül anı (603/5)
^{c}Akl itdi işârât bu kânûn-ı şifâya

Ol yüz beni hayrân ider ol zülf perîşân (603/6)
Ne fitne-durur bah bu sabâh-ıla mesâya

Gül-zâre iletse_Ahmedi işbu gazeli gül (603/7)
Dutmaya kulah bülbül iden sâz u nüvâya

604
Mey içelüm yüzümüz al olınca (604/1)
Surâhî bigi mâl-â-mâl olınca

Hatâdur hâlümüz içmesevüz mey (604/2)
İçelüm pes anı hoş-hâl olınca

Mübârek-fâl olur içen şarâbı (604/3)
Nîgû-fâl olsa yig beœ-fâl olınca

Yüzine karşu yaruñ içelüm mey (604/4)
Ögümüzde hatt u hâl olınca

Yiyelüm mâlı âmâlı koyalum (604/5)
Kişiye mâr yig emvâl olınca

Elif-kad yâr mey sun Ahmedîye (604/6)
Benefşe bigi kaddi dâl olınca

Şehüñ bahtına irmesün tezelzül (604/7)
Göge tayy u yire zilzâl olınca

605
Niçe kim rûzigâr eskir benüm ^{c}ışkun olur tâze (605/1)
Ne rencüme nihâyet var ne hoœ derdüme endâze

İ binüm derdümi gören n’olısar hâlümi soran (605/2)
Ser-encânum n’olasıdur kıyâs eyle ser-âgâza

Bu sevdâ kim başumda var anuñ zülfi hevâsından (605/3)
Mutavvel kıssadur anı kim ide şerh kim yaza

Göñül bu fitne vü âlın görürken ala gözlerüñ (605/4)
Belâya ne diyü düşdi soruñ ahır bu ser-bâza

Ne nâzük fikr kim kılsam lebüñ vasfına irişmez (605/5)
Kim ol bir râz-ı penhândur iremez kimse râza

Cemâlüñ âyetin bülbül seherde zikr ider-iken (605/6)
Reyâhîn işidüp cümle sücûd itdi ol âvâza

Cemâlüñ vasfı-y-ıla Ahmedî nazmı safâsından (605/7)
Amasiyye urur ta[c]ne bugün Mısr-ıla Şîrâza

606
Nişâne itdi cânumı gözüñ gamzeñ haœengine (606/1)
Bu bî-çâre neçün düşdi [c]aceb bu fitne cengine

Saçuñ sevdâsı fikrinde perîşân oldı bu göñlüm (606/2)
Ne pîç-â-pîç uzah fikret düşüpdür bah bu miskîne

Gözüñ kîne-durupdur kim niçe kim kan içe kanmaz (606/3)
Bu câœû-yı siyeh-dilde neçündür bu kamu kîne

Bir oldı ki_içüme saldı senüñ ayrulıguñ odı (606/4)
[c]Aceb mi sûz-ıla yansam ser-â-ser şem[c] yengine

Biñ ohda ol Hıta gözler eyit birin hatâ kılmaz (606/5)
Bu âhûnuñ nice döysün kişi hû-yı pelengine

Girü cennet-sıfât oldı çemen dürlü reyâhînd en (606/6)
Meger irdi sabâ yili sabâh ol zülfi müşgîne

Güneşe ne zevâl irdi k hayretden halâs olmaz (606/7)
Bu rûşen kim cemâlüñüñ düşüpdür yüzi reşkine

Niçe kim Ahmedî ider sıfat yüzüñ safâsını (606/8)
Zihî nakkâş-ı nâzük dir bahan sözleri rengine

İñilerken firâkuñda işitdi nâmemi zühre (606/9)
Düzetdi söz ü sâzumı temân âheng-i çengine

607
Bir kez dahı yüzüñ görür-isem safâ-y-ıla (607/1)
Terk eyleyem bu cânı yoluñda rızâ-y-ıla

Sevdâsı zülfüñüñ ki_aña cânlar-durur esîr (607/2)
Başdan nicesi zâyil ola her cefâ-y-ıla

^{c}Ömr ol ki anı zevk u safâ-y-ıla süreler (607/3)
Ol ^{c}ömrden ne assı ki geçmez safâ-y-ıla

Düşdüm gözüñ belâsına vü hîç bilmezem (607/4)
Hâlüm nicesi ola bu ^{c}ayn-ı ^{c}anâ-y-ıla

Bulam direm sabâda nesîmini zülfüñüñ (607/5)
Ney bigi ^{c}ömr gitdi yile ol hevâ-y-ıla

Gül yüzde müşg hâlüñe cân meyl ider velî (607/6)
Müşkildür işi andagı dâm-ı belâ-y-ıla

Gör Ahmedîye gamzeñ ohı ne belâ ider (607/7)
Kul oldugı-y-ıçun saña sıdk-ı velâ-y-ıla

608
Nerm nerm iy mutrib-i hoş-gûy kılgıl zemzeme (608/1)
Sâki-i gül-ruh sun anı ki_ide ta^{c}ne zemzeme

Râhatı cânuñ u ^{c}ömrüñ hâsılı bir dem-durur (608/2)
Hoş dut işbu bir demi bugün ki irmez dem deme

Sanma derdüme benüm kim em ola Âb-ı Hayât (608/3)
Em lebüñden it baña bu dem ki irmez em eme

Nicesi kurtıla dâmından saçuñuñ cân u dil (608/4)
Kim orada bend bende dolaşupdur ham hama

Senden ayrılan nice şâœ ola kim göñlinde_anuñ (608/5)
Cevr cevre ulaşur u derd derde gam gama

Zâr u zerdem fürkatüñ sûzında vü hem huşk-i leb (608/6)
Gerçi irer şem^{c} bigi gözlerümden nem neme

Gül yüzüñ vasfında şöyle nâle ider Ahmedî (608/7)
Ki_idemez ol resme bülbül bâg içinde zemzeme

609
Her ki ol şâhuñ nazar kıla yañagı alına (609/1)
Vâlih ola kendüzin unıda ^{c}aklı alına

Yañagı renginden anuñ düşdi baga bir şu^{c}â^{c} (609/2)
Kim gül anı görüp itdi hande kendü alına

Gün zevâle düşdi vü alınuban inceldi ay (609/3)
^{c}Âşık oldılar meger ol zülf-ile ol alına

Gözleri ^{c}ayn-ı belâdur baña sor kim diyeyim (609/4)
Ol siyeh-dil zâlimüñ fi^{c}li ne-durur alı ne

Hattınuñ ki_olmış-durur aña mukarrer mülk-i hüsn (609/5)
Hüccet uş bah kaşı tugrâsı-y-ıla yüzi_alına

Baña dirler kim neden alınup olduñ zâr u zerd (609/6)
Kûh anuñ ^{c}ışkına düşse kâh oluban alına

Yârı çün agyârdan ol cevri gördi Ahmedî (609/7)
Kim Yezîdîler kılurdı_anı Muhammed Âline

610
Yar diler bu gün ire yârına (610/1)
Va^{c}deyi ko salma anı yarına

Cân diler gamzeñ fidî olsun aña (610/2)
Yâr ol kim vire varın yarına

Yarına ol kişi irebile kim (610/3)
Varlıgından kendünüñ key arına

İtmeye-y-di Âb-ı hayvâna nazar (610/4)
Hızr irse-y-di lebüñüñ yarına

Ne revâdur yârına kahr eylemek (610/5)
Mihr göstermek kişi agyârına

Aldı gamzeñ ^{c}akl elinden ihtiyâr (610/6)
Mesti gör n'ider cihan hüş-yârına

La^{c}lüñüñ vasfın nice_itsün Ahmedî (610/7)
Ki_iremez fehm ol güher mi^{c}yârına

611
Yâr Ahmedîye sorsa ki bârî günâhı ne (611/1)
Pes ne cezâ dilese itse günâhına

Göñli ne âhına ne figânına ımşanur (611/2)
Bâ-în heme ki_ider eser ol seng ü âhına

Ben diledüm ki câhına irem visâlüñüñ (611/3)
Bî-cürm saldı uş beni ol hicri çâhına

Baña anuñ nigâhı nedür hışm-ıla belâ (611/4)
Ben mübtelâ vü fitne anuñ ol nigâhına

Şâhî kişiye ne ki_ide sabr eylemek gerek (611/5)
Beœ-haht kul ki ^{c}âsi ola kendi şâhına

Püşt ü penâhı her kişinüñ togru yârıdur (611/6)
Egri-olmalah gerek kişi püşt ü penâhına

Ol mâha ne du^{c}â-y-ıla zikr ideyim i Hak (611/7)
Sen vir anuñ besî sâl u m âhına

612
Yüzüñ senüñ bir âyînedür kim her âyîne (612/1)
Ol nûr ol safâ-y-ıla olmaz her âyîne

Âyinede hayâli görindi cemâlüñüñ (612/2)
Anuñ-çun oldı kamu göze manzar âyine

Yañaguñ u gözüñden olur idicek nazar (612/3)
Hem gül-sitân-ı cennet ü hem gevher âyine

Bir şâh-ı mâh-ruh saña beñzer görinmedi (612/4)
Âyînede düzeliden İskender âyine

Gün ol ümîœ-ile ki_idesin aña bir nazar (612/5)
Kendüzsine düzüp-durur uş yik-ser âyine

Durdı yüzüñe karşu hâyâdan erimedi (612/6)
Gör kim ne saht-rûydur i dil-ber âyine

Bildi_Ahmedî yüzüñi ki şol âyinedür ol (612/7)
Kim nûr rûh görinür anda her âyine

613
Yüzüm sürersem işigüñe sen beni sürme (613/1)
Kim ol işik tozı-durur bu gözüme sürme

Kaşuñ-durur baña mihrâb işidüñ Ka^{c}be (613/2)
N'idersen it baña illâ bu kapudan sürme

Benüm yüzüme sür ayaguñuñ tozın zinhâr (613/3)
^{c}Azîzdür anı her kişi yüzine sürme

Bu hûnı gözlerüñüñ kasdı cân-ısa benden (613/4)
Baña gerekmez anı me bu cismden sür me

^{c}Azîz dut seni seveni ki_ol gerekmez h^{w}âr (613/5)
Kabûl it seni diyeni ki_ol degül sürme

Kıla bu yaşlu gözin sürme Ahmedî dirseñ (613/6)
Ki ayagum tozını gözlerüne me sürme

614
Yüzüñi bir dahı görsem senüñ iy yâr-ı cânâne (614/1)
Yoluñda ^{c}akl u dîn ü dil fidî_dem baş u cân-âne

Ne gûherdür ᶜaceb vasluñ ki şavkından anuñ her dem (614/2)
Gözüm deryâsı kan mevcin irürdi bahr-ı ᶜUmmâna

Saçuñ bendinde göñlümi mukayyed gören eydür kim (614/3)
Ne müşkil ᶜukdeye düşmiş bahuñuz bu perîşâna

Cemâlüñ gözden ırahsa hayâlüñ hoœ göñüldedür (614/4)
Zi devlet kim bu genc-ile ᶜimâretdür bu vîrâne

Kaşuñuñ yayı peyveste kazâ ohıdur atdugı (614/5)
Ciger yâ cân nice döysün eyit bu zahm-ı peykâna

Bahâr olduhda yañagun hayâsından kızarup gül (614/6)
Nice sarardı hicrüñden hazânda bah gül-istâna

Ne mercândur lebüñ kim cân bu mercâna olur teşne (614/7)
Ne reyhândur saçuñ kim ᶜakl olur hayrân bu reyhâna

Çü kej-rûdur felek bildüñ dürüst it bezm mîzânın (614/8)
Bugün kim râst irişdi güneş seyr-ile mîzâna

Bâna peymâne sun sâkî ko peymân şîşesi sınsun (614/9)
N'ola ger sinüñ elñden şikest irerse peymâna

Çemende câm-ı mey içüp işit Dâvûdi elhânı (614/10)
Çü yile varur itmegil heves mülk-i Süleymâna

Nigâr-istânların Çînüñ temâşâ itmek isterseñ (614/11)
Nazar kıl Ahmedînüñ sen bu nakş itdügi dîvâna

615
Yârı bilâ-ihtiyâr komışam diyâr-ıla (615/1)
Cânın nicesi koya kişi ihtiyâr-ıla

Yârından ayrılup cigeri şerha şerh olup (615/2)
Ney bigi ᶜömr yile varur vây u zâr-ıla

Ol tatlu yârdan olalı şemᶜ bigi dûr (615/3)
Kim kana boyanup nice kınandı nâr-ıla

Dut kim elüñde mâl u zer ü genc ü tâc u taht (615/4)
Ne fâyide çü sürmeyesin ᶜömri yâr-ıla

Ol ki_ihtiyârı gidüp olur yârdan cüœâ (615/5)
ᶜÖmri geçer belâ vü gam u ıztırâr-ıla

Bini bu rûzigâr ider yârdan ırah (615/6)
Kim başa çıhdı kim çıhısr rûzigâr-ıla

Dirler karâr u sabr gerek zî muhâl kim (615/7)
Derd-i firâk cem^c ola sabr u karâr-ıla

Gark oldı Ahmedî gözi yaşına pes n’olur (615/8)
Ol kişi ki_ola dâyim işi_anuñ bihâr-ıla

Binüm firâk-nâmemi her kişi ki_işide (615/9)
Âhı boyaya gökleri dûd u buhâr-ıla

616
Yâr ol-durur ki yârına dâyim vefâ ide (616/1)
Agyâre yâri hâtırı-y-ıçun cefâ ide

Ger bir nefes yüzine baharsa hilâf-ıla (616/2)
Der-hâl göñli âyinesini safâ ide

Kişi_ol-durur ki bu güni yarına komaya (616/3)
Ol va^{c}deyi ki yârına didi edâ ide

Yâr ol-durur ki ayagı tozına yârınuñ (616/4)
Milk-i cihânı ger vireler ol ibâ ide

Ger memleketde kişi Süleymân-ı vakt ola (616/5)
Bir mûra dahı h^{w}âr baharsa hatâ ide

Ol Ahmed-i Nebî bigi ol muktedâ-yı halk (616/6)
Her kişi ki_Ahmedî sözine iktidâ ide

Gevher-şinâs kim diye ol kişiye ki ol (616/7)
Yâkût u la^{c}l-ile şebehe pür-bahâ ide

617
Melik buldı şifâ elhamdü li’llah (617/1)
Cihân toldı safâ elhamdü lillah

Sa^{c}âdetden ne va^{c}de kim kılurdı (617/2)
Felek itdi vefâ elhamdü li’llah

Çıhuban ^{c}ukdeden gün şark u garba (617/3)
Uş itdi pür-ziyâ elhamdü li’llah

Süleymânuñ serîrinden sürüldi (617/4)
Bugün dîv-i ^{c}anâ elhamdü li’llah

Çözülüben girih sihri marazdan (617/5)
Sagaldı Mustafâ elhamdü li’llah

Sekam ne’ola ezelde çün virildi (617/6)
Şehâ tûl u bekâ elhâmdü li’llah

Şehüñ saglıgıdur halkuñ du[c]âsı (617/7)
Kabûl oldı du[c]â elhamdü li'llah

Haber vir taga şâhuñ sıhhatinden (617/8)
Nice_ider gör sadâ elhâmdü li'llah

Kuru taşa irer-ise bu müjde (617/9)
Diye kim merhabâ elhamdü li'llah

Yirüñ her zerresi üşbu haberden (617/10)
Bulur neşv ü nemâ elhamdü li'llah

Çün irdi bu haber gül-zâra didi (617/11)
İdüp bülbül nevâ elhamdü li'llah

Velî açıldı girü Ahmedînüñ (617/12)
Ki_ide şâha du[c]â elhamdü li'llah

Çü sag gördüm şehi vâcib budur kim (617/13)
Dilümde zikr ola elhamdü li'llah

Girü şâhuñ yolınuñ tozı oldı (617/14)
Gözüme tûtiyâ elhamdü li'llah

618
Her kişi kim baha binüm gözlerümüñ yaşına (618/1)
Bile kim [c]âşık nice_olur gözlerinüñ yaşı ne

Her küdûretden safâ bulup nicesi ola nûr (618/2)
Şem[c] bigi yanuban gark olmayan kan yaşına

Yaşına kılma [c]aceb gözlerümüñ ki_ayrılmışam (618/3)
Bir kişiden ki_anı gün görse hayâdan yaşına

[c]Ömri sen gül yüzlüden ayrılanuñ lâle sıfat (618/4)
Yile varur vây anuñ [c]ömrine vü yaşına

Şöyle kim şem[c] od u su içindeyem rahm it benüm (618/5)
Dudagumuñ kurusına gözlerümüñ yaşına

Ben nice sabr ideyim kim düşse hicrüñe senüñ (618/6)
Gün sarara kaygudan şöyle ki bedr ay aşına

Kan yudar ayrulıguñdan şem[c] bigi Ahmedî (618/7)
Kandan artuh [c]âşıkuñ bârî dahı suyı_aşı ne

619
Her kim nazar ide kaşuñuñ kurlu yayına (619/1)
Cânına sehm düşübenüñ [c]aklı yanına

Yayı kaşuñuñ ideli gamzeñ ohını râst (619/2)
Her-dem düşer hatâ vü hatar çarh yayına

Yılı-la ayı sen yüzi ay-ıla geçse hoş (619/3)
Eyvây senden ayru_olanuñ yıl u ayına

Rûşen göre ki nûrı nireden alur güneş (619/4)
Her kim te’emmül ile bahar yüzüñ ayına

Ayından ayru düşeli günden cemâlüñüñ (619/5)
Ne güni eklerem ne düni yıl u ayına

Cânuñ alam diyü beni gamzeñ ne korhıdur (619/6)
Ben bunı bilürem ki olısar her-âyine

Yüzüñi göricek şekerîn sözdür Ahmedî (619/7)
Başlar kelâma çünki göre tûti ayına

620
Her kişi kim cemâlüñe bir kez nazar ide (620/1)
Biñ kez yoluña cân virüben terk-i ser ide

Ol vire göñlini gözüñüñ ^{c}işvesine kim (620/2)
Dürlü belânuñ ohına cânın siper ide

Yârı-y-ıla şem^{c} bigi anuñ işi nûr ola (620/3)
Ki_aşını sûz u suyını hûn-ı ciger ide

Can dudaguñı ârzû itse ^{c}aceb mi kim(620/4)
Derdine hasta ger heves-i gül-şeker ide

Gözüm hayâlüñi yaş içinde ider taleb (620/5)
Deryâya düşe kişi ki meyl-i güher ide

Gün yüz sürür yoluña ki nûr u cilâ-y-ıçun (620/6)
Ayaguñuñ tozını zarûrî basar ide

Düşerse hâtıruña şehâ Ahmedî n’ola (620/7)
Hâşâ ki ne ^{c}aceb deñize ger güzer ide

KÂFİYETÜ’L-YÂ

621
Yüzi nev-rûzumuz şükrin idemedük zi noksânî (621/1)
Saçı gicemüzüñ kadrin bilimedük zi nâdânî

Dün andan bir dem ayrılsam düşerdi cânuma âteş (621/2)
Bu gün andan ırah diri yürürem zî girân cânî

Gözümle h^{c}âb arasında Siyâvuş kanıdur düşmiş (621/3)

Neden dirsin kanı uyhuñ görürken aradan kanı

Bu gün bir şûreye düşdük ki ider zehr tiryâkî (621/4)
Hızır bigi içerken dün lebinden âb-ı hayvânı

Añup ol rûzigârı kim görürdüm yüzin aglaram (621/5)
Nite kim nâle_ider bülbül añup tâze gül-istanı

Anuñ zülfi hevâsında belâya mübtelâ oldum(621/6)
Bu müşkil kim sora gelmez kimesne bu perîşâni

Baña dirler niçe aglarsın yüregüñ kanın akıtma (621/7)
Degülem Nûh pes nice ideyim def^c tûfânı

Sabâya cân ilet tuhfe didüm ol zülfe eydür kim (621/8)
Ni-ger tâ halka-i ikbâl nâ-mümkin ne-cünbânî

Beşâret virene anuñ visâlin cân virem müjde (621/9)
N'ola biñ cân fidî itse dileyen kişi cânânı

Tabîbe derdümi didüm didi kim Ahmedî sabr it (621/10)
Bu derde sabrdur çâre dahı yok hîç dermânı

Felek ne nakş itdi kim elümden çıhdı dîvânum (621/11)
Ki câna heykel itmişlerdi cümle ehl-i dil anı

Siyâh it defterin Yâ-Rab dürüben ^{c}ömri tûmârın (621/12)
Sen ol dîvâne dîvüñ kim elümden aldı dîvânı

Seher yili ki cânlar hüdhüdisin bu karıncadan (621/13)
Yir öp görseñ Süleymân-ı zemâne Mîr Sülmânı

622

Seni kamusı cânlara dir-isem cân yaraşmaz mı (622/1)
Ya-hûœ cânlar olur-ısa saña kurbân yaraşmaz mı

Yañaguñ rûz-ı nev-rûz u saçuñ-durur şeb-i yeldâ (622/2)
Buña ger küfr dir-isem aña îmân yaraşmaz mı

Gözüñ fitne-durur disem dil ü câna ^{c}aceb midür (622/3)
Lebüñi kamusı derde disem dermân yaraşmaz mı

Nite kim şem^c her gice yanaram ^{c}ışkuñ odına (622/4)
Eger yaş yirine ahsa gözümden kan yaraşmaz mı

Yoluñ tozına cân-ıla çün oldı müşterî hûrşîd (622/5)
Eger eyvânuña çâker ola keyvân yaraşmaz mı

Cihânda çün Süleymânsın ad-ıla Mîr Sülmânsın (622/6)
Eger oldı-y-sa ins ü cin saña fermân yaraşmaz mı

Çün oldı Ahmedî adı senüñ medhüñ-ile Hassân (622/7)
İderseñ her-dem sultân aña ihsân yaraşmaz mı

623

Olsun şehâ yüzüñe gül ü ergavân fidî (623/1)
Tûbî sıfatlu boyuña serv-i revân fidî

Devletlü başuña sadaka mülk-i Keykubâd (623/2)
Ayahlaruña efser-i Nûşîn-revân fidî

Bâd-ı sabâ yoluña vücûdını kıldı hâk (623/3)
Âb-ı Hayât ider kademüñe revân fidî

Bir zerre ayagun tozı biñ cânadur bahâ (623/4)
Ne kadri var ki_ola kademüñe cihân fidî

Ben cânumı idem kademüñe nisâr eger (623/5)
Ayruhlar ider-ise saña hanümân fidî

İrerse pây-bûsuña kıla kevâkibin (623/6)
Başmahlaruña kebkeb-içün âsümân fidî

Ma^{c}zûr dut egerçi fakîr-âne tuhfedür (623/7)
Ger Ahmedî iderse yoluña cân fidî

624

Ezelde levha kalem hüsn yazusın yazalı (624/1)
Bu resme yazmadı bir nakş sun^{c}-ı lem-yezeli

Anuñ cemâlı müzeyyen idüp-durur ebedî (624/2)
Anuñ kemâlı müretteb kılup-durur ezelî

Aña bedel kimi diyem ki cân bigi hergiz (624/3)
Vücûda gelmedi gelmeyiser dahı bedeli

Yañagı rengine görmedi rengi sun^{c}-ı ezel (624/4)
Nigâr hânesini sıbgatu'llahuñ yazalı

Gözüñ kemân-keş tîr âfitâba eyledi râst (624/5)
Bu fitne n'ireden ögrendi ola bu ^{c}ameli

Ne râzlar aça cândan ne ^{c}ukdeler kıla hal (624/6)
Eger saçuñ girihine ire sabânuñ eli

İki cihânda murâd Ahmedîye sensin bes (624/7)
Dahı ne mülki var anuñ ne mâl u ne emeli

Sabûh sâzına sûz-ıla eyleye âheng (624/8)
^{c}Utârid ohısa zühre katında bu gazeli

625

İy gün ü aydan arı vü iy kamu ^{c}aybdan berî (625/1)
Sûret-i cânı sorana yüzüñ açup di kim beri

Zulmeti zikr idene kıl ^{c}arza saçuñ sevâdını (625/2)
Âb-ı Hayâtı añana di ki uş agzumuñ yarı

Diyene nice dutılur ^{c}ukde-i re’sde kamer (625/3)
Saçlaruñı girih girih çöz dahı yüzüñi büri

Gül varakında şeb-nemüñ lutfını nice diseler (625/4)
^{c}Arz id alara dür bigi la^{c}l yüzüñdeki deri

Münkire karşu bir nefes ko lebüñi lebüme kim (625/5)
Rûşen ola katında_anuñ kim nice_olur ölü diri

Kimse dir-ise ^{c}âşıkuñ yaşı gerek nice aha (625/6)
Gösder aña gözümdeki kulzüm ü bahr-ı ahdarı

İtse ^{c}azîz ayaguña cânını Ahmedî fidî (625/7)
Sen anı ^{c}ayb itme kim oldur elindeki varı

626

İ yüzi al elâ gözüñ baña ne mekr ü âl itdi (626/1)
Ki beñzümi sararduban gözüm yaşını al itdi

Güneş ditrer benüm bigi tebinde ^{c}ışkuñuñ her_dem (626/2)
Aña dahı yüzüñ tâbı göre âhır ne zevâl itdi

Harâmî gözlerüñ bilsem ne sihr eyledi göñlüme (626/3)
Ki bîzâr oluban cândan aña kanın halâl itdi

Nazar umdugına göñül gözüñden bir cevâb itgil (626/4)
Ki_orada çoh nazar buldı anuñ-çun süvâl itdi

Sabâ saçuñ girihlerin çözüp ideli müşg-efşân (626/5)
Niçe kanlar yire virüp ne başlar pâyi-mâl itdi

Firâkuñda_Ahmedî oldı dehân-huşk u ciger-teşne (626/6)
Egerçi kim lebüñ sözin âb-ı zülâl itdi

627

El minnetü li’llah yine ten câna irişdi (627/1)
Bu hasta-i dil-sûhte cânânâ irişdi

Bulındı girü yüregümüñ zahmına merhem (627/2)

Derdüm yine Hak lutfı-la dermâna irişdi

Teşne-cigerüm bunca karañulıg içinde (627/3)
Uş Hızr bigi çeşme-i hayvâna irişdi

Eyyüb girü ^{c}âfiyet-i nefs buluban (627/4)
Ya^{c}kûb yine Yûsuf-ı Ken^{c}âna irişdi

Zî lutf ki kulını taleb eyledi sultân (627/5)
Zî baht ki kul uş girü sultâna irişdi

Şeb-nem güneşe karşu durup nûra ulaşdı (627/6)
Katre yürüyüben girü ^{c}Ummâna irişdi

Baş urdı yine Ahmedi ol yâr işigine (627/7)
Hüdhüd bigi kim taht Süleymân'a irişdi

628

İy saçları ^{c}akl âfeti gözleri harâmî (628/1)
^{c}Işkuñ ne ^{c}aceb kurdı göñtüllere bu dâmı

Yüzüñde gören zülfüñi eydür ki tebârek (628/2)
Zî kim getürür bir araya nûr u zalâmı

^{c}Udı kaşuñ altında görüp gözüñi eydür (628/3)
Bu mest neden oldı bu mihrâbuñ imâmı

Cânân-ıla câm içmegi bilen ne safâdur (628/4)
Cânı koya vü komaya cânân-ıla câmı

^{c}Âmîdür ü hem hâm dime sûfi-yi sâfı (628/5)
Aña ki taleb ide kabûliyyet-i ^{c}âmı

Mahmûd olan encâmını ^{c}ukbâda bilemez (628/6)
Ger zühd-ile ola kişi Şeyh Ahmed-i Câmî

Saçuñ sıfatıdur ki ider ^{c}aklı muhayyer (628/7)
Pes râst neden oldı bu ^{c}uşşâk makâmı

İşigüñe irerse selâm itmege Rıdvân (628/8)
Yâœına getürmeye dahı Dâr-ı selâmı

Diye_Ahmedi irgürdi kelâmını kemâle (628/9)
İşidür-ise bu güzeli rûh-ı İmâmî

629
İrmezse yüzüñde bize envâr-ı tecellâ (629/1)
Duzah görine gözümez cennet-i a^{c}la

Varlıgın ider gayb huzûruñda vücûdun (629/2)
Şeb-nem nice mahv olmaya gün itse tecellâ

^{c}Aksi yüzüñün yir ü gögi eyledi ihyâ (629/3)
Gör kim nice_olur hûb eser rahmet-i Mevla

^{c}Âşık nazarıdur ki görür dost cemâlin (629/4)
Mecnûn'a görinür nicedür sûret-i Leyla

Öykindi hilâl ol kaşuñuñ kavsine lîkin (629/5)
Gamzeñ atıcah ohını kej düşdi bu da^{c}va

Agzıña ciger teşne-durur çeşme-i kevser (629/6)
Kaddüñe ser-efkende-durur devha-i tûba

Kim mülk-ile mâl isder ü kim cennet-ile hûr(629/7)
Sensin baña dünya vü ^{c} ukbâde temenna

Zâhid baña takvâ buyurur bilmez anı kim (629/8)
^{c} Âşık olana ^{c} ayb olur zühd-ile takva

Söz yirine dürler ahar agzı sadefinden (629/9)
La^{c}lüñ sıfatın niçe ki_ider Ahmedî inşa

630

Litmemek-durur nazar gayre gözümüñ niyyeti (630/1)
Böyle olur kişi ki_ola anuñ insâniyyeti

Yoluña yüz sürirem ki_irem ayaguñ tozına (630/2)
Göñlümüñ budur murâdı cânumuñ ümniyyyeti

Tutaguñ şîrînligini vasf it dirler baña (630/3)
Böyle nâzük nice şerh idem bu revhâniyyeti

O gözi nergis elinden al mey-i gül-rengi kim (630/4)
Cân dimâgını mu^{c}attar ide reyhâniyyeti

Ney nevâsın gûş idüp câm-ı şarâbı nûş it (630/5)
Bî-safâ sûfîyi kogıl ki_ide rühbâniyyeti

Ol hüceâvendüñ hakı-çun kim olup-durur ^{c}ayân (630/6)
Zerre zerre ferşden tâ ^{c}arşa vahdânniyyeti

İşigüñdür Ahmedînüñ Ka^{c}besi vü Kıblesi (630/7)
Dahı yaña yohdur anuñ kasd u niyyeti

631
Andan berü ki gaybda varlıh nihân-ıdı (631/1)

Cân gözgüsinde ^{c}aksi yüzüñüñ ^{c}ayân-ıdı

Cânlara irmemişdi Hitâb-ı Elest kim (631/2)
La^{c}l-i lebüñ hayâli baña câna cân-ıdı

Levh üstine kalem yürimedin seni_isdeyü (631/3)
Gözüm yaşı yüz üstine her-dem revân-ıdı

Tîr ü kemân yog-ıdı ki cânuma zahm uran (631/4)
Gözüñ-ile kaşuñ dahı tîr ü kemân-ıdı

Kevn ü mekân itmedi-di râst kün-fe-kân (631/5)
Kim ^{c}ışkuñuñ odına bu göñlüm mekân-ıdı

Kevn ü mekân itmedi-di râst kün-fe-kân (631/6)
Kim ^{c}ışkuñuñ odına bu göñlüm mekân-ıdı

Ne mürg var-ıdı vü ne sîmürg ü ^{c}andelîb (631/7)
Cânum hümâyına bu saçuñ âşiyân-ıdı

Şol dem ki yog-ıdı lügat u nutk-ı Ahmedî (631/8)
Yitmiş iki dil-ile saña medh-h^{w}ân-ıdı

632

Eger var-ısa sende ^{c}ışk derdi (632/1)
Sen olduñ kamu halkuñ şîr merdi

Devâ it derd-i câna ki_oldı nâ-merd (632/2)
Kişi kim olmaya göñlinde derdi

Cemâlini habîbüñ ol göre kim (632/3)
İde sürme işigindeki gerdi

Gehî yaş dökerem geh iderem âh (632/4)
Bu yoluñ bî-had olur germ ü serdi

Niçe_açam derdümüñ tûmârını kim (632/5)
Ciger kanı toludur her neverdi

Boyuñuñ reşki yire sohdı servi (632/6)
Yüzüñüñ şavkı yile virdi verdi

Gözinden feth-i bâb irdi-Ahmedîye (632/7)
Veger lâle bigi oda yanardı

633

İşbu yüzi kim şu^{c}lesidür nûr-ı İlâhî (633/1)
Peyveste dil-efrûz idi vü rûşen İlâhî

Bu matla[c]-ı nûra nicesi şem[c] diyem kim (633/2)
Pervâne bigi oda yahar mihr-ile mâhı

Ol yüz-ile ol zülfe nazar it ki ola rûşen (633/3)
Devr-i kamer ü silsile-i nâ-mütenâhi

Ögretdi gözi [c]işvesi Hârûta füsûnı (633/4)
Sevdürdi zenahdânı anuñ Yûsufa çâhı

Âhum-ıla giryem yüzüme âfet olupdur (633/5)
Yil-ile suda kişi nice sahlaya kâhı

Yüzüñ bigi gün gelmedi saçuñ bigi gice (633/6)
Hak düzeliden berü sipiœi vü siyâhı

Zülfüñ girihinde_Ahmedi ol gussaya irdi (633/7)
Ki_uzadudur idilimez ol kıssa kemâhî

634

Bilse-y-idüm hicrüñ odı cânumı yahasını (634/1)
Virmez-idün [c]ışk eline göñlümüñ yahasını

Sanur-ıdum kim kıla bu [c]ışk bini nîg-nâm (634/2)
Bilmez-idüm bunca yavuz ad baña yahasını

Cüst ü cû-y-ıla bulam dir-idüm ol kevser-lebi (634/3)
Ne bilürdüm gözlerümden bunca cûy ahasını

Kâf u lam u mîmden nûn-ıla vâv u rî tama (634/4)
Ol ruhuñ lafzın yazan irgürse râya hâsını

Yahmag u yıhmag-durur göñülleri [c]ışkın işi (634/5)
Tiz yıhar yıhasını vü tîz yahar yahasını

Zülfinüñ bir bendini çözdügi-çün bâd-ı sabâ(634/6)
Müşg-endûd itdi yirüñ yazı vü yahasını

Ahmedî nevmîœ olmagıl ki bir gün şeh saña (634/7)
Bir [c]inâyet ide niçe bir oda yaha sini

635

Bugün kim hîç işi yohdur kuşuñ gulgulden ayruhsı (635/1)
Eyüsin hiç gül-istânda ki_olur mül mülden ayruhsı

Mey-i gül-rengi nûş eyle bugün kim bülbül üninden (635/2)
Ki yüzün yig-durur gülden sözüñ bülbülden ayruhsı

Gülüñ bir haftadır rengi senüñ yüzüñ gül-istânı (635/3)
Hemîşe tâze vü terdür zihî gül gülden ayruhsı

Lebüñ yâkutdan hoş-ter dişüñ dürden girâmi-ter (635/4)
Saçuñ müşg-i Hotenden yig beñüñ fülfülden ayruhsı

Kamu kullar taleb kılur sehâ âzâd olmagı (635/5)
Benem kullıguña câşık olur kul kuldan ayruhsı

Niçe kim Ahmedî aglar anuñ gözleri yaşından (635/6)
Su yirine kan irkilür zihî göl gölden ayruhsı

636

Baş fidî cışkuñ yolında cân dahı (636/1)
Kanda var sinüñ bigi cânân dahı

Oldı hayrân eyle kim yüzüñe gül (636/2)
Saçlaruña sünbül ü reyhân dahı

Müşge zülfüñden haber virdi sabâ (636/3)
Bagrı gayretden baş oldı kan dahı

Dişüñ odından erir dürr-i hoş-âb (636/4)
Cân fidî_ider laclüñe mercân dahı

Aldı zülfüñ cakl u cân u göñlümi (636/5)
Diler ide gâret-i îmân dahı

cIşkuñuñ derdine düşene devâ (636/6)
Derdüñ oldı dâru vü dermân dahı

Ahmedî bigi lebüñe teşne-dil (636/7)
Âb-ı kevser çeşme-i hayvân dahı

637

Bizedi uş hazân yili cihânı (637/1)
Otur yâr-ıla cişret it nihânî

Gül ü sebze çıharup al u nîli (637/2)
Geyürler uş libâs-ı zacferânî

Agaçlar hullesi jengâr-iken (637/3)
Müzehheb kim düzetmiş fikr id anı

Koma lâle bigi_elden câm-ı gül-gûn (637/4)
Ki yaşıl yaprag oldı ergavânî

Revâne kût u kuvvet isder-iseñ (637/5)
Elüñe al bu yâkût-ı revânı

Viregör cömr dadını bu gün kim (637/6)
Bulamaz kimse yarına zamânı

Nedür nef^{c}i bu ^{c}ömri hoş geçürmek (637/7)
Anı hoş dut dilemezseñ ziyanı

Geçürme fursatı zinhâr cehd it (637/8)
Ki yohdur kimseye çarhuñ emânı

Unıt encâmı câmı koma elden (637/9)
Ki mihmân birbidiler saña cânı

Sözin cân-ıla diñle Ahmedînüñ (637/10)
Ki ol-durur hakayık tercümânı

Niçeler öykünürler aña lîkin (637/11)
Ber-â-ber kim göre nûr u duhânı

638

Bir oda yohup-durur cânumı yâruñ fürkatı (638/1)
Kim içümden zâyil olmaz bir dem anuñ hurkatı

Yârdan ayru gözüm yaşlu içüm başlu-durur (638/2)
Şem^{c} bigi nice yahdı bini gör bu gurbeti

Saldı bini fürkatüñ bir mihnete ki_Eyyüb anı (638/3)
Görse râhat sana-y-ıdı kendüye-iren mihneti

Bu vücûdum dahı zahmetdür huzûruñsuz baña (638/4)
Rahmet it kim tâkatüm yoh çekmege bu zahmeti

Hasretüm bu ki_ölmedin görem seni vâ-hasretâ (638/5)
Gör ölüp iltem kıyâmet gönine bu hasreti

İdemez dilüm ^{c}ibâret bu nihânî derdümi (638/6)
Bah gözüm hûn-âbesine kim göresin ^{c}ibreti

Gün bigi rûşen ide-y-düm yüzüñüñ mâhiyyetin (638/7)
Kosa-y-ıdı ^{c}aklumı dirmege zülfüñ hayreti

Mübtelâ hicrüñ belâsına beni takdîr ider (638/8)
Kimde var tedbîr-ile takdîri savmah kudreti

Kıla döndi zülfüñüñ fikrini kıla Ahmedî (638/9)
Çoh perîşânlıh getürür başa sevdâ fikreti

639

Ber-âber eyleyen leyl ü nehârı (639/1)
Revân-bahş itdi bâœ-ı bahârı

Ne çiçekler bitürür hâreye bah (639/2)

Ne ter-güllğer virür gör huşk-hârı

İdeli mürg-zârı lâle gül-gûn (639/3)
Kılur her şâhda yüz mürg-zârı

Kamer-ruh koma ^{c}ûdı kim sabâdan (639/4)
Kılur hoş hoş-demi ^{c}ûd-ı Kımârî

Ele al lâle bigi câm-ı yâkût (639/5)
Bugün ki_oldı güher bâguñ nisârı

Sahı fevt eyleme bu fursatı kim (639/6)
Cihânuñ yoh-durur hîç i^{c}tibârı

Temetta^{c} min şemîm garrâri necdin (639/7)
Femâ ba^{c}de’l-aşiyyet min arâri

Karara yandı lâle çünki gördi (639/8)
Ki yoh-durur bu dünyânuñ karârı

Yile virdi Ahmedî ney bigi ^{c}ömri (639/9)
İnîldü-y-ile bulam diyü yâri

640

Bî-gümân dünyâda sensin baht u devlet râyetî (640/1)
Kim cemâlüñ oldı Hakdan halka rahmet âyeti

Her kime devlet gerek hidmet ide der-gâhuña (640/2)
Kim ciger kanı-y-ladur yâkût u la^{c}lüñ kıymeti

Yañaguñuñ fikri-durur dîn ü dünyâ revnâkı (640/3)
Dudaguñuñ zikri-durur ^{c}ömr ü cânuñ lezzeti

Bini benden alduguñ-ıçun saña kul olmışam(640/4)
Her ki ^{c}âşık ola yohluh-durur anuñ hil^{c}ati

Cân dudaguñdan dilerdi kim ide-y-di bir süvâl (640/5)
Vakt-i teng ü nâzük-idi bulamadı fursatı

Her kişi bir nesneye muhtâc u yohdur ben kuluñ (640/6)
Senden artuh kimseye el-hamdü li’llah hâceti

Dünya-y-ıçun ger riyâ-yı-ıla_itse tâ^{c}at her kişi (640/7)
Uş benem ol kişi kim terk-i riyâdur tâ^{c}atı

Cândan artuh sini sevdi Ahmedî zîrâ bilür (640/8)
Kim seni sevmez kişi olmaz Muhammed ümmeti

641

Bu gün bu serv-i revân çün çemende bulındı (641/1)
Emân ü emni zemîn ü zemende bulındı

Nesîm-i râhat-ı reyhân irişdi cânlara uş (641/2)
Ne resme kim nefes-i Hak Yemende bulındı

Meşâm-ı rûh-demi revh-ile girü toldı (641/3)
Nice ki nâfe-i âhû Hotende bulundı

^{c}Azîz-i Mısr bu gün çâhdan halâs oldı (641/4)
Üveys girü diyâr-ı Karende bulundı

Gurâb u zâgı aradan sürübenüñ şeh-bâz (641/5)
Nirede varsa garîb uş vatanda bulındı

Zuhûr-ı şâh-ı mu^{c}azzam bu mülke şükr-i Hüœây (641/6)
Havâss-ı nefha-i cândur ki tende bulındı

Zihî sa^{c}âdet ü ikbâl ol şehüñ ki aña (641/7)
Uş Ahmedî bigi âzâd-bende bulındı

642

Perîşân zülfüñi görüp bu göñlüm oldı sevdâyî (642/1)
Bu müşkil ^{c}ukdeden kimdür halâs iden bu şeyœâyı

Kıluram âh-ıla nâle ki göñlüm rahm ide baña (642/2)
Kim ola bâœ-ı serd-ile kim ide nerm hârâyı

Ciger-teşne kala kevser añarsa bu leb-i la^{c}li (642/3)
Hamîde-püşt ola tûbâ görürse işbu bâlâyı

Gözüm her gûşede yüzin süriyü vasluñı isder (642/4)
Kişi kim gûher isdeye ^{c}aceb mi olsa deryâyî

Lebüññüñ vasfını baña nicedür diyü sorarlar (642/5)
Bu şîrîn-cân bigi bilmez kimesne bu mu^{c}ammâyı

Didüm kim vasluña sinüñ n'idem kim irişem bir dem (642/6)
Didi kim buldı dünyâda ya-hûd kim bula ^{c}ankâyı

Lebüññüñ la^{c}li dürcini niçe kim Ahmedî añar (642/7)
Ne hoş lutf-ıla vasf ider gör ol lü'lü-yi lâlâyı

643

Bedr idemez yüzüñ-ile da^{c}va (643/1)
Ki bilür da^{c}vaya gerek ma^{c}na

Görse düşde kadüñ hayâlini hûr (643/2)
Hâr ola aña sâye-i tûba

Katl-i ^{c}âşık revâ degül lîkin (643/3)
Çâre ne-çün gözüñ virür fetva

Ol cefâ-pîşe saçuñuñ cîmi (643/4)
Bend urur ^{c}akl u câna şöyle ki ha

Gözüññüñ fitne vü füsûnı-y-ıla (643/5)
Oda yahıldı hırmen-i takva

Ol ki bula kapuñ gedâligini (643/6)
Ne gerek aña mülket-i Kisra

Ahmedî dudaguñı añdugı-çun (643/7)
Nefesi oldı hem-dem-i ^{c}Îsa

644
Baña gamzeñ hadengi yara urdı (644/1)
Ne yara kim yüregüm yara urdı

Kemân-keş gözlerüñ urdugı zahmı (644/2)
Ne kimes_agyâra ne hoœ yâra urdı

Nirede isdeyeyim zahma merhem (644/3)
Baña çün-kim tabîbüm yara urdı

Nişe_urdı yâr saña yara dirsin (644/4)
Çü hâkimdür ne çâre yara urdı

Olur ayruga yaruñ yarası hayf (644/5)
Baña_ursun yarayı ki_agyâra urdı

Gözün ^{c}akluma kasd eyledi ser-mest (644/6)
Besî ta^{c}n encüm-i seyyâra urdı

645
Beñüñ kim dudaguñda kondı düşdi (645/1)
Ne tûtîdür ki görüp kandı düşdi

Nicesi şem^{c}dür yüzüñ kim aña (645/2)
Güneş pervâne olup indi düşdi

Boyuñı gördi yirde gayret idüp (645/3)
Felekden şâh-ı tûbâ sındı düşdi

Ay u gün nûrı yüz süriyü yire (645/4)
Yanâguñı görüp utandı düşdi

Yüzüñ şavkı-y-ıla sahrâda lâle (645/5)
Benüm bigi karara yandı düşdi

Göñül düşme saçı bendine didüm (645/6)
Velî işitmedi ol pendi düşdi

Neye düşmege itdi Ahmedî and (645/7)
Lebüñ gördükde sınup andı düşdi

646
Bu yüz midür yâ nûr-ı Lâ-yezâli (646/1)
Bu leb midür yâ-hûd dürc-i le'âli

Kâşuñ mihrâbına secde kılurlar (646/2)
Melâyik göricek işbu cemâli

Bula Hızruñ katında Âb-ı Hayâtı (646/3)
Gören kişi dudaguñda bu hâli

Baña dirler cemâlin şerh eyle (646/4)
Nicesi vasf ideyim bî-misâli

Yüzüñden ü saçuñdan ırah olan (646/5)
Ne bilür nedür eyyâm u leyâli

Niçe kim Ahmedî la[c]lüñi añar (646/6)
Sözine teşne_ider âb-ı zülâli

Gözi vasfını soran kişi benden (646/7)
İşitsün didügüm sihr-i halâlı

647
Tâ[c]ala'llah ne yaratmış bu zâtı (647/1)
Ki sıgmaz şerhe hüsninüñ sıfâtı

Saçuñı görenüñ kalmaz karârı (647/2)
Yüzüñe bahanuñ gider sebâtı

Yile virdi yüzüñ gül hırmenini (647/3)
Yire sohdı lebüñ Âb-ı Hayâtı

Ne vaktin kondı kanduña bu tûtî (647/4)
N'irede buldı la[c]lüñ bu nebâtı

Kaşuñ ve'n-nâzi[c]ât alnuñ tebârek (647/5)
Lebüñ kevser saçuñ ve'l-mürselâtı

Kemâlüñ Hâlika kudret delîli (647/6)
Cemâlüñ halka rahmet beyyinâtı

Hatuñ ser-sebz olsun kim yüzüñden (647/7)
Ne hoş yazmış bize vech-i zekâtı

Şehâ ayaguñuñ tozına degmez (647/8)
Bahâ virürler-ise kâyinâtı

Var-ısa Ahmedînün ola bahtı (647/9)
Vefâ bula işigüñde vefâtı

648
Ta[c]âla'llâh sun[c]-ı Lâ-Yezâlî (648/1)
Zihî virmiş saña hüsn ü cemâli

Kızaruban eridi gül hayâdan (648/2)
Çü bâga şu[c]le urdı hüsnüñ ali

Aluban cân u dil olmadı sâkin (648/3)
Diler dîn ala ala gözüñ âli

Bu leb midür [c]aceb yâ la[c]l ü yâkût (648/4)
Bu diş midür ya-hûœ dürr-i le'âlî

Yüzüñ hayrân ider zülfüñ perîşân (648/5)
Göñüli şöyle ki_eyyâm u leyâlî

Dut örtüle nikâb-ıla cemâlüñ (648/6)
Nicesi idesin bâri hayâli

Hevâda âyet-i ihyâ ohınur (648/7)
Saçuña_irdi meger bâœ-ı şemâli

Cemâlüñ nakşını yazan kalemsüz (648/8)
İrürmesün saña [c]aynü'l-kemâli

Ne diyeyimne itdi Ahmedîye (648/9)
Kaşuñuñ şavkı ki_inceldür hilâli

649
Cihândan ben usanmışam baña sini gerek sini (649/1)
Kamulardan üşenmişem banâ sini gerek sini

N'iderem bu ten ü cânı ya sensüz âb-ı hayvân (649/2)
Veyâ-hûœ dîn ü îmânı baña sini gerek sini

Gerekmez rûh-ıla reyhân gerekmez hûr-ıla vildân (649/3)
Gerekmez Ravza-i Rıdvân baña sini gerek sini

Gerekmez göñlüme selvet gerekmez rûhuma râhat (649/4)
Gerekmez cânuma [c]işret baña sini gerek sini

Gerekmez mülket-i dünyâ gerekmez devlet-i [c]akbâ (649/5)
Gerekmez kevser-i tûbâ baña sini gerek sini

İçüm sensüz cehennemdür yaşum-ıla cihân nemdür (649/6)
Benüm sensüz cihân nemdür baña sini gerek sini

Dilemez Ahmedî iy şeh ki anuñ ola mihr ü meh (649/7)
Bu iki kevnde bil’llah baña sini gerek sini

650
Cân kıble ider sıdk-ıla sen hûr-ı likâyı (650/1)
Rûşen göreli gün bigi yüzüñde safâyı

Kim bile saçuñdan ne kohu tuydı sabâ kim (650/2)
Anuñ hevesine düşüben oldı hevâyî

Âzâdalıg-ıla kul olalı boyuña serv (650/3)
Bir lahza dilinden komadı tala bekâyı

Cân yüzüñe hayrân u göñül zülfüñe şeyœa (650/4)
Ne fitne ider gör bu sabâh-ıla mesâyi

Hod-bînlıg-ıla ide mi gül saña teşebbüh (650/5)
Hâşâ meger ol vakt ki terk ide havâyı

Göñül ola mı k’itmeye gamzeñ anı mecrûh (650/6)
Kim ola ki terk ide bile tîr-i kazâyı

Gördüm gözüñi kaşuñun altında didüm kim (650/7)
Mihrâbda nişe oturur Türk-i Hıtâyî

^{c}Akl anda işâret idüben baña didi kim (650/8)
Ser-mestdür ol mest olana dutma hatâyı

Çün Ahmedi sûzınuñ ide sözle niyâzın (650/9)
Bülbül koya gül perdesin unıda nüvâyî

651
Hamel burcında gün çün saldı nûrı (651/1)
Çemen Firdevs ü nergis oldı hurı

Sabâ ferrâş-ı lâle micmerinde (651/2)
Düzer ^{c}ûd-ıla ^{c}anberden buhûrı

İşit kim her seher gül minberinde (651/3)
Ne dürlü hutbeler ohır tuyûrı

Nebât emvâtı dirildi meger kim (651/4)
İşitdiler bulıtların nefh-ı sûrı

Serîre çıhdı tâc-ı la^{c}l urınup (651/5)
Gül anuñ-çun ider bülbül sürûrı

Bu mevsümde kusûrı bâga degşür (651/6)
Eger yog-ısa [c]akluñun kusûrı

İ cân ol câmı sun encâmı añma (651/7)
Bilürsin kim ne işdedür Gafûrı

Bu mevsümde_itme tevbe kim bu mevsüm (651/8)
Geçicek tevbe idesin zarûrî

Yoluñ tozına yüzüm sürerem kim (651/9)
Gözüme tûtiyâdur ol zerûri

Eger gamzeñ füsûnın görmedi-y-se (651/10)
Gözünde nergisüñ nedür fütûrı

Yüzüñe dilemiş kim öykine gül (651/11)
Ne başlar yile virür gör gurûrı

İşiden Ahmedînüñ sözini dir (651/12)
Meger Dâvûddur ohır Zebûrı

Buhûrın şi[c]rimüñ gören bilür kim (651/13)
Gözümden [c]ışkuñ ahıdur buhûrı

652
Hak emri çün getürdi girü yazı (652/1)
Gül-ile lâle toldı tag u yazı

Şükûfe nergis-ile câm içer (652/2)
Gül-ile bülbül ider [c]ışk-bâzî

Sabâ Yâ-Rab nice efsûn ohıdı (652/3)
Ki gonca açdı içindeki râzı

Bu [c]ömri bâœe virme bâœe nûş it (652/4)
İderken saña bülbül nagme-sâzı

Safâ meyde-durur sûfîlıg itme (652/5)
Ki yohdur tâ[c]ata Hakkuñ niyâzı

N'idersin Ka[c]beyi bezm it çemende (652/6)
Ki bülbül göstere saña Hicâzı

Çü gidersin koma bir habbe gayre (652/7)
Yi vü yidür ne varsa çog u azı

Ne-durur mâl câna hasm-ı kâfer (652/8)
Anı kahr eyleyen kişi_ola gâzî

Şarâb it nûş ol sâkî elinden (652/9)

Ki ^{c}akl sayd ider ^{c}işve-y-le nâzı

Gözinüñ fitnesidür dil-firîbi (652/10)
Lebinüñ şîvesidür cân-nüvâzı

İşitki_ider Sıfâhân u ^{c}Irâkı (652/11)
Muhayyer Ahmedînüñ söz ü sâzı

653
Hûni gözlü yüregi bu resm-ile mi yarası (653/1)
Kim oñılmaz bunca müddet vardur anuñ yarası

Zülfinüñ sevdâsına nâ-geh göñül oldı esîr (653/2)
Bu belâ dâmından anı dahı kim kurtarası

Gamzesin kılmış havâle cânlar almaga gözüñ (653/3)
Bu siyeh-dil zâlime dâœ isteyü kim varası

Gül yanâguñuñ odından goncalar oldı nihân (653/4)
Tâze olsun dâyimâ ehl-i hayâ ruh-sâresi

Serv-i zîbâ boyuña karşu baş urmış hidmete (653/5)
Togru kuluñ tâ^{c}at olur pâœişâha çâresi

Gözlerüñe öykinür-imiş senüñ nergis meger (653/6)
Gör ne hacletler getürür yüze bu göz karası

Zülfüñüñ kohusına urdı Hıtâ terkin sabâ (653/7)
Ahmedî degül yaluñuz ^{c}ışkuñuñ âvâresi

654
Humâruñ hastasıyam sun devâmı (654/1)
Ki ^{c}îş ol yig ki_ola anuñ devâmı.

Kadeh didüñdi baña sâkî (654/2)
Edâ eyle koma boynuñda vâmı

Sunıcah bir kadeh bir dahı sungıl (654/3)
Veme'l-ihsânü illâ bi't-temâmî

Safâ-yı rûhdur mey mûş id anı (654/4)
Ne dirse ko disün sûfî-yi ^{c}âmî

Eger sûfî ola Şeyh Ahmed-i Câm (654/5)
Elüñden koma sen bir lahza câmı

Mey-i reyhâniyi sun kim saçuñdan (654/6)
Hevânuñ tolu ^{c}anberdür meşâmı

Gicenüñ zulmeti zülfüñde baglu (654/7)

Yüzüñde rûşen uş subh ibtisâmı

Boyuñ-ıla saçuñ-durur elif lâm (654/8)
Hak itsün cânuña hâ mîm hâmî

Boza-y-ıdı nizâmını sözinüñ (654/9)
İşitse Ahmedî nazmın Nizâmî

655
Hurrem giceden var-ısa bâkî (655/1)
Bir ayahla elümi dut i sâkî

Bahâr u bülbül ü gül ge içelüm (655/2)
Ki kalmaz fursat olmaz ^{c}ömr bâkî

Ser-encâmı unıt ol câmı sun kim (655/3)
Olur şîrîn anuñla cân mezâkı

Dilerseñ revh ü râhat câna nûş it (655/4)
Anı kim rûhdandur iştikâkı

Mey-i sâfî-y-ile câna safâ vir (655/5)
Kogıl sûfîye bu zerk u nifâkı

Gel iy dil-ber ki sensin cân murâdı (655/6)
Sanâdur ^{c}akl u nefsüñ iştiyâkı

Yüzüñden rûşen uş günüñ zevâlı (655/7)
Nite ki_andan-durur ayuñ mehâkı

Kıya bahduhda gözüñ ^{c}işve-y-ile (655/8)
İdemez ^{c}akl bir lahza kıyakı

Hazânı nev-bahâr ider visâlüñ (655/9)
Bahârı_ider hazân yüzüñ firâkı

Olur şîrîn lebüñden lafz ta^{c}mı (655/10)
Olur rengîn yüzüñden söz siyâkı

Ol olmasun ki aramuzda_ohına (655/11)
İze'l-ahbâdü fe'tehmü't-telâkî

İremez Ahmedî vasfuña gerçi (655/12)
İrişür ^{c}arşa fikrinüñ Burâkı

Ne bülbül-durur ol ki_itdi muhayyer (655/13)
Nevâsı_anuñ Sıfâhân u ^{c}Irâkı

656
Dut ki_örtesin nikâb-ıla benden cemâlüñi (656/1)

Nice gideresin bu gözümden hayâlüñi

Gaybet deminden dahı huzûruñdayam müdâm (656/2)
Kim ^{c}ışk cânda nakş idüptür misâlüñi

İki cihân murâdını bulmış ola beleş (656/3)
Biñ cân virüp alan kişi bir dem visâlüñi

Kim zühre didi yüzüñ vü kim güneş kim ay (656/4)
Rûşen bu kim bilemedi kimse kemâlüñi

Âb-ı Hayât adını ide-y-di serâb eger (656/5)
Görse-y-di Hızr la^{c}l-i lebüñde zülâlüñi

^{c}Anber kuluñ olam diyü dâg-ıla yanar uş (656/6)
Gül yanâguñda görelî müşg-i hâlüñi

Zikr itdi Ahmedî lebüñi tütî işidüp (656/7)
Didi mükerrer eyle bu şîrîn-makâlüñi

657
Dilerem ki_ola baña yüzüñi görmek rûzî (657/1)
Kim heves eylemeye ^{c}îdi vü yâ nev-rûzı

Hâlüñüñ dânesi-çün oldı göñül zülfüñe kayd (657/2)
Gör ki ne dâma düşüpdür bu perîşân-rûzî

Dilerem cânumı kim yoluña idem kurbân (657/3)
Ger kabûl ider-iseñ anı zihî pîrûzî

Ay u gün yüzüñ-ile rûşen olupdur hergiz (657/4)
Nice göribile gör şem^{c}-i çihân-efrûzı

Nazaruma görine gün bigi rûşen melekût (657/5)
Gözüme sürme olur-ısa ayagun tozı

Dilerem micmere kim yüregümi ^{c}arza kılam (657/6)
Ki göre nice gerek ^{c}âşık olanuñ sûzı

Ahmedîden utanur söylemege bülbül-i mest (657/7)
Güle karşu ki budur şart-ı edeb-âmûzı

658
Dişleri dürr-i ^{c}Aden müşg-i Hotendür kohusı (658/1)
Yâsemîndür teni vü tâze-semendür kohusı

Nefesinden kohu almah dileseñ Rahmânuñ (658/2)
Zülfüni kohula kim rîh-i Yemendür kohusı

Cennetüñ râyihasıdur ki saçar saçı anuñ (658/3)

Kim ola huşk-nefes müşg diyendür kohusı

Karşu var ol yile kim zülfine ugraya ki_anuñ (658/4)
Kuvvet-i cân u dil ü râhat-ı tendür kohusı

Cân virür bâd-ı sabâ zülfüñe irişdi sabâh (658/5)
Hîç yirden degül illâ oradandur kohusı

Zülfüñe irmeg-içün itdi göñül cânı revân (658/6)
N’eylesün çünki anuñ hubb-ı vatandur kohusı

Ahmedî saçlaruñuñ vasfın ider anuñ-ıçun (658/7)
Nefesinüñ ki urur müşg-i Hotendür kohusı

659
Derd-mendem bulımazam üşbu derde çâreyi (659/1)
Kim esirgeye ^{c}aceb bu haste-i bî-çâreyi

Bagrumı yara gözüñ bir yara urdı baña kim (659/2)
Her ne merhem kim kor-ısam arturur ol yareyi

Âh iderem irte gice ki_ımşana göñlüñ baña (659/3)
Nicesi ımşada bâd ol serd seng-i hâreyi

Gâh ^{c}akl u gâh dîn ü gâh cân alur gözüñ (659/4)
Neler eyler halka gör bu câœu-yı hûn-h^{w}âreyi

Zülfüñüñ katında yâd itmiş meger müşgi sabâ (659/5)
N’ola eger andı-y-sa bir âvâre bir âvâreyi

Saçuñuñ sevdâsına tolaşdı göñül göz göre (659/6)
Ne belâ dâmına düşdi gör bu bahtı kareyi

Kevseri teşne-leb ü müştâk ider cenneti (659/7)
Ahmedî yâd itdügince ol leb ü ruh-sâreyi

660
Reh-ber-durur belaya gözüñüñ işâreti (660/1)
Kânûn-durur şifâya lebüñüñ beşâreti

Ra^{c}nâ gözüñ ^{c}abhere teşbih idenüñ (660/2)
Nergis-misâl olmaya hergiz hasâreti

^{c}Anber diler-imiş ki_ola sinüñ saçuña kul (660/3)
Sevdâdur itdüren aña işbu cesâreti

Zülfüñ teşebbühi yile virdi benefşeyi (660/4)
Dil-durur itdüren kişiye her hakâreti

Gözün cefâyı terk ide diyen hatâ ider (660/5)

Türk-i Hıtây nicesi terk ide gâreti

Gamzeñ ne korhıdur beni tîr ü kemân-ıla (660/6)
^{c}Âşık olana sehl-durur cân hâsâreti

La^{c}lüñi Ahmedî niçe kim fikr ide olur (660/7)
Şîrîn ü nâzük ü ter ü rengîn ^{c}ibâreti

661
Zihî sâni^{c} ki ins ü cân yaratdı (661/1)
Cihânı ten seni_aña cân yaratdı

Fidâ olsun cân su^{c}ına anuñ (661/2)
Ki sinüñ bigi bir cânân yaratdı

Likâñı Hızr bahtuñı Sikender (661/3)
Lebüñi çeşme-i hayvân yaratdı

Senüñ zîbâ cemâlüñi cihânda (661/4)
Kemâl-i sun^{c}ına bürhân yaratdı

Gözüñi nergis-i ra^{c}nâ düzetdi (661/5)
Saçuñı sünbül ü reyhân yaratdı

Zihî kâdir ki yâkût-ıla dürden (661/6)
Bu lutf-ıla leb ü dendân yaratdı

İki câdû gözüñüñ gamzesinden (661/7)
Hezârân sihr-ile destân yaratdı

Haka minnet göñlin Ahmedînüñ (661/8)
Perîşân-zülfüñe hayrân yaratdı

Zihî devlet ki bini saña Yezdân (661/9)
Kul itdi sini baña cân yaratdı

662
Zülfüñ sıfatın nice bile ^{c}akl kemâhî (662/1)
Ki_ol bir uzadu silsiledür nâ-mütenâhî

Rûşen bu ki her subh yüzüñ tâbişi virür (662/2)
Bu şu^{c}le-i hûrşîdi zihî nûr-ı İlâhî

Zindân-ı ebed diye-y-idi çâhına Mısruñ (662/3)
Görse-y-di şehâ Yûsuf eñegüñdeki çâhı

Ne cevrüñe vardur ne benüm derdüme gâyet (662/4)
Ne hüsnüñe vardur ne bu şavkuma tenâhî

Cân sinüñ-ile zinde-durur sensüz olamaz (662/5)

Sudan ırah iy mâh nice dirile mâhî

Kanumı diler dökdüre gözlerüñe kaşuñ (662/6)
Kim râst diye hükme ki kej ola güvâhı

Göñlüm ü gözümdür getüren başuma tûfân (662/7)
Kimden dutayım ben dahı bârî bu günâhı

Cânuma eger hükm idesin saña fidîdür (662/8)
Tâ^{c}at gerek ol hükme ki_ide kişiye şâhı

İy yüzi güneş senden ırah her gece tâ subh (662/9)
Çarh âyinesin jenge boyar Ahmedi âhı

663
Zülfüñ girihini gözeli bâœ-ı şemâlî (663/1)
Cân râyihası dutdı yemîn-ile şimâli

Nakkâş-ı Ezel nûrdan itdi bir elif nakş (663/2)
Oldı boyuñuñ servi bigi râst misâli

Düşüñ ne güherdür ki anuñ nazmını görse (663/3)
Su bigi hayâdan eriye ^{c}ıkd-ı le'âlî

Geh yüzüñe hayrânam u geh zülfüñe şeyœâ (663/4)
Kişiye dahı n'ide eyyâm u leyâlî

Kaşuña hayâl-ile hilâl öykünür-imiş (663/5)
Egri olanûn n'ola kej oldı-y-sa hayâli

Gün yüzüñe beñzetmiş özin gurre oluban (663/6)
Her gün getüren ol-durur ol aña zevâlı

Şekker lebüñüñ şükrini zikre getürenüñ (663/7)
Şirîn olur u nâzük ü hoş-reng mekâli

Dîvân düzeli Ahmedi anı işidüp gör (663/8)
^{c}Attâr nedür defter-i Selmân u Kemâli

664
Zülfüñ hamında bu göñül ârâm ider o hay (664/1)
Aslanları ol âhû gözüñ râm ider o hay

^{c}Aklumı itdi dâm-ı belâya saçuñ esîr (664/2)
Cânumı dahı almaga ilzâm ider o hay

Çün iricek dudaguña şîrîn olur kelâm (664/3)
Câna şifâ-durur ne ki düşnâm ider o hay

Çün zevk virmez-idi baña nîg-nâmlıh (664/4)

Bu halka ^{c}ışkun uş beni beœ-nâm ider o hay

Şîrîn-lebi hayâli ider göñlüme benüm (664/5)
Anı ki cân u ^{c}akla mey ü câm ider o hay

Meşşâta saçlarını çözüp çün girü örer (664/6)
Şâmı sabâh subhı niçe şâm ider o hay

Cân virdi Ahmedî aña itdi-anı ol kabûl (664/7)
Gör ^{c}âşıkına nicesi in^{c}âm ider o hay

665
Seher yili nefes urdı örü dur iy sâkî (665/1)
Elüme sun var-ısa şol gicekiden bâkî

Münevver eyle kadeh nûrı-y-ıla bâtını kim (665/2)
Müzeyyen itdi sabâhuñ safâsı âfâkı

Elüme sun kadehi ko bu zerki kim Rezzâk (665/3)
Givürmeyesidür uçmaga hîç zerrâkı

Dur örü yatma i sâkî ki sâli-yân yatavuz (665/4)
Bu kara toprag içinde uzaduban sâkı

Nüvâht eyle nevâda kim ol yüzi nev-rûz (665/5)
Muhayyer eyledi ^{c}ışkı-y-la râst-^{c}uşşâkı

Devâyı ölmedin eyle benüm bu derdüme sen (665/6)
Çü zâr zâr ola rencûr n'ide tiryâkı

Mahabbetüñi ebed mülkine iledem kim (665/7)
Ezelde baglamışam sinün-ile mîsâkı

^{c}Utârid Ahmedi nazmın işitdi hacletden (665/8)
Oda yahup kalemin suya saldı evrâkı

666
Senüñ hüsnüñ yoh-durur tenâhî (666/1)
Ki sensin mâh u mihrüñ mihr ü mâhı

Yüzüñe gün dimiş ^{c}akl ol dahı hem (666/2)
Anuñ mâhiyyetin bilmez kemâhî

Lebüñe cân didüm şîrîn budur kim (666/3)
Anuñ yohdur lebüñe iştibâhı

Yüzüñe ^{c}anber-i ter hâcib olmış (666/4)
Kamer devrinde çoh olur devâhî

Zenahdânuñ hayâlin gördi_ezelde (666/5)

Anuñ-çun sevdi Yûsuf bend ü çâhı

Yüzüñe garre_olup öykündi lâle (666/6)
Bu cürm-için yile virdi külâhı

Teşebbüh eyledi gözüñe nergis (666/7)
İşiden didi kim zî rû-siyâhî

Kaşuñ gamzi-y-le gamzeñ kanum içer (666/8)
Nişe_ider böyle çün kejdür güvâhı

Firâkuñda göñül âyînesini (666/9)
Karardur Ahmedînüñ her gice_âhı

667
Senüñ agzuñdur âb-ı zindegânî (667/1)
Anuñ-çun cân bigi_olmışdur nihânî

Mu^{c}anber saçlaruñ u müşg nihânî (667/2)
Hızırla zulmet ol çeşme nişânı

Hayâli kaddüñüñ gitmez gözümden (667/3)
Ki serv ider vatan âb-ı revânı

Beyân idüp dudaguñ cân sözinden (667/4)
İder îzâh esrâr-ı ma^{c}ânî

Bahâ itdüm ayaguñ tozına cân (667/5)
Didiler zî metâ^{c}-ı râyegânî

Kamu cânlar hayâtı buradandur (667/6)
N'iderler bu arada bâri cânı

Kazâdan Ahmedî cânına irer (667/7)
Ne oh kim ata haşuñuñ kemânı

668
Sa^{c}âdet ger ide-y-di baña yarı (668/1)
Getüre-y-düm ele her lahza yârı

Yanaram hicr odına şem^{c} bigi (668/2)
Ne çâre çünki itmez baht-yârı

Bula-y-dı cân bu toprahdagı tenler (668/3)
Yire düşse_agzuñuñ bir katre yarı

Ben ol yârı taleb itdügüm-içün (668/4)
Yıhar düşmen benüm üstüme yarı

Kodum elden diyâr u yârı nâ-geh (668/5)

Vây anı kim koya yâr u diyârı

Firâka ihtiyârum yoh kimüñ var (668/6)
Cüœâ düşmege cândan ihtiyârî

Olam dir Ahmedî göñlüñde makbûl (668/7)
Mehek olur zer ü sîmüñ ^{c}ayârı

669
Şehâ zülfüñ hevâsıdır kılan göñlümi şeydâyî (669/1)
^{c}Aceb nice başa iltem bu pîç-â-pîç sevdâyı

Güneş pervâne olmışdur yüzüñüñ şem^{c}i tâbına (669/2)
Bu kamu naks-ıla kimdür hisâba getüren ayı

Gözüñ geh ^{c}akl ü dîn alur gehî cânlar ider gâyret (669/3)
Bu kamu naks-ıla kimdür hisâba getüren ayı

Gözüñ geh ^{c}akl u dîn alur gehi cânlar ider gâret (669/4)
^{c}Aceb midür Hıtâyîden eger olursa yagmâyî

Yüzüñ şem^{c}in çirâg-ıla gözümde isterem dâyim (669/5)
Ki baña rûşen olmışdur ki sensin nûr-ı bînâyî

Sabâ niçe nefes ursa tagılur her yaña zülfün (669/6)
Hevâ-durur ki itmişdür hemîşe müşg-i her-câyî

Gözüm bir lahza dilemez ki göre zâhidüñ yüzin (669/7)
Nicesi meyl ide huşke olan peyveste deryâyî

Lebüñe Ahmedî kevser dir ü geh âb-ı hayvân dir (669/8)
Ne şîrîn ü ne ter söyler gör âhır bu şeker-hâyî

670
Sûreti hûb-yâr u sîreti gey (670/1)
Sensin ol sun^c-ı pâk-i Sâni^c-i Hay

Yañaguñuñ beyâzı Nûru'llah (670/2)
Kaşlaruñuñ sevâdı zulmet-i gay

Hicrüñ içüme dâg urur ben aña (670/3)
Râzıyam ki "âhirü'd-devâ'il key"

Kanun içmege kasd itdi gözüñ (670/4)
Gamzeñ eydür ki "e'z-zamânü ^{c}aleyy"

Çıhdı cân mülkine "ene'l-Hak" urup (670/5)
^{c}Aklumı ^{c}ışkuñ eyledi lâ şey

Hüsnüñ âyînesinde uş rûşen (670/6)

Oldı “sırrı halaktühü bi-yedeyy”

^{c}Ud bigi firâkuña yandum (670/7)
Nâle itsem ^{c}aceb mi şöyle ki ney

Müşg-bâr oldı girü bâœ-ı sabâ (670/8)
Nev-bahâr irdi gitdi mihnet-i dey

Lâle bitdi piyale sür durma (670/9)
Bülbül öter oturma bî-gül ü mey

Bir nefes bî-nişât olma bu çarh (670/10)
İtmedin ^{c}ömrüñüñ sicilini tay

Bâde-y-ile olur göñül rûşen (670/11)
Rûh-ıla oldı işbu kâlıb hay

Ahmedî hoş-durur gözüñ lîkin (670/12)
Sırrı fâş eylemek degüldür gey

Olmayayım diseñ benefşe bigi (670/13)
Bagla gonca-misâl agzuñı gey

671
Sun iy sâkî mey-i gül-gûn ki fasl-ı nev-bahâr oldı (671/1)
Çemen dürlü çiçeklerden girü dâru’l-karâr oldı

Yirüñ yüzi reyâhinden gül-ile lâle renginden (671/2)
Dahı nergisle nesrînden tolu nakş-ı nigâr oldı

Nite kim dil-ber-i sen-gül gül-istânda bezenüp gül (671/3)
Anuñ karşusına bülbül girü hayrân u zâr oldı

Dur örü iy leb-i şîrîn getürgil bâœe-i rengîn (671/4)
Bu gün ki_olup hevâ müşgîn bulıt gevher-nisâr oldı

Bu ^{c}ömr virmegil bâœa kadeh sun iy perî-zâde (671/5)
Ki nûş itmeklige bâœe girü hoş rûzigâr oldı

Cihân gerçi toludur gam çemende bâœe iç bir dem (671/6)
Kim bu zahma ki var merhem şarâb-ı hoş-güvâr oldı

Kadeh sun iy gözi ala baña çin bahduñ ahvâle (671/7)
Ki bî-mey şöyle kim lâle içüm yanup figâr oldı

İ bülbül cân belâsında saña hem ten kazâsında (671/8)
Bu zâg u bûm arasında ne müşkil ıztırap oldı

Bilürsin Ahmedî rahmet degüldür zühd-ile kısmet (671/9)
Saña bes tevbe ne hâcet ki nâ-geh ihtiyâr oldı

672
Salalı ^{c}anberîn zülfüñ gül üzre tâze reyhânı (672/1)
Perîşân göñlüm ol mâhuñ olupdur zâr u hayrânı

Seher yüzüñ safâsından dem urdı ol safâdandur (672/2)
Cihân u cân kamu rûşen zihî envâr-ı Rahmânî

Gözüñ kanumı içdükçe saña efzûn olur mihrüm (672/3)
Ne efsûnlar kılur görgil sen ol câœû-yı fettânı

Senüñ zülfüñ kemendinde göñül cân kurtaram sanur (672/4)
Ne olmaz fikre düşmişdür gör âhır bu perîşânı

Saçuñ sevdâsı-la binüm karañu gicenüñ hâli (672/5)
Mutavveldür ü bes müşkil nice şerh ideyim anı

Nite kim şem^c hicrüñde od-ıla su içindeyem (672/6)
^{c}Aceb subha nice iltem bu gice ben bu buhrânı

Görenler Ahmedî yaşın idicek nevha hicrüñden (672/7)
Ne Nûhı zikr iderler dahı ne mevc-i Tûfânı

673
Saçuñ-durur kamu cânlar belâsı (673/1)
Yaluñuz ben degülem mübtelâsı

Eger nefs ü eger ^{c}akl u dil ü cân (673/2)
Gözüñdür kamunuñ ^{c}ayn-ı ^{c}anâsı

Füsûn-ıla zevâle irmeye-y-di (673/3)
Yüzüñ nûrından olsa gün ziyâsı

Gele cân kohusı gülden meşâma (673/4)
İrerse bâga zülfüñüñ hevâsı

Seni görüp nice kızarmasun gül (673/5)
Yüzinde var-durur âhır hayâsı

Ola-y-dı nergisüñ gözleri rûşen (673/6)
Ayaguñ tozı olsa tûtiyâsı

Seni diyen koya varlıgın elden (673/7)
Fenâdur ^{c}âşık olanuñ bekâsı

Gerek kim sabr ide her derde ^{c}âşık (673/8)
Ki bî-şek sabrdur ^{c}âşık d evâsı

İdicek Ahmedî yüzin gülin vasf (673/9)
Gerekmez bülbülüñ sâz u nevâsı

674

Sorarlar kim nedür agzı nişânı (674/1)
Nice şerh ideyim râz-ı nihânı

Niçe kim göreyim direm yüzini (674/2)
Cevâbı bu olur kim “len terânî”

Sabâdan isterem ki_ayagı tozın (674/3)
Getüre gözlerüm-çüm armaganı

Lebi üstine düşmiş zülf-i ^{c}akdi (674/4)
Ki zulmetde_olur âb-ı zindegânî

Sever zahmuñı cân kim dost zahmı (674/5)
Olur câna hayât-ı câviœânî

Lebüñi bir nefes bulmaga biñ cân (674/6)
Revân ider saña cân u revânı

Kaza ohın gözüñ atdı-ol kadar kim (674/7)
Çeker oldı_aya dahı ol kemânı

Hazân yili bâga Reng-i rez ânuñ (674/8)
Kalemsüz rengsüz kim yazmış anı

Anı bil reng-i rez nakkâş ki oldur (674/9)
Yazan biñ nakş-ıla berg-i hazânı

Sabâh irdi sabâ_esdi iy sebük-rûh (674/10)
Sabûh-ıçun sür ol rıtl-ı girânı

İşit nedür nevâ-yı ergânûnı (674/11)
Elüñe al şarâb-ı ergavânı

Koma ol cevheri elden ki_olur la^{c}l (674/12)
Anuñ-ıla yüzüñüñ za^{c}ferânı

Kadı tûbâ sun anı Ahmedîye (674/13)
Ki âb-ı kevserüñ oldur nişânı

675

Sadr-ı mülûk Ayas Beg ü iy mülk serveri (675/1)
Kim sini itdi Hak kamusı ^{c}aybdan berî

Kadrüñ felekden eşref ü ^{c}izzüñ sitâreden (675/2)
Hulkuñ hevâdan eltaf ü zâtüñ sudan arı

Şeh lâyık olduguñ-ıçun itdi seni melik (675/3)
Kimdür ki vire bahtı kimesneye ser-serî

Yüzüñ letâfetî hacil eyledi cenneti (675/4)
Lutfuñ halâveti yire sohdı_âb-ı kevseri

Sen taht hilyetisin hem tâc revnakı (675/5)
Sen baht rif^{c}atisin ü ikbâl zîveri

Zühre saña kenîzek ü perde-serâ vü mâh (675/6)
Cân-ıla ayaguñ tozına oldı müşterî

Unıtdurur sehâvetüñüz Cevne adını (670/7)
Şöyle ki pâdişâhumuz adı Sikenderi

İrte gice du^{c}âñı ider Ahmedî senüñ (675/8)
Ki_olsun hemîşe bahtuñuñ Allâh yâveri

^{c}Îdüñ mübârek olsun u mukbil sa^{c}âdetüñ (675/9)
Hak râm eylesün saña çarh-ıla ahteri

Nesnem yog-ıdı ayaguña itmege nisâr (675/10)
^{c}Îd-âne birbidem saña bu silk-i gevheri

676
Dudaguñ bigi ^{c}aceb la^{c}l-i Bedahşân ola mı (676/11)
Dişlerüñ bigi dahı dürr-i dür-efşân ola mı

Dut ki gözlerüñe beñzer açıla nergis-i mest (676/12)
Yañaguñ bigi eyit tâze gül-istân ola mı

Dut ki gül-şende lebüñ bigi bite gonce-i ter (676/13)
Kâmetüñ bigi dahı serv-i hırâmân ola mı

Dutalum kim bulına yüzüñe beñzer lâle (676/14)
Saçlaruñ bigi dahı sünbül ü reyhân ola mı

Çohlar oldı yüzüñe vâlih ü hayrân arada (676/15)
Zülfüñe kimse benüm bigi perîşân ola mı

Sanalum kim bulunı saçuña beñzer zulumât (676/16)
Bâri agzun bigi bir çeşme-i hayvân ola mı

Yañaguñuñ güline ki_oldı her ü tâze müdâm (676/17)
Ahmedî bigi ^{c}aceb bülbül-i nâlân ola mı

Dut Süleymân dirilüben girü dünyâya gele (676/18)
Mîr Sülmân bigi ol server-i devrân ola mı

677
^{c}Aceb bu mihnetüñ pâyânı yoh mı (677/1)
Baña bir râhatuñ imkânı yoh mı

Göñül düşdi saçuñ bendine Yâ-Rab (677/2)
Bu müşkil ^{c}ukdenüñ âsânı yoh mı

Emânsuz gamzeñ uş göz kara idüp (677/3)
Dil ü dîn kasd ider îmanı yoh mı

Cefâ mı hüsn ehlinüñ işi bes (677/4)
Bularuñ lutfı vü ihsânı yoh mı

Firâkuñ derdine düşüp-durur cân (677/5)
Visâlüñden anuñ dermânı yoh mı

Gözüm kan yaş döker hicrüñde her dem (677/6)
Bu deryânuñ ^{c}aceb pâyânı yoh mı

Bu cevri ki_Ahmedîye gamzeñ ider (677/7)
Niçe bir döysün âhır cânı yoh mı

678
^{c}Anber-i terden gül üzre hâlüñüñdür dânesi (678/1)
La^{c}l dürcinde güherdür dişlerüñ dür-dânesi

Dünyanuñ kadri nedür kim ola yoluña fidî (678/2)
Baş u cân lâyık ayaguñ tozınuñ şükr-ânesi

Var-durur her şem^{c} üzre yanıcı pervâeler (678/3)
Uş benem sinüñ cemâlüñ şem^{c}inüñ pervânesi

Kâferuñ büt-hâne-durur mü’minüñ Ka^{c}be yiri (678/4)
^{c}Âşıkuñ yâr işigidür Ka^{c}be vü büt-hânesi

Yârı ol kim isteye cevre tahammül idesi (678/5)
Kime nûr olmah gerekse şem^{c} bigi yanası

Zulm-ıla yıhıldı göñlüm ^{c}adl-ile yap anı kim (678/6)
^{c}Adl-ile olur ^{c}imâret her yirüñ vîrânesi

^{c}Akl u cân-durur muhayyer saçınuñ sevdâsına (678/7)
Ahmedî degül yaluñuz zülfüñüñ dîvânesi

679
Kılur saçuñ girihler dîvâne ^{c}âkılı (679/1)
Halka kim itdi fitne bu müşgîn selâsili

Kim zühre didi yüzüñe kim müşterî kim ay (679/2)
Rûşen bu kim güneş dahı degül mukâbili

Gamzeñ kanumı içmege göz kara eylemi (679/3)
Kimdür ki def^{c} ide siyeh-dil mukâtili

Gitdi yoluñda cân u ten ü ^{c}akl u dîn ü dil (679/4)
^{c}Işkuñ ne ola dirsin eyit dahı hâsılı

Senden ırah bu kanlu gözümden âhan yaşum (679/5)
Bir bahrdur ki yohdur anuñ hîç sahili

Hak sun^{c}ınuñ kemâlini bulam diyen kişi (679/6)
Görsün yüzüñde gün bigi rûşen delâyili

Zikre getüreli yañaguñ gülin Ahmedi (679/7)
Rengîn söz-ile kıldı müzeyyen mahâfili

680
Kanı zühre ki görüben sen ayı (680/1)
Bile-y-di nice_olur ^{c}izz ü senâyı

Çü vasfuña_iremedi İbn-i Sînâ (680/2)
Nicesi añlaya sini Senâyî

Cemâlüñ lutfıdur lutf-ı İlâhî (680/3)
Yañaguñ nûrıdur nûr-ı Hüœâyî

Ayaguñ topragıdur başlara tâc (680/4)
İşigüñ tozı göze tûtiyâyî

Tapuñdan gerçi dûam kıluram uş (680/5)
Saña ihlâs-ıla her-dem du^{c}âyı

İderem subh bigi pîşe dâyim (680/6)
Yüzüñ mihrinde sıdk-ıla safâyı

Sen ayı görmeg-içün Ahmedî uş (680/7)
Geçürür hasret-ile yıl u ayı
681
Gül yüzüñ yâœına her dem içe peymâneleri (681/1)
Cennet-i Huldı kıla göñline mey-hâneleri

Kişi nergis bigi ser-mest olur bî-bâœe (681/2)
Çünki yâœ eyleye ol nergis-i mestâneleri

Âşinâyı yine bî-gâne diler kıla gözüñ (681/3)
Kişi ki_oldur özine h^{w}îş ide bî-gâneleri

Zülfüñüñ zulmı-y-ıla yıhma göñül mülkini kim (681/4)
Şeh gerek ^{c}adl-ile ma^{c}mûr ide vîrâneleri

Zülfüñüñ tâbı ne gam yahdı-y-ısa halkı oda (681/5)
N'ola ger şu^{c}lesi şem^{c}üñ yaha pervâneleri

Toludur fitne kamer devri vü tahkîk bu kim (681/6)
Gözüñ efsûnı ider bu kamu efsâneleri

Ahmedî la[c]l-i lebüñ dürcini vasf idicegez (681/7)
Derc ider defterine nazm-ıla dür-dâneleri

682
Gerçi ki cevrüñüñ baña yohdur nihâyeti (682/1)
Lâyık degül kula ki_ide şehden şikâyeti

Ger cân vilâyetin yıhasın ger göñül evin (682/2)
Vardur şehüñ neye ki dilerse vilâyeti

Göñül saçuñ hevâsına düşmiş bu mübtelâ (682/3)
Müşkil dalâle düşdi bula mı hidâyeti

Zülfüñ hayâli-ile gicemüñ hâli nicedir (682/4)
Söz uzanur disem bu perîşân hikâyeti

Geh zühre didiler yüzüñe geh güneş geh ay (682/5)
Rûşanlıgından añlanımaz hîç gâyeti

Gül hüsnine egerçi ki muhkemdür ire nesh (682/6)
Gül-zâre celve itse cemâlüñüñ âyeti

Oldı_Ahmedî hadîsi revân şöyle kim zülâl (682/7)
Kevser lebüñden oldugı-y-ıçun rivâyeti

683
Gözlerüñ tîr ü kemân aldı ele bu cengi (683/1)
Kimden ögrendi ki_ide halk-ıla dâyim cengi

Saçlaruñ [c]anber-ile müşge oluban hem-ser (683/2)
Agzuñ uş kand u nebât-ıla ider hem tengi

Reng ü bûy aldugı-çun bâœ-ı sabâdan gonca (683/3)
Leb-i handânuña kim beñzede ol dil-tengi

Boyuña beñzemege meyl ider serv aña (683/4)
Ser-sebüklikde sabâ ögredür işbu yengi

Ne [c]aceb âhum eger göñlüñi ımşatmaz-ısa (683/5)
İde mi mûn dem-i serd-ile kimse sengi

Göñlümi sorma ki bendinde saçuñuñ n'oldı (683/6)
Kebk n'olur çün ire aña [c]ukâbuñ çengi

Zühd peymânını ko sun baña peymâneyi kim (683/7)
Hüşklik giderimez göñül içinden jengi

Câm-ı zerden mey-i la[c]l içüben iy zühre-nüvâ (683/8)
Ney-i hoş-nagme düz ü sûz-ıla sâz it çengi

Ahmedîden lebüñüñ vasfını işitse Kemâl (683/9)
Bile şîrîn sözüñ ol nicesi olur rengi

684
Gözümde-durur kâmetüñün serv-i revânı (684/1)
Ki_ol çeşmenüñ içinde bulur âb-ı revânı

Biñ cân-ı revân bulına bir cânı revâna (684/2)
Anâ ki revân ide saña cân u revânı

Ol Ka[c]be-i cândur bu cihânda işigüñ kim (684/3)
Cânına gerek kıble ide râh-rev anı

Mey nûş-ı revândur iç anuñ Cem bigi câmın (684/4)
Añma anı kim n'itdi felek Nûşirevânı

Nergis bigi zerrîn-kadeh içüp gül karşu (684/5)
Hoş eyle teferrüc çemn ü serv-i revânı

İdem dir-iseñ şâœ revânı oturup hoş (684/6)
Mey nûş kıl u eyle revân şâœ revânı

[c]Ayb itme saña Ahmedi iderse revânın (684/7)
N'itsün budur elinde anuñ nakd-i revânı

685
Getürdükçe göñül zikrine da[c]dı (685/1)
İrer çarha âhumuñ berki vü ra[c]dı

Kılam ayagı tozın kuhl-i cevher (685/2)
Bu yaşlu göz girü görürse da[c]dı

Ola nahs ol göñül kim sevmez anı (685/3)
Ki yüzi mât ider gökdeki sa[c]dı

Ne hüsn olur bu kim dutdı ser-â-ser (685/4)
Cihânı bir kıl-ıla zülf-i ca[c]dı

Olur kaddi bigi togru va[c]îdi (685/5)
Düşer zülfi bigi kej cümle va[c]di

Ne vakt olduñ esîr ol zülfe dirler (685/6)
Bilür mi hîç mecnûn kabl ü ba[c]dı

Yazalı Ahmedî dîvânı nakşın (685/7)
Dürildi defter-i Selmân u Sa[c]dî

686
Gözüñ itdükce câna türk-tâzî (686/1)
Lebüñ ider göñüle dil-nüvâzı

Hevânuñ müşg-ile toldı dimâgı (686/2)
Sabâ zülfüñ-ile itdükçe bâzı

Lebûn vasfında teng olur ^{c}ibâret (686/3)
Ki fâş itmek gerekmez gizlü râzı

Gözüñ cân almag-ıla sâkin olmaz (686/4)
İder dîn almaga uş çâre-sâzı

Gözüm her lahza yüz kez gusl ider kim (686/5)
Kaşuñ mihrâbına kıla namâzı

Gözü nergis sun ol gül-gûn şarâbı (686/6)
Ki yaz oldı çiçekler toldı yazı

Senüñ-ile benüm hâlüme beñzer (686/7)
Gül-ile bülbülüñ nâz u niyâzı

Kışın tevfîk ire tevbe idesin (686/8)
Kış olmadın ganîmet gör bu yazı

Unıt encâmı câmı sun ki bülbül (686/9)
Güle karşu idüptür râst sâzı

Bu hırs u âzı ko kim ^{c}ömr durmaz (686/10)
Şarâb u nukle terk it çog u azı

Zi nagme ki_Ahmedînüñ sâzı_ider râst (686/11)
Muhayyer uş ^{c}Irâk-ıla Hicâzı

687
Gül yüzüñ-ile vechi mi var ki_eyleye da^{c}va (687/1)
Kim bu kamu sûretdür ü reng ol kamu ma^{c}na

Kim katlana tâbına yüzüñüñ ki yahılur (687/2)
Şem^c-i felek andan ireli nûr-ı tecella

Yüzüñ görene unudılur Sûre-i Yûsuf (687/3)
Agzuñı añanuñ nefesi_olur dem-i ^{c}Îsa

Kasd eyledi kim bini şehîd eyleye gamzeñ (687/4)
Çün kim ölecek bâri bu gâzi kılıc evla

İtmezse tecellî yüzüñüñ nûrı cihânda (687/5)
^{c}Âşıklara dûzah görince cennet-i a^{c}la

Çün Ahmedi isder seni cânı bigi Hakdan (687/6)
Kim sensin aña dünya vü ^{c}ukbâda temanna

Hûr-ıla melek hullelerin gül bigi_ide çâk (687/7)
Ger zühre felekde ide işbu gazeli_inşa

688
Girü esdi nesîm-i nev-bahârî (688/1)
Per-i tâvûs itdi sebze-zârı

Mey ü ney nukl ü dil-dâr-ı muvâfık (688/2)
Girür-ise ele zî baht-ı yârı

Hoş otur mürg-zârı kıl temâşâ (688/3)
Bu gün kim ider anda mürg zârı

Gül ü bülbül niyâz u nâz iderken (688/4)
Kom'elden gül-sitân u cûyibârı

Düşüpdür dostlıga hâk-ile bâd (688/5)
İdüpdür âb u âteş sâz-karı

Çü müşgîndür hevâ kuşlar nüvâsın (688/6)
İşidüp iç şarâb-ı hoş-güvârı

Nişe bahtiyâr olmaya meyden (688/7)
Kişiye ider-iken baht yârı

Mey-i sâf iç safâsuz sûfiyi ko (688/8)
Eger bildüñsa lütf-ı Kirdigârı

Riyâyî zühd-ile cennet bulınmaz (688/9)
Dahı dürlü sözüñ yoh i^{c}tibârı

Dahı itme_Ahmedî sen zühde tekye (688/10)
Ki tâ^{c}atdan yig olur lutf-ı Bârî

Şebân-rûzî mey it nûş u ney it gûş (688/11)
Ne işdedür çü bildüñ ruzigârı

689
Göñül cihânda isdeyü cânâ ne bulmadı (689/1)
Buldı velî senüñ bigi cânâne bulmadı

Ol cânâ vây kim ta^{c}ab-ıla taleb idüp (689/2)
Bir yol bulam didi_irmege cânâna bulmadı

İy niçeler ki cân u dil-ile_idüp ârzû (689/3)
Bir dem yüzüñi görmege biñ câna bulmadı

Genci bu [c]ışkuñuñ vatan eyledi göñlümi (689/4)
Çün dünyada anuñ bigi vîrâne bulmadı

Zülfüñ selâsili nice cânları itdi kayd (689/5)
Arada bir benim bigi divâne bulmadı

Ger ben lebüñe irmedüm-ise ne çâre kim (689/6)
Kimsene râh çeşme-i Hayvâna bulmadı

Gavvâs-ı fikri gör gözümüñ bahrına talup (689/7)
Çog isdedi dişüñ bigi dür-dâne bulmadı

Ferzîn-sıfat yüridi göñül her yaña velî (689/8)
Saña nazîr bir şeh-i ferzâne bulmadı

Ma[c]zûr dut ki yoluña cân virdi Ahmedî (689/9)
Çün saña ol dahı şükrâna bulmadı

690
Gönül olmışdur ol zülfüñ esîri (690/1)
Bu miskînüñ kim ola desti-gîri

Kemânın kaşuñuñ kuralı gamzeñ (690/2)
Yüregümi deler peykân u tiri

Eger feryâœ-res bulınur-ısa (690/3)
İrürem çarha feryâœ u nefîri

Gören ol sînede göñlüñi eydür (690/4)
Bu taşa zî tolamışlar harîri

Sabâ ger bir girih çöze saçuñdan (690/5)
İde hâk-i siyeh müşg ü [c]abîri

Niçe ki_itdüm nazar yir-ile gökde (690/6)
Gözüme gelmedi yüzüñ nazîri

[c]Azîz ayaguña cân tuhfe itdüm (690/7)
Kabûl it redd itme bu fakîri

Makâlâtı odından Ahmedînüñ (690/8)
Yire girdi makâmât-ı harîrî

Nite kim Mîr Sülmân heybetinden (690/9)
Yile vardı Süleymânuñ serîri

691
Kim idrâk ide yüzüñi kemâhî (691/1)
Ki saldı hayrete ol mihr ü mâhı

Saña hayrân-durur hûr u melâ’ik (691/2)
Ki düzmiş sini ol sun^{c}-ı İlâhî

Teşebbüh eylemiş zülfüñe ^{c}anber (691/3)
Dimiş müşg aña kim zî rû-siyâhî

Yüzüñe lâle bahdı hayretinden (691/4)
Tonın yırtup yire saldı külâhı

Ne ^{c}âbid ola kim yolın varurken (691/5)
Kaşuñı göre kej düşmeye râhı

Günâh-ısa ki sini sevdi cânum (691/6)
Ölem terk itmeyem ben bu günâhı

Fidî itdi yoluña Ahmedî cân (691/7)
Fakîrüñ dahı n’ola desti-gâhı

692
Getüren kışı çün giderdi yazı (692/1)
Tolu kar oldı vü buz tag u yazı

Serâ-perde içinde câm nûş it (692/2)
Getürüp ^{c}ûdı söze perde sâzı

Bu gün câm iç ki encâm oldı Mahmûd (692/3)
Ki mâlik itdi şeh mülke Ayazı

Sezâdur itse server Mısr u Şâma (692/4)
Serîr ü tâc-ıla bu ser-firâzı

Muzaffer olasıdur dâr-ı küfre (692/5)
Kılıc anuñ ki oldur mîr ü gâzî

Hakîkîdür benim mihrüm anuñla (692/6)
Degül devletlü başı-y-çun mecâzî

Niyâzum anı görmekdür cihânda (692/7)
Nite kim bülbülüñ güldür niyâzı

Komaz yüzi hayâli Ahmedîyi (692/8)
Ki ola Kıbleye karşu namâzı

693
Gözümden gidemez saçuñ hayâli (693/1)
Niçe kim iñlerem tûlü’l-leyâlî

Belâdur gözi terk it anı dirler (693/2)
Diye mi hîç ^{c}akıl bu muhâli

Cemâlinde anuñ hîç yoh naksı (693/3)
Mehâkı var ayuñ günüñ zevâlı

Cihânı bir nefes kıla-y-dı müşgîn (693/4)
İrürse zülfüñe bâd-ı şemâlî

Dilerem yüzüm ayagunâ sürem (693/5)
N’idem nâzaklerüñ çohdur melâli

Unutdı Ka^{c}beyi dil Kıbleyi cân (693/6)
Yüzüñ kıble kaşuñ mihrâb olalı

Leb ü dendânuñ añduhda_Ahmedînüñ (693/7)
Sözinden mât olur la^{c}l ü le’âli

694
Gözüñ belâsı kasd-ı dil ü cân ider o hay (694/1)
Zülfüñ hevâsı gâret-i imân ider o hay

Sünbül saçuñ belâya salar cânumı zi hoş (694/2)
Gonca lebüñ bu derdüme dermân ider o hay

Sensüz vebâldür baña cân derdi ^{c}ışkuñuñ (694/3)
Alursa anı baña zi ihsân ider o hay

Şîrîn-mezâk ider lebüñüñ fikri cânları (694/4)
Yüzüñ hayâli göñli gül-istân ider o hay

Gamzeñ füsûnı cânlar alurken kılur lebüñ (694/5)
Anı bu câna çeşme-i hayvân ider o hay

Zülfüñe bâœ-ı subh iricek bu ^{c}âleme (694/6)
Ne ^{c}anber ü ne müşg-i perîşân ider o hay

Çün vasf ide ol leb ü dendânuñ Ahmedî (694/7)
Zî nazm-ı la^{c}l ü lü’lü-yi ^{c}ummân ider o hay

695
Lebüñüñ ^{c}ışkına cân kanda düşdi (695/1)
Ne tûtîdür bu kim kanda düşdi

Senüñ agzuña gonca didügüm-çün (695/2)
Gülüñ yañahlarına hande düşdi

Eñegüñ nakşı_ezelde yazılurdı (695/3)
Belâ çâhına Yûsuf anda düşdi

Kalem levha kaşuñ nûnını çekdi (695/4)
Kelâmu’llahda_anuñ-çun anda düşdi

Katında servi tûbâ kâmetüñüñ (695/5)
Egerçi_âzâde-y-idi bende düşdi

Lebüñdür Ahmedî dilinde tesbîh (695/6)
Bu şîrînlig-ile söz kanda düşdi

Söz anuñ dahı meyl iden (695/7)
Mecûsîdür ki göñli zende düşdi

696
Lebüñe hâlüñ irişdi vü kondı (696/1)
Bu tûtî n’irede buldı bu kandı

Nice kurtıla zülfüñden göñül kim (696/2)
Sabânuñ boynına baglar kemendi

Saçı bendine göñül düşme didüm (696/3)
Nicesi işidi dîvâne pendi

Yüzüñle zülfüñi gördi meger cân (696/4)
Ki “ve’ş-şems-ile ve’l-leyh” oldı andı

Kızarup gül arakdan gark oldı (696/5)
Hayâsı var yüzüñ görüp utandı

Niçe cân kim dökile topraga h^{w}âr (696/6)
Sabâ yili saçuñydan çözse bendi

Göreli Ahmedî gül yüzüñ oldı (696/7)
Benefşe bigi zülfüñ derd-mendi

697
Mu^{c}anber saçlaruñ olalı ^{c}ûdî (697/1)
Benim iñildüm oda yahdı ^{c}ûdî

Kamer devrinde zülfüñ kılda gâret (697/2)
Nikâb itmek güneş yüzine ^{c}ûdî

Sa^{c}âdet tâcı sensin ki_ayaguña (697/3)
Baş uurlar bu eflâküñ su^{c}ûdı

Huzûruñ bini benden gayb ider (697/4)
Nitekim şeb-nemi günüñ şühûdı

Nice terk eyleyem zülfüñ hevâsın (697/5)
Dir-iken Hak ki “evfû bi’l-^{c}ukûdî”

Cemâlüñ nûrı çün kıla tecellî (697/6)
Yüzüñ mihrâbına kılam sücûdı

Kapuñdur kıble-i dil anuñ-ıçun (697/7)
Yüzüñ mihrâbına kılur sücûdı

Senüñ ^{c}ışkuñ sefînedür gözüm Nûh (697/8)
Yaşum tûfân u gussa kûh-ı cûdı

Vücûdın Ahmedî ^{c}ışkuñ yolına (697/9)
Gidâ itdi nice_olur göre cûdî

698
Minnet Haka kim yârı girü yâre irürdi (698/1)
Biñ lutf-ıla dil-dâœeyi dil-œâre irürdi

Hem tûtiyi girü şeker-istâna getürdi (698/2)
Hembülbül-i âşüfteyi gül-zâre irürdi

Ne lutf-durur bu ki benüm bigi gedâyi (698/3)
Nâ-gâh bu sultân-ı cihân-dâre irürdi

İtdi gözüme sürme ayagı tozın ol kim (698/4)
Bu yüzümi ol dest-i güher-bâre irürdi

Bahtum benim uyhuda-y-ıdı şükr aña kim (698/5)
Uyhudan anı devleti bîœâre irürdi

Hamdini ider Ahmedi ol sâni^{c}-i pâküñ (698/6)
Kim ragmına agyâruñ anı yâre irürdi

Selh işdür eger yog-ısa elde zer ü yâ sîm (698/7)
Çün Hak dilümi gûher-i şeh-vâre irürdi

699
Minnet Haka kim ol beni cânâne irürdi (699/1)
Tem bigi ki_anı ölmiş-iken câna irürdi

İrgürdi beni meclisine şâh-ı cihânuñ (699/2)
Şol resm-ile kim katreyi ^{c}ummâna irürdi

Hem gözlerinüñ nûrını Ya^{c}kûba getürdi (699/3)
Hem mûrçeyi girü Süleymâna irürdi

Hem tütiyi dahı şeker-istâna iletdi (699/4)
Hem bülbül-i şeydâyı gül-istâna irürdi

Bu teşneyi kim yanmış-ıdı lâle bigi_oda (699/5)
Uş Hızr bigi çşeme-i hayvâna irürdi

Bir hasta kim âvâre-y-idi şöyle kim Âdem (699/6)
Lutfı-y-la girü ravza-i rıdvâna irürdi

Bu nice nefesdür ki mübârekligi anuñ (699/7)
^{c}Îsâ bigi her derdümi dermâna irürdi

Şeb-nem bigi kim güneş anı göge irürür (699/8)
Bu fakr-ıla bahtum beni sultâna irürdi

Ol şâh-ı felek-kadr ü melek-mertebe ki_anuñ (699/9)
Eyvânını Hak zivre-i keyvâna irürdi

Şeh hidmetine Ahmediyi_irürdi sa^{c}âdet (699/10)
Şol resme ki Hâkâniyi Hâkâna irürdi

700
Niçe ki kan içe artar baña gözüñ kîni (700/1)
Bu fitne n'ireden ögrendi işbu âyîni

Göñül ü cân aluban olmadı saçuñ sâkin (700/2)
Dahı ne fitneye gizler ^{c}aceb bu miskîni

Gözüñe diler-imiş öykine şehâ nergis (700/3)
Yile viren kim ola iy ^{c}aceb bu hoœ-bîni

Ne vasf idem yüzüñ-ile dişüñi ol Sâni^c (700/4)
Bir araya zi getürmiş bu mah u pervini

Sabâ saçuñ nefesinden ne kohu tuydı ^{c}aceb (700/5)
Ki karayup kara yir eyledi reyâhîni

Nicesi beñzedeyim müşg-i Çîne zülfüñi kim(700/6)
Hezâr nâfe saçar her nefesde her-çîni

Cemâlünüñ güli tâze olalı bâœ-ı bahâr (700/7)
Yile savurdı kamu lâle-y-ile nesrini

Bu zülf-i ser-keş-içün bende düşme diyenler (700/8)
Kdnuz bu pend-i "leküm dînüküm velîdîni"

Senüñ lebüñ sıfatın Ahmedî gerek eyde (700/9)
Ki Rûh-ı Kuds ider aña bu sözde telkîni

Çü görmemişdi anuñ defterini Gülşehrî (700/10)
Pes aña Rûm'da ^{c}arza kim eyledi Çîni

Bile-y-di andan işitse lebüñ yüzüñ vasfın (700/11)
Ki sözde tatlusı hûb u gazelde rengîni

701
Ne şem^{c}dür ^{c}acebâ bu cemâli nûrânî (701/1)
Ki şu^{c}le kesb ide andan görürse nûr anı

Yañaguñuñ sübühâtı cihanı dutdı temâm (701/2)
Zihî latife-i nâzük zi sun[c]-ı Yezdânî

Karadı kara saçuñuñ sevâdı zulmâtı (701/3)
Lebüñ hayâsı yire sohdı âb-ı hayvânı

Girü kan içmege göz kara eyledi gamzen (701/4)
Kim ola işbu belâdan ki kurtara cânı

Gözüm hayâlüñi görmek hayâl ider lîkin (701/5)
Bu kanlu gözde eser var mı uyhudan kanı

Sıfâtı nâzük ü şîrîndür agzuñuñ lîkin (701/6)
Dilüme getüremezem bu râz-ı penhânı

Saçuñ hevâsına virdi_Ahmedî göñül gör kim (701/7)
Ne müşkil işe heves kıldı bu perîşânî

702
Ne rûşen şem[c]dür yüzüñ ki tâbı (702/1)
Yahar pervâne bigi âfitâbı

Ne şîrîn bislemiş Hak cân içinde (702/2)
Leb-i la[c]luñdagı dürr-i hoş-âbı

Zi nâzük söz ki agzuñuñ nişânı (702/3)
Soranuñ len terânîdür cevâbı

Yire bir nem düşer-ise lebüñden (702/4)
Kamu Âb-ı Hayât ide türâbı

Saçuñ çîni ki kuldur aña [c]anber (702/5)
Ciger-huñ eylemişdür müşg-i nâbı

Gözüm zülfüñ sevâdın gözler-iken (702/6)
Tolaşdı dâma miskîn mürg-i âbı

Dönicek Ka[c]beye cân kaşuñ aña (702/7)
Benem Kıbleñ diyü ider hitâbı

Halâl olsun kanum gözüñe gerçi (702/8)
Haram itdi_ol baña ârâm u h[w]âbı

Yanardı Ahmedî âhı-y-la [c]âlem (702/9)
Gözinden olmasa-y-dı feth-i bâbı

703
Ne düzmiş Hak bu zülf ü hatt u hâli (703/1)
Ki olmaz fitneden bir lahza hâlî

Sözi kej düşe ol bârîk-bînüñ (703/2)
Ki kaşlaruña beñzede hilâli

Yüzüñe gün t eşebbüh ider-imiş (703/3)
Gurûr-ıla olur devlet zevâli

Kazâ gamzeñ bigi atmaya bir oh (703/4)
Gözüñ kaşlar kemânını kuralı

Yañaguña ne hüsni-y-le_öykine gül (703/5)
Hayâ ehli nice_ider bu hayâli

Lebüñden bûse isdeyen cevâbı (703/6)
Acıdur gerçi şîrîndür süvâli

Yüzüñe vâlihem zülfüñe hayrân (703/7)
N’ider gör baña eyâm u leyâli

Ne gûher nazmıdur la[c]lüñde Yâ-Rab (703/8)
Ki_erir su bigi odından le’âli

Senüñ [c]ışkuñ gerekdür Ahmedîye (703/9)
Dahı bârî n’ider ol mülki mâlı

704
Niçe kim zikr ide dilüm sen ayı (704/1)
Sözüme [c]âşık olur biñ Senâyî

Yüzüñ tâbından ay bigi eriye (704/2)
Güneş görür olur-ısa sen ayı

Olur biñ yılca bir lahza firâkuñ (704/3)
Nice_ola pes anuñ fikr it senâyı

Firâkuñ çengi urdı cânuma zahm (704/4)
[c]Aceb midür bu nâlem olsa nâyî

Sen ayı Kıble ide kendüzine (704/5)
Güneş bigi bulam diyen sen ayı

Dimeye Ahmedî vây eyle kim nây (704/6)
Gamuñ boynından anuñ kesse nâyı

705
Niçe ki göre gözlerüm ol serv-i revâni (705/1)
Yolında revân ider anuñ rûh u revânı

Yâr-ıçun olur cân u cihân olsa gereklü (705/2)
Bârî dahı n’iderler eyit cân u cihânı

Her şâm u seher âh iderem ^{c}ışkuñ odından (705/3)
Rengi felegün anuñ-ıçun oldı duhânı

Dirler kim ola îmin anuñ fîtne gözinden (705/4)
Kim bula bu câœû-yı siyeh-ilden emânı

Cân kaşuñı gördükçe kazâ ohın atarken (705/5)
Dir ne kader-endâz-durur gör bu kemânı

Agzuñ-ıla saçuñ sıfatın şerh idemezem (705/6)
Ki_ol uzadı kıssadur u bu râz-ı nihânı

Çün Ahmedi ider yüzüñüñ vasfını rûşen (705/7)
Her kim işide dir ki zi hoş-rengi-i ma^{c}ânî

706
Ne-durur la^{c}l ü yâkût-ı revân mey (706/1)
Ne-durur kuvvet ü kût-ı revân mey

Virür biñ derde bî-dârû şifâ mey (706/2)
İder sad-sâle pîri nev-cüvân mey

Mey içgil kim seni bir katre-y-iseñ (706/3)
İde bir demde bahr-ı bî-kerân mey

İder bir cür^{c}ası güncişki sîrmürg (706/4)
Nite kim gürbeyi şîr-i jiyân mey

Mey-i gül-rengi nûş eyle kim ide (706/5)
Za^{c}afrânî yüzüñi ergavân mey

Elüñe-al câmı nergis bigi itsün (706/6)
Benefşe-vâr sini ser-girân mey

Saña senlik belâ oldı mey iç kim (706/7)
Seni kurtara senden bir zamân mey

Bu ^{c}akl âfet-durur cânuña virür (706/8)
Bu âfetden saña emn ü emân mey

Nihân olsa_Ahmedî her-dem içerdi (706/9)
Velî mümkin degül ki_ola mihân mey

707
Niçe bir şem^{c} bigi oda yaha yâr beni (707/1)
Niçe bir ney bigi ol iñilede zâr beni

Kılmadı derdüme tîmâr iñildüm işidüp (707/2)
Ol ki biñ mihmet-ile eyledi bîmâr beni

Yâr agyâr-ıla hem-sohbet ü ben andan ırah (707/3)
Ne ^{c}aceb yahar-ısa gayret-ile ^{c}âr beni

Şöyle inceldi eridi ten ü cân derdi-y-ile (707/4)
Söylemezsem göremez cehd-ile deyyâr beni

Müşgi dâmı saçuñuñ dâne-i ^{c}anber saçuban (707/5)
İtdi ol çâh-ı zenâhdâna giriftâr beni

Gamzen aldı dil ü dini dahı olmaz sâkin (707/6)
Bilmezsem kim n'ireden buldı bu hûn-h^{w}âr beni

Kılca cân-ıdı yüz' üsitne yoluñda sürinen (707/7)
Fürkatüñ eyledi andan dahı bîzâr beni

Yâr ^{c}ışkı dahı artar dil ü cânumda benüm (707/8)
Niçe kim ta^{c}ne taşı-y-la atar agyâr beni

Ahmedî yâr ide sini nüvâziş bir gün (707/9)
Dime kim böyle koya zâr u dil âzâr beni

708
Nedür hûrşîœ-i tâbândur yañagı (708/1)
Nite kim âb-ı hayvândur dudagı

Cihânda komadı hergiz göñül kim (708/2)
Belâya salmadı_anuñ zülfi bâgı

Gözüñ gâretle_ider câna hasâret (708/3)
Kimesne görmedi bu resme yagı

İde düşmen terahhum görür-ise (708/4)
İçümde ^{c}ışkuñ odından bu dâgı

İner yüz seyl her bir kirpügümden (708/5)
Söyündürmez içümdeki ocagı

Seni_isdeyü gözüm toldurdı kanı (708/6)
Yüz' üstine sürinü her bucagı

Nesîm ü nev-bahâr u ebr-i ney-sân (708/7)
Bizedi uş gül ü reyhânla bâgı

Hezârân şem^{c}-i rûşen almış ele (708/8)
Çemende agacuñ her bir budagı

Çemen ger rûşen-ise ne ^{c}aceb kim (708/9)
Elinde lâlenüñ yanar çirâgı

Delgüseñ nergis-ile lâleden kem (708/10)

Elüñden komagıl bir dem ayâgı

Ferâmûş it mey-ile kendüñi kim (708/11)
Bulasın kamu kaygudan ferâgı

Bahâr u bâg u Sultân Mîr Sülmân (708/12)
İ Hak pây-ende dutgıl sen bu çagı

Gice gündüz yazar kâgıdda medhin (708/13)
Bu-durur Ahmedînüñ karası-agı

709
Hicrânuñ odından yüregüm karara yandı (709/1)
Ayrulıguñ-ıla cigerüm kana boyandı

Cân fürkatüñüñ derdi-y-ile düşüp ölürdi (709/2)
Lîkin girü vasluñuñ ümîœi-y-le tayandı

Ger karara yana ne ^{c}aceb lâle bigi_ol kim (709/3)
Sinüñ bigi gül yüzlü firâkı-y-la karandı

Göñlüme didüm olma saçı bendine fitne (709/4)
Dîvâne olan kişi nice işide pendi

İrişdi yakiñ Hızr bigi Âb-ı hayâta (709/5)
Her kişi ki bir kez lebüñüñ kandına kandı

Zülfüñ hevese kıldı perîşân beni yâ-Rab (709/6)
Kim düzdi göñül boynına halka bu kemendi

Şîrîn lebüñi zikr ideli Ahmedî anuñ (709/7)
Her kanda ki söyler hacil itdi sözi kandı

710
Her ayda gerçi bir kez bedr olur ay (710/1)
Yüzüñ bedr uş senüñ yıl on iki ay

Yüzüñ şavkından irdi güne lerze (710/2)
Kaşuñ ^{c}ışkından oldı zâr u zerd ay

Kemânı bî-gümân hûnî gözüñüñ (710/3)
Kaza ohın atar peyveste zî yay

Saçuñı göricek hayrân kalur ^{c}akl (710/4)
Yüzüñi añıcak rûşen olur rây

Vücûdumda eser yoh senden ayru (710/5)
Sen olmışsın bu varlıgum ser-â-pây

Firâkuñ çengine düşeli âhum (710/6)

Yile virdi bu ^{c}ömri şöyle kim nây

Yüzi vasfında gözi Ahmedînüñ (710/7)
Hoş u rengîndür ü hub u dil-ârây

711
Kim kamusı nesnenüñ iy düst gayreti (711/1)
Hüsnüñ-durur hemîn ki anuñ yoh nihâyeti

Kim zühre didi yüzüñe kim güneş kim ay (711/2)
Nûruñ bilinemez müteşâbihdir âyeti

Sevdâsı zülfüñüñ neler itdi bu göñlüme (711/3)
Kime diyem ^{c}aceb bu perîşân hikâyeti

Cânına râhat eyleye ^{c}ışkuñ ^{c}anâsını (711/4)
^{c}Âşık ki yârdan umar ola ^{c}inâyeti

Senden senüñ belâna umam ^{c}âfiyet velî (711/5)
Hâşâ ki messeni diyü kılam şikâyeti

Çün gayr yoh-durur kamu sensin ^{c}ale'l-yakîn (711/6)
Pes kim-durur tolu bu dil ü cân vilâyeti

Sabr ider uş hamiyyet idüp cevre Ahmedî (711/7)
Yâruñ ola diyü baña bir gün himâyeti

712
Var mı cefâ ki cânuma ol yâr itmedi (712/1)
Yâ cevr var mı kim baña dil-dâr itmedi

Göñlüme âl-ıla ol iş itdi ela gözi (712/2)
Kim anı hîç zâlim-i hûn-h^{w}âr itmedi

Gözleri zâr itdi-se cânları ne ^{c}aceb (712/3)
Devr-i kamerde fitne bigi zâr itmedi

Saçı kemendi ki_oldı kamu cânlara belâ (712/4)
Var mı göñül ki anı giriftâr itmedi

Yâruñ yolında yüzini hâk itdi Ahmedî (712/5)
Lîkin idem didügin aña yâr itmedi

Rencûr düşdüm ü baña dermân bulınmadı (712/6)
Bîmâr oldum u baña tîmâr itmedi

713
Her kim göre bir lahzâ sen zülf-i perîşânı (713/1)
Yâœına getürmeye ol sünbül ü reyhânı

Cânân-ı cihân sensin cân gül-şenidür yüzüñ (713/2)
Cân kadrini ol bilür kim saña virür cânı

Câœû gözüñ efsûnı cânlara belâ ider (713/3)
La^{c}lüñ ide bu derde ider-ise dermânı

Katında dudaguñuñ hâlüñi gören dir kim (713/4)
Zî Hızr ki_ider menzil ser-çeşme-i hayvânı

^{c}Işkı ol leb-i dendânuñ uş bende düşüpdür (713/5)
Hem la^{c}l-i Bedahşânı hem lü'lü-yi ^{c}ummânı

Gamzeñ ohın irgürdi kaşuñ yayı cânuma (713/6)
İnanmaz-ısañ uş gör bagrumdagı peykânı

Diler ki hayâlüñi göre gözüm uyhuda (713/7)
^{c}Işkuña düşen gözde uyhu eseri kanı

Gözüñ niçe ide zulmı devrinde bu sultânuñ (713/8)
Kim ^{c}adli unutdurdı Kesrî vü Süleymânı

Ol şâh ki harb olsa bir darb-ıla düşürür (713/9)
Biñ Rüstem ü Destânı biñ Sâm u Nerîmânı

Çâker ide dilerse der-gâhına Behrâmı (713/10)
Der-bân kıla dilerse eyvânına Keyvânı

Ger Ahmedi agzından vasfnı işide-y-di (713/11)
Hâkâni unıda-y-dı kendüyi vü Hâkânı

714
Yüregi yara urur gamzeñ ohınuñ seheri (714/1)
Bes nedendür bu kamu nâle vü âh seherî

Virdi dirler sehere yañaguñuñ nûrı zıyâ (714/2)
Her gice bu heves-ile gözedürem seheri

Züflüñe kıldı güzeh vakt-i seher bâœ-ı bahâr (714/3)
Lâ-cerem yiryüzin ihyâ ider anuñ eseri

Eriye oddan eger görür-ise dürr-i ^{c}Aden (714/4)
La^{c}lüñüñ dürci içindeki bu silk-i güheri

Zülfüñüñ ^{c}ukdesidür silsile-i cân u hıreœ (714/5)
Gözüñüñ ^{c}işvesidür fitne-i devr-i kameri

Baña sevdâsı saçuñuñ ne perîşânlıg ider (714/6)
Her gice sorma uzar söz dir-isem bu haberi

^{c}Ayb itme yoluña kıldum-ısa cân fidî (714/7)

^{c}Âşık olan kişinüñ dahı ne var mâ-hazarı

Cigeri rengi ahar gözlerümüñ yaşı meger (714/8)
Gamzeñün ohı girü yardı bu başlu cigeri

Ahmedîden lebüñüñ vasfın işitse tûtî (714/9)
Dahı zevkinden anuñ añmaya hergiz şekeri

715
Yüzüñi bir dahı görmek baña olur-ısa rûzî (715/1)
Virüp şükr-âne cân idem Hakuñ şükrin şebân-rûzî

Cemâlüñi göremezem hayâlüñ görmege düşde (715/2)
Gözüme uyhu gelürse zi bih-rûzî zi pîrûzi

Göñül kim zülfüñe düşer Berât-ı n'eyler ü Kadri (715/3)
Kişi kim yüzüñi görer n'ider ^{c}îd-ile nev-rûzı

Yir ü gök ay u gün rûşen yüzüñ nûrından olmışdur (715/4)
Hak itsün dâyima tâbân bu şem^c-i ^{c}âlem-efrûzı

Yahıldum ^{c}ışkuñ odına nite kim şem^c bu müşkil (715/5)
Ki_işitmedüñ ki ney bigi nice iñler bu dil-sûzı

Ayaguñ basdugı yire anuñ-çun yüz sürirem kim (715/6)
Gözüme sürmeden yigdür senüñ ayaguñuñ tozı

Anuñ-çun Ahmedî sözde bu resme hoş-nefes oldı (715/7)
Kim micmer bigi derdüñden içindedir anuñ sûzı

716
Yüzüñ mukâbili bir gül çemende bulına mı (716/1)
Dişüñ muşâbihi bir dür ^{c}Âden'de bulına mı

Lebüñ letâfeti dutgıl ki goncada bulına (716/2)
Tenüñ tarâveti hergiz semende bulına mı

Kaşuñ sevâdına ^{c}anber bulınsa deryâda (716/3)
Saçuñ kohusına nâfe Hotende bulına mı

Cihân senüñ nefesüñden hayât buldı ^{c}aceb (716/4)
Bu yümn-ile nefes iy cân Yemende bulına mı

Göñül kim ide perîşân saçuñ hevâsı anı (716/5)
Dahı karâr-ıla sabr aña tende bulına mı

Belâya dâm-durur zülfüñüñ kemendi senüñ (716/6)
Tolaşmamış göñül işbu kemende bulına mı

Egerçi teşne-durur mürg-i cân lebüñe ^{c}aceb (716/7)

Bir Ahmedî bigi tûtî bu kanda bulına mı

717
Yüzüñi kim gördi kim ol zâr u hayrân olmadı (717/1)
Zülfüñe kim virdi göñlin ki_ol perîşân olmadı

Var-durur her rence dermân u kamu derde devâ (717/2)
Lîki bu derdüme binüm hîç dermân olmadı

Zülfüñüñ sevdâsı-y-ıla işbu dîvâne göñül (717/3)
Bende düşdi biñ kez ü bir kez peşîmân olmadı

Züflüñi dâm eylemiş gamzeñ dil ü cân almaga (717/4)
Böyle pür-dil dünyada câœû-yı fettân olmadı

Gözüñ ü yüzüñ bigi nergisle gül açılmadı (717/5)
Dişüñ-ile_agzuñ bigi yâkût-ı mercân olmadı

Niçe kim deryâ-yı Kulzüm cûş idüp urdı mevc (717/6)
Ahmedînüñ yaşı bigi bahr-ı ^{c}Ummân olmadı

Gerçi kim oldı Süleymân ins ü cinne pâdişâh (717/7)
Lîki cûdı-y-la sehâda Mîr Sülmân olmadı

718
Yüregi gamzeñ ohı yara düşdi (718/1)
Zi oh ki_agyârı kodı yâra düşdi

Ne merhem assı_ile zahmuma çün kim (718/2)
Yüregüme biñ ohdan yara düşdi

Saçı dâmına göñül düşme didüm (718/3)
Çü takdîr ol-ıdı nâ-çâra düşdi

Ne kohu tuydı zülfüñden sabâ kim (718/4)
Anuñ-çun müşg bigi âvâra düşdi

N’ola kaddüñ bigiyem dir-ise serv (718/5)
Tavîlü’l-kâmedür pindâra düşdi

Tenüñ-çün nerm-terdür perniyândan (718/6)
Yüregüñ nişe seng-i hâra düşdi

Gözüñe fitnedür göñli_Ahmedînüñ (718/7)
Vây anı ne belâ hûn-h^{w}âra düşdi

719
Yoluñuñ tozına bu teşne-lebüñ eşvâkı (719/1)
Niçe ki_idile hikâyet girü kalur bâkî

Şem^c bigi gice sûzumı gören taña kalur (719/2)
Gör neye ugradı bu hasta-i dil-müştâkı

Yüzi nev-rûz digil gamzeñe kim zulmı kosun (719/3)
Niçe mekr-ile muhayyer ide ol ^{c}uşşâkı

Kaşuñuñ tâkına dönderdi niyâz-ıla yüzin (719/4)
Aña mihrâb kim itdi bu mu^{c}anber tâkı

^{c}Ömr oldur ki_oturup yâr-ıla mey nûş idüben (719/5)
Boynına heykel idesin elüñi ve’l-bâkî

Câm-durur cânı ^{c}azîz iden ü ^{c}ömri şîrîn (719/6)
Hâsa kim suna anı saña şeker-leb sâkî

Ahmedînüñ yazusı olalı hâl ü ruh u zülf (719/7)
Nakş cândur tolu defterlerinüñ evrâkı

Şarkdan garba degin dutdı gözüm etrâfı (719/8)
Net kim şâh-ı cihân ucdan uca âfâkı

Mîr Sülmân-ı Süleymân-dil ü Yûsuf-ruh kim (719/9)
Râzık anuñ eli-le kısmet ider erzâkı

720
Hazândur bâœeye it çâre-sâzı (720/1)
Getürd’ aray dürlü dürlü sâzı

Otururken ^{c}Irak u Isfahânda (720/2)
Tavâf it her nefesde sen Hicâzı

Çü Cem câm eyle nûş encâmı añma (720/3)
Kimesne bilmedi bilmez bu râzı

Diyen kim rahmet ehl-i tâ^{c}atuñdur (720/4)
Didügi söz degül-durur mecâzî

Niyâz isder Hak itdügüñi itgil (720/5)
Velîkin kesmegül andan niyâzı

Mey arıdur teni zerk u riyâdan (720/6)
Sürer kanda var-ısa hırs u âzı

Çü bilür Ahmedî fazlını Hakkuñ (720/7)
Neye_olsun meyden anuñ ihtirâzı

721
Kime kim ^{c}ışkuñ olursa emânı (721/1)
Bula varlıh belâsından emânı

Gözüñ kaşuñ urur câna cerâhat (721/2)
Aña kim virdi bu tîr ü kemânı

Kalem kıla ısırup barmagını (721/3)
Görürse yüzüñüñ nakşını Mânî

Kaşuñ mihrâbına yüz dutdı ol kim (721/4)
Döne bir andan ol kejdür gümânı

Döyemez ^{c}ışkuña göñül ne çâre (721/5)
Döner degül kazâ-yı âsümânî

Gözüñ cânlara kasd iderse n'ola (721/6)
Bu yolda olanuñ yohdur zamânı

Hoş eydür Ahmedî vasfın yüzüñüñ (721/7)
Kim ol-durur hakayık tercümânı

722
Taña kaldı kamer yüzüñ göreli (722/1)
İder ^{c}ışkuñ güne dürlü zevâli

Saçuñ bir kıl-ıla cân mülkin aldı (722/2)
Gözüñ alı göñül mülkin alalı

Cemâlüñi gözümde isderem ben (722/3)
"Yagûsu'l-bahre men talbe'le'âlî"

Baña dirler belâdur ^{c}ışkı terk it (722/4)
Kimesne işide mi bu muhâli

Saçuñ vasfında söz olur mutavves (722/5)
Gözüñ şerhinde mahv olur mecâli

Hemîn sensin dilegi Ahmedînüñ (722/6)
"Minallâhi'l-müheymin zî'l-celâlî"

723
Ne müşkil ^{c}ilmdür ^{c}ışkuñ kitâbı (723/1)
Ki irmez faysala faslı vü bâbı

Eger dânişde Bü Reyhân olursa (723/2)
Kalur hayrân ohıyan bu kitâbı

Nice döye yüzüñ tâbına cân (723/3)
Ki bir zerre dutar ol âfitâbı

Gözüm ^{c}aksin cemâlüñüñ görem dir (723/4)
Su içinde zi miskîn mürg-i âbı

Süvâl-i bûse şîrîndür lebüñden (723/5)
Acıdur len terânîden cevâbı

Dilerem sabr-ıla_idem çâre ^{c}ışka (723/6)
Ki ^{c}akluñ yohdur anuñ-ıla tâbı

Nedür ^{c}ışkı-y-la gördüm sabr hâlin (723/7)
"Radiytün min ganîmtin bi'l-iyâbi"

Ay u gün u kevâkib yüzin örte (723/8)
Yüzüñ ger götürür-ise nikâbı

Döye-y-di Ahmedî cevr ü cefâya (723/9)
Cefâ vü cevrüñ olsa-y-dı hisâbı

724
Böyle şîrîn dudaguñ iy ^{c}acebâ cân ola mı (724/1)
Yâ leb-i kevser ü yâ çeşme-i hayvân ola mı

Yañaguñ şem^{c}ine beñzer ola mı şems-i felek (724/2)
Ten ü endâmuña hem-tâ meh-i tâbân ola mı

Sen güneşsin ü bizüz ayaguñ altındagı hâk (724/3)
Güneşüñ hâke nazar kıldugı noksân ola mı

Dert-mend itdi beni fitne gözüñ ^{c}işveleri (724/4)
Dudagundan ^{c}acebâ derdüme dermân ola mı

Yüregüm başı bigi sûziş-i âteş yohdur (724/5)
Gözlerüm yaşı bigi cûşiş-i ^{c}ummân ola mı

Gözlerüñden diler-imiş ki emân bula göñül (724/6)
Zâlimüñ kimseye rahm itdügi imkân ola mı

Olmüselsel saçuñuñ bendine düşenlerden (724/7)
Ahmedî bigi ^{c}aceb kimse perîşân ola mı

Gözlerüñden diler-imiş ki emân bula göñül (724/8)
Zâlimüñ kimseye rahm itdügü imkân ola mı

Ol müselsel saçuñuñ bendine düşenlerden (724/9)
Ahmedî bigi ^{c}aceb kimse perîşân ola mı

725
Saña göñül virenüñ n'ola hâli (725/1)
Belâ vü derd ü renc ü bî-mecâli

Getürdi ^{c}ışkuñ uş aya mehâkı (725/2)
İrürdi mihrüñ uş mihre zevâli

Giceler hâlümi kılur perîşân (725/3)
Saçun fikri “feyâ” tûlü’l-leyâli”

Kıyâmet güni-durur bu gicenüñ (725/4)
Belâsına kimüñ var ihtimâli

Medâr it kim felek sâkin olupdur (725/5)
Müsahhardur kevâkib gör bu hâli

Horûs-ı ^{c}arşa Yâ-Rab n’oldı_ola kim(725/6)
Horûs üninden oldı şehr hâli

Diye lillâhi derrüh Ahmedîye (725/8)
İşitse rûh-ı Selmân bu makâlî

726
Senüñ gözüñ-durur bir Türk-i cengî (726/1)
Ki cânları yahar anuñ haœengi

Ne gevherdür senüñ agzuñ ^{c}aceb kim (726/2)
Biri biñ câna bulınmaz zi tengî

Lebüñdedür hayâlüñ şavk u zevki (726/3)
Gözüñdedür bahâruñ bûy u rengi

Eser itmez senüñ göñlüñe gerçi (726/4)
Getürür gözlerümüñ yaşı sengi

Bu kamu lutf-ıla nişe unıtmaz (726/5)
Bu âhû gözlerüñ hû-yı pelengi

Gözüñ biñ urur u bir rahm itmez (726/6)
Bu zâlim nirede_ögrendi bu yengi

Âşinâyi yine bî-gâne diler kıla özüñ (726/7)
Kişi oldur ki özine h^{w}îş ide bî-gâneleri

Zülfüñüñ zulmı-y-ıla yıhma göñül mülkini kim (726/8)
Şeh gerek ^{c}adl-ile ma^{c}mûr ide vîrâneleri

Zülfüñüñ tâbı ne gam yahdı-sa halkı oda (726/9)
N’ola ger şu^{c}lesi şem^{c}üñ yaha pervâneleri

Toludur fitne kamer devri vü tahkîk bu kim (726/10)
Gözüñ efsûn ider bu kamu efsâneleri

Ahmedî la^{c}l-i lebüñ dürcini vasf idicegez (726/11)
Derc ider defterine nazm-ıla dür-dâneleri

729

Kandadur ol şarâb-ı reyhânî (729/1)
Ki begenmez gül-ile reyhânı

Râhat-ı rûhdur sebeb bu ola (729/2)
Ki diler rûh u ^{c}akl u dil anı

Cân u dil derdidür bu sabr-ıla hûş (729/3)
Bâdedür bâde varsa dermânı

Kehrübâya eger irişür-ise (729/4)
Düzede anı la^{c}l-i rümmânî

Nice ümmü'l-habâyis oldı adı (729/5)
Çün riyâdan arıdur ol cânı

Mey-i reyhânı oldı râhat-ı cân (729/6)
Hâsa ki_ola harîf-i rûhânî

Ahmedî gey sahın ki peymâne (729/7)
Sımasun itdügüñ bu peymânı

730
Gel iy ay u günüñ şem^{c} ü çirâgı (730/1)
Gel iy yir ü gögüñ gül-zâr u bâgı

Yüzüñledür münevver ^{c}akl gözi (730/2)
Saçuñladur mu^{c}attar cân dimâgı

Yolına her hamında biñ dil ü cân (730/3)
Sabâ çözerse zülfüñdeki bâgı

Yüzüñ şavkı-y-ıladur gonca dil-teng (730/4)
Senüñ derdüñledür lâle dâgı

Iragam senden ü ^{c}âşık olanuñ (730/5)
Ber-â-berdür yahını vü ıragı

Makâm idüp-durur göñlümi ^{c}ışkuñ (730/6)
Ki vîrâne olur gencüñ duragı

Seni dir Ahmedî kim sini seven (730/7)
Gerek dünyâ vü ^{c}ukbâdan ferâgı

731
Gözüñ çekmiş-durur müşgîn kemânı (731/1)
Ki_ura gamze_ohı-y-ıla çeşm ü cânı

Lebüñüñ vasfıdur şîrîn-^{c}ibâret (731/2)
Yüzüñüñ şerhidür rengîn-ma^{c}ânî

Diler cân göre agzun noktasını (731/3)
Nice göre kişi râz-ı nihânı

Didüm kim kurtaram cân göz yaşından (731/4)
Nice_ide kişi kişi bahr-ı bî-kerânı

Cemâlüñden hayâle kânı^c oldum (731/5)
Velî bu yaşlu göze uyhu kanı

Ayagı tozına cân virdüm olmaz (731/6)
^{c}Azîz alon n’ider h^{w}âr armagânı

Hoş ider Ahmedî vasfın yüzüñüñ (731/7)
Ki zîbâ bilür ol ^{c}ilm-i m a^{c}nî

732

Subh-dem oldı tur örü sâki-i ferhunde-pay (732/1)
Kim revâ degül ölü bigi yatasın vakt-i m ey

^{c}Akl u hûş âfet-durur ol âfeti gidermege (732/2)
Nûş eyle câm-ı bâde gûş eyle çeng ü ney

Yâr-ıla bizüm aramuzda varlıhdur hicâb (732/3)
Bu hicâbı aradan gidermez illâ câm-ı mey

Derd var-iken yavuzdur çekdügüñ derd-i humâr (732/4)
Bâde varken bâda virmek ^{c}ömrüñi olmaya key

Hâşa kim diye muharremdür recebde câm-ı la^{c}l (732/5)
Sinüñ-ile kim rebî^c olur yüzüñden mâh-ı dey

Ol kadar mihrüñ şarâbın nûş ider gündüz güneş (732/6)
Kim yürek bigi_imtilândan ider her gece kay

Şâh hâzırdur bi-hamdi’llâh hengâm-ı sabûh (732/7)
“A^{c}tıña ke’sen mine’r-râhü’l-^{c}akîkın yâ subay”

Ahmedî itdi cihânda tayya Selmân defterin (732/8)
Şöyle ki_itdi Mîr Sülmân Hâtemüñ adını tay

Dîn ü devlet milk ü millet anuñ-ıla oldı kıvâm (732/9)
Kâyim itsün memleketde anı ol Kayyûm-i Hayy

ZEYİLLER

1

Her nireye kim ider-isem nazar (Z1/1)
Sen görünürsin zihî nûr-ı basar

Senden artuh seni görür gözüm (Z1/2)
Bes neyi görsün dahı ehl-i nazar

Evvel âhir zâhir ü bâtın ol an (Z1/3)
Gayr olmadugına hüccet yiter

Dahı yirde ger ola-y-ıdı vücûd (Z1/4)
Küntü ve sem^{c}an ola-y-ıdı haber

Nûr ayruh ^{c}ayn-ı şems ayruh diyen (Z1/5)
Kör-durur yoh anda görmekden eser

Gözgüdeki sûret-i nâzır hemîn (Z1/6)
Bir-durur iki görür anı beşer

Şahs sâye iki degül bir-durur (Z1/7)
Gökdekidür suda görinen kamer

Bir yüzi yüz gösterür yüz âyine (Z1/8)
Zâti birdür lîki çoh görür suver

Gör hayâl oynayanuñ lu^{c}betlerin (Z1/9)
Dürlü dürlü nicesi gelür gider

Cümlesinüñ varlıgı ol aradan (Z1/10)
Ki_anda vahdetdür bilâ-şek mu^{c}teber

Ahmedî keşf itdi vahdet sırrını (Z1/11)
Gayb nûrın gören olur dîde-ver

2 Ünv.
Bahâr irdi yine ferhunde-demdür (Z2/1)
Çemen bülbül üninden pür-nagamdur

Sun iy sâkî mey-i kevser-mizâcı (Z2/2)
Bu demde kim cihân Bâg-ı İremdür

Meyüñ bil hürmetin câmı ögüt tut (Z2/3)
Ki bu hâk-i Key ü ol hûn-ı Cemdür

Bu dürlü yazular berg-i hazânda (Z2/4)
Ohursañ kamu tevhîde beyândur

Yazın yaprahda ayruhdur bu hattı (Z2/5)
Sen anı sanma kim bâd-ı hazândur

Ayâg al ele bu gün yarını ko (Z2/6)
Cihânı çün bilürsin ne cihândur

Bu gün vir Ahmedî dadını ^{c}ömrüñ (Z2/7)
Ki yarın hâl n'olısar gümândur

Cihân bir dürr-i gevherdür gözüñden(Z2/8)
^{c}Aceb tab^{c}uñ ne bahr-ı bî-kerândur

3 B.U
İçümde âteş ü gözümde nem var (Z3/1)
Cihânda huşk u terden dahı nem var

Vücûdum varlıgum kamusı sensin (Z3/2)
Çü sen varsın baña dahı ne hem-var

Baña- hûn-ı ciger h^{w}ân-ı ferahdur (Z3/3)
Nice ki_elüñde sinüñ câm-ı Cem var

Baña n'iderse itsün gözlerüñ kim (Z3/4)
Belâ var-ısa bende sabrı hem var

Irah senden oluram derd-ile zâr (Z3/5)
Lebüñde gerçi kim her derde em var

Emel çün saña bagladı cihânda (Z3/6)
Eyit dahı Ahmedîye ne elem var

4 B.U
Bu resme var mı bir mahbûb-hub u nâzük ü dil-ber (Z4/1)
Gözi ala yüzi lâle saçı reyhan boyı ^{c}ar^{c}ar

Degül alnuñ-ıla zülfüñ lebüñ ü yañaguñ misli (Z4/2)
Meh-i bedr ü şeb-i kadr ü mey-i sâfî gül-i ahmer

Melekler hûr u ins ü cin ruh u zülf ü leb ü gamzeñ (Z4/3)
Görüben oldılar hayrân u zâr u vâlih ü muztar

Bu ne ma^{c}nî bu ne sûret bu ne âyet bu ne sûre (Z4/4)
Teni fecr ü saçı leyl ü yüzi şems ü lebi kevser

Yañaguñla cebînüñde dahı zülf ü gözüñde_olmış (Z4/5)
¥iyâ rûşen safâ zâhir cefâmut gam ^{c}anâ muzmer

Letâfetde leb ü dendân u hatt u hâlüñ olmışdur (Z4/6)
Biri la^{c}l ü biri lü'l biri müşg ü biri ^{c}anber

Yañaguñ agzuñ u dişüñ tutaguñ vasfı-la olur (Z4/7)
Beyân rengîn ü söz şîrîn ^{c}ibâret hûb u ma^{c}nâ ter

Hevân u mihrüñ ü ^{c}ışkuñ vefâñ olmış-durur baña (Z4/8)
Ten ü cân u reg ü kan u dil ü dîn-ile ^{c}akl u ser

Diyem cevr ü cefâ vü derdi ü kahruña ki sabr-ıla (Z4/9)
Ola kan müşg ü katre dür taşı yâkût u yâ şekker

Firâkuñda tenüm cânum kanum u yüregüm olmış (Z4/10)
Biri hâk ü biri bâd u biri âb u biri âzer

Gözüñ gamzeñ saçuñ zülfüñ belâsı-y-ıla olmışdur (Z4/11)
Göñül mahzûn ciger pür-hûn gözüm Ceyhûn kadüm çenber

N'ola hicrüñde ger yanam eriyem göyinem söynem (Z4/12)
Ki ten ^{c}ûd oldı cân şem^c ü ciger kânûn yüzüñ micmer

Lebüñüñ fikr ü zikri dahı şavkı Ahmedînüñ uş (Z4/13)
Revân itdi sözin pâk latîf ü hûb u cân-perver

Sözi zülfüñ lebüñ yüzüñ dişüñ oldugı-çun toldı (Z4/14)
Meşâm uş müşg agzında basar nûr u kulah gevher

Degül ayruh bigi_evvel nazm u nesr ü lafz u ma^{c}nîde (Z4/15)
Beyân kâsır zebân fâtir ^{c}ibâret künd dehen ebter

5 B.U
Egerçi Yûsuf-ı Mısrî kamu güzelden a^{c}lâdur (Z5/1)
Senüñ hüsnüñ bu gün andan hezârân dürlü evlâdur

Yañaguñ alını gör kim ne âl itmiş-durur Hâlik (Z5/2)
Döker birbirinüñ kanın işigüñ katı gavgadur

Namâz-durur u tesbîh baña ^{c}ışkuñ-durur iy şâhum (Z5/3)
Kaşun mihrâbına tapmah bu gün zühd-ile takvâdur

Hatâdur dir-ise zâhid benüm efgânuma gelsün (Z5/4)
Ohusın hattı yüzüñde yazılmış aña fetvâdur

Vefâ ummag-ıla ^{c}ömrüm geçiser zâyi^c iy dil-ber (Z5/5)
Visâlüñden baña hâsıl hemân rûz-ı temennâdur

Cefâyı başdan aşurma senüñ-ıçun rahm it (Z5/6)
Egerçi kim vefâ kılmah cemâl ıssına kaydadur

Olurdı Ahmedî cânâ seni avlaya halvetde (Z5/7)
Göñül eydür aña dek dur saña bu sad-ı ^{c}ankâdur

6 B.U
İy sanem sevdâ-yı ^{c}ışkuñ göñlümi gam-gîn ider (Z6/1)
Bagruma zahm urmaga tîr-i hadengüñ kîn ider

Şâh öñinde ger piyâde olur-ısam gam degül (Z6/2)
Kim piyâle başa varsa şeh anı ferzîn ider

^{c}Âlemi baştan başa pür-şûr u şer fitne kılur (Z6/3)
Her kaçan kim sihr-ile fettân kaşını çîn ider

Lâle bigi bagruma ben nice tag urmayayım (Z6/4)
Kraşumuzda müdde^{c}îler sohbetin tezyîn ider

Nideyim kılmaz terahhum baña ol gonca-leb (Z6/5)
Ebr-i nîsân bigi uşda gözlerüm nem-gîn ider

Bilmezem nedür günâhum şol kara gözüñe kim (Z6/6)
Cânumı aldı göñülden uşda kasd-ı dîn ider

Tutaguñdan dökilün kand-ı mükerrer dil-ber (Z6/7)
Her kaçan kim leblerüñüñ Ahmedî şerhîn ider

7 B.U
Senden banâ ne gelse dil-ârâm hoş gelür (Z7/1)
Ger cevr ger tekellüf ü ikrâm hoş gelür

Agyâr elinden Âb-ı Hayât agudur baña (Z7/2)
Yârum sunarsa zehr tolu câm hoş gelür

Nâmûs u neng ü ^{c}ârı kamu bir yaña kodum (Z7/3)
Bildüm saña ki ^{c}âşık-ı bed-nâm hoş gelür

Mecmû^{c}-ı hüsnüñi zihi virmiş Çalab saña (Z7/4)
Her lahza bahdugumca ki baham hoş gelür

^{c}Işkuñ rümûzı çünki yazıla bu göñüle (Z7/5)
Evrâk-ı defteri oda yaham hoş gelür

Bî-çâre Ahmedî tudagundan zekât umar (Z7/6)
Zîrâ hemîşe kullara in^{c}âm hoş gelür

8 Ünv.
Yine sevdâyı göñül bir zülfe itmişdür heves (Z8/1)
Kim hevâsında olur bâd-ı sabâ müşgîn-nefes

Ben mi la^{c}lüñde vü yâhûd mahl-bendi hüsnüñüñ (Z8/2)
Şekkerîn-hurmâya düzmiş müşg ü ^{c}anberdür meges

Hüsn-i Şîrîn gül-şen-i cân-bahş-iken takdîri gör (Z8/3)
Anda Husrev gül-durur Ferhâd-ı miskîn hâr ü has

Âh kim bir kebkebe saldum göñül şeh-bâzını (Z8/4)
Bulımazam gerçi nâlemden dahupdur dem ceres

Müdde^{c}îlerden sahınsam şi^{c}rümi ^{c}ayb itme kîm (Z8/5)
Şerbetüñ olmaz safâsı üstine üşse meges

Nâye didüm yâr elinden halka feryâd eyleme (Z8/6)
Diñmesüñ zârılıgı anuñ ki tutmadı nefes

Ol ki tañ yili şeb-i zülfinde olur müşg-bîz (Z8/7)
Tañ mı ben anuñ hevâ-yı kaddine itsem heves

Ahmedî şîrîn gözüñdür düşüren hicrnuña (Z8/8)
Tûtiyi güftârıdur iden giriftâr-ı kafes

9 B.U
Banâ hışm eyleyüben agladur ol yâr dirîg (Z9/1)
Agladugum görüben şâd olur agyâr dirîg

Kirpügüñ birle gözüñ yenge bir oldugı sebeb (Z9/2)
Bu ki cân kasdın ider ol ki [c]ayyâr dirîg

Dâm-ı zülf-i siyehüñ hâlüñle gördügi-y-içün (Z9/3)
Mürg-i dil düşdi anuñ bendine kim aglar dirîg

Yine cân bülbülinüñ eyledügi nâle vü âh (Z9/4)
Bu ki kurb oldı anuñ güllerine hâr dirîg

Eyledi Ahmediyi künc-i melâmetde esîr (Z9/5)
Gelmedüñ görmege iy şûh-ı sitem-kâr dirîg

10 B.U

Şâhâ müselsel zülfüñüñ [c]ışkında mecnûn olmışam (Z10/1)
Göñlümi bir sevdâ-y-ıçun dâm-ı belâya salmışam

Cânum seni kılur heves sensüz olımaz bir nefes (Z10/2)
Ben bu cihânuñ dahı pes bir râhatına kalmışam

Bir sâ[c]atinde gicenüñ ârâm yohdur bende çün (Z10/3)
Zülfi kohusın dil-berüñ bâd-ı seherden almışam

İy hulkı hoş hüsni hasen sürme tapuñdan beni sen (Z10/4)
Zîrâ ki kullıguña ben yüz ragbet-ile gelmişem

Dirler baña kim Ahmedî bed-nâm u bî-[c]âr olmagıl (Z10/5)
Ben nâm u nengüñ şîşesin çohdan ki taşa çalmışam

11
Şol gümüş barmahlaruñdan sun berü câm içelüm (Z11/1)
Çünkü âhır ölürüz bârî ser-encâm içelüm

Niceler içmez bu gün dünyâ anı bir gün içer (Z11/2)
Çün [c]ömür bir sâ[c]at-imiş bâri eyyâm içelüm

Niceler hasret geçiser ma[c]şukına irmez eli (Z11/3)
Hele ben yârum ile hoş şâd u hoş kâm içelüm

Sûfinüñ zühdine bahma fâsikuñ fıskına hem (Z11/4)

Allahuñ adı Kerîmdür gel dil-ârâm içelüm

Ahmedînüñ maksûdı çün yâr-idi girdi ele (Z11/5)
Turmayalum bir sa[c]ât her subh ahşam içelüm

12 B.U
Kaçan [c]îş eylesem sensüz olur nûşum dem-â-dem dem (Z12/1)
Anuñ-çun oldı gözümden revân hicrüñde her dem dem

Nite kim şem[c]-i hicrüñde erirem yanuban oda (Z12/2)
Ne dirlik ol kişiye kim aña oldı mukassem sem

Yañaguñ la[c]lüñ üstinde añaram derleri dürrin (Z12/3)
Seherde çün görem düşmiş gülüñ üstine şeb-nem nem

Muzâ[c]af olalı cevri bu nergis gözüñüñ cânâ (Z12/4)
Müşeyyed surh bigi uş içümde oldı müdgam gam

Saçuñ reyhânına cândan olupdur cân u dil hayrân (Z12/5)
[c]Aceb mi ola bu gamden benefşe bigi erham ham

Kaşuñ mihrâbına cândan kıluram secde k’olmışdur (Z12/6)
Kapuñ Ka[c]be yüzüñ Kıble saçuñ ma[c]şer lebü zemzem

Benüm bu derdüme dermân ola mı çeşme-i hayvân (Z12/7)
Şifâ bu ki eydesin aña tudagum-durur uş em em

Bu hicrüñ derdine dârû bulınmadı vü hem efsûn (Z12/8)
Bu gamzen zahmına dermân bulınmadı vü merhem

Ko yarına bu gün iç sen k’açılmışdur gül ü lâle (Z12/9)
İnanma çarha kim degül anuñ bünyâdı muhkem kem

Saña bu çarh dem virdi inanma sun berü câmı (Z12/10)
Ki fırsat var-iken hoş hoş sürelüm bu iki dem dem

Visâlüñ bahrına gavvâs olupdur Ahmedî talup (Z12/11)
[c]Aceb mi kim ider-ise gözini ol mukayyen yemm

13 B.U
Câna yitdi zulme (sen) dâd eyle kurbân oldugum (Z13/1)
Hâtırı şimden girü şâd eyle kurbân oldugum

Çeşm-i mestüñ zulmı-y-ıla mülk-i dil vîrânedür (Z13/2)
[c]Adlüñ-ile anı âbâd eyle kurbân oldugum

Bendeñem biñ cân-ıla ölince lîkin bir nefes (Z13/3)
Bend-i gamdan cânı âzâd eyle kurbân oldugum

Cân ilini cevrüñ-ile nicesi kılduñ harâb (Z13/4)

Vaktidür ihsâna bünyâd eyle kurbân oldugum

Kaşlaruñ meyline kurbân itmege meyl idicek (Z13/5)
Ahmedîyi lütf idüp yâd eyle kurbân oldugum

14 B.U
Müşgîn saçuñı dir koma kim ol cemâle düşmesün (Z14/1)
Ya^{c}nî kamer tolunuban güneş zevâle düşmesün

^{c}Akl ol ki sözde kıl yarar kıl dir-ise ger bilüñe (Z14/2)
Anca nazar kılmış kişi anuñla kâle düşmesün

Vasluñ senüñ sîmürg-ile hem kîmiyâdur bî-gümân (Z14/3)
Bulmayısardur vâsluñı fikr-i muhâle düşmesün

Ger meyli düşse dem-be-dem la^{c}lüñe cânumuñ ne tañ (Z14/4)
Siñek mükerrer nicesi kand-ıla bala düşmesün

Gül vakti geldi uş geçürgil hoş geçer dem şöyle kim (Z14/5)
Bu devr içinde lâle-veş elden piyâle düşmesün

Saçuñ kimesne eline girmez meger kim şânenüñ (Z14/6)
Sevdâ-yı hâm-ebdâna diñ uzun hayâle düşmesün

Dehhâni la^{c}lüñ vasfına dür dökdi gelsün Ahmedî (Z14/7)
Alsun cevâbın şi^{c}rinüñ ayruh hayâle düşmesün

15 Ünv.
Eger hicri kalursa bir karâra (Z15/1)
İçüm lâle bigi yana karar

Karâr itmeye ol göñül ki anda (Z15/2)
Firâkun odı düşüben karara

Gözüñ kim başuma tûfân saldı (Z15/3)
Dahı nide baña ol bahtı kara

Niçe döysün ciger kim şem^{c} bigi (Z15/4)
Erir âhum odından seng-i hara

Yürege yara urdı gamzeñ ohı (Z15/5)
Ne vakt oñılısar Yâ-Rab bu yara

Gözümüñ yaşı gül yüzüñden ayru (Z15/6)
Cihânı beñzedüpdür lâle-zâra

Bu derde sabr eyle Ahmedî kim (Z15/7)
Müdârâdur hemân takdîre çâre

16 Ünv.

Şu kim Yûsuf bigi çekdi belâ-yı câme Ken^{c}âne (Z16/1)
Yiridür ola ol Mısruñ ^{c}Azîzi belki sultânı

Zihî ^{c}âşık ki ma^{c}şukuñ yolında mûr olam diyü (Z16/2)
Hevâ yolına virmişdür nice mühr-i Süleymânı

Nigârâ tâze la^{c}lüñi Hudâ lutfı-y-ıla ter tutsun (Z16/3)
Revân olduhça ^{c}âlemde şehîddür gamzeñüñ kanı

Uşanmaz tîg-i gamzeñden göñül agzuña cânum dir (Z16/4)
Gör ol miskîni havf itmez meger kim yoh-durur cânı

Hemîşe nakşını göñülde mîmüñ Ahmedî hıfz it (Z16/5)
Meger beñzetdi bu bî-dil dehan-ı dil-bere anı

17 B.U
Olalıdan bu göñül kişverine şâh^{c}Alî (Z17/1)
Zulm ider ^{c}adli koyup kullarına vâh ^{c}Alî

Gül yüzüñ ^{c}âşıkuña pîç idüben eyleme dûr (Z17/2)
Ki ider bülbül-i dil hasret-ile âh ^{c}Alî

Agladugum bu-durur hüzn-ile Ya^{c}kûb bigi (Z17/3)
Ki_itdi dil Yûsufına gabgabını çâh ^{c}Alî

Yüzüñ üzre sanemâ zülfüñi tagıtmayı gör (Z17/4)
Ki sehâb ugrayıcah tutılısar mâh ^{c}Alİ

Câm-ı la^{c}lüñ ele al sun berü toldur tâ-müdâm (Z17/5)
Ahmedîye çü nasîb eyledi Allâh ^{c}Alî

18 B.U
Böyle şîrîn tutaguñ iy ^{c}acebâ cân ola mı (Z18/1)
Yâ leb-i kevser ü yâ çeşme-i hayvân ola mı

Derd-mend itdi beni fitne gözüñ ^{c}işveleri (Z18/2)
Tutaguñdan ^{c}acebâ derdüme dermân ola mı

Gözlerüñden diler-imiş ki emân bula göñül (Z18/3)
Kimseye rahm itdügi zâlimler imkân ola mı

.... (Z18/4)
Bu beyit metinde yazılmamıştır.
....

Şol müselsel saçunuñ bendine düşenlerden (Z18/5)
Ahmedî bigi ^{c}aceb kimse perîşân ola mı

Ahmedî

MEVLİD

Hazırlayan

Dr. Yaşar AKDOĞAN

MÜNÂCÂT

1. Zikr-i bi'smi'llâhi Rahmâni'r-rahîm
   Kamu hayr iş mebde'idür iy hakîm

2. Hamd idelüm sıdk-ıla Ol Hâlıka
   Şükr-idelüm cân-ıla Ol Râzıka

3. Kim anuñ Zâtında âb-ı feyz-i cûd
   Oldı uş Zâhir kamu andan vücûd

4. Zerre zerre her ne var bî-intihâ
   Varlıgına Birliginedür güvâ

5. Pes vücûd'anuñ nakâyısdan arı
   Şöyle kim Zâtı nakâyısdan berî

6. Akl anuñ fikrindedür bî-pâ vü ser
   Fehm anuñ vasfındadur bî-bâl ü per

7. .... ârâyis-i ulûm
   Çün aña yohdur hudûd-ıla rüsûm

8. Evvel Oldur Evveli bî-ibtidâ
   Âhir Oldur Âhiri bî-intihâ

9. Gökler anuñ-durur u kürsî vü 'arş

Gökleri sakf eyledi vü yiri ferş

10. .... didi yire
Merkezi göklere kıldı dâyire

11. .... dahı pâyidâr
Kim yüriye mihver üstinde medâr

12. (Yiri) nûrı güneşi kıldı ziyâ
Kim dün ü gün buldı anlardan bekâ

13. (Gice) yanar zerret-ile bunca şem'
Kim görürsiz ü dirildi bunca cem'

14. (Hem cihâr) erkân u dahı âşikâr
Nokta-i 'arz u hevâ vü mâ u nâr

15. .... kopdı zamân
Hem kevâkib arasında_oldı kırân

16. .... 'anâsır u ümmehât
Olıban togdı ma'âdinle nebât

17. .... âhir âdemî
K'anlaruñ-çun Hak yaratdı 'âlemi

18. ....
Hem olurdı pâk ü pâkize sıfat

19. ....
....

[1]

VİLÂDET-İ SEYYİDÜ'L-MÜRSELÎN MUHAMMED MUSTAFA (A.S)

20. Devletinden olıcah kırh yıl temâm
Togdı ol kim âleme oldur imâm

21. Ahmed-i Muhtâr imâmü'l-mühtedîn
Mustafâdur rahmeten li'l-âlemîn

---

[1] Yukarıdaki 19 beyitlik bölüm; mevlid'in başka bir nüshasında (Süleymâniye, Şazeli, nu.110) olup, oldukça hırpalanmış ve silik haldedir. Okuyabildiklerimizin dışında kalanların hiç okunamayanlarını sürekli noktalarla, biraz okunabilecek olanlarını parantez içinde gösterdik.

Ayrıca; 19. beyitten sonraki 113 beyitlik bölüm kopmuş durumda olduğundan, münâcaat bölümünün kaç beyitten oluştuğu da bilinmiyor.

Mevlid ve Miracnâme, Şazeli Tekkesi, nu.110daki nüshada başta bulundukları için bizde eserin bütününü o nüshayı takib ederek verdik.

22. Ol gice kim togmışıd'ol reh-nümûn
Düşdiler bütler sücûda ser-nigûn

23. Kanda kim var-ıdı deyr ü yâ künişt
Kubbeden indi sücûda seng ü hışt

24. Sâvenüñ suyı kurıdı ol gice
Söyünüp âteş-gede ucdan uca

25. Ol nişânı göriben âteş-perest
Bildi kim olası-durur dîni pest

26. Düşdi Nûşirvânuñ eyvânı yire
Toldı cinn âvâzı iller yiksere

27. Kim cihâna ulu peygamber gelür
Dîni cümle dînleri bâtıl kılur

28. Ka'beye ol yıl gelip Ashâb-ı Fîl
İtdi_Ebâbîl anları hâk-i sebîl

29. Bu alâyimden geçicek yidi yıl
Öldi Kisrâ topragın savurdı yil

30. Memleketden itdügi nûş-i revân
Oldı Nûşirvân'a bin nîş-i revân

31. Pâdişahlar taht-ıçun varur yile
Bunda kişi nide yügürüp yile

PÂDİŞÂHÎ-İ HÜRMÜZ PİSER-İ NÛŞİREVÂN

32. Gidicek Nûşîrevândan mülk ü baht
Degdi oglı Hürmüze tâc-ıla taht

33. Saltanat çünkim irişdi Hürmüze
Gitdi Îrân kişverinden her meze

34. Zulm ü cevre sarf itdi cehdini
Beklemedi kimse-y-ile ahdini

35. Ma'dilet yirinde kıldı ol sitem
Lâ-büd oldı devleti vü ömri kem

36. Her işi oldı hatâ-y-ıla zelel
Mülkden idemedi def'-i halel

37. İtdi her işde ki var taksîr ol
İdemedi devlete tedbîr ol

38. Halk anı bed-rây u âciz buldılar
    Lâ-cirem anuñla bed-dil oldılar

39. Ol melik kim zâlim ü bed-rây ola
    Mülki anuñ nice pâ-ber cây ola

40. Oldugı-çun işleri peyveste hezl
    Eylediler memleketde anı azl

41. Cedd ü cid bir cinsdür hadde düriş
    Cedd gerek cidde cehd kim oldur iş

42. Baht bekle kimse-y-ile itme hezl
    Hezldür ululara menşûr-ı azl

PÂDİŞÂHÎ-İ HÜSREV-İ PERVÎZ ZUHÛR-I HÂTEMÜ'L-ENBİYÂ MUHAMMED MUSTAFÂ

43. Oldı Pervîzi_itdiler yirine şâh
    Uydılar aña kamu hayl ü sipâh

44. Oldı ahdinde Muhammed âşikâr
    Virdi peygamberlik ana Kirdikâr

45. İtdi Hak ta'lîm Kur'ânı aña
    Dahı şer'ü dîn ü îmânı aña

46. Kılıcından oldı pür-hûn çâh-ı Bedr
    Barmagı-y-la_oldı dü-nîme mâh-ı Bedr

47. Bir işâretle ki taga kıldı ol
    Tag yarılıp arası oldı yol

48. Bahr bigi seyle karşu yöridi
    Seyl aña yoln olmag-ıçun kurıdı

49. Aña zehr-âlûde biryân söyledi
    Zehr-nâk oldugını şerh eyledi

50. Nutka geldi_anuñ elinde susmâr
    Didi kim sen hak nebisin âşikâr

ZİKR-İ MU'CİZÂT-I RESÛLİ'S-SAKALEYN

51. Oldı_aña Kur'ân behîn-i mu'cizât
    Kim kamu âyâtı-durur beyyinât

52. Lafz u ma'nîsi ser-â-ser mu'cize
    Nûr u rahmet indi Hak'dan ol bize

53. Çünki hablu'llâhdur Kur'ân saña
Ger necât isder-iseñ yapış aña

54. Ol-durur güm-râh olana hüdâ
Ol-durur rencûr düşene şifâ

55. Akl te'vîlinde ser-gerdân anuñ
Fehm tefsîrindedür hayrân anuñ

56. Ger anuñ nazmında fikret kılasın
Silk-i gevher nice olur bilesin

57. Ger ma'ânîsindegūta urasın
Bahr-ı bi-sâhil nice_olur göresin

58. Sûretidür sûret-i rahmet anuñ
Âyetidür gāyet-i ni'met anuñ

59. Anı dut kim dir bu Kur'ân-ı Kerîm
K'ol-durur bî-şek sırât-ı müstakīm

60. Mu'cizedür lafz u ma'nî-y-ile ol
Bilmek isderseñ anuñ fikrinde ol

61. Emrine sıdk-ıla ol anuñ mutî'
Nehyini ko k'ola ol sana şefî'

62. Ol-durur Habl-ı Müheymin hem Hakîm
Hem Belâg u Zikr ü Fürkān u Kerîm

63. Hem Kelâm u hem Mübârek hem Hüdâ
Mev'ıza hem Rahmet ü Nur u Şifâ

64. Hem Belāg u dahı Tibyân u Beyân
K'anda olur kamusı neyse ayân

65. Ol Muhammed k'Ahmed ü Mahmûddur
Âferînişden kamu maksûddur

ZİKR-İ Mİ'RÂC-I MUHAMMED MUSTAFÂ

66. Bir gicede kıldı arş u ferşi tay
İrdi_aña kim ol-durur Kayyûm Hay

67. Her felekde ne melek kim var temâm
Aña karşu varıp itdiler selâm

68. Beyt-i Ma’mûruñ içinde enbiyâ
Cümlesi itdiler ana iktidâ

69. Kamusı me’mûm-ıdı vü ol imâm
Bir namâz itdiler anuñla temâm

70. Çün sevâbit çarhına_iletdi_anı yol
Cebhesinde oldı_anu iklîl ol

71. Arz olındı_ol gice_aña hûr u kusûr
Ne kusûr aña sevildi vü ne hûr

72. İtse-y-idi cennet ü hûra nazar
Olmaya-y-dı adı “mâzâga’l-basar”

73. Hak diyen kim olmaya anda kusûr
Gūldur hûr aña vü zindân kusûr

74. Oradan dahı gidip ol muktedâ
Bir yire vardı k’aña yoh müntehâ

75. Anda ne hayyiz var-ıdı ne mekân
Ne anâsır ne felek ne hod zamân

76. Fehm ü vehm ol arada hayrân-ıdı
Akl dahı anda ser-gerdân-ıdı

77. Pes orada irdi Hazretden nidâ
Ol Resûle kim baña kılgıl senâ

78. Didi iy ehl-i Celâl ü Kibriyâ
İdemezem ben sana lâyık senâ

79. Her senâ kim anda harf u savt olur
Lâyık-ı küllî vü yâ cüzvî olur

80. Sen ne küllî vü ne cüzvîsin ayân
Pes senâñı kim ola k’ide beyân

81. Medh iden memdûhı key bilse gerek
Pes aña lâyık senâ kılsa gerek

82. Çünki Zâtuñı kimesne bilemez
Lâ-cirem hamd ü senâñı kılamaz

83. Bizde kamu acz ü Sendedür Gınâ
Pes sen it girü saña lâyık senâ

84. Anda kim Kudret var u İzz ü Gınâ
Tuhfe nedür acz ü fakr-ıla fenâ

85. Çün senâdan acz getürdi Resûl
Ol senânuñ yirine oldı kabûl

86. Çün nebîden mahv olmışdı sıfât
Lâ-cirem aña tecellî kıldı Zât

87. Ana kim irmek gerekdi irdi ol
Anı kim görmek dilerdi gördi ol

88. Mûsa "ernî" diyü gerçi_itdi hitâb
"len terânî" den virildi_aña cevâb

89. Hazz-ı nefsâniyi komışdı Kelîm
Vasfı-la_itdi_aña tecellî Ol Kerîm

90. Pes kelâmı-y-la_anı mahsûs eyledi
Tûr'da anuñ-ıla söz söyledi

91. Hazz-ı rûhânî nebiden k'oldı dûr
Zâtı-la itdi tecellî_aña zuhûr

92. Aña konılmışdı ol hân-ı kerem
Girü aña rûzi oldı lâ-cirem

93. Kimse kimse kısmetini yiyemez
Kimse Hakk emrine niçün diyimez

94. Vahy olan oldı aña ol gice
Kimse ol vahyi bilemez kim nice

95. Vahy olan bilür anı vü ol hemîn
Kimse bilmez dahı ol râzı yakîn

96. Hâsıl oldı anda cümle hâceti
Biñ icâbet buldı herbir da'veti

97. Ümmetine va'de oldı magfiret
Nusret ü feth ü zafer hem memleket

98. Girü Pervîz'üñ sözin söyleyelüm
Nitdi peygamberle şerh eyleyelüm

KÜŞTE-ŞÜDEN-İ HUSREV BER-DEST-İ PİSEREŞ ŞÎRÛYE

99. Çün Resûlüñ şer'i oldı halka farz
Da'veti toldı cihâna tûl u arz

100. Dîne da'vet itdi Pervîz'i Resûl
Da'vetini anuñ itmedi kabûl

101. Ol Resûlüñ nâmesini kıldı çâk
Bu edebsüzlik anı itdi helâk

102. Olıcah otuz sekiz yıl şâh ol
Buldı_ecel cellâdı nâ-geh ana yol

103. Oglı Şîrûye anı kıldı helâk
İtdi hancerle ciger-gâhını çâk

ZİKR-İ AHVÂL-İ ŞÎRÛYE PİSER-İ HUSREV-İ PERVÎZ

104. Çünki Pervîz öldi oglı oldı şâh
Uydılar nâ-çâr aña haylü sipâh

105. Oldugı-y-çun müfsid ü bed-nefs ü āk
Oldı anuñ begligi ol halka şāk

106. Döndi ahdinden cüvân u pîr hem
Gitdi andan hîle vü tedbîr hem

107. Kimse emrine müsahhar olmadı
Memleket aña mukarrer olmadı

108. Mülk işi düşdi gāyet muztarib
Lâ-cirem devlet dahı_oldı münkalib

109. Kişvere âşûb düşdi vü fiten
Âleme teşvîş toldı vü mihen

CÜLÛS-I TÛRÂN-DUHT BER-TAHT-I ÎRÂN

110. Çün sekiz ay oldı_anuñ hükminde taht
Öldi andan degdi Tûrân-duht'a baht

111. Bu-y-ıdı sultânlıgına_anuñ sebeb
Kim var-ıdı _anda imâretden neseb

112. Bir yıl altı_ay memleketde durdı ol
Buldı peyk-i merg aña dahı yol

DER-BEYÂN-I EVSÂF-I MUHAMMED (A.S.)

113. Akluñı cem' eylegil iy pür-hüner
K'ol nebîden saña diyem bir haber

114. Ola kim çün sen anı işidesin
Aña peyrev olmagı iş idesin

115. Mevlidini ol Resûl'üñ eydeyim
Ne acâyib k'anda var şerh ideyim

116. Ol Muhammed k'Ahmed ü Mahmûddur
Âferînişden kamu maksûddur

117. Evvel-i mahlūk rûhıdur ānuñ
Aslıdur ol nûrı cânuñ hem tenüñ

118. Ne diyeyim kim nedür ol nûr-ı pâk
Kim yir ü gök oldı_anuñla tâb-nâk

119. Siflisidür anuñ ay u gün ki var
Hem bu encümler görinür âşikâr

120. Cümle-i ervâha ol nûr oldı vasl
Kamu eşyâya fer' ol nûr oldı asl

121. Kanda girse ol nebînüñ unsurı
Kim mürekkeb oldı_anuñ andan biri

122. Unsur ol cüzve direm diñle beni
Kim mürekkeb oldı_anuñ andan biri

123. Nirde k'ol cüzv olur-ıdı_ol pâk nûr
Ba'zı ebsâra ider-idi zuhûr

124. Gâh Âdem gâh Şît ü gâh Nûh
Geh Birâhîm andan alurdı fütûh

125. Sâliyân devr eyleyip çarh-ı felek
Kim aña encüm olup-durur bezek

126. İrdi Abdullâh'a ol unsurla nûr
Bildi k'andan olası-durur Resûl

127. Dahı kimse görmedi_ol nûrı yakīn
Mürre kızı Fâtıma gördi hemîn

128. İşbu gözden ayru bir göz dahı var
Görür ol bu görmedügin âşikâr

129. Ol göz-ile-y-di ki Sıddīk u Ömer
Ahmede_anuñla iderlerdi nazar

130. Anuñ-ıla_anı görürlerdi beşîr
Hem sirâc-ı pâk ü hem şem'-i münîr

131. Lâ-cirem îmân getürdiler aña

Anuñ-ıla oldılar öñden soña

132. Yog-ıdı Bû Cehl'de_ol gözden eser
Görmez-idi Ahmed'i idip nazar

133. Bu sözüme uş "terâhüm yanzurûn"
Tanugumdur tâ "vehüm lâ yubsırûn"

134. Fâtıma_itdi ârzû k'ol unsurı
Ol ala kim ol-ıdı hûb u arı

135. Hem yigitlik var-ıdı_anda hem cemâl
Ismet ü âlî-neseb hem mülk ü mâl

136. Didi Abdullâh'a kim alsun beni
Kim kılan serverlere server anı

137. Şîfte oldı anâ göñlüm benüm
Yolına olsun fidî cânum tenüm

138. Bulıcah bâzâr-ı Abdullah revâc
Vardı_eve kim ide sâz-ı izdivâc

139. Âteş-i şehvet urıban iştiâl
İtdi ehl-i beyti-y-ile ittisâl

140. Şehveti çün müştehât itdi kabûl
Düşdi anda ana rahmına Resûl

141. Gitdi Abdullâh'dan ol unsurla nûr
Fâtıma cânına düşdi_andan fütûr

142. Çünki Abdullah'da nûrı bulmadı
Kısmeti degüldi anuñ olmadı

143. N'eylesün maksûdı_;anuñ ol nûr-ıdı
Nûr Abdullâh'dan hod dûr-ıdı

144. Fâtıma cehd itdi nûrı bulmadı
Kısmeti degüldi anun olmadı

145. Kısmetini yir ne yirse her kişi
Kim terâzû-y-ıladur âlem işi
146. Kimse kimse kısmetini yiyimez
Ayruguki kimse binüm diyimez

147. Çekdi İskender gam u dürlü ta'ab
Hızr'a virildi_Âb-ı Hayvân iy acab

148. Çünki anı komış-ıdı_aña İlâh

Lâ-büd İskender aña bulmadı râh

149. Çünki ana rahmına düşdi Resûl
Yire gökden itdi çoh rahmet nüzûl

150. Düşdi ol yıl Mekke halkı râhata
Dürlü dürlü_âsâyiş-ile ni'mete

151. Mevlidi çünkim mübârekdi anuñ
Ucuz oldı narhı kamu nesnenüñ

152. Ol yıl-dı râst kim Ashâb-ı Fîl
Ka'be kasdında idip çün kālü kīl

153. Ebreh-idi_Ashâb-ı Fîl'üñ serveri
Yüridi cem'idiben çoh leşkeri

154. Geldi tâ kim Ka'bey'yi virân kıla
Şehri yaha halkını bî-cân kıla

155. Ana karnında_oldugı-y-çun ol Resûl
Ka'be'ye hîç âfet olmadı nüzûl

156. Birbidi tayr-ı Ebâbîl'i İlâh
İtdiler ol leşkeri cümle tebâh

157. Seng-i siccîli hevâdan atdılar
Cümlesin ol leşkerüñ yog itdiler

158. Ol ResOl Resûlüñ izzeti-y-içün İlâh
Ka'be'yi itdürmedi_anlara tebâh

159. Leyletü'l-cum'a-y-dı vü şehr-i receb
Meskıt-ı nutfe iy ilm iden taleb

160. On ikisi-y-di Rebîü'l-evvelüñ
K'olmış-ıdı_üçünci ayı ol yıluñ

161. Sıkl-i haml olmadın u derd-i mahâz
Togup Ahmed şirk buldı inkırâz

162. Anaya andan agırlıh irmedi
Togar-iken hîç agrı görmedi
163. Çün hümâyûn-fâl-ıla togdı Resûl
Ka'be savbına sücûda vardı ol

164. Secdeden dönüp yüzin dutdı göge
Kimdür anı eyle kim gerek öge

165. Sürresi kat' olmış u mahtûn-ıdı

Sanasın kim lü'lü-yi meknûn-ıdı

166. Ol gice cümle kilîsâ vü künişt
Yire düşüp oldı küfrün işi zişt

167. Secdeye_indi cümle bütler ser-nigûn
Geldi diyü ol nebî-yi reh-nümûn

168. Oldı hem Kisrî'nüñ eyvânı harâb
Sâve bahrı kurıyup oldı serâb

169. Söynidi biñ yıl yanan âteş-gede
Hakdan artuh işbu işi kim ide

170. Pâdişahlaruñ başından düşdi tâc
Düşdi halkuñ arasında inzi'âc

171. Pes ulular ilm ehlin dirdiler
Anlara çoh dürlü nesne virdiler

172. Didiler kim virüñüz bize haber
Kim bilevüz niredendür bu eser

173. Ehl-i reml-ile müneccimler ayân
Didiler kim şöyledür hükm-i kırân

174. Kim bu gice togdı bir mevlûd-ı pâk
Kim kılıcı kâfiri_idiser helâk

175. Anuñ olısar kamu mülk-i Acem
Hâr olısar yire düşüp tâc-ı Cem

176. Olısar ol sâhib-i Vahy ü Kitâb
Fazlı anuñ olısar u faslu'l-hitâb

177. Şarkdan tâ garba server olısar
Pâdişahlar aña çâker olısar

178. Dîn anuñdur bāki-yi edyân hebâ
Söz anuñdur dahı söz bâd-ı hevâ

179. Ol-durur ol enbiyânuñ hâtemi
Işkına yaratdı Hâlık âlemi
180. Girü peygamber sözin söyleyelüm
Tıfl-iken hâlini şerh eyleyelüm

181. Her gögüzi ki_emmek isderdi Resûl
Ne kadar yog-ısa_olurdı südi bol

182. Niçe kim acdı-y-sa girye kılmadı

Döşegine_andan necâset olmadı

183. Çünki dili açılıban söyledi
Lâ ilâhe_illallahı zikr eyledi

184. Dir-idi kim bütleri yahmah gerek
Kanda kim var deyr anı yıhmah gerek

185. İşbu bütler kim tapılur uş ayân
Küfrdür ü zulm u udvân bî-gümân

186. Büt nedür ki_aña ibâdet kılalar
Ya anı tapmaga lâyık bileler

187. Çün ser-â-ser işbu bütlerdür cemâd
Tapmag anlara nedür şerr ü fesâd

188. Bilür-idi_Allâh'ı istidlâl-ıla
K'ol-durur ma'bûd istıklâl-ıla

189. Çün tufûlet gidiben irdi sıbâ
Peyk oldı hizmetinde_anuñ sabâ

190. Her yaña kim varur-ıdı ol ayân
Bir bulut olur-ıdı aña sâye-bân

191. Hem agaçlar secde_iderlerdi aña
Gûş dut bu söze kim direm saña

192. Tıfliyetden kırha irince temâm
Gayri-vāki' gelmedi andan kelâm

193. Sureti hûb-ıdı vü tab'ı kerîm
Sîreti anun "alâ hulkın azim"

194. Mekke ehli cümle aña yâr-ıdı
Kamu aña âşık-ı dîdâr-ıdı

195. Taybe ehli varıcah bir leşkere
Adın ögerlerdi anuñ yiksere

196. El götürüp dirler-idi k'iy İlâh
Kim kamuya rahmetüñ-durur penâh

197. Ahmed-i Mürsel hakı-y-çun k'ol ayân
Kopar uş âhir zamânda bî-gümân

198. Bize şöyle lutf it dâdıger
Kim bulavuz düşmene tizde zafer

199. Ol mübârek ad-ıçun Perverdikâ

Feth virürdi olara k’âşikâr

HİKÂYET-İ BAHÎRÂ RÂHİB

200. Bir hikâyet dahı eydeyim saña
Ol nebîden gûş olursañ baña

201. Ol zamânda k’ol nebî oglan-ıdı
Halk cümle cism-idi ol cân-ıdı

202. Ammisi-y-le kıldı ol Şâm’a sefer
Kim seferde hâsıl olur çoh hüner

203. Mekke şehrinden çıhıp çün gitdiler
Ol Bahîrâ deyrine seyr itdiler

204. Deyr Şâmuñ yahınında-y-dı yakīn
Yolları ol deyr-idi_anlaruñ hemîn

205. İdibenüñ seyri deyre yitdiler
Ol gice ol deyr öñinde yatdılar

206. Ol Bahîrâ kim Resûl’e irmedin
Aña getürmişdi îmân görmedin

207. Bilmiş-idi kim olıban togrı yol
Ol arada iresi-durur Resûl

208. Küyer-idi kim Resûl anda ire
Kim mübârek yüzini anda göre

209. İde râhib kârıbân-ıçun ta’âm
Kim zıyâfet ide anlara temâm

210. Da’veti-y-le kârıbân cem’ oldılar
Ulu kiçi bir yire dirildiler

211. Çün deve güderdi anda ol Resûl
Hâzır olmamış-ıdı orada ol

212. Didi râhib var mı kimse gelmemiş
Sizden işbu cem’a hâzır olmamış

213. Didiler bizden bir oglan var hemân
Kim deve sahlamaga kaldı ayân

214. Didi kim birbiñ ü anı getürüñ
Çün irişe ol ta’âma oturuñ

215. Çün Bahîrâ gördi ırahdan anı

Şâdumanlık toldı cânı vü teni

216. Gonca bigi k'ire_aña bâd-ı sabâ
Keşf buldı ol dem ü neşv ü nemâ

217. Gördi kim üstinde anuñ bir gamâm
Sâye-bân olmış-durur aña temâm

218. Pes Resûlüñ ayagına düşdi ol
Didi Hak'dan halka bu-durur Resûl

219. Budur ol Îsî beşâret itdügi
Budur ol Mûsî işâret itdügi

220. Budur ol peygambar-ı âhir zamân
Bey'atına yoh-durur bunuñ gümân

221. Ben buña îmân getürdüm görmedin
Dahı vahy-ıla nübüvvet irmedin

222. Pes ta'âmı yimege oturdılar
Çün yeyiben sofrayı götürdiler

223. Didi râhib bunlara kim bu Resûl
K'olısar ehl-i fürû'u hem usûl

224. Dîni bunuñ dînleri nesh idiser
Câhiliyyet ahdini fesh idiser

225. Buña düşmandur Yahûd-i nâ-sezâ
Şâm'a iletmek bunı olmaz revâ

226. Kim Yahûdîler bunı çün bileler
Buña çoh mekr ü mazarrat kılalar

227. Andan anı Mekke'ye göndürdiler
Kendüler Şâm'a inân döndürdiler

BEYÂN-I HÂL-İ ÎMÂN-ÂVERDEN-İ TÜBBÂ'-I EKBER BER-RESÛLU'LLAH (A.S.)

228. Saña bir dahı hikâyet eydeyim
Gûş ol tâ kim rivâyet ideyim

229. Ol nebîden öñdin üç yüz yıl temâm
Bir melik kopdı Yemen'de şâdıkâm

230. Adı-y-dı Tübba'-ı Ekber anuñ
Kullıgında-y-dı besî server anuñ

231. Mülki çog u mâlı bi-kadd ü şümâr

İlm ü fazl-ıla cihânda nâm-dâr

232. Suhf-ı İbrâhîm ü Tevrîti temâm
Dahı İncîl ohımış ol nîg-nâm

233. Ne ki tasnîf itmiş-idi Dâniyâl
Kamusın bilürdi ol sâhib-kemâl

234. Ol zamân îmân getürmişdi aña
Diñle bu sözi ki eydürem saña

235. Ümmetinden oldı_anuñ ol gelmedin
Bu iki beyti didi ol ölmedin

236. Şehidtü 'alâ Ahmedin ennehu
Resûlün minallâhi bâri'n-nesemi

237. Felev medde ömri ilâ ömrihi
Lekünte vezîren lehgü ibn amî

ÎMÂN-ÂVERDEN-İ TÜBBA'-I EKBER PÎŞ EZ-DÎDEN-İ RESÛL (A.S)

238. Çün yakīn geldi ki irişe Resûl
Kırha kim sinn-i nübüvvet oldı ol

239. Cinniden böyle gelür-idi hurûş
Kim zamân-ı vahy yahın geldi uş

240. İrer uş âhir zamân peygambarı
Kim idiser küfrden mülki arı

241. İşbu âvâze-y-di dolu her mekân
Kim gelür peygamber-i âhir zamân

242. Âdemîyi dagda görse cânavar
Virür-idi Mustafâ'dan ol habar

243. Kim Muhammed'dür ki irişdi yakīn
K'ol-durur ol "rahmeten li'l-âlemîn

244. Kaçar-iken dir-idi sayyâda sayd
Ne dürişürsin beni itmege kayd

245. Bir nebî kopdı aña var kim yakīn
Sayd kaydından yig olur kayd-ı dîn

246. Tagda herbir gār idiben sadâ
"Hâne hîne'lvahyi" iderdi sadâ

247. Berge yil esse Muhammeddir-idi
Hem bulıtda ra’d Ahmeddir-idi

248. Bu alâmetler kamu irhâs-ıdı
Kim aña kable’n-nübüvvet hâs-ıdı

249. İşid imdi mu’cizâtını anuñ
Kim bula zevk u safâ cân u tenüñ

DER-BEYÂN-I SIFÂT-I MU’CİZÂT-I RESÛLULLAH(A.S)

250. Mu’cizâtuñ evveli Kur’ân-durur
Akl u rûha revh-ile reyhân-durur

251. Adı Tibyân u Beyândur u Hüdâ
Hem Mübârekdür ü hem Nûr u Şifâ

252. Rahmet ü Büşrâ Sırâtin Müstakīm
Dahı Hablullâh u Kur’ân-ı Kerîm

253. Her fasîh oldı katında pâyimâl
Hem belîg oldı öñinde güng ü la’l

254. Bahr-i ma’nîdür aña yohdur kerân
Yoh-durur hem gavrına hergiz nişân

255. Yohdur anuñ haklıgına hîç reyb
Kim leb-â-leb toludur esrâr-ı gayb

256. Mevcine bah kim ne cevherler olur
Keffini gör kim ne anberler olur

257. Ohı anı kim olasın cümle nûr
Cennetü’l-me’vâda bulasın sürûr

258. Ohısañ “hakkı’l-tilâve” ohı kim
Sırr-ı gaybi keşf ide saña Kerîm

259. Sûz-ıla ohı anı_isderseñ safâ
Şem’ sûzı_olmasa bula mı ziyâ

260. Ohıduhda_anı tedebbür eylegil
Ol ma’ânide tefekkür eylegil

261. Söyledükde aña lâyık söylegil
Fi’lüñi aña muvâfık eylegil

262. Her ne mu’ciz var-ısa zâyil olur
İşbu mu’ciz tâ-ebed bākī kalur

263. Kim Hak'uñ ahlâkı-durur ol kitâb
Söz bu-durur bî-hatâ küllî savâb

264. K'ol tevâtürle yakīn mu'ciz-durur
Cümle andan mu'cez ü âciz-durur

265. Dahı dürlü mu'cizât iy ehl-i dîn
Herbiri_olmadı tevâtürle yakīn

266. Bundan artuh mu'cizât iy ehl-i dîn
Herbiri_olmadı tevâtürle yakīn

267. Dahı mu'ciz olmasa_anuñla hemîn
Farz-ıdı peygambere îmân yakīn

268. Lîki mutlak mu'cize kim bir-durur
Ol tevâtürle_oldugı zâhir-durur

269. Mutlak-ı mu'ciz tevâtürle yakīn
Oldı sözi añla olduñ ehl-i dîn

270. Çün nübüvvet da'visi_oldı âşikâr
Toldı âvâze kamu şehr ü diyâr

271. Ehl-i Taybe dîne ragbet kıldılar
Ol nebînüñ togrılıgın bildiler

272. Buldılar tevritde andan nişân
Bildiler k'oldur nebî-yi_âhir zamân

273. Ehl-i Mekke baglayup anunla kîn
Katline kasd itdiler anuñ yakīn

274. Anlaruñ kasdını çünkim bildi ol
Fikr-ile tedbîri böyle kıldı ol

275. Mekke'den gidip Medîne'ye vara
Ne gelürse başına anda göre
276. Kim Medîne halkı_anuñla_olmışdı dost
Sanasın lahm-ıdı ol u halk post

277. Ol gice_eyle kasd itdiler k'anı
Şöyle_ideler kim kala başsuz teni

278. Gözedürlerdi ki uyhusı gele
Döşeginde yatıban bî-hōd ola

279. Anda anı öldüriben gideler
Biz degülüz diyü inkâr ideler

280. Döşegine girdi_anuñ yatdı Alî
Ol halîfe ol imâm u ol velî

281. Ol gice fursat bulıbanuñ Resûl
Taybe'ye dutdı Ebûbekr-ile yol

282. Nirede kim korhulu ola karâr
Sünnet ol kim ideler andan firâr

283. İşüñi işle çü fursat bulasın
Kim hemîşe feth ü nusrat bulasın

284. Anı öldürmege çünkim geldiler
Döşeginde_anuñ Alî'yi buldılar

285. Bildiler anı ki fikr itmiş-durur
Koyıbanuñ Mekke'yi gitmiş-durur

286. Birbidiler bir sipâh-ı sehm-nâk
Kim bulıban anı ideler helâk

287. Yayag-ıdı anda Sıddīk u Resûl
Bir magāraya irürdi_anları yol

288. Leşker irişdi vü anlar bildiler
Giriben ol gāra penhân oldılar

289. İrişüp fermân-ı Hayyün lâ-yemût
Gāra perde ördi ol dem ankebût

290. Şöyle kim sad-sâle sanurdı gören
Fikr it ol perdeyi kimdür ören

291. Şöyle ördi gārı ol dem cānavar
Kim belürmezdi içinde_anuñ ne var

292. Bir gügercin dahı orada uçar
Dem-be-dem ol gāruñ öñinden geçer
293. Leşker-i kâfir çü gāra irdiler
Kapusın gāruñ örili gördiler

294. Mürg-ı vahşî anda uçar buldılar
Kimse yoh diyü tefekkür kıldılar

295. Ol aradan leşker-i kâfir girü
Döndiler gitmediler hîç ilerü

296. Dönicek anlar Ebûbekr ü Resûl
Dutdılar ol Taybe'ye varmaga yol

297. Bu söze hüccet gerekse_iy ehl-i hûş
“Sâniye_isneyn izhümâ fî’l-gāri” uş

298. Ismet itdüginde Hayy u lâ-yemût
Perde olur kişiye târ-ı_ankebût

299. Kimi kim Hak sahlar ola bî-gümân
Bir gügercin yiter aña pâsübân

300. Çünki dönüp gitdi kâfir leşkeri
Kim Sürāk-ıdı olaruñ serveri

301. Birkaç atlu-y-ıla girü döndi ol
İrişem diyü Resûl’e dutdı yol

302. Sürüp irdi kim bula peygamberi
Kıla anuñ cânını tenden berî

303. Dut bu mel’ûnı didi yire Resûl
Dizine dek yir içine batdı ol

304. Ol la’îni çün zemîn itdi zemîn
Didi kim iy “Rahmeten li’l-âlemîn”

305. Yire digil kim kosın bini gidem
Varmayam senden yaña ben bir kadem

306. Ko didi yire kodı ol dem anı
Çün çıhup kurtuldı toprahdan teni

307. Girü kasd itdi Resûl’e ol la’în
Yuddı anı biline degin zemîn

308. Pes nebîden girü diledi zemin
Kim döniben Mekke’ye ola revân

309. Göksine dek batdı_üçinci kez yire
Yire emr itmek bu resme kim göre
310. Diledi girü emân peyvend-ile
Sözini berkitdi çoh sevgend-ile

311. Bildi kim bir dahı itse hamle ol
Yire batar başına dek cümle ol

312. Ol nebî virdi girü aña emân
Kim döniben Mekke’ye oldı revân

313. Merhamet ögren nebîden k’işledi
Kâfire üç kez emân bagışladı

314. Mü'min ol-durur kim anda rahm ola
Rahmı olmayanda ne îmân kala

315. Ol ikisi Taybe'ye çün geldiler
Taybe'den çohlar müsülmân oldılar

316. Dutdı revnak anda peygamber işi
Oldı cümle Taybe ehlinüñ başı

317. Çünki Mekke_ehli Resûl'i bildiler
K'ehl-i Taybe ana ragbet kıldılar

318. Ol cemâ'at bir yire dirildiler
Def'ine anuñ kılıcı buldılar

319. Otuz iki biñ kişi cem' itdiler
Taybe'nüñ yolını dutup gitdiler

320. K'ol diyârı ucdan uca yıhalar
Öldürüp halkı evlerini yahalar

321. Anda varup nâ-mübârek fâl-ıla
Kam' ideler anları_istîsâl-ıla

322. Çünki irişdi Resûl'e bu haber
Cem' idüp ashâbı oldı çâre-ger

323. Kâfir-i düşmen be-gāyet çog-ıdı
Az-ıdı ashâb u şevket yog-ıdı

324. Cem'olup bir araya ehl-i dîn
Üç yüz on üç kişi bulundı hemîn

325. Çâre ol oldı ki halkı salalar
Taybe'yi hendek içine alalar

326. Pes tevekkül idiben oturdılar
Cân sevisin aradan götürdiler
327. Düşmen-ile ideler orada ceng
Hasmdan yüz döndüren kişi _ola teng

328. Feth leşker çohlıgı-y-la_olmaz yakīn
Feth ü nusret olsa Hakdandur hemîn

329. Çün ezeldendür mukadder bu ecel
Pes ölümden ne gerek bunca vecel

330. Ur başuñ terkini kim baş olasın
Yüregine düşmanuñ baş olasın

331. Başı terkin urmayan ser olmaz
Ol ki cânın sevdi server olmaz

BEYÂN-I MU'CİZE-İ RESÛLULLAH DER-RÛZ-I HENDEK

332. Ulu kiçi hendege baladılar
Bir iki gün anda iş işlediler

333. Çıhdı ol hendek içinde bir hacer
K'olmadı_aña hîç âhen kâr-ger

334. Niçe kim cehdi ziyâdet kıldılar
Sınmadı ol taş u âciz kaldılar

335. Çünkim irişdi Resûl'e bu haber
Vardı kim taşa ol ola çâre-ger

336. Urdu bir mi'vel taşa fahr-i enâm
Şöyle k'ayrıldı taşun sülsi temâm

337. Nûr çıhdı âhenle taşdan cây-i nâr
K'oldı Taybe tagı andan âşikâr

338. Didi itler dişleri bigi kusûr
Rûm'dan gördüm benümdür bi-kusûr

339. Bir dahı_urduhda Resûl-i Kirdikâr
Sülsi sınup nûr oldı âşikâr

340. Didi görindi baña San'a temâm
Ümmetümüñdür kamusı bi-kelâm

341. Sındı bir darb-ıla dahı sülsi hem
Nûr zâhir oldı şöyle kim alem

342. Didi binüm-çün düzilmiş yir temâm
Açılup ne varsa gördüm bi-kelâm

343. Gördügüm yir ümmetümüñ olısar
Ümmetümüñdür kamusın alısar

344. Bir zamân küffâr çünki eşdiler
Zahmet-ile Taybe'ye irişdiler

345. Korhu düşürdi göñüllerine Hak
Şöyle kim oldı kamu yüregi şak

346. Tenlerinden gitdi tâb-ıla tüvân
Hem ayah elden rikāb-ıla 'inân

347. Taybe yöresinde hayme kurdılar
Bîş ü kem otuz gün anda durdılar

348. Hîç yog-ıdı arada ceng ü kıtâl
Gâh gâh olurdı oh-ıla nisâl

349. Çünki havf-ıdı göñülleri tolu
Çog-ıdılar oldılar azdan alu

350. Va’de çün dükenmege oldı sebîl
Vahyi indürdi Resûl’e Cebraîl

351. Kim hezîmet irişür bu cem’e uş
Belki şimdi k’itdi bahr-ı kahr cûş

352. Gerçi geldi_anlara şimdi çoh hatar
Sâ’at-ı mahşerdür “edhâ ve emer”

353. Gitdi Rûhü’l-kuds vahyüñ âyetin
Ohıyup ashâba didi gāyetin

354. Pes kılıcını hamâyıl bagladı
Hasm üzre seyl bigi çagladı

355. Pes bir avuç seng-i rîzi aldı Resûl
“Şâhetü’l-evcüh” diyü atdı_anı ol

356. Zerre zerre girdi düşman gözine
Oldı her bir kişi meşgūl özine

357. Gözlerinden seyl-i hûn oldı revân
Düşdi göñline kamunuñ bim-i cân

358. Esdi ol dem nâ-gehân bâd-ı sabâ
Şöyle k’oldı topragı ol yirüñ hebâ

359. Kamusını saldı düşmen gözine
Gerdi efşân itdi_olaruñ yüzine
360. Hikke düşdi gözlere vü toldı yaş
Korhudan çıhdı yüreklerinde baş

361. Dahı katırag esüp bâd-ı sabâ
Haymeler yıhıldı ürküp çâr-pâ

362. Oldılar bî-ceng cümle münhezim
Küfr bünyâdı ne olur münhedim

363. İrip ashâb-ı Resûl’e Kirdikâr
Katl itdiler adûdan bî-şümâr

364. Raht u bün-geh her ne kim var buldılar
Cümlesin dirüp ganîmet kıldılar

365. Çün zafer buldı Resûlüñ leşkeri
Feth itdiler yüriyüp Hayber'i

366. Yidi kal'a dahı hem feth itdiler
Cümlesini küfrden arıtdılar

HİKÂYET-İ KAL'A-İ HAYBER

367. İşid imdi işin anda Haydar'uñ
Yapışıban kapusına Hayber'üñ

368. Kapuya şol lahza kim zûr eyledi
Kal'idiben kal'adan dûr eyledi

369. Çün elini işige_urdı çekdi ol
Kapuyı işigi-y-le yire dikdi ol

370. Yirden alıp kapuyı götürdi ol
Pes Resûl'üñ katına getürdi ol

371. Didi bu iş kuvvet-i Lâhût-ıla
Oldı sanma kuvvet-i nâsût-ıla

372. İşbu hâli çün sahâbe gördiler
Kal'aya tekbîr idiben girdiler

373. Bir kabîle var-ıdı ebnâ-nazîr
Taybe şehri yöresinde câyigîr

374. Bir dahı Ebnâü'l-Kureyza var-ıdı
K'işleri peygambere inkâr-ıdı

375. İşleri dîn ehline mekr ü şikāk
Her ne var anlardan-ıdı ehl-i nifāk

376. Evliyânuñ leşkeri islâm cem'
Bîh ü bünden itdiler anları kam'

377. Ehl-i dîn çün bile kuvvet dutdılar
Mekke'yi dahı varup feth itdiler

DER-BEYÂN-I FETH-İ MEKKE

378. Mekke'ye islâmiler buldı zuhûr
Gitdi küfrüñ zulmeti açıldı nûr

379. Müşrik ü Hûd u Nasârâ geldiler

Ehl-i tevhîd ü müsülmân oldılar

380. Buldı dîn-ü şer’ bâzârı revâc
Her yanâdın Taybe’ye geldi harâc

381. Çünki revnak buldı kâr-ı şer’ü dîn
Da’vet-i Hakk irdi tâ-aksâ-yı Çîn

382. Ol zamân Pervîz-idi Îrân’da şâh
Sâhib-i baht-ıdı vü taht u külâh

383. Da’vet itdi dîne Pervîz’i Resûl
İtmedi ol da’vetin anuñ kabûl

384. Ol ki tevfik olmadı aña refik
Togrı yol varana olmaz hem-tarīk

385. Nâmesin peygamberüñ urdı yire
Pâre pâre itdi yırtıban yire

386. Nâmeyi yırta-dururdı dahı ol
Kim anı keşf-ile görürdi ol Resûl

387. Ol dem ashâba didi k’ol dil-siyâh
Nâmemizi yırtıban itdi tebâh

388. Oglı Şîrûye anı ider uş helâk
Kılur ol nâme bigi bagrını çâk

389. Bî-edebligi cezâsın bulur ol
İşidesiz kim nice zâr olur ol

390. Husrev almışdı sevüp bir avreti
Nakş-ı Mânîdür diye-y-düñ sûreti

391. Adı Şîrîn-idi lîkin ışkı şor
Şîr-veş Şîrûye’ye ışk itdi zor

392. Kasd itdi kim işi Husrev ala
Tâ ki Şîrîn hâs kendünüñ ola

393. Kim-durur kim döye ışkuñ zōrına
Kim bilür kim ışkı nedür zōrı ne

394. Husrev ü Şîrîn yaturken bir gice
Yardı Husrev karnını ucdan uca

395. Bacadan inip anı kıldı helâk
Nâme bigi itdi ciger-gâhını çâk

396. Şöyle kim didi Reûl-i Zü'l-celâl
Ol gice bu sûret-ile oldı hâl

397. Var-ıdı bir begYemen'de râst-rev
Râstlıhda kamudan almış girev

398. Mü'min olmışdı Resûl'i görmedin
Yolına girmişdi ana irmedin

399. Dâniş ehl-i şahs-ıdı pâk-i'tikād
Şöhreti-y-le aña Necâşî olmış ad

400. Ol Yemen'de öldi vü Hayru'l-beşer
Öldügi gün Taybe'ye vardı haber

401. Kıldı ashâbı-y-la anuñ-çun namâz
Kim aña rahmet kıla ol Bî-niyâz

402. Bir seferde kim çerisi çog-ıdı
İrdiler bir yire kim su yog-ıdı

NÜMÛDEN-İ RESÛLULLAH KERÂMET Ü DER-SEFER-İ ÂHİR

403. Halk anda zâr u teşne kaldılar
Pes Resûl'e hâli arza kıldılar

404. Hâlden ol dem ki âgâh oldı ol
Bir susuz su kabın ele aldı ol

405. Kodı elini ol kabuñ agzına ol
Barmagından ahdı bir su şöyle bol

406. K'ol su-y-ıla kamu sîr-âb oldılar
Götüribildükce sudan aldılar

BEYÂN-I KERÂMET-İ Û DER-TENG-SÂL

407. Kaht yılında ki yog-ıdı ta'âm
Aclıga ugradı ashâbı temâm

408. Ayrıca bir kursı eline aldı ol
Yidi yüze kūt-ı kuvvet oldı ol

409. Yidiyüzi dahı toyup gitdiler
Evlerine dahı nesne_iletdiler

BEYÂN-I KERÂMET-İ ÂHİR DER-FETH-İ HAYBER

410. Çünki peygamber irişdi Hayber'e
Râyetin virmek dilerdi Haydar'a

411. Didi yarın viriserem râyeti
Bir kişiye k'andadur feth âyeti

412. Haydar'uñ ol gice agrıdı gözi
Şöyle kan yaşı-y-la boyandı yüzi

413. Tañla ohıdı anı kim vire âlem
Gördi iki gözi tolmış eşk ü dem

414. Gözlerine sürdi elini ol zamân
İrdi agrımış göze Hak'dan emân

415. İy niçe sayru k'aña irdi Resûl
İrdügi demde selâmet buldı ol

416. İy ki niçe sâhib-i zahm u elem
Bir deminden oldı_anuñ bî-renc ü gam

417. Bir işâretle ki taga kıldı ol
Tag yarılıban arası oldı yol

418. Leşkeri-y-le çün aradan gitdi sag
Râst oldı ulaşıban girü tag

419. Kılıcından oldı pür-hûn çâh-ı Bedr
Barmagı-y-la_oldı dü-nîme mâh-ı bedr

420. Dileseñ k'ire yakīne bu haber
Ohı Kur'ân'da ki "ve'n-şakka'l-kamer"

421. Bahr bigi seyle karşu yöridi
Seyl aña yol olmag-ıçun kurıdı

422. Bil ki yir ü gök müsahhardı aña
Dinle bu sözleri kim direm saña

423. Aña zehr-âlûde biryân söyledi
Zehr-nâk oldugını şerh eyledi

424. Nutka geldi_anuñ elinde sûsmâr
Didi kim sen hak nebîsin âşikâr

425. Mu'cizâtın halk çünkim bildiler
Dîne girmeklige ragbet kıldılar

426. Dîn-i İslâmuñ çog oldı leşkeri
Yöridiler dutmaga her kişveri

427. Kanda kim Hakk emri-y-ile irdiler

Dîne girmeyene kılıc urdılar

428. “Câhidü’l-küffâr” emrin dutdılar
cânı Hak yolına kurbân itdiler

429. “İnne fî mevtî hayâtî” didiler
Hem “hayâtî fî memâtî” didiler

430. Oldı olduhda kılıcları revân
“Ümmetî ta’lû velâ tu’lâ” ayân

431. Dutdılar u hem dutarlar âlemi
Fikr ide bu işi olan âdemî

432. Mu’cizâtı çün işitdüñ bu kadar
Gel işit mi’râcdan dahı habar

433. Gicelerden bir gice olmuş-dı sa’d
Çog-ıdı ol gicede berk-ıla ra’d

434. Ne uyurdı ne uyanuhdı Resûl
Yire gökden Cebrayîl itdi nüzûl

BEYÂN-I BURÂK-ÂVÜRDEN-İ CEBRAÎL (A.S.) BER-RESÛL (A.S.)

435. Bir Burāk-ıla iniben Cebrayîl
Ol Resûl’e didi sini_ohur Celîl

436. Emri işidüp Resûl-i Kirdikâr
Ol Burāk’a diledi k’ola süvâr

437. Ol Burāg olmadı hergiz aña râm
Dimeyince_ol bedr hem Fahrü’l-enâm

438. Ahmed-i Muhtâr imâm-ı enbiyâ
Tâc-ı ebrâr u sirâc-evliyâ

439. Pes Burāg’a atlanup oldı revân
Vardı Kuds’e gördi orayı ayân

440. Çünki fermân eyledi Kayyûm u Hay
Yir ü gök oldı aña bir demde tay

441. Çünki Kudse_iletdi anı râst yol
Girdi ol dem Mescid-i Aksâ’ya ol

442. Hâzır-ıdı anda cem’î enbiyâ
Hem orada-y-ıdı cümle evliyâ

443. Kamu virdiler aña anda selâm

Didiler “ehlen ve sehlen” iy imâm

444. Beyt-i Ma’mûr’uñ içinde enbiyâ
Cümlesi itdiler aña iktidâ

445. Kıldılar anda anuñ-ıla namâz
Eylediler Hâlık’a arz-ı niyâz

446. Iktidâ itdi_enbiyâ aña temâm
Kamusı me’mûm-ıdı vü ol imâm

447. Çün namâzı kılıban oldı revân
Gördi yolda dikilü bir nerdübân

448. On-ıdı ol nerdübânuñ pâyesi
Baht anuñ kim ‘ilm ola sermâyesi

449. Bişi altun pâyenüñ bişi gümiş
Devlet anuñ k’itmeye hergiz kem iş

450. Çıhdugı on pâyelü on nerdübân
Hiss-i zâhirdi vü bâtın bî-gümân

451. Dimek-idi kim bu on hissi temâm
Terk it kim kurb ola yirüñ müdâm

452. Gitmese idrâk ü cümle müdrikât
Nicesi ola müyesser keşf-i zât

453. Çünki bu on oldı karşuñda hicâb
Kamusın terk eyle kim budur savâb

454. Rûh-ı Kuds olıban aña râh-ber
Vardı_oraya k’anda olur dâim kamer

455. Gördi bir âlem kamu nûr u ziyâ
Her küdûretden ki var bulmış safâ

456. Bir melek gördi ol felekde hûb u pâk
Bir yüzi muzlim birisi tâb-nâk

457. Geh eriyip havf-ıla bulur fenâ
Geh recâdan irişür aña şifâ

458. Yir yüzi anuñ-ıla pür-nûr-ıdı
Adli-y-ile memleket ma’mûr-ıdı

459. Ol melek virdi aña anda selâm
Pes didi kim “hayre makdem” iy imâm

460. Gerçi kim ol muzlim ü bî-nûr-ıdı
Âlem anuñ adli-le ma'mûr-ıdı

RESÎDEN-İ RESÛLULLAH BE-ÂSÜMÂN DÜVÜM VE DÎDEN-İ Û UTÂRİD-RÂ

461. Ol aradan vardı ikinci göge
Kişi ögerse gerek anı öge

462. Ol felekde bir melek gördi imâm
Çüst ü pes zîrek kamu işde temâm

463. Yarısı kar-ıdı anuñ yarısı nâr
İki zıd bir yirde olmış sâzıkâr

464. Yazar-ıdı bî-devât u bî-kalem
Söyler-idi bî-zübân u harf ü fem

465. Ol melek aña nüvâziş eyledi
'İlmden aña besî söz söyledi

466. İtdi aña çoh dürlü sırrı âşikâr
Kıldı anı 'ilm-i Ledünnî'de süvâr

467. Gördi üçinci felekde bir melek
Aña hüsn-ile cemâl olmış bezek

RESÎDEN-İ RESÛLULLAH BE-ÂSÜMÂN SİVÜM VE DÎDEN-İ Û ZÜHRE-RÂ

468. Revh u reyhân anda vü nûr u sürûr
Cennet-i Huld anda vü hûr u kusûr

469. Gūl-durur Hakk'ı diyen kişiye hûr
Anı isdeyene zindândur kusûr

470. Ol Resûl andan sa'âdet buldı çoh
Ol kadar kim hîç hadd ü addi yoh

RESÎDEN-İ RESÛLU'LLAH BE-ÂSÜMÂN-I ÇEHÂRÜM VE DÎDEN-İ Û ÂFİTÂB-RÂ

471. Gördi dördüncide bir ulu melek
Rûşen anuñ nûrı-la yidi felek

472. Âlem-i ecsâmı pür-nûr eylemiş
Yiryüzini cümle ma'mûr eylemiş

473. Merhabâ diyiben aña söyledi
Müşkilin kim var-ıdı âsân eyledi

474. Baht u devlet virdi vü feth ü zafer

‘İzzet ü te’yîd ü dahı kerr ü fer

RESÎDEN-İ RESÛLU’LLAH BE-ÂSÜMÂN-I PENCÜM VE DÎDEN-İ MERRÎH-RÂ

475. Çün bişinciye irürdi anı yol
Bir firişteh dahı anda gördi ol

476. Ne firişteh şöyle heybetlü dilîr
Kim şecâ’at andan ögrenürdi şîr

477. ‘İzz ü nusret virdi aña ol melek
şol kadar kimj aña râm oldı felek

RESÎDEN-İ RESÛLU’LLAH BE-ÂSÜMÂN-I ŞEŞÜM VE DÎDEN-İ Û MÜŞTERÎ-RÂ

478. Çün anı altıncıya irürdi yol
Anda dahı bir firişteh gördi ol

479. İşi anuñ tesbîh-ile takdîs-idi
Şuglı ta’lîm-ile hem tedrîs-idi

480. Bir vilâyet buldı anda tolı nûr
Rûh u revh u râhat u zevk u sürûr

481. Her sa’âdet kim yir-ile gökde var
Ol melek itdi aña cümle nisâr

482. Oradan dahı gidip ol muktedâ
Sidre’ye irdi kim oldı müntehâ

RESÛLU’LLAH RESÎD BE-ÂSÜMÂN-I HEFTÜM ZÜHAL-RÂ DÎD

483. Bî-gümân ol oldı yidinci felek
Gördi anda dahı bir ulu melek

484. Kim yire nûrı ider-idi eser
Lîkin anı görmez-idi her basar

485. Yir-ile gök heybeti tolmış-ıdı
Çarh u encüm aña râm olmış-ıdı

486. Ol firişteh didi_aña virüp selâm
“Fuzte bi’r-rıdvâni min Rabbi’l-enâm”

487. Anda virildi salât-ıla sebât
Hem vekār u dahı çoh dürlü hibât

488. Gördi bir âlem firiştehler tolu
Didiler kim “hayre makdem” iy ulu

489. Oradan bir yire iletdi anı Celîl
“Lev denevtü” didi kaldı Cebraîl

490. Akl-ıla hiss orada hayrân-ıdı
Fehm ü vehm ü fikr ser-gerdân-ıdı

491. Ne cihet var-ıdı anda ne mekân
Hem ne hayyiz var-ıdı vü ne zamân

492. Yog-ıdı anda kurb u bu’d u kabl u ba’d
Yevm ü leyl ü fevk u taht u nahs ü sa’d

493. Hem melek fikr itdüginden hem beşer
Yog-ıdı ol Hazretde bir zerre eser

494. Oradan bir vâdiye oldı revân
K’oradan kimseye virilmez nişân

495. Anuñ adı Vâdi-i Hayret olur
Her kim anda irişür hayrân kalur

496. Oldı Hazret’den orada aña nidâ
Kim gerek kim idesin baña senâ

497. Şükr-i ni’met isdemekde ol ayân
Ni’metine hod anuñ yohdur kerân

498. Lâ-cirem kim didi “lâ uhsî senâ”
Çün hitâb oldı aña itmek senâ

499. Niçe idem saña lâyık ben senâ
Sen bekādasın benem ehl-i fenâ

500. Ol senâ kim saña lâyıkdur yakīn
Ol senânuñ yirine oldı kabûl
501. Çü senâdan acz gösderdi Resûl
Ol senânuñ yirine oldı kabûl

502. Tuhfe anda yohlıg u acz oldı pes
Dahı nesne var diyü itme heves

503. Kendüñi yog eyle kim var olasın
Şem’bigi cümle envâr olasın

504. Olma garre tâ’ate kim ol gurûr
İtdi şeytân-ı Recîm adın garûr

505. Tâ’at-ıla “Rabbü’l-erbâbi türâb”
Bula dirsin kej degül mi bu hisâb

506. Çünki aglardı gicelerde Resûl
Subh olınca kalıban hayretde ol

507. Kim kabûl ola mı itdügi niyâz
Yâ ola mı redd kıldugı namâz

508. Ol k'aña "innâ fetahnâ" oldı vahy
Hem aña buyrılmış-ıdı emr ü nehy

509. Aglamahdan irte gice âdeti
Hüzn-idi peyveste resm ü sîreti

510. Sen niçün böyle olasın pür-fuzûl
Sanasın elbetde bulmışsın kabûl

511. Biñ hatâ-y-ıla ki tâ'at kılasın
Tâ'atûn elbetde kurbet bilesin

512. Kurbet ehli ol ki andagı bekā
Olmış ola degşüriliben fenâ

513. Diline vü ellerine ura bend
Kimseneye irmeye andan güzend

514. Da'va-yı zühd ü tasavvuf itmeye
Tañrı mülkinde tasarruf itmeye

515. Futratu'llâhuñ iren tefsirine
Çâre ider mi hilkatüñ tagyirine

516. Her kişi bir işde gerekdür yakīn
Memleket bir iş-ile olmaz hemîn

517. Dut ki sen cehd-ile kâmil olasın
Ayruga nice mükemmil olasın
518. Gey yavuzladur gül-ile hâr u has
Dür şebehle itme bî-hûde heves

519. Şöhret-içün bu menâbir üzre pend
Kurbdan saña hicâb olur u bend

520. Bu hurûş u cûş u bu hüsn ü hanîn
Şöhret-içün mekr ü hiledür hemîn

521. Şöhret âfet mekr ü hîletdür harâm
Ehl-i takvânuñ ola mı bu makâm

522. Ger hurûş-ıla olınursa muktedâ
Pes horûs olsa gerekdür pîşivâ

523. Hüzn-ile ger kişi bûtîmâr ola
Nice ehl-i perde-i esrâr ola

524. Çoh-durur kazgan-ıla çölmekde cûş
Lîki yüzleri karadur görgil uş

525. Menber üzre halka itmek serzeniş
Anuñ işidür kim ola bed-küniş

526. Niçe bir halkuñ etini tartasın
Nice it bigi deriler yırtasın

527. Ger senüñ nefsüñ ola-y-dı mü'mine
Kâfir adın urmaya-y-duñ mü'mine

528. Cennet aglamahla girürse ele
Cennetüñ ehli sagucılar ola

529. Nerm söyle halka söyleme dürüşt
Kākum ol nişe olursın hâr-püşt

530. Kākum olsañ pâdişahlar tâcısın
Kirpi-y-isen itlerüñ târâcısın

531. Sûfılıh halkı talamahsa iy ahı
Pes gerek kim sûfı ola it dahı

532. Tâ'atın gören kişi nâ-ehl olur
Her ne kim işlerse cümle cehl olur

533. Çün riyâ şirk-i hafîdür ko anı
Ger muvahhid diler-iseñ sen seni

534. İşbu sözler hod gerekmez ki idile
Lîkin istidrâd-ıla geldi dile

535. Girü mi'râcuñ sözin söyleyelüm
Hoş 'ibâretde beyân eyleyelüm

536. Keşf olup ol gice yitmiş biñ hicâb
Gayb yüzinden götürildi nikāb

537. Oldı anda kendüliginden berî
Gördi rûşen bî-kem ü keyf ol Bir'î

538. Ol cemâli gördi kim sâdık-durur
Şöyle k'anuñ Zâtına lâyık-durur

539. Pes didi_aña Hak ki maksûduñ digil
Hâcetüñ nedür baña arz eylegil

540. Didi senden sini isderem hemîn
Hâcetüm kim var kamu sensin yakîn

541. Ümmetüme rahmet eyle iy Gafûr
Kıl olardan mihr idüp kahrunı dûr

542. Hâsıl oldı anda cümle hâceti
Magfiret buldı cemî'i ümmeti

543. Vahy oldı anda aña ol gice
Lîki bilmez kimse ol dahı nice

544. Söz ki ol bî-savt u lafz u harf ola
Kimse anı ne kıyâs-ıla bile

545. Farz oldı ol gice savm u salât
Dahı hacc u hem cihâd-ıla zekât

546. Biñ kezin dergâha itdi ol niyâz
Tâ ki elliden bişe irdi namâz

547. Bu havâs-ı zâhire çün oldı biş
Şükr-içün biş oldı ol ne kem ne bîş

548. Çün mübârek oldı aña ol sefer
Buldı cümle ârzûsına ol zafer

549. Ol seferden döndi ol gice girü
Merkeze geldi Mukammid'den berü

550. Zî Muhammed kim aña virdi Kerîm
Anı kim bulmadı 'Îsî vü Kelîm

551. Turı perde_itdi aña bir şûle nûr
Kurbdan bir sûzen itdi bunı dûr
552. Uş Resûlu'llâh şol resme ki şem'
Nûr oldı nûra irüp dut söze sem'

553. Şükr itgil Hakk'a sen kim ol Ganî
Ümmetinden eyledi anuñ seni

554. Ka'be'den Kuds'e degin irdügine
Mescid-i Aksâ'ya hem girdügine

555. Münkir olan kâfir ü dînden berî
Sünni olmaz kalanınuñ münkiri

556. Çünki bunda vardur âyât u hadîs
Münkiri anuñ mülhid ola vü habîs

557. Çün işitdün kim nicedür mu’cizât
Diñle vasfından dahı birkaç sıfât

558. Kamu evsâfı-y-dı anuñ vasf-ı kemâl
Pâk-sîretdi vü hem sâhib-cemâl

559. Âferînişden kamu uzvı dürüst
Hem kuvâsı vü hem idrâkâtı cüst

560. Müdrekâtı görür-idi irmedin
Mubsarâtı bilür-idi görmedin

561. Her neyi kim dir-idi ol gaybdan
Gün bigi pâkîze-y-idi reybden

562. Şöyle-y-idi rûşen anuñ fıtnatı
Kim irerdi her nihâna fikreti

563. Rûyı handân-dı vü şîrîn-kelâm
Hem belâgat san’atında-y-dı temâm

564. Rûşen-idi gün bigi aña kamu ‘ilm
Âsümân-kadr-idi vü hem kûh-ı hilm

565. Sâdıku’l-va’d-idi vü sâdık-kelâm
Sıdk-ıdı zâhir ü bâtın temâm

566. Hem melâhat hem sabâhat ehl-idi
Hem semâhat hem fesâhat ehl-idi

567. Anda hırs az u kanâ’at çog-ıdı
Kûtdan artuh gıdâsı yog-ıdı

568. Kûtı-y-ıdı günde bir kurs-ı cevîn
Ger riyâzetse hemîn ola hemîn
569. Yog-ıdı anda hırs-ı mâl u sîm ü zer
Dünyilik katında-y-ıdı bî-hatar

570. Arz oldı fakrda aña kûh-ı zer
Fakrı dutdı itmedi kûha nazar

571. Rây u tedbîr ü firâsetde-y-di cüst
‘Adl ü insâf u sehâvetde dürüst

572. Olmış-ıdı nefsi Hak’dan tezkiye
Bulmış-ıdı nefsi anuñ tasfiye

573. Levha karşu-y-ıdı ol her-âyine
Şöyle k’âyîneye karşu âyine

574. Aña kim takdîr itmişdi kazâ
Sabr u teslîm-idi işi vü rızâ

575. Çün kazâya reddi yoh bi-hîç şek
Her ki mü'mindür aña râzî gerek

576. Her hatâdan zâhiri olmışdı pâk
Bâtını nûr-ıdı gāyet tâbı-nâk

577. Her ne emre k'ire olmışdı mutî'
Lâ-cirem oldur Müşeffi' hem şefî'

578. Hayr-ıdı peyveste anuñ pîşesi
Sulh u ıslâh-ıdı hem endîşesi

579. Ne hased var-ıdı anda ne gazab
K'oldı nâru'llahdan ol iki leheb

580. Bu ikiden var-ısa-y-dı anda eser
Anuñ-ıçundı ola def' ehl-i şer

581. İşi-y-idi ruz u şeb havf u recâ
Bulmış-ıdı Hak bekāsında fenâ

582. "Şeyyebetnî sûretün hûdin" didi
Lâ-cirem tâc-ı rüsül oldı adı

583. Hem sahâvet vardı anda hem sahâ
Hem mürüvvet vardı anda hem vefâ

584. Şöyle-y-idi halk içinde ol Kerîm
K'oldı anuñ medhi "alâ hulkın azîm

585. Nerm-hûlıh anda gāyet çog-ıdı
Hîç nefsinde irilik yog-ıdı
586. Nerm-hûlık anda gāyet çog-ıdı
Cânı-y-ıdı matla'-ı envâr-ı gayb

587. Kendü dilinde adı miskîn-idi
Nefsine hod meskenet âyîn-idi

588. Gündüzin anuñ işi-y-idi sıyâm
Subha degin gice olmışdı kıyâm

589. Çün teheccüd oldı Hak'dan farz aña
Anuñ-ıçun kim ola ol karz edâ

590. Ol kadar iderdi her gice kıyâm
Kim şişer-idi ayahları temâm